

துணை நூற்பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரம்

சங்க இலக்கிய நூல்கள்

- அகநானூறு
பதிப்பாசிரியர் மீனவன், நா.,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர். செப்டம்பர் 2004.
- ஐங்குறுநூறு
பதிப்பாசிரியர்
சிங்கார வடிவேலன், அர.,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2003.
- கலித்தொகை
பதிப்பாசிரியர் அண்ணாமலை, சுப.
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2003.
- குறுந்தொகை
பதிப்பாசிரியர் தமிழண்ணல்,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2002.
- நற்றிணை
பதிப்பாசிரியர் மகாதேவன், கதிர்.,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
நவம்பர் 2003.
- பத்துப்பாட்டு
பதிப்பாசிரியர் சுப்பிரமணியன்,
ச.வே. கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
அக்டோபர் 2003.

- **பதிற்றுப்பத்து**
பதிப்பாசிரியர் பரிமணம், அ.மா.
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2003
- **பரிபாடல்**
பதிப்பாசிரியர் சாரங்கபாணி, இரா.,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2003.
- **புறநானூறு**
பதிப்பாசிரியர் இளங்குமரன், இரா.,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்.
ஏப்ரல் 2003.

தற்கால கவிதை நூல்கள்

அறிவுமணி, எஸ்.

அப்துல் ரகுமான்

அப்துல் ரகுமான்

அப்துல் ரகுமான்

- **என் அபிமானத்திற்குரியவளே**
பாரதி பதிப்பகம்.
1984.
- **ஆலாபனை**
நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்,
தி.நகர், சென்னை.
பிப்ரவரி 1995.
- **பால்வீதி**
நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்,
தி.நகர், சென்னை.
1974.
- **சொந்தச் சிறைகள்**
நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்,
தி.நகர், சென்னை.
1982.

அரங்கராசன்

- ஓர் அழகை ஆதரவு தேடுகிறது
மதுதூர் வெளியீடு.

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி

- நான் வல்லினம்
குமரன் பதிப்பகம்,
தி.நகர், சென்னை.
2010.

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி

- கடவுளின் கடைசி நான்
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2013.

இளம்பிறை

- முதல் மனுசி
ஸ்தேநகா பதிப்பகம்,
348, டி.டி.கே.சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
2003.

இராமலிங்கம்

- நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்
முல்லை நிலையம்,
9, பாரதி நகர் முதல் தெரு,
தி.நகர், சென்னை-17.
2007.

கனிமொழி

- கருவறை வாசனை
வ.உ.சி. நூலகம்,
சென்னை.
1995 / 2012

கலைசேகரன், ரெ.

- பழயசோறு
ஒளிப்பதிப்பகம்,
சென்னை.
1986.

காமராசன், நா.

- கறுப்பு மலர்கள்
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1917 / 2015

- சங்கரி** – சொல்லாதி சேதிகள்
சிலிக் குயில்,
கும்பகோணம்.
1987.
- சல்மா** – ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும்
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில்.
2000 / 2011.
- சரளா ராசகோபாலன்** – மேகத்தின் தானம்
ஒளிப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1984.
- சாமி சிதம்பரனார்** – சீர்திருத்தப் பாடல்கள்
முதல் பாகம்
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
- சித்ரா** – வெளுக்கப் பார்க்கும் கிழக்கு
திருமகள் நிலையம்,
சென்னை.
1983.
- சிற்பி** – மௌன மயக்கங்கள்
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை
- சிற்பி** – நிலவுப் பூ
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
- சிற்பி** – சர்ப்ப யாகம்
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
1975.

சுத்தானந்த பாரதியார்

- மாதர் மறுமணப் பாடல் திரட்டு
சுத்தானந்த நிலையம்,
புதுக்கோட்டை.
1962.

சுகந்தி சுப்ரமணியன்

- மீண்டெழுதலின் ரகசியம்
யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ்,
கோபாலபுரம்-86.
2003.

சுபாசு

- எது புதுக்கவிதை
சுபாலிகா பதிப்பகம்,
15, வங்கியர் குடியிருப்பு,
குமரன் நகர்,
திருச்சிராப்பள்ளி.
1997.

செந்தாழை இரான்

- ஆத்ம வேதனை
கிருஷ்ணா அச்சகம்,
நாகர்கோயில்.
1977.

செல்வகுமாரி, ஜெ.

- பெண்ணியம் பேசுகிறேன்
இராயப்பேட்டை,
சென்னை-600014.
2005.

செல்வராஜ்

- சமுதாய விடியல்கள்
கொங்கு பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்-613003.

சொ, ராய

- தாலாட்டும் கும்மியும்
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.

தாமரை

- ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்
ஸ்ரீ செல்வ விநாயகா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை.
1999 / 2014.

திலகபாமா

- சூரியனுக்கும் கிழக்கே
விஜயா பதிப்பகம்,
கோயம்புத்தூர்.

தேனரசன்

- வெள்ளை ரோஜா
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
1978.

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

- தேசிக விநாயகம் பிள்ளை கவிதைகள்
பாரி நிலையம்,
சென்னை.
1951.

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

- மலரும் மாலையும்
பாரி நிலையம்,
184 பிராட்வே,
சென்னை-600108.
1938.

நிர்மலா சுரேஷ்

- பாலவனப் பெளர்ணமிகள்
பூம்புகார் பதிப்பகம்,
1999.

பழநி பாரதி

- வெளிநடப்பு
குமரன் பதிப்பகம்,
1987 / 2014.

பழநி பாரதி

- புறாக்கள் மறைந்த இரவு
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2005 / 2014.

பாரதியார்

- பாரதியார் கவிதைகள்
ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம்,
சென்னை.
2006.

பாரதிதாசன்

- **பாரதிதாசன் கவிதைகள்**
(பாவேந்தர் பாடல்களின் முழுத் தொகுப்பு)
அருள் –சுடர் பதிப்பகம்,
7, கடம்பாடி அம்மன் கோயில் தெரு,
வளசரவாக்கம்,
சென்னை-87.

பாப்பிரியா

- **கண் சிமிட்டும் கல்லறைகள்**
அகரம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
1979.

புகழேந்தி

- **ஒரு கையெழுத்தில்லாத கடிதம்**
கவிதா வெளியீடு,
சென்னை.
1982.

புவியரசு

- **இதுதான்**
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
1975.

புவியரசு

- **மீறல்**
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
1981.

பூங்கொடி பராங்குசம்

- **வண்ண விளக்குகள்**
அன்னை அருள் மறுதோன்றி அச்சகம்,
புதுச்சேரி-605001.

பொன்குதா

- **மழையின் சுவடுகள்**
விஜயா பதிப்பகம்,
கோயம்புத்தூர்.

பொன்மணி வைரமுத்து

- **பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள்**
குமரன் பதிப்பகம்,
தி.நகர், சென்னை.

- மலர்மகன்** – தாராபாரதி கவிதைகள் இலக்கிய வீதி,
வேடந்தாங்கல்,
2007.
- மலையரசு** – ஓசை நிறைந்த பயணம்
அன்னம் பதிப்பகம்,
சிவகங்கை.
- மாலதி ஹரீந்திரன்** – மாலதி ஹரீந்திரன் கவிதைகள்
பூங்கொடி பதிப்பகம்,
சென்னை.
1994.
- மாலதி மைத்ரி** – நீரின்றி அமையாது உலகு
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில்-629001.
2003.
- மீரா** – கனவுகள் கற்பனைகள் = காகிதங்கள்
கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை.
2012.
- முத்துக்குமார், நா.** – ‘அ’னா ‘ஆ’வன்னா
தாமரைச் செல்வி வெளியீடு,
சென்னை.
1999.
- முத்து சிதம்பரம்** – பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை.
1995.
- மூர்த்தி, நா.** – இவளே ஓர் இரங்கற்பா
சென்னை நாயகி பதிப்பகம்,
1981.
- மேத்தா, மு,** – அவர்கள் வருகிறார்கள்
கவிதா வெளியீடு,
சென்னை.
1980 / 2010.

மேத்தா, மு.

- **ஊர்வலம்**
கவிதா வெளியீடு,
சென்னை.
1977 / 2012.

மேத்தா, மு.

- **வெளிச்சம் வெளியே இல்லை**
திருமகள் நிலையம்,
சென்னை.
1981 / 2008.

மேத்தா, மு.

- **காத்திருந்த காற்று**
கவிதா வெளியீடு,
சென்னை.
1974 / 2015.

மேமன் கவி

- **இவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்**
நர்மதா வெளியீடு,
சென்னை.
1984.

ராணி அம்மாள்

- **பெண் எனும் ஒரு தேவதை**
முத்துக்குமாரசாமி முத்துராணி பதிப்பகம்,
புதுச்சேரி.

ராணி, எஸ்.

- **ஞானவிடியல்**
விடியல் வெளியீடு,
சென்னை.
1981.

வத்ஸலா

- **சுயம்**
உரிமைப் பதிப்பகம்,
சென்னை.

வாலி

- **வாரந்தோறும் வாலி**
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2008.

விஜய், பா.

- வானவில் பூங்கா
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2002 / 2015

விஜய், பா.

- அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம்
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2007 / 2016.

வெங்கடேச ரவி

- இருட்டில் தொலைத்த வெளிச்சங்கள்
அருணோதயா வெளியீடு,
1980.

வேந்தன், நா.

- இன்று வந்த இறந்தகாலம்
நாயகி பதிப்பகம்,
சென்னை.
1982.

வேதநாயகப்பிள்ளை, ச.
மானம்

- பெண் மதிமாலை, பெண்கல்வி, பெண்
2, மாடல் ஹவுஸ்லேன்,
சி.ஐ.டி. நகர், சென்னை-600035.
1995.

வைரமுத்து

- என் பழைய பனை ஓலைகள்
கலைஞன் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1983.

வைரமுத்து

- இன்னொரு தேசிய கீதம்
திருமகள் நிலையம்,
சென்னை.
1982 / 2013.

வைரமுத்து

- திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்
திருமகள் நிலையம்,
சென்னை.
1979 / 2013.

வைரமுத்து

- வைகறை மேகங்கள்
சூர்யா லிட்ரேச்சர் லிமிடெட்,
சென்னை.
1992.

வைரமுத்து

- இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல
திருமகள் நிலையம்,
சென்னை.
1991 / 2015.

ஜீவானந்தம், ப.

- பெண்ணுரிமை கீதங்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
தி.நகர், சென்னை.
1982.

துணைமை ஆதாரங்கள்

அன்னிதாமசு

- சங்க காலப் பெண்மை
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம்.
2004.

அரங்க மல்லிகா

- பெண்ணின் வெளியும் இருப்பும்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை.
2008.

அனுராதா, ப.

- இலக்கியப் பீடம்
அம்பத்தூர்.
2001.

இரகுநாதன், எஸ்.

- பெண் கல்வி
வி.எம். பதிப்பகம்,
சென்னை.
2005.

இலலிதா சுந்தரம்

- இலக்கியத்தில் அறிவியல் பார்வை
மீனாட்சி பதிப்பகம்,
சென்னை.
2006.

இராமச்சந்திரன், க.

- தமிழ்க் கவிதையின் புதிய போக்குகள்
பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை.
2009.

இராதா, வெ.

- வைரமுத்து காட்டும் பெண்ணியம்
பிரிண்ட் மேஜிக்,
தஞ்சை.
2008.

இராதா, வெ.

- இலக்கிய விழுதுகள்
பிரிண்ட் மேஜிக்,
தஞ்சை.
2008.

எங்கெல்ஸ்

- குடும்பம், தனிசொத்து
அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்
முன்னேறப் பதிப்பகம்,
மாஸ்கோ.
1989.

க்ருஷாங்கனி

- பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்
காவ்யா பதிப்பகம்,
பெங்களூர்.
2001.

கல்யாண சுந்தரனார்

- பெண்ணின் பெருமை
திருவரசு புத்தக நிலையம்,
சென்னை.
2001.

கல்யாண சுந்தரி, கே.

- மகளிர் மேம்பாடு
தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை.
2006.

கனிமொழி, ம.

- திருக்குறளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்
விடியல் வெளியீட்டகம்,
கரூர் மாவட்டம்.
2006.

கலையரசி, வ.

- சங்ககால மகளிர் ஆளுமை
ஒசோன் மல்டிமீடியா,
சென்னை.
2009.

காஞ்சனா, இரா.
மொழியும்

- பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண்
விஞ்ஞாப் பிரியா பதிப்பகம்,
மதுரை.
2004.

சண்முகம் பிள்ளை, மு.

- சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை.
1997.

சரளா இராசகோபாலன்

- தமிழ்த் தென்றலும் பெண்மையும்
ஒளிப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1988 / 1996.

சரளா இராசகோபாலன்

- சங்கத் தமிழ் வளர்த்த நங்கையர்
ஒளிப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1997.

சரளா இராசகோபாலன்

- இலக்கியச் சோலை
ஒளிப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1997.

சாரதாம்பாள், செ.
எழுத்தும்

- பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
2005.

சிவகாமி, ச.

- காலச் சூழலில் பெண்
ஜப்போனிக்கா பிரிண்டிங் மீடியா,
சென்னை.
1996.

சீதளா, சி.

- பெண்ணியம்
அம்சா பதிப்பகம்,
சென்னை.
2000.

சுப்பிரமணியன், ந.

- சங்க கால வாழ்வியல்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை.
1986 / 2010.

சுபாசு

- எது புதுக்கவிதை
சுபாலிகா பதிப்பகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி.
2003.

சுசீலா, எம்.ஏ.

- பெண் இலக்கியம் வாசிப்பு
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை.
2001.

சுரேஷ் பாபு, அ.

- சங்க கால மாந்தரின் சமூக நிலை
டுடே பப்ளிசர்ஸ்,
சென்னை.
2008.

செல்வராக, அ.

- ஆண் ஆளுமையில் பெண் கற்பு
பல்லவி பதிப்பகம்,
ஈரோடு.
2003 / 2008.

செல்வராக, பொ.

- பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியல்
அருமா பதிப்பகம்,
2009.

தட்சிணாமூர்த்தி, அ.

- சங்க இலக்கியங்கள்
உணர்த்தும் மனித உறவுகள்
மங்கையர்க்கரசி பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்.

**தேவதத்தா
கையேடு**

- **பெண்ணியக் கலைச்சொல் விளக்கக்**
அன்னை தெரசா மகளிர்
பல்கலைக்கழகம்,
1992.

தேவதத்தா

- **பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள்**
அன்னை தெரசா மகளிர்
பல்கலைக்கழகம்,
கொடைக்கானல். 1986.

தேவதத்தா

- **பெண்மைப்போலி புனைவு – எதிர்வினைவு**
அன்னை தெரசா மகளிர்
பல்கலைக்கழகம்,
கொடைக்கானல்,
1995.

நாகவேணி, இரா.

- **இலக்கிய வானில்**
வாணி பதிப்பகம்,
வேலூர்.
2008.

**பத்மாவதி விவேகானந்தன்
கவிஞர்களும்**

- **பெண் கவிதை மொழியும் பெண்**
வள்ளி சுந்தர் பதிப்பகம்,
சென்னை.

பரிமளம், க.

- **பெண்ணியப் பார்வை**
தமிழினி பதிப்பகம்,
சென்னை.
2008.

பிரேமா, இரா.

- **பெண்ணியம்**
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை.

பிரேமா, இரா.

- **பெண் மரபிலும் இலக்கியத்திலும்**
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை.
2001.

பிரேமா, இரா.

- பெண்ணியம் அணுகுமுறைகள்
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை.
1998.

பிரேமா அருணாசலம்

- பத்தினி தெய்வங்களும்
பரத்தையர் வீதிகளும்
சுவத் ஏசியன் பக்ஸ்,
சென்னை.
1993.

பெரியார்

- பெரியார் களஞ்சியம்
பெரியார் சுயமரியாதைப்
பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு,
சென்னை.
1991.

பைகூல் ராணி, ந.

- தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்கள்
எம்.எஸ்.எ.கே. பதிப்பகம்,
சேலம்.
2009.

மல்லிகா

- இலக்கியத்தில் பெண்மை
மகாகவி பதிப்பகம்,
சென்னை.
2008.

மகாத்மா காந்தி

- சமூகத்தில் பெண்கள்
காந்திய இலக்கியச் சங்கம்,
மதுரை.
2003.

மணிவண்ணன், போ.

- தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம்
நாம் தமிழர் பதிப்பகம்,
மயிலாப்பூர்.
2008.

லெனின்

- சமூகச் சுவடுகள்
அன்னம் பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்.
2009.

ராஜம் கிருஷ்ணன்

- காலந்தோறும் பெண்
நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்,
இந்தியா, புதுதில்லி.
1994.

ரெங்கம்மாள், இர.

- பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும்
இலக்கியப் பயன்பாடும்
அறிவுப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2005, 2006.

வாசுகி ஜெயரத்னம்

- பெண்ணியச் சுவடுகள்
அறிவுப் பதிப்பகம்,
சென்னை.
2009.

ஜெயந்தி, ம.

- பெண் எழுத்து
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை.
2008.

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

இராசகோபாலன், தி.

- பன்முக நோக்கில் பெண்
தமிழ்த்துறை கிறித்துவக் கல்லூரி,
1999.

சந்திரசேகரன், இரா.

- நாமக்கல் கவிஞர் பன்முக ஆய்வு
மகாகவி பாரதியார் நூலகம்,
கோயம்புத்தூர்.
2001.

காசிராஜன், இரா.

- இலக்கியச் சிந்தனைகள்
ஞாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வு மன்றம்,
மதுரை.
2003.

ராமசாமி, அ.

- தேற்றமும் தெளிவும் தமிழியல்
ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.
2009.

குருமூர்த்தி, இராம.

- சங்க இலக்கியக் கட்டுரைகள்
மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை.
2007.

சேது பாண்டியன், து.

- பழந்தமிழ் ஆய்வுகள்
ஞாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வு மன்றம்,
மதுரை.
2008.

ஆய்வேடுகள்

அழகம்மை, கே.பி.

- சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர்
பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்.
2000.

ஆரோக்கிய ஜெயசீலி, அ.

- பெண்ணிய நோக்கில் பெண் தன்
வரலாற்றுப் பதிவுகள்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
2012.

கமலா, கே.இரா.

- புதுக் கவிதையில் பெண்கள்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
2004.

பகவத்சிங், சு.

- புதுக் கவிதைகளில் பெண்பாற் பிரச்சினைகள்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
1986.

தட்சிணாமூர்த்தி, அ.

- சங்க இலக்கியம் உணர்த்தும்
மனித உறவுகள்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
1986.

திலகவதி, க.

- சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல்
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
2000.

நிகண்டுகள் மற்றும் அகராதிகள்

அபிதான மணிமாலை

- தமிழ் நிகண்டுகள்

உரிச்சொல் நிகண்டு

- தமிழ் நிகண்டுகள்

நாமதீப நிகண்டு

- தமிழ் நிகண்டுகள் தொகுதி-2,
ச.வே.சுப்பிரமணியன்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம்.
2008.

திவாகர நிகண்டு

- திவாகர அகராதி
சு. இலம்போதரன்,
2005.

பிங்கல நிகண்டு

- தமிழ் நிகண்டுகள்

சூடாமணி நிகண்டு

- தமிழ் நிகண்டுகள்

செந்தமிழ் அகராதி

- டாக்டர் ஜி.பி.இலாசரஸ்,
ராஜேஸ்வரி புத்தக நிலையம்,
முத்து கிருஷ்ணன் தெரு,
பாண்டிபஜார், தி.நகர்-17.
2007.

கழகத் தமிழ் அகராதி

- கழகப் புலவர் குழுவினர்
திருநெல்வேலி
தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூல் பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
சென்னை-18.
1964.

முனைவர் (திருமதி). அ. இராசேசுவரி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.எட்., பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர் (ஓய்வு)
தமிழ்த்துறை,
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை-600 004.

நெறியாளர் சான்றிதழ்

பெண்ணியம் - சங்ககாலம், தற்காலம் ஓர் ஒப்பீடு என்னும்
தலைப்பிலான இவ்வாய்வேடு இராணிமேரி கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் முனைவர்
பட்டப்பேற்றிற்காக பகுதி நேர ஆய்வாளர் கா.அ. நந்தினி அவர்கள் 2010 -2016
ஆம் கல்வியாண்டில் ஆய்வு நிகழ்த்தி வழங்கியதாகும். இவ்வாய்வேடு இதற்கு முன்
வேறு ஆய்வுப்பட்டத்திற்கோ, ஆய்வரங்கிற்கோ அனுப்பப் பெறவில்லை என்றும் இந்த
ஆய்வு அவர்தம் சொந்த முயற்சியால் உருவானது என்றும் சான்றளிக்கின்றேன்.

இடம் : சென்னை-600 004.

நாள் :

(அ. இராசேசுவரி)

நெறியாளர்

இயல் - ஒன்று

பெண்ணியம் - ஓர் அறிமுகம்

“பெண்ணியம்” என்பது ஒரு பன்முகத் தத்துவம். பெண்ணியம் பேசுகின்ற பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாட்டுச் சூழல்கள், மொழியாடல்கள் அனைத்தும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பெண்ணியம் என்பது அறிவுலகம் சார்ந்தவர்களின் பிரச்சனைகளை மட்டும் எடுத்து மொழிவது அன்று. பெண்ணினத்தின் பிரச்சனைகள் அடித்தட்டு மக்கள், மத்திய தர வகுப்பினர், உயர்மட்ட வாழ்வினர் என்று எல்லோரையும் பாதிக்கின்ற பிரச்சனைகளை இனம் காணுகின்ற நோக்கிலும் அதை எடுத்துரைக்கின்ற போக்கிலும் பெண்ணியத்தின் பன்முகம் வெளிப்படுகிறது.

“பெண்ணியம்”, என்பது “சமூக அக்கறையின் வெளிப்பாடு. சமூகத்தின் சரிபாதியான பெண் இனத்தின் இருத்தலைப் பேசுவது. ஆணாதிக்கப் பிடியிலிருக்கும் நிகழ்வாழ்வின் இயல்பினை விண்டுரைப்பது. மகளிரின் பிரச்சனைகளைக் கண்டறிந்து தீர்க்க முயல்வது. மரபு என்ற சமூக மதிப்பீட்டைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவது.”¹

என்ற போ.மணிவண்ணன் அவர்களின் கூற்றிலிருந்தும் பெண்ணியத்தின் பன்முகம் அறியப்படுகின்றது.

பெண்ணியத்தின் நோக்கம்

காலம் காலமாக அடிமைப்பட்டு வாழும் பெண்களை அடிமைத் தளையிலிருந்து மீட்டு, அவர்களுக்குக் கல்வியின் மூலம் விழிப்புணர்வு ஊட்டி, சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு இணையான மதிப்பினைப் பெற்றுத் தருவதே பெண்ணியத்தின் நோக்கமும் செயற்பாடும் ஆகும். மேலும்

1. கல்வி நிலையிலும், பொருளாதார நிலையிலும், குடும்ப நிலையிலும் மாற்றத்தைத் தருவது.
2. மாற்றத்தின் பயனைப் பெண்கள் அடையும்படி செய்வது
3. அதனைச் சமூக நியதி ஆக்குவது²

என்பதே பெண்ணியத்தின் நோக்கமாக அமைகின்றது. இதற்குப் பெண்களின் பங்களிப்பும் ஆண்களின் ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகக் கருதப்படுகிறது.

பெண் அடிமை நிலையும், இதற்கான காரணங்களும், போராட்ட நோக்கங்களும், நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. ஆதலால் பெண்ணியம் என்ற சொல்லின் பொருள் காலத்திற்குக் காலம் வேறுபடுவதுடன், நாட்டுச் சூழலுக்கும், தேவைக்கும் ஏற்றவாறு வேறுபடுவதைக் காண முடிகின்றது.

ஆண் பெண் என்னும் பேதங்களற்ற குழு நடவடிக்கைகளே பெண்ணியத்தை வெற்றிக் கொள்ளச் செய்யும் என்பதை,

சமூகத்திலும், வேலைத்தளத்திலும், குடும்பத்திலும் நிலவும் பெண் ஒடுக்குமுறை மற்றும் சுரண்டல் பற்றிய பெண்களின் உணர்வு நிலைகளும், இந்நிலையை மாற்றுவதற்குப் பெண்களும், ஆண்களும் எடுக்கும் உணர்வுப் பூர்வமான நடவடிக்கைகளும் பெண்ணியத்தை வெற்றிக் கொள்ளச் செய்யும்³

என்ற கருத்து எடுத்துக் காட்டும்.

“பெண்ணியம்” - அகராதி தரும் சொல் விளக்கம்

தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதிகள் ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல்லுக்குப் பல வரையறைகளைத் தந்துள்ளன.

பிரிட்டானிக் கலைக்களஞ்சியம்

பெண்ணியம் என்ற சொல் மிகவும் அண்மைக் காலத்தில்தான் தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது. அது பெண்களின் உரிமைக்காகப் போராடும் ஒரு புதிய இயக்கமாகும் என்கின்றது.⁴

ஆக்ஸ்போர்ட் அகராதி, “பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்குப் பெண்களின் தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் சார்பாக வாதாடுவது போராடுவது”, என்ற பொருளைத் தந்துள்ளது.⁵

பெண்களின் உரிமைகளை வற்புறுத்தும் கொள்கை, ஆண்களுக்குப் போலவே பெண்களுக்கும் சம உரிமை, வாய்ப்பு அளிக்கப் பட வேண்டும் எனும் கொள்கையை டலக்ஸ் அகராதி உணர்த்துகிறது.⁶

“பெண்களின் உரிமையை வற்புறுத்தும் ஓர் இயக்கம்,” என்று டலக்ஸ் ஆங்கிலத் தமிழ் பேரகராதி விளக்கமளிக்கின்றது.⁷

“பெண் சுதந்திரமானவள் என்பது மதிக்கப்பட வேண்டும். ஆணுக்கு இருக்கும் உரிமைகள் வாய்ப்புகள் எல்லாம் பெண்ணுக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்ற சமூகப் பார்வை” என்று க்ரியா தமிழ் அகராதி விளக்கம் அளிக்கிறது.⁸

இங்ஙனம் ஆணுக்குச் சமமாகப் பெண் மதிக்கப் பட வேண்டும் என்னும் சிந்தனைப் போக்கு அகராதிகளின் வழி புலனாகிறது.

பெண்ணியம் - சொல்லாட்சி

பெண்ணியத்தைக் குறிக்கக்கூடிய சொற்களாக “உமனிசம்”, “பெமினிசம்”, “பெண்ணியம்”, பெண்நிலை வாதம் எனப்படும் “மகளியம்” ஆகியவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன.⁹

உமனிசம்

“உமனிசம்” என்ற சொல் 1889 வரை பெண்களின் உரிமைகளையும் பிரச்சனைகளையும், போராட்டங்களையும் உணர்த்தப் பயன்பட்டது.

பெமினிசம்

“1894 இல் ‘உமனிசம்’ என்ற சொல்லின் இடத்தை “பெமினிசம்” (Feminism) என்ற சொல் பிடித்துக் கொண்டது.

“பெமினிசம் (Feminism) என்ற ஆங்கிலச் சொல் “பெமினா”, (Femina) என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து மருவி வந்ததாகும். ‘பெமினா’ என்ற சொல்லுக்குப் பெண்ணின் குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பது பொருளாகும்.

‘பெமினிசம்’ என்ற இச்சொல் சமூகவியல் நோக்கில் எடுத்தாளப்பட்ட சொல் என்பர். இதனையே கல்வியியலாளர்கள் ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல்லால் குறிக்கின்றனர். ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல்லை ‘மகளியம்’ என்ற சொல்லுக்கு மாற்றுச் சொல்லாகவும் பயன்படுத்தினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“பெமினிசம்” என்ற சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொல்லாகப் பெண் விடுதலை இயக்கங்கள் ‘பெண் நிலை வாதம்’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

இவ்வாறு, பெண்ணியம் என்னும் பொருளைக் குறிக்க உமனிசம், பெமினிசம் என்பவை தோன்றி பெண்நிலைவாதம், மகளியமாக வளர்ந்து இறுதியில் ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல் நிலை கொண்டுள்ளது.

மேலை நாட்டு அறிஞர் தம் விளக்கமும் வரையறையும்

பெண்ணியம் உலகளாவிய இயக்கமாக வளர்ந்து வருகின்ற நிலையில் இப்பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்களை மேலை நாட்டு அறிஞர்களும் பலவாறு எடுத்தியம்பியுள்ளனர். அவ்வறிஞர்களுள் சார்லட் பன்ச், தெரசா ப்ளிஸ்டன், ரோசலிண்ட் டெல்மார், ரே ஸ்டான்சி, கார்டன், ஜெயின் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாகக் கருதப்படுவர்.

சார்லட் பன்ச் என்பவர்,

பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் எல்லாச் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றை நீக்க முயல்வதாகும். அதன் மூலம் உலகளவில் அரசியலிலும், பண்பாட்டிலும், பொருளாதாரத்திலும், ஆன்மீகத்திலும் பெருத்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்” தெரசா ப்ளிஸ்டன் என்பவரும், பெண்ணியம் உலகையே மாற்றியமைக்கும் இயக்கம்”¹⁰ என்கிறார்.

ரோசலிண்ட் டெல்மார் என்பவர்,

“பெண்களைச் சமுதாய அளவில் முன்னேற்றுவது என்பது பெண்ணியத்தின் மையச் செயற்பாடாக அமைந்துள்ளதால் இதை சிறந்த சமுதாய இயக்கமாகக் கருத இயலும்”, என்கிறார்.¹¹

கார்டன் என்பவர், பெண்களின் தாழ்நிலையை ஆராய்ந்து அதை மாற்ற மேற்கொள்ளப்படும் வழிமுறைகளைப் பெண்ணியம்”, என்று குறிப்பிடுகிறார்.¹²

ஜெயின் என்பவர்,

“பெண்ணியம் என்பதற்குப் பெண்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து ஒரு ஆற்றலை உருவாக்கிப் பெண்மை அதன் வரையறை தன்மையில் ஆண்களோடு நிகரானது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பது”, என்று விளக்கம் தருகிறார்.¹³

கெய்டின் கார்மன் என்பவர்

“பெண்கள் விடுதலையே பெண்ணியத்தின் குறிக்கோளாகும்”¹⁴ என்பார்.

பார்பராஸ்மித் என்பவர்

“பெண்ணியம் என்பது எல்லாப் பெண்களையும் அரசியல் மற்றும் பிற அடிமைத் தளத்திலிருந்து விடுவித்தல் என்ற கொள்கை உடையதாகும்”¹⁵ என்கிறார்.

இவ்வறிஞர்களின் கருத்துக்களை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது பெண் எந்த ஆணுக்கும் நிகரானவளே. எந்த நிலையிலும் எந்தக் காலத்திலும் அவள் அடக்கி வைக்கப்படக் கூடாது, சார்பு நிலைப்படுத்தக்கூடாது, என்ற பொருளையே பெண்ணியம் குறிக்கிறது எனலாம். மேலும் பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் அடிமைநிலையை மாற்ற முற்படும் கோட்பாடு என்ற உண்மை புலனாகும்.

பெண்ணியம் - வரையறை

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணுக்கு எனத் தனியே எதையும் பிரித்துப் பேசுவது அன்று. பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறையின் பல்வேறு பரிமாணங்கள், அதற்கான தீர்வுகள், அதை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் இவற்றை ஆராய்வதே¹⁶

என்று கூறுவதைப் பெண்ணியத்தின் வரையறையாக கொள்ளலாம். மேலும்

சமூகத்திற்கு ஆண் பெண் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. இது பெண்ணுக்கான சுதந்திரத்தை மட்டும் முன்னிலைப்படுத்தாமல் சமூக விடுதலையையும் நோக்கிச் செல்கிறது என்றும்,

மேல்நாட்டில் பகுத்தறிவுடன் ஆண்களுக்குச் சமமான அடிப்படை உரிமைகள் வேண்டி, பெண்கள் எழுப்பிய குரலின் தொடக்கம்தான் பெண்ணியம் என்றும்,

சமூகத்தின் ஆதிக்கத் தளைகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டு பெண்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடும் தன்மையே பெண்ணியம் என்றும்,

உலகளாவிய பெண்களின் உரிமைப் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதும், பிரச்சினைகளுக்கு எதிராகப் போராடுவதும் பெண்ணியம் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

ஆகவே பெண்ணியமானது, பெண்ணிற்கான உரிமையை வலியுறுத்திப் பேசுவதோடு ஆணிற்கு இணையான அடிப்படை உரிமைகள் பெண்ணினத்திற்குக் கிடைக்கப் போராடுவது என்ற கருத்துப் பெறப்படுகிறது.

பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பல உலக நாடுகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உரிமை மறுக்கப்பட்ட குழுவிலேயே பெண்ணுலகம் விளங்கி வந்தது எனலாம். உரிமை என்பது உலகில் தோன்றிய அனைத்து உயிர்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய அடிப்படையான தன்மை. அதனை ஏற்காத சமூகமாகத் தந்தைவழிச் சமூகம் காட்சியளித்தது. பெண்ணிற்கு இயற்கையாக இருக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டு அவர்களை அடிமைப்படுத்தியதன் காரணமாகவே இப்பெண்ணுரிமை குறித்துச் சிந்தனைகள் எழுத் தொடங்கின எனலாம்.

பெண்கள் தங்களைத் துன்புறுத்தும் ஆண்களை எதிர்க்க வேண்டும் என்று விழைந்ததும், பாலியல் உறவுமுறையை நாகரிகமானதாகக் கருத விழைந்ததும் சமூகத்தின் அங்கீகாரத்தையும், மதிப்பையும் பெற வேண்டும் என்று விழைந்ததுவுமே பெண்ணியத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணிகளாகும்.

சமுதாய மரபில்,

ஆண்கள் பெற்ற தனித்துவமும், அதிகார முறையும் பெண்களை அடக்கி ஆளும் திறனும் பெண்களைப் பல கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொணர்ந்தன. இத்தகைய காரணங்களின் பின்னணியில், ஆண்களின் ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பெண்ணியச் சிந்தனையின் தோற்றமாக அமைந்தது.¹⁷

என்கிறார் போ.மணிவண்ணன்.

தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில், பெண்கள் திருமணமான பின்னும் தாய் வீட்டிலேயே இருந்தனர். பெண் பிறந்த வீட்டிற்குரியவள் இல்லை அவள் தன் கணவன் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியவள் என்ற மாற்றம் வேத காலத்தில் தொடங்கியது என்பர். எனவே தந்தைவழிச் சமுதாய அமைப்பில், பெண்கள் திருமணமான பின் கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லும் கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் பெண்கள், பல நிலைகளில், பல வழிகளில் ஆண்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். ஆண்களுடைய கட்டுப்பாடுகளினால் பெண்களின் முழு உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இதனால் சமுதாயத்தில் பெண்களை ஆணுக்கு இணையாகப் பார்க்கும் சமரச மனப்பான்மை மாறியது.

உலக அளவில் இரு உலகப் போர்கள் நடந்தேறிய பிறகு அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழில் துறை மற்றும் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் மனித வாழ்வியலிலும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. சமூகம், பண்பாடு, வரலாறு, பொருளியல் ஆகிய தளங்களில் நிகழ்ந்த நவீனத்துவமும், பன்முகத் தன்மையும் பெண்களிடம் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தி மேற்கத்திய பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டன.¹⁸

மேற்கத்திய பெண்ணியம்

18ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் சில மாற்றங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இதற்கு அடிகோலியவை புதுமைக் கருத்துக்கள் ஆகும். இப்புதுமைக் கருத்துக்கள் இக்காலக் கட்டத்தில் தோன்ற ஆரம்பித்ததனால் இக்காலக் கட்டத்தை “பகுத்தறிந்து தெளியும் காலம்” என்றழைக்கின்றனர். இதன் படி உலகத்தில் வழங்கும் எதையும் காரணகாரியங்களோடு பகுத்தறிந்து, ஆராய்ந்து, தெளிந்து, உண்மை எனத் தெரிந்தவற்றையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் பரவ ஆரம்பித்தது. இதன் விளைவாக உலக வாழ்க்கையின் கூறுகள் அனைத்தும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறு ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தியவற்றுள் ஒரு பகுதி சமூக மதிப்புக்கள் ஆகும்.

சமூகத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கி வந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஆதிக்கம் முதலியவற்றை வலியுறுத்தும் மதிப்புகள் யாவும் விவாதத்திற்கு உரியப் பொருளாயின. உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளாகக் கருதப்பட்டுச் சமத்துவம், தனிமனித சுதந்திரம், குடியாட்சி, எல்லோருக்கும் ஒரே நியதி என்ற புதிய சமூக மதிப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின.¹⁹

இப்புதிய சமூக மதிப்பீடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக உலகில் இருபெரும் புரட்சிகள் தோன்றின. ஒன்று கி.பி.1776-இல் விளைந்த பிரெஞ்சுப்புரட்சி, மற்றொன்று கி.பி.1789-இல் தோன்றிய அமெரிக்கப் புரட்சியாகும்.

இப்புரட்சியின் விளைவாகச் சமூகத்தின் மற்ற பகுதிகளில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் எல்லாம் திறனாய்வுச் செய்யப்பட்டாலும், ஆண், பெண் இனங்களுக்கிடையே நிலவிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் அவ்வாறான ஆய்வுகளின் பொருளாகவில்லை. இதற்கு முக்கியக் காரணம் ஆணும் பெண்ணும் இயற்கையிலேயே மாறுபட்ட தன்மைகள் கொண்டவர்கள் என்ற நிலையில், அவ்விருபாலினங்களுக்கிடையே நிலவிய ஏற்றத் தாழ்வுகளும் நியாயமானவை என்று கருதப்பட்டதே ஆகும்.

இந்தியப் பெண்ணியம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியப் பெண்ணியம் எழுச்சிப் பெற்றது. பொருளாதார அமைப்பின் மாற்றம், இந்தியர்களின் ஆங்கிலக் கல்வி அறிவு, மேலைநாட்டுப் பெண்ணிய இயக்கங்களின் வெற்றி, கிறித்தவ மதம் மற்றும் பாதிரிகளின் தூண்டுதல், இந்தச் சமூகத்தையும், சமயத்தையும் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்ற இந்திய அறிஞர்களின் ஆர்வம், காலப்போக்கில் இந்தியர்களிடம் தோன்றியச் சிந்தனைக் கிளர்ச்சிப் போன்ற காரணங்களாலும் தேவைகளாலும் இந்தியப் பெண்ணியம் எழுச்சிப் பெற்றது.

பெண்ணியம் என்பது மேலை நாட்டு கோட்பாடாகப் பலரால் கருதப்பட்டாலும் நீண்ட பாரம்பரியத்தையும், கலாச்சாரப் பெருமையையும் கொண்ட இந்திய மண்ணில் பெண்ணியத்திற்கான விதையை இந்தியப் பெண்ணியச் சிந்தனைவாதிகள் விதைத்திருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மையாகும். பெண் விடுதலை, பெண் முன்னேற்றம், பெண் சுதந்திரம் குறித்த முற்போக்குச் சிந்தனைகளை நீண்ட வருடங்களாக நம் சீர்திருத்தவாதிகள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்நிகழ்வுகளே இன்று பெண்ணியமாக உருவெடுத்துள்ளன²⁰ என்பார்.

இந்திய அறிஞர்கள், தேச பக்தர்கள், பெண்கள் ஆகியோர்க்கு மேலைநாட்டுப் பெண்ணிய எழுச்சியும் சாதனைகளும் பெருந்தூண்டுதல்களாக அமைந்தன.

இந்தியாவில் இந்திய தேசிய இயக்கம் தோன்றி வளரத் தொடங்கியது. காங்கிரஸ் சமூகச் சீர்திருத்தத்தைத் தன் அரசியல் பணிகளில் ஒரு அங்கமாக்கியது. சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக மாதர் முன்னேற்றம் இடம் பெற்றிருந்தது.

காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் ஆசார்ச சீர்திருத்த மாநாடும் பெண்கள் முன்னேற்ற மாநாடும், இடம் பெற்றிருந்தன. பெண்களும் அதில் பங்கு கொண்டனர். பெண்களின் கல்வி முன்னேற்றம் குழந்தை மண ஒழிப்பு, விதவை மறுமணம், போன்ற பிரச்சினைகள் அலசி ஆராயப்பட்டதோடு பெண்கள் முன்னேற்றப் பணிகளில் ஆர்வமும் காட்டின.

மேலை நாடுகளில் பெண்ணிய எழுச்சி இயக்கங்கள் பெண்களாலேயே தொடங்கி நடத்தப்பட்டன. ஆனால் இந்தியாவில் பெண் விடுதலைக்குப் பரிந்துப் பேசி எழுச்சியூட்டியவர்கள் ஆண்கள் ஆவர். மேல்நாடு சென்று படித்து, ஆங்கில அறிவு மூலம் அறிவார்ந்த சிந்தனை வளர்ச்சிப் பெற்ற இந்திய அறிஞர்கள் மேலை நாட்டுப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் பெற்ற தேசியவாதிகள் ஆகியோரால் இந்தியப் பெண்ணிய எழுச்சி தொடங்கப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கில அறிவும், இந்திய வேத சாத்திரங்களில் புலமையும் பெற்ற இந்திய அறிஞர்கள் இந்தச் சமயச் சீர்திருத்தத்தையும் சமூகச் சீர்திருத்தத்தையும் மேற்கொள்ள சில நிறுவனங்களை அமைத்தனர்.

இந்நிறுவனங்களின் நோக்கம் பெண்ணியம் வளர்ப்பது அன்று, ஆனால் காலத்திற்கு ஏற்ப சமய, சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்ய முனைந்தபோது சமூகத்தின் சரிபாதியாகவுள்ள பெண்களின் இழிநிலையையும் போக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளானார்கள்.

இந்திய சமூகச் சீர்திருத்த நிறுவனங்களும் பெண்ணியமும்

பிரம்மசமாஜமும் பெண்ணியமும்

1828ஆம் ஆண்டுக் கல்கத்தாவில் பிரம்மசமாஜம் நிறுவப்பட்டது. இதை நிறுவியவர் ராஜாராம் மோகன்ராய்.

சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்யப் புகுந்த பிரம்மசமாஜம் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் தீமைகளைப் போக்குவதற்கும் பாடுபட்டது. பிரம்மசமாஜம் குழந்தை மணக் கொடுமையை எதிர்த்ததோடு, பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்றது. மேலும் பெண்கள் விற்பனைச் செய்யப்படுவதை எதிர்த்ததோடு, பெண் கல்வியைப் பெரிதும் ஆதரித்தது. பலதார மணத்தை எதிர்த்ததோடு கொடிய சதி வழக்கத்தையும் ஒழிக்க முயன்றது.

விதவைத் திருமணத்தை ஆதரித்துப் பெண்கள் உலக வாழ்வில் ஈடுபட வேண்டியதன் அவசியம், ஆண் பெண் சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்காகப் பாடுபட்டது.

இராஜாராம் மோகன்ராயின் முயற்சியாலும் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் உதவியாலும் கி.பி.1829ஆம் ஆண்டில் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் சதி என்னும் வழக்கமும், கி.பி.1827இல் குழந்தை மணம் என்னும் கொடிய வழக்கமும் சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டன.²¹

ஆரிய சமாஜமும் பெண்ணியமும்

சுவாமி தயானந்த சரசுவதியால் கி.பி.1875ஆம் ஆண்டுப் பம்பாயில் ஆரிய சமாஜம் நிறுவப்பட்டது. இவ்வியக்கம் வேதத்தின் மேன்மையை நிலை நிறுத்தியது. இடைக்காலத்தில் அந்தணர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவையற்றச் சடங்குகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் உருவ வழிபாட்டையும் பிராமணர் ஆதிக்கத்தையும் எதிர்க்கப் பாடுபட்டது. இந்து மதத்தில் மண்டியிருந்த சாதிப்பித்தை ஒழிக்க முயன்றது.

ஆரிய சமாஜம் இந்துப் பெண்களிடையே நிலவி வந்த பலவகைத் துன்பங்கள், கொடுமைகள், குழந்தை மணம், பர்தாமுறை ஆகியவற்றுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தது. பெண்களுக்கும் நசுக்கப்பட்ட கீழ்த்தள மக்களுக்கும் கல்வி புகட்ட கல்விக் கூடங்களை நிறுவியது. கைம்பெண் விடுதிகள், முதியோர் இல்லங்கள் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தது.

விதவைகளின் மேம்பாட்டுக்குத் தொண்டு புரிந்த ஆரிய சமாஜம் விதவை மணத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.²²

தியாசாபிகல் நிறுவனம்

அமெரிக்காவில் நியூயார்க் நகரில் நிறுவப்பட்ட தியாசாபிகல் சொசைட்டியின் கிளை நிறுவனம் ஒன்று கி.பி.1879ஆம் ஆண்டில் சென்னை அடையாறில் நிறுவப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவராக அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் பெண்களின் நலனுக்காகப் பாடுபட்டார்.

தாய்மையைப் போற்றுதல், ஆண் பெண் சமத்துவம், பெண்கல்வி, குழந்தை மண ஒழிப்பு, பெண்களைத் தனிமைப்படுத்துதல், விதவைகளுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் ஒழிப்பு, தியாக மனப்பான்மை ஆகியவற்றுக்குப் பாடுபட்டார்.

இராமகிருஷ்ணர் இயக்கமும் பெண்ணியமும்

சுவாமி விவேகானந்தரால் கி.பி.1897ஆம் ஆண்டு இராமகிருஷ்ண மடம் தொடங்கப்பட்டது. விவேகானந்தர் பெண்களைச் சக்தியின் வடிவமாகக் கொண்டார். பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் பெரிதும் அக்கறை காட்டினார். விதவைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்றார். பெண்களுக்கான கல்வி நிலையங்களை இம்மடம் திறந்தது. அறிவின்மை, ஏழ்மை ஆகியவற்றை ஒழிக்க இராமகிருஷ்ண மடம் தொண்டாற்றியது.²³

பிரார்த்தனை சமாஜமும் பெண்ணியமும்

நீதிபதி மகாதேவ ரானடே என்பவர் கி.பி.1867 ஆம் ஆண்டு பிரார்த்தனை சமாஜத்தை நிறுவினார். பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட இந்நிறுவனம் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டது. இச் சமாஜத்தின் சார்பில் கி.பி.1869 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாகக் கைம்பெண் திருமணம் பம்பாயில் நடைபெற்றது. ரானடே பெண்களுக்கெதிரான கொடுமைகளையும் மதவாதிகளையும் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

இந்தியச் சான்றோர்களுக்கும் பெண்ணியமும்

வங்காளியான ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர் (கி.பி.1824-91) வேத விற்பன்னர்,

பெண்ணுரிமைப் போர் வீரர், ஆண் பெண் சமத்துவம், பெண் கல்வி வளர்ச்சி, கைம்பெண் மணம் போன்ற பெண் நலன் காக்கும் பணிகளை மேற்கொண்டவர்.²⁴

முதல் பெண் பாடசாலையைக் கி.பி.1849ஆம் ஆண்டுத் தொடங்க ஆதரவாக இருந்தவர். இவரது பெருமுயற்சியால் கி.பி.1856ஆம் ஆண்டு விதவா விவாகச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.²⁵

பைராம் ஜீமலபாரி குழந்தை மணத்தையும், கைம்மைக் கொடுமையையும் எதிர்த்துப் போராடினார்.²⁶

கோபாலகிருஷ்ண கோகலே (கி.பி.1866–1915) இந்திய விடுதலைக்கும், பெண் விடுதலைக்கும் பாடுபட்ட பெருந்தலைவர். இவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பெண் விடுதலைக்கே பாடுபட்டார்.²⁷

பிரான்சிகா சோராப்ஜி பூலே (கி.பி.1827–1890) என்பவர் 'பிரானே' எதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். பூலேதான் முதன்முதலில் சாதீயத்திற்கும் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கும் உள்ள உறவை வெளிப்படுத்தினார்.²⁸

ஆந்திர நாட்டில் தோன்றிய வீரேசலிங்கம் பந்தலு என்பவர் (கி.பி.1849–1913) பெண் நலனுக்குப் பாடுபட்டவர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். “தென்னகத்தின் முதல் கைம்பெண் திருமணத்தைக் கி.பி.1881ஆம் ஆண்டு முன்னின்று நடத்தினார்.”²⁹ கி.பி.1887 ஆம் ஆண்டுச் சென்னையிலும், இராஜ, மகேந்திர புரத்திலும் விக்டோரியா கைம்பெண் இல்லத்தை உருவாக்கினார்.

இந்தியப் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் மகாத்மா காந்தியடிகள். பெண்ணடிமை தீர்ந்தால்தான் நாடு சுதந்திரம் பெறும் என்பதை வற்புறுத்தினார்.

மகாத்மா காந்தியின் அழைப்பினை ஏற்று, தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பல கற்றறிந்த பெண்கள் ஈடுபட்டனர். பெண்களைப் பெருவாரியாகக் களமிறங்கிப் போராட வைத்த பெருமை காந்தியடிகளுக்கே உண்டு எனலாம்.³⁰

இங்ஙனம் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கும், பெண்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளை எதிர்ப்பதற்கும் பல இந்திய மற்றும் தமிழ்நாட்டுப் பெரியோர்கள் பாடுபட்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

இந்தியப் பெண்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான அமைப்புகள்

இந்தியாவில் ஆண்களால் தொடங்கப் பெற்ற பெண்கள் முன்னேற்றப் பணிகள் பெண்களையும் ஈர்த்தன. இந்தியப் பெண்கள் பெண்களுக்கெனச் சில அமைப்புகளைத் தோற்றுவித்தனர். இவ்வமைப்புகள் பின்னாளில் மேலைநாடுகளில் தோன்றியது போலவே இந்தியாவிலும் பெண்ணிய இயக்கம் பெண்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லும் போக்கிற்கு வழி அமைத்துக் கொடுத்தது என்கின்றனர் பெண்ணியவாதிகள்.

கி.பி.1886ஆம் ஆண்டுச் சுவர்ணகுமாரி தேவி என்பவரின் முன்னிலையில் 'பிரம்ம சமாஜா' என்ற அமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது.

பண்டித ரமாபாய் (கி.பி.1853–1922) என்பவரால் 'ஆரியமகிள சமாஜம்' என்ற அமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது.

கி.பி.1903ஆம் ஆண்டு 'ஸ்ரீ சொரோஸ்திரியன் மண்டல்' என்ற அமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது.

கி.பி.1908ஆம் ஆண்டுக் குஜராத் 'இந்து ஸ்திரீ மண்டல்' என்ற அமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது.

வங்காளத்தில், 'சரோக் நளினி' என்பவரால் 'மகிளா சமித்' என்ற அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

கி.பி.1910ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தில் சரளாதேவி என்பவரால் 'பாரதப் பெண்கள் மகாசபை' என்ற அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கி.பி.1917ஆம் ஆண்டு அன்னிபெசண்ட், மார்கரட் கசின்ஸ், டோரதி, ஜீனராஜதாசர் ஆகியோர்களால் பெண்களுக்கான 'இந்தியச் சங்கம்' என்ற அமைப்புத் தோற்றம் பெற்றது.

இவ்வமைப்புகள் யாவும் பெண்களுக்காகப் பெண்களின் வளர்ச்சி நிலையைக் கருதி தொடங்கப்பட்ட அமைப்புகளாகும். இதற்கு பின் நாடு முழுவதிலும் மேலும் பற்பல மாதர் அமைப்புகள் தோன்றின.

கி.பி.1960ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியப் பெண் அமைப்புகள் உழைத்துப் பிழைக்கும் மகளிர்க்காகப் போராடின.

கி.பி.1972ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தில் காந்தீய மற்றும் சோஷலிசக் கொள்கையுள்ள பெண்களால் 'சுயவேலை வாய்ப்புள்ள பெண்கள் சங்கம்' ஏற்படுத்தப்பட்டது.

கி.பி.1975ஆம் ஆண்டு ஹைதராபாத்தில் 'முன்னேறும் பெண்கள் அணி' 'பெண் போர் வீரர்கள் அணி' என இரு பெண் குழுக்கள் தோன்றின.

கி.பி.1975ஆம் ஆண்டு அகில உலகப் பெண்கள் ஆண்டாகவும், மார்ச் 8ஆம் தேதி உலகப் பெண்கள் தினமாகவும் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் அறிவிக்கப்பட்டது.

கி.பி.1980ஆம் ஆண்டு இறுதிவாக்கில் இந்தியா முழுவதும் பெண் இயக்கங்கள் பரவி, வரதட்சணை, கொலை, கொடுமை, கற்பழிப்பு, துப்புரவாளர் மறுவாழ்வு, குடிசை மாற்று போன்ற பெண்கள் தொடர்பான போராட்டங்களை நடத்தி வெற்றிக் கண்டன.

கி.பி.1981ஆம் ஆண்டு இந்திய மகளிரியல் கல்விக் கூட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வமைப்பின் பயனாக இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களில் மகளிரியல் கல்வித்துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எண்பதாம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் பெண்ணிய இயக்கங்கள் பல்வேறுபட்ட அமைப்புகளாகப் பெருகின.

தமிழகப் பெண்ணியம்

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உரிமை மறுக்கப்பட்ட சூழலிலேயே தமிழகப் பெண்ணுலகம் விளங்கி வந்தது எனலாம்.

தமிழில் முதல் நாவல் எழுதியதாகக் கருதப்படும் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை பெண் கல்வியின் இன்றியமையாமையை “பெண்மதிமாலை” என்ற கவிதை நூலில் வெளிப்படுத்தினார். மேலும் “பெண் கல்வி”, “பெண் மானம்” என்ற உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் குழந்தை மணத் தடுப்பு, கைம்பெண் மறுமணம், திருமண முறைப் பற்றிய புதிய கருத்துகளையும் விவாதித்துள்ளார்.

இவரைப் போலவே கவிதை இலக்கியங்கள் மூலமாகவும், உரைநடை இலக்கியங்கள் மூலமாகவும் பெண் விடுதலைக் கருத்துகளைப் பேரிகை கொட்டி முழங்கிய மற்றொருவர் மகாகவி பாரதியார் ஆவார்.

பெண்ணுக்கு நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர்கொண்ட பார்வையுமே அழகு என்றார். “நாணமும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டும்”, எனக் காலங்காலமாகப் பெண்மை குணங்களாகப் போற்றப்பட்டவற்றை நாய்கட்கு உரியதாக்குகிறார்.³¹

மேலும் கற்பு இருபாலாருக்கும் பொதுவானது என்றார்.

இவரை அடியொற்றி, பாரதிதாசனும் பெண்ணுரிமைக்குப் பாடுபட்டவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர் கைம்பெண் கொடுமையை அறவே சாடினார். விதவை மறுமணம் பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

இவருக்குப்பின் மங்கையராய்ப் பிறத்தல் மாதவம் என்று பெரு முழக்கம் செய்தவர் கவிமணி. பாவப்பிறப்பே பெண் என்ற கருத்தாக்கத்தை வீழ்த்தக் கவிமணியின் முழக்கம் பெரிதும் பயன்பட்டது. நாமக்கல்லாரும் கைம்மை எதிர்ப்பு, மறுமணம், பெண்கல்வி முதலிய கோட்பாடுகளைத் தம் கவிதைகளில் கொண்டு வந்தார்.

பேச்செல்லாம் பெண்ணினத்தின் பெருமை பேசி மூச்செல்லாம் அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்காக வழங்கிப் பெண் குலத்தை விழிப்புறச் செய்த பெருந்தகையார் திரு.வி.க. அவர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

திரு.வி.க. அவர்கள் பெண்மை குறித்துக் கூறும் போது,

யான் பெண்ணின் வயிற்றில் தோன்றினேன் பெண்ணுடன் பிறந்தேன்;
பெண்ணுடன் வாழ்ந்தேன் என் வாழ்விற்கு துணை புரியும் இயற்கையும்
பெண்ணாகவே காட்சியளிக்கிறது; “யான் தொழும் அன்பு தெய்வமும்
பெண்ணாகவேயிருக்கிறது. எனது உள்ளத்திலுள்ள பெண்மை அருளைச்
சொரிகிறது. எல்லாம் பெண்மயமாக என்னைச் சூழ்ந்து என்னுடலுக்கும்
உயிருக்கும் நலஞ் செய்கின்றன. இத்தகைய பெண் தெய்வத்தை

முதன்மைப் பொருளாகப் போற்றுகிறேன். அத்தாயை வணங்குகிறேன் வாழ்த்துகிறேன்³² என்கிறார்.

தந்தை பெரியார்

தந்தை பெரியார் அவர்கள், மக்களுக்கும், பெண்களுக்கும், உரிமை பெற்றுத் தருவதற்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவழித்தார். இந்தியச் சமூகத்தில் உடனடியாக ஒழிக்கப்பட வேண்டியவை இரண்டு. முதலாவதாக, பிறவியின் அடிப்படையில் உள்ள உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற சாதிப்பாகுபாடு, இரண்டாவதாகப் பிறவிப் பெண்ணடிமை எனக் குறிப்பிட்டு அவற்றை ஒழிக்கப் பாடுபட்டுள்ளார்.

தந்தை பெரியார் பெண்களின் உரிமைக்காகப் பல மாநாடுகளை நடத்தியும், தீர்மானங்களை ஏற்படுத்தியும் அதில் வெற்றியும் பெற்றவர்.

ஆண், பெண் சம உரிமை பெற்ற சமுதாயத்தைக் காண வேண்டும் என்று விரும்பினார். தந்தை பெரியாரே, பெண்களுக்குக் கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் 50 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டும் என்று நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வலியுறுத்தியவர்.

கல்வி தான் மனிதனை மனிதனாகச் செய்வது. இக்கல்வி கற்பதில் ஆண், பெண் வேறுபாடு கூடாது. பெண்கள் அனைவரும் படிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறியதுடன் பெண்களுக்குக் கல்வியளிப்பது நாட்டு விடுதலையை விட மிக மிகத் தேவையானது என்று சமுதாய நோக்கிலும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

பெண்ணடிமைக்கு அடிப்படைக் காரணங்களுள் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாமையே முக்கியமான முதல் காரணமாகும்.³³ என்றும் புருஷர்களைப் போலவே பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை உண்டு. தொழில் உரிமை உண்டு என்கிற கொள்கை ஏற்படாவிட்டால் எப்படி அவர்கள் சுயமரியாதை உடையவர்கள் ஆவார்கள்³⁴ என்று கேட்கிறார்.

மேலும், பெரியார் வலியுறுத்திய பெண்ணுரிமைக் கருத்துக்களில் 'மணவிலக்கு' என்ற விவாகரத்து பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் பெண் சமூகம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு உரிமையும், சுயமரியாதையும் தரப்பட வேண்டும் , “விவகாரத்து” சட்டமாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

பெரியாரின் சிந்தனையில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது, பெண் விடுதலையும், பெண் உரிமையும் என்பதை அவருடைய எழுத்துக்களின் வாயிலாக அறிய இயலுகிறது.

இயக்க அடிப்படையில் தமிழகத்தில் செயல்பட்ட பெரியாரின் பங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இவரது தலைமையில் பலர் “பெண்கள் சமூக முன்னேற்றப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர்.”³⁵

தமிழ்ச் சூழலில் பெண்ணடிமைத் தனத்தைக் கண்டித்து “பெண் ஏன் அடிமையானாள்?” என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். “திராவிடர் கழகத்தின் சமூகச் சீர்திருத்த போராட்டங்களில் பெண்களையும் இணைத்துக் கொண்டார். தாலி அணிவது அடிமைச் சின்னம் என்று ஆணித்தரமாகக் கூறினார். சுயமரியாதைத் திருமணங்களை முன்னின்று நடத்தினார். இத்தகைய பல நிலைகளில் பெண்ணுரிமை இயக்கம் விரைவு படுத்தப்பட்டது எனலாம்.

இவ்வகையில் பெண் உரிமைக்காக இயக்க அளவில் அவர் ஆற்றிய பங்கு, இந்தியப் பெண்ணிய வரலாற்றில் தனியிடமும் தமிழகப் பெண்ணுரிமை வரலாற்றில் தலையாய இடமும் பெற்று விளங்குகிறது எனக் கூறலாம்.

மு. வரதராசனார்

பெண்மை வாழ்ந்தால் தான் அன்பு, அறம், ஆண்மை, எல்லாம் வாழ முடியும் என்று கூறியவர் மு.வ. அவர்கள்.

வீட்டிலே தொடங்கும் பெண்ணடிமையே நாட்டின் அரசியல், அடிமைத் தன்மைக்கு வழி கோலுகிறது. என்னும் நோக்குடையவர். சமுதாயத்தில் பெண் மிகப் பெரிய அங்கம். பெண்ணே வருங்காலச் சந்ததியை நல்ல சந்ததியாக உருவாக்குகிறாள். அப்படிப்பட்ட பெண்களைப் பெரும்பாலானோர் அடிமைகளாகவே நோக்குகின்றனர். ஒரு சில பெண்கள் முன்னேறி உயர்ந்து இருந்தாலும் பெரும்பாலான பெண்கள் அடிமை நிலையிலேயே இருக்கின்றனர். இதனை,

பெண் அடிமைகளாக நடத்தப்படும் வட்டத்தினரிடையிலும் இரண்டொரு பெண் அறிவாலோ ஆற்றலாலோ சிறந்து விளங்க முடியும். அத்தகையவர் ஒரு சிலரைப் பார்த்து, பொதுவாகப் பெண்ணினம் உயர்நிலைப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுவது பொருந்தாது³⁶ என்கிறார்.

பெண்கள் கல்வியறிவினைப் பெற வேண்டும். போராட்ட எண்ணமும் உணர்வும் வேண்டும். கவர்ச்சிப் பொருளாக மாறக் கூடாது. தன்னிலையில் இருந்து விலகக் கூடாது. பெண் தன் உடம்பைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திடக் கூடாது என்பதனை,

பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் கூறத்தக்கது இது. தம் உடம்பைக் கருவியாகக் கொண்டு, ஆண்களைக் கவர்கின்றவரைக்கும் பெண்கள் அடிமைகளாக வாழ நேரும்³⁷

என்று “பெண்மை வாழ்க” என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

உரிமை என்பது ஒருவர் கொடுப்பதும் மற்றொருவர் வாங்குவது மன்று அஃது எல்லாரிடத்தும் எவரிடத்தும் இயல்பாய் அமைந்து கிடப்பது. ஒருவர் உரிமைக்கு மற்றொருவர் கேடு சூழ்வதிலும் கொடிய பாவம் வேறொன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதனை, மு.வ. பெண்மை வாழ்க என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகையில்,

தமிழ்நாட்டுப் பெண்களுக்கு முக்காடு, முகமூடி என்னும் மூட வழக்கங்கள் இல்லை. மூலையில் ஒளிந்து ஒதுங்கும் முறையும் இல்லை. ஆண்களின் முகத்தைப் பார்த்தல் தகாத செயல் என்னும் கொடுமையும் இல்லை. ஆயினும் தமிழ்நாட்டில் பெண்மைக்குப் போதிய உரிமை வாழ்வு பெறவில்லை என்றே கூற வேண்டும்³⁸ என்பர்.

இவ்வாறு மாயூரம் வேதநாயகம் தொடங்கி இன்றுவரை அடிமைபட்டுக் கிடந்த பெண்ணுலகம் மீண்டும் எழ அவர்களுக்கு ஆதரவாக அணி வகுத்து நிற்பதில் கவிஞர் பெருமக்கள், சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் எந்தத் தயக்கமும் காட்டவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

பெண்ணிய வகைப்பாடு

பெண் உரிமை, உணர்வு, சமத்துவம், விடுதலை போன்றவற்றை அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பெண்ணிய இயக்கங்கள் இயங்குகின்றன. இவற்றின் கொள்கைகளையும், செயற்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்ணிய வகைகளை மூன்றனுள் அடக்குவர்.

1. மிதவாத அல்லது தாராளப் பெண்ணியம்
2. சமதர்மம் அல்லது சோசலிசப் பெண்ணியம்
3. தீவிரவாதம் அல்லது புரட்சிகரப் பெண்ணியம்

இம்மூன்று வகைப் பெண்ணியங்களும் அடிப்படை வகைகளாகப் பகுப்பர்.³⁹

1. மிதவாத அல்லது தாராளப் பெண்ணியம்

ஆணுக்கு உரிய எல்லா உரிமைகளையும் பெண்ணுக்கும் உரியதாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை முன் வைத்த முதல் பெண்ணியம் மிதவாதம் அல்லது தாராளப் பெண்ணியமாகும். இது பெண்ணியத்தின் தொடக்கக்கால வெளிப்பாடாகும். குடும்ப அமைப்பில் இருந்து கொண்டே தன் கட்டுகளை விடுவிக்கும் மிதவாதப் போக்கை இவ்வகைப் பெண்ணியம் மேற் கொண்டதால் இது மிதவாதப் பெண்ணியம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மேலும்,

மிதவாதப் பெண்ணியம் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அமைந்தது. கடவுளுக்கு முன் எல்லா மனிதரும் சமம் என்ற முறையில் ஆண் – பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. பெண் விடுதலை, சமத்துவம் ஆகியவற்றைப் போராட்டங்களின் மூலமாக அன்றிச் சமூகச் சீர்திருத்தம், சட்டங்கள் இயற்றுதல், கல்வியறிவை

மேம்படுத்துதல், எல்லாவகையான வாய்ப்புகள் தருதல், சமூக மாற்றம் ஆகியவற்றைப் பெரிதும் ஆதரித்துப் பேசி செயல்பட்டது மிதவாதப் பெண்ணியம் எனலாம்.

எனவே மிதவாதப் பெண்ணியம் குடும்ப அமைப்புக்குள்ளேயே ஆண், பெண் என்ற சமத்துவத்திற்கு வழி காண முற்பட்டனர் என்ற கருத்துப் புலனாகிறது. மேலும் பெண் குடும்பத்தில் உழைப்பதை ஏற்றுக் கொண்ட இப்பெண்ணியலார் அவ்வுழைப்பை ஆண்களின் பணிக்குச் சமமாகக் கருத வேண்டும் என்ற நோக்குடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

மிதவாதப் பெண்ணியத்தின் திட்டங்களும் செயல்பாடுகளும்

மிதவாதப் பெண்ணியத்தின் முக்கியச் செயற்பாடுகளாக,

- ♦ “சம ஊதியம், சமகல்வி வாய்ப்பு, சமவேலை வாய்ப்பு இவற்றைப் பெண்களுக்குப் பெற்றுத் தருதல்.
- ♦ பெண்களை வேறுபடுத்தக்கூடிய அத்தனை அரசியல் அமைப்புகளையும் ஒழித்தல்.
- ♦ தொடர்புச் சாதனங்களில் காணப்படும் பால் பேதங்களை ஒழித்தல்.
- ♦ பெண்களின் பிரச்சினைகளை முழுவதுமாக அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ♦ தன் விருப்பக் கருக்கலைப்பு, குழந்தைப் பராமரிப்பு, தாய்மைப் பேறு, மற்றும் நல் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருதல்.
- ♦ பாலியல் பெண்களுக்கு, ஏற்படுத்தப்படும், கொடுமைகளைக் கடுமையாக எதிர்த்தல் மற்றும் அதற்கான தண்டனையைப் பெற்றுத் தருதல்.⁴⁰

என்ற கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுவர்.

மிதவாதப் பெண்ணியம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கப் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெண்களுக்குக் கல்வி, சொத்துரிமை, ஒட்டுரிமை, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றைப் போராடிப் பெற்றுத் தந்ததோடு குறிப்பாக அரசியல் வட்டாரத்திலும், அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் தங்கள் செயற்பாட்டினால் மிதவாதப் பெண்ணிய வாதிகள் பெருத்த அளவில் மாற்றத்தையும் கொண்டு வந்தனர் எனலாம்.

2. சமதர்மம் அல்லது சோசலிசப் பெண்ணியம்

சமதர்மப் பெண்ணியம் என்பது பெண் விடுதலையைக் கொள்கையாகவும், சமூகத்தில் வேரூன்றியிருந்த தந்தை வழிச் சமூகத்தின் ஆதாரத்தை ஒடுக்குவதைக் குறிக்கோளாகவும் ஆண், பெண் என்று பாகுபடுத்துவோரின் கொள்கைகளைச் சமூக நெறியின் வழி ஒழிப்பதைத் தம் செயல்பாடாகவும் கொண்டது.

சமதர்மப் பெண்ணியம், ஆண்களை நேரடி எதிரியாகக் கருதவில்லை என்றாலும் அவர்களை எச்சரிக்கைச் செய்கின்றது. ஆண் சமூக அமைப்பின் தலைவனாகவும், குடும்பத் தலைவனாகவும், முதலாளியாகவும், சொத்துரிமை உடையனவாகவும், வேலை வாங்குபவனாகவும் இருப்பதால் அவர்கள் பெண்களைவிட உயர்ந்தவர்களாகச் சமூகத்தில் பங்கு வகிக்கின்றனர். அதனடிப்படையில் ஆண்களிடம் காணப்படும் இத்தகைய தன்னலம் மற்றும் சுரண்டல் போக்கையும் ஆதிக்க மனப்பான்மையையும் சமதர்மவாதிகள் எதிர்க்கின்றனர். மேலும்,

வர்க்க பேதம், பால் வேறுபாடு ஆகிய இரண்டையும் சமூகத்திலிருந்து அறவே ஒழித்தலின் மூலம் எல்லாவித சுரண்டலையும் நீக்க முடியும். ஆண் மேலாதிக்கமோ, பெண் மேலாதிக்கமோ இல்லாத சமதரும சமூகத்தை உருவாக்க முடியுமென்பதும் இதன் நோக்கம் எனலாம்.

சமதர்மப் பெண்ணியத்திற்கு, ஃப்ரடெரிக் எங்கெல்ஸினுடைய, “குடும்பம் தனிச்சொத்து ஆகியவற்றின் தோற்றம்” (கி.பி.1884) என்ற நூல் மூலதாரமாக விளங்குகிறது. இந்நூல், “ஆண்பெண் ஆகியோருக்கிடையே உள்ள உழைப்பின் அடிப்படையிலான வேறுபாடே பெண்களை அடிமைப்படுத்துகிறது”⁴¹ என்கிறது.

இங்ஙனம் சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் களைந்தால், பெண் விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் என்று சமதர்மப் பெண்ணியம் எடுத்துரைக்கிறது.

சமதர்மப் பெண்ணியவாதிகளின் செயற்பாடுகள்

சமதர்மப் பெண்ணியவாதிகள் சீர்திருத்தப் பிரச்சாரங்களைச் செயற்பாடாகக் கொண்டிருந்தனர்.

சமதர்மவாதிகளின் செயற்பாடுகள் வேலை பார்க்கும் மகளிரின் முன்னேற்றத்தையே கருத்தில் கொண்டிருந்தன என்றும், அவர்களின் ஊதியப் பிரச்சினைகள், தொழிற்சங்கப் பிரச்சினைகள், இவற்றில் கவனம் செலுத்தின என்றும் பெண்களுக்கே உரிய தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பத்தில் கவனம் செலுத்தின⁴²

என்றும் கூறுவர். சமதர்மவாதிகளில் படித்த பெண்கள் குறிப்பாகப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியைகள், ஆசிரியைகள் முதலாளித்துவப் பண்பாட்டிற்கெதிரான தங்கள் கொள்கையையே பிரச்சாரம் செய்வதில் கவனம் செலுத்தினர் எனலாம்.

சமதர்மப் பெண்ணியத்தின் செயல்பாடுகளாகப் பெண் விடுதலையைக் கொள்கையாகவும், சமூகத்தில் வேரூன்றி உள்ள தந்தைவழிச் சமூகத்தின் மூலத்தைத் தூக்கி எறிவதைக் குறிக்கோளாகவும் கொண்டனர். இதன் மூலம் தன்னலவாதிகளின் தன்னலத்தையும், ஆண் பெண் என்று பாகுபடுத்துவோரின் கொள்கைகளையும் சமூக நெறியில் ஒழிப்பதைச் செயல்பாடாகவும் கொண்டுள்ளது சமதர்மப் பெண்ணியம் என்பது புலனாகிறது.

தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

தீவிரவாதப் பெண்ணியம் அடித்தளத்திலிருந்தே மாறுதல்களை விரும்புகிறது. அடிப்படை மாறினால்தான் பெண் விடுதலை பெறமுடியும் என்பது இவர்களின் வாதமாகும். சடங்குகளும், மரபுகளும் தகர்த்து எறியப்பட்டால்தான் பெண் விடுதலை பிறக்கும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். தீவிரவாதப் பெண்ணியக்கம் தொடக்கத்தில் பெண்களின் ஒடுக்கு முறைக்கான காரணத்தையும், அதன் வேரையும் கண்டறிந்து, அதை வேரறுப்பதை முக்கியக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது எனலாம். மேலும்

புதுமைக் கல்வியைக் கற்று, நடப்பியலில் பணியாற்றி, செயல் வலிமைமிக்கப் பெண்கள் விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது, தீவிரவாதப் பெண்ணியம் ஆகும்.

தீவிரவாதப் பெண்ணியவாதிகளின் செயற்பாடுகள்

தீவிரவாதப் பெண்ணியவாதிகள் தந்தைவழிச் சமூகத்தை உடைத்தலை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டனர். இதன் வேர், உயிரியல் ரீதியான குடும்பம் என்பதால் குடும்பத்தையும் முற்றிலுமாக உடைக்க விரும்பினார்கள்⁴³

என்ற தேவதத்தாவின் கருத்து விளக்குகின்றது. இங்கே தீவிரவாதப் பெண்ணியத்தின் போக்கு தாய்வழிச் சமூகத்தின் போக்கை உட்கொண்டிருப்பதை உணர முடிகிறது. தீவிரப் பெண்ணியத்திலிருந்து அதிதீவிரப் பெண்ணியம் என்ற பிரிவு கிளைத்து வளர்ந்தது.

தீவிரப் பெண்ணியவாதிகளுக்கும், அதிதீவிரப் பெண்ணிய வாதிகளுக்கும் நோக்கம் ஒன்றுதான். ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து அமைப்புகளையும் சமூக மதிப்புகளையும் உடைத்தெறிந்து பெண்கள் மட்டுமே முழுவதும் பெண்ணாட்சியே எதிலும் எங்கும் என்ற நோக்குடைய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே அவர்களின் ஒன்றுபட்டக் குறிக்கோளாகும் என்பது புலனாகிறது. மேலும் தீவிரவாதப் பெண்ணியவாதிகள் பெண்கள்

ஆண்களைப் போன்றே அனைத்துச் செயல்களையும் செய்ய வல்லவர்கள். என்ற கருத்துடையவர்கள் என்றும் தங்கள் அனுபவ அடிப்படையில் தங்களுக்கு எனத் தனிப்பாகுபாட்டை வகுத்துக் கொண்டு செயல்பட்டனர். எனினும் இவர்களது முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை என்பார்.⁴⁴

இரா.பிரேமா அவர்கள்.

இந்தியப் பெண் உரிமைச் சட்டங்கள்

இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் பெண்ணுரிமைகள்

26.11.1994ஆம் ஆண்டு நம்முடைய அரசியலமைப்புப் பேரவையில் கீழ்க்கண்ட உரிமைகள் சட்டபூர்வமாக இடம் பெற்றன.

1. பேச்சுரிமை, 2. சமய சுதந்திர உரிமை, 3. உடல், உயிருக்கான உரிமை, 4. இந்தியா முழுவதும் சென்று வர, தங்குவதற்கான உரிமை, 5. சங்கங்கள் அமைக்க உரிமை, 6. சமத்துவ உரிமை, 7. கல்வி உரிமை, 8. பண்பாடு மற்றும் கலாச்சார உரிமை, 9. வாணிகம் செய்ய உரிமை, 10. அமைதியாகக் கூடுவதற்கான உரிமை⁴⁵ போன்றவை.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் கி.பி.1860

1. ஒரு பெண்ணுடைய கற்புக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தாக்குவது பிரிவு 354-இன் கீழ் குற்றமாகும். இதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் வரை சிறைக்காவல் தண்டனையும் அபராதமும் உண்டு.
2. ஒரு பெண்ணை அவள் விரும்பாத ஒருவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கக் கடத்திச் செல்வது பிரிவு 366-ன் கீழ் குற்றமாகும். இதற்குப் பத்து ஆண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் உண்டு.
3. ஒரு பெண்ணின் சம்மதமின்றி அவளைப் பலாத்காரம் செய்தல், பிரிவு 375, 376-இன் கீழ் குற்றமாகும். இதற்குப் பத்து ஆண்டு முதல் ஆயுட்காலச் சிறைத் தண்டனையும், அபராதமும் வழங்கலாம்.
4. ஓர் ஆடவன் தனது மனைவி சட்டபூர்வமாக இருக்கும்போது வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வது பிரிவு 494-இன் படி குற்றமாகும். இதற்கு அபராதமும் 7 ஆண்டுகாலம் வரை சிறைத்தண்டனையும் உண்டு.
5. ஓர் ஆடவன் இன்னொருவனின் மனைவியுடன் அவளது கணவனின் அனுமதி இல்லாமல் புணர்வது பிரிவு 497-இன் கீழ் குற்றமாகும். இதற்கு ஐந்து ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் உண்டு.

ஜீவனாம்சம்

மகளிர் தங்கள் பெற்றோர்களிடமிருந்தோ அல்லது கணவனிடமிருந்தோ பெறவேண்டிய பாதுகாப்பை எக்காரணம் கொண்டும் இழக்கக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்ட சட்டமே ஜீவனாம்சச் சட்டமாகும்.

ஜீவனாம்சம் எளிதில் அதிகப் பணச்செலவு இல்லாமல் விரைவில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே குற்றவியல் நடைமுறை சட்டத்தில் பிரிவு 125 முதல் 128 வரை இயற்றப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டத்தின் கீழ், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண் தன்னுடைய கணவனிடமிருந்து ஜீவனாம்சம் பெறலாம். இதற்கு விண்ணப்பிக்கும் மனைவி அக்கணவனின் முறையான சட்டப்படியான மனைவியாக இருக்க வேண்டும். முதல் மனைவி உயிருடன் இருக்கும் போது இரண்டாவதாக மணம்புரிந்த மனைவியோ அல்லது திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் ஓர் ஆணுடன் சேர்ந்து குடும்பம் நடத்தியப் பெண்ணோ இவ்வாறு ஜீவனாம்சம் கேட்க உரிமையில்லை.

பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச் சட்டம்

பெண்கள் சொத்துரிமைப் பெறுவதற்கான எல்லாத் தடைகளும் நீக்கப்பட்டுப் பெண்களுக்கும் சொத்தில் பங்கு உண்டு என்று கி.பி.1956-இல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி ஒரு பெண்ணின் தகப்பனாரின் சொத்தில் தனது சகோதரனைப் போலப் பெண்ணுக்கும் சம்பங்கு உண்டு. மகளுக்கு மட்டுமின்றி ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விதவை மருமகளுக்கும் தன்னுடைய குடும்பத்தில் தன்னுடைய கணவரின் பங்கை அடைய உரிமை உண்டு. தன்னுடைய ஜீவனாம்சத்திற்காகவும் திருமணச் செலவிற்காகவும் தன்னுடைய தகப்பனிடமிருந்து பணமாகக் கேட்க ஒரு பெண்ணுக்கு உரிமை உள்ளது. அவ்வாறு கேட்கப்பட்ட தகப்பனிடம் அசையாச் சொத்துக்கள் இருந்தால் மேற்படி இரண்டு செலவினங்களையும் அத்தகப்பன் அளிக்கும் வரை சம்பந்தப்பட்ட மகள் தகப்பனின் அசையாச் சொத்துக்களைப் பிணையாகக் கேட்கும் உரிமையைச் சட்டம் பெண்களுக்கு மட்டுமே வழங்கியுள்ளது.

வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டம் (கி.பி.1961)

மணமக்கள் இருவரில் ஒருவரின் பெற்றோர் திருமணத்திற்கு ஈடாகக் கொடுத்த அல்லது கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட எந்தப் பொருளும் வரதட்சணையாகக் கருதப்படும். இதற்கு ஆறு மாதங்கள் மிகாமல் சிறைத் தண்டனையும், ரூ.5000-க்கு மிகாமல் அபராத தொகையும் கொடுக்கலாம். வரதட்சணைச்சாவு என்ற குற்றத்தை இழைப்பவர் யாரானாலும் அவருக்கு ஏழாண்டுகளுக்குக் குறைவாக ஆயுள் தண்டனை வரையிலான சிறைத் தண்டனை விதிக்கலாம்.

பெண் தொழிலாளர் நலச் சட்டம் (கி.பி.1978)

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 39-ஆம் பிரிவு பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கு இணையான ஊதியம் அளிக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. இச்சட்டம் கி.பி.1975ஆம் ஆண்டு அமலுக்கு வந்தது. வேலைக்கு ஆட்கள் தேர்வுச் செய்யும்போது ஆண் பெண் வேறுபாடு காட்டாமல் ஒரே சீரான அணுகுமுறை பின்பற்ற வேண்டும். பணியில் இருக்கும் பெண்கள் கருவுறும்போது பிரசவகாலத்தில் அவர்களுக்கு விடுப்பு வழங்க இச்சட்டம் வகைச் செய்கிறது. அவர்களுக்கு மூன்று மாதம் வரை சம்பளத்துடன் கூடிய விடுப்பு வழங்க 1961-இல் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அடுத்து இவ்விடுப்பு 1972 இல் ஆறு மாதம் வரை உயர்த்தப்பட்டது. தற்பொழுது 2016 இல் இந்தப் பிரசவகால விடுப்பு ஒன்பது மாதமாக உயர்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுப்புரை

- ♦ பெண்ணுக்குரிய சமூக ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் சமத்துவமின்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவதுடன், அவை பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெண்களுக்கு உணர்த்துவதும் பெண்கள் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணரச் செய்வதும் பெண்ணியத்தின் நோக்கங்களாகக் கொள்ளப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.
- ♦ ஆண்களும், பெண்களின் நிலைப்பாடுகளைப் புரிந்து கொண்டு செயல்படும் போது தான் பெண்ணியம் என்பது தன் முழுமையான நோக்கங்களைப் பெற முடியும் என்பது பெறப்படுகிறது.
- ♦ “பெண்களின் விடுதலையை அடித்தளமாகக் கொண்ட பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்குப் பலவிதமான விளக்கங்களை அகராதிகளின் வழி அறியமுடிகிறது.
- ♦ பெண்ணியத்தைக் குறிக்கக் கூடிய சொற்களாக ‘உமனிசம்’, ‘பெமினிசம்’, ‘பெண்நிலைவாதம்’ போன்றன பயன்படுத்தப்படுவதை அறிய முடிகிறது. இப்பெண்ணியச் சொற்கள் அனைத்தும் பெண்களின் உரிமை எல்லைகளை மீட்டெடுக்கும் அமைப்பைக் குறிக்கும் சொற்களாகவே ஆராயப்படுகிறது.
- ♦ “வீடு, சமூகம் ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் பெண்கள் நசுக்கப்படுவதையும், ஆண், பெண் இருபாலாரிடையே புரிதலை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும் மேலை நாட்டார் தம் கருத்துக்களைப் பதிவுச் செய்துள்ளதை ஆய்ந்துரைக்கப்படுகிறது.
- ♦ தந்தை வழிச் சமுதாயத்தில் திருமணமானப் பெண்கள் கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லும் நிலையில் பெண்களின் முழு உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. தனி மனித சுதந்திரத்தை பெண்ணும், அடைய வேண்டும் என்று விழைந்ததே இப்பெண்ணியத்தின் தோற்றமாகக் கருதப்படுகிறது.
- ♦ மேற்கத்திய பெண்ணிய விடுதலைக்கு வித்திட்டது இரு பெரும் புரட்சியால் தோன்றிய பிரெஞ்சுப் புரட்சி, மற்றொன்று அமெரிக்கப் புரட்சியாகும். இப்புரட்சி உலக நாடுகளின் பெண் விடுதலைக்கு மூலாதாரமாக விளங்குகின்றதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ இந்தியப் பெண்ணியத்திலும் மாற்றம் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட பலர், எழுச்சி மிக்க இயக்கங்களின் வாயிலாகவும், அமைப்புகளின் வாயிலாகவும், பல சீர்திருத்த மாற்றங்களைப் புகுத்தி பெண் விடுதலைக்கு வித்திட்டதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ தமிழகப் பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டவர்களுள் வேதநாயகம் பிள்ளை, பாரதியார், பாரதிதாசன், திரு.வி.க., தந்தை பெரியார், மு. வரதராசனார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் ஒட்டுமொத்த கருத்தும், தனி மனித சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் என்ற இருபாலரும் சமம். மேலும் அனைத்து

ஜீவராசிகளும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை. இதில் ஏற்றத்தாழ்வு கிடையாது என்ற குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்பட்டதை உணர முடிகிறது.

- ♦ மிதவாதப் பெண்ணியம், சமதர்மப் பெண்ணியம், தீவிரவாதப் பெண்ணியம் என்று மூன்று வகைப் பெண்ணியம் பெண்ணியவாதிகளால் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ♦ பெண் உரிமைக்காகவும், பெண் விடுதலைக்காகவும் இச்சமுதாயம் மட்டுமல்ல, சட்டமும் துணை நின்றதை அறிய முடிகின்றது. பெண்ணிற்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள், சொத்துரிமை மறுப்பு, வரதட்சணை போன்ற அனைத்து பிரிவுகளிலும் பாதிக்கப்படும் பெண்களுக்குப் பெண் உரிமைச் சட்டம் துணை நிற்பதை இவ்வியல் ஆராய்ந்துரைக்கின்றது.

இயல் ஒன்று
பெண்ணியம் - ஓர் அறிமுகம்

ஆய்வு முடிவு	ஆய்வு மூலம்
★ சமூக ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் சமத்துவமின்மையை சுட்டிக் காட்டுவதுடன் அவை பற்றிய விழிப்புணர்வை உணர்த்துவது பெண்ணியத்தின் நோக்கமாக கருதப்படுகிறது.	‘பெண்ணியம்’ சமூகத்தின் சரிபாதியான பெண் இனத்தின் இருத்தலைப் பேசுவது ஆணாதிக்கப் பிடியிலிருக்கும் நிகழ்வாழ்வின் இயல்பினை விண்டுரைப்பது மகளிரின் பிரச்சினைகளைக் கண்டறிந்து தீர்க்க முயல்வது மகளிர்க்கு விழிப்புணர்வை அளிக்க முயல்வது” போ. மணிவண்ணன் – தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணியம்
★ பெண்களின் விடுதலையை அடித்தளமாகக் கொண்ட பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்குப் பலவிதமான விளக்கங்களை அகராதிகளின் வழி அறிய முடிகிறது.	ஆக்ஸ்போர்ட் அகராதி “பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்குப் பெண்களின் தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் சார்பாக வாதாடுவது, போராடுவது” என்ற பொருளைத் தந்துள்ளது. (Oxford advanced Learner’s Dictionary of Current English, P. 466) டீலக்ஸ் அகராதி “ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் சம உரிமை, வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் எனும் கொள்கையை உணர்த்துகிறது. டீலக்ஸ் அகராதி, ப. 186.
★ பெண்ணியத்தைக் குறிக்க உமனிசம், பெமினிசம், பெண்நிலைவாதம் போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இச்சொற்கள் பெண்களின் உரிமை எல்லைகளை மீட்டெடுக்கும் அமைப்பைக் குறிக்கும் சொற்களாக கருதப்படுகின்றன.	1889இல் ‘உமனிசம்’ என்ற சொல் பெண்களின் உரிமைகளையும், பிரச்சனைகளையும், போராட்டங்களையும் உணர்த்தப் பயன்பட்டது. 1894இல் “உமனிசம்” என்ற சொல்லின் இடத்தை “பெமினிசம்” என்ற சொல் பிடித்துக் கொண்டது. “பெமினிசம்”, என்ற சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொல்லாகப் பெண் நிலை வாதம், என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. பிரேமா, இரா. பெண்ணியம்

ஆய்வு முடிவு

- ★ மேற்கத்தியப் பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டது அமெரிக்கப் புரட்சி, பிரஞ்சுப் புரட்சி.

ஆய்வு மூலம்

உலக அளவில் இரு உலகப் போர்கள் நடந்தேறிய பிறகு அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழில்துறை மற்றும் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் மனித வாழ்வியலிலும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. சமூகம், பண்பாடு, வரலாறு, பொருளியல் ஆகிய தளங்களில் நிகழ்ந்த நவீனத்துவமும், பன்முகத் தன்மையும் பெண்களிடம் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தி மேற்கத்தியப் பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டன.

மணிவண்ணன், போ.

தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணியம்

- ★ இந்தியப் பெண்ணியத்தில் எழுச்சி மிக்க இயக்கங்களும் அமைப்புகளும் பங்காற்றின.

1828 – பிரம்ம சமாஜம்

1875 – ஆரிய சமாஜம்

1879 – தியாசபிகல் நிறுவனம்

1897 – இராமகிருஷ்ணன் இயக்கம்

1867 – பிரார்த்தனை சமாஜம்

- ★ தமிழ்ப் பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டவர்கள், ஆண், பெண் என்ற இருபாலரும் சமம் என்றனர்.

பாரதியார், பாரதிதாசன், திரு.வி.க., தந்தை பெரியார், மு.வரதராசனார், போன்றோர் தமிழ்ப் பெண்ணியத்திற்கு வித்திட்டவர்கள் ஆவர்.

“திரு.வி.க அவர்கள்” யான் பெண்ணின் வயிற்றில் தோன்றினேன். பெண்ணுடன் பிறந்தேன், பெண்ணுடன் வாழ்ந்தேன். என் வாழ்விற்கு துணை புரியும் இயற்கையும் பெண்ணாகவே காட்சியளிக்கிறது. யான் தொழும் அன்புத் தெய்வமும் பெண்ணாகவேயிருக்கிறது. எனது உள்ளத்திலுள்ள பெண்மை அருளைச் சொரிகிறது. எல்லாம் பெண் மயமாக என்னைச் சூழ்ந்து என்னுடலுக்கும் உயிருக்கும் நலஞ் செய்கின்றன. இத்தகையப் பெண் தெய்வத்தை முதன்மைப் பொருளாகப் போற்றுகிறேன். அத்தாயை வணங்குகிறேன் வாழ்த்துகிறேன்” என்கிறார்.

ஆய்வு முடிவு

-
- ★ மிதவாதப் பெண்ணியம், சமதர்மப் பெண்ணியம், தீவிரவாதப் பெண்ணியம் என்று மூன்று வகைப் பெண்ணியம் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.
-

-
- ★ பெண் உரிமைக்காகவும் பெண் விடுதலைக்காகவும் சட்டமும் துணை நிற்கின்றதை அறிய முடிகிறது.
-

ஆய்வு மூலம்

“ஆண் பெண் சம உரிமை பெற்ற சமுதாயத்தைக் காணவேண்டும். பெண்களுக்குக் கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் 50 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டும் என்று நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வலியுறுத்தியவர் தந்தை பெரியார்.”

“குடும்ப அமைப்பில் இருந்து கொண்டே தன் கட்டுகளை விடுவிப்பது மிதவாத பெண்ணியம்.”

“ஆண் மேலாதிக்கமோ, பெண் மேலாதிக்கமோ இல்லாத சமதரும சமூகத்தை உருவாக்க முடியுமென்பது சமதர்ம பெண்ணியம்”

“ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து அமைப்புகளையும், சமூக மதிப்புகளையும் உடைத்தெறிந்து பெண்ணாட்சியே எதிலும் எங்கும் என்ற நோக்குடைய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே தீவிரவாதப்பெண்ணியம்.

**அஸ்வினி கிருத்திகா, மீ,
தோற்றமும் தெளிவும் பெண்ணியம் பின்புலமும்
வளர்ச்சியும்.**

1. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் – கி.பி. 1860, பிரிவு 354, பிரிவு 366, பிரிவு 375, 376, பிரிவு 494, பிரிவு 497.
 2. ஜீவனாம்சம் – இந்திய குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், கி.பி. 125 முதல் 128 வரை.
 3. பெண்களுக்கான சொத்துரிமை சட்டம், கி.பி. 1956
 4. வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டம் கி.பி. 1961
 5. பெண் தொழிலாளர் நலச்சட்டம், கி.பி. 1978.
-

அடிக்குறிப்புகள்

1. மணிவண்ணன், போ., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம், ப.2.
2. மல்லிகா, இலக்கியத்தில் பெண்மை, ப.17.
3. சாரதாம்பாள், செ., பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும், பெண் எழுத்தும், ப.46
4. Encyclopedia, Britanica, Vol.9, p.154.
5. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Curent English, p.466.
6. டீலக்ஸ் அகராதி, ப.186.
7. டீலக்ஸ் ஆங்கிலத் தமிழ் பேரகராதி, ப 164.
8. க்ரியா தமிழ் அகராதி, ப.144.
9. பிரேமா, இரா., பெண்ணியம், ப.1.
10. மேற்படி, ப.13.
11. சாலமன், மா., பெண்ணியம் போட்ட பதியங்கள், ப.44.
12. முத்துச் சிதம்பரம், பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.10.
13. மேற்படி, ப.10.
14. அரங்க மல்லிகா, பெண்ணிய குரலதிர்வும் தலித் பெண்ணிய உடல் மொழியும், ப.2.
15. பிரேமா, இரா., பெண்ணியம் ப.13.
16. மணிவண்ணன், போ., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம், ப.4.
17. முத்துச் சிதம்பரம் .ச, பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.7.
18. மணிவண்ணன், போ., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம் , ப.7.
19. காஞ்சனா, இரா., பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும், பெண் மொழியும், ப.45.
20. மணிவண்ணன், போ., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம் ப.6.
21. ஞானன், செ., தத்துவதரிசங்கள் பிரம்ம சமாஜம், ப.372.
22. முத்துச் சிதம்பரம், ச., பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்,, ப.144.
23. ரெங்கம்மாள், ரெ., பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும், ப.68.
24. இரண்மய பானர்ஜி, ஈசுவர சந்திரவித்யாசாகர், ப.37.
25. பிரேமா, இரா., பெண்ணியம், ப.162.
26. மேற்படி, ப.163.

27. ரெங்கம்மாள், ரெ., பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும், ப.70.
28. மேற்படி, ப.90.
29. நார்லா, வி.ஆர்., வீரேசலிங்கம், ப.32.
30. முத்துச் சிதம்பரம், ச., பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.155.
31. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.355.
32. திரு.வி.க., பெண்ணின் பெருமை, ப.25.
33. பெரியார், பெரியார் களஞ்சியம், ப.206.
34. மேற்படி, ப.207.
35. சாமி சிதம்பரனார், தமிழர் தலைவர், ப.69.
36. வரதராசனார், மு., பெண்மை வாழ்க, ப.223.
37. மேற்படி, ப.294.
38. மேற்படி, ப.392.
39. அஸ்வினி கிருத்திகா, மீ., தோற்றமும் தெளிவும் பெண்ணியம் பின்புலமும் வளர்ச்சியும், ப.227.
40. மேற்படி, ப.229.
41. பிரேமா, இரா., பெண்ணியம், ப.68.
42. அஸ்வினி கிருத்திகா, மீ., தோற்றமும் தெளிவும் பெண்ணியம் பின்புலமும் வளர்ச்சியும், ப.231.
43. தேவதத்தா, பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள், ப.56.
44. சண்முக சுந்தரம், பெண்ணியமும், கலை இலக்கியமும், ப.45.
45. அரங்க மல்லிகா, பெண்ணும் பெண்மையும், தேசியக் கருத்தரங்கம், பக்.52-59.

இயல் - இரண்டு

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் மகளிர் நிலை

பன்னெடுங்காலமாக உயிர்ப்பொடு இயங்கும் மனித குலத்தின் அடிப்படையான கூறுகளாக ஆடவரும் பெண்டிரும் விளங்குகின்றனர். அவர்களே சமுதாயத் தோற்றத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றனர். ஆயினும், பெண் என்பவள் மட்டுமே எப்போதுமே ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவள் என்ற நியதியே இன்று வரை சமுதாயத்தில் இருந்து வருகிறது என்று கூறலாம். சமூகத்தின் கண்களாக விளங்கும் ஆண், பெண் என்ற இருபாலரும் இணையாக உரிமைகள் பெற்றுச் சிறந்தால் மட்டுமே ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடும், நாகரிகமும் மதிப்பீட்டில் உயர்ந்து நிற்க முடியும். ஆணும் பெண்ணும் கலந்த மனித சமுதாயத்தில், இன்றையப் பெண்ணின் நிலையும் இதுவரை பெண் இனம் கடந்து வந்த நிலையும் ஆண் இனத்தை முதன்மைப்படுத்துகின்ற இரண்டாம் இடத்தையே வகித்து வருகின்றது.

ஆண் என்பவன் ஆளப்பிறந்தவன் பெண் என்பவள் அவனையும் அவனுடைய வழித்தோன்றல்களையும் பேணப் பிறந்தவள். இன்றைய சமுதாயத்தில் அவளுடைய இடம் இதுதான். 'பெண்மையே தெய்வீகக் காட்சியடா' என்ற பாரதியின் போற்றுதல் ஒருபுறம், பெண்ணாகப் பிறந்தாலே எந்நாளும் துயர் தானே என்ற ஆற்றாமைக் குரல் ஒருபுறம், அலைமகள், கலைமகள் என உலகத்தில் உள்ள நற்பெயர்கள் அனைத்தையும் பெண் தெய்வ வடிவமாகக் காணும் காட்சி ஒரு புறம், பெண்ணை ஒரு மனிதப் பிறவியாகக் கூட மதிக்கப்படாத நிலை மற்றொரு புறம்¹

என்பார் தமிழண்ணல். இக்கூற்றிற்கு இணங்க பெண்களின் வாழ்க்கை அமைகிறது.

ஆணும் பெண்ணும் கலந்த மனித சமுதாயத்தில் இதுவரை பெண் இனம் கடந்து வந்த பாதையைத் தமிழிலக்கியங்களின் வழி அறிய முனைவதே இந்த இயலின் நோக்கமாகும். இவ்வியல் தொல்காப்பியம் தொடங்கித் தற்கால ஊடகங்கள் வரை வெளிப்படும் மகளிர் நிலை குறித்து ஆராய்கிறது.

தொல்காப்பியத்தில் மகளிர் நிலையும் - பெண்ணியமும்

இன்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை குறித்துத் தொல்காப்பியத்தின் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகின்றது.

அக்காலக் கட்டத்தில் பெண்களைக் குறிக்கும் சொற்கள், பெண் குறித்த வரையறைகள், பெண்களின் கடமைகள், பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள்,

வழங்கப்பட்ட உரிமைகள், பெண்கள் குறித்த தாழ்வான கருத்துகள், இருபாலரின் சமனிலை, இருபாலருக்கு இடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு முதலானவற்றைத் தொல்காப்பியத் தரவுகள் காட்டுகின்றன.

பெண்பாற் சொற்கள்

பெண்ணைக் குறிக்கத் தொல்காப்பியம் பயன்படுத்தும் சொற்கள் பலவுள பெண், பெண்டிர், பெண்டு, பெண்மகள், மகடுஉ, மாதர் முதலியவை பொது நிலையில் பெண்ணைச் சுட்டுகின்றன. இதனை,

- பெண் – ‘பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்கு உரிய’²
 பெண்டிர் – ‘பிற பிற பெண்டிரின் பெயர்த்தற் கண்ணும்’³
 பெண்டு – ‘பெண்டென் கிளவிக்கு அன்னும் வரைமார்’⁴
 பெண்மகள் – ‘பெண்மை அடுத்த மகள் என் கிளவியும்’⁵
 மகடுஉ – ‘முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை’⁶
 மாதர் – ‘ஒண்தொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு’⁷

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் வழி தொல்காப்பியர் காலத்தில் பெண்களைக் குறிக்க வழங்கிய பல்வேறு சொற்கள் குறித்து அறிய முடிகிறது.

உறவுநிலைப் பெண்பாற் சொற்கள்

தொல்காப்பியத்தில் பெண்ணின் உறவுநிலைப் பெயர்களாகத் தாய், மகள், தோழி, காதலி, கிழத்தி, கிழவி, கிழவோள், மனைவி, காமக்கிழத்தி, மனையோள் என்பன சுட்டப்படுகின்றன. இவற்றை,

- தாய் – ‘தாய்நிலை நோக்கித் தலைபெயர்த்துக் கொளினும்’⁸
 மகள் – ‘மகள் நெஞ்சு வலிப்பினும்’⁹
 தோழி – ‘தோழி தானே செவிலியது மகளே’¹⁰
 காதலி – ‘காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்’¹¹
 கிழத்தி – ‘ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப’¹²
 கிழவி – ‘களம் சுட்டு கிளவி கிழவிய தாகும்’¹³
 கிளவோள் – ‘கிழவோள் மேன என்மனார் புலவர்’¹⁴
 மனைவி – ‘மனைவி தலைத்தாள் கிழவோன் கொடுமை’¹⁵
 காமக்கிழத்தி – ‘காமக்கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்’¹⁶

என்ற நூற்பாக்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

பெண் குறித்த வரையறைகள்

பெண்ணின் இயல்பு குறித்துத் தொல்காப்பியர் விதிக்கும் வரையறைகள் யாவும் அவர் காலத்துப் பெண்ணைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றன.

அச்சம், நாணம், மடம்

அச்சம், நாணம், மடம் என்ற மூன்றையும் பெண் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும் என்பதை,

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய என்ப¹⁷

என்றும்

நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்¹⁸

என்றும்

உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை
செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய¹⁹

என்றும் இடம் பெறும் நூற்பாக்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

கற்பு

பெண்ணின் உயிரை விட நாணம் பெரியது. அதனை விட அவளது கற்பு மிக உயர்வானது என்பதை

உயிரினும் சிறந்தன்று நானே நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன் றெனத்
தொல்லோர் கிளவி²⁰

என்று தொல்காப்பிய நூற்பா சுட்டுகிறது.

பெண்டிரின் பிற பண்புகள்

பிறர்பால் அன்பு காட்டுதல், நல்ல ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்தல், மென்மைத் தன்மையுடையவளாதல், பொறுமை காட்டல், தீயவழியில் மனதை செலுத்தாதிருத்தல் ஆகியன பெண்ணின் இலக்கணமாகின்றன. இதனை,

கற்பும் காமமும் நாற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியல் பொறையும் நிறையும்²¹

என்ற நூற்பா வழி அறிய முடிகின்றது.

அடக்கம், அமைதி, நேர்மை, தகுவன பேசுதல், நல்லறிவு, பிறர் உளக்கருத்தறியும் அருமை போன்றன பெண்ணின் இயல்பாவதை,

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான²²

என்னும் நூற்பா நவில்கிறது.

பெண்களின் கடமைகள்

பெண் தன் வாழ்க்கையில் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளாக வலியுறுத்தப்படுவனவற்றுள் முன்னிற்பது அவள் தனது கணவனின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உடன்பட்டு எல்லா நிலைகளிலும் எவ்வித முரண்பாடும் கொள்ளாது ஒத்துச் செல்வதேயாகும்.

தான் உயிருடன் இருக்கையில் பிறிதொரு பெண்ணை மனைவியாக்கிக் கொண்டாலும் அவனது பிழையை இடித்துரைத்து பின்பு ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதனை,

தாய் போல் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
கவ்வொடு மயங்கிய காலையான²³

என்பதனால் தலைவன் பரத்தையொழுக்கம் மேற்கொண்ட நிலையில் அதனையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவனுக்கு உடன்படுதல் மனைவியின் அறநெறியாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

தன் கணவன் சோர்வு அடைந்து விடாமல் காத்தலும், பெற்றப் பிள்ளையைப் போல் கணவனைக் காத்தலும் மனைவியின் இன்றியமையாத கடமையாகிறது என்பதை,

அவன் சோர்பு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன் தாய் உயர்பும் தன் உயர்பாகும்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாகலான²⁴

என்று தலைவன் சோர்வைப் போக்கிக் காத்தல், தலைவி கடமை ஆதலால், மகன் உயர்வைத் தாய் கருதுவதுபோல் கருதிச் செயல்படுவாள் தலைவி என்பதை அறிய முடிகின்றது.

விருந்தினரை வரவேற்று உபசரித்தலும் தன் சுற்றத்தினருக்கு வேண்டுவன அளித்துப் பாதுகாத்தலும் பெண்ணின் தலையாயப் பொறுப்புக்களாக அமைகின்றன.

விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்²⁵

போன்றன யாவும் பெண்ணுக்குரிய கடமைகளாகத் தொல்காப்பியரால் புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

பெண்களுக்குரிய கட்டுப்பாடுகள்

பெண்ணின் உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்துவனவாகத் தொல்காப்பியம் சில வரன்முறைகளை வகுத்துள்ளது.

பெண் வெளியே செல்லக் கூடிய பகுதிகள் குறிப்பிட்ட எல்லையை வரையறையாகக் கொண்டிருந்தது.

இரவுக்குறியே இல்லகத்துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே
மனையகம் புகாக் காலையான²⁶

பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப
அவள் அறிஉணர வருவழியான²⁷

என்ற நூற்பாவின் மூலம் பெண் தன் கணவனைத் தேர்ந்து கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருப்பினும் அதிலும் சில கட்டுப்பாடுகள் பொதிந்து கிடப்பதை அறிய முடிகிறது. அதாவது களவுக் காலத்தில் இரவில் தனக்குரியவனைக் காண்பது அவளது மனையின் சுற்றுக்குள்ளேதான் அமைதல் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது பெண்ணுக்குத் தொல்காப்பியர் காலத்துச் சமுதாயம் விதித்தக் கட்டுப்பாடாகும்.

ஒரு பெண் தன் கணவனின் சொற்படி நடந்து அவன் விதித்த வரம்பினை மீறாது நடத்தல் வேண்டும் என்பதை,

அவள் வரம்பு இறத்தல் அறம் தனக்கு இன்மையின்²⁸

என்றும் தலைவன் சொல்லுக்கு மறுமொழி கூறுதலும் பெண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்டது என்பதை

சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாதலின்²⁹

என்றும் இடம் பெறும் நூற்பாக்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

பெண்ணானவள் தன் துணைவன் முன் தன்னைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுதல் கூடாது என்பதை,

தற்புகழ் கிளவி கிழவன் முற்கிளத்தல் எத்திறத்தானும்
கிழத்திக் கில்லை³⁰

என்ற நூற்பா வழி விளங்குகின்றது. இக்கட்டுப்பாடுகள் கணவன் பரத்தையொழுக்கம் மேற்கொண்டு மீண்டும் தன் மனைவியிடம் திரும்பி வரும் பொழுது மட்டும் அவள் அவனை ஏற்றுக் கொண்டுத் 'தற்புகழ்ச்சி' பேசலாம் எனச் சிறிதே தளர்ச்சிப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. இதனை,

மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்
நினையுங் காலைப் புலனியுள் உரிய³¹

என்ற நூற்பா வழி அறியலாம்.

பல்வேறு பணிகள் பொருட்டுக் கணவன் பிரிந்து செல்லும் காலத்தில் மனைவி அவனைத் தேடிச் செல்லும் உரிமையும் அவளுக்கு இல்லை என்பதை,

உடம்பும் உயிரும் வாடியக் கண்ணும்
எண்ணுற்றன கொல் இவையெனின் அல்லதைக்
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக்கில்லை³²

என்றும் கடல் கடந்து செல்வது பெண்ணுக்குத் தடை செய்யப்பட்டது என்பதை,

முந்நீர் வழக்கம் மகடீஉ வொடு இல்லை³³

என்றும் இடம் பெறும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

பெண்கள் குறித்த தாழ்வான கருத்துகள்

தன் வெற்றியைக் கொண்டாடுவதற்காக அல்லது பெருமையைப் பறைசாற்றுவதற்காக ஆண் நகர்வலமாக உலா வருகையில், அவனைக் காணும் பெண்களனைவரும் அவன் வயப்படுவதாக,

ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப³⁴

எனக் கூறியிருப்பது பெண்மையைக் களங்கப்படுத்துவதாகும்.

இந்நூற்பா பரத்தையரை மட்டுமே சுட்டுகின்றது என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை வரைந்து அமைதி காட்டியிருப்பினும்

காமப்பகுதி கடவுளும் வரையார்,

ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்³⁵

என்பன தெய்வம், மானிடர் என எந்த ஆடவன் உருவாயினும் பெண் கண்டால் அவன் மீது காதல் கொள்வாள் என்ற குறிப்பு புலப்பட மொழிந்திருப்பதும் ஆடவரைக் கண்டால் பெண்கள் வயப்படுவர் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருப்பதும் பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் தன்மையில் அமைகிறது.

பெண் உள்ளத்தால் ஒருவனை ஏற்றவுடன் கற்பொழுக்கினைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவள் எச்சுழலிலும் அச்சம், மடம், நாணம் தவறாதிருத்தல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. இவ்வரையறை ஆடவனுக்குத் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆண் பரத்தையை நாடினும், மக்கட் பெருக்கத்திற்காக, கருக்கொளும் வாய்ப்பமைந்த நாட்களில் அவன், தன் மனைவியை விட்டுப் பிரியாதிருக்க வேண்டும் என்பதை,

பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்

நீத்தகன்று உறையார் என்மனார் புலவர்

பரத்தையின் பிரிந்த காலையான³⁶

எனும் நூற்பாவின் வழி அறியலாம். பிள்ளைப் பேற்றிற்காகவே பெண் என்பதை இந்நூற்பா வலியுறுத்துகிறது. இது பெண்ணின் மன உணர்வுகளைச் சிறுமைப்படுத்தி உதாசினம் செய்வதைக் காட்டுகின்றது.

அன்றும் பெண்டிர் ஆடவரால் களவொழுக்கின் போது ஏமாற்றப்பட்டுள்ளனர் என்பது, 'பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப' (1091) என்பதால் பெறலாம்.

உள்ளத்தால் ஒருவனை உள்ளிய உடனேயே கற்பொழுக்கினைப் பெண் பின்பற்ற வேண்டும்; அவள் எச்சுழலிலும் அச்சம், மடம், நாணம் தவறாதிருத்தல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்திவிட்டு இவ்வரையறைகளை ஆடவனுக்குப் புறக்கணித்ததன் விளைவே பெண்ணின் இந்த அவல நிலைக்குக் காரணமாகும்³⁷

என்ற ச.சிவகாமியின் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தொல்காப்பியத்தில் ஆண் - பெண் சமனிலை

பெண் தன் வாழ்க்கைத் துணையைத் தானே தேடிக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருந்ததைக் களவியல் காட்டுகிறது.

இக்களவுக் கால வாழ்க்கையில், திருமணத்திற்கு முன்பே மெய்யுறுபுணர்ச்சி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதை,

மெய்தொட்டுப் பயிறல்...³⁸

நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும்
உண்டியும் செய்வினை மறைப்பினும்³⁹

எனும் பகுதிகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இல்வாழ்க்கையைப் பிறரறிய தொடங்கிய பின் ஊர் விட்டு ஊர் சென்று, ஆறு, குளம் முதலான நீர் நிலைகளிலும் சோலைகளிலும் விளையாடி இன்பம் துய்க்க அனுமதிக்கப்பட்டதை,

யாறும் குளனும் காவும் ஆடிப்
பதியிகத்து நுகர்தலும் உரிய என்ப⁴⁰

எனும் நூற்பாவில் அறிய முடிகிறது.

கலைஞர்களிடையே ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி இருபாலரும் சமமாகப் போற்றப்பட்ட நிலை இருந்ததை ஆடற்பாடற் கலைகளில் வல்ல விறலியால் அறியலாம். இதனை,

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுநீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்⁴¹

என்ற நூற்பாவில்

கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி என்ற நான்கு இரவலரும், பரிசில் பெற்று வந்த போது, வழியில் வருகின்றோர்க்குப் பெற்ற பெருவளத்தைக் கூறி, பெறார்க்குச் சென்று பெறுக என்று கூறுவதாக இடம் பெற்றுள்ள நிலையில் கூத்தர், பாணர்களோடு விறலியும் சென்றாள் என்று அறியமுடிகின்றது.

இங்ஙனம் தொல்காப்பியத்தின் வழி காணலாகும் பெண் புற உலகில் குறிப்பிடத்தக்கச் சிறப்பு எதுவுமின்றி, அக வாழ்வில் மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுடன் ஆணைச் சார்ந்த வாழ்வையே மேற்கொண்டுள்ளாள் என்பது புலனாகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் - பெண்ணியமும்

சங்க காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலமாகும். பழந்தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நிலைக்களனாய் இருந்தது. சங்க கால மகளிரின் அரும்பெரும் பண்புகளே. பெண்களே வாழ்வின் கண்கள் என்றும் பெண் இன்றேல் ஆணில்லை; ஆணின்றேல் பெண் இல்லை என்ற படி ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து இல்லற நெறிப்படுகின்ற வாழ்வே முழுமையான வாழ்வு எனக் கொள்ளப்பட்டது.

பெண்ணின் மென்மை அவளுக்கு ஆடவரின் மதிப்பைப் பெற்றுத் தந்தது. அன்பு, மடம், மென்மை, இனிமை, அழகு ஆகியவற்றை கற்பிக்கும் முதலிடம் பெண்மை என்பது இலக்கியங்களின் வழி புலனாகின்றது. சங்கப்பெண்மை தொல்காப்பியர் காட்டும் பெண்மையுடன் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது.

பேணப்படுதலே பெண்மை என்று வரையறுக்கப்படுதலையும், பெண்ணுக்குக் கணவனே அன்னையும் அத்தனுமாய்⁴² அமைந்தான் என்பதனையும், நீரின்று அமையா உலகம் போல் அவனின்று' அவள் அமையாளாய் அமைதலும் காட்டப்படுகிறது.

எனவே இகழினும் கேள்வரை ஏத்தி இறைஞ்சும்⁴³ ஆகிய கற்பினளாய், ஊடினும் இனிய கூறும் இன்னகையாளாய்⁴⁴ அமைதல் வேண்டப்படுகிறது.

கணவன் உவப்ப புதல்வரை ஈன்று புறந்தருதல்⁴⁵ பெண்ணின் கடமையாகிறது. கணவனுக்கு விருந்து சமைத்து இனிதென அவன் உண்டலின் மகிழ்தல்⁴⁶ அவள் செயலாகின்றது. அல்லில்லாயினும் விருந்துவரின் உவக்கும் முல்லைச்சான்ற கற்பினள் ஆகின்றாள்.⁴⁷ கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றதெனத் தந்தை கொடுக்கும் கொழுஞ்சோற்றை உண்ண மாட்டாள். அது கணவனுக்கு இழிவைத் தரும் என்ற காரணத்தால்.⁴⁸

கணவனுக்காக மட்டுமே தன்னை அணி செய்து கொள்கிறாள்.⁴⁹ அவனது நலத்திற்காக வழிபடுகிறாள். சாதல் அஞ்சேன் சாவில் பிறப்பு வேறுபடின் காதலனை மறப்பேனோ என மயங்குகிறாள்.⁵⁰ இம்மை மாறி மறுமையாகினும் அவனுக்கே மனைவியாதல் வேண்டும் என வேண்டுகிறாள்.⁵¹

கணவன் மறுமணம் புரிந்த பொழுதும் அதனை வாழ்த்தி வரவேற்கிறாள்.⁵² கணவன் பரத்தமை மேற்கொள்ளும் போது அதனையும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.⁵³

தனக்காகத் தலைவனைக் கடிந்துரைப்போரையும் தடுக்கின்றாள்.⁵⁴ தலைவனுக்குப் பழி ஏற்படா வண்ணம் அவனது பரத்தமையொழுக்கத்தை பிறருக்கு மறைக்க முயலுகிறாள்.⁵⁵

இவ்வாறு பெண்ணின் எண்ணமும் செயலும் தலைவனின் நலனை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு அமைகின்றன. இவற்றின் காரணத்தால் பெண் மனைக்கு விளக்காகிறாள்.⁵⁶

பெண்ணை அழகியல் பொருளாகப் பார்க்கும் பார்வை சங்க இலக்கியங்களில் இருந்துள்ளது.

சங்க காலத்தில் பெண்களை சித்தரிப்பது புலமை நெறியாக இருந்தாலும் அது அவளைக் காட்சிப் பொருளாக நுகர் பொருளாகப் பார்க்கும் ஆணாதிக்கப் போக்கை இனங்காட்டி நிற்கிறது⁵⁷

என்கிறார் இரா. பிரேமா. சங்ககாலத்தில் கணவனை இழந்தப் பெண்கள் அணிகலன்கள், மலர்கள் சூடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றும் வீரஉணர்வு அஞ்சாமையும் மனஉறுதியும் படைத்த மறக்குடி மகளிராக வாழ்ந்தனர் என்பதை மூதின் முல்லை வழி அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலப் பெண்கள் குலமகளிர், பரத்தையர், மூதின் மகளிர், உரிமைச்சுற்றம், தொழில் புரியும் மகளிர், கல்வி பெற்ற மகளிர், கலை மகளிர், ஏவன் மகளிர் என்று இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்களால் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.⁵⁸

கல்வி

சங்க காலத்திலேயே பெண்கள் கல்வியில் சிறந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கல்வி கற்று உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கவிதைகளாகப் படைத்தளித்த முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்களால் அழகு செய்யப்பட்ட உயரிய இலக்கியமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது.

அறம், மறம், காதல், இன்பம், இயற்கை இவற்றோடு இணைந்து வாழ்ந்த சங்ககாலப் பெண்டிர், கல்வியறிவும் பெற்றிருந்ததால் படைப்பாளிகளாகத் திகழ்ந்தனர்.

சங்க காலத்தில் மாறோக்கத்து நப்பசலையார், நக்கண்ணையார், நன்னாகையார், வெண்ணிக்குயத்தியார், குறமகள் இளவெயினி, பாரிமகளிர், பெருங்கோப்பெண்டு, ஆதிமந்தி, ஓளவையார், வெள்ளி வீதியார், காக்கைபாடினியார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், முடத்தாமக்கண்ணியார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இசைத்திறன்

சங்க கால மகளிர் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் தமிழின் முத்துறையிலும் நல்ல தேர்ச்சிப் பெற்று விளங்கினர்.

இசைக்கலையில் சிறந்து விளங்கிய புலவர்களின் குரல் இனிமை நிறைந்ததாக இருந்தது. யானை முதலிய காட்டு விலங்குகளும் கூட அவர்தம் இசைக்குக் கட்டுப்பட்டன என்பதனை,

ஒலியல் வார்மயிர் உளரினள், கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கில் குறிஞ்சி பாடக்
குரலும் கொள்ளாது, நிலையினும் பெயராது,
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற்று, ஓய்யென
மறம்புகல் மழகளிறு உறங்கும் நாடன்⁵⁹

தினைப்புனம் காக்கும் சிங்கம் போன்ற வலிமை மிக்க கானவன் கள்ளுண்டதால் காவல் செய்யாதிருக்கவும் அவன் மனைவி குறிஞ்சிப் பண்பாட அதனைக் கேட்டு யானை மயங்கி திணையைக் கொய்யாமல் தூங்கும் தன்மையுடையதாகிறது என்ற செய்தி புலப்படுகின்றது.

சங்க காலப் பெண் கலைஞர்கள், ஆடுமகள், கிணைமகள், பாடினி, பாடுமகள், விறலி எனச் சுட்டப் பெறுவர்.

வீரம்

நாட்டுப்பற்றும், நடுங்கா உள்ளமும் பெற்ற மறக்குடி மகளிர் மகனைப் பிரியும் நேரத்தில் துன்பத்தைத் தாங்கும் மன உறுதியையும், போர்க்களத்திலே இன்னுயிர் ஈந்த மகளின் கோலம் கண்ட போதும் பெருமை கொள்ளும் நிலையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது சங்க இலக்கியம்.

சங்க கால மகளிர் பகைவர்களிடம் இருந்து தாய்நாட்டைக் காக்கத் தம் மக்கள், கணவர் ஆகியோரைத் தியாகம் செய்வதைப் பெருமையாகக் கருதினார்கள். வயது முதிர்ந்த ஒரு தாய் தன்னுடைய மகன் போரில் புறமுதுகிட்டு இறந்தான் என்பதைக் கேள்வியுற்று போர்க்களத்திற்குச் சென்றாள். அங்கு மார்பில் புண்பட்டுத் தன் மகன் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டவுடன் தன் மகன் போரில் இறந்ததற்காக வருத்தப்படாமல் அவன் நாட்டைக் காக்க உயிர் கொடுத்தற்காகப் பெருமிதம் கொள்கிறாள் என்பதை

மண்டு அமார்க்கு உடைந்தனன் ஆயின்...
... வாளொடு படுபிணம் பெயரா⁶⁰

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தொழில்கள்

சங்க கால மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த நிலச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தொழில்களைச் செய்திருக்கின்றார். அத்தொழில்களால் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாகவும் தம்முடைய குடும்பப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் வகையிலும் மிகுந்த பொறுப்பும், ஆர்வமும், முயற்சியும் உடையவர்களாக வாழ்ந்தனர் என்று அறியமுடிகின்றது..

குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் தினைப்புனம் காத்தல் பற்றிய செய்தி சங்க இலக்கியத்தில் அதிகமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மலைப்பகுதியில் விதைக்கப்பட்ட தினை, வளர்ந்து முற்றிய பிறகு அவற்றைக் கிளி, குருகு போன்ற

பறவைகளிடம் இருந்து காப்பாற்றுவதற்காக அக்காலப் பெண்கள் மலைக் குகையில் அமைக்கப்பட்ட பரணில் ஏறி நின்று தினைப்புனம் காத்தல் தொழில் செய்துள்ளனர் என்பதனை,

களிறு அணந்து எய்தாக் கல்முகை இதணத்து
சிறுதினைப் படுகிளி எம்மொடு ஓப்பி
மல்லல் அறைய மலிர்சனைக் குவளை⁶¹

என்றும்,

அமை அறுத்து இயற்றிய வெவ்வாய்த் தட்டையின்
நறுவிரை ஆரம் அறஎறிந்து உழுத
உளைக்குரல் சிறுதினை கவர்தலின் கிளைஅமல்
பெருவரை அடுக்கத்துக் குரீஇ ஓப்பி⁶²

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இதன் மூலம் பெண்கள் இரவு நேரத்தில் மிகுந்த மன தைரியத்துடனும், அஞ்சாத நிலையினும் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்துள்ளதை மேற்கண்ட பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

மருதநிலப் பெண்கள் வேளாண் தொழிலைச் செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். உழுத்தியரின் தொழில் திறத்தினைப் பற்றி,

புரவர் கூறி அவன் வாழிய வென்று
அகல்வயல் தொழிலை ஒருமை உணர்த்தன⁶³

என்ற பாடல்கள் அக்காலப் பெண்கள் நிலத்தை உழுதல் பற்றிய செய்தியினை எடுத்துரைக்கின்றது. சங்ககாலப் பெண்கள் தனது உடல் பலத்தினையும் ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களாலும் எத்தொழிலினையும் செய்ய முடியும் என்பதனையும் உணர்த்தி இருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

நெய்தல் நிலத்தில் வாழக்கூடிய உமணர்கள், விளைந்த உப்பினை வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு தம் குடும்பத்துடன் ஊர் ஊராக விற்கும் பொருட்டுச் செல்வர். அப்பொழுது உமணர்களின் மனைவிமார்கள் சேரிகள் தோறும் சென்று அங்குள்ள மக்களிடம் நெல்லும் உப்பும் ஒரே விலையாகும் வாங்கிக் கொள்வீர் என்று கூவி விற்கின்ற செய்தியினை,

பல்குழைத் தொடலை ஒல்குவயின் ஒல்கி
நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரீர்
கொள்ளீரோ எனச்சேரிதோறும் நுவலும்⁶⁴

என்ற பாடல் சுட்டுகின்றது.

சங்க காலத்தில் பெண்கள் கள் விற்கும் தொழிலினைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதனை,

அரியல் பெண்டிர் அல்குல் கொண்ட
பகுவாய்ப் பாளைக் குவிமுலை சுரந்த
அரிநிறக் கலுழி ஆர மாந்திச்
செருவெட்டுச் சிலைக்கும் செங்கண் ஆடவர்⁶⁵

என்ற பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. இதன் மூலம் கள் விற்கும் மகளிர் கட்பாணையை இடுப்பில் வைத்து வருவர். போருக்குச் செல்லும் சிவந்த கண்ணை உடைய வீரர்கள் கட்பாணையின் விரிந்த வாயின் குவிந்த முனை வழிச் சொரியும், அரிக்கப்பட்ட கள்ளை நிறையக் குடித்துச் செல்வர் என்ற செய்தி புலப்படுகின்றது.

முல்லை நிலப் பெண்களது விற்பனை இலாப நோக்குடையதாகத் திகழ்கின்றது. முல்லை நிலப் பெண்கள் பண்டங்கள் மாற்றாகப் பெற்றனர். இதனை,

.....ஆய் மகள்

அளைவிலை உணவின் கிளைஉடன் அருத்தி

நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்

எருமை, நல்ஆன், கருநாகு, பெறுஉம்⁶⁶

ஆயர் மகள் தயிர் கடைந்த வெண்ணெயில் இருந்துப் பெற்ற நெய்யை விற்று எருமை, நல்ல பசு, கன்றுகள் இவைகளை வாங்குவாள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பாலை நில மகளிர்

பாலை நிலப் பெண்கள் வணிகத்தொழில் செய்தனர். பூ விற்பதும், கள் விற்பதும் இந்நில மகளிரது தொழிலென அறியச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

பாதிரியின் மலரை வட்டிலில் ஏந்தி விற்கும் பெண் தெருவில் கூவி விற்பது

என் நெஞ்சினை நோகுமாறு செய்கிறது என்று தலைவி ஆற்றாமையால்

கூறுகிறாள்.⁶⁷

பழையர் மகளிர் கண்திரள் தீள் அமைக்கழல்

தொகுத்து குன்றாகச் சிறுகுடி மறுகுதொறும் மறுகும்⁶⁸

என்று எடுத்தியம்புகிறது.

மகளிர் வாழ்க்கை முறையை வெளிக்காட்டும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மகளிரின் வணிகம் வெளிப்படையாகப் பாடலடியில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இவர்தம் தொழிலினின்றும் மாறுபட்டதாக பிறரின் ஆடைகளைத் தூய்மை செய்யும் பணியாகப் புலைத்தியின் தொழில் அமைகிறது.

தன் தொழிலுக்காகக் 'கவர்படு கூவல் தோண்டுதலும்'⁶⁹ தூய்மை செய்த

ஆடைகளைப் பசையில் தோய்த்து எடுத்தலும்⁷⁰ குறிப்பிடத்தக்கன. ஆடை

வெளுக்கும் பெண்டிர் தமக்குத் துணையாகத் தம் புதல்வரை

ஈடுபடுத்தலும்⁷¹ காணப்படுகிறது.

ஏனையோரிடமிருந்து சற்று மாறுபட்ட நிலையிலும் இப்பெண்டிர் அமைகின்றனர். பனையோலைக் கொண்டு பெட்டிகளைச் செய்து விற்பனையும் இவரின் துணைத் தொழிலாக அறிய முடிகிறது.⁷²

பிறரை மகிழ்வித்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படும் விறலி, பாடினி ஆகிய இருவரையும் தொழில் சார்ந்த மகளிராகக் கருதுகின்றனர்.⁷³

தமது கலைகளை மூலதனமாகக் கொண்டு அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் வாழ்க்கை நடத்துதலால் இவர்களைத் தொழில் மகளிராகக் கொள்வது ஏற்புடையதே.

தொழில் நிலையில் இவர்கள் தவிர குற்றேவல் புரியும் பெண்டிரையும் காணலாம். பெருஞ்செல்வந்தர் இல்லங்களிலும்⁷⁴ அரண்மனைகளிலும்⁷⁵ பணியாற்றியுள்ளனர்.

பெண்டிர் மென்மையானவர், மக்கட்பேற்றிற்கு இன்றியமையாதவர், ஆடவரின் அன்பிற்குரியவர், அறியாமை கொண்டவர், பொறுமை நிறைந்தவர் எனும் கணிப்பில் அவரைப் பாதுகாத்தலைத் தமது பொறுப்பாகக் கருதினர் ஆடவர். எனவே அன்பாலும் பரிவாலும் பெண்டிரைத் தம் ஆளுகைக்குட்படுத்தினர். அவர்களின் நிலைபேற்றிற்காகக் கடமைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வரையறுத்தனர் என்பது சங்கச் சமூகப் பெண்டிர் நிலை உணர்த்தும் கருத்தாகும். இதற்குப் பெண்டிரிடையே எதிர்க்குரல் எழாமையால் ஆடவரின் அன்பும் பரிவும் சிறுகச் சிறுக ஆணவமும் ஆதிக்கமுமாக மாறிப் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் முயற்சி தொடங்கியது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பெண்கள் நிலையும் - பெண்ணியமும்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் சமணப் பௌத்த சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. சமணர் வருகையினாலேயே பெண்களைப் பற்றிய கருத்துகள் மாறத் தொடங்கின. பெண்கள் தீவினைக்கும் துன்பத்திற்கும் காரணமானவர்கள் என்ற கருத்துப் பரவத் தொடங்கியது.

இக்காலத்தில் எழுந்த நூல்கள், அனைத்தும் பெண்களைச் சிற்றின்பத்தைத் தூண்டும் போகப் பொருட்களாகக் கருதி அப்பெண்களை வெறுத்து ஒதுக்கியே எழுதின. சில இடங்களில் பெண்களைப் பற்றிய நல்ல சிந்தனைகளும் கோடிட்டு காட்டப்பட்டுள்ளன.

கல்வியறிவு

நீதி நூல்களில் பெண்கள் பற்றிய ஒரு சில நல்ல சிந்தனைகளும் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. முக்கியமாகக் கல்வியின் தேவையை வலியுறுத்தும்போது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்வி அவசியமானது என்று பேசப்பட்டிருத்தல் ஓர் ஆரோக்கியமான போக்காகும்.

“ஒரு மொழியொழி தன் இனங் கொளற்குரித்தே” என்னும் இலக்கணப்படிப் பொதுவாக ஒரு கருத்தைக் கூறும்பொழுது ஆணுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறினால் அது பெண்ணுக்கும் உரியதே. ‘கல்லாதவரும் நனி நல்லர்’, ‘கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர்’, ‘கடையரே கல்லாதவர்’ முதலிய குறட்பாக்களில் கல்வி இரு பாலர்க்கும் பொது என்ற உண்மையைத் தெளிவாக்குகின்றார்”⁷⁶ திருவள்ளுவர்.

குஞ்சியழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வியழகே அழகு⁷⁷

என்று நாலடியாரும்

இடைவனப்பும் தோள்வனப்பும் ஈடின வனப்பும்
நடை வனப்பும் நாணின் வனப்பும் - புடைசால்
கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல எண்ணோடு
எழுத்தின் வனப்பே வனப்பு⁷⁸

என ஏலாதியும் கூறுகிறது. இங்கு ஆணும் பெண்ணும் எண்ணும் எழுத்தும் அறிந்து எழில்மிக்க சமுதாயத்தை உருவாக்க அறிவுறுத்தும் குரல் சிறப்பாகவே ஒலிக்கிறது.

மனைவியின் மாண்பு

மனைக்குச் சிறப்பினைத் தருபவள் பெண்ணே என்ற கருத்தும் நீதி நூல்களில் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இல்லற ஒழுக்கம் இல்லாளின் ஒழுக்கமாதலின் அவளிடம் அவ்வொழுக்கமில்லாத போது இல்லறமே இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர்.

இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால், உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை⁷⁹

மனைவியிடத்து மனைமாட்சி இல்லாமற் போனால், இல்லறமே இல்லையாம். ஆடவனிடத்து மனைமாட்சி இல்லாமற் போயினும் மனைவியிடத்தே உண்டாயின் அங்கு இல்லறம் சிறந்து விளங்கும்.

மேகங்கள் தவழும் உயர்ந்த மாளிகை. அம்மாளிகையில் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பை நல்கும் மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட விளக்குகள் ஒளிவிடினும் ‘மாண்ட மனையாளை இல்லாதான் இல்லம் காண்டற் கரியதோர் காடு’ என்று பேசுகிறது நாலடியார்.

மறை திளைக்கும் மாடம் ஆய், மாண்பு அமைந்த காப்பு ஆய்,
இழை விளக்கு நின்று இமைப்பின் என் ஆய், விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை இல்லாதான் இல்லகம்?
காண்டற்கு அரியது ஓர் காடு!⁸⁰

குற்றமற்றச் சிறப்பான கற்புடையவளை மனைவியாகப் பெற்ற கணவன் எக்காலத்தும் இறவாதப் புகழை அடைவான் என்பது,

மண்ணின்மேல் வான்புகழ் நட்டானும், மாசுஇல்சீர்ப்
பெண்ணினுள் கற்புடையாள் - பெற்றானும், உண்ணு நீர்க்
கூவல் குறை இன்றித் தொட்டானும், - இம்மூவர்
சாவா உடம்பு எய்தினார்⁸¹

என்று திரிகடுகம் விளக்குகின்றது.

இதேபோன்று “மனைக்கு விளக்கம் மடவாள்”, “மனைக்குப் பாழ் வாணுதல் இன்மை”⁸² என்று நான்மணிக்கடிகையும் கூறுகிறது.

இங்ஙனம் பெண் இல்வாழ்க்கையின் அடிப்படை ஆதாரம் என்று நீதி நூல்கள் சிறப்பிக்கின்றன. எனினும் பெண்ணை வீட்டிற்குள்ளேயே முடக்கிப் போடும் நிலையும் இக்கருத்தில் அடங்கியே இருக்கிறது.

பெண்ணும் நாணமும்

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் போன்றே நீதி நூல்களும் நாணத்தைப் பெண்ணின் அணிகலனாகச் சிறப்பிக்கின்றன. அதே நேரத்து அறங்கள் ஆண்மகனுக்கு அழகு என்பதை,

பெண்ணுக்கு அணிகலன் நாணுடைமை⁸³
..... பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணம் தனக்கணி
தான்செல் லுலகத்து அறம்⁸⁴

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

கற்புடைப் பெண்டிர்

அன்பும், அறிவும் ஆற்றலும் கொண்ட மனைவியே இல்லறத்திற்கு இன்றியமையாதவளாவாள். இத்தகைய இல்லறத்தின் தூணாக இருப்பவளுக்கு அமைந்திருக்க வேண்டிய நற்பண்புகளில் முதன்மையானது கற்பு. என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அத்தகைய பெண்ணை விட பெருமைக்குரியது. வேறு இல்லை என்றும் ஆணித்தரமாகக் கூறுகின்றார் வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்ற அதிகாரத்தில்,

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின⁸⁵

என்ற குறள் மூலம் விளக்குகிறார் கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெற்றால் இல்லாளான பெண்ணினைக் காட்டிலும் தகுதியான செல்வம் இல்வாழ்வில் ஏதுமில்லை.

நாலடியாரில் மொத்தம் 40 அதிகாரங்கள் உள்ளன. அதில் 39-ஆவது அதிகாரம் முழுவதும் கற்புடை மகளிர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. நாலடியார் இவ்வதிகாரத்தில் பெண்ணின் இலக்கணத்தை வரையறுக்கிறது.

“கற்புடைய மனைவி இருக்கும் வீடே வீடாகும்” என்று கூறுவதன் மூலம் நாலடியார் பெண்ணின் பெருங்குணமாகக் கற்பினை வலியுறுத்துகிறது.

நாலடியார் போலவே ‘வினைத்திறன் அறியா ஆண்மகனைக் காட்டிலும் கற்பமைந்த பெண்டிர் நல்லவர் என்று நாண்மணிக்கடிகை பெண்ணின் கற்பினைச் சிறப்பிக்கிறது.⁸⁶

இடம் அறிந்து ஊடி, அவ்வூடல் இனிதாகும்படி பிறகு ஊடல் நீங்கி கணவனுக்கு இன்பம் விளைவிப்பவள் பெண் என்று நாலடியார்⁸⁷ கற்புடைய பெண்ணின் இலக்கணத்தை வரையறுக்கிறது.

பெண் எப்போதும் கண்காணிக்கப்பட வேண்டியவள் என்று நீதி நூல்கள் கூறுகின்றன.

பெண்ணின் கற்பைக் காத்து நிற்பவர்கள் கணவன், கணவனுடன் பிறந்தவன், மாமன், மகன், தந்தை என்று சிறுபஞ்சமூலம் சொல்கிறது.⁸⁸

பெண்ணும், பொருளும், உணவும் காப்பாற்றப்படாமல் போனால் கெட்டுப் போகும். இவற்றின் காப்பை இகழக்கூடாது என்பது திரிகடுகத்தின் கருத்தாக விளங்குகின்றது.⁸⁹

விருந்தோம்பல்

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் தன் மனைவியின் இனிய பண்புகளை நினைத்துப் பார்க்கிறான். அவளுடைய பண்புகளில் சிறந்தது விருந்தோம்பற் பண்பே என்பதை எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்கின்றான். வள்ளுவரும் முகமலர்ச்சியோடு விருந்தினரைப் போற்றும் பண்பினை,

அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன்அமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்⁹⁰

என்று கூறுகிறார்.

விருந்தோம்பல் பெண்ணின் தலையாய இல்லறக் கடமையாகும். குடத்திலுள்ள நீரையே காய்ச்சிக் குடித்துப் பசியைப் போக்கிக் கொள்ளும் வறுமை நிலவிய காலத்தும் கடல்நீர் முழுமையும் உண்டு பசியாறுவதற்குரிய அத்துணை அளவில் உறவினர் ஒருங்கே விருந்தினராக வந்தாலும் அந்த நேரத்திலும் தன் கடமையாகிய விருந்தோம்பும் இயல்பைச் செயலாக்கும் திறம் படைத்தவளே இல்லற வாழ்க்கைக்குரிய மாட்சிமையுடையவள் என்பதை நாலடியார்,

குட நீர் அட்டு உண்ணும் இடுக்கண் பொழுதும்
கடல் நீர் அற உண்ணும் கேளிர் வரினும்,
கடன் நீர்மை கையாறாக் கொள்ளும் மடமொழி
மாதர் - மனை மாட்சியாள்⁹¹

என்று விளக்குகின்றது.

கணவனைக் காத்தல்

இல்லறத்திற்குரிய சிறப்புடையவளாகி வாழ்வரசியாகத் திகழ்பவள் தன்னை ஏற்றுக் கொண்டவனின் வளத்திற்கேற்ப வாழும் துணையாகின்றாள். மனைக்கண் உரிய மாண்பு அவளிடம் இல்லையாயின் தலைமகன் எத்துணை சிறப்புக்களைப் பெற்றிருப்பினும் இல்லாதவளாகி விடுகிறான். கணவனைப் பெருமைப்படுத்துவதும், சிறப்புக்குரியவனாக்குவதும் தலைமகளேயாவாள்.

தெய்வம் தொழஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை⁹²

கடவுளைத் தொழாமல், தன் கணவனைப் போற்றி வாழ்பவள் 'பெய்' என அழைத்ததும் பொழியும் மழையைப் போல இனிதாவாள் என்ற வாழ்க்கைப் பண்பைக் காண்பிக்கின்றார் வள்ளுவர்.

அறுசுவை யுண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கி உண்டாரும்⁹³

என்ற பாடலில் கணவனுக்கு வகைவகையாகச் சமைத்து அவனை உண்பிக்கச் செய்பவள் பெண் என்கிறது நாலடியார். இதற்கும் ஒருபடி மேலே சென்று பிறிதொரு பாடலில் நாலடியார் “ஆண்மகனை எதிர்த்து நிற்பவள் 'எமன்' என்றும் அதிகாலையில் சமையல் அறைக்குச் செல்லாதவள் ஒருவனுடைய நோய் என்றும் சமைத்ததைக் கணவனுக்கு எடுத்துப் படைக்காதவள் இல்லத்திலேயே வாழ்கின்ற “பேய்” என்றும் இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடையவள் கணவனைக் கொல்லும் படையாவாள்” என்றும்

‘எறி’ என்று எதிர் நிற்பாள் கூற்றம்; சிறுகாலை
அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி; அட்டதனை
உண்டி உதவா தாள் இல் வாழ் பேய்; - இம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை⁹⁴

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

விருந்தோம்பல், மனையறம் போற்றல், மக்களைப் பெறுதல் ஆகியவற்றைச் சரிவர செய்பவளே கற்புடையவள் என்பதைத் திரிகடுகம்

நல்விருந் தோம்பலின் நட்டாளாம் வைகலும்
இல்புறஞ் செய்தலின் ஈன்றதாய் - தொல்குடியின்
மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி இம்மூன்றும்
கற்புடையாள் பூண்ட கடன்⁹⁵

என்று கூறுகிறது.

கணவன் இயல்பு உணர்ந்து, அவனுடைய குறிப்பறிந்து நடப்பவளே மனைவி,
அப்படி நடக்காதவளை மனைவியென்று கூற முடியாது என்பதனை,

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
நீரறிந்து ஒழுகாதாள் தாரம் அல்லள்⁹⁶
கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி⁹⁷
கொண்டான் வழியொழுகல் பெண்⁹⁸

என்ற பாடல்களின் மூலம் அறியலாம்.

பெண்களின் இயலாமை

பெண்டிர் தம் விருப்பத்தை ஆர்வத்தை ஆடவரிடம் எளிதாகக் கூறுவதில்லை. சங்க காலத்தில் ஒரு ஆடவன் ஒரு பெண்ணை விரும்பி மணம் செய்து கொள்ள முயலும்போது, இடையூறு ஏற்பட்டால் பனங்கருக்கால் உருவாக்கிய குதிரை மீது ஏறுவான். இதை, 'மடலேறுதல்' என்று கூறுவர். ஆனால் பெண் அச்செயலைச் செய்வதில்லை.

கடல்அன்ன காமம் உழந்தும் மடல்ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்⁹⁹

என்று தெளிவாகக் கூறுவார் வள்ளுவர்.

தாழ்ந்தவர், உணவு இல்லாதவர், பெண்கள் ஆகியோருக்கு உணவு கொடுப்பவர் இவ்வுலகில் நன்கு வாழ்வார்கள் என்பதை ஏலாதி,

தளையாளர், தாப்பாளர், தாழ்ந்தவர், பெண்டிர்,
உளையாளர், ஊண் ஒன்றும் இல்லார், கிளைஞராய்
மா அலந்த நோக்கினாய் - ஊண் ஈய்ந்தார், மாக்கடல் சூழ்
நாவலம் தீவு ஆள்வாரே, நன்கு¹⁰⁰

தாயில்லாத பிள்ளை, கணவனை இழந்த பெண், கண்ணில்லாதவர் இவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பவர் இவ்வுலகில் சிறப்பாக வாழ்வார்கள் என்று

தாய் இழந்த பிள்ளை, கணவனை இழந்த பெண்டாட்டி,
வாய் இழந்த வாழ்வினார், வாணிகம் போய் இழந்தார்,
கைத்து ஊண் பொருள் இழந்தார், கண்ணிலவர்க்கு
ஈய்ந்தார்;
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்¹⁰¹

என்ற பாடல் குறிப்பிடுகின்றது..

இங்கு இரக்கம் காட்ட வேண்டியவளாகப் பெண்ணைக் காட்டுவது சமுதாயத்தில் பெண்ணின் கீழ்நிலையையே வெளிப்படுத்துகிறது.

பொது மகளிர்

திருமணம் ஆகாத தங்களுக்கென வரையறை வைத்து கொள்ளாத மகளிரை வரைவதில் மகளிர் என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு வரைவில் மகளிரை உருவாக்குவது

ஆண்கள் தான். அதனால்தான் வள்ளுவர் 'பெண்வழிச் சேறல்', 'வரைவில் மகளிர்' என்ற அதிகாரங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

'பொது மகளிர்' என்று ஓர் அதிகாரம் படைத்து, அதில்

- ◆ புதுப்புனல் மழை நிற்க நின்று விடும். அதுபோல விலைமகளிர் அன்பும் பொருள் வருவாயும் நீங்க நீங்கிவிடுவர்.
- ◆ விலை மகளிர் போலி அன்புடையவர்கள்.
- ◆ விலைமாதர்களுக்குப் பொருளில்லாதவர் எத்துணை உயர்ந்தவராய் இருப்பினும் நஞ்சையொப்பத் தோன்றுவர்.
- ◆ தெளிந்த பொய்கையில் பாம்புக்குத் தன்தலையும் மீனுக்குத் தன் வாலையும் காட்டி அந்தந்த இனத்திற்கு அவ்வவ்வினமாய் இருந்து உயிர் பிழைத்து வாழும் விலாங்கு மீனைப் போலக் கள்ளச் செயலையுடையவர்கள் விலைமகளிர்.

என்று பொதுமகளிர் பற்றிய கருத்துகளை நாலடியார் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கிறது.

சமதர்ம சமுதாயத்தில் – ஆணும் பெண்ணும் நிகர் என்று பறைகொட்டும் சமுதாயத்தில்தான் பரத்தமையொழுக்கத்தை ஒழிக்க முடியும். அதுமட்டுமல்லாமல்,

“ஆணைச் சார்ந்து வாழும் பெண் சமுதாயத்தில் பரத்தமையொழுக்கம் இருப்பது தவிர்க்க முடியாது. விலைமாதரைச் சாடுவதால் பரத்தமையொழுக்கத்தை நீக்கிவிடலாம் என்ற சிந்தனையின் விளைவாகவே நீதிநூல்களும் பரத்தமையொழுக்கத்தைச் சாடுகின்றன. ஆனால் முழுமையான பெண் விடுதலையில்தான் பரத்தமையொழிப்பும் ஏற்படும்”¹⁰²

என்று பிரேமா அருணாசலம் அவர்கள் கூறுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

மேற்கண்ட கருத்துகள் யாவும் பெண்கள் வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் சுற்றத்தினரையும் விருந்தினரையும் போற்றி வரவேற்பவர்கள், கொண்ட கணவனுக்கு உற்ற துணையாய் விளங்குபவர்கள். அறிவுரை சொல்வதில் அமைச்சனைப் போலவும், அன்போடு ஊட்டுவதில் அன்னையைப் போலவும் நடந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாக விளங்குபவர்கள் என்று பெண்களின் நிலையை இத்தகைய சொற்றொடர்கள் உயர்த்தியும், கடமை என்ற பெயரில் தாழ்த்தியும் கூறும் நிலைகளைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அறநூல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பெண் உயர்விற்கு பெண் கல்வி அவசியம் என்று உணர்த்துவதன் மூலம் திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பெண்ணியம் பேசும் நூல்களாகக் கருதலாம்.

காப்பியங்களில் மகளிர் நிலையும் - பெண்ணியமும்

சிலப்பதிகாரம் பெண்ணின் உரிமை பேசும் காப்பியம் என்றும் பெண்ணின் பெருமை பேசும் காப்பியம் என்றும் புகழப்படுகிறது. ஒரு பெண்ணைப் பத்தினித் 'தெய்வமாக்கிய காப்பியமே சிலப்பதிகாரம் எனலாம்.

மாதரார் தொழுது போற்றும் கண்ணகி, சோழ நாட்டின் தலைநகராகிய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் கோவலனைக் கைப்பிடித்தாள். பாண்டிய நாட்டின் தலைநகராகிய மதுரையில் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதை மெய்ப்பித்து அறத்தை நிலை நாட்டினாள்.

மன்னரவையில் பெண்ணியக் குரல்

வல்லமை கொண்ட வேந்தனின் அரச மண்டபத்தில் நின்று அவனுடைய குரலுக்கு எதிர்க்குரல் எழுப்பிய முதலாவது பெண் கண்ணகியே அதுவும் தான் பிறந்து வாழ்ந்த சொந்த ஊரில் இந்நிகழ்வு நடக்கவில்லை. சுற்றத்தை, நட்பை, வேண்டியவர்களைப் பிரிந்து, புதியலூரில் உடன் வந்த துணைவனையும் இழந்து, எந்தவிதமான ஆதரவுப் பின்புலமும் இல்லாத காரிகை ஒருத்தி, காவலன் முன் வழக்குரைத்ததுதான் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰³

மன்னனின் அறத்திற்கு மாறான தீர்ப்பை பார்த்த சாதாரணக் குடிமகனான கண்ணகி, மதுரை வரையில் நடந்தே வந்து சேர்ந்து மன்னனைக் குற்றவாளி என்று வாதம் செய்து தன் வாதத்தினாலேயே மன்னனைக் கொன்றது பெண் விடுதலையின் சிறந்த வெளிப்பாடாகும்.

ஒரு வழக்கு மன்றத்தில் வாத பிரதிவாதங்கள் எழுவதைப் போலக் கண்ணகி எதிர் வழக்காடுவது தான் புரட்சிகரமானது. மன்னனிடம் மன்றாடாமல், வேண்டி நிற்காமல் சரிக்குச் சரி பேசிய கண்ணகியைக் காப்பியத்தில் முன்னும் காணவியலாது, பின்னும் காணவியலாது.

தன் கணவன் கொண்ட பழி நீக்க அரசவைக்குச் சென்ற கண்ணகியை,

நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தாய்
யாரையோ நீ மடக்கொடியோய்¹⁰⁴

என வினவுகிறான் மன்னன். கண்ணகி பதில் கூறத் தொடங்கும் போதே “தேரா மன்னா” என விளிக்கின்றாள். ‘செப்புவதுடையேன்’ எனக் கூறிப் பதிலுரை தருகின்றாள். தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ளும் கண்ணகி உற்றார் உறவினர் எவரும் இல்லாப் புதுப்பதியில், உடன் வந்த கணவனைப் பிரிந்த சூழலில் மன்னனைத் தன்னந்தனியாளாய் எதிர்க்குரல் கொண்டு வழக்காடுவதும், எடுத்த எடுப்பிலேயே ‘மன்னர்க்குரிய ஆராய்ச்சியில்லாத மன்னவனே’ என மொழிவதும் எண்ணுதற்குரியவை பெண்ணியக் குரலெழுப்பும் கண்ணகியைப் பார்த்து

“கள்வனைக் கொலை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப் பாற்பட்டதன்று அதுவே அரசு நீதியுமாகும்” என வேந்தன் தன் நிலைப்பாட்டை நிறுவுகின்ற நிகழ்வு அடுத்து அமைகிறது. இங்கேயும் சினம் தணியாப் பெண்ணியக் குரல் தான் கண்ணகியின் வாய்மொழியாகச் சீறி நிற்கின்றது.

இவ்வாறு குடும்பம், சமூகம், அரசியல், கலை, இலக்கியம் என்னும் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்புகளை உடைத்திருக்கும் சுதந்திர தேவியாகக் கண்ணகி விளங்குவதைக் காண முடிகின்றது.

மணிமேகலையும் சீர்திருத்தமும்

மணிமேகலை என்னும் காப்பியப் பெயரானது பிற காப்பியங்களைப் போலில்லாமல், தன்னிகரில்லாத தலைவியை முன்னிலைப்படுத்தித் தலைவியின் பெயரையே காப்பியத்தின் பெயராகக் கொண்டிருக்கிறது.

கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு மறுவாழ்வு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. சடங்கின் பெயரில் அவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை,

காதலர் இறப்பின் கனையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குறுகின் உயிர்த்தகத் தடங்காது
இன்னுயிர் ஈவர்; ஈயாராயின்
நன்னீர்ப் பொய்கையின் நளியெரி புகுவர்
நளியெரி புகா அராயின் அன்பரோடு
உடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்¹⁰⁵

என்ற சீத்தலைச் சாத்தனாரின் இப்பாடல் கற்பின் பெயரால் காப்பியக் காலப் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்ததையே உணர்த்துகிறது. கணவனை இழந்தோர்க்குத் தண்டனைகள் விதித்திருக்கும் ஆணாதிக்கத்தின் கொடூர முகத்தையே இது அடையாளம் காட்டுகிறது.

கணவனை இழந்த மாதவியும் சராசரி பெண்களைப் போலத் தன்னை மாய்த்துக் கொண்டு தன் கற்பை நிரூபிக்க எண்ணவில்லை. மாறாக, கணிகையின் குலத்தில் பிறந்த தன் மகளான மணிமேகலையைத் தன்மானமுள்ள, சிற்றின்பங்களைத் துறந்து வாழும் துறவியாக ஆக்கி இலட்சியத் தாயாகவும், புதுமைப் பெண்ணாகவும் வாழ்ந்திருக்கிறாள்.

ஆடவர் கண்டால் அகறலும் உண்டோ
பேடியர் அன்றோ பெற்றியின் நீங்கிடின்¹⁰⁶

என்னும் அளவிற்கு பொலிவுடைய மணிமேகலையைப் படைத்து

கோதைத் தாமம் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்த அறம்படுத்தனர்¹⁰⁷

என்ற நிலையில் பேரழகியான மணிமேகலையின் கூந்தலைக் களைந்து பால்பேத அடையாளங்கள் இல்லாத பெண்மணியாகக் காப்பிய உலகில் அவளை உலவவிட்டிருப்பது, முற்போக்கான பெண்ணியச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகும்.

ஆகவே கணிகையர் குலப் பெண்ணைச் சமூகச் சேவகியாக, சீர்திருத்தவாதியாக, புதுமைச் சிந்தனை கொண்ட புரட்சிப் பெண்ணாக, வாழ்வியல் இயங்கு தளத்தை விரிவுபடுத்தி ஆண் ஆளுகைக்குக் கீழ் வராத சுதந்திரப் பறவையாக இளங்கோ உலவவிட்டிருக்கிறார்.

இங்ஙனம் இல்லத்தரசியாய்ப் பிறந்த வணிகப் பெண் நாடறிய ஆற்றல் காட்டிச் சிலப்பதிகாரத்தின் தலைவியாகின்றாள். பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபட்ட சித்திராபதியின் பேத்தி மணிமேகலை காவியத் தலைவியாகின்றாள்.

தந்தைவழிச் சமூகத்தின் ஆதிக்க மரபின் சுவடுகளை அழிக்கும் முற்போக்குச் சிந்தனைவாதியாக, ஒட்டு மொத்த மானுட சமூகத்திற்கு உதவிக்கரம் நீட்டும் பொதுவுடைமைவாதியாக மணிமேகலை விளங்குகிறாள். மொத்தத்தில் புதிய சமூகத்தைப் படைப்பதற்காகச் சீர்திருத்தங்களையும் மறுமலர்ச்சிகளையும் நிகழ்த்திக் காட்டும் புதுமைப் பெண்ணாக மணிமேகலைத் திகழ்கிறாள்.

சிலம்பும் மணிமேகலையும் அக்காலச் சமுதாயம் பெண் இனத்தைப் பரத்தையர் குலமென்றும், குலமகள் குலமென்றும் இரு கூறாகப் பிரித்ததைக் காட்டி பரத்தமை ஒழுக்கம் தவறானது என்பதை அக்கணிகையர்க் குலத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணையே கொண்டு உணர வைத்து ஆடவர் தந்த பொருள் பெற்று வாழ்ந்த குடியில் பிறந்த மணிமேகலையின் கரங்களால் உணவழுது பெற்றுச் சமுதாயமே வாழும் நிலையை உருவாக்கி மகிழ்ந்தன.

இங்ஙனம் பொருள் பெற்று வாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த மணிமேகலையால் அருளைப் பெற்று வாழும் நிலையில் சமுதாயத்தைப் படைத்து பெண்ணியக் காப்பியமாகத் திகழ்கிறது மணிமேகலை.

சிந்தாமணியில் ஆணாதிக்கம்

இரட்டைக் காப்பியங்களைத் தொடர்ந்து சிந்தாமணியோ காப்பியத் தலைவனின் பலதார மணத்தை நியாயப்படுத்துகிறது. காப்பியத் தலைவனான சீவகன் எண்மரை மணந்த தன்னிகரில்லாத் தலைவனாகப் போற்றப்படுகிறான். இக்காப்பியத்தின் பெயரும் 'மணநூல்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் சீவகனின் நடத்தைக்கு மகுடம் சூட்டுகிறது. காப்பிய காலத்தில் ஆணுக்கு மட்டும் பல பெண்களை மணக்கும் திருமண உரிமை இருந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

இக்காவியமானது பெண்களைப் பாலியலுக்கான பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் என்று அடையாளப்படுத்தும் பெண்ணியத்திற்கு எதிரான காப்பியப் பொருட்பாட்டை உடையது¹⁰⁸ என்ற கா. இலட்சுமியின் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

குண்டலகேசியில் தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

பத்தரை என்னும் வணிகப் பெண்ணுக்கும், காளன் என்ற கள்வனுக்கும் நிகழ்ந்த கலப்புக் காதல் மணத்தைக் கூறுகிறது. இவள் தன்னைக் கொல்ல வந்த கணவனையே கொன்று விடுகிறாள். “தற்கொல்லியை முற்கொல்க” என்னும் போர்க் குணமும், பகை வெல்லும் ஆற்றலும், புத்திசாலித்தனமும் சமயோசித்த அறிவும், முடிவெடுக்கும் திறமும் கொண்ட புரட்சிப் பெண்மையின் குறியீடாகப் படைக்கப்பட்ட குண்டலகேசியாகப் பாத்திரத்தில் தீவிரவாதப் பெண்ணியம் வெளிப்படுகிறது.”¹⁰⁹ என்கிறார் ஜெ.செல்வி.

தான் விரும்பியவனையே கணவனாக அடைந்த உரிமையையும், தான் விரும்பியவன் தன் காதலுக்கும், கண்ணியத்திற்கும் தகுதியற்றவன் என்பதை உணர்ந்த நிலையில் தன்னையே அவன் கொல்லத் துணிந்ததை அறிந்த நிலையில் பதிபக்தியைத் தூக்கி எறியும் பெண்ணாகக் கயவன் ஒருவனிடமிருந்து தன்னையும் சமுதாயத்தையும் காக்கத் துணிந்த புரட்சிப் பெண்ணாகக் குண்டலகேசி அமைகிறாள்.

வளையாபதியின் சீர்திருத்தத் திருமணம்

வைசியர் குலத்தைச் சார்ந்த ஆணுக்கும் கீழ் குலத்தைச் சார்ந்த பெண்ணுக்கும் நிகழ்ந்த திருமணம் சீர்திருத்தத் திருமணத்திற்கான விதையாகும். “உள்ளன்மின் இவர் என்று எண்ணியாரையும் நள்ளன் மின், பிறர் பெண்ணோடு நண்ணன் மின்” என்ற வரிகள் பிறர் மனைவியை நாடக் கூடாது என்று அறிவுறுத்துகிறது. ஆண்கள் கட்டுப்பாடற்ற பாலியல் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிவிக்கிறது.¹¹⁰ என்கிறார் ஜெ.செல்வி.

பக்தி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் - பெண்ணியமும்

இக்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டினையும், ஆண்களுக்கு அடிமையாக இல்லாமல் சுயமாக உரிமையோடு செயல்பட்ட நிலைகளையும் உணர முடிகின்றது.

திலகவதியார்

திருமுனைப்பாடியெனும் நாட்டில் திருவாமூர் என்னும் ஊரில் பிறந்தார் திலகவதியார். இவரது பெற்றோர் புகழனார்-மாதினியார் ஆவர். இவர்களுக்கு மருள் நீக்கியார் என்ற புதல்வனும் பிறந்தான். திலகவதியார் அடியார்களுள் ஒருவராக வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டியவர் ஆவார்.

பெண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், அன்பு உள்ளம் கொண்டவராகவும் வாழ்ந்தார் திலகவதியார். சிறப்போடு வளர்ந்த திலகவதியாருக்கு மணம் முடிக்க எண்ணினார் பெற்றோர். கலிப்பகை நாயனார் என்பவருக்கு மணம் பேசி முடித்தனர். மணநாள் வரும் முன்பே பெற்றோர் இறந்து விட்டனர். இந்த துன்பத்தில் இருந்தபோது

மணம் பேசி முடித்த கலிப்பகை நாயனாரும் போரில் இறந்து விட்டார். ஒரே நேரத்தில் நிகழ்ந்த துன்பத்தாலும் மணம் பேசி முடித்த கலிப்பகையாரே தனது கணவர் என எண்ணியதாலும் திலகவதியாரும் உயிர் துறக்க முயல்கின்றார். பின்னர்

தன் சகோதரனைக் காக்க எண்ணி உயிர்வாழ எண்ணினார் என்பதைச் சேக்கிழார்.

தம்பியார் ஊராக வேண்டும் என வைத்ததயா
உம்பருவ கணையவுறு நிலைவிலக்க உயிர்தாங்கி
அம்பொன்மனி நால்தாங்கா தனைத்துயிர்க்கும் அருள்
தாங்கி
இம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்¹¹¹

என்ற பாடலின் மூலம் புலப்படுத்துகின்றார்.

தவம் புரிந்து வாழ்ந்தவர் திலகவதியார் என்பதன் மூலம் பெண்கள் தாங்களாகவே விரும்பி முடிவெடுக்கும் தன்மைப் பெற்றிருந்ததை உணர முடிகின்றது. திலகவதியார் பெண்மைக்கு இலக்கணமாகவும், சிறந்த சகோதரியாகவும், தாய்மை உள்ளம் கொண்டவராகவும் விளங்குகின்றார். மேலும் சமயப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அதன் மூலம் சமுதாயப் பணியும் மேற்கொண்டு வாழ்ந்தார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. சமயப் பணியும், சமுதாயப் பணியும் செய்யும் வகையில் உரிமைப் பெற்றிருந்தனர். ஒரு ஆடவனைப் போல் இல்லத்தை விட்டு வெளியே வந்து சமுதாயப் பணி செய்யும் நிலைக்குப் பெண் உரிமை பெற்றிருந்தாள். வேண்டியதை வேண்டிய படி இறைவனிடம் வேண்டிப் பெறும் அளவிற்கு ஆடவரைக் காட்டிலும் பெண்கள் இறை உணர்வும், இறை அருளும் கொண்டவர்களாக விளங்கினர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

புனிதவதியார் (காரைக்காலம்மையார்)

உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் பிறப்போரெல்லாம் நிலை பெறவில்லை. தனது மனத்தால், வாக்கால், செயலால் நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் வீரத்தின் விளைநிலமாகவும் விளங்கிய பெண்டிருள்ளே மிகவும் சிறந்தவர், பெருமை மிக்கவர் “காரைக்காலம்மையார்”¹¹²

ஆவார் என்கிறார் இலலிதா சுந்தரம்.

காரைக்காலில் மிகப்பெரும் செல்வந்தரான பெருவணிகர் குலத்தில் பிறந்தவர் புனிதவதியார். இவர் குடும்பத்தில் ஒரே மகளாகப் பிறந்து வளர்ந்தார்.

இறைவன் மீது அன்பு கொண்டு வாழ்ந்தவர் புனிதவதியார். செல்வந்தர் மகளாகப் பிறந்தாலும் இளமையிலேயே விளையாட்டில் கூடக் கோவில் கட்டியும் இறைவனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டும் விளையாடினார்.

மகிழ்ச்சியுடன் வளர்ந்து வரும் புனிதவதியாருக்குப் பரமதத்தன் என்பவரை மணம் முடித்து வைக்கின்றனர். புனிதவதியார் பரமதத்தனுடன் இனிமையாக இல்லறம் நடத்தினார். ஒரு நாள் பரமதத்தன் மாங்கனிகள் இரண்டை இல்லத்திற்குக் கொடுத்து அனுப்ப அவற்றை வாங்கி வைத்த புனிதவதியார் வறியவர் ஒருவர் பசி என்று வந்தவுடன் உடனடியாக அவருக்கு உணவு படைக்க எண்ணி கணவன் கொடுத்து அனுப்பிய மாங்கனிகள் இரண்டில் ஒன்றை அடியவருக்குப் படைத்து மகிழ்ந்தார். பின்னர் உணவருந்த வந்த பரமதத்தன் இரண்டு கனிகளையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கேட்டான். இரண்டாவது கனியை இறைவனின் அருளால் பெற்றுத் தந்தார். கணவனிடம் கனியை அடியவருக்குக் கொடுத்ததைச் சொல்லுவதற்குக் கூட உரிமை எடுத்துக் கொள்ளாதவராக வாழ்ந்து வந்துள்ளார் புனிதவதியார்.

புனிதவதியார் இரண்டாவது கனியைப் பெற்ற விதத்தை அறிந்து கொண்ட பரமதத்தன், இவர் தெய்வத்தன்மை பெற்றவர் எனக் கருதி அவரிடம் சொல்லாமல் அவரை விட்டு விலகிச் சென்றார். பல ஆண்டுகள் கணவனுக்காகக் காத்திருந்தார் புனிதவதியார்.

கணவன் தன்னை விட்டு விலகியதும் இறைப் பணியாற்ற முடிவு செய்தார். உடனே இறைவனை வேண்டித் தன்னுடைய உடல் அழகை மாற்றிப் பேய் வடிவம் பெற்று சிவகணங்களுள் ஒன்றானார். இதனை,

ஈங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது
இனி இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்புநிறை
தசைப்பொழி கழித்து நின் தாள்தனைப்
போற்றும் பேயுறு அளித்திட¹¹³

என்ற பாடலின் மூலம் சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.

திருநீலக்கண்டர் மனைவி

தில்லையம்பதியில் குயவர் குலத்தில் தோன்றியவர் திருநீலகண்டர். இவர் அடியவர்களுக்குத் திருவோடு செய்து கொடுத்துத் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்.

திருநீலகண்டர் மணப்பருவம் வந்ததும் ஒரு குணவதியான பெண்ணை மணந்து வாழ்ந்து வந்தார். ஆனால் திருநீலகண்டர் இன்ப வேட்கையால் பரத்தையை நாடிச் சென்றார். இதைக் கேள்வியுற்ற அவரது மனைவி கணவன் மீது கோபம் கொண்டார். திருநீலகண்டரின் இச்செயலை அவரது மனைவியால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் இனி மேல் கணவரோடு உறவு கொள்வதில்லை என்று ஒரு புரட்சிகரமான முடிவை எடுத்து அதைத் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் மேற்கொண்டார். இதனை,

இளமையில் மீக்குளார்கள் இருவரும் அறிய நின்ற
அளவில் சீர் ஆணை போற்றி ஆண்டுகள் பலவுஞ்செல்ல

வளம்வி இளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச் சாயார்¹¹⁴

என்ற பாடலின் மூலம் சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.

இங்கு ஒரு பெண் துணிவாகக் கணவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை வெறுப்பவளாக இடம் பெறுகிறாள். கணவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை அறிந்தவுடன் அக்கணவனின் உறவையே தூக்கி எறிந்த பெண்ணாக – இடைக்காலத் தமிழகத்தில் திருநீலகண்டரின் துணைவியார் அமைகின்றார். இவ்வகையில் சங்க காலத்துப் பெண்களைக் காட்டிலும் காப்பிய காலக் கண்ணகியைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட புரட்சிப் பெண்ணாகக் காணப்படுகிறாள்.

சங்ககாலப் பெண்கள் ஆடவரின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை அறிந்து முதலில் ஊடிப் பின் கூடுகின்ற பெண்களாகத்தான் திகழ்கின்றனர். கணவனின் உறவையே தூக்கி எறியும் துணிவு அவர்களுக்கு இருந்ததில்லை. அதைப் போல் காப்பிய காலக் கண்ணகியும் கோவலன் மாதவியுடன் வாழ்ந்ததை அறிந்து கோலம் துறந்து கண்ணீர்க்கடலில் மூழ்கி வாழ்ந்தவளாகவும் பின்னர் கோவலன் மாதவியிடமிருந்து திரும்பி வந்த நிலையில் எத்தகைய எதிர்ப்பும் காட்டாமல் நலங்கேழ் முறுவல் நகைமுகம் காட்டிக் கோவலனை வரவேற்றவளாகவும் தான் காணப்பட்டாள்.

பெண்கள் தங்கள் எதிர்ப்புணர்வைத் தாங்களாகவே வெளிப்படையாகக் காட்டி தங்களுக்காகப் போராடிய தன்மையை திருநீலகண்டர் துணைவியார் செயல் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

மங்கையர்க்கரசியார்

சோழர் குலத்தில் பிறந்து பாண்டிய மன்னரான நின்ற சீர் நெடுமாறப் பாண்டியனின் மனைவியாக விளங்கியவர் மங்கையர்க்கரசியார்.

பாண்டிய நாட்டு மன்னனும் மக்களும் சைவ சமயத்தைப் போற்றினாலும் பிற சமயங்களுக்கும் மதிப்பளிப்பவர்களாக விளங்கினார். நின்ற சீர் நெடுமாறப் பாண்டியன் சமண மதத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்தான். மன்னனைத் தொடர்ந்து மக்களும் சமண சமயத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கினார். மன்னன் சமண சமயத்தில் ஈடுபட்டதால் நாடும் மக்களும் அவதியுற்றனர் என்பதைச் சேக்கிழாரின்

எங்கள் பிரான் சண்டையர்கோன் அருளினாலே
இருந்த தமிழ் நாடுற்ற இடர்நீங்கித் தங்கள்¹¹⁵

என்ற பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இந்நிலையை மாற்றி மீண்டும் சைவ சமயம் தழைத்தோங்க வேண்டும் என எண்ணிய மங்கையர்க்கரசியார் ஞானசம்பந்தரை அழைத்தார். அவ்வழைப்பை ஏற்றுப் பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்தார் ஞானசம்பந்தர். அவர்

தங்கியிருந்த மடத்திற்குத் தீ மூட்டினர் சமணர்கள். இதன் மூலம் சமணர்களால் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது என்பதை அறிய முடிகின்றது. மன்னருக்குத் தெரியாமலேயே சைவ சமயத்தை வளர்க்க முயற்சித்தார் மங்கையர்க்கரசியார். சமணர்களால் ஏற்படும் பல சோதனைகளையும் வென்று இறுதியில் மன்னனைச் சைவ சமயத்திற்குத் திரும்பச் செய்தார் சேக்கிழார்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி, எங்கள் தெய்வம் வளவர் திருக்குலக்
கொழுந்து வளைக்கை மானி செங்கமலத் திருமடந்தை சென்னி
நாடாள் தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப்பாவை¹¹⁶

என்று மங்கையர்க்கரசியாரைப் போற்றுகின்றார் சேக்கிழார்.

பொதுவாகக் கணவர் கருத்தைப் பின்பற்றி நடப்பதே தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் பண்பாகும். ஆனால் மங்கையர்க்கரசியார் தன் கணவர் வேறு பாதையில் மாறிச் சென்ற போது தடுத்துத் தன் கணவனையும் பாண்டிய நாட்டையும் சிவ நெறியில் மீட்டு முன்போல் நிலைநிறுத்தும் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க சாதனையும் செய்து முடித்தார். தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியிலும் தொடர்ந்து துணிவோடு ஈடுபட்டு வெற்றியும் பெற்றார் மங்கையர்க்கரசியார்.

பெண்களின் பணி வீட்டைக் கடந்து சமுதாயம் என்று வளர்ந்து நாட்டின் மரபை பண்பாட்டைக் காக்கும் அளவிற்கு இடைக்காலத்தில் வளர்ந்து செழித்ததை மங்கையர்க்கரசியார் பணி மூலம் அறிய முடிகின்றது.

மேலும் ஆடவருக்கு இணையாக முடிவெடுக்கும் திறனையும், கொண்ட முடிவு சரியானது என்று உணர்ந்த நிலையில் அதில் தளராது உறுதியோடு நின்ற நிலையிலும் மங்கையர்க்கரசியார் பாண்டிய மன்னனையே விஞ்சி நிற்கின்றார். இங்கே மங்கையர்க்கரசியாரை நாம் பேராளுமைப் பெண்ணாகத் தான் காண முடிகின்றது.

சங்கிலியார்

சங்கிலியார் தனது பெற்றோருடன் வாழும் போது அவரைப் பெண் கேட்டு வந்தார் ஒருவர். இதைக் கண்டு சங்கிலியார் மயங்கி விழ உள்ளே வந்த பெற்றோர் அவரை மயக்கம் தெளிய வைத்துக் காரணம் கேட்டனர். அப்போது சங்கிலியார் தனக்கு இந்த மண உறவு பிடிக்கவில்லை என்று தன்னுடைய கருத்தை மறைக்காது கூறினார். இங்ஙனம் தம் மணத்தில் தந்தை தாயார் தலையிட வேண்டாமென்று மறுத்தது பெண்ணுரிமைக்காக எழுந்த முதல் குரலாகும். பெற்றோரும் அவரின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தாயரொடு தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்
ஏயு மாற்றம் அன்றிது எம் பெருமான் ஈசன் திருவருளே
மேய ஒருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையும் என வெருவுற்
றாய் உணர்வு மயங்கி மிக அயர்ந்தே அவனிமேல் விழுந்தார்¹¹⁷

என்று தம் ஈன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட்டியம்புவார்
இன்றென் திறத்து நீர்மொழிந்த இதுஎன் பரிசுக் கிடையாது
வென்றி விடையார் அருள் செய்தார் ஒருவர்க்குரியேன் யான் இனிமேல்
சென்று திரு ஒற்றியூர் அணைந்து சிவனார் அருளிற் செல்வன்¹¹⁸

என்ற பாடல்கள் சங்கிலியாரின் மனத்திடத்தை உணர்த்துகின்றது.

இங்ஙனம் பெண்கள் மற்றவர்கள் கருத்திற்கு உடன்படாமல் தம் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தி வெற்றியும் கண்டனர் என்பதும், திலகவதி அம்மையார் தவநிலை பூண்டதும் மங்கையர்க்கரசியார் சமணம் புகாமல் சைவத்தில் நின்றதும் பெண்களின் தனியுரிமையாகும். இதன் மூலம் பெண்கள் ஆடவருக்கு இணையாகச் சம உரிமை பெற்றவர்களாகவும் ஆடவரைக் காட்டிலும் சில இடங்களில் மேலோங்கி நின்றனர் என்றும் அறிய முடிகின்றது.

ஆழ்வார்கள் காலத்திலும் பெண்களின் நிலை தாழ்ந்ததாகவே இருந்திருக்கிறது. தனக்கு முந்திய காலப் பெண்களின் நிலையை அப்படியே நிலை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது வைணவ பக்தியிலக்கியங்கள்.

இறைவனைப் பெண்கள் மனத்தைக் கவர்பவனாக – பெண்கள் பலரை மணந்து கொண்டவனாக – பெண்களிடம் குறும்பு செய்பவனாக – பெண்கள் பலரை ஏமாற்றியவனாகக் காட்டுகிறது. ஆழ்வார்களின் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம். அதே நேரத்தில் ஆண்களுக்குப் பெண்களிடத்து மோகம் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறது. பெண்கள் உறவு இறையருளை அடைய தடையாகும் என்பதையும் பரவலாகப் பாடிச் செல்கின்றது. ஆழ்வார்கள் பெண்களால் சுகங்கள் அடைவார்கள் இறுதியில் துன்பத்தைத்தான் அடைவார்கள் என்பதை,

பெண்டிரால் சுகங்கள் உய்யப்பான் பெரியதோர் இடும்பை
பூண்டு¹¹⁹

என்ற தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பாடல் வழி அறியலாம்.

மதுரகவியாழ்வாரும் இறைவனைச் சரண் அடைவதற்கு முன்பு பெண்களை நம்பி அழிந்ததாகக் கூறுகிறார்.

நம்பினேன் மட வாரையும்¹²⁰

திருமங்கையாழ்வார், இறைவன் அருளைப் பல காலம் உணராது பெண்கள் இன்பத்தைப் பெரிதாக எண்ணி மயங்கிக் கிடந்ததாகவும் பிறகு அதனைப் பிழையென்று கருதி இறைவன் திருவடியைச் சரண் அடைந்ததாகவும் பல பாடல்களில் வருந்திப் பாடியிருக்கிறார். இதனை

ஆவியே அமுதே என நினைந்துருகி
அவரவர் பனைமுலை துணையா
பாவியே னுணராது எத்தனை பகலும்
பழுது போய் ஒளிந்தன நாங்கள்¹²¹

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

பொய்கையாழ்வாரும் இவர்களைப் போலவே பெண் மோகம் விட்டு இறைவன் தானைச் சரண் அடைய வேண்டும் என்கிறார்.

நம்மாழ்வாரும்,

கண்டுகேட் குற்றுமோந் துண்டுமலும் ஐங்கருவி
கண்டவிற்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றிற்பம்
ஒண்டொடியாள் திருமகனும் நீயுமே நிலா நிற்பக்
கண்ட சதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேனுன் திருவடியே¹²²

என்று சிற்றிற்பத்தை வெறுத்துப் பாடுகிறார்.

இதன் மூலம் ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் பெண் பற்றிய இழிவானக் கருத்தை அறிய முடிகின்றது. செயற்கையாக மனிதன் வலிந்து மேற்கொண்ட சமய வாழ்க்கையில் பெண்ணுடனான உறவு வெறுக்கத்தக்கது என்ற பிறிதொரு கோணத்தையும் ஆழ்வார்கள் பிரதிபலிக்கிறார்கள்.

ஆண்டாள்

ஆண்டாள் பாடல்களை ஆராய்ந்த பெண்ணியத் திறனாய்வாளர்கள் பலரும் “தனி ஒருவராக நின்று தான் விரும்பிய நோக்கினை அடையப் புரட்சி செய்த ஆன்மீகப் பெண்ணியவாதி” என்று சீ.சாந்தா சுட்டுகின்றார்.¹²³ மரபுகளை மீறிப் பெண்ணின் ஆழ்மன உணர்வுகளை அப்படியே வெளிப்படுத்திய பெண்ணின் முதல் பேச்சு ஆண்டாளின் பேச்சு, பக்தி என்ற உணர்வின் வழி அவளது அகமன உணர்வுகள் மடைமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹²⁴

ஆண்டாள் தம் திருப்பாவையில், குழுவாக நின்று கண்ணன் காதலும் கைங்கர்யமும் நிறைவேற வேண்டும் என்று வேண்டுகிறாள். வழிபாட்டு முறையைக் கூறுகிறாள். ஆனால் நாச்சியார் திருமொழியில் தான், குழுவாக இருந்த நிலை மறைந்து, ஆண்டாளின் தனித்த மன உணர்வுப் புலம்பல்கள் பதிவாகியுள்ளன. ‘மானிடர்க்கென்று பேச்சுப்படின வாழ்கிலேன்’ என்ற நாச்சியார் மொழிப்பதிவு அவளது ஆழ்மன விருப்பத்தின் உறுதிப்பாட்டினையே சுட்டுகிறது. திரவரங்கத்தானை எவ்வாறாகினும் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கமும் அவள் உள்மனத்தில் எழுந்த காம வேட்கையும் பக்தியின் வழி மடைமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சிறு வயதில் தொடங்கிய கண்ணன் பற்றிய வழிபாடு பக்தி வைராக்கியக் காதலாக மலர்ந்து காமம் மீக்கூர்ந்த கழிபடர் கிளவிகளாக வெளிப்படுகின்றது. நாச்சியார் திருமொழியில் தான், தனது உள்ளத்து வேட்கைகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்த இயலா நிலையில் மனமும் மொழியும் ஒன்றிணைய, ஆண்டாளின் தன்னுணர்வு பாலியல் வேட்கை புலம்பலாகவும் இரங்கலாகவும் வெளிப்படுகிறது. பெண்ணின் மொழிக்கும் நனவிலி மனத்திற்கும் இடையிலுள்ள உறவுகளின் வெளிப்பாடுகளை ஆண்டாள் பாடல்களில் உணர முடிகிறது.

தெய்வத்தை மானுடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் என்ற முறையில் அமைந்த ஆண்டாள் பாடல்கள் வழி தம் உணர்விற்கும், ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் அறிவு மேம்பாட்டிற்கும் பொருத்தமான ஆடவன் மானுட இனத்திலேயே இல்லை என்பதை உணர்ந்து அதைத் துணிவாக வெளிப்படுத்திய பெண்ணாக ஆண்டாளை இங்கே காணமுடிகின்றது. தம் உணர்விற்கும், அறிவிற்கும் ஒத்தவனாக ஒருவன் வர வேண்டுமென்றால், அது இறைவனைத் தவிர வேறாக இருக்க முடியாது என்று ஆண்டாள் கருதிய நிலையில் அதுவரை சமுதாயத்தில் திருமண உறவிற்குப் பெரிதெனக் கருதப்பட்ட ஆடவனைக் குறைவுள்ளவன் என்று உரைத்துப் பெரிதாகிய இறைவனையே கணவனாகக் கேட்டு அவனோடு நனவிலி மனத்தில் உறவாடிய ஆண்டாள் உண்மையிலேயே பெண்ணியவாதிகளுள் முதன்மையானவள் என்றால் அது மிகையாகாது.

சிற்றிலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் - பெண்ணியமும்

சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தில் பெண்கள் வெறும் போகப் பொருளாகவே மதிக்கப்பட்டனர்.

உலா நூல்கள் பெண்ணைக் காமப் பொருள் ஆக்கியதுடன் அமையாமல் காம உணர்வினளாகவும், சித்தரித்தன. ஐந்து வயது பேதை முதல் ஐம்பது வயது பேரிளம் பெண் வரை உலாச்சென்ற தலைவனிடம் மையல் கொண்டு மனம் இழந்து நிற்பதாக பெண் குலத்தையே இழிவுப்படுத்தும் போக்கில் உள்ளது இவ்வகை இலக்கியங்கள். இதற்கான எதிர்ப்புக்குரல் கொடுக்கவும் பெண்கள் முன் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஆணாதிக்கம் மிக்க இச்சமுதாயம் ஆகும்.

இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளக் கருத்துக்களை மட்டும் கூர்ந்து சிந்தித்தால் அர-சனை மேம்படுத்தவே இவ்வாறு பாடப்பட்டுள்ளமையை உணரலாம். பெண்ணினத்திற்கு இப்படிப் பாடுவதால் இழிவு ஏற்படுமே என்ற சந்தேகச் சிந்தனை சிறிதும் புலவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. பெண் கவர்ச்சிக்கும், காமத்திற்கும் உரிய 'இன்பப் பொருள்' என்ற எண்ணத்தையே அக்காலக் கவிஞர்கள் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். எனவே சிற்றிலக்கியப் புலவர்கள் தங்களுடைய பாட்டுடைத் தலைவர்களின் பெருமையைப் பாட பெண்ணினத்திற்குச் சிறுமை செய்திருக்கிறார்கள் எனலாம்.

மேலும் சிற்றிலக்கியங்கள் பெண்கள் ஆடவர்களை மயக்குபவர்கள் என்ற கோணத்திலும் படைத்துக் காட்டின. அழகு மிகுந்த பெண்கள் முன்னாளில் திறைப் பொருளாகச் செலுத்தப்பட்டனர் என்பதையும் கலிங்கத்துப்பரணி கூறுகிறது.

பெண்கள் அடிமைகளாக – ஆண்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகத் தனக்கென்று விருப்பு வெறுப்பு அற்றவராக வாழ்ந்தமையைத் தான் கலிங்கத்துப் பரணிப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

அரசன் தன் மனைவியுடன் கூடித் துயில்கின்ற போதும் அவனை அந்த நேரத்தும் போற்றிக் கொண்டு பெண்கள் கூட்டம் இருந்தமையை விக்கிரம சோழன் உலா கூறுகிறது. பெண்கள் அடிமைச் சேவகம் ஆற்றினர் என்பதை இதன்வழி அறியலாம்.

பெண் மதிப்பிழந்து ஆணின் உடைமையாகவும் அவனின் அடிமையாகவும் கவர்ச்சிப் பொருளாகவும் மனைக்கு மட்டுமே உரியவளாகவும் இருந்திருக்கிறாள் என்பதைச் சிற்றிலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன.

சிற்றிலக்கியங்கள் பெரும்பான்மையும் ஆடவரின் பெருமை பேசும் பிரச்சார இலக்கியங்களாகவே திகழ்கின்றன. பரணியானது ஆயிரம் ஆனைகளைக் கொன்ற மாவீரனையும், உலாவானது அழகுத் தன்மையும், தெய்வீகத் தன்மையும், தலைமைத் தன்மையும் கொண்ட ஆடவனையும் மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. காதலும் விரகதாபமும் கொண்ட பெண்கள் தூதின் மூலமாகத் தங்கள் வேண்டுகளையும் கோரிக்கைகளையும் வைக்கும் காதல் அடிமைகளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பிள்ளைத் தமிழில் சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்னும் பருவங்களைப் பெண்ணுக்கும் போர் மற்றும் அரசரிமை சார்ந்த அடையாளங்களை ஆணுக்கும் பருவங்களாக்கி பேதம் கற்பித்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

உலா

அரசர்கள் உலாவரும் போது ஏழு பருவ மகளிரும் கண்டு காதல் வயப்பட்டு மயங்குவதாகப் புனைந்து பாடப்படுவது உலா நூல்களாகும். படை பரிவாரங்கள் பின் தொடர அரசன் யானை மீது உலா வரும் போது பெண்கள் திரண்டு வந்ததையும் – அவர்கள் தம்நிலை மறந்து நின்றதையும் இச்சிற்றிலக்கியங்கள் விரிவாகப் பாடுகின்றன.

ஐந்து வயது முதல் பதினொரு வயதுடைய பேதை, பெதும்பை பருவப் பெண்களும் அரசனைக் கண்டு தன் மனதைப் பறிக் கொடுத்ததாகப் பாடப்படுவது அரசனுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகப் புலவர்கள் கருதியிருக்கலாம்.

அரசனைக் கண்ட கண்கள் பிறிதொரு பொருளையும் பார்க்காமல் வணங்கக் குவிந்த கரங்களையெடுக்காமல் காம மயக்கத்தால் தன்னிலை மறந்து அவனைப் பார்த்தபடியே நின்றாள் என்றும்,

சோழ அரசனைத் தன் மயக்கம் நீங்கும்படி மனத்தினால் அவன் உருவத்தை எழுதினாள் என்றும், பிறகு ஓவியமாக வரைந்து அதைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள் என்றும் கூறப்படுகிறது.

மடந்தைப் பருவப் பெண் அரசனைக் கண்டாள். காதல் கொண்டாள். உடல் மெலிந்ததால் வளையல்கள் கழன்று விழுந்தன. தன்னை மறந்தாள் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் ஆகியோரின் நிலையையும் இங்ஙனமே விளக்குகின்றன உலா நூல்கள்.

கலிங்கத்துப்பரணி, விக்ரம சோழன் உலா, நந்திக் கலம்பகம் ஆகியனவற்றின் பாட்டுடைத் தலைவர்கள் அரசர்கள். இவற்றில் அரசன் அவன் விரும்பும் பெண்ணோடு இணைவதும், அரசன் மீது பெண்கள் காதல் கொள்வதுமானச் செய்திகள் பல பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளன. இக்கருத்துக்கள் மிகச் சாதாரணமாகப் பாடல்களில் பேசப்படுகின்றன. எந்தப் பெண்ணும் அரசனைக் கண்டு காதல் வயப்படலாம். அரசனும் எந்தப் பெண்ணையும் அடைந்து இன்புறலாம் என்ற நிலையத்தான் சிற்றிலக்கியங்கள் அறிவிக்கின்றன.

கூடின இன்கனவு அதனிலே
கொடை நர துங்கனொடு அணைவுறாது
ஊடிய நெஞ்சினொடு ஊடுவிர்
உமது நெடுங்கடை திறமினோ¹²⁵

என்று அரசனைக் கனவிலே கண்டு இன்பம் துய்க்க விழையும் பெண்கள் பற்றி இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது.

கலிங்கத்துப் பரணியில்,
முருகிற் சிறந்த கழுநீரும்
முதிரா இளைஞர் ஆருயிரும்
திருகிச் செருகும் குழல் மடவீர்
செம்பொற் கபாடம் திறமினோ¹²⁶

என்று மணம் சிறந்த செங்கழுநீர்ப் பூவினையும் முதிரா இளைஞரின் ஆருயிரையும் திருகிச் செருகும் கூந்தலை உடையவர்கள் பெண்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

செக்கச் சிவந்த கழுநீரும்
செக்கத்தில் இளைஞர் ஆருயிரும்
ஓக்கச் செருகும் குழன்மடவீர்
உம்பொற் கபாடம் திறமினோ¹²⁷

என்ற பாடலும் பெண்கள் ஆடவரைக் கவர்ந்திழுப்பவர்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்கின்றது. பல கோணங்களில் சிற்றிலக்கியங்கள் பெண்களைக் கவர்ச்சிப் பொருளாகவே படைத்துக் காட்டியிருக்கின்றன எனலாம்.

ஓர் அரசன் பிறிதோர் அரசனோடு போர் புரிகின்றான் என்றால் அந்தப் படையெடுப்பால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் பெண்கள் தான். தோற்ற அரசரின்

மகளிரைச் சிறை பிடித்துத் தனியிடத்தில் அடைப்பது பண்டைக்கால மன்னரின் வழக்கம் என்பதைக் கலிங்கத்துப் பரணி கூறுகிறது.

சோழ நாட்டு குலோதுங்கனுக்குச் சேரநாட்டு, துளுவ நாட்டுப் பெண்கள் திறைப் பொருளாகக் கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதை,

அலைநாடிய புனல் நாடுடை அபயர்கிடு திறையா
மலைநாடியர் துளு நாடியர் மனையுற்கடை திறமின்¹²⁸

என்ற பாடலும்,

மழலைத்திரு மொழியிற்சில வடுகும் சில தமிழும்
குழறித்திரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின்¹²⁹

என்ற பாடலும் கன்னட நாட்டுப் பெண்கள் திறைப் பொருளாகக் கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

கணவன் இறந்தவுடன் பெண்களும் இறத்தல் என்பது பெண்ணுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகவே பண்டையிலக்கியங்கள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சிற்றிலக்கியங்களும் இக்கருத்தினையே வலியுறுத்துகின்றன.

போர்க்களத்தில் வீரர்கள் இறந்துபட்டனர். அந்த வீரர்களின் மனைவியர் போர்க்களம் வந்து கணவருடன் தாங்களும் இறந்து போக நினைத்து தங்கள் கணவரின் உடல் கிடக்கும் இடம் எங்கே என்று காளியின் மெய்க்காப்பாளரான சாதகரைக் கேட்பார்கள் என்றும் இடாகினிப் பேயிடம் கேட்பார்கள் என்றும் கலிங்கத்துப்பரணி போர்க்களக் காட்சியை வர்ணிக்கும் பகுதியில் கூறுகிறது.¹³⁰

பிறிதொரு பாடல் தன் கணவன் உடலை மண்மகள் தாங்குவதற்கு முன்னால் அவன் உடலைத் தன் உடலால் தாங்கி வானுலகில் அவனை வரவேற்கும் பொருட்டுத் தம் உயிரை விட்டனர் என்பதை,

தரைமகள் தன் கொழுநன்றன் னுடலந் தன்னைத்
தாங்காமல் தன்னுடலாற் றாங்கி விண்ணாட்டு
அரமகளிர் அவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம்
ஆவிஒக்க விடுவானைக் காண்மின் காண்மின்¹³¹

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

பெண்ணுக்குக் கணவன் இறந்தவுடன் இறப்பது சிறப்பினைத் தரும் என்ற கருத்து அக்காலச் சமுதாயத்தில் நிலவியிருக்கிறது.

கணவன் இறந்துவிட்டால் மங்கல அணி உட்பட பிற அணிகலன்களையும் அணியாது இருத்தல் அவர்களின் கற்பின் சிறப்பாகக் கருதப்பட்டமையைக் கலிங்கத்துப் பரணி கூறுகிறது.

குலோத்துங்கனின் வாளினால் இறந்துபட்ட மன்னர்களின் பட்டத்து தேவியர்களின் அணிகலன்களில் பதிந்திருந்த இரத்தினக் கற்களை அக்காளி கோயிலின் அடித்தளத்தில் இட்டார்கள்.¹³²

கணவன் இறந்துபட்டால் அணிகலன்களைத் துறத்தல் அரசமாதேவியருக்கும் உரியதாகவே இருந்திருக்கிறது.

ஆண்கள் பிழைகள் செய்வதும், ஆண்கள் பிரிந்திருந்த போது அப்பிழைகளை நினைப்பதும் அவர்களைக் கண்டவுடன் அப்பிழைகளை மறப்பதும் பெண்களின் இயல்பாக இருந்ததை

பேணுங் கொழுநர் பிழைகளெல்லாம்
பிரிந்த பொழுது நினைந்து அவரைக்
காணும் பொழுது மறந்திருப்பீர்
கனப்பொற் கபாடந்த திறமினோ¹³³

எனும் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. இப்போக்கு திருவள்ளுவர் காலத்திலிருந்து பெண்களைத் தொடர்ந்து வருவதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளதை,

எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து¹³⁴

என்ற திருக்குறள் வழி அறியமுடிகின்றது.

ஆடவனை வீரன் என்று சித்தரிப்பதற்காகப் பெண்களை எந்த நிலைக்கும் தாழ்த்தத் தயங்கவில்லை சிற்றிலக்கியங்கள்.

இம்மண்ணுலகில் உள்ள பெண்ணோடு மட்டும் பெண்ணுக்குப் பகையில்லை, பூமி என்ற பெண்ணோடு தேவலோகப் பெண்களோடும் கூடத் தன் பகையைக் காட்டும்படி செய்து மகிழ்கின்றது சிற்றிலக்கியம்.

மாண்டு போன ஆடவனை அவன் உடலையாவது தழுவலாமே என்று நிலமகளும் அவன் உயிரையாவது தழுவலாமே என்று விண்ணக மகளிரும் துடித்ததாகப் படைத்து மீண்டும் ஆடவருக்கே சிற்றிலக்கியம் பெருமை சேர்க்கிறது.

அங்ஙனம் தரைமகளும், விண்ணக மகளும் தன் கணவன் உடலைத் தழுவ விடாமல் இறந்து விழும் கணவனின் உடலைத் தாங்கி, அவன் உயிர் விண்ணுலகு செல்வதற்கு முன் தன்னுயிரை விண்ணுலகிற்கு அனுப்புகிறாள் என்று சொல்வதன் மூலம், ஆடவரால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண் தன் பகையுணர்வை வெளிப்படையாக ஆடவனிடம் காட்ட முடியாமல், சற்றும் தொடர்பில்லாத தரைமகள், விண்ணக மகளிடம் காட்டுவதாகப் பெண்ணைப் படைத்துக் காட்டுகின்றது சிற்றிலக்கியம்.

மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும்- பெண்ணியமும்

“உரிமையும், கடமையும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இயல்பாகவும், சமமாகவும் அமைய வேண்டும். ஆனால் சமய ஆதிக்கமும், பொருளாதிக்கமும், அரசியல் ஆதிக்கமும், ஆண் ஆதிக்கமும் உருவான போது சமூக வாழ்விலும், குடும்ப வாழ்விலும், தனிமனித வாழ்விலும் பெண்களின் வாழ்வில் பேதமும் தாழ்வும், உரிமை

மறுப்பும் ஏற்பட்டன.”¹³⁵ என்கிறார் சுபாசு. இதனை எதிர்த்து இராசாராம் மோகன்ராய், பாரதியார், பாரதிதாசன், பெரியார், திரு.வி.க. முதலியோர் பெண்களின் உரிமைக்கும், வாழ்வுக்கும் பாடுபட்டுள்ளனர். பெண் விடுதலை பற்றிய கருத்துக்கள் உரைநடை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் போன்ற இலக்கியங்களில், காணப்படினும் கவிதை இலக்கியத்தின் வழியே பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைப் பற்றிய கருத்து அதிகமாகக் காணப்படுவதை மறுக்க முடியாது.

கவிதை

பெண்ணைக் காட்சிப் பொருளாக, விளம்பரப் பொருளாக, வியாபாரப் பொருளாக, போகப் பொருளாக இயற்கையாகப் பார்த்து வருகிற பழக்கம் தொடர்வதையும் அதற்கு எதிரான குரலையும் தற்காலக் கவிதைப் படைப்புகளில் காண முடிகிறது. பெண்களின் பிரச்சனைகளை நேரடியாக அணுகுவதற்குக் கவிதைகளே மிகவும் சிறப்பான கருவியாக இருக்கின்றன.

மரபுக் கவிதையானாலும் சரி, புதுக்கவிதையானாலும் சரி, இன்றியமையாத பிரச்சனையாக அமைவன விதவை மறுமணம், பெண் சிசுக் கொலை, வரதட்சணை கொடுமை, பெண் கல்வி போன்றனவாகும்.

மரபுக் கவிதை

ஒரு நாட்டின் ஆண் மக்களைப் போலவே பெண் மக்களும் உரிமை பெற்று வாழ வேண்டும் பெண்ணை அடிமை கொண்ட நாட்டில் நல்லறங்கள் நடைபெறாது. சமூகத்தில் பெண் உயர்ந்தால் தான் ஆண் உயர முடியும் என்றும், பெண்ணுலகு தாழ்த்தப்பட்டால் ஆணுலகம் தாழ்த்தப்படும் என்றும் கருதிய பாரதி,

ஸ்திரீகளை மிருகங்களாக வைத்து நாம் மாத்திரம் மஹரிஷிகளாக
முயலுதல் மூடத்தனம். பெண் உயராவிட்டால் ஆண் உயராது.¹³⁶

எனப் பெண்ணின் பெருமை பேசுகிறார். மேலும்

பாரதியின் உள்ளமானது பெண்ணுரிமை மீதே தவழ்ந்து நின்றது. என்பதனை,

விண்ணுக்குப் பறப்பது போற் கதைகள் சொல்வீர்,
விடுதலையென் பீர்கருணை வெள்ள மென்பீர்,
பெண்ணுக்கு விடுதலை நீரில்லை யென்றால்
பின்னிந்த வுலகினிலே வாழ்க்கையில்லை¹³⁷

என்று பெண்ணுரிமைக்காக ஆவேசக்குரல் கொடுக்கிறார்.

பாரதியின் ‘பெண் விடுதலை’, பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, புதுமைப்பெண், பெண்மை என்ற தலைப்புக் கொண்ட பாடல்களும், வசனப் பகுதிகளில் காணப்படும் கருத்துக்களும் ‘பெண்ணின் பெருமையை விளக்க எழுந்தவையாகும்.’

பெண்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்ற அவல நிலையைப் பாரதியார்,
 மாட்டையடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
 மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
 வீட்டினில் எம்மிடம் காட்டவந்தார் அதை
 வெட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி!¹³⁸

என்று பாடினார். வீட்டுக்குள்ளும் நாட்டுக்குள்ளும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார்.

ஆண்களெல்லாம் மேலை நாட்டு மோகத்திலே மூழ்கிக் கிடந்தபொழுது நமது பண்பாட்டைக் காப்பாற்றியவர்கள் நமது நாட்டுப் பெண்களே. அப்பெண்களுக்குச் சம உரிமை அளிக்கப்படவில்லை என்பதை,

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
 மடமையைக் கொளுத்துவோம்¹³⁹

என்ற பாடலிலே ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

இறைவனின் உடலிலேயே பாதியாக உள்ளப் பெண்ணை ஜீவனிலே ஒரு பாதியாக உள்ள பெண்ணை மனிதனின் இரு கண்களில் ஒரு கண் என்கிறார். இதனை,

கண்களிரண்டினிலொன்றைக் - குத்திக்
 காட்சி கெடுத்திட லாமோ?¹⁴⁰

என்று பெண்களுக்கு அனைத்து உரிமைகளும் கிடைக்கப் போராடினார் என்றால் மிகையாகாது.

பெண்கள் வீறுகொண்டு எழுவதற்காக உழைத்த பெருமக்களில், பாவேந்தர் பாரதிதாசனுக்கும் பெரும்பங்கு உண்டு.

பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசந் திருநாட்டு
 மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே¹⁴¹

என்று பெண்ணடிமையைப் புறம் தள்ளி, பெண் விடுதலைக்கு ஆதரவு நல்கியவர்களுள் புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

கைம்பெண்டிரின் மனவுணர்வுகளை இச்சமூகம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதை பாவேந்தர்,

வாடாத பூப் போன்ற மங்கை நல்லாள்
 மணவாளன் இறந்தால் பின் மணத்தல் தீதோ!
 பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
 பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்மோ?¹⁴²

என்று கேட்கிறார்.

பெண் தாயாய் நின்று தரணியைத் தாங்குகின்றாள். மனைவியாய் வந்து மனத்தளர்ச்சியைப் போக்குகின்றாள். உடன் பிறப்பாகி உறுதுணை புரிகின்றாள். மகளாகப் பிறந்து சேவை செய்கின்றாள். பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் அன்பு செய்து அரவணைக்கின்றாள் என்று நாமக்கல் கவிஞர் கூறுகின்றார். இதனை,

பெருமை மிக்கது பெண்ணியல்பாகும்¹⁴³

என்ற வரியால், பெண்களுக்குப் பெருமையளிப்பது அவர்களின் நல்ல குணங்களேயாகும் என்று கூறுகின்றார்.

பெண்கள் அல்லும் பகலும் உழைப்பவர்கள். நோயாளிகளுக்கு அருகிலிருந்து ஆறுதல் மொழிகளைக் கூறுபவர்கள், உள்ளம் தளர்வுறும் நேரத்தில் ஊக்க உரைகளை உரைப்பவர்கள், குழந்தைகளிடம் அன்பை வளர்ப்பவர்கள். வம்பர்களை நேர்வழியில் நடக்கச் செய்பவர்கள். உத்தமராக்குபவர்கள் அன்பிற்காகவே வாழ்பவர்கள். இத்தகையப் பெண்களாகப் பிறந்திடத் தவம் செய்ய வேண்டும் என்பதை,

**மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டும் அம்மா!¹⁴⁴**

எனும் வரிகளில் எடுத்துரைக்கின்றார் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்.

இவ்வாறாகப் பெண் விடுதலையே நாட்டின் விடுதலை என்ற சிந்தனைகளுக்கேற்ப பெண்களுக்குச் சம உரிமை வழங்கப்பட்டுக் கல்வி, தொழில், பதவி, எல்லாவற்றிலும் ஆண்களுக்கு நிகரான உயர்வினை வழங்கும் போது தான் சமூகம் மாற்றம் பெறும். ஏற்றத் தாழ்வுகளற்ற சமதர்ம சமுதாயம் உருவாகும் என்ற கருத்துக்களைப் பாரதியார், பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர், தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்றோர் தம் பாடல் வரிகளில் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

புதுக்கவிதை

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பெண்களின் வாழ்வில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் புதுக்கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. பெண்களின் முன்னேற்றம் குறித்தும், அம்முன்னேற்றத்திற்கான தடைகள் குறித்தும், தடைகளை அகற்றி முன்னேற்றம் தருவதற்கான வழிமுறைகள் குறித்தும், புதுக்கவிதைகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

குடும்பச் சூழ்நிலையில் பெண்கள் அனைத்து உறவுகளுக்கும் பின்னால் நிற்கின்ற நிலையை,

**கணவருக்கு குழந்தைகளுக்கு
மாமனாருக்கு
பரிமாறிவிட்டாள்
இரண்டரை இட்லி
சட்டியில் ஓட்டியிருக்கும்
சட்னி அவளுக்கு.....¹⁴⁵**

என்ற வரிகளால் உணரலாம்.

வரதட்சணை வாங்குபவர்களையும், கொடுப்பவர்களையும் சாடுகிறார் கவிஞர் பா.விஜய்.

ஊர்வலத்தில் வந்த
உனது ராஜகுமாரர்கள்
வெள்ளி தோரணமும்
வெகுமானமும்
சும்மா கிடைத்தால்
சூர்பனைகளைக் கூட
சீதைகளாக்கி கொள்வார்கள்¹⁴⁶

என்று கூறுகிறார்.

பெண் குழந்தையைப் பிஞ்சிலே நஞ்சு வைத்துக் கொண்டு விடும் கொடுமைகள் நடப்பதை கவிஞர்

நீயும் என் இனமன்றோ
நல்பால் பருகிவிட்டு
எனக்கு மட்டும்
கள்ளிப் பாலா!¹⁴⁷

என்று பெண் குழந்தை தன் தாயைப் பார்த்துக் கேட்பது வேதனையாக இருக்கிறது.

திருமணம் ஆகாத முதிர் கன்னிகளின் நிலை இன்றும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

அல்லிப்பூ தாமரைப்பூ
ஆயிரம் பூ பூத்தாலும்
கல்யாணப் பூ வெனக்குக்
காலமெல்லாம் பூக்களையே¹⁴⁸

என்று மணமாகாத பெண்களின் அவலக் குரலை கவிஞர் வைரமுத்து அழகாக எடுத்து இயம்பியுள்ளார்.

பெண் உரிமை, விடுதலை என்பது ஆண்களுக்கும் தொடர்பான ஒன்று. பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் வரை ஆண்களை மேம்பட்டவர்கள் என்று கருத முடியாது. சரிநிகர் சமமானமாக ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து தான் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர முடியும் என்ற பெண்ணியச் சிந்தனையை மனதில் கொண்டு,

பெண்களின் மேல்
காலங்காலமாய்ப் படிந்த
அடிமைப் புழுதியை
அவ்வப்போது பெய்யும்

சலுகைத் தூறல்களால்
சலவை செய்ய முடியாது¹⁴⁹

என்று கூறி பெண்களின் உரிமைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்கு வழங்கி, நிரந்தரமான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்று அறிவுரைக் கூறுகின்றார் கவிஞர் வைரமுத்து.

பெண்கள் இந்நாட்டின் கண்கள் என்ற பழமை வாதத்தைப் புறம்தள்ளி, போரிட்டுப் பேரிடர்களை எதிர்கொண்டு பல துறைகளில் வெற்றி வாகை சூட வேண்டும் என்பதைக் கவிஞர் பா.விஜய்

உங்கள் கனவுகள்
கால் பிடித்தலோடும் கை பிடித்தலோடும்
கலைந்து போகக் கூடியதன்று
சிந்தியுங்கள்
இன்னும் எத்தனை காலம்தான்
சாணை செய்யப்படவில்லை என்பதற்காக
உறைகளுக்குள்ளேயே
ஊமையாய் கிடப்பது.....¹⁵⁰

என்று பெண்களை விழிப்புடன் இருக்கச் சொல்கின்றார்.

ஊடகத்தில் மகளிர் நிலையும் பெண்ணியமும்

விளம்பரங்களில் பெண்கள்

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், அச்ச ஊடகங்களின் வருகை, பொருள்களின் பெருக்கம், அவற்றை மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்தும் வணிக நோக்கம் போன்ற காரணங்களுக்காக நாளிதழ், வானொலி, அரசு மற்றும் தனியார் தொலைக்காட்சிகளில் விளம்பரங்கள் பெருகின.

விளம்பரங்களில் காட்சி, உரையாடல், கருத்து போன்றவை பெண்ணை அறிவுள்ள தரமான சிந்தனையுள்ள ஓர் உயர்திணையாகக் காட்டுவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இரட்டை அர்த்தங்களுடன் பெண்ணை அஃறிணைப் பொருளாகவே காட்டுகின்றன.

பண அட்டை, அலைபேசி, அழகு சாதனங்கள் என அனைத்தும் பெண்ணை மையப்படுத்தியே விளம்பரங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. மேலும், துணி, நகை, சுற்றுலா பற்றிய விளம்பரங்களில் ஆடைக் குறைப்பும் அறிவற்ற நடத்தை உள்ளவர்களாகவும் பெண் காட்டப்படுகின்றாள் என்றால் மிகையாகாது.

தொலைக்காட்சி

தொலைக்காட்சியில் காணலாகும் தொடர்கள் யாவும் பெண்ணை மையப்படுத்தியே அமைகின்றன.

தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் பெண்ணைத் தெய்வமாகவும், வில்லியாகவும் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் வலிமையுடையதாக அமைகின்றன.

பெண் பண்பில் சிறந்தவளாக ஒரு புறம். எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவளாக நடைமுறைக்குப் புறம்பான வாழ்வியல் யதார்த்த மற்ற கதாபாத்திரம் உருவாக்கம் ஒருபுறம் என்று காட்சிப்படுத்துகின்றதை இன்றைய தொலைக்காட்சிகள் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

இதழ்கள்

நாட்டு மக்கள் அரசியல்வாதிகளாலும், அரசாங்கத்தாலும் மட்டும் ஆளப்படுவதில்லை. அன்றாடம் கட்சிக் கட்சி செய்திகளைத் தரும் இதழ்களாலும் ஆளப்படுகிறார்கள் என்று அச்ச வழி ஊடகத்தின் பெருமை பேசப்படுகிறது. பெண்களுக்கெனப் பல்வேறு இதழ்கள் தோன்றி உலகமெங்கும் பெண்களது உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தது. இன்றும் அப்பணியைச் செய்து வருகிறது.

பெண்கள் இதழ்கள்

அச்ச இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பால் தோற்றம் பெற்ற இதழியல் துறை இந்தியாவிலும் பெண்களின் நிலையினை சமூகத்தில் உயர்த்தவும், அவர்களுக்கான இடத்தை மீட்டெடுக்கவும் அரும்பாடுபட்டது.

இன்று தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், குஜராத்தி, பெங்காலி போன்ற இந்திய மொழிகளில் பெண்ணிய இதழ்கள் தோன்றி பெண்களின் உரிமையை நிலைநாட்டி வருகின்றன.

கி.பி.1860ஆம் ஆண்டிலேயே மகளிர் இதழான 'அமிர்தவசனி', என்ற இதழ் வெளியானது. இவ்விதழ் மட்டுமல்லாமல் ஜன விநோதனி, சுகுண போதினி, விவேகபோதினி, பெண்மதி போதினி, விநோத ரச மஞ்சரி, புதுமைப்பெண், காதம்பரி, மங்கை, மங்கையர் மலர் போன்ற தமிழ் மகளிர் இதழ்கள் யாவும் சமூகத்தில் பெண்ணின் நிலை, அவர்களது கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, விவாகம், சம உரிமை, பொருளாதாரம் எனப் பலதரப்பட்ட பெண்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வுகளைக் கூறிப் பெண்களை முன்னேற்றப் பாதைக்குக் கொண்டு சென்றன.

இன்று அவள்விகடன், சினேகிதி, குழுதம், தங்கமங்கை, பெண்மணி, கோகுலம் கதிர், லேஃஸ் ஸ்பெஷல் போன்ற இதழ்கள் பெண்களின் மேம்பாட்டிற்காக உதவி புரிந்து வருகின்றன. இவற்றுள் “அவள் விகடன்” இதழ் அதிகப் பெண் வாசகர்களைக் கொண்டு பெண்களின் சுய மேம்பாட்டிற்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது என்றால் மிகையாகாது.

தொகுப்புரை

- ♦ தொல்காப்பியத்தில் பெண்களைக் குறிப்பிடும் பெண், பெண்டிர், பெண்டு, பெண்மகள், மகடுஉ, மாதர் போன்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன.
- ♦ தாய், மகள், தோழி, காதலி, கிழத்தி, கிழவி, கிழவோள், மனைவி, காமக்கிழத்தி, மனையோள், என்பன போன்ற உறவு நிலைப் பெயர்கள் பெண்பாற் பெயர்களாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளன.
- ♦ தொல்காப்பியக் காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு அச்சம், மடம், நாணம் என்ற மூன்றும் இருத்தல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது.
- ♦ பெண்ணின் உயிரை விட நாணம் பெரியதென்றும் அதைவிட அவளுக்குக் கற்பு உயர்வானது என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டது.
- ♦ நல்லொழுக்கங்களாகப் பொறுமை, நிறை, செறிவு, செம்மை, அறிவு போன்ற குணங்கள் பெண்களுக்கு வலியுறுத்துப்பட்டன.
- ♦ கணவன் பரத்தையொழுக்கம் மேற்கொண்டாலும் பெண் அவனை ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்தல் வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- ♦ கணவனின் சோர்வைப் போக்கி அவனுக்குரிய வாரிசைப் பெற்றுத் தருவது மனைவியின் கடமையாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- ♦ விருந்தினரை உபசரித்தல் பெண்ணுக்குரிய தலையாயக் கடமையாகக் கருதப்பட்டது.
- ♦ களவொழுக்கத்தில் தலைவனைச் சந்திக்க இரவுக்குறியில் இல்லத்தை விட்டுச் செல்லக் கூடாது என்றும் பகற்பொழுதில் தலைவியால் அறியப்பட்ட இடம் மற்றும் இல்லத்திற்கு திரும்பி வரும் தொலைவும் வரையறுக்கப்பட்டன.
- ♦ கணவனின் சொற்படி நடந்து அவன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதே பெண்ணுக்குரிய அறமாகக் கருதப்பட்டது.
- ♦ பரத்தை வீட்டிற்கு அவன் சென்று விட்டு வருகின்ற ஒரு நிலையையொழித்து பிற இடங்களில் எந்த இடங்களிலும் கணவனை எதிர்த்துப் பேசுதல் என்பது மனைவி அறியாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.
- ♦ கணவனை விட மனைவி புகழுக்கு உரியவளாக இருந்தும் கணவன் முன்னால் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து பேசுதல் என்பது தொல்காப்பியர் காலத்தில் பெண்ணினம் காணாத ஒன்றாகும்.
- ♦ களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட எல்லாத் தலைவரும் தாங்கள் விரும்பிய தலைவியை மணக்கும் சூழல் இல்லாமலும் இருந்தது. அதை ஈடுகட்டவே, 'கரணம்' என்ற திருமணச் சடங்கினை தொல்காப்பியர் காலச் சமுதாயம் கட்டாயப்படுத்தியது. இதன் மூலம் களவொழுக்கத்தில் பெண்கள் சில ஆடவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

- ♦ உலா என்ற பெயரில் வீதி உலா வரும் ஆண் தெய்வத்தையும், ஆடவரையும் கண்டு காழற்றதாகப் பெண்கள் இழிவு படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.
- ♦ பெண் தன் வாழ்க்கைத் துணையைத் தானே தேடிக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருந்தாள். தன்னை விரும்பிய ஆடவனுடன் ஆறும் குளமும் காவும் ஆடிப்பாடும் உரிமையும் பெற்றிருந்தாள். பாணர் போன்ற கலைஞர்களிடையே ஆண் பெண் சமத்துவமும் காணப்பட்டதையும் அறிய முடிகிறது.
- ♦ சங்க காலத்தில் பெண்மை வெறுக்கப்படவில்லை. குறிப்பிட்டப் பருவம் வரை எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் பெண்ணுக்கு இல்லை. பெண்ணுக்குத் தரப்படும் மதிப்புகள் அவளது தலைவனைச் சார்ந்தே அமைந்தன. அளிக்கப்பட்ட மதிப்புகளை விட மதிப்புக் குறைவுகளே மிகுதி. பெண்ணின் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஆண் எனும் வட்டத்துக்குள்ளேயே அமைந்திருந்தன. கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணுக்கும், உரிமை ஆணுக்கும் என்ற நிலை காணப்படுகிறது. எல்லாப் பருவங்களிலும் பெண் தன் சூழலுக்கேற்றப் பணிகளை நிறைவேற்றி இல்லப் பொறுப்பேற்றிருந்தாள். பெண்டிர் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு உடன்பட்டனரேயன்றி எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பவில்லை. ஆனால் தோழி தன் தலைவிக்காகப் போராடும் நிலையை அறிய முடிகிறது. கல்வியறிவு பெண்களுக்குப் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. பெண்கள் கலைகளில் வல்லவர்களாக இருந்துள்ளனர். நாட்டுப்பற்றும், நடுங்கா உள்ளமும் உடையவர்களாகப் பெண்கள் சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளனர். தொழில் முனைவதிலும் பெண்ணின் அறிவு மேம்பட்டு இருப்பதை உணர முடிகின்றது.
- ♦ சங்கம் மருவிய காலம் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. ஒரு ஆணும் பெண்ணும் எண்ணும், எழுத்தும் அறிந்து வளர்ச்சி மிகுந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்துவதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ இல்லறத்தில் மனைவியின் மாண்பே சிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது. இல்லற வாழ்க்கையில் ஒழுக்கமில்லாத பெண் மனைவியாக அமைந்தால் இல்லறம் நல்லறமாக அமையாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.
- ♦ பெண்ணுக்கு அணிகலனாக நாணம் சுட்டப்படுகின்றது. ஆண்மகனுக்கு அறங்கள் அழகு என்று சுட்டப்படுகிறது.
- ♦ மனைவியே இல்லறத்திற்கு இன்றியமையாதவள் என்றும் அம்மனைவியானவள் கற்பினை பேணிக்காக்க வேண்டும் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றது. நாலடியாரும், திருக்குறளும் பெண்ணிற்குக் கற்பு அவசியம் என்று கூறுகிறதே தவிர ஒரு ஆண்மகனுக்கு அத்தகைய கற்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசவில்லை என்பதை ஆய்ந்துணர முடிகிறது.

- ♦ விருந்தோம்பலும் இல்லாளின் கடமைகளில் ஒன்றாக சிறப்பிக்கப்படுகிறது. உறவினர் ஒருங்கே சேர்ந்து வந்தாலும் முகம் மலர்ந்து உணவு படைக்கும் பொறுப்பு பெண்களுடையது என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ♦ இல்லற வாழ்க்கையில் தன் கணவன் தான் முதல் தெய்வம் அவனைப் பேணிக்காப்பதே ஒரு இல்லாளின் சிறந்த கடமையாகிறது என்பது புலனாகிறது.
- ♦ சங்கம் மருவிய காலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெண்கள் இயலாமை மிக்கவர்களாகத்தான் காட்சியளிக்கிறார்கள் என்று ஆய்ந்துணர முடிகிறது.
- ♦ காப்பிய காலம் சங்கம் மருவிய காலத்தைக் காட்டிலும் சற்று மாறுபட்டு நிற்கின்றது எனலாம். அக்கால இலக்கியங்களில் சில பெண்ணின் பெருமை பேசும் காப்பியமாகப் புகழப்படுகிறது. கண்ணகி, தன் கணவனுக்காக மன்னனிடம் வாதம் செய்ததும், பரத்தையர் குலத்தில் தோன்றிய மாதவியை உயர்த்திக் காட்டுவதும், மணிமேகலை ஒரு சமுதாயத்தையே தன் அறத்தால் வாழ்விக்க முயலுவதும், குண்டலகேசி தன்னைக் கொல்ல வந்த கணவனையே கொன்றதும் பெண்களின் மன உறுதியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாக அமைவதை அறியமுடிகிறது.
- ♦ சீவகசிந்தாமணியும் வளையாபதியும் பெண்ணை இரண்டாம் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கும் நூலாகவே திகழ்கின்றன. இவற்றில் முற்றிலும் ஆடவனே தலைவனாகக் காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது.
- ♦ பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் மன்னனையும், மக்களையும் பாடுவது மறைந்து இறைவனைப் பாடுகின்ற பாடல்கள் எழுந்த காலம். அரசனையே சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்குக் கொண்டு வரக் காரணமாய் அமைந்தவர்கள் பெண்கள். மேலும் குறிப்பாக
- ♦ திலகவதியார், புனிதவதியார், திருநீலகண்டர் மனைவி, மங்கையர்க்கரசியார், சங்கிலியார் போன்றோர் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கியதை ஆய்வின் மூலம் ஆய்ந்துணர முடிகிறது.
- ♦ சிற்றிலக்கியங்கள் அனைத்தும் பெண்களைப் போகப் பொருளாகவே கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆடவரைக் கண்டவுடன் எளிதில் மயங்குபவர்கள் பெண்கள் என்று உலா இலக்கியமும், பெண்கள் ஆடவரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று கலிங்கத்துப் பரணியும் குறிப்பிடுவது இவ்வாய்வின் வழி உணர முடிகிறது.
- ♦ மறுமலர்ச்சிக் காலம் பெண்டிரைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையாக மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்றே கூறலாம். பல சான்றோர்கள் பெண் உரிமைக்காகவும், பெண் விடுதலைக்காகவும், குரல் கொடுத்து வீட்டிற்குள் அடைபட்டிருந்த பெண்ணை வெளியே வரவழைத்தனர். கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளின் வாயிலாகப் பெண்ணிற்கு உரிமைக்குரல் கொடுத்ததை ஆய்வில் ஆய்ந்துணர முடிகிறது.

இயல் இரண்டு

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் மகளிர் நிலை

ஆய்வு முடிவு	ஆய்வு மூலம்
★ தொல்காப்பியர் காலத்தில் பெண்களுக்கு அச்சம், மடம், நாணம் என்ற மூன்றும் இருத்தல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது.	“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறதல் நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய என்ப” (தொல். பொருள். நூ.எண். 1045)
★ உயிரைவிட நாணம் பெரிதென்றும் அதைவிட கற்பு உயர்வானதென்றும் வற்புறுத்தப்பட்டது.	“நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்” (தொல். பொருள் நூ.எண். 1054:2)
★ பொறுமை, நிறை, செறிவு செம்மை, அறிவு போன்ற குணங்கள் பெண்களுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டன.	“செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும் அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான.” (மேற்படி நூ. எண் 1059)
★ கணவன் பரத்தமையொழுக்கம் மேற்கொண்டாலும் பெண் அவனை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.	“தாய் போல் கழறித் தழீஇக் கோடல் ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழி (தொல். பொருள். நூ.எண். 1119)
★ விருந்தினரை உபசரித்தல் பெண்ணுக்குரிய தலையாய கடமையாக வலியுறுத்தப்பட்டது.	“விருந்து புறத்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும், பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்” (மேற்படி, நூ.எண். 1098:3-4)
★ கணவனின் சொற்படி நடந்து அவன் கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிவதே பெண்ணுக்கு அறமாக கருதப்பட்டது.	“அவள் வரம்பு இறத்தல் அறம் தனக்கு இன்மையின்” (மேற்படி நூ. எண். 1066:1)
★ கணவனை எதிர்த்துப் பேசுதல் என்பது மனைவி அறியாத ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது.	“சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாதலின்” (மேற்படி. நூ.எண். 1056:1)
★ கணவன் முன்னால் மனைவி தன்னைத் தானே புகழ்ந்து பேசுதல் என்பது பெண்ணினம் காணாத ஒன்று.	“தற்புகழ் கிளவி கிழவன் முற்கிளத்தல் எத்திறத்தானும் கிழத்திக்கில்லை” (மேற்படி நூ. எண். 1126)

ஆய்வு முடிவு

★ கரணம் என்னும் திருமணச் சடங்கு தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெறுவதால் அக்காலத்தில் களவொழுக்கத்தில் பெண்கள் ஆடவரால் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்று அறிந்துக்கொள்ள முடிகிறது.

★ தான் விரும்பிய ஆடவனுடன் ஆறும், குளமும், காவும் அடிப்பாடும் உரிமைப் பெற்றிருந்தனர்.

★ பெண்டிர் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு உடன்பட்டனரேயன்றி எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பவில்லை

★ நாட்டுப் பற்றும் நடுங்கா உள்ளமும் கொண்டவர்களாகப் பெண்கள் இருந்தனர்.

★ புலவர் பெருமக்களாக கல்வியில் உயர்வு பெற்றிருந்தனர்.

★ தொழில் முனைவர்களாகவும் தொழில் ஆற்றுவவர்களாகவும் பெண்கள் திகழ்ந்தனர்.

★ பெண்ணின் செயற்பாடுகள் யாவும் ஆண் என்ற வட்டத்திற்குள்ளேயே அடங்கியிருந்தன.

ஆய்வு மூலம்

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

(மேற்படி. நூ. எண். 1091)

“யாறும் குளனும் காவும் ஆடிப் பதியிகத்து நுகர்தலும் உரிய என்ப”

(மேற்படி. நூ. எண். 1137)

கணவன் மறுமணம் புரிந்தபொழுதும் அதனை வாழ்த்தி வரவேற்கிறாள்.

(ஐங். 292:2-5)

கணவன் பரத்தமை மேற்கொள்ளும் போது அதனையும் ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

(குறு. 252)

“மண்டு அமார்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் ... வாளொடு படுபிணம் பெயரா”

(புறநானூறு 278:4-6)

மாறோக்கத்து நப்பசலையார், நக்கணையார், நன்னாகையார், வெண்ணிக்குயத்தியார், குறமகள் இளவெயினி, பாரிமகளிர், பெருங்கோப்பெண்டு, ஆதிமந்தி, ஓளவையார், வெள்ளி வீதியார், காக்கைப் பாடினியார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், முடத்தாமக்கண்ணியார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்கள் கல்வியில் உயர்வு பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

பல்குழைத் தொடலை ஒல்குவாயின் ஒக்கி

நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரீர்

கொள்ளீரோ எனச்சேரி தொறும் நுவலும்

அகம். 390:7-9

“பெண்ணுக்குக் கணவனே அன்னையும் அத்தனுமாய்”

(குறு. 93:3)

ஆய்வு முடிவு

★ பெண்ணுக்கு கல்வி அவசியம் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

★ ஒழுக்கமில்லாத பெண் மனைவியாக அமைந்தால் இல்லறம் நல்லறமாக அமையாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

★ பெண்ணுக்கு அணிகலனாக நாணம் சுட்டப்பட்டது.

★ விருந்தோம்பல் இல்லாளின் கடமைகளில் ஒன்றாக சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

★ இல்லறக் கடமைகளில் தன் கணவன்தான் முதல் தெய்வம் அவனைப் பேணிக்காப்பதே இல்லாளின் சிறந்த கடமையாகிறது என்பது புலனாகிறது.

★ குடும்பம், சமூகம், அரசியல் கலை, இலக்கியம் என்னும் ஆணாதிக்க கட்டமைப்புகளை உடைத்திருக்கும் சுதந்திர தேவியாக கண்ணகி விளங்குகிறாள்.

ஆய்வு மூலம்

இடைவனப்பும் தோள்வனப்பும் ஈடின் வனப்பும் நடைவனப்பும் நாணின் வனப்பும்—புடைசால் கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல எண்ணோடு எழுத்தின் வனப்பே வனப்பு”

(ஏலாதி-74)

இல்லதென இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக்கடை (திருக்குறள். 53)

பெண்மை நலத்துக் கணியென்ப நாணம்

(நான்மணிக்கடிகை-9)

அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஊம்புவான் இல்.

(திருக்குறள். 84)

தெய்வம் தொழாள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை (குறள். 55)

கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி (திரு.96)

கொண்டான் வழியொழுகல் பெண் (சிறுபஞ். 13)

“போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர்”

சிலப்பதிகாரம் – மதுரைக்காண்டம் –

கொலைகளக் காதை, பா. 81.

தேரா மன்னா செப்பவ துடையேன்

நான்மாடக் கூடல் மகளிரும் மைந்தரும்

வானக்கடவுளரும் மாதவரும் கேட்டீ மின்!

யான் அமர் காதலன் தன்னைத் தவறு இழைத்த

கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யான்

சிலப்பதிகாரம் (வஞ்சினமாலை) (21:39-42)

சிறுமுது குறைவிக்குச் சிறுமையும் செய்தேன்

சில.மதுரைக்காண்டம்—

கொலைக்களக்காதை, பா. 68

உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்

சிலப்பதிகாரம், பதிகம், பா. 57

ஆய்வு முடிவு

★ கணிகையர் குலப் பெண்ணை சமூக சேவகியாக சீர்திருத்தவாதியாக புதுமை சிந்தனைக் கொண்ட புரட்சிப் பெண்ணாக கூந்தலைக் களைந்து பால்பேத அடையாளங்கள் இல்லாத பெண்மணியாக வாழ்வியல் இயங்கு தளத்தை விரிவுப்படுத்தி ஆண் ஆளுகைக்கு கீழ் வராத சுதந்திரப் பறவையாக மணிமேகலை உலா வருகிறாள் என்ற செய்தியை சிலப்பதிகாரம் உணர்த்துகின்றது.

★ காப்பிய காலத்தில் ஆணுக்கு மட்டும் பல பெண்களை மணக்கும் உரிமை இருந்துள்ளமையை சீவக சிந்தாமணி உணர்த்துகிறது.

★ தான் விரும்பியவனையே கணவனாக அடைந்த உரிமையையும் தான் விரும்பியவன் தன் காதலுக்கும் கண்ணியத்திற்கும் தகுதியற்றவன் என்பதை அறியும் நிலையில் பதிபக்தியை தூக்கியெறிந்து அவனைக் கொன்று தன்னையும் சமுதாயத்தையும் காக்கத் துணிந்த புரட்சிப் பெண்ணாகவும் குண்டலகேசி அமைகிறாள்.

ஆய்வு மூலம்

வருக என் மடமகள் மணிமே கலை என்று
எறியக் கோதைத் தாமம் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்து அறம்படுத்தனள்

வரம் தருகாத சிலப்பதிகாரம் (30:23-28)

கோவிந்தையார், காந்தருவதத்தையார்,
குணமாலையார், பதுமையார், கேமசரியார்,
கனகமாலையார், விமலையார், சுரமஞ்சரியார் என்ற
எண்மரை மணந்ததை சீவக சிந்தாமணி
உணர்த்துகின்றது.

“குண்டலகேசி யென்பாளொரு வைசிய கன்னிகை
... ..

அரசன் வதிக்கவென்றேவச் சிறைப்பட்டுப்
போகின்றானை, முன் சொன்ன குண்டலகேசி
கண்டு காமப் பரவசையாக, அதனையறிந்து
அவளுடைய பிதா ராசாவைக் கண்டு யாதானுமோ
ருபாயத்தால் மீட்டு இவனுக்குக் குண்டலகேசி
என்னுங் கன்னிகையினை விவாக விதியாற்
கொடுத்து இனிது செல்கின்ற காலத்தொருநாள்....

நீ கள்வனன்றோ? என்று குண்டலகேசி
சொல்லக் காளனுந் தன்னுள்ளத்தே
சினங்கொண்டு பின்பு ஒரு நாள்
வித்யாசாதனவயாசத்தால் இவளைத் தனிக்
கொண்டு ஒரு பர்வதத்தேறி, நீ என்னை இவ்வாறு
சொல்லுதலில் யானுன்னனைக் கொல்லத்
துணிந்தேன் என்னக் குண்டலகேசியும்
தற்கொல்லியை முற்கொல்லிய வென்பதன்றே
இவனை யான் கொல்வேனென நினைந்து, யான்
சாகிறேனாகில் உம்மை வலங்கொண்டு சாவல் என
அதற்கியைந்த காளனை வலங்கொள்கின்றாள்,
வரையினின்றும் விழநூக்கினள். (நீலகேசி
விளக்கவுரை ஆராய்ச்சி முன்னுரை, ப. 54, கழக
வெளியீடு, பதிப்பு நவம்பர் 1973)

ஆய்வு முடிவு

- ★ சாதி இன வேறுபாடுகளை உடைத்தெறிந்து சீர்திருத்த திருமணத்திற்கு வித்திட்ட பெருமை வளையாபதியைச்சாரும்.

- ★ வேண்டியதை வேண்டியபடி இறைவனிடம் வேண்டிப் பெறும் அளவிற்கு ஆடவரைக் காட்டிலும் பெண்கள் இறை உணர்வும் இறை அருளும் கொண்டவர்களாக பெண்கள் விளங்கினர்.

- ★ கணவன் இன்ப வேட்கையால் பரத்தையரை நாடிச் சொன்றதை அறிந்து இனி கணவனோடு உறவு கொள்வது இல்லை என்ற ஒரு புரட்சிக்கரமான முடிவை மேற்கொண்டனர்.

- ★ ஆடவருக்கு இணையாக முடிவெடுக்கும் திறனும் கொண்ட முடிவு சரியானது என்ற நிலையில் ஆடவரையே அறிவில் மிஞ்சி நின்ற நிலையும் அறிய முடிகின்றது. சமயப் பணியும், சமுதாயப் பணியும் செய்யும் அளவிற்கு பெண்கள் உரிமை பெற்றிருந்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

- ★ தங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறான கணவனை பெற்றோர் வற்புறுத்திய போது பெற்றோரையே எதிர்த்து நின்று தங்கள் மறுப்பையும் தங்கள் விருப்பையும் வெளிப்படுத்தி துணிவு மிக்க பெண்களாக விளங்கினார்கள்.

ஆய்வு மூலம்

நவ கோடி நாராயணன் இரண்டு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டான் என்பதும், அவர்களில் ஒருத்தி அவனுடைய வணிகர் குலத்தினைச் சேர்ந்தவள் என்பதும், இரண்டாவது மனைவி வேறு ஒரு குலத்தினைச் சார்ந்தவள் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

(ஐம்பெரும் காப்பியங்கள், வளையாபதி, குண்டலகோசி, கமலா முருகன்)

ஈங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது
இனி இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்புநிறை
தசைப்பொழி கழித்து நின் தாள்தனைப்
போற்றும் பேயுறு அளித்திட”

**(பெரியபுராணம் காரைக்கால்
அம்மையார் புராணம் 49)**

இளமையில் மீக்குள்ளார்கள் இருவரும் அறிய நின்ற
அளவில்சீர் ஆணைபோற்றி ஆண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளம்வி இளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வோடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச்சாயார்

(திருநீலகண்டர் புராணம் 9)

மங்கையர்க்குத் தனியரசி, எங்கள் தெய்வம் வளவர்
திருக்குலக்

கொழுந்து வளைக்கை மானி செங்கமலத்

திருமடந்தை சென்னி

நாடாள் தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப்பாவை

(மங்கையர்க்கரசியார் புராணம். 1)

தாயரோடு தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்
ஏயுமாற்றம் அன்றிது எம் பெருமான் ஈசன் திருவருளே
மேய ஒருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையும்

என வெருவுற்

றாய்உணர்வுமயங்கிமிக அயர்ந்தே அவனிமேல்விழுந்தார்

(பெரியபுராணம். ப. 4)

என்றுதம் ஈன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட்டியம்புவார்
இன்றென் திறத்து நீர்மொழிந்த இதுஎன் பரிசுக்

கிடையாது.

வென்றி விடையார் அருள் செய்தார்

ஒருவர்க்குரியேன் யான் இனிமேல்

சென்று திருஒற்றியூர் அணைந்து சிவனார்

அருளிற் செல்வன்”

(பெரியபுராணம்)

ஆய்வு முடிவு

★ தன்னுடைய திருமண உறவிற்கு உலகில் காணப்படும் எந்த ஆடவனும் தகுதியற்றவன். இறைவனே கணவனாக வந்தால் மட்டுமே தனக்கு பொறுத்தமுடையவன் என்று கூறுமளவிற்கு புரட்சிப் பெண்ணாக ஆண்டாள் காணப்படுகிறாள்.

★ சிற்றிலக்கியங்களில் பெண்கள் போகப் பொருளாக சுட்டப்படுவதுடன், ஆடவரைக் கண்டு வயது வேறுபாடு இல்லாமல் கழி காமத்தில் மயங்கி நிற்பவர்கள் என்றும் காட்டப்படுகின்றது.

★ பெண்கள் ஆடவரை மயக்குபவர்கள் என்று சுட்டப்படுகின்றது.

★ மன்னனால் திறைப் பொருளாக பெறப்பட்டவர்கள்.

★ உரிமையும், கடமையும் ஆண்களும் பெண்களும் இயல்பாகவும் சமமாகவும் அடைய வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது.

ஆய்வு மூலம்

“மானிடர்க்கென்று பேச்சுப்படின வாழ்கிலேன்” என்ற நாச்சியார் மொழிப்பதிவு அவளது ஆழ்மன விருப்பத்தின் உறுதிப் பாட்டினையே சுட்டுகிறது.

சீ. சாந்தா, ஆண்டாளின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்.

கூடின இன் கனவு அதனிலே

கொடை நர துங்கனொடு அணைவறாது

ஊடிய நெஞ்சினொடு ஊடுவீர்

உமது நெடுங்கடை திறமினோ

(கலிங்கத்துப்பரணி-பா.24)

செக்கச் சிவந்த கழுநீரும்

செக்கத்தில் இளைஞர் ஆருயிரும்

ஒக்கச் செருகும் குழன்மடவீர்

உம்பொற் கபாடம் திறமினோ”

(மேலது. பா. 24)

அலைநாடிய புனல் நாடுடை அபயர்கிடு திறையா
மலைநாடியர் துளு நாடியர் மனையுற்கடை திறமின்

(கலி. பா. 41)

மழலைத்திரு மொழியிற்சில வடுகும் சில தமிழும்
குழறித்திரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின்

(கலி. பா. 43)

விண்ணுக்குப் பறப்பது போற் கதைகள் சொல்வீர்
விடுதலையென் பீர்கருணை வெள்ளமென்பீர்,
பெண்ணுக்கு விடுதலை நீரில்லை யென்றால்
பின்னிந்த வலகினிலே வழக்கையில்லை

(பா.க ப. 337)

கண்களிரண்டினிலொன்றைக் - குத்திக்

காட்சி கெடுத்தி லாமோ?

(பா.க முரசுபாடல் 10)

ஆய்வு முடிவு

★ விதவை மறுமணம், பெண்சிசுக்கொலை, வரதட்சணைக் கொடுமை, பெண்கல்வி போன்றவை பெண்ணியவாதிகளின் பேசப் பொருளாகவும், கவிஞர்களின் பாடு பொருளாகவும் அமைந்தன.

ஆய்வு மூலம்

வாடாத பூப் போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால் பின் மணத்தல் தீதோ!
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்டோ”

(பாரதிதாசன், ப. 42)

நீயும் என் இனமன்றோ
நல்பால் பருகிவிட்டு
எனக்கு மட்டும்
களளிப் பாலா!

(பா. விஜய். இந்தச்சிப்பிக்குள், ப. 106)

ஊர்வலத்தில் வந்த

உனது ராஜகுமாரர்கள்

வெள்ளி தோரணமும்.

வெகுமானமும்

சும்மா கிடைத்தால்

சூர்பனைகளைக் கூட

சீதைகளாக்கி கொள்வார்கள்.

(பா. விஜய். அடுத்த அக்னிப்பிரவேசம், ப. 106)

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழண்ணல், ஆய்வுக் கோவை, ப..827.
2. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், (1561), ப.510
3. மேற்படி நூ.எண்.1902, ப.526.
4. தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம் நூ.எண்.421, ப.320.
5. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நூ.எண்.648, ப.401.
6. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நூ.எண்.980, ப.461.
7. மேற்படி நூ.எண்.1449, ப.566.
8. மேற்படி நூ.எண்.985, ப.366.
9. மேற்படி நூ.எண்.1061, ப.420.
10. மேற்படி நூ.எண்.1071, ப.424.
11. மேற்படி நூ.எண்.1025, ப.392.
12. மேற்படி நூ.எண்.1039, ப.402.
13. மேற்படி நூ.எண்.1066, ப.424.
14. மேற்படி நூ.எண்.1053, ப.410.
15. மேற்படி நூ.எண்.1111, ப.450.
16. மேற்படி நூ.எண்.1042, 404.
17. மேற்படி நூ.எண்.1045, 404.
18. மேற்படி நூ.எண்.1054:2, ப.410.
19. மேற்படி நூ.எண்.1147, ப.464.
20. மேற்படி நூ.எண்.1059, ப.416.
21. மேற்படி நூ.எண்.1098:1-2, ப.446.
22. மேற்படி நூ.எண்.1155, ப.466.
23. மேற்படி நூ.எண்.1119, ப.454.
24. மேற்படி நூ.எண்.1120, ப.454.
25. மேற்படி நூ.எண்.1098:3-4, ப.446.
26. மேற்படி நூ.எண்.1077, ப.426.
27. மேற்படி நூ.எண்.1078. ப.428.

28. மேற்படி நூ.எண்.1066:1, ப.424.
29. மேற்படி நூ.எண்.1056:1, ப.412.
30. மேற்படி நூ.எண்.1126, ப.456.
31. மேற்படி நூ.எண்.1113, ப.450.
32. மேற்படி நூ.எண்.1149, ப.464.
33. மேற்படி நூ.எண்.980, ப.364.
34. மேற்படி நூ.எண்.1031, ப.396.
35. மேற்படி நூ.எண்.1029, ப.396.
36. மேற்படி நூ.எண்.1133, ப.450.
37. சிவகாமி, ச., காலச்சூழலில் பெண், ப.15.
38. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 1048, ப.406.
39. மேற்படி நூ.எண்.1060, ப.406.
40. மேற்படி நூ.எண்.1137, ப.458.
41. மேற்படி நூ.எண்.1037:3-6, ப.400.
42. குறுந்தொகை 93:3, ப.132.
43. பரிபாடல் 20:89-90, ப.292.
44. பதிற்றுப்பத்து 16:10-11, ப.117.
45. புறநானூறு 312:1, ப.452.
46. குறுந்தொகை 167:5, க.209.
47. நற்றிணை 142:9-10, ப.187.
48. மேலது 110:8-13, ப.144.
49. பத்துப்பாட்டு நெடுநல்வாடை 53-56, ப.423.
50. நற்றிணை 397:7-9, ப.532.
51. குறுந்தொகை 49, ப.82.
52. ஐங்குறுநூறு 292:2-5, ப.342.
53. குறுந்தொகை 252, ப.299.
54. மேலது 296:5-8, ப.351.
55. அகநானூறு 44:9-10, ப.100.

56. ஐங்குறுநூறு 405, ப.456.
57. மணிவண்ணன், போ., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணியம், ப..21.
58. மேலது, ப.22.
59. அகநானூறு 102:5-9, ப.228.
60. புறநானூறு 278:4-6, ப.418.
61. அகநானூறு 308:9-11, ப.31.
62. மேலது 388:2-5, ப.209.
63. பத்துப்பாட்டு பட்டினப்பாலை 152, ப.494.
64. அகநானூறு 390:7-8, ப.215.
65. மேலது 157:1-4, ப.84.
66. பெரும்பாணாற்றுப்படை, 162-165, ப.237.
67. நற்றிணை 118:9-11, ப.154.
68. அகநானூறு 391:4-5, ப.218.
69. புறநானூறு 331:1-2, ப.472.
70. குறுந்தொகை 330:1-4, ப.390.
71. அகநானூறு 387:4-7, ப.207.
72. சங்க இலக்கியம் ஐங்குறுநூறு 117:6-8, ப.154.
73. சசிவல்லி, வி.சி., பண்டைத் தமிழர் தொழில்கள், பக்.310-313.
74. நற்றிணை 330:1-2, ப.440.
75. பத்துப்பாட்டு நெடுநல்வாடை 151, ப.417.
76. கனிமொழி, ம., திருக்குறளில் பெண்ணியச் சிந்தனை, ப.40.
77. நாலடியார் 14 கல்வி 1.
78. மேற்படி, ஏலாதி 74.
79. திருக்குறள், 53.
80. நாலடியார் 37 பல் நெறி 1.
81. திரிகடுகம் 16.
82. நான்மணிக்கடிகை 20.
83. திரிகடுகம், பா. 52.

84. நான்மணிக்கடிகை, பா. 9.
85. திருக்குறள் 54.
86. நான்மணிக்கடிகை, பா. 70.
87. பிரேமா அருணாசலம், பத்தினி தெய்வங்களும், பரத்தையர் வீதிகளும், ப.94.
88. சிறுபஞ்சமூலம் பா. 52.
89. திரிகடுகம் பா. 47.
90. திருக்குறள் 84.
91. நாலடியார் 3 கற்புடைய மகளிர் 2.
92. திருக்குறள் 55.
93. நாலடியார் 1.
94. நாலடியார் 37 பல்நெறி 3.
95. திரிகடுகம் 64.
96. முதுமொழிக்காஞ்சி 5 அல்லபத்து 1-2.
97. திரிகடுகம் 96.
98. சிறுபஞ்சமூலம் 13.
99. திருக்குறள் 1137.
100. ஏலாதி 56.
101. ஏலாதி 78.
102. பிரேமா அருணாசலம், பத்தினி தெய்வங்களும், பரத்தையர் வீதிகளும், ப.99.
103. சிவகாமி, க., காலச்சூழலில் பெண், ப.87.
104. சிலப்பதிகாரம், மூலமும் உரையும், உ.வே.ச.பதிப்பு, 20:48-49.
105. மணிமேகலை, ப.7:45-46.
106. மணிமேகலை, ப. 3:24-25.
107. மணிமேகலை: ப. 6:51-52.
108. இலட்சுமி, கா., சிந்தாமணியில் மகளிர், பெண்ணியச் சிந்தனைப் போக்குகள், ப.340.
109. செல்வி, ஜெ., காலந்தோறும் பெண், தமிழண்ணல் ஆய்வுக்கோவை, ப.828.
110. மேலது, ப.830.

111. பெரியபுராணம், திலகவதியார் புராணம், 34.
112. இலலிதா சுந்தரம், இலக்கியத்தில் அறிவியல் பார்வை, ப.185.
113. பெரிய புராணம், காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 49.
114. திருநீலகண்டர் புராணம், பா9.
115. மங்கையர்க்கரசியார் புராணம், பா 1.
116. மேலது, பா. 2
117. பெரியபுராணம், பா.28.
118. மேலது, பா.28.
119. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருமாலை-5.
120. மதுர கவியாழ்வார் (941) (கண்ணி நண் சிறுத்தாம்பு -5).
121. திருமங்கையாழ்வார் 949 – பெரிய திருமொழி முதற்பத்து 1, வாடினேன்-2.
122. நம்மாழ்வார் 3104 – திருவாய்மொழி 4, 9 தண்ணாதார் 10.
123. சாந்தா, சீ., ஆண்டாளின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள், ப.358.
124. மேற்படி, ப.359.
125. கலிங்கத்துப் பரணி – பா.24.
126. மேலது, பா.50.
127. மேலது, பா.74.
128. மேலது, பா.41.
129. மேலது, பா.43.
130. மேலது, பா.481.
131. மேலது, பா.483.
132. மேலது, பா.98.
133. மேலது, பா.65.
134. திருக்குறள், புணர்ச்சி விதும்பல், குறள்:1285.
135. சுபாசு, எது புதுக்கவிதை, ப.108.
136. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.128.
137. மேலது, ப.337.
138. பாரதியார், பெண் விடுதலைக் கும்மி, பாரதியார் கவிதைகள்(3), ப..262.

139. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.104.
140. மேற்படி, முரசு பாடல் 10.
141. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.113.
142. மேலது, ப.142.
143. இராமலிங்கம், வெ., நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள், ப.84.
144. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை கவிதைகள், ப.38.
145. விஜய், பா., அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம், ப.106.
146. மேற்படி, ப.30.
147. விஜய், பா., இந்தச் சிப்பிக்குள், ப.106.
148. சுபாசு, எது புதுக்கவிதை, ப.38.
149. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.19.
150. விஜய், பா., அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம், ப.17.

இயல் - மூன்று

சங்ககால மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

உலகில் மனித இனம் தோன்றிப் படிப்படியாக வளர்ந்து நாகரிகத்திலும், பண்பாட்டிலும் சிறந்து வாழ்ந்து வருகிறது. ஒரு நாட்டின் சிறுமைக்குத் தலையாயக் காரணமாக அமைவது அந்நாட்டில் பெண்ணுரிமை கடியப் பெறுவதாகும். ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போலச் சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் இருபாலரும் ஒத்த நிலையும், மதிப்பும் கொண்டு திகழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறு திகழ்கின்ற நாடே வளர்ச்சி நிலையை எட்டும்.

நம்முடைய தமிழ்ச் சான்றோர்கள் உலகுக்கு ஈந்த கொடைகள் பல. அவைகளுள் முதன்மையானது சங்க இலக்கியம். பழந்தமிழரின் நாகரிக நிலையைத் தன் இலக்கியங்களால் உணர்த்துகின்றது. அவ்வடிப்படையிலே சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் புலப்படுத்தும் அக்கால மகளிர் தம் மனையறம், காதல், கற்பு, புலமைத்திறன், வீரம், கலைகள், தொழில்கள், பழக்க வழக்கங்கள், இறை நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் காணலாகும் மகளிரின் நிலை குறித்து இவ்வியலில் ஆராயப்படுகிறது.

சங்கம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தைத் தமிழிலக்கிய வரலாறு சங்க காலம் என்று குறிப்பிடுகின்றது. தமிழில் சங்கம் என்னும் சொல் முதன்முதலில் பேரெண்ணை உணர்த்தும் வகையில்

நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும்¹

என்று பரிபாடலில் ஆளப்பட்டது. புலவர் அவையை,

வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந்தார்ப்பப்,

புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க²

என்று மணிமேகலையிலே ஆட்சி பெறுகிறது.

‘சங்கம்’ என்னும் வடசொல் பொதுவாகக் கூட்டம் என்று பொருள்படுமாயினும், ஒரு சில குறிப்பிட்ட குறிக்கோளை அடைவதற்காக ஒன்று சேரும் கூட்டமாகிய ‘சபை’ என்னும் பொருளில் பண்டைக் காலத்திலிருந்து பயன்பட்டு வருகின்றது.

சங்க காலம் - வரையறை

சங்க காலத்திற்குரிய காலவரையறை குறித்து அறிஞர் பலரும் பலவிதமான கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். சங்க இலக்கியக் காலத்தைக் குறித்து, அது கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டது என்றும், கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குப்

பிற்பட்டது என்றும், கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்துக்குட்பட்டது என்றும் அறிஞர்களிடையே பல வேறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

சங்க கால இலக்கியங்கள்

பாட்டும் தொகையுமாக அமைந்த சங்க கால இலக்கியங்கள் வழிப் பெறப்படும் சங்க கால மகளிர் வாழ்க்கை நிலையை இவ்வியல் விரிவாக ஆராய்கின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் காணலாகின்றன.

மகளிர்	– ‘மகளிர் அன்ன துணையொடு வதியும்’ ³
பெண்டு	– ‘பெண்டு என விரும்பின்று அவள்தன் பண்பே’ ⁴
பாவை	– ‘மயிற்கண் அன்ன மாண்முடிப்பாவை’ ⁵
குழவி	– ‘காதல் குழவிக்கு ஊறு முலை மடுக்கும்’ ⁶
மடந்தை	– ‘நிரந்து இலங்கு வெண்பல் மடந்தை’ ⁷
அரிவை	– ‘நலம் பெறுபணைத்தோள் நல்நுதல் அரிவையொடு’ ⁸
இனியோள்	– ‘அன்ன இனியோள் குணனும் இன்ன’ ⁹
பைங்கிளி	– ‘பைங்கிளி எடுத்த பைங்கிளி’ ¹⁰
தொடியோள்	– ‘தொடியோய் கூறுமதி வினவுவல் யானே’ ¹¹

போன்ற மேற்கண்ட பல்வேறு பாடல்கள் மூலம், மகளிரைச் சுட்டக் கூடிய சொற்களாக மகளிர், பெண்டு, பாவை, குழவி, மடந்தை, அரிவை, இனியோள், பைங்கிளி, தொடியோள் போன்றவை இடம் பெறுவதை அறிய முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு நிலைப் பெயர்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவுமுறைப் பெயர்களாக மகள், தாய், அன்னை, மனையோள், நுவ்வை போன்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

1. மகள்	– ‘பொய்கை ஊரன் மகளிவள்’ ¹²
2. மனையோள்	– ‘யாணர் ஊர நின் மனையோள்’ ¹³
3. தாய்	– ‘.....தாயும்
இன்தோள்தாராய், இந்இயர்என் உயிர்என்’ ¹⁴
4. நுவ்வை	– ‘நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகும்’ ¹⁵
5. அன்னை	– ‘வெறியென உணர்ந்த அரிய அன்னையை’ ¹⁶

என்று இடம்பெறும் பாடல் வரிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பெண்மையின் பண்பு நலன்கள்

பெண்ணின் பண்பு நலன்களாகத் தொல்காப்பியர் அச்சம், நாணம், மடன், செறிவு, நிறைவு, செம்மை, செப்பு, அறிவு, அருமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற் உரிய என்ப¹⁷

என்றும்,

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான¹⁸

என்றும் தொல்காப்பியர் பெண்மையின் பண்புகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மகளிர் தம் மனத்திற் குறிப்பின்றித் தோன்றும் நடுக்கம் அச்சம் எனவும், பெண் தன்மையொடு பொருந்தாத புறச் செயல்களில் ஒழுகாது ஒதுங்கி வாழ்தலே நாணம் எனவும், அறிந்தும் அறியாத தன்மையினராயிருத்தலே மடன் எனவும், கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் செறிவு என்பது அடக்கம், நிறைவு என்பது அமைதி, செம்மை என்பது மனங்கோடாமை, செப்பு என்பது சொல்லுதல், அறிவு என்பது நன்மை, தீமை பயப்பன துணிதல், அருமை என்பது உள்ளக் கருத்து என்று இளம்பூரணரும் உரை வகுத்துள்ளார். இதன் மூலம் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் அன்பும், அடக்கமும், அறிவும், பண்பும் நிறைந்த பெண் மக்களையே பெற விழைந்தார்கள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிட்டது போலவே சங்க இலக்கியத்திலும் பெண்மைக்குரிய பண்பு நலன்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. அச்சம், நாணம், பொறை, மென்மைத்தன்மை, அன்பு, கற்பு போன்றன மகளிர்க்கு உரிய பண்பு நலன்களாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

அச்சம், நாணம்

அச்சமும் நாணமும் மகளிருக்குரியப் பண்பாகச் சங்க இலக்கியம் சுட்டுவதை,

நாண் அலது இல்லாக் கற்பின் வாணுதல்¹⁹

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் அடியும்

உயிரினும் சிறந்த நாணும்²⁰

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அடியும் சங்ககால மகளிரின் பண்பைப் போற்றுகின்றன.

பொறை

பொறை என்பது மென்மையான மனத்துடன் பொறுத்துப் போகும் பண்பாகும்.

பொறையொடு மலிந்த கற்பின் மான் நோக்கி²¹

என்ற புறப்பாடல் வழி அறியலாம்.

தாய் குழந்தையை அடிக்கும் நேரத்திலும் அம்மா என்றே அழும் அக்குழந்தையைப் போலத் தலைவன் இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், இனியவற்றைச் செய்யினும் தலைவி, பொறுத்துத் தலைவனது அருளையே நினைந்து வாழும் இயல்புடையவளாக விளங்கினாள் என்பதை

தாயுடன் அலைக்கும் காலையும் வாய்விட்டு
அன்னா என்று குழவி போல
இன்னா செயினும் இனிது தலை அளிப்பினும்
நின் வரைப்பினள்²²

என்ற குறுந்தொகை வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

மென்மை தன்மை

அழகினாலும், அன்பு, அருள், ஈகை முதலியப் பண்புகளாலும் விரும்பத்தக்க தன்மை பெண்மையாகும். அப்பெண்மையில் மென்மையே மேலோங்கிய குணமாகக் கருதப்படும்.

சாயலாகிய மென்மையினைத் தம் இயல்பாகப் பெற்றமையால்
'மெல்லியலார்' என்னும் பெயர் மகளிர்க்கு உரியதாயிற்று" என்பார்
வெள்ளைவாரணன்.²³

அன்பும், மடனும், சாயலும், இயல்பும், என்பு நெகிழ்க்கும் சொல்லும், செறிவும், நிறையும் அறிவும் ஒன்றுபட்ட கொள்கையும் உடையவள் தலைவி என்று தலைவன் பாராட்டுவதை,

அன்பும், மடனும், சாயலும், இயல்பும்
என்பு நெகிழ்க்கும் கிளவியும், பிறவும்
ஒன்றுபடு கொள்கையொடு ஓராங்கு முயங்கி²⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம். மேலும், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரியுங்கால் தலைவியின் மென்மைக் கருதி சுரத்தின் கொடுமையை அவள் தாங்க வல்லவள் அல்லள் என்று எண்ணி உடன் அழைத்துச் செல்வதில்லை என்பதை,

எல்வனை எம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியல் மேவந்த சீறடித் தாமரை
அல்லிசேர் ஆயிதழ் அரக்குத் தோய்ந் தவைபோலக்
கல்உறின் அவ்வடி கறுக்குந் அல்லவோ?²⁵

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் அடிகள் இக்கருத்தை அரண் செய்யும்.

காதல்

சங்ககால மகளிர் திருமண நாள் தொட்டுத் தம் வாழ்வின் இறுதிக் காலம் வரையிலும் கணவர் மேல்கொண்ட அன்பில், காதலில் மாறுபடாதிருத்தல் பண்டைத் தமிழ்ப் பெண்டிர்க்குரிய சிறப்பியல்பாகும். கணவனும் மனைவியும் ஒருவரோடு ஒருவர் கொண்ட அன்பு பிறவிதோறும் தொடர விரும்பியமை போன்ற எண்ண விழைவுகளைச் சங்க நூல்களில் காண முடிகிறது.

பயலியது கெழீஇய நட்பு²⁶

என்றும்

இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயாகியர் என் கணவனை
யானா கியர்நின் நெஞ்சநேர் பவளே²⁷

என்றும் இடம் பெறும் குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் கணவன் மனைவியரின் அன்பினைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய அன்பு வாழ்வில் பிரிவு சிறிது ஏற்படினும் உயிர் போகும் தன்மைத்தாகும் என்பதை,

பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்
பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமமொடு
உடனுயிர் போகுக தில்ல²⁸

என்ற பாடல்வழி அறியலாம்.

மேலும் தலைவி, தான் தலைவன்பால் கொண்ட உயர்ந்த அன்பின் திறத்தினை நிலம், வான், நீர் ஆகிய மூன்றோடும் தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதை,

நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே²⁹

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வழி அறியலாம்.

கற்பு

தன் கணவனையன்றிப் பிற ஆடவரைக் கனவிலும் கருதாது ஒழுகும் உள்ளத் திண்மையே கற்பு எனப்படும். “கணவன் சொல்லில் நம்பிக்கை வைத்தல், வறுமையிற் செம்மை, துன்பத்திற் பங்கேற்றல், விருந்தோம்பற் பொருட்டு ஊடலை மறைத்தல் முதலான பண்புகள் கற்புடைமையின் கூறுகளாகக் கொள்ளப்பட்டன”³⁰ என்பர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி.

உயிரினும் நாணும், நாணினும் கற்பும் சிறந்ததாகப் போற்றப்பட்டது. முல்லை மலரை மகளிர் கற்பிற்கு அடையாளமாகச் சூடுவதையும், மகளிர் கற்பிற்கு ஒப்பாக அருந்ததியைக் காட்டுவதையும் சங்கப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன. இதனை,

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியள்³¹
வடமீன் புரையும் கற்பின் மடமொழி அரிவை³²

போன்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

அக்கால மகளிர் தம் கணவரை தெய்வமெனக் கருதி ஒழுகி வந்தமையினையும், கற்புடைய மகளிரைச் சமுதாயம் தெய்வமாக மதித்தமையினையும் சங்க காலத்தில் காண முடிகிறது. இவை மட்டுமல்லாமல் உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளைத் தேடிச் சென்ற செவிலி முக்கோற்பகவரைக் கண்டு என் மகளையும், பிறனொருத்தி மகனையும் கண்டீரோ என வினவுமிடத்து அதற்கு முக்கோற்பகவர் அவர்களைக் கண்டோம்; அஃது அறமெனக் கருதி வந்தேம்' என்று கூறுமிடத்து, “சந்தனம், முத்து, இசை ஆகியன பிறக்கும் இடத்திற்குப் பயன்தராது. அவற்றின் பயன்பாடு நுகர்வார்க்கே உரியது; நின் மகளும் அத்தன்மையளே” எனக் கூறி

இறந்த கற்பினாட்கு எவ்வம் படரன்மின்

சிறந்தானை வழிபடஇச் சென்றனள்

அறந்தலைப் பிரியா ஆறுமற் றதுவே³³

என்று மகளிரின் கற்பைச் சிறப்பித்து ஆறுதலுரைப்பதால் மகளிரின் கற்பு மாண்பு புலனாகின்றது.

இவ்வகையான கற்புக் கோட்பாடு சங்க இலக்கியங்களில் பெண்டிர்க்கே பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆடவர்க்கு இவ்வகைக் கற்புக் கோட்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்களின் அழகு - ஒப்பனை

அழகு என்றாலே அது பெண்ணழகு தானென்றும் அது ஆடவரின் உள்ளத்தில் காதல் உணர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கும் நிலைக் களனாக அமைகின்றது என்பதைச் சங்க இலக்கியம் விரிவாகக் காட்டுகின்றது. தலைவன் தலைவியின் பேரழகில் ஈடுபட்டுக் காமத் துயரால் வருந்தும் நிலையினைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காண முடிகிறது. தலைவியின் அழகு சங்க இலக்கியங்களில் பலவாறாகப் புகழ்ந்துரைக்கப்படுகிறது.

தலைவியின் பேரழகினை வர்ணிக்கும் போது அவளின் கூந்தல், நுதல், கண், பல், தோள், முலை, அல்குல் போன்றன சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

கூந்தல் அழகு

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மகளிர் கூந்தலினை பல்வேறு இடங்களில் சிறப்பிப்பதைக் காண முடிகிறது. கூந்தல், கதுப்பு, ஓதி, கூழை, முச்சி எனப் பலவகைப் பெயர்களால் சுட்டப்படுவதையும் அறியலாம்.

மகளிர் கூந்தலினை நீண்ட கூந்தல், கரிய நெடிய கூந்தல், மணம் வீசும் கூந்தல் என்று பலவாறாகச் சுட்டப்படுவதை,

நெடும்பல் கூந்தல்³⁴ (குறுந்.384)

மாஇருங் கூந்தல் மடந்தை³⁵ (நற்.60)

குவளை நாளும் கூந்தல்³⁶ (நற். 262)

நரந்தம் நாளும் குவை இருங்கூந்தல்³⁷ (குறுந்.52)

என்று கூந்தல் அழகு சிறப்பிக்கப்படுவதை அறியலாம்.

நுதல் அழகு

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பெண்ணின் நுதல் பற்றி வர்ணிக்கும் போது

அணி நுதற் குறுமகள்³⁸ (நற்.147)

ஓள் நுதல் பசப்பது எவன்கொல்³⁹ (ஐங்.219)

என்று பெண்ணின் இளமைச் செழிப்பும் பிரிவுத் துன்பமும் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

கண் அழகு

கண் பற்றிய வர்ணனைகள் யாவும் கண்களின் அழகு, வடிவம், உணர்வு, வெளிப்பாடு போன்ற வகையில் அமைகின்றன.

குவளை அன்ன ஏந்து எழில் மழைக்கண்⁴⁰ (நற்.6)

வலைமான் மழைக்கண்⁴¹ (நற்.190)

சேயரி பரந்த மாதீதழ் மழைக்கண்⁴² (நற்.75)

என்று மகளிரின் கண்கள் பேசப்படுகின்றன. இதன் மூலம் பெண்களின் கருணை உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தும் நிலைக்களனாகக் கண்கள் அமைவதைக் காண முடிகிறது.

பல் அழகு

பெண்ணின் இளமையைச் சுட்டப் பல் அழகு பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. இதனை,

வை எயிறு குறுமகள்⁴³ (அகம்.230)

முத்து ஏய்க்கும் வெண்பல் நகைதிறந்து⁴⁴ (கலி.97)

என்ற பாடல் வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

முலையழகு

பெண்ணின் இளமைச் செழிப்பை சுட்டவும், தாய்மையைக் குறிக்கவும், முலையழகு வர்ணிக்கப்படுகிறது. இதனை,

சுணங்கு அணி வனமுலை⁴⁵ (நற்.9)

பணைகொள் வெம் முலை⁴⁶ (நற்.392)

முலைக்கோள் மறந்த புதல்வனொடு⁴⁷ (புறம்.211)

தாய் முலை தழுவிய குழவிபோல அம்⁴⁸ (பட்டின.10)

போன்ற பாடல் வரிகளால் மார்பழகு சுட்டப்படுகின்றது.

அல்குல்

இளமையைக் குறிக்கும் நோக்கில் பெண்ணின் அல்குல் சுட்டப்படுவதை,

ஆய் தழை நுடங்கும் அல்குல்⁴⁹ (ஐங்.291)
 தழை அணி அல்குல் மகளிருள்ளும்⁵⁰ (குறுந்.125)
 திதலை அல்குல்⁵¹ (நற்.77)

என்று சங்க இலக்கியத்தில் பேசப்படுகின்றது.

கலைமகளிர் பற்றிய வர்ணனை

சங்க இலக்கிய நூல்களில் ஒன்றான சிறுபாணாற்றுப்படையில் கலை மகளிரின் வர்ணனை விரிவாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

“மேகம் போன்ற கூந்தல், நாயின் நாக்கு போன்ற அழகிய மென்மையான பாதங்கள், பெண் யானையின் துதிக்கை போன்ற திரண்ட செறிவான தொடைகள், வேங்கை மலர் போன்ற சுணங்கு, விரும்பத் தகுந்த முலைகள், நுங்குகளின் இனிய நீர் ஊறும் தன்மை வாய்ந்த பற்கள், மான் போன்ற பார்வை, ஒளி பொருந்திய நெற்றி, மென்மையான சிறிய அடிகள்”⁵²

என்று விறலியின் அழகு கேசாதிப் பாதமாக வர்ணிக்கப்படுவதைக் காண முடிகிறது.

இங்ஙனம் சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் அழகு முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. தலைவனைச் சந்திக்கும் போதும், பிரியும் போதும், தோழியைப் போற்றும் போதும், கடியும் போதும் மேலும் பலவாறான சூழல்களில் மேற்கண்ட அழகு பற்றிய வர்ணனைகள் பரவலாகப் பேசப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

சங்ககால மகளிர் ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனை கலைத்திறன்

சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள், பல்வகை ஆடைகளாலும், அணிகலன்களாலும் தங்களை அழகுபடுத்தியதோடு, வண்ணப் பூச்சு, ஒவிய வரைவு போன்றவற்றால் ஒப்பனைச் செய்து தம் அழகியல் உணர்வினைப் புலப்படுத்தியுள்ளனர். ஒப்பனைக் கலைத்திறனில் ஆடவரினும் மகளிர் சிறந்து விளங்கியதனைச் சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் சங்க இலக்கியக் காலப் பெண்டிரின் ஒப்பனைகளை நான்கு வகையில் புலப்படுத்துகிறார் கே.பி. அழகம்மை.

முதல்வகை மலரையும் தளிரையும் அப்படியே அணிவது அடுத்தது சிறிது கலையுணர்வோடு மாலைகளாகவும், கண்ணிகளாகவும் தழை ஆடைகளாகவும் புனைந்து கொண்டது, மூன்றாவது வகை சங்கு முத்து ஆகியவற்றாலான அணிகளை அணிவது, நான்காவதாக அமைவது பொன் போன்ற அணிகலன்களைப் பயன்படுத்திய நிலையாகும்.⁵³ என்பார் கே.பி.அழகம்மை.

இவ்வகைகள் யாவும் பெண்களுக்கு அழகுணர்வில் உள்ள நாட்டத்தையும் கலை உணர்வையும் புலப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

சங்ககால மகளிர் ஆடைகள்

“ஆடையில்லா மனிதன் அரை மனிதன்”, “ஆள் பாதி ஆடை பாதி” போன்ற பழமொழிகள் ஆடையின் இன்றியமையாமையினை உணர்த்துகின்றன. அவ்வகையில் சங்ககால மகளிர் தழையாடை, பருத்தியாடை, பட்டாடை பிற ஆடை வகைகளை அணிந்த குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இளைய மகளிரே தழையாடை அணிந்தனர் என்பதனை பாடற் குறிப்புகளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. விழவு, வழிபாடு, நீராட்டு, விளையாட்டு போன்ற பல நிகழ்வுகளில் மகளிர் தழையாடையை அணிந்து மகிழ்ந்தனர் என்பதற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

மனைநகு வயலை மரன் இவர் கொழுங்கொடி
அரிமலர் ஆம்பலொடு ஆர்தழை தைஇ⁵⁴

தழை அணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழவு அயர் மறுகின் விலை எனப் பகரும்⁵⁵

கள்நறும் குவளை நாறித்
தண்ணென்(று) இசினே பெருந்துறைப் புனலே⁵⁶

போன்ற பாடல் அடிகளில் தழை ஆடைகள் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றன.

அரசியர், உயர்நிலை மகளிர், செல்வமகளிர், பருத்தி, பட்டு ஆகியவற்றால் நெய்து அழகுறுத்தப்பட்ட ஆடை வகைகளையும், விறலியர், தாழ்நிலை மகளிர், ஏழை மகளிர் எளிய கிழிந்த நைந்த ஆடை வகைகளையும் அணிந்தனர்⁵⁷

என்று கே.பி.அழகம்மை குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. மேலும் சங்கத் தமிழர் ஆடைகள் குறித்து

உடை, தழை, துகில், கலிங்கம், அறுவை, ஆடை, உடுக்கை, கச்சு, ஈரணி, தாளை, போர்வை, காழகம், கச்சை, வம்பு, மடி, பட்டு, சீரை, படம், படாம், பீங்கரை, நீலம், கம்பலம், கவசம், தூசு, மடிவை, சிதர், சிதவல், வார், மெய்ப்பை, மெய்ம்மறை, மெய்யாப்பு, வெளிது ஒலியல் புட்டகம், நூல், பக்குடுக்கை போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தினர்⁵⁸

என்று குறிப்பிடுகிறார் கே.பகவதி.

சங்ககால மகளிர் அணிகலன்கள்

பண்டைத் தமிழ் மக்கள் ஒப்பனைக்குப் பலவகையான அணிகலன்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உலக மக்களில் தமிழர்களைப் போல் ஒப்பனைக்கு அணிகலன்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் வேறு எந்நாட்டவரும் இல்லை என்பர். சங்க காலத்தில் மகளிர் இயற்கையில் கிடைக்கும் தளிர், மலர், தழை, மொட்டு, கொடி அணிந்தும், கைகளில் சுற்றியும், தலையில் சூடியும் மகிழ்ந்தனர். அவ்வியற்கை

அணிகள் பண்டைத் தமிழ் மக்களின் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வைச் சுட்டுகின்றன. பின்னர் தோன்றிய செயற்கை அணிகளுக்கு, அவ்வியற்கை அணிகளே அடிப்படையாகத் திகழ்வனவாயின. சங்ககால மகளிர் அவ்விருவகை அணிகளையும் அணிந்த நிலையைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

இயற்கை அணிகள்

சங்க இலக்கியங்கள் மகளிர் அணிந்த இயற்கை அணிகள் சிலவற்றை விவரித்துள்ளன. தோழியொருத்தி உழவனை நோக்கி உழவனே! வயலில் நாற்று நடுவதற்கு நின் உழத்தியரோடு செல்லுவையாயின், வயலிலுள்ள கோரைகளையும், நெய்தல்களையும் களையெனக் களையாது பாதுகாப்பாயாக; ஏனெனில் எம் தலைவி இப்போது இற்செறிக்கப்பட்டாள். இற்செறிப்பு நீங்கியவுடன் அவள் கோரைகளை வளைகளாகவும், தழைகளை ஆடைகளாகவும் அணிந்துக் கொள்வாள் எனக் கூறுவதை,

..... உழவ!

நீருறு செறுவில் நாறுமுடி அழுத்த நின்

நடுநரோடு நீ சேறியாயின் வண்

சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மின்

மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை

ஆய்வனைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே⁵⁹

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அடிகள் உறுதி செய்கின்றன.

செயற்கை அணிகள்

நாகரிகம் வளர வளர இரும்பு, பித்தளை, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி, பொன் முதலிய உலோகங்களாலான அணிகலன்களால் ஆண், பெண் இருபாலாரும் தம்மை அழகு செய்து கொண்டனர்.

சங்ககால மகளிர் தலையணி, நுதலணி, காதணி, கழுத்தணி, தோளணி, மார்பணி, கையணி, விரலணி, இடையணி, காலணி என்னும் பலவகை அணிகலன்களை உடலுறுப்புகளில் அணிந்தனர். அவ்வணிகளால் அவர்களின் அழகு நலம் மேலும் சிறந்து விளங்கியது எனலாம்.

சங்ககால மகளிர் ஒப்பனைக் கலைத்திறன்

ஒப்பனைக் கலை வாயிலாக மகளிரின் கற்பனை வளத்தையும், அழகியல் உணர்ச்சியையும் அறிய முடிகின்றது. சங்க கால மகளிர் ஒப்பனைக் கலையில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். ஒப்பனைக்கு இயற்கையில் கிடைக்கும் மணப் பொருட்களையும், வண்ணச்சாந்துகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சங்க கால மகளிரின் ஒப்பனைகளாகக் கூந்தல் ஒப்பனை, முக ஒப்பனை, கண் ஒப்பனை, நக ஒப்பனை, உடல் ஒப்பனை, நுதல் ஒப்பனை ஆகியன குறிக்கப்படுகின்றன.

கூந்தல் ஒப்பனை

இன்று காணப்படும் கூந்தல் ஒப்பனை முறைகளுக்குச் சங்க கால மகளிரே முன்னோடியாக விளங்கியுள்ளனர். அவர்கள் அழகு நிலையங்களுக்குச் செல்லாமல் தமக்குத்தாமே ஒப்பனைச் செய்து கொள்வதில் வல்லவராய் விளங்கியுள்ளனர். கூந்தலைப் பின்னால் கட்டித் தொங்க விட்டும், பின்னுதல் செய்தும், பலவிதக் கொண்டைகளாக முடிந்தும், ஐம்பாலாக அழகு செய்தும் அழகுபடுத்திக் கொண்டனர்.

மகளிர் தம் கூந்தல் ஒப்பனைக்காகப் பலவித மலர்களையும், மாலைகளையும் பயன்படுத்தினர்.

தலைவியொருத்தி கூந்தலில் காட்டு மல்லிகை, பாதிரி செங்கருங்காலி ஆகிய பல மலர்களைச் சூடியிருப்பதால், அக்கூந்தல் நறுமணத்துடன் கூடிய ஒரு பூஞ்செடியினைத் திறந்து வைத்தாற் போன்ற மணத்தை அளித்தது என்று நற்றிணைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

..... அதிரல்
பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர்
நறுமோ ரோடமொடு உடனெறிந்து அடைச்சிய
செப்பிடந்தன்ன நாற்றந் தொக்குடன்
அணிநிறங் கொண்ட மணிமருள் ஐம்பால்.....⁶⁰

என்ற வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

கண் ஒப்பனை

பெண்கள் கண்கள் அழகாக இருப்பதற்காகக் கண்களுக்கு மை தீட்டி ஒப்பனைச் செய்வர்.

மருத நிலத்துக் குற்றேவல் மகளிர் மையாகிய அஞ்சனத்தை வேழக்கரும்பின் புழை பொருந்திய திரண்ட தண்டில் சேமித்து வைத்தலை ஐங்குறுநூறு

ஒங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்கால்
சிறுதொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்⁶¹

என்று குறிப்பிடக் காணலாம்.

நுதல் ஒப்பனை

சங்ககால மகளிர் நுதலில் திலகம் இடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

திலகம் நெற்றியில் இடும் வழக்கத்தைத் 'தேங்கமழ் திருநுதல் திலகம் தைஇயும்' என்று அகநானூறும், திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல் என்று திருமுருகாற்றுப்படையும் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம். சூராமகளிர் நெற்றியில் திலகம் இட்டிருந்ததை முருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. மேலும் திலகம் பதிந்த திங்கள் போன்ற

முகத்தையுடையவள் தலைவி என்றும் தலைவன் தலைவியின் மீது கொண்ட காதலால், அவள் நெற்றியில் திலகம் இட்டு அணி செய்வதும், பிரிவு நீட்டிப்பால் கலங்கிய தலைவி நுதலில் திலகம் அணியாது இருத்தலும் சங்கப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தேம்கமழ் திருநுதல் திலகம் தைஇயும்⁶²

தெய்வ உத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்து
திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்⁶³

திங்கள் அன்னநின் திருமுகத்து
ஒண்கூட்டு அவீர்குழை மலைந்த நோக்கே⁶⁴

உதட்டு ஒப்பனை

மகளிரின் வாயும் உதடுகளும் சிவந்து இருப்பது அழகின் இலக்கணமாகக் கருதப்பட்டது. பாடினி இலவிதழ் புரையும் துவர் வாயினையுடையவள் என்று பொருநராற்றுப்படைக் கூறுகிறது. உதடுகளின் சிவப்பிற்குப் பவளம் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவந்த உதடுகளை மேலும் சிவப்பாக்க ஒப்பனைச் செய்து கொள்வர். இன்றும் உதட்டுக்குச் சாயம் பூசிக்கொள்ளும் வழக்கம் மகளிரிடம் காணப்படுகின்றது.

இலவு இதழ் புரையும் இன்மொழித் துவர்வாய்ப்

பலஉறு முத்தின் பழிநீர் வெண்பல்⁶⁵

நகைப்பொலிந்து இலங்கும் எயிறுகெழு துவர்வாய்⁶⁶

என்ற சங்க இலக்கிய வரிகளால் உதட்டுக்கு ஒப்பனைச் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் மகளிரிடையே இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

முக ஒப்பனை

பண்டு மகளிர் முகப்பூச்சிற்குச் செயற்கைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தாது இயற்கையினையும் நறுமணப் பொருட்களைக் கொண்டு தயாரித்த சுண்ணப் பொடிகளையுமே பயன்படுத்தினர். சந்தனம், கற்பூரம், பொன், நவமணிகள் முதலியவற்றைப் புனுகிலும், பனிநீரிலும் நனைய வைத்து, இடித்துச் சுண்ணம் தயார் செய்தனர்.

செல்வமகளிர் இல்லங்களில் குற்றேவல் மகளிர் அம்மியில் மணப் பொருட்களை இட்டுச் சாந்தாக அரைத்துத் தரச் செல்வப் பெண்கள் அச்சாந்தினைப் பூசிக் கொள்வர் என்பதை,

கடியுடை வியல்நகர் சிறுகுறுந் தொழுவர்

கொள்உறழ் நறுங்கல் பலகூட்டு மறுக

வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்

தென்புல மருங்கில் சாந்தொடு துறப்ப⁶⁷

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் சங்க காலப் பெண்கள் தங்கள் முக ஒப்பனைக்குச் சிறப்பிடம் தந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

நக ஒப்பனை

நக ஒப்பனை இக்காலத்தில் சிறப்பாகப் பேசப் படுகின்றது. பண்டைய மகளிர் கைவிரல் நகங்களுக்கும், கால் விரல் நகங்களுக்கும் செம்பஞ்சிக் குழம்பினால் நிறமூட்டிக் கொண்டார்கள். இதனை,

குவிமுகை முருக்கின் கூர்நுனை வையெயிற்று
நகைமுக மகளிர் ஊட்டுகிர் கடுக்கும்⁶⁸

என வரும் அகநானூற்றுப் பாடல் மகளிர் செம்பஞ்சிக் குழம்பால் நகங்களுக்கு நிறமூட்டிய செய்தியை விளக்குகிறது.

உடல் ஒப்பனை

ஒப்பனை செய்து கொள்ளும் முன்பு மகளிர் உடலைத் தூய்மை செய்து கொண்டனர். மகளிர் ஐந்துவிரை, பத்துத்துவர், அகில், சந்தனம், கந்தூரி, குங்குலியம் முதலிய மணப்பொருட்களையும், பொடிகளையும் ஏந்தி வையை நீராட்டிற்குச் சென்றனர். நீராடியபின் அகில், சந்தனம் ஆகியவற்றின் புகையால் உடம்பு, கூந்தல் ஆகியவற்றின் ஈரத்தைப் புலர்த்தினர். மகளிர் தோள்களிலும், நகில்களிலும் ஆடவர் (கணவர்) தொய்யில் எழுதி (சந்தனக் குழம்பால் எழுதும் கோலம்) அழகுபடுத்தும் நிலை சங்க இலக்கியங்களில் பேசப்படுகின்றது.

தொய்யில் பொறித்த சணங்கு எதிர் இளமுலை⁶⁹

பல்லிதழ் எதிர்மலர் கிள்ளி வேறுபட

நல்லிள வனமுலை அல்லியொடு அப்பியும்

பெருந்தோள் தொய்யில் வரித்தும், சிறுபரட்டு⁷⁰

..... இளமுலை மேல்

தொய்யில் எழுதவும் வல்லவன்⁷¹

போன்ற பாடல் வரிகள் மூலம் சங்ககால மகளிர் தங்களை அழகுபடுத்திக் கொண்ட திறனை அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

சங்க அக இலக்கியங்கள் பெண்ணின் பெருமை பேசுவனவாகத் திகழ்கின்றன. சங்க அக இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் மாந்தர்களுள் பெரும்பாலோர் பெண்டிரே தலைவி, தோழி, செவிலி, அன்னை, பரத்தை போன்றோர் பங்குப் பெறும் இடங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. தலைவியின் தந்தை, உடன்பிறந்தோர் ஆகியோர் கூற்று இடம் பெறுவதற்கான சான்றுகள் அறியமுடியவில்லை.

தலைவி

களவு வாழ்க்கையில், தலைவனின் பிரிவு விரைவில் வரையாமை, அவன் வரும் வழியச்சம், ஊரவர் தூற்றும் அலர், தாய் நிகழ்த்தும் வெறியாட்டு, வேற்று வரைவு

முதலியன தலைவியின் துன்பத்திற்குக் காரணங்களாகின்றன. வெறியாட்டு அயர்தல், வேற்று வரைவு மலிதல் போன்றவற்றால் தோழி, செவிலியிடம் அறத்தொடு நிற்குமாற்றால் காதல் ஏற்பட்ட நிலையை உரைத்துத் தலைவனுக்கே தலைவியை மணமுடிக்க வேண்டுவாள்.

கற்ப வாழ்க்கையில் தலைவி, கணவனின் கருத்துப்படி நடந்து தன் அன்பையும், பண்புகளையும் வெளிப்படுத்துகிறாள். தலைவனது கொள்கைக்கேற்பக் குறிக்கோளுடன் வாழ்க்கை நடத்துகிறாள். இதனால் தலைவன் தலைவியர் ஒருவர் மற்றொருவர் மாட்டுக் கொள்ளும் அன்பு செம்புலப் பெயல்நீர் போல, இணைந்து வருகின்றது. தலைவன் ஓதல், காவல், தூது, பொருள் தேடல் போன்றவற்றின் பொருட்டுப் பிரிந்து செல்லுங்கால் தலைவி அவன் திரும்பி வரும் வரை பொறுமையுடன் ஆற்றியிருப்பாள்.

மேலும், தலைவியின் கூற்றுக்கள் நிகழும் இடமாக, 1) தலைவி, தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றலும், உடன்போக்குக் கொள்ளுதலும், 2) தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கத் தலைவி வெளியிடும் மன உணர்வுகள், 3) தலைவி கொள்ளும் பிரிவுத்துயர், 4) தலைவனின் பரத்தையிற் பிரிவில் தலைவி கொள்ளும் மன நிலை ஆகிய நான்கு வகைகளாகப் பகுத்துக் காண்பர்⁷² என்கிறார் ஆ.இராமகிருட்டிணன். இவற்றுள் முதல் இரண்டும் தலைவனின் வரைவு நோக்கியும், இறுதி இரண்டும் அவனது வரவு நோக்கியும் தலைவிபால் அமைவனவாகும். இவையே தலைவியின் கூற்று நிகழும் இடங்களாகும்.

பிரிவு நிலையில் தலைவி

பிரிந்த தலைவன் வாராமல் இருப்பதற்குரியக் காரணங்கள் தன்னிடத்துத் தலைவனது அன்பில்லாத் தன்மையும், தன்னை நினையாமையும் ஆகும் என்று தலைவி கருதுவாள். பிரிவுத்துயரின் உச்ச நிலையில் தோன்றும் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால் தலைவி குருகு, கிளி, சேவல், அலவன் போலும் உயிருள்ளவற்றை அல்லது கடல், மாலை, திங்கள், ஞாயிறு போலும் உயிரற்றவற்றை விளித்து ஆற்றாது புலம்புவாள். இந்நிலையில் தலைவியின் உணர்வுகள் எல்லை மீறியவையாகவும், சொற்கள் நாணம் கடந்தனவாகவும் அமைதல் கூடும் என்பதனை,

ஒண்ணுதல் ஆயத்தார் ஓராங்குத் திளைப்பினும்
உள்ளுனை தோன்றாமை முறுவல் கொண்டு அடக்கித்தன்
கண்ணினும் முகத்தினும் நகுபவள், பெண்ணினி
யாவரும் தண்குரல் கேட்ப நிரைவெண்பல்
மீஉயர் தோன்ற நகாஅநக் காங்கே⁷³

என்ற கலித்தொகையின் பாடல் வரிகளால் புலனாகின்றது.

பரத்தையின் மாட்டும் தலைவி காட்டும் அன்பு

அக இலக்கியங்களில் தலைவியின் மனநிலை பரத்தமையை வெறுப்பதாக மட்டும் அமையவில்லை. பரத்தையர்பால் அன்பு செலுத்தும் தலைவியையும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. பரத்தை, தன்பால் ஒழுகும் தலைவனின் மகனை அருகில் சென்று மார்போடு தழுவிக்கொள்கிறாள். இக்காட்சியைக் கண்டத் தலைவி, குற்றமற்ற குறுமகளே நீயும் என் மகளுக்கு ஒரு தாய் தானே! என்று பரத்தையிடம் கூறுவதை,

யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை
தேர்வழங்கு தெருவில் தமிழோற் கண்டே

.....
பொலங்கலம் சமந்த பூண்தாங்கு இளமுலை
வருக மாளஎன் உயிர்எனப் பெரிதுஉவந்து
கொண்டனள் நின்றோள் கண்டு நிலைச் செல்லேன்
மாசூஇல் குறுமகள் எவன்பே துற்றனை?
நீயும் தாயை இவற்கு?⁷⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் பரத்தையின்பால் தலைவி கொண்ட நேயத்தையும் பரந்த அன்பையும், சீரிய நாகரிகப் பண்பையும் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

தோழி

அகத்திணை மாந்தர்களுள் தோழிக்குத் தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. களவு, கற்ப ஆகிய இரு நிலைகளிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கும் இவள் தலைவியொடு ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தினள்.

யாமே பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின்
இருதலைப் புள்ளின் ஓருயிர் அம்மே⁷⁵

என்னும் தோழியின் கூற்றால் இதனை அறியலாம். சிறு வயதிலிருந்தே உடன் விளையாடும் நட்புச் சிறப்பினள். தலைவி செல்லுமிடமெல்லாம் தோழி நிழலெனத் தொடர்பவள். தலைவியை மகள் என்று உரிமை பாராட்டும் அளவிற்குத் தாய்மைப் பாசம் கொண்டவள் என்பதை,

உயிர் பகுத்தன்ன மாண்பினேன்⁷⁶
உயிரோர் அன்ன செயிர்தீர் நட்பு⁷⁷
நின்றோன் போலும் இன்றும்என் கட்கே⁷⁸
இன் உயிர் அன்ன நின்னொடும் சூழாது⁷⁹

என்ற சங்கப் பாடல்கள் வழி அறியலாம். மேலும் இவள் செவிலியின் மகள் என்பதை,

தோழிதானே செவிலி மகளே⁸⁰

என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

தோழியின் பிறப்பு, திருமணம், வாழ்க்கை குறித்து வேறு செய்திகள் காண முடியவில்லை. இலக்கியங்களில் இவள் தலைவிக்காகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரமாகவே

காணப்படுகிறாள். தலைவியின் விளையாட்டுப் பருவத்திலிருந்து அவள் மகப்பேறு பெற்ற நிலையில் செவிலியாக மாறும் வரை தன் தலைவிக்காகவே வாழ்கிறாள்.

தோழியின் உரிமையும் செயல்திறமும்

அகத்திணை இலக்கியத்தில் தோழி வரம்பற்ற உரிமை உடையவள்;
தலைவியின் உரிமையையும், செயலையும் தன் உரிமையும் செயலுமாகக்
கொள்ளும் உறவுடையவள்⁸¹

என்கிறார் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்கள்.

தலைவி காதலைச் செவிலிக்கும், அவள் மூலமாக நற்றாய்க்கும் உண்மையுரைக்கும் கடமையுணர்ச்சி உடையவள். தலைவியின் களவு குறித்து ஊரார் பேசும் அலரைச் செவிமடுத்துத் தலைவனை விரைவில் வரைவு வேண்டி உணர்த்தும் திறம் கொண்டவள். களவில் துணை நிற்பது போலக் கற்பினும் உடனிருந்து உதவி செய்யும் பான்மையள். தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவியைத் தோழி பல்லாற்றானும் தேற்றும் திறமுடையவள்.

தலைவியின் களவு வாழ்விலும், கற்பு வாழ்விலும் தோழி இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுவதோடு தலைவியின் மன ஓட்டங்களையும் எண்ணங்களையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகவும் தோழி விளங்குகிறாள்.

செவிலி

செவிலியின் இயல்பு

செவிலி என்பவள் தலைவியின் வளர்ப்புத் தாயாவாள். தலைவி பிறந்தநாள் தொட்டு அவளைச் சிறப்பாகப் போற்றி வளர்த்து வருபவளும் தலைவியின் தோழியை ஈன்ற தாயுமாவாள். தலைவியை ஈன்றவள் நற்றாய் என்றும், வளர்ப்பவள் செவிலி என்றும் கூறப்பெறுகின்றனர்.

தலைவியொடு தோழி எத்தகைய நட்பும், நெருக்கமும் உடையவளாக விளங்குகிறாளோ அத்தகைய நட்பும் நெருக்கமும் உடையவளாக நற்றாயொடு செவிலி விளங்குவாள். இதனை நாற்கவிராச நம்பி,

செவிலி நற்றாய் தோழி யாகி
அவல நீக்கி அறிவும் ஆசாரமும்
கொளுத்தித் தலைனியை வளர்த்த தாயே⁸²

என்று கூறியுள்ளார்.

செவிலியின் மகளாகவே தலைவி கூறப்படுவதை,

மடமயில் அன்ன என் நடைமெலி பேதை⁸³
சிலம்பு நக இயலிச் சென்ற என் மகட்கே⁸⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன.

தலைவிக்கு உணவூட்டும் செயலைச் செவிலி தன் கடமைகளில் ஒன்றாகப் பெற்றிருந்தாள் என்பதை,

பிரசம் கலந்த வெண்கவைத் தீம்பால்
.....
.....

பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறுமது கையளே⁸⁵

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அடிகளால் அறிய முடிகிறது.

தலைவியைப் பிரம்பால் அடிக்கும் உரிமையையும் தலைவியை வளர்ப்பதில் நற்றாய்க்குச் சமமானத் தகுதியையும் செவிலி பெற்றிருந்தாள் என்பதை,

ஊழ் அடி ஒதுங்கினும் உயங்கும் ஐம்பால்
சிறுபல் கூந்தல் போதுபிடித்து அருளாது
எறிகோல் சிதைய நூறவும் சிறுபுறம்
எனக்கு உரித்து என்னாள் நின்றஎன்
அமார்க்கண் அஞ்ஞையை அலைத்த கையே⁸⁶

என்று ஐந்து பகுப்புகளாக அழகுச் செய்த கூந்தலை உடைய அவளது கையை பிடித்து இழுத்து கருணையின்றி பிரம்பால் முதுகில் அடித்தேன். அந்தப் பிரம்புக் கூட ஒடிந்துவிட்டது. அடியை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு அது தன் முதுகு அன்று என்பது போல மருண்டு பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். அந்த அருமை மகளை அடித்த இந்த கைகள் தண்டனைக்குட்பட்டு துன்புறுக என்று செவிலி வருந்தியதும் இப்பாடல் வரிகள் மூலம் புலப்படுகிறது.

தாய் (நற்றாய்)

நற்றாய் தலைவியின் வாழ்க்கைநிலைச் செம்மையுற அமைய வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வமும், கவலையும் கொண்டவளாவாள்.

தன் மகளைப் பற்றி அலர் எழும் போது கடுஞ்சினம் கொள்வாள். எவ்வகையாலும் அம்பலையோ, அலரையோ விரும்பமாட்டாள் என்பதை,

கெளவை மேவலராகி இவ்வூர்
நிரையப் பெண்டிர் இன்னா கூறுவ
புரைய அல்ல என் மகட்கு
என்ற வரிகளால் அறியலாம்⁸⁷

உலகத்து உயிர்கட்கெல்லாம் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியரும் தாயன்பையே பெரிதாக மதித்திருப்பதைக் காணலாம். தலைவியின் மென்மையான அன்பினை வெளிப்படுத்த,

தாய்போல் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
கவ்வொடு மயங்கிய காலையான⁸⁸

என்று கூறி விளக்குவார்.

தன் மகளைப் பற்றி அலர் கூறக் கேட்குங்கால் நற்றாய் சினம் கொள்ளுதலைச் சங்கப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. இதற்குக் காரணம், தன் மகள் ஒழுக்கம் பற்றி ஊர்வாய்ப்படுதல் கூடாது என்றும், குடிப்பெருமை கெடக்கூடாது என்றும் கருதும் உயர்ந்த நோக்கமேயாகும். அந்நிலையில் நற்றாய் தன் மகளை இற்செறிப்புச் செய்கிறாள். தகுந்த துணையோடு வெளியே அனுப்பி வைக்கிறாள். உடல் வேறுபாடு கண்டவழி அதனை நோயாகக் கருதிக் கட்டினும், கழங்கினும் அறிந்து கொள்ள முற்படுகிறாள் வேலனைக் கொண்டு வெறியாட்டு எடுக்கிறாள்.

சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி
மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்து
மறுகின் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச்
சிறுகோல் வலந்தனள் அன்னை....⁸⁹

என்ற நற்றிணைப் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!
மனவுக்கோப்பு அன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே! ஆவர்
நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே⁹⁰

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகளும் உணர்த்துகின்றது.

தலைவி உடன்போக்கில் சென்றபொழுது தோழியுடனும், கண்டோர் மாட்டும் நற்றாய் புலம்பிக் கூறுவதனை,

தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய⁹¹

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவார்.

உடன்போக்கில் மகளை அழைத்துச் சென்ற தலைவன் மீது கொண்ட சினத்தால் அவனை, எதிலாளன், அறவிலாளன், வன்கணாளன், நொதுமலாளன் என்று தனக்கு அயலானாகவும் கொடியவனாகவும் கூறுவாள். இதனை,

நொதுமலாளன் நெஞ்சு அறப் பெற்றஎன்⁹²
எதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி ஏர்வினை⁹³
அறனிலாளன் தோண்ட வெய்து உயிர்த்துப்⁹⁴
அறனிலாளனொடு இறந்தனள் இனினை⁹⁵
ஏதிலாளன் காதல் நம்பி⁹⁶

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். சிலம்பு கழிநோன்பு இல்லத்தில் நிகழாமல் வேற்று மனையில் நிகழ்ந்ததற்காக வருந்துவாள் என்பதை,

சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருழைக் கழிந்தஎன் ஆயிறை அடியே?⁹⁷

என்ற நற்றிணைப் பாடல் வழி அறியலாம்.

உடன்போக்கு நிகழுமாறு செய்த விதியை வெகுண்டு உரைப்பாள். தன் மகளைப் பிறனொருத்தியின் மகன் வஞ்சித்து அழைத்துப் போயினமை குறித்து மனம் கவலும் நற்றாய், தன்னைப் போலவே தலைவனின் தாயும் பெருந்துயர் எய்துக எனச் சபித்துக் கூறும் கூற்றில் அவளது மனத்துயர் புலப்படக் காணலாம்.

வெஞ்சரம் என்மகள் உய்த்த
வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே⁹⁸

என்ற பாடல் அடிகள் ஒரு தாய் தன் மகள் மீது வைத்திருக்கும் பாச உணர்வினை நிலை நிறுத்துகிறது.

1. இல்லறத்தில் பெண்

இல்லற மகளிர் தம் கணவரை உயிராகக் கருதி வாழ்ந்தனர். “இல்லத் தலைமை ஆணிமிருந்தமை போல் இல்லக் கடமை பெண்ணுக்குரியதாக இருந்தது. மனையோள், இல்லாள் என்னும் பெயர்கள் இப்பொருள்படுவனவே”⁹⁹ என்று அ.தட்சணாமூர்த்தி கூறுவார்.

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் இல்லற மகளிர் தற்கொண்டானைப் பேணியும், குடிமைக் கடன் ஆற்றிப் புதல்வரை பயந்து, மரபுகளைப் பேணியும் இனிய வாழ்வு வாழ்ந்தனர் என்று கொள்வது ஏற்புடைத்தாகும்.

அ) கணவனைப் பேணுதல்

சங்க கால மகளிர் தம் கணவனிடத்து உளமொத்த அன்பு உடையவராய் இருந்தனர். கணவனுக்காகவே தம் இல்வாழ்க்கை என்ற கொள்கையுடையவராகச் சங்க கால மகளிர் வாழ்ந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுவதைக் காண முடிகிறது.

திங்களோடு திரியாமல் நின்ற உரோகினியைப் போலப் பிரிவில்லாமல் வாழ விரும்பினர். கணவனுக்குத் துன்பம் ஏற்படுங்கால் உறுதுணையாக, அருகில் இருந்து பணிவிடைச் செய்தனர். போரில் புண்பட்ட கணவனைப் பேய் நெருங்காதபடி, வேம்பினை மனையில் செருகி, ஐயவி சிதறி, ஆம்பல் பண்ணைப்பாடி அகிற்புகைத்துக் காத்தனர் என்பதனை,

தீங்கனி இரவமொடு வேம்புமனைச் சொீஇ
வாங்கு மருப்பி யாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
கைபயப் பெயர்த்து மையிழுது இழுகி
ஐயவி சிதறி ஆம்பல் ஊதி
இசைமணி எறிந்து காஞ்சிபாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
காக்க¹⁰⁰

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் கணவன் மீது அன்பு கொண்ட மனைவியை காட்சிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

சங்க காலத்தில் மகளிர் கணவனைப் பேணுதலிலும், அவன்பால் அன்பு காட்டுதலிலும் குறைவுபடாது வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஆ) பிள்ளைகளைப் பேணுதல்

வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து நிலைத்து வரும் குடிப்பெருமையை உயர்த்திடும் மக்கட்பேற்றைப் பண்டைத் தமிழர் மிகவும் விரும்பினர். குழந்தைகளை வளர்த்தல் தாயின் தலையாயக் கடமையாகக் கருதப்பட்டது. குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் போது தாய்மார் எனக்காகச் சிறிதும், உன் அப்பாவுக்காகச் சிறிதும் பருகுக எனப் பலவாறு வேடிக்கைக் காட்டியும், பாட்டுப் பாடியும் கதை கூறியும் பாலை ஊட்டுவர் என்பதை,

என்பாலல் பாராட்டு உவந்தோய்! குடியுண்டு ஈத்தை என்
பாராட்டைப் பாலோ சில;
செருக்குறித்தாரை உவகைக் கூத்தாட்டும்
வரிசைப் பெரும்பாட்டெல்லாம் பருக ஈத்தை
தண்டுவென் ஞாயர் மாட்டைப் பால்¹⁰¹

என்ற கலித்தொகைப் பாடலில்,

மகனே! இதுவரை என்னைத் தவிரப் பிறரைக் கூறி, அவர் பங்கை உண்க என்று கூற நீ மகிழ்ச்சியாக உண்டாய் இப்பொழுது என் பங்கிற்குச் சிறிது உண் உனது செவிலித்தாயின் பங்குக்கு, இதோ, எஞ்சியிருக்கிற பாலை எல்லாம் உண்பாயாக. என்று கூறி தலைவி தன் மகனுக்குப் பாலூட்டும் அழகைக் காண முடிகின்றது. மேலும்

பால்பெய் வள்ளம் சால்கை பற்றி
என்பாடு உண்டனை யாயின் ஒருகால்¹⁰²
நுந்தை பாடும் உண்என்று ஊட்டி

என்ற அகநானூற்று அடிகள் மூலம் வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் பாலை வைத்துக் கொண்டு அவளை உண்பிக்க முயல்வேன் அவள் மறுப்பாள் 'என் பங்குக்கு உண்டு விட்டாய் உன் தந்தை பங்குக்கு உண்க' என்று இரந்து உண்பிப்பேன் என்று நற்றாய் கண் கூற்றும் தாய் – சேய் உறவை மெய்ப்பிக்கிறது.

சங்க காலத் தாயார், தம் குழந்தைகளிடம் இளமைக் காலத்தொட்டே கண்டிப்புடன் இருந்துள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

தலைவனுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பரத்தையொருத்தி, தன் மகனிடத்து விருப்பம் கொண்டுள்ளதை அறிந்த தலைவி மகன், தந்தையுடன் வெளியே செல்வதைத் தடுக்கிறாள். தன் மகனிடத்து, உன் தந்தையின் குணத்தைக் கொள்ளாதே என்று கடிந்துரைக்கிறாள். இதனை,

செம்மால் வனப்பெலாம் நுந்தையை ஒப்பினும் நுந்தை
நிலைப்பாலுள் ஒத்த குறியென்வாய்க் கேட்டொத்தி

கன்றிய தெவ்வர்க் கடந்து களங்கொள்ளும்
வென்றி மாட்டொத்தி பெரும மற்றொவ்வாதி
ஒன்றினெம் யாமென்று உணர்ந்தாரை நுந்தை போல்
மென்தோள் நெகிழவிடல்¹⁰³

என்று கலித்தொகை வரிகள் சுட்டுவதை அறியலாம்.

குழந்தை நலங்கருதி, உணவூட்ட முற்படுங்கால் அது உண்ண மறுக்கையில் அச்சுறுத்தும் வகையில் கையில் கோல் கொண்டு ஒச்சுவதும் உண்டு. இதனை,

விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்
புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்
உண்ணென்று ஒக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர்¹⁰⁴

என்ற நற்றிணைப் பாடல் வரிகளாலும்

ஊழ் அடி ஒதுங்கினும் உயங்கும் ஐம்பால்
சிறுபல் கூந்தல் போதுபிடித்து அருளாது
எறிகோல் சிதைய நூறவும்¹⁰⁵

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வரிகளாலும் அறியலாம்.

தலைவியின் இத்தகையச் செயல் குழந்தை வளர்ப்பதில் அவளுக்குள்ள பொறுப்பையும், மனையறத்தில் அவளுக்குள்ள உரிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இ) இல்லறக் கடமைகள்

சங்க கால மகளிர் தம் இல்லறக் கடமைகளைச் செவ்வனே ஆற்றிய செய்திகள் பல இடங்களில் இடம் பெறுகின்றன. கணவனுக்கும், உற்றார்க்கும் உறவினர்க்கும் இனிய முறையில் சமையல் செய்யும் திறத்தையும், தன் கணவன் இல்லத்தில் வறுமை நிலையில் வாழ்ந்தாலும், அதனை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாத தன்மையும், இரவினில் விருந்து வந்தாலும் முகம் சுளியாது அவர்களுக்கு விருந்தோம்புதலும் போன்றன இல்லற மகளிரின் கடமைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

அடிசில் வன்மை

வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவை உணவு இன்றியமையாச் சிறப்புடைய உணவைச் சுவையாகச் சமைக்கும் திறனில் பண்டைத் தமிழ் மகளிர் வல்லவராய்த் திகழ்ந்தனர்.

கணவன் உவந்து உண்ணும்படி மனைவி அட்டில் தொழிலில் மேம்பட்டிருக்க வேண்டும். நச்சினார்க்கினியர் தலைவியின் மாண்புகளைக் குறிப்பிடும் பொழுது “பிறவும் அன்ன”¹⁰⁶ என்பதற்கு அடிசில் தொழிலையும் கூறுவர்.

சங்க கால மகளிர் சமையல் செய்த திறத்தையும், சமையல் முறைகளையும், பல்வேறு வகையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகளையும், கணவன், பெற்றோர், சுற்றத்தார், விருந்தினர், பரிசிலர் ஆகியோர்க்குச் சுவைபடச் சமைத்து உணவு நல்கியதனையும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

நிலத்திற்கேற்ற வாழ்வு முறை கொண்ட சங்க காலத்தில் மகளிர் அந்தந்த நிலத்தில் கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு உணவு சமைக்கும் முறையைக் கையாண்டுள்ளனர்.

தன் தந்தை மீன் பிடித்து வருமுன்னரே ஒரு பெண், தான் உப்பு விற்புப் பெற்ற பொருளால் உணவமைத்துத் தந்தைக்குக் கொடுத்தமை, கள்ளுண்டு களித்திருந்த தன் தந்தைக்கு ஒரு பெண் கருவாடோடும் கூடிய உணவை வழங்கியமை போன்ற செய்திகளால் சங்க காலத்தில் மணமெய்தும் முன்னரே மகளிர் அடிசில் சமைக்கும் திறன் பெற்றவராக இருந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இதனை,

உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு
அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்¹⁰⁷
நாண்கொள்நுண் கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்,
தான்புனல் அடைகரைப் படுத்த வராஅல்,
நார்அரி நறவு உண்டு இருந்த தந்தைக்கு,
வஞ்சி விறகின் சுட்டு, வாய் உறுக்கும்¹⁰⁸

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் இக்கருத்தை அரண் செய்யும்.

தலைவனும், தலைவியும், இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் சென்று வந்த செவிலி நற்றாயிடத்தில் மகளின் சமையல் திறத்தை வியந்துரைக்கின்ற காட்சியைக் குறுந்தொகையில் காண முடிகின்றது.

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான் துழந்தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தனற் ஒண்ணுதல் முகனே¹⁰⁹

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடிகள் திருமணமான தலைவியின் சமையல் திறத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும்,

கணவனுக்கு உணவு பரிமாறும் பணி பெண்ணினுடையது என்பது உறுதியாகின்றது. எஞ்சிய அடிசிலை இருவரும் பகுத்து உண்டதாகவும் செய்தி இல்லை. முதலில் கணவனுக்குப் பரிமாறுதல் என்பது அவன் நலம்

பேணலாகவே உள்ளது. எஞ்சிய அடிசிலை என்பதாலும் முதலில் கணவனுக்கு இடுதல் என்பதாலும் பெண்ணின் தன்னலம் பேணல் என்பது விலக்கியே நிற்கிறது¹¹⁰

என்பர் கே.பி.அழகம்மை. சங்க கால மகளிர் காய்கறி, கிழங்கு வகைகள், கீரை வகைகள், இறைச்சி வகைகள் பால்படுபொருட்கள், அரிசி வகைப் பொருட்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி சுவைபடச் சமையல் செய்வதில் வல்லமையுடையவராய்த் திகழ்ந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

2) வறுமையில் செம்மை

சங்க கால மகளிர், தம் கணவர் இல்லம் வறுமையுற்ற போதிலும், செல்வம் மிக்க தம் தந்தையின் வீட்டை நினையாமலும், தந்தை வீட்டை நாடிச் செல்லாமலும் தம்மிடம் உள்ளது கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி மனச் செம்மையுடன் வாழ்ந்தனர்.

தலைவனோடு தலைவி உடன் சென்று இல்லறம் நடத்தி மீண்டும் தம் இல்லத்திற்கு வந்த பொழுது அந்நாட்டின் தன்மை குறித்து வினவிய தோழியிடம், நம் வீட்டில் தோட்டத்தில் விளைந்த தேன் கலந்த ஆவின் பாலைக் காட்டிலும், தலைவர் நாட்டில் தழையுதிர்ந்து மூடப்பட்ட குழியில் விலங்குகள் உண்டெஞ்சிய கலங்கல் நீர் இனிமையுடையது என்று தன் வாழ்வு குறித்துத் தாழ்வு கொள்ளாது பெருமிதத்தோடு கூறுவதை

அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை நம்பட்ப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு
உவலைக் கூவற் கீழ்
மானுண்டு எஞ்சிய கலுழி நீரே¹¹¹

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் சுட்டுகிறது.

இந்நிகழ்ச்சிகள் மகளிர் வறுமையுற்ற நிலையிலும் குடும்ப வாழ்க்கையில் செம்மையாக வாழ்ந்து வந்தமையைத் தெரிவிக்கின்றன.

விருந்தோம்பல்

விருந்து போற்றும் வழக்கம் சங்க கால மகளிரிடம் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. இதன் சிற்பினைப் பல சங்கப் பாடல்களில் இனிது காண முடிகிறது. 'விருந்தே புதுமை' என்றார் தொல்காப்பியனார். திருவள்ளுவரோ 'விருந்தோம்புதல்' என்று தனியோர் அதிகாரமே வகுத்துப் பாடியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கை (மனையறம்) என்று விருந்தோம்பல் வாழ்க்கை நலத்தையும்

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணரோம்பலும், துறவோர்க்கெதிர்தலும்
தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கேடலும் இழந்த என்னை”¹¹²

என்று கண்ணகி வருந்திக் கூறுவதால் விருந்தோம்பல் மாண்பையும் இனிது அறிய முடிகிறது.

மனையற மகளிர் தம் முதன்மையான கடமை விருந்தோம்பலாகும். விருந்தோம்புதல் தலைவியின்றி நிகழ முடியாதாதலின் தலைவியின் உயர் பண்புகளில் ஒன்றாக விருந்து புறந்தருதலைத் தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார்.¹¹³

சங்க கால மகளிர் நள்ளிரவில் விருந்தினர் வரினும் முகம் களியாது அவர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று விருந்து செய்வர் என்பதனை நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள்¹¹⁴

என்ற வரிகள் அறியலாம். மேலும்

இராக் காலத்தில் கதவை அடைப்போர், விருந்தினர்களைப் புகவிட்டுப் பின்னும் யாரேனும் வருவீர் உளீரோ என்று வினவி, ஒருவரும் இலராதலை அறிந்து பின்னரே வாயிற்கதவை அடைப்பார். இதனை,

மாலைப் பலர்புகு வாயில் அடைப்பக்
கடவுநர் வருவீர் உளீரோ¹¹⁵

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றது.

பிரிந்து சென்ற தலைவன் வருகையை முன்னரே தூதாக வந்துரைக்கும் பாணரும், தலைவனுடன் தேரை ஒட்டி வருகின்ற பாகனும் விருந்து பெறுவர் என்பதனை குறுந்தொகையும், அகநானூறும் கூறுகின்றன.

அன்னாய்! இவன்ஓர் இளமா ணாக்கன்
தன்ஊர் மன்றத்து என்னன் கொல்லோ?
இரந்துஊண் நிரம்பா மேனியொடு
விருந்தின் ஊரும் பெருஞ்செம் மலனே¹¹⁶

வரைமருள் மார்பின் களிப்பனன் முயங்கி
மனைக்கொண்டு புக்கனன், நெடுந்தகை,
விருந்துஏர் பெற்றனன், திருந்திழை யோனே¹¹⁷

என்ற சங்க இலக்கியப் பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

பார்ப்பணி, ஆய்மகள், குறமகள் ஆகியோர் விருந்து செய்த தன்மையைப் பற்றிப் பத்துப்பாட்டுக் கூறுகிறது.

வளைக்கை மகடீஉ வயின் அறிந்து அட்ட,
சுடர்க்கடை, பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்து
உருப்புறு பசங்காய்ப் போழோடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமறி அளைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கின் நறுவடி விதிர்த்த
தகைமாண் காடியின், வகைபடப் பெறுகுவீர்¹¹⁸

என்றும்,

இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பு அன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்¹¹⁹

என்றும் இடம்பெறும் பெரும்பாணாற்றுப் பாடல் வரிகளாலும்,

வெண்புடைக் கெண்ட துய்த்தலைப் பழனி
இன்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
கழைவளர் நெல்லின் அரிஉலை ஊழ்த்து
வழை அமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமலர் அணிந்த நாறுஇரு முச்சிக்
குறமகள் ஆக்கிய வால் அவிழ் வல்சி¹²⁰

என்ற கூத்தராற்றுப் படை வரிகளாலும், அறிய முடிகின்றது.

வீட்டில் இருந்த வரகும், தினையும் தீர்ந்து விட, அந்நேரத்தில் வந்த இரவலர்க்கு, விதைக்கு எடுத்து வைத்த தினையைக் குற்றி உணவாக்கி விருந்து படைத்து மகிழ்ந்தாள் என்று வறுமை நிலையிலும் மகளிர் விருந்தோம்பிய திறத்தைப் புறநானூறு சிறப்பிக்கிறது.

சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம்
இரவல் மாக்கள் உணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்து மாறு எதிர்ப்பை பெறாஅ மையில்
குரள் உணங்கு விதைத்தினை உரல்வாய்ப் பெய்து
சிறுது புறப்பட்டன் றோவிலன் தன்னூர்¹²¹

என்பதால் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு மகளிர் தம் பொருளாதார நிலைக்கேற்றவாறு விருந்தின் பொருட்களை அமைத்துக் கொண்டனர் என்று விருந்தினரைப் போற்றி வரவேற்று விருந்து செய்வதை எளிய குடும்பப் பெண்களும் தம் தலையாயக் கடமையாகக் கருதினர் என்பதும் நன்கு புலனாகின்றது.

கைம்மை நிலை

கற்பு வாழ்வு எனப்படும் இல்லறம் பூண்டொழுகும் கணவன், மனைவி ஆகியோர்க்கு என்றாவது ஒரு நாள் இறப்பு நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாத இயற்கை நியதியாகும். இறப்பு நேர்ந்த போது, கணவரின் நிலையைக் காட்டிலும், மனைவியின் நிலையினையே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மிக்க அளவில் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன. கணவனை இழந்த மகளிர் சங்க காலத்தில் கழிகல மகளிர், உயவற் பெண்டிர், பருத்திப் பெண்டிர், தொடிகழி மகளிர், கழிகல மகடூஉ எனப் புறநானூற்றில் சுட்டப்பட்டுள்ளனர்.¹²²

கணவன் இறந்தப் பின்னர் கடுத்துயரெய்தி மனைவி மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கை 'கைம்மை வாழ்வு' எனப்பட்டது. கணவன் இறந்த நிலையில் காமுறுதல், காமுறப்படல்

ஆகியவற்றிற்கான உணர்வுகள் தம்பால் தோன்றாமைக்கு உதவும் வகையில் மனைவியர் மேற்கொண்ட செயல்களே கைம்மை நோன்பின் நிகழ்ச்சிகளாயின.

கணவனை இழந்த கைம்பெண்ணின் நிலையைப் புறநானூறு மிகுதியாகப் பேசுகிறது. ஆனால் மனைவியை இழந்த கணவன் பற்றிய நிலையை ஒரு பாடல் (புற. 245) மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. மனைவியை இழந்த கணவன், கணவனை இழந்த பெண் போல நோன்புகள் இருந்ததற்கோ, அவற்றை மேற்கொண்டொழுகியதற்கோ சான்றுகள் ஒன்று கூட இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

**கணவனை இழந்த பெண்டிர்க்கு அன்றைய சமூகம் விதித்த
கட்டுப்பாடுகளைப் புறநானூற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.
அவையாவன.¹²³**

கணவன் இறப்பின் உயிர் துறத்தல் அல்லது கைம்மை கொள்ளல், கூந்தல் களைதல், மங்கல அணி, வளை முதலிய அணிகலன்களை நீக்குதல், அல்லி அரிசி நெய்யற்ற நீர்ச்சோறு, எள்ளுத்துவை, புளிகுட்டிச் சமைத்த வேளை இலை போலும் வளங்குறைந்த உணவுகளை உண்டல், பாய் போலும் விரிப்பின்றிப் பருக்கையால் அமைந்த படுக்கையில் உறங்கல், மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெறாமை, மலரணிதல் முதலிய ஒப்பனை தவிர்த்தல், பருத்தி நூற்றல் தொழில் போல்வன புரிதல், மறுமண உரிமை இல்லாமை போன்றவையாகும்.

இவ்வகையான கைம்மை நோன்பு “கைம்பெண்ணின் தூய்மை வாழ்விற்குரிய சமுதாயத் தூண்டுதல்”¹²⁴ இது என்பார் எஸ். இராமகிருட்டிணன். மேலும் “கைம்மை நோன்பு பல பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து வருவது கணவன் மனைவி உறவு என்னும் நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதாகும்”¹²⁵ என்பார் அ. தட்சிணாமூர்த்தி.

தீப்பாய்தல்

அன்போடு இணைந்த இல்லறத்தில் கணவன் இறந்த நிலையில் மனைவி உயிர் வாழ விரும்பாது, அவனுடல் எரியும் ஈமத் தீயில் வீழ்ந்து இறந்து படுதலைத் ‘தீப்பாய்தல்’ என்னும் பெயரால் குறிப்பிட்டனர். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் மனைவி தன் கணவன் இறந்த போது அவனுடன் தீப்பாய்ந்த செய்தியினைப் புறநானூறு (246) காட்டுகின்றது. ஆனால் தீப்பாய்ந்தாரை விட, கைம்மை நோன்பு நோற்றவரே அதிகமாக இருந்துள்ளனர். ஏனெனில் குழந்தைகளைக் காக்கும் பொருட்டு அவர்கள் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது எனலாம்.

சங்ககால மகளிர் தாமே விரும்பி ஏற்க நேர்ந்த கைம்மை, மற்றும் தீப்பாய்தல் ஆகியவற்றில் தீப்பாய்தல் காலப் போக்கில் குறைந்து பிற்காலத்தில் அறவே நீங்கியது எனலாம்.

பரத்தை நிலை

மனித வாழ்வுக்கு உண்ணும் உணவைப் போல் பருகும் நீரைப் போல்
இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்ற ஓர் இயற்கையின் தேவையே
பாலுறவு¹²⁶

என்கிறார் பெட்ரண்டு ரஸ்ஸல்

இத்தகைய பாலுறவு மனித இனத்தில் மட்டுமே அன்பின் வழி நின்று
மென்மையாக வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. சில சமயம் நெறிமுறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு
நெறி பிறழ் உறவாகச் சிதறி விடும் அபாயமும் ஏற்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில்,
தலைவன் பரத்தையருடன் கொள்ளும் புறத்தொழுக்கமும் அதைச் சங்க மகளிர் சாடித்
தலைவனை ஒதுக்கி வைத்த உரிமை வாழ்வும் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு ஆண்மகன் வீரனாக, செல்வனாகக் கலையில் சிறந்தவனாக இருந்தாலும்
அவனிடம் ஒழுக்கம் இல்லையேல் அவனை நல்லவன் என்று கூறி விட இயலாது.
அத்தகைய ஆடவனை பெண்கள் மனம் ஏற்காது.

சங்க காலத்தில் ஆணின் பரத்தமை ஒழுக்கம் ஆணுக்குரிய இயல்பாக
சமூகத்தினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் பெண் அதை ஏற்கவில்லை என்பதை
பின்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவன் ஒருவன் தன் காதல் மனைவியைப் பிரிந்து பரத்தை ஒருத்தியுடன்
கூடியின்புற்று பின் மீண்டும் தலைவியை நாடுகின்றான் என்பதனை,

ஆடினை என்ப மகிழ்ந்! அதுவே
யாழ் இசை மறுகின் நீடுர் கிழவோன்¹²⁷

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும்,

அமர்காமம் மாயப்பொய் கூட்டு மயக்கும் விலைக்கணிகை¹²⁸

என்ற பரிபாடல் வரிகளில் குலமகள் விலைமகளைக் கடிந்துரைப்பதாக
அமைந்திருக்கின்றது.

பரத்தைக்காகப் பிரிந்த தலைவன் பொருட்டுத் தனது ஆற்றாமைக்
கருத்துக்களை முன் வைத்த தலைவி தலைவனை நேரடியாகக் கண்டிக்கும்
திறனற்றவளாகவே செயல்படுகிறாள். உயர்ந்த பட்சமாக அவளது கண்டிப்பு

நான்உன் மனைவியாயின் பிரிந்து போயின் பரத்தையர் எல்லாம் உன்
மனைவி என்பர்¹²⁹

என்ற நிலையிலேயே அமைகின்றது என்பர் சொ. ஏழுமலய்.

பரத்தையரின் அன்பு மிகுதி

ஆடவருடன் தொடர்பு கொண்ட பரத்தையர் அவர்களது நட்புக்கு
ஏங்குபவர்களாக உள்ளனர். பரத்தை தலைவனிடம் அன்பு கொண்டவளாகச் சங்க
இலக்கியப் பாடல்களில் காட்டப்படுகின்றாள்.

அவன் தன்னின்றும் நீங்கித் தலைவியிடம் சென்ற நிலையில் சூள் உரைக்கின்றாள். அச்சூளில் பொருள் முதன்மை பெறவில்லை. அவனுடைய உறவு மீட்பே முதலிடம் பெறுகின்றது¹³⁰

என்ற கே.பி. அழகம்மையின் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தலைவன் தானாக வந்து பரத்தையைச் சேர்வானேயன்றி அவள் தலைவனைத் தேடி வருவதில்லை என்ற நிலையும் சங்க இலக்கியப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

பெண் வாளை தான் இருந்த இடத்திலிருந்து முயற்சி சிறிதுமின்றி எளிதில் தெங்கின் பழத்தைப் பெற்றதைப் போலத் தான் எவ்வித முயற்சியுமின்றி தலைவன் வலிய வந்து எம்மை நயப்ப யாம் அவனோடு உறைந்தோம் எனக் கூறுவதை “கணைக் கோட்டு வாளைக் கமஞ் சூல் மட நாகு” (குறு. 164) என்ற பாடலடி உணர்த்துகிறது. இதிலிருந்து பரத்தை நிலையை நன்கு அறிய முடிகிறது.

பரத்தையர் பிரிவுகள்

சங்கப் பாடல்களில் பரத்தையர் பலப் பிரிவுகளில் சுட்டப்படுகின்றனர்.

காமக்கிழத்தி,¹³¹ காதற்பரத்தை,¹³² நயப்புப் பரத்தை,¹³³ இற்பரத்தை,¹³⁴ சேரிப்பரத்தை¹³⁵ என்றும் மேலும் பரத்தையரைக் கொண்டி மகளிர் என்று பட்டினப்பாலையும்,¹³⁶ மதுரைக் காஞ்சியும்¹³⁷ குறிப்பிட்டுள்ளன.

பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்கும் துறைகள்

“வாயில் மறுத்தல்”, “வாயில் நேர்தல்” எனும் துறைப் பகுப்புகளின் வாயிலாகப் பரத்தமை ஒழுக்கம் கண்டிக்கப்படுகிறது. மேலும் பரத்தையரின் வாழ்க்கையை மதுரைக் காஞ்சியும்,¹³⁸ சிலப்பதிகாரமும்¹³⁹ விரிவுபடக் கூறியுள்ளன.

இவ்வாறு பரத்தையரின் வாழ்க்கையை நோக்கும் போது உளங்கலந்த அன்பால் ஒருவனை மணந்து வாழும் இல்லறத் தகுதியில்லாது போயினும், அவர்கள்பால் விளங்கும் கலைச் சிறப்பால் மன்னர்கள் மதிக்கும் சிறப்புப் பெற்றவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

சங்ககால மகளிர் கல்வி நிலை

சங்ககாலச் சமுதாய அமைப்பில் கல்விக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தவர்களுள் புலவர்களும், பாணரும் முதலியாரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.

வேந்தரைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவர்க்குப் பொன்னும், பொருளும், நாடும் பரிசாக அளிக்கப்பட்டன. பாண்டியர் தலைசிறந்த புலவர்களைக் கூட்டித் தமிழ்க் கழகம் நிறுவினர் கல்வியின் பெருமை அறிந்து மதித்துக் கொடுக்கும் பொருளையே புலவர் விரும்பினர்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானை ஓளவையார் வெகுண்டு 'எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே' (புறம். 206) என்று முழங்கிப் பெயர்ந்தது புலமையால் அவர் பெற்றிருந்த பெருமைச்சிறப்பைப் புலப்படுத்தும். கல்வி கற்பதில் ஆடவர், பெண்டிர் இருவரும் சிறந்து விளங்கினர். ஆடவர் போர்க்கலை, பொருளீட்டுதல் முதலான துறைகளிலும், பெண்டிர் இல்லறம் பேணல், நுண்கலை போன்ற துறைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப் பெற்றனர். சமுதாயத்தின் பல பிரிவினரும், அரசன் முதல் எளிய குடிமகன் ஈறாக அனைவரும் கல்வி கற்பதில் பெருமிதம் கொண்டனர். வாணிகன், கொல்லன், மருத்துவன், தச்சன், கணியன், பாணன், பொருநன் முதலிய பல்துறைத் தொழில் வல்லாரும், அரசி, குறமகள், காவற்பெண்டு, குயத்தி, பாடினி போன்ற பல்லினப் பெண்டிரும் புலமையில் சிறந்து விளங்கினர்.

சங்ககாலச் சமூகத்தில் கல்வி கற்றார்க்கு மிகுந்த மதிப்பு இருந்தது. கல்வியிற் சிறந்தோர் எங்குச் சென்றாலும் அவரை அனைவரும் சிறப்புச் செய்வர் கல்வி கற்ற ஒருவன் கீழ்க்தவனாயினும் உயர்வுப் பெறுவான். இவ்வாறு அமையும் கல்விச் சிறப்பினை,

பிறப்போரன்ன உடன் வயிற்றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலால் தாயும் மனம்திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னாது அவருள்
அறிவுடையோனாறு அரசஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே¹⁴⁰

என்று ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

பெண்பாற் புலவர்களின் கல்வித்திறன்

பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்டிர் கல்வி கற்கும் உரிமையும், கவிபாடும் திறமையும் பெற்றிருந்தனர். அக்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களை நோக்குங்கால், அக்காலச் சமுதாயத்தில் 'பெண் கல்வி' பெற்றிருந்த ஏற்றத்தை உணர முடிகின்றது. தொல்காப்பியரும், தலைவன், தலைவிக்குக் கூறிய பத்துப் பொருத்தங்களுள் 'கல்வியையும்' ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ரா. இராகவையங்கார் 'நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார்' என்னும் தம் நூலில் முப்பத்தொரு சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களை முதன் முதலாக ஆய்வு செய்துள்ளார்¹⁴¹

மேலும், 'சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள்' என்ற நூலில் ந. சஞ்சீவி முப்பத்தாறு பெண்பாற் புலவர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் பாடிய புற, அகப்பாடல்களைப் பற்றியும் வரையறை செய்துள்ளார் என்றும் இன்று கிடைக்கும் சங்கப் பாடல்களால் அக்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கை நாற்பத்தொன்று¹⁴²

என்றும் ஒளவை து. நடராசன் கூறியுள்ளார். 'பெண்பாற் புலவர் - சங்ககாலம்' எனப் பெயரிய அவரது முனைவர்பட்ட ஆய்வேட்டில் பெண்பாற் புலவர்களைப் பற்றி முழுமையான அளவில் ஆய்வு செய்து, சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

ஒளவையார் நீங்கலாக ஏனைய பெண்பாற் புலவர்கள் அகப் பொருட்பாடலை மிகுதியாகவும், புறப்பொருட் பாடலைக் குறைவாகவும் பாடியுள்ளனர். எட்டுத்தொகை நூல்களான ஐங்குறுநூற்றிலும், கலித்தொகையிலும், பரிபாடலிலும் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெறவில்லை என்பது குறிக்கத்தக்கது. பத்துப்பாட்டுள் ஒரேயொரு பெண்பாற் புலவரே இடம் பெற்றுள்ளார். மூதின் முல்லைத் துறைப் பாடல்களைப் பாடுவதில் பெண்பாற் புலவர்கள் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

விளையாட்டு

இளையவர் முதல் பெரியவர் வரை ஆடவர், மகளிர் என்ற வேறுபாடின்றி வாழ்வில் தாமே விரும்பி மேற்கொள்வது விளையாட்டாகும். அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்களிலும் ஆடவர் மற்றும் மகளிர் விளையாடிய விளையாட்டுகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

சங்க கால மகளிர் தம் தோழியரோடும், ஆடவரோடும் சிறுவரோடும், வீட்டில் வளர்க்கும் பறவை விலங்குகளோடும் விளையாடியுள்ளனர். தம் உடலமைப்பிற்கும், உள்ள இயல்பிற்கும் ஏற்ற விளையாட்டுக்களை ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டு விளையாடினர். குரவை, வள்ளை, துணங்கை, சிற்றில், ஊசல், தாயம், பந்தாடல், புனலாடல், மலர் கொய்தல், பாவை விளையாட்டு போன்ற விளையாட்டுக்களில் சங்க கால மகளிர் ஈடுபட்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

குரவை

காதலையோ அல்லது போர் வெற்றியையோ பொருளாகக் கொண்டு எழுவரோ அல்லது ஒன்பதின்மரோ வட்டமாக நின்று கைகோத்துக் கொண்டு ஆடுவது குரவைக் கூத்தாகும் என்று கலைக் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது.

சங்க காலத்தில் பொழுது போக்கு, போர்க்களம், இறைவழிபாடு ஆகிய மூவகைச் சூழ்நிலையில் குரவை ஆடப்பட்டு வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

பாலை ஒழிந்த நெய்தல், குறிஞ்சி, முல்லை, மருத நிலங்களில் வாழ்ந்த மகளிர் குரவைக் கூத்தை ஆடினர்.

நெய்தலில் கடப்ப மரத்தின் கீழும், வேங்கை மரத்தினையுடைய முன்றிலிலும், முல்லை நிலத்தின் மன்றங்களிலும், மருத நிலத்தில் மருதப் பரப்பிலும் நீர்த்துறையிலும், காஞ்சி மர நிழலிலும் இது ஆடப் பெற்றதை அறிய முடிகிறது.¹⁴³ என்பார் ரா.இராகவையங்கார்.

சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் குரவையாடல்களை நோக்கும் போது, குரவை, பொதுவாக இருபாலார்க்கும் உரியதென்றாலும் அது மகளிர்க்குச் சிறப்பாக உள்ளதை அறிய முடிகிறது.

வள்ளைப்பாட்டு

மகளிர் உரலில் உலக்கை கொண்டு இடிக்கும் போது சோர்வு தோன்றாதிருக்கும் பொருட்டுப் பாடப்படும் பாட்டு வள்ளைப் பாட்டாகும். அதனால் இதனை உலக்கைப்பாட்டு, உரற்பாட்டு, அவலிடி அம்மானை, வள்ளை¹⁴⁴

என்று குறிப்பிடுவர் சு.சிவகாமசுந்தரி.

மகளிர் நெல் குற்றும் போது தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் 'வள்ளை' என்று தமிழ்ப் பேரகராதியும், மகளிர் தெய்வத்தையோ, அரசனையோ, தமையன்மாரையோ, தலைவனையோ புகழ்ந்து வாழ்த்தி வள்ளைப் பாட்டில் பாடுவர்¹⁴⁵

என்று தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியமும் கூறுகின்றது.

வள்ளைப் பாட்டில் பெரும்பாலும் இருவரே பங்கு கொள்வர். தலைவியும் தோழியும் தலைவனை இயற்படவும், இயற்பழித்தும் பாடுவர். ஒருவர் இயற்பட மொழிந்தால் மற்றவர் இயற்பழித்துப் பாடுவது மரபு. இருவர் பாட்டின் கருத்தும், தலைவனைப் புகழ்வதாகவே அமையும். அவ்வாறு தன்னை வள்ளைப் பாட்டில் இயற்படவும், இயற்பழித்தும் பாடியதனை மறைந்திருந்து கேட்டத் தலைவன், பின்னர் வரைவு வேண்டி வந்த செய்தியை,

நன்றாகின்றால் தோழி நம் வள்ளையுள்
ஒன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மென்றோட் கிழவனும் வந்தனன்¹⁴⁶

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் வழி அறியமுடிகிறது.

துணங்கை

இஃது ஆடவர், மகளிர் ஆகிய இருபாலர்க்குமான சங்க கால விளையாட்டாகும். துணங்கையாவது, “அடக்கிய இரு கைகளையும் விலாப்புடைகளில் ஒற்றியடித்துக் கொண்டு அசைந்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து”¹⁴⁷ என்று தமிழ்ப் பேரகராதி விளக்கம் கூறுகிறது.

மகளிர் தம்முள் தழுவிவாடும் இக்கூத்து, 'மகளிர் தழீஇய துணங்கை' என்றும் 'கலிகெழு துணங்கை' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதை,

மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்¹⁴⁸

என்பதால் அறியலாம்.

சிற்றில்

சிற்றில் என்பது, சிறுமியர் மணலாற் சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் விளையாட்டாகும். அப்போது சிறுசோறு, ஆக்கியும் விளையாடுவர். சிற்றில் வண்டல், வரிமனை என்றும் அழைக்கப்பட்டது என்பதை,

இளையோர் ஆடும் வரிமனை சிதைக்கும்¹⁴⁹
செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலும் காண்டிரோ, கண்டடையீரே?¹⁵⁰

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. சிறுமியர் சிற்றில் இழைத்துச் சிறுசோறாக்கி விளையாடுங்கால், அவர்களோடொத்த சிறுவர்கள் அதைக் காலால் அழித்துவிடுவதுண்டு என்பதனை,

..... தெருவில் நாம் ஆடும்
மணற்சிற்றில் காலில் சிதையா, அடைச்சிய
கோதை பரிந்து, வரிப்பந்து கொண்டு ஓடி¹⁵¹

என்னும் கலித்தொகைப் பாடற்பகுதி உணர்த்துகின்றது.

ஊசல்

சங்க கால மகளிர் விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றான இதனை ஊஞ்சல் எனவும் சுட்டுவர். ஊசல், நிலச் சூழலுக்கு ஏற்படவும், செல்வ நிலைக்கு ஏற்பவும் அமைக்கப்பட்டதனையும் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது.

நெய்தல் மகளிர் ஞாழல் மரக்கிளையில் தாழை விழுதால் கட்டிய ஊசலில் விளையாடினர் என்பதை,

ஞாழல் ஓங்குசினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழை வீழ்கயிற்று ஊசல் தூங்கி¹⁵²

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகின்றது.

பந்தாடல்

சங்க காலத்தில் மகளிர் மட்டுமே பந்தாடல் ஆடியுள்ளனர் எனத் தெரிகிறது. இதனைச் செல்வக்குடி மகளிர் விளையாடியுள்ளனர். சமூகத்தின் உயர்நிலையில் இருந்த மகளிர்க்குரிய விளையாட்டாக இது அன்று விளங்கியது.

இவ்விளையாட்டினை வீட்டிற்கு வெளியிலும், முற்றத்திலும், மாடத்திலும், மணல் பரப்பிய பந்தலிலும் விளையாடினர் என்று சங்கப் பாடல்கள் வழி அறியலாம். பந்துகள் நூலினால் செய்யப்பட்டுப் பல வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்திருந்தது என்பதை, **வரிப்பந்து,**¹⁵³ **வரியணிப்பந்து,**¹⁵⁴ **வரிப்புனைப் பந்து**¹⁵⁵ போன்ற சொல்லாட்சிகளைக் கொண்டு அறியலாம்.

புனலாடல் அல்லது நீர் விளையாட்டு

சங்ககால மகளிர், அருவி, சுனை, ஆறு, கடல் முதலிய நீர் நிலைகளில் மகிழ்ச்சியுறப் பாடி ஆடி விளையாடியுள்ளனர். மகளிர் தனித்தும், தோழியர் குழாத்துடனும், களவு நிலையில் தத்தம் காதலருடனும், கற்பு நிலையில் கணவன்மாருடனும் புனலாடி மகிழ்ந்துள்ளனர். சங்க இலக்கிய மருதப் பாடல்களில் பலவும், பரிபாடலில் வையைப் பாடல்களும் தலைவன் பரத்தையருடன் விளையாடி வருதலையும், அதனால் தலைவி ஊடல் கொள்வதையும் காட்டுவதால் இவ்விளையாட்டு தலைவன், தலைவி, பரத்தையர் போன்ற பல்லோராலும் விரும்பி மேற்கொள்ளப்பட்ட இன்ப விளையாட்டாகக் கருதப்படுகிறது.

அவிந்துகில் புரையும் அவ்வென் அருவி
தவிர்வுஇல் வேட்கையேம் தண்டாது ஆடிப்
பளிங்குசொரிவு அன்ன பாய்சனை குடைவழி
நளிபடு சிலம்பில் பாயம் பாடி¹⁵⁶

புனல்ஆடு மகளிர் கதுமெனக் குடைய¹⁵⁷

வெண்தலைப் புணரி ஆயமொடு ஆடி¹⁵⁸

தீது நீங்கக் கடல் ஆடியும்¹⁵⁹

வெண்தலைப் புணரி ஆடியும், நன்றே¹⁶⁰

என்ற சங்க இலக்கியப் பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

பாவை விளையாட்டு

‘பாவை’, என்பது விளையாட்டுப் பொருள்களுள் ஒன்றான பதுமையைச் சுட்டும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. பாவையை வைத்துச் சிறுமியரும், மகளிரும் விளையாடுவதுண்டு.

பாவை என்னும் சொல் ஆண் – பெண் ஆகிய இருவகையில் அமைக்கப்பட்ட உருவங்களைக் குறிக்கும். அப்பாவைகள் மண், மரம், கோரைப்புல், பொன், மலர் போன்ற பொருட்களால் செய்யப்பட்டிருக்கும். அவை மரப்பாவை,¹⁶¹ பைஞ்சாய்ப்பாவை,¹⁶² பொற்பாவை,¹⁶³ மலர்ப்பாவை¹⁶⁴ என்று வழங்கப்படும்.

கழங்காடல்

கழற்சிக்காய்களை எறிந்து, உயரே தூக்கிப் போட்டு விளையாடும் கழங்காட்டத்தையும் பண்டைய மகளிர் விளையாடினர். கழற்சிக்காயைப் போலப் பொன்னால் செய்தும் மகளிர் கழங்காடுவதுண்டு என்பதை,

செறிஅரிச் சிலம்பின் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலம்செய் கழங்கில் தெற்றிஆடும்
தண்ஆன் பொருநை வெண்மணல் சிதைய¹⁶⁵

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

கைபுனை குறுந்தொடி தத்த பைபய
முத்த வார்மணல் பொற்கழங்கு ஆடும்¹⁶⁶

என்ற பெரும்பாணாற்றுப் பாடல்களும் உணர்த்துகின்றன.

மேற்கண்ட விளையாட்டுக்கள் யாவும் சங்ககால மகளிர் தனித்திறமையுடனும், ஆர்வமிகுதியோடும் விளையாடினர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

தொழில்கள்

‘வினையே ஆடவர்க்கு உயிரென’ வினைமேற்கொள்ளல் ஆடவர் கடமையாகக் கூறப்பெற்றாலும் மகளிரும் தாம் வாழ்ந்த நில இயல்பிற்கு ஏற்ற வகையில் தொழில் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். “தம் வாழ்க்கைக்கு, தம் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய பொருளீட்டுவதில் ஆர்வமும், முயற்சியும், உழைப்பும் உடையவராய்ப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்துள்ளனர்”¹⁶⁷ என்று வி.சி. சசிவல்லி கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மகளிர் தொழில்கள்

அக்காலப் பெண்டிர் மேற்கொண்ட தொழில்களைத் 1.திணை அடிப்படையிலும், 2.செய்யப்பட்ட தொழில்களின் அடிப்படையிலும் பாகுபடுத்தலாம்.

1) திணை அடிப்படையில்

அ) கொடிச்சியர்

குறிஞ்சி நிலப் பெண்டிராகிய கொடிச்சியர் காவலின் பொருட்டுத் திணைப்புனத்தில் அமைக்கப்பட்ட பரண் மீதிருந்து திணையை உண்ணவரும் பறவைகளைக் கவண் வீசியும், தட்டை தட்டியும் ஓட்டிக் காத்தனர் என்பதை,

தழலை வாங்கியும் தட்டை ஒப்பியும்
அழல்ஏர் செயலை அம்தழை அசைஇயும்
குறமகள் காக்கும் ஏனல்¹⁶⁸

படுகிளி கடியும் கொடிச்சிகைக் குளிரே¹⁶⁹

உண்கிளி கடியும் கொடிச்சிகைக் குளிரே¹⁷⁰

என்ற அகநானூறு, குறுந்தொகைப் பாடல்களால் அறிய முடிகிறது.

ஆ) ஆய்ச்சியர்

மகளிர் (ஆய்ச்சியர்) ஆனிரைகளைக் காத்துத் தொழில் செய்யும் திறன் பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படை அழகுபடக் கூறியுள்ளது. ஆய்மகள் விடியற்காலத்தில் திண்ணியதாய் உறைந்துள்ள தயிரை ஒலி எழுமாறு மத்திட்டுக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுப்பாள்; மோர்ப் பானையைச் சும்மாடு வைத்துத் தலைமீதேற்றிச் சுமந்து சென்று, குறிஞ்சி நிலத்தூர்களில் அம்மோரை விற்று அதற்கு ஈடாக நெல்லைப் பெற்று வந்து

தன் சுற்றத்தாரை உண்பிப்பார்கள். நெய் விற்பதற்குரிய விலையாகப் பொன்னைப் பெறாது, பால் கொடுக்கும் பசுக்களையும், எருமைகளையும் வாங்கி வருமானம் பெருக வகைச் செய்தாள் என்ற ஆய்ச்சியரின் தொழில் திறன் கூறப்பட்டுள்ளது.

.....ஆய்மகள்
ஆளவிலை உணவின் கிளைஉடன் அருத்தி,
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்,
எருமை, நல்ஆன், கருநாகு, பெறுஉம்¹⁷¹

என்ற பாடல்களின் மூலம் பாலின் பயனைத் தக்கவாறு ஆய் மகளிர் விலைப்படுத்தும் தொழிலைக் கொண்டதால் அவர்கள் பொருளாதாரத் தன்னிறைவுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர் என்பதனை உணர முடிகிறது.

இ) உழுத்தியர்

“உழுது விளைக்கும் உழவர்க்குத் துணையாக உழவர் மகளிர் பல்வேறு பணிகளைச் செய்தனர்”¹⁷² என்பதைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம் போன்ற நூல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. இந்நூல்கள் மருத நில இயல்பையும், அந்நில மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், தொழிற் பண்புகளையும் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

மகளிர் நெல் நடுமுன் தம் கால்களால் சேற்றை மிதிப்பர்; பின் நெல் நாற்றுக்களை நடுவர்; களைகளைப் பறிப்பர்; அறுவடை செய்து தலையில் சுமந்து வந்து களத்தில் சேர்ப்பர்; நெல்லடித்து பின்பு முறத்தைக் கொண்டு காற்றிலே நெல்லைத் தூற்றி எடுப்பர்.¹⁷³

இத்தன்மையில் உழுத்தியரின் வினைத்திறம் அமைந்திருந்த பாங்கினைப் பெரும் பாணாற்றுப்படையால் அறியலாம்.

ஈ) பரதவ மகளிர்

ஆடவர் கடலிற் சென்று மீன் பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்தனர். அவ்வாறு பிடித்துக் கொணர்ந்த மீன்களைச் சேரிகளிற் கொண்டு சென்று விற்பல், எஞ்சியவற்றை உலரவைத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்தனர். மீன்களை விற்பதுவிட்டு அதற்கு ஈடாகத் தமக்குத் தேவையான பிற பொருட்களைப் பெற்று வருவர்.

பாண்மகன் மட்டுமேயன்றிப் பாண்மகளும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டாள் பாண்குடிப் பெண்ணொருத்தி; புனலை அடுத்தமைந்த கரையில் வரால் மீன் பிடித்த நிகழ்ச்சியை அகநானூறு,

நாண்கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்
தூன்புனல் அடைகரைப் படுத்த வராஅல்¹⁷⁴

என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

பாண்மகள் மீனுக்கு மாறாகச் செந்நெல்லை வாங்காது முத்துக்களையும் அணிகலன்களையும் பெற்று வருதலுமுண்டு. காவிரியாற்றின் நீர் கலங்குமாறு நள்ளிரவில் சென்று மீன்பிடித்துத் தன் தமையன்மார் விடியலிற் கொணர்ந்த வாளை மீன்களைக் கள் மிக்க தெருவில் விற்று, முத்துக்களையும் அணிகலன்களையும் பெறுவாள் என்பதனை அகநானூறு,

..... தன்ஐயர்
காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளைக்கு
அவ்வாங்கு உந்தி அஞ்சொல் பாண்மகள்
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நறவுமலி மறுகில்
பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்
கழங்குஉறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுஉம்¹⁷⁵

என்ற பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

பாண்மகள் (மீனவப்பெண்) வரால்மீன் கொண்டு வந்து கொடுத்து வட்டி நிறையும்படி, மருதநில மனைக்கிழத்தியிடம் பழைய நெல்லும், பெரும்பயறும் பெற்றாள் என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது. இதனை,

வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்
வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோள்
யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும்¹⁷⁶

என்றும்

..... பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெல் பெறுஉம்¹⁷⁷

என்றும்

பாண்மகள் இன்கெடிது சொரிந்த
அகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோள்
அரிகாவ் பெரும்பயறு நிறைக்கும்¹⁷⁸

இடம்பெறும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

தமையன்மார் படகிற் சென்று வேட்டையாடிப் பிடித்து வந்த வலிய சுறாமீன்களைத் தங்கையர் விழாக் கோலங் கொள்ளும் வீதிகளிற் கொண்டு சென்று விலை கூறி விற்று வருவர் என அகநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

ஓங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇ
திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வயமீன்
தழைஅணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழவுஅயர் மறுகின் விலைஎனப் பகரும்¹⁷⁹

என்ற அகநானூற்றின் வரிகளால் அறியலாம்.

பரதவர்கள் பிடித்து வந்த மீன்களுள் விற்றது போக எஞ்சியவற்றைக் கெடாதவாறு பரதவ மகளிர் உப்பிட்டு உலர வைப்பர்.

பரதவ மகளிர் நிணம் மிகுந்த மீன்களைத் துண்டங்களாக அறுத்து, உப்பிட்டு மிகுந்த வெண்மணற் பரப்பில் அவற்றைப் பரப்பி வெயிலில் உலர்த்திப் பறவைகள் அவற்றைக் கவர்ந்து செல்லாமல் புன்னை மர நிழலில் அமர்ந்து காவல் செய்த தன்மையை நற்றிணையும், அகநானூறும் குறிப்பிடுகின்றன. இதனை,

புலவுமீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி....¹⁸⁰

பெருநீர் அழுவத்து எந்தை தந்தை

கொழுமீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி

எக்கர்ப் புன்னை இன்னிழல் அசைஇ¹⁸¹

என்ற சங்க இலக்கிய வரிகளால் அறியலாம்.

உ) எயிற்றியர்

உளிபோலும் வாயுடைய பாறைகளால் கரம்பு நிலத்தைக் குத்திக் கிளறிப் புழுதி அளைந்து, மெல்லிய புல்லரிசியை வாரி எடுப்பர். விளாமர நிழலையுடைய வீட்டு முற்றத்திடத்துள்ள நிலவரலில் அப்புல்லரிசியைப் பெய்து, வலிய உலக்கையாற் குற்றி எடுத்து உணவு சமைத்து உண்பர் என்பதை,

நுண்புல் அடக்கிய வெண்பல் எயிற்றியர்

பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின்

நீழல் முன்றில் நில உரல் பெய்து,

குறுங்காழ் உலக்கை ஓச்சி நெடுங்கிணற்று

வல்ஊற்று உவரி தோண்டித் தொல்லை

முரவுவாய்க் குழிசி முரிஅடுப்பு ஏற்றி,

வாராது அட்ட வாடுஊன் புழுக்கல்¹⁸²

என்ற பெரும்பாணாற்று அடிகள் மூலம் அறியலாம்.

குறிப்பிட்ட நிலங்களில் வாழ்ந்த மகளிர் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் அமைந்த இடங்களுக்குச் சென்று தொழில் செய்தார்கள் என்பதை மேற்கண்ட கருத்துக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

2) தொழில் அடிப்படையில்

அ) கள் விற்கும் மகளிர்

களளினைக் காய்ச்சி விற்கும் பெண்டிர் 'அரியல் பெண்டிர்' எனவும், 'அரியலாட்டியர்' எனவும் 'கள் அடுமகளிர்' எனவும் சங்க காலத்தில் வழங்கப்பட்டனர்.

அரியல் பெண்டிர் அல்குல் கொண்ட¹⁸³

அரிய லாட்டியர் அல்குமனை வரைப்பில்¹⁸⁴

என்றும், மகளிர் கள் காய்ச்சம் தொழிலில் ஈடுபட்டனர் என்பதை பெரும்பாணாற்றுப்படை,

கள்ளடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய
வார்ந்துகு சின்னீர்¹⁸⁵

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

பரதவ மகளிர் கள் காய்ச்சியச் செய்தி சிறுபாணாற்றுப் படையில் காணப்படுகிறது. நுளைமகள் கள்ளினைக் காய்ச்சி எடுக்கின்றாள். அவள் வடித்தெடுத்த புளிப்புடைய கள் தெளிவைப் பரதவர் உண்டு மகிழ்கின்றனர். இதனை,

நுளைமகள் அரித்த.
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப¹⁸⁶

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆ) பண்ணியம் முதலிய பல்பொருள் விற்கும் மகளிர்

அங்காடியில் பொருட்களை விற்பதில் மகளிரும் ஆடவரையொப்ப ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அல்லங்காடியிற் பல்வேறு பண்டங்களுடன் கடைகள் வைத்து விற்பனையில் ஈடுபட்டிருந்த மகளிர் முதல் யாமம் கழிந்தப் பிறகு கடைகளை அடைத்து உறங்கச் செல்வர். இதனை,

முந்தை யாமம் சென்ற பின்றைப்
பணிலம் கலிஅவிந்து அடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடை நவில் நெடுங்கடை அடைத்து மடமதர்
ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளிஅயர்¹⁸⁷

என்று மதுரைக் காஞ்சி வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

இ) பூவிலை மடந்தையர்

பண்டைக் காலத்தில் அந்தந்தப் பருவத்தில் மலரும் புத்தம் புது மலர்களைக் கொய்து இளமகளிர் வட்டிகளில் ஏந்தித் தெருக்கள் தோறும் திரிந்து விலை கூறி விற்ப்பனர். இச்செய்தியை நற்றிணை, அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. உழவரின் இளமகள் ஒருத்தி, கார் காலத்தில் மலரும் குருக்கத்தி மலருடன், சிறு சண்பக மலரையும் கடகப் பெட்டியில் வைத்துக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு 'விலைக்குக் கொள்ளீரோ' எனக் கூவிச் சென்ற செய்தியினை நற்றிணைக் காட்டுகிறது. இதனை,

..... பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுகூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் தனிமட மகளே¹⁸⁸

என்ற நற்றிணை வரிகளால் அறியலாம்.

பூ விற்கும் பெண், பாதிரியின் மலர்களை, வண்டுகள் மொய்க்கும் படி வட்டியில் ஏந்தித் தெருக்கள் தோறும் சென்று விற்றாள் என நற்றிணை கூறுகிறது. இதனை,

துகிலிகை அன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி
வால்இதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
புதுமலர் தெருவுதொறு நுவலும்
நொதும லாட்டிக்கு நோமென் நெஞ்சே¹⁸⁹

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அடிகள் மூலம் அறியலாம்.

ஈ) பருத்திப் பெண்டிர்

மகளிர் நெசவில் ஆடவர்க்குப் பெரிதும் உதவி செய்தனர். இரவுப் பொழுதில் இவ்வேலையைச் செய்தனர் என்பதைச் 'சிறுதீ விளக்கத்து' (புற. 326:5) என வரும் தொடரால் அறியலாம்.

பஞ்சினை நூலாக்கும் தொழில் பொதுவாக மகளிர்க்குரியதாக – குறிப்பாகக் கணவரை இழந்த மகளிர்க்குரியதாக – இருந்ததென அறியப்படுகிறது. கைம்மை மகளிர் இத்தொழிலிற் பெரிதும் ஈடுபட்டனர் என்பதனை,

ஆளிற் பெண்டிர் தாளின் செய்த
நுணங்கு நுண் பனுவல்¹⁹⁰

என்னும் நற்றிணைக் குறிப்பால் அறியலாம்.

இத்தொழிலைச் செய்த பெண்டிர் 'பருத்திப் பெண்டிர்' எனவும் வழங்கப் பெற்றனர். இது பிறர் உதவியை எதிர்பாராது தாமே முயன்று தொழில் செய்து வாழ்வதற்கு உதவும் வகையில் அமைந்த தொழிலாக விளங்கியது.

உ) ஏவல் மகளிர்

மகளிருட் சிலர் ஏவற் பெண்டிராக இருந்து பிறர்க்குப் பணி செய்து வந்தமையினைச் சங்க இலக்கியங்கள் சில இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளன.

ஏவல் மகளிர் மன்னனுக்குப் பொற்கலத்தில் மதுவை ஊட்டுவர் என்பதைப் புறநானூறு மற்றும் மதுரைக்காஞ்சி உணர்த்துகின்றன. இதனை,

ஒண்தொடி மகளிர் பொலம் கலத்து ஏந்திய
தண்கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ் சிறந்து¹⁹¹
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலந்த ஏந்திய
நார்அரி தேறல் மாந்தி மகிழ் சிறந்து¹⁹²
இலங்கு இழை மகளிர் பொலங்கலத்து ஏந்திய
மணங்கமழ் தேறல் மடுப்ப நாளும்,
மகிழ்ந்து இனிது உறைமதி பெரும்¹⁹³

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் அறியலாம்.

பாசறையில்

ஏவற்பெண்டிர் பாசறையில் பணி செய்வதை முல்லைப் பாட்டு விளம்புகிறது.

இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்
 விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
 நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
 கையமை விளக்கம் நந்துதொறும்மாட்ட¹⁹⁴

என்ற வரிகளால் பெண்கள் போர்த் தலைவர்களுக்குப் பணிப் பெண்களாகவும், பாசறையில் விளக்கேற்றுபவராகவும், காவல் காப்பவராகவும் இருந்துள்ளனர் என்ற கருத்துப் புலனாகின்றது.

ஊ) புலைத்தி

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் ஆடை வெளுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டோரும் இருந்துள்ளனர். அத்தொழிலில் ஈடுபட்ட பெண் 'புலைத்தி' எனப்பட்டாள். இதனை,

களர்படு கூவல் தோண்டி நாளும்
 புலைத்தி கழீஇய துவெள் அறுவை¹⁹⁵

என்றும்,

ஊரவர் ஆடைகொண்டு ஒலிக்குநின் புலைத்தி¹⁹⁶

என்றும் புறநானூறு மற்றும் கலித்தொகைப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

எ) கொண்டி மகளிர்

பத்துப்பாட்டில் 'கொண்டி மகளிர்' குறித்து மதுரைக்காஞ்சியிலும், பட்டினப்பாலையிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

கண்டோர் நெஞ்சு நடுக்குறுஉம் கொண்டி மகளிர்¹⁹⁷

என்று மதுரைக் காஞ்சியிலும்,

அக்கொண்டி மகளிர், உண்ணு நீர்த்துறை சென்று நீராடி, மாலைக் காலத்தே மலர்கூட்டப்பெற்ற கந்துடைய அம்பலங்களில், முற்றங்களை மெழுகி, விளக்கேற்றும் பணிச் செய்யும் வாழ்க்கை நிலையைப் பெற்றிருந்த செய்தியினைக்,

கொண்டி மகளிர் உண்டுறை மூழ்கி
 அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
 மலரணி மெழுக்கும் ஏறிப் பலர்தொழ
 வம்பலர் சேக்கும் கந்துடைப் பொதியில்¹⁹⁸

என்ற பட்டினப்பாலைப் பகுதியும் குறிப்பிடுகின்றது.

வீரம்

பண்டையத் தமிழ்நாட்டில் ஆடவரேயன்றி மகளிரும் வீரத்தில் சிறந்து விளங்கினர்.

“கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முன் தோன்றி மூத்த குடி” மறக்குடி எனப் போற்றப் பெற்றது. அத்தகைய முதிய மறக்குடியில் பிறந்த மகளிர் “மூதின் மகளிர்” எனப் பெற்றனர். மானமும், வீரமும் உடையவர்களாகத் தம் மக்கள் விளங்க வேண்டும் என்பது மறக்குடி மகளிரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. நின் மகன் யாண்டுளன் என்று வினவியவிடத்து,

ஈன்ற வயிறோ விதுவே

தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே¹⁹⁹

என்று பதிலுரைத்த மறக்குடி மகளைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது.

ஒரு மறக்குடி மகளின் மாண்பினை ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடல் சித்திரிக்கின்றது. கணவனையும், தமையனையும் இழந்த மறக்குடி மகள் ஒருத்தியின் செவிகளில் போர்ப் பறையின் ஒலி கேட்கிறது. அதைக் கேட்டவுடன் எஞ்சியுள்ள தன் ஒரே மகனையும் போர்க்கோலம் புனைவித்துப் போர்க்களம் அனுப்புகிறாள் அக்காட்சியை,

கெடுக சிந்தை கடிதிவள் டுணிவே

மூதின் மகளிராத றகுமே²⁰⁰

என்று புறநானூறு போற்றுகின்றது. நாட்டினைக் காக்கும் பணியில் பண்டைத் தமிழ் மகளிர் காட்டிய பற்றினை இப்பாடல் தெளிவு படுத்துகின்றது.

“தன் மகன் புறமுதுகிட்டச் செய்தியை அறிந்தத் தாய் அவனுக்குப் பால் ஊட்டிய மார்பகத்தை அறுத்து எறிவேன்”²⁰¹ என்ற செய்தியைப் புறநானூறு வெளிப்படுத்துகின்றது.

மகளிர் போருக்குச் செல்லவில்லை என்றாலும் வீரமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். யானை தன்னைத் தாக்கினாலும், பாம்பு தன் மேலே சென்றாலும், இடி இடித்தாலும், கருவுற்ற மகளிர் கூட அஞ்சமாட்டார்கள்²⁰²

எனப் பெரும்பாணாற்றுப் படை குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது.

கலைகள்

சங்க கால மகளிர் இசைத்திறம்

வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி விளைவிக்கும் கலைகள் பலவற்றையும் தமிழ்மகளிர் ஐந்தாம் வயது தொடங்கிப் பன்னிரண்டாம் வயது முடியவுள்ள ஏழாண்டுகளிலும் நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தனர்.²⁰³

என்பர் க.வெள்ளைவாரணன் அவர்கள்.

சங்ககால மகளிர் இசையில் நுண்ணிய அறிவுடையராய்த் திகழ்ந்தனர் என்பதை,

தொல்இசை நிரீஇய உரைசால் பாண்மகன்
எண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணினுள்ளும்
புதுவது புனைந்த திறத்தினும்
வதுவை நாளினும் இனியனால் எமக்கே²⁰⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவன் நினைவில் தலைவியின் பற்பல எழில் நலக்கூறுகள் தோன்றினாலும் அவள் குரலே அவனைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டிருந்தது என்பதை,

பல்லிதழ் மென்மலர் உண்கண் நல்யாழ்
நரம்பிசைத் தன்ன இன்தீங் கிளவி²⁰⁵

என்று கூறுமிடத்துத் தலைவியின் மிடற்றுப் பாடலுக்கு நல்யாழின் நரம்பு இசைப்பினைக் காட்டியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. கொடிச்சி கையிலுள்ள குளிரென்னும் கருவியின் ஓசையை அவள் பாடும் பாடலாகக் கருதி மயங்கிய கிளிகள் தாம் படிந்த திணையினின்றும் எழாமல் இருந்தன என்பதனைக் குறுந்தொகை,

படுகிளி கடியும் கொடிச்சி கைக் குளிரே
இசையின் இசையா இன்பா ணித்தே
கிளி அவள் விளியென எழல்லால் லாவே²⁰⁶

எனச் சிறப்பிக்கிறது தலைவியின் குரலினிமையினை இப்பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

அகவன் மகளிர் பாடல்

அகவன் மகளிர், குறி சொல்லிப் பாடும் இயல்புடையவர்கள்.

“அகவுதல் என்பது பாடுதலைக் குறிக்கும் அவ்வாறு பாடும் போது சிறிய கோல் ஒன்றைக் கையில் வைத்திருப்பார்”²⁰⁷

என்பதையும்,

“அகவன் மகளிர் தலைவிக்கு குறி சொல்லும் போது தலைவனின் மலையைப் புகழ்ந்து பாடுவர்”²⁰⁸

என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

ஆடல் மகளிர் பாடல்

ஆடல் மகளிர் யாழை மீட்டி, அதற்குத்தக இனிமையுறப்பாடுவர் அரச மகளிர்க்கு அப்பாடல் இன்பமளிப்பதாகவும் கணவன் பிரிந்த போது ஆறுதலளிப்பதாகவும் அமையும் என்பதை,

ஆடல் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீம்தொடை
கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ
கருங்கோட்டுச் சீரியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்ப²⁰⁹

என்ற நெடுநல்வாடை பாடல் வரிகள் எடுத்துரைப்பதன் மூலம் அறியலாம்.

உழைஞல் பாடல்

வெற்றி பெற்ற மன்னர் மகிழ்வு பாண் சாதி மகளிர் உழிஞைத் திணையில்
புகழ்ந்துப் பாடியதைப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது என்பதை,

வண்டுபடு கூந்தல் முடிபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபின உழிஞை பாட
இனிது புறந்தந்தவர்²¹⁰

என வரும் பாடற்பகுதியால் அறியலாம்.

தழிஞ்சிப்பாடல்

பாணர் பேரியாழினால் பாலைப்பாண் இசைக்க, விறலியர் அவ்விசைக்கேற்பத்
தழிஞ்சி என்னும் துறைப் பொருள் அமைந்த பாடல்களைப் பாடுவதை,

செல்ல மோதில்! சில்வளை விறலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
1 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புணர் இன்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
இளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த²¹¹

என்ற பாடல் வரி குறிக்கின்றது.

விறற்களப்பாடல்

சங்ககால மகளிர், குறிஞ்சிப்பண், மருதப்பண், காஞ்சிப்பண், செவ்வழிப்பண்,
பஞ்சுரப்பண், விளரிப்பண் போன்ற பல்வேறு பண்கள் அமைய கருவிக் கூட்டிப்
பாடுவதில் வல்லவர்களாக விளங்கினர் என்பதை அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி,
மலைபடுகடாம், பொருநராற்றுப்படை, புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, ஐங்குறுநூறு
போன்ற சங்கப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

குறிஞ்சிப் பண்ணின் சிறப்பினை,
ஒலியல் வார்மயிர் உளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கில் குறிஞ்சி பாடக்
குரலும் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற்று ஓய்யென
மறம்புகல் மழகளிறு உறங்கும்²¹²

என்று அகநானூறு சுவைப்படக் கூறியுள்ளது.

மருதப்பண்ணின் சிறப்பினை,

மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்புமீதி இறவாது உடன்புணர்ந்து ஒன்றிக்
கடவது அறிந்த இன்குரல் விறலியர்²¹³

எனக் காட்டுகிறது மலைபடுகடாம்.

காஞ்சிப்பண்ணின் சிறப்பினை,

ஐயனி சிதறி ஆம்பல் ஊதி
இசைமணி எறிந்து காஞ்சிபாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக் காக்கம்²¹⁴

என்ற புறநானூற்று வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

செவ்வழிப்பண்ணின் சிறப்பினை,

திவவு மெய் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
குரல்புணர் நல்யாழ் முழுவோடு ஒன்றி
நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்டப் பலவுடன்
ஒண்கடர் விளக்கம் முந்துற மடையொடு²¹⁵

என்ற மதுரைக்காஞ்சி வரிகள் காட்டுகின்றன.

பஞ்சுரப்பண்ணின் சிறப்பினை

குறிஞ்சி நில மகளிர் வேங்கை மலர் பறிக்குங்கால் விளையாட்டு ஏதுவாகக்
குறிஞ்சி என்னும் பண்ணை பாடாமல் பஞ்சுரம் என்னும் பண்ணைப் பாட, அதைக்
கேட்ட வழிப்போக்கர் அச்சம் கொள்வதை ஐங்குறுநூறு,

வேங்கை கொய்யுநர் பஞ்சுரம் விளப்பினும்,
ஆரிடைச் செல்வோர் ஆறுநனி வெருஉம்²¹⁶

என்ற வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

விறலி

மன்னனின் அவைக்களத்திலும், மக்களின் ஊர் மன்றங்களிலும் விறலியர் ஆடி
அவர்களை மகிழ்வித்தனர். பாசறைகளில் மறவர்களையும் மன்னனையும் மகிழ்விக்க
விறலியின் ஆடல் பாடல்கள் நடைபெற்றன.

விறலியின் அழகை கோவூர்கிழார் தம் பாடலில் சிறப்பாகக் கூறுகிறார். பாதிரி
மலர் போன்று மணம் வீசும் கூந்தலையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் இனிய
முறுவலையும் உடைய விறலி என்பார். இதனை,

பாதிரி கமழும் ஓதி ஒண்ணுதல்
இன்னகை விறலியொடு²¹⁷

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் காணலாம்.

மூங்கில் வளர்ந்த மலைச்சாரலில், ஓசை மிகுந்த தோகை விரித்தாடும் மயில்,
ஆடலரங்கில் புகும் விறலியர் போன்று வியங்கியதென்பதனை,

கழைவளர் அடுக்கத்து இயலி ஆடும்மயில்
நனவுப்புகு விறலியிற் தோன்றும் நாடன்²¹⁸

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடற் பகுதியால் அறியலாம்.

கழைபாடு இரங்கப் பல்லியம் கறங்க
ஆடுமகள் நடந்த கொடும்புரி நோன்கயிறு²¹⁹

என்று வரிகளால் அறியலாம்.

பாணர், பொருநர், கூத்தர் ஆகிய ஆண் கலைஞர்களைப் போலவே விறலியராகிய பெண் கலைஞரும் சங்க காலத்தில் ஒத்த சிறப்பெய்தி விளங்கியுள்ளனர் என்பதை 'விறலியாற்றுப்படை' என்னும் பெயரில் அமைந்த துறை கொண்டு அறியலாம். இதனை,

யாமும் சேறுகம்; நீயிரும் வம்மின்
துயலும் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்
கொளைவல் வாழ்க்கைநும் கிளைஇனிது உணீஇயர்²²⁰

என்றும்

சில்வளை விறலி செல்குவை யாயின்²²¹

என்றும்

நல்யாழ் ஆகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
கனிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
விசம்புஆடு எருவை பசந்தடி கடுப்பப்
பகைப்புலம் மரீஇய தகைப்பெரும் சிறப்பில்
குடுமிக் கோமற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே²²¹

என்றும் இடம்பெறும் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

விறலி என்பாள் உள்ளக் குறிப்புப் புறத்தே புலப்படுமாறும், எண்வகைச் சுவையும் இனிதே பொலியுமாறும் பாடி ஆடும் மகள் ஆவாள். தலைவியின் ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயில்களுள் ஒருத்தியாகவும் விளங்கினாள் என்பதை,

தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்

.....
கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப²²³

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

மேலும்

விறலியர் அகத்திணை வாழ்வில் இல்லற இன்பத்தைக் கலை உணர்வோடு நோக்குபவர்களாகவும், தலைவன், தலைவியர்க்கு நல்லுணர்வு ஊட்டுபவராகவும் அமைந்தனர். புறத்திணை வாழ்வில் வறுமையில் வாடும் பொருளாதாரப் போராட்டக் கலைஞர்களாய்த் திகழ்ந்தனர்²²⁴

என்ற இராமகிருஷ்ணன் என்பவர் கூற்றும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. அகப்பாடல்களில் விறலி பற்றிய செய்திகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன.

நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள்

சங்க கால மகளிர் காரணக்காரியம் கருதாமலும், கண்ணால் பார்க்காமலும், அறிவு ஆராய்ச்சி செய்யாமலும் பல நம்பிக்கைகளை மேற்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். விரிச்சி கேட்டல், நிமித்தம் பார்த்தல், கண் துடித்தல், பல்லி ஒலித்தல், பேய், கனவு, மறுபிறப்பு போன்றன குறித்த நம்பிக்கைகள் அவர்களிடமிருந்தன.

விரிச்சிக் கேட்டல்

தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில், வெட்சித் திணைக்கண் போர் நிகழ்ச்சிக்குரிய துறைகளுள் ஒன்றாகப் 'பாக்கத்து விரிச்சி'²²⁵ சுட்டப்படுகின்றது. “வேண்டிய பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு இருள் கவியும் மாலைப் பொழுதில் சொல் ஓர்த்து நின்றல் விரிச்சியாகும்” என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுகின்றது. (பு.வெ.மா. நூ.3)

ஆடவர் போர், தூது, கல்வி, பொருள், தேடல் போன்ற காரணங்களால் மகளிரை விட்டுப் பிரிந்துச் செல்வர். அவர் திரும்பி வரும் வரை தலைவி மேற்கொள்ளும் செயல்களுள் விரிச்சி கேட்டலும் ஒன்றாகும். விரிச்சி கேட்கும் பொழுது தெய்வத்தை நெல்லும் நீரும். பூவும் தூவி வழிபடும் வழக்கம் உண்டு.

செம்முது பெண்டிர் நெல்லும், நீரும் தூவி விரிச்சி கேட்டு நின்றமையினைப் முல்லைப்பாட்டும் இயம்புகின்றன என்பதனை,

நெல்லீர் எறிந்து விரிச்சி ஓர்க்கும்
செம்முது பெண்டிர் சொல்லும் நிரம்பா²²⁶
..... நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருதுபெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப²²⁷

என்ற பாடல் வரிகளால் அறிய முடிகின்றது.

நிமித்தம் பார்த்தல்

ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன் நன்னாளும், நற்பொழுது, நன்னிமித்தமும் பார்த்துத் தொடங்கினால் அச்செயல் நன்மையாக முடியும் என்று பண்டைத் தமிழ் மக்கள் நம்பினர்.

தொல்காப்பியர் 'நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்'²²⁸ என்று நிமித்தம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நன்னிமித்தம், தீ நிமித்தம் என இருவகைப்படுத்தி அறியப்படும் இந்நிமித்தங்கள், நாள், பொழுது, கோள், விலங்கு, பறவை, மாந்தர், மரம் போன்றவற்றின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

“புலவர், கூத்தர், விறலியர் போன்றோர்கள் பரிசில் பெறச் செல்லும் போது நிமித்தம் பார்த்துச் செல்வார்கள்”²²⁹ என்பதை மலைபடுகடாமும், புறநானூறும் கூறுகின்றன. மேலும்,

தலைவரைப் பிரிந்து வருந்தும் மகளிர் அவர் வருவதற்குரிய நன்னிமித்தங்களை எதிர்பார்த்து நிற்பர் என்பதனை,

விடர்முகை அடுக்கத்து விறல்கெழு சூலிக்குக்
கடனும் பூணாம்; கைந்நூல் யாவாம்;
புள்ளும் ஓராம்; விரிச்சியும் நில்லாம்....²³⁰

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன.

மகளிர் தம் கைகளிலுள்ள வளைகள் இறுகினால் அதனை நன்னிமித்தமாகக் கருதுவர் என்று குறுந்தொகையும், ஐங்குறுநூறும் காட்டுகின்றன.

கரிவளைப் பொலிந்த தோளும் செற்றும்²³¹
மயிர்வார் முன்கை வளையும் செறாஉம்²³²

என்ற வரிகளால் அறியலாம். மேலும்

சங்க இலக்கியத்தில் ‘புள்’ என்னும் சொல் பறவைகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும், நிமித்தங்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் இடம் பெற்றுள்ளது என்பதைக் குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, மலைபடுகடாம் என்ற சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றன.

காக்கை கரைதல், குயில் பயிற்றல், நாரை உயரப் பறத்தல் போன்றன நன்னிமித்தங்களாகவும், ஆந்தை அலறல் தீ நிமித்தமாகவும் கருதப்பட்டன என்பதை,

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பவியே²³³
குருகும் இருவிசம்பு இவரும்; புதலும்
வரிவண்டு ஊத வாய்நெகிழ்ந் தனவே
கரிவளைப் பொலிந்த தோளும் செற்றும்
வருவர்கொல் வாழி தோழி! பொருவார்²³⁴
அஞ்சவரு குராஅல் குரலும் தூற்றும்²³⁵

என்ற சங்கப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

கண் துடித்தல்

கண் துடிப்பது கொண்டு நன்மை, தீமை பார்க்கும் நம்பிக்கை சங்ககால மகளிரிடம் இருந்தது. மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தால் நன்மையும், வலக்கண் துடித்தால் தீமையும் உண்டாகும் என்று நம்பினர்.

நுண்ணிய புருவத்தையுடைய இடக்கண் துடிப்பதால் தலைவர் இடையூறுகளைக் கடந்து, நம் சுற்றத்தாரையும் உடன்படுத்திக் கொண்டு வந்து விடுவார் என்பதை,

நுண்ணர் புருவத்த கண்ணும் ஆடும்²³⁶

என்று ஐங்குறுநூறும்,

பிரிந்து சென்ற தலைவர் வருவார் என்பதைத் தோழி, தலைவியிடம்,

நல்லெழில் உண்கணும் ஆடுமாலிடனே²³⁷

எனக் கூறுவதைப் பாலைக்கலியும்,

ஏற்றினை அடக்குகின்ற பொதுவனைக் கண்டு தலைவியின் கண்கள் துடித்தன. ஆகையால் அவன் தனக்குக் கணவனாக வாய்ப்பான் என்ற நம்பினான் என்பதனை,

வேளாண்மை செய்தன கண்²³⁸

என்ற கலிப்பாடலும் நயமுற விளக்குகின்றன.

பல்லி ஒலித்தல்

பல்லி ஒலிக்கும் திசையிடத்திற்கேற்ப நன்மையோ, தீமையோ நிகழும் என்னும் நம்பிக்கையினை ஆடவரும், மகளிரும் கொண்டிருந்தனர்.

“பிரிந்து சென்ற தலைவர் விரைவில் வருவார் என்பதனை நன்னிமித்தமாகச் சுவரிலுள்ள பல்லி ஒலித்தல் மூலம் சொல்லும் என்று மகளிர் நம்பினர்”²³⁹

என்பதை அகநானூறு, நற்றிணையும், கலித்தொகையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

பேய் நம்பிக்கை

சங்ககால மகளிர் பேய்கள் உள்ளனவென்று நம்பினர். அவற்றால் தீங்கு நேரும் என்ற அச்சமும் அவர்கள் பால் நிலவியது.

“அச்சம் தரும் தோற்றத்தைக் கொண்ட பேய்கள் போர்க்களம், இடுகாடு, பொது மன்றங்கள், மரங்கள் முதலியவற்றில் உறையுமென்றும், நள்ளிரவில் தெருக்களில் திரியுமென்றும், எருமையினை ஊர்தியாகக் கொண்டனவென்றும் நம்பினர்”²⁴⁰

இதனை புறநானூறும், மதுரைக்காஞ்சியும் எடுத்துரைக்கின்றன.

இறந்த கணவனின் பிணத்தைப் பேய்கள் தீண்டாதவாறு மனைவி காத்துக் கொள்ளுதலைத் தொல்காப்பியர் காஞ்சித்திணையில்

இன்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோன்
துன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சி²⁴¹

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் போரில் புண்பட்ட வீரர்களின் உடல்களைப் பேய்கள் தீண்டாதவாறு அவர்தம் மனைவியர் பாதுகாப்பர் என்பதைப் புறநானூறும் எடுத்துரைக்கின்றது. இதனை,

தீங்கனி இரவமொடு வேம்புமனைச் சொீஇ
வாங்கு மருப்பு யாழொடு பல்இயம் கறங்கக்
கைபயப் பெயர்த்து மை இழுது இழுதி
ஐயனி சிதறி ஆம்பல் ஊதி
இசைமணி எறிந்து காஞ்சி பாடி

நெடுநகர் வரைப்பில் கடிநறை புகைஇக்
காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமம் தாங்கிய
பும்பொறிக் கழற்கால் நெடுந்தகை புண்ணே²⁴²

என்ற புறநானூற்று வரிகளால் அறியலாம்.

கனவு நம்பிக்கை

சங்ககால மகளிர், கனவில் காணும் காட்சிகள் சில நன்மையாகவோ, தீமையாகவோ முடியும் என நம்பினர்.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் பிரிவை ஆற்றியிருந்த அவன் மனைவி இரவில் அரிதிற் பெற்ற துயிலின் கண் உண்டாகும் சிறு மகிழ்ச்சிக் காலத்தும் கனவு கண்டு வருந்தியதனைப் பதிற்றுப்பத்தும்,²⁴³

மகளிர் தம் காதலரொடு மகிழ்ந்ததாகக் கண்ட கனவு பொய்யாகாமல், அதனை நனவில் எய்தும் பொருட்டுச் செவ்வேளை வேண்டி வழிபட்டதைப் பரிபாடலும்²⁴⁴ சுட்டுகின்றது.

மறுபிறப்பு நம்பிக்கை

சங்க கால மக்கள், இம்மை மறுமை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை உடையவராய் வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பிறப்பில் செய்யும் நன்மை, தீமைகளின் பயன் மறுபிறப்பில் வந்தெய்தும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

மகளிர் கணவரோடு மனமொத்த வாழ்வு வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பிறப்பில் கணவன் – மனைவியாய் வாழும் வாழ்க்கையில் இம்மை மாறி மறுமை வந்துற்றாலும் அப்போதும் நீயே என் கணவனாகுக; யானே நின் மனைவியாகுக’ (குறு. 49:3-5) எனத் தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதால் இவர்களுடைய அன்பு பிறவிதோறும் தொடர விரும்பிய விருப்பம் தெரிகின்றது.

ஆயர்மகள், கொல்லேற்றின் கொம்பினைத் தழுவ அஞ்சும் ஆண் மகனை இம்மை மட்டுமன்றி, மறுமையிலும் மணம் செய்ய விரும்ப மாட்டாள்²⁴⁵

என்பதைக் கலித்தொகையும்,

தைந் நீராடுகின்ற மகளிர், முன்பு செய்த தவத்தால் இப்பிறப்பிற்
தைந்நீராடலைப் பெற்றோம்; அதனை மறுபிறப்பிலும் பெறுவோமாக என
வையையாற்றை வேண்டுவர்²⁴⁶

என்பதைப் பரிபாடலும் சுட்டுகின்றன.

மேற்கூறிய சங்கப் பாடல்களின் வழி அச்சமுதாயத்தின் மறுபிறவி பற்றிய நம்பிக்கைகள் மகளிரால்மேற்கொள்ளப்பட்டு வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டன என்பதை அறிய முடிகிறது.

பழக்க வழக்கங்கள்

‘பழக்கம்’ என்பது தனி மனிதனிடம் இயல்பாக வந்தமைந்த நடத்தையைக் குறிக்கும் பழக்கத்தின் தொடர்ந்த நிலையே ‘வழக்கம்’ ஆகும். பழக்கம் வழக்கம்

என்பனவற்றோடு 'மரபு' என்னும் ஒன்றையும் இணைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும். மரபு என்பது வழக்கமாகப் பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து வருவதாகும். ஒன்றொடொன்று தொடர்புடைய பழக்கம், வழக்கம், மரபு ஆகிய மூன்றனுள் 'பழக்கம்' என்பது தனிமனிதனைச் சார்ந்ததென்றும், 'வழக்கம்' என்பது சமுதாயத்தைச் சார்ந்ததென்றும், 'மரபு' என்பது சமுதாயம் விதிக்கும் கட்டுப்பாடு என்றும் கூறலாம். அவ்வகையில்

சங்ககால மகளிர் அச்சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக திகழ்ந்தனர். பிறைதொழுதல்,²⁴⁷ குறிகேட்டல்,²⁴⁸ கலந்தொடாதிருத்தல்²⁴⁹ முதலான பழக்கங்களையும், காக்கைக்குப் பலியிடல்,²⁵⁰ கழங்கிட்டுப் பார்த்தல்²⁵¹ முதலான வழக்கங்களையும் உடையவராய் வாழ்ந்துள்ளனர்.

இறை வழிபாடு, நோன்புகளும்

1) இறை வழிபாடு

கடவுள் வழிபாடு தொடக்கத்தில் இயற்கை வழிபாடாக இருந்தது. காலப் போக்கில் நீத்தோரை வழிபடும் வழக்கம் உருவாகி, நடுகல் வழிபாடாக வளர்ச்சியடைந்தது. திணை அடிப்படையில் வாழ்ந்த மக்கள், தத்தமக்குரிய திணை தெய்வங்களை வழிபட்டனர்.

சங்க கால மகளிர் தெய்வ வழிபாடு, விழாக் கொண்டாடுதல், நோன்பியற்றல் போன்றவற்றுள் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனர். சிவன், முருகன், திருமால், கொற்றவை, திருமகள், இந்திரன், வருணன் போன்ற தெய்வங்களுக்கு மகளிர் இறை நம்பிக்கையுடன் வழிபாடு நடத்தினர்.

மகளிர் முருகனுக்குரிய விழாவாகக் கார்த்திகை விளக்கிட்டு விழாவைக் கொண்டாடினர்²⁵² என்பதை அகநானூறும், நற்றிணையும் குறிப்பிடுகின்றன.

நாள்தோறும் மாலை வேளையில் வீட்டு முற்றத்தே விளக்கு ஏற்றி, நெல்லும் மலரும் தூவி வழிபடுவது, வீட்டினுள்ளே திருவிளக்கு ஏற்றி வழிபாடு செய்வதும் மகளிர் வழக்கமாகும் என்பதை,

அவ்விதழ் அவிழ்பதம் கமழப் பொழுதறிந்து
இரும்புசெய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது
மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர²⁵³

என்று நெடுநல்வாடை சுட்டுகின்றது.

2) நோன்புகள்

- அ) சிலம்புகழி நோன்பு
- ஆ) தைந்நோன்பு (தைந்நீராட்டு)

அ) சிலம்புகழி நோன்பு

இளம்பெண்கள் திருமணம் ஆவதற்கு முன்பு காலில் சிலம்பு அணிந்திருப்பர். இளம் பருவத்திலிருந்தே அணியப்பட்ட அச்சிலம்பு, மணம் முடிவானதற்குப் பின்னரும், மணம் நிகழ்வதற்கு முன்னருமான ஒரு நன்னாளில் மணமகள் இல்லத்தில் நீக்கப்படும். அந்நாளில் மணமகள் நோன்பு நோற்பாள். இது சிலம்புகழி நோன்பு எனப்படும். “அகப்பாடல்களுள் ஐந்து பாடல்கள்”²⁵⁴ சிலம்புகழி நோன்பு பற்றிக் கூறுவனவாக உள்ளன.

ஆ) தைந்நோன்பு (தைந்நீராடல்)

தை மாதத்தில் கன்னிப் பெண்கள் நீராடும் நோன்பு தைந்நோன்பு என்றும், தைந்நீராட்டு என்றும் வழங்கப் பெறும்.²⁵⁵

இந்நோன்பு அம்பா ஆடல், மார்கழி நீராடல், தைந்நீராடல், பாவை நோன்பு எனப் பல பெயர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தைந்நீராடும் கன்னியர் நாட்டில் மழை செழிக்க வேண்டும் என்றும், நல்ல கணவர் அமையவேண்டும் என்றும் வேண்டுவர்.²⁵⁶

இவற்றில் மகளிரின் பொதுநல நோக்கத்தையும், தன்னல நோக்கத்தையும் தைந்நீராடல் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

இயல் தொகுப்புரை

- ♦ சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டக் கூடிய சொற்களாக மகளிர், பெண்டு, பாவை, குழவி, மடந்தை, அரிவை, இனியோள், பைங்கிளி, தொடியோள் போன்றவை சுட்டப்படுகின்றன.
- ♦ சங்க இலக்கியங்கள் அகப்புறப் பாகுப்பாட்டின் படி அமைந்திருக்கின்றன. பெண் என்பவள் அகத்திற்குரியவளாகவும் ஆண் என்பவன் அகம் புறம் இரண்டிற்கும் உரியவளாகவும் வரையறுக்கும் போக்கை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- ♦ அகப்பாடல்களில் தலைவி தலைவனுக்குரியவளாக, அவன் அன்பை யாசிப்பவளாக, அவன் காதலில் மகிழ்வவளாக, அவனை நேசிப்பவளாக, அவன் வரவை எதிர் நோக்குபவளாக, அவன் அலட்சியத்திற்கு வருந்துபவளாக, அவனைத் தன்னிடம் இருத்திக் கொள்ளப் பெரும் முயற்சி எடுப்பவளாக மொத்தத்தில் அவனே வாழ்வாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.
- ♦ இச்செறிப்பு, தோழியின் மூலம் தன் காதலை வெளிப்படுத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் அனைத்தும் பெண்ணைத் துணிவாகச் செயல்பட விடாத சூழலைத்தான் காட்டுகின்றன. மகளிர் நேரடியாகத் தம் காதலைச் சொல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை அதே போல் மடலேறுவதற்கும் சங்க காலத்தில் மகளிர்க்கு உரிமையில்லை என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.
- ♦ மணமானப் பெண் சிலம்பை நீக்கி விடுதல் திருமணமானவள் என்பதைச் சமுதாயத்திற்கு அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் சடங்காக அமைந்துள்ளது. குழந்தையாக இருந்த போதே தொடங்கி அணிந்து வந்தச் சிலம்பு அகற்றப்படுவதைக் குறித்து மகளிர் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததாகவோ, வருந்தியதாகவோ தெரியவில்லை.
- ♦ பெண்களுக்கு மட்டுமே கற்பு தலையானதாகக் கருதப்பட்டதையும், அதையும், பெண்கள் மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்ட நிலையையும் அறிய முடிகின்றது.
- ♦ சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு நிலைப் பெயர்களாக மகள், மனையோள், தாய், நுவ்வை, அன்னை போன்ற சொற்கள் காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ பெண்ணின் பண்பு நலன்களாக அச்சம், நாணம், பொறை, மென்மை, காதல், கற்பு போன்றவை சுட்டப்படுகின்றதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ சங்க இலக்கியத்தில் ஆடை, அணிகலன்கள், ஒப்பனை, போன்றனவற்றின் மீது மகளிர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை அறிய முடிகின்றது.

- ♦ கணவனை இழந்த பெண்டிர்க்குப் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. கணவனை இழந்த மகளிர் சிலர் தீப்பாய்ந்து உயிர் விட்டனர். மற்றவர்கள் கைம்மை நோன்பு நோற்றனர். கணவன் இழந்ததற்கு அடையாளமாகப் பெண்ணின் கூந்தல் களையப்பட்டது; வளைகள் அகற்றப்பட்டன; அணிகள் களையப்பட்டன, எளிய உணவுகள் தரப்பட்டன, விருந்தோம்பும் தகுதி மறுக்கப்பட்டது. திருமணம் போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் பங்கேற்க அழைக்கப்படவில்லை. இந்தக் கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் பெண்களும் அமைதியாக ஏற்றுக் கொண்ட நிலையைத்தான் காண முடிகின்றது.
- ♦ பரத்தமை ஒழுக்கம், பெண் சமுதாயத்தின் மேல் இருந்த பொருளாதாரத் தற்குதந்திரமின்மையைக் காட்டுகின்றது. தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு வழி தெரியாத காரணத்தால் பெண் இந்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள்.
- ♦ சங்ககால மகளிர் தம் குடும்பத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் தத்தம் தொழிலில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ சங்ககால மகளிர் தம் உடலமைப்பிற்கும் உள்ள இயல்பிற்கும் ஏற்ற விளையாட்டுக்களை ஆடுவதில் ஆர்வமிக்கவர்களாகவும், பல நம்பிக்கை பழக்க வழக்கங்களைத் தம் வாழ்க்கைத் தேவைக்கேற்ப கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும் இறைவழிப்பாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் விளங்கியதைச் சங்கப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

இயல் மூன்று
சங்க கால மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

ஆய்வு முடிவு	ஆய்வு மூலம்
★ தலைவி தலைவனுக்கு உரியவனாக அவன் அன்பை யாசிப்பவளாக அவன் காதலில் மகிழ்பவளாக அவனை நேசிப்பவளாக அவன் வரவை எதிர் நோக்குபவளாக அவன் அலட்சியத்திற்கு வருந்துபவளாக அவன் தன்னிடம் இருத்திக்கொள்ள பெரும் முயற்சி எடுப்பவளாக மொத்தத்தில் அவனே வாழ்வாக படைக்கப்பட்டுள்ளான்.	நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று நீரினும் ஆரளவின்றே சாரல் கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே (குறு. 3:1-4)
★ மணமான பெண் சிலம்பை நீக்கி விடுதல் திருமணமானவள் என்பதை சமுதாயத்திற்கு அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் சடங்காக அமைந்துள்ளது.	சிலம்பு கழீஇய செல்வம் பிறருழைக் கழிந்த என் ஆயிழை அடியே? நற்றிணை (279:10-11)
★ பெண்களுக்கு மட்டுமே கற்பு தலையாயதாக கருதப்பட்டது.	முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன் (பத்துப் பாட்டு சிறு. 30) வடமீன் புரையும் கற்பின் மடமொழி அரிவை (புறநானூறு 122: 8)
★ பெண்களின் பண்பு நலன்களாக அச்சம் மடம் நாணம் பொறை மென்மை கூட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.	அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்த நிச்சமும் பெண்பாற் உரிய என்ப (தொல்காப்பியம் பொருள் நூ.எண். 1045) பொறையொடு மலிந்த கற்பின் மான் நோக்கி (புறம். 361:14)
★ சங்க காலத்தில் பெண்கள் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை போன்றவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.	மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே” (நற்றிணை 60:7-11) தேம்கமழ் திருநுதல் திலகம் தைஇயும் (அகநானூறு 389:3)

ஆய்வு முடிவு

★ கணவனை இழந்த பெண்டிர்க்கு பல கட்டுப்பாடுகள் சமுதாயத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. சிலர் தீப்பாய்ந்து உயிர்விட்டனர். சிலர் கைம்மை நோன்பு நோற்றனர்.

★ பெண்ணின் கூந்தல் களையப்பட்டது. வளையல்கள் அகற்றப்பட்டன. அணிகள் களையப்பட்டன. எளிய உணவுகள் தரப்பட்டன. விருந்தோம்பும் தகுதி மறுக்கப்பட்டது திருமணம் போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் அழைக்கப்படவில்லை. இந்த கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் பெண்கள் அமைதியாக ஏற்றக்கொண்ட நிலையைத்தான் காணமுடிகின்றது.

★ பரத்தமையொழுக்கம் பெண் சமுதாயத்தின் மேல் இருந்த பொருளாதார தற்குத்திர மின்மையைக் காட்டுகின்றது.

★ குடும்பத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள தம் தம் தொழில்களில் சிறந்து விளங்கினர்.

ஆய்வு மூலம்

.... நறு நெய் தீண்டாது
அடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளை சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்ற வதியும்
உயவற் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டு ஈமம்
நுமக்கு அரி தாகுக தில்ல எமக்குளம்
பெருந்தோள் கணவன் மாய்ந்தென அரும்புஅற
வள்ளிதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையும் தீயும் ஓர் அற்றே

(புறம். 246)

கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி (புறம். 250)

வளையில் வறுங்கை ஒச்சிக்

கிளையுள் ஓய்வலோ (புறம். 253)

அம்ம வாழி தோழி ஊரன்
வெம்முலை அடைய முயங்கி நம்வயின்
திருந்திழைப் பணைத்தோள் நெகிழப்
பிரிந்தனன் ஆயினம் பிரியலன் மன்னே (ஐங். 39)

.... ஆய்மகள்
அளவிலை உணவின் கிளைஉடன் அருத்தி
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்
எருமை, நல் ஆன், கருநாகு, பெறுஉம்
பத்துப்பாட்டு, (பெரும் 155-165)

... பாண்மகள்

சின்மீன் சொரிந்து பன்னெல் பெறுஉம்

(ஐங் 49:1-2)

ஆய்வு முடிவு

- ★ தம் உடலமைப்பிற்கும் உள்ள இயல்பிற்கும் ஏற்ற விளையாட்டுக்களை ஆர்வமுடன் விளையாடியதை அறிய முடிகின்றது.

- ★ பல நம்பிக்கை பழக்க வழக்கங்களை தம் வாழ்க்கைத் தேவைக்கேற்ப கடைப்பிடித்தனர்.

- ★ இறைவழிப்பாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.
-

ஆய்வு மூலம்

நன்றாகின்றால் தோழி நம் வள்ளையுள் ஒன்றி நாம் பாட... **(கலி. 41:40-42)**

மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும் (குறுந். 31:2)
ஞாமல் ஒங்குசினைத் தொடுத்த தொடுங்கழித்
தாழை வீழ்கயிற்று ஊசல் தூங்கி
(அகம். 20:5-6)

நெல்நீர் எறிந்து விரிச்சி ஓர்க்கும்
செம்முது பெண்டிர் **(புறம். 280:6-7)**

வேளாண்மை செய்தன கண் **(கலி. 101:46)**

அவ்விதழ் அவிழ்பதம் கமழப் பொழுதறிந்து
இரும்புசெய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது
மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர
(நெடுநல் 41-44)

அடிக்குறிப்புகள்

1. பரிபாடல், 2:13, ப.118
2. மணிமேகலை, 7: 113–114.
3. ஐங்குறுநூறு 94, ப.127.
4. மேலது, 89, ப.129
5. குறுந்தொகை, 184, ப.228.
6. ஐங்குறுநூறு 92, ப.124.
7. குறுந்தொகை, 52, ப.85
8. அகநானூறு, 366, ப.159
9. குறுந்தொகை, 206, ப.250.
10. ஐங்குறுநூறு 375, ப.425.
11. நற்றிணை, 173, ப.232
12. ஐங்குறுநூறு 97, ப.130.
13. மேலது, 87, ப.118.
14. மேலது, 24, ப.40.
15. நற்றிணை, 172, ப.231.
16. மேலது, 173, ப.232.
17. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.1045, ப.405.
18. மேலது, நூ.எண்.1155, ப.466.
19. புறநானூறு 196:13, ப.325.
20. நற்றிணை, 17:8, ப.22.
21. புறநானூறு 361:14, ப.507.
22. குறுந்தொகை, 397: 4–7, ப.461.
23. வெள்ளைவாரணன், க., சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள், ப.84
24. அகநானூறு, 225:1–3, ப.241.
25. கலித்தொகை, 13, ப.51.
26. குறுந்தொகை, 2:3, ப.25.
27. மேலது, 49:3–5, ப.82.
28. மேலது, 57:1–6, ப.90.
29. மேலது, 3:1–4, ப.27.
30. தட்சணாமூர்த்தி, அ., சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள், ப.102.

31. பத்துப்பாட்டு, சிறு.30, ப.162.
32. புறநானூறு 122:8, ப.233
33. நற்றிணை, 17:8, ப.22.
34. குறுந்தொகை, 384, ப.337.
35. நற்றிணை, 60, ப.80.
36. மேலது, 262, ப.352.
37. குறுந்தொகை, 52, ப.85.
38. நற்றிணை, 147, ப.195.
39. ஐங்குறுநூறு 219, ப.262.
40. நற்றிணை, 6, ப.80.
41. மேலது, 190, ப.257.
42. மேலது, 75, ப.99.
43. அகநானூறு, 230, ப.252.
44. கலித்தொகை, 97, ப.370.
45. நற்றிணை, 9, ப.12.
46. மேலது, 392, ப.526.
47. புறநானூறு 211, ப.347.
48. பத்துப்பாட்டு, பட்டின பா.10, ப.50.
49. ஐங்குறுநூறு 291, ப.341.
50. குறுந்தொகை, 125, ப.165.
51. நற்றிணை, 77, ப.102.
52. பத்துப்பாட்டு, சிறு.13-32, ப.162.
53. அழகம்மை, கே.பி.சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.176.
54. அகநானூறு, 176:13-14, ப.123.
55. மேலது, 320:3-4, ப.57.
56. ஐங்குறுநூறு 73, ப.103.
57. அழகம்மை, கே.பி.சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.180.
58. பகவதி, கே., தமிழர் ஆடைகள், ப.16.
59. நற்றிணை, 60:7-11, ப.80.
60. மேலது, 337:3-7, ப.450.
61. ஐங்குறுநூறு 16, ப.30.
62. அகநானூறு, 389:3, ப.213.

63. பத்துப்பாட்டு, முருகு.24-25.
64. அகநானூறு, 253:25-26, ப.303.
65. பத்துப்பாட்டு, பொருநர்.27-28, ப.125.
66. அகநானூறு, 62:2, ப.140.
67. பத்துப்பாட்டு, நெடுநல்.49-52, ப.
68. அகநானூறு, 317:4-5, ப.50.
69. பத்துப்பாட்டு, மதுரை.416, ப.370.
70. அகநானூறு, 389:4-6, ப.213.
71. கலித்தொகை, 143:32-33, ப.559.
72. இராமகிருட்டிணன், அகத்தினை மாந்தர்-ஓர் ஆய்வு, ப.115.
73. கலித்தொகை, 142:6-10, ப.551.
74. அகநானூறு, 16:5-13, ப.40.
75. மேலது, 12:4-5, ப.30.
76. நற்றிணை, 128:4, ப.169.
77. மேலது, 72:3, ப.95.
78. அகநானூறு, 110:25, ப.246.
79. மேலது, 268:10, ப.339.
80. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.1035, ப.
81. மாணிக்கம் வ.சுப., தமிழ்க்காதல், ப.80.
82. நம்பியகப் பொருள், நூ.எண்.111, ப.111.
83. அகநானூறு, 63:15, ப.142.
84. மேலது, 117:9, ப.263.
85. நற்றிணை, 110, ப.144.
86. அகநானூறு, 145, ப.58.
87. மேலது, 95:11-13, ப.212.
88. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.119, ப.386.
89. நற்றிணை, 149:1-5, ப.199.
90. குறுந்தொகை, 23, ப.49.
91. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.1039, ப.406.
92. அகநானூறு, 117:8, ப.263.
93. மேலது, 17:3, ப.42.
94. மேலது, 207:12, ப.188.

95. மேலது, 219, ப.226.
96. மேலது, 275:10, ப.355.
97. நற்றிணை, 279:10–11, ப.374.
98. ஐங்குறுநூறு 373, ப.423.
99. தட்சணாமூர்த்தி, அ., சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள், ப.82.
100. புறநானூறு 281:1–7, ப.422.
101. கலித்தொகை, 85:32–36, ப.314.
102. அகநானூறு, 219:5–7, ப.226.
103. கலித்தொகை, 86:11–24, ப.319.
104. நற்றிணை, 110:2–4, ப.144.
105. அகநானூறு, 145:18–20, ப.58.
106. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பக்.242–243.
107. அகநானூறு, 60:4–6, ப.136.
108. மேலது, 216:1–4, ப.219.
109. குறுந்தொகை, 167, ப.209.
110. அழகம்மை, கே.பி., சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.68.
111. ஐங்குறுநூறு 203, ப.243.
112. சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக் காதை, 17–77, ப.95.
113. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.1111, ப.386.
114. நற்றிணை, 42:9–11, ப.54.
115. குறுந்தொகை, 11:3–4, ப.35.
116. மேலது, 33, ப.62.
117. அகநானூறு, 384:12–14, ப.201.
118. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.304.–310, ப.250.
119. மேலது, 167–168, ப.237.
120. பத்துப்பாட்டு, மலை.178–183, ப.578.
121. புறநானூறு 33:8–13, ப.127.
122. புறநானூறு 280:14, 246:10, 125:1, 238:6, 261:18.
123. புறநானூறு 246, 25, 250, 261, 280, 237, 238, 253, 254, 256, 249.
124. இராமகிருட்டிணன், எஸ்., இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும், ப.339.
125. தட்சணாமூர்த்தி, அ., சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள், ப.162.
126. பெட்ரண்டு ரஸ்ஸல், தமிழாக்கம்—மாதவன் கோ., திருமண முறைகள், ப.169.

127. அகநானூறு, 266:9–10, ப.334.
128. பரிபாடல், 20:48–49, ப.264.
129. ஏழுமலம், சொ., சங்ககாலத்தில் ஆண் பெண் உறவு, ப.53.
130. அழகம்மை, கே.பி., சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.84.
131. கலித்தொகை, 68, 69, 71, 72, 74, 78, 91, 96.
132. குறுந்தொகை–8, 164, அகம்.376, 396, ஐங்.37, 39, 40, 81, 87, 89, 90.
133. அகநானூறு, 336, ப.91.
134. குறுந்தொகை–364, அகம்.186, ப.95.
135. ஐங்குறு.38, 77, 78, 86, 88, அகம்.76, 100, 166, 276, குறுந்.370, நற்.100, 216, 290, 320
136. பத்துப்பாட்டு, பட்டின.246, ப.497.
137. பத்துப்பாட்டு, மதுரை.583, ப.385.
138. மேலது, 559–589, ப.383.
139. சிலப்பதிகாரம், 14:125–167, ப.65.
140. புறநானூறு 183:3–10, ப.313.
141. இராகவையங்கார், ரா., நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலார், ப.4.
142. Natarajan, D., Women Poets of Tamil Nadu-Sangam Age, page.50.
143. குறு.294, மது.610–615, கலி.102:33–39, அகம்.20:7, ஐங்.181:2–3, புறம்.24:4–6, கலி.104:60–62, 106:31–33, மலை.320–322, மது.611–615, குறி.195–197, முருகு.215–216, அகம்.232:7–10, 336:6–9.
144. சிவகாமசுந்தரி, சு., சங்க இலக்கிய விளையாட்டுக் களஞ்சியம், ப.107.
145. தமிழிசைக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி–அ–ஒள, ப.248.
146. கலித்தொகை, 41:40–42, ப.76.
147. Tamil Lexicon, Vol.IV, p.1963.
148. குறுந்தொகை, 31:2, ப.59.
149. அகநானூறு, 90:2, ப.203.
150. மேலது, 275: 18–19, ப.355.
151. கலித்தொகை, 51:1–3, ப.188.
152. அகநானூறு, 20:5–6, ப.47.
153. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.333, ப.253.
154. நற்றிணை, 305:1, ப.407.
155. பத்துப்பாட்டு, முருகு.68, ப.71.

156. பத்துப்பாட்டு, குறிஞ்சி 55–58, ப.447.
157. பத்துப்பாட்டு, பொருநர் 241, ப.154.
158. அகநானூறு, 20:8, ப.48.
159. பத்துப்பாட்டு, பட்டின 99, ப.492.
160. குறுந்தொகை, 144:2, ப.182.
161. கலித்தொகை, 59:5, ப.217.
162. குறுந்.276:1–2, கலி.76:7, ஐங்.383:5.
163. பத்துப்பாட்டு, மதுரை 410, ப.369.
164. குறுந்தொகை, 48:1, ப.80.
165. புறநானூறு 36:3–5, ப.133.
166. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.334–335, ப.150.
167. சசிலல்லி வி.சி., பண்டையத் தமிழர் தொழில்கள், ப.288.
168. அகநானூறு, 185:11–13, ப.146.
169. குறுந்தொகை, 290:2, ப.343.
170. மேலது, 360:6, ப.422.
171. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.155–165, ப.337.
172. பெரும்.206–246, மது.246–270, மலை.100–185.
173. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.206–246, ப.242.
174. அகநானூறு, 261:1–2, ப.323.
175. மேலது, 126:7–12, ப.13
176. ஐங்குறுநூறு 48:1–3, ப.71.
177. மேலது, 49:1–2, ப.72.
178. மேலது, 47:1–3, ப.70
179. அகநானூறு, 320:1–4, ப.57.
180. நற்றிணை, 331:4, ப.442.
181. அகநானூறு, 20:1–3, ப.69.
182. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.94–100, ப.207.
183. அகநானூறு, 157:1, ப.84.
184. மேலது, 245:9, ப.284.
185. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.339, ப.255.
186. பத்துப்பாட்டு, சிறும்.158–159, ப.187.
187. பத்துப்பாட்டு, மது.620–623, ப.388.

188. நற்றிணை, 97:6-9, ப.127.
189. மேலது, 118: 8-11, ப.155.
190. மேலது, 353:1-2, ப.471.
191. புறநானூறு 24:31-32, ப.113.
192. மேலது, 367:6-7, ப.516.
193. பத்துப்பாட்டு, மதுரை.779-781, ப.401.
194. பத்துப்பாட்டு, முல்லை.46-49, ப.285.
195. புறநானூறு 311:1-2, ப.451.
196. கலித்தொகை, 72:14, ப.265.
197. பத்துப்பாட்டு, மதுரை.583, ப.384.
198. பத்துப்பாட்டு, பட்டின.246, ப.521.
199. புறநானூறு 86:5-6, ப.197.
200. மேலது, 279:1-2, ப.419.
201. புறநானூறு 278, 295:5-8.
202. பத்துப்பாட்டு, பெரும்.134-136, ப.234.
203. வெள்ளைவாரணன், க., சங்க காலத் தமிழ் மக்கள், ப.91.
204. அகநானூறு, 352:14-17, ப.129.
205. மேலது, 109:1-2, ப.443
206. குறுந்தொகை, 291:2-4, ப.345.
207. அகம்.97:10-11, 152:4, 208:3.
208. குறு.298:6-7, 23:3-5.
209. பத்துப்பாட்டு, நெடுநல்.67-70, ப.424.
210. பதிற்றுப்பத்து 46:4-7, ப.157.
211. மேலது, 57: 6-10, ப.198.
212. அகநானூறு, 102:5-9, ப.392.
213. பத்துப்பாட்டு, மலை.534-536, ப.611.
214. புறநானூறு 281:4-7, ப.422.
215. பத்துப்பாட்டு, மதுரை.604-607, ப.386.
216. ஐங்குறுநூறு 311:1-2, ப.363.
217. புறநானூறு 70, ப.180.
218. அகநானூறு, 82:9-10, ப.302.
219. மேலது, 64:3-4, ப.236.

- 220.பதிறுப்பத்து, 49:1-3, ப.165.
221. மேலது, 78:3, ப.276.
- 222.புறநானூறு 64, ப.272.
- 223.தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.52, ப.76.
- 224.கிருஷ்ணன், இராம., இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும், ப.274.
- 225.தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.3, ப.84.
- 226.புறநானூறு 280:6-7, ப.421.
- 227.பத்துப்பாட்டு, முல்லை 8-11, ப.276.
- 228.தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.30:17-18, ப.64.
- 229.மலை.64-66, 446-448, புறம்.204:10-11,
- 230.குறுந்தொகை, 289:1-3, ப.342.
231. மேலது, 260:3, ப.309.
- 232.ஐங்குறுநூறு 218:2, ப.261..
- 233.குறுந்தொகை, 210, ப.255.
234. மேலது, 260, ப.309.
- 235.புறநானூறு 280:5, ப.421.
- 236.ஐங்குறுநூறு 218:1, ப.261.
- 237.கலித்தொகை, 11:23, ப.45.
- 238.மேலது, 101:46, ப.387.
- 239.அகம்.9:19, 289:15, 351:15-16, நற்.169:3, 246:2, 333:10-12, கலி.11: 20.
- 240.புறம்.238:1-5, மது.631-633,
241. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.எண்.19, ப.35.
- 242.புறநானூறு 281:1-9, ப.422.
- 243.பதிறுப்பத்து, 19:11-13, ப.50.
- 244.பரிபாடல், 8:103-105, ப.130.
- 245.கலித்தொகை, 103:63-64, ப.398.
- 246.பரிபாடல், 11:139-140, ப.175.
- 247.அகநானூறு, 239:9-10, ப.272.
- 248.குறு.23:1-3, நற்.288:6, அகம்.98:9-10, 22:7
- 249.புறநானூறு 299, ப.439.
- 250.பொருநர் 181-184, குறிஞ்சி 210:2-6.
251. நற்றிணை, 47:7-10, ப.62.

252. அகம்.11:4–5. 141:7–11, 185:11, நற்.202:10.

253.பத்துப்பாட்டு, நெடுநல் 41–44, ப.412.

254. அகம்.315, 369, 385, நற்.279, ஐங்.399.

255.சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம், தொகுதி மூன்று, ப.421.

256.பரி.11:80–81, 138–140, ப.174.

இயல் - நான்கு

20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

உலக வரலாற்றில் நாகரிகமாக வாழ்ந்து வரும் இனம் மக்களினம். அதில் சிறந்த வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டு விளங்குவது தமிழினம்.

மக்களினம் ஆண் - பெண் என்ற இரண்டு பால்களாகப் பிரிந்து அமைந்துள்ளது. இவ்விரு இனங்களில் எந்த இனம் உயர்ந்தது? எந்த இனம் தாழ்ந்தது? என்று கூற இயலாது.

ஆண் உயர்ந்த நிலையில், பெண் தாழ்த்தப்படுவதும் பெண் உயர்ந்த நிலையில் ஆண் தாழ்த்தப்படுவதும் மனித இனம் பக்குவப்படாத நிலையை உணர்த்துகிறது.

மேம்பாடுடைய சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் எனில் ஆண் - பெண் சம உரிமைச் சிந்தனை இன்றியமையாததாகும்.

19ம் நூற்றாண்டு முதலே பெண்கள் அடிப்படை உரிமைகள் இன்றி வாழ்ந்த அவலநிலையை உணர்ந்து பல சான்றோர்கள் பெண்ணுரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்கலாயினர். அவர்களுள் இராசாராம் மோகன்ராய், பாரதியார், பாரதிதாசன், அம்பேத்கர், ஜோதிராம் பூலே, தயானந்த சரஸ்வதி, வீரேசலிங்க பந்தலு, நாராயணகுரு, தந்தை பெரியார் முதலியோர் பெண்ணுரிமைக்காகத் தீவிரமாகப் போராடியவர்கள் ஆவார்கள்.

பெண் விடுதலைக்காகவும், பெண் உரிமைக்காகவும் ஆடவரோடு சில மகளிரும் குரல் கொடுத்தனர். அன்னிபெசன்ட் அம்மையார், முத்துலட்சுமி அம்மையார், மார்கரெட் கௌசின்சு, போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம், தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை, என்றெல்லாம் பெண்ணினம் போற்றப்பட்டது. இவ்வாறெல்லாம் போற்றப்பட்ட பெண்ணினம் காலப்போக்கில் இடைக்காலத்தே தாழ்த்தப்பட்டது. இந்நிலை தொடர்ந்து காணப்பட்டதை உணர்ந்த பாரதியார் முதன் முதலில் தம் கவிதையின் வாயிலாகப் பெண்ணிற்கு உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை முன் வைத்தார் என்றால் மிகையாகாது. இவரைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசன், கவிமணி, நாமக்கல் கவிஞர் முதலாக இன்று காணலாகும் வைரமுத்து, பா. விஜய், அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, வத்ஸலா, ஆண்டாள், பிரியதர்ஷினி முதலாக அனைவரும் பெண் ஆணிற்கு இணையாக அனைத்துத் துறைகளிலும் சாதனைப் படைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினையே தம் கவிதைகளின் வாயிலாக முன் நிறுத்திச் செல்லுகின்றனர்.

இருபது, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகளின் வழி அறியப்படும் பெண்களுடைய வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் இவ்வியலில் ஆராயப்படுகிறது.

கவிதையின் இலக்கணம்

சுவைபுதிது பொருள்புதிது வளம்புதிது
சொற்புதிது சோதிமிக்க
நவகவிதை எந்நாளும் அழியாத
மா கவிதை.¹

என மகாகவி பாரதியார் புதுக்கவிதையின் பெருமையைப் போற்றி உரைப்பார்.

மரபுவழி வந்த இலக்கணம் மீறித்
தோன்றியது தானே புதுக்கவிதை என்ப²

என்று இரா. இராசேந்திரன் அவர்கள் புதுக்கவிதை இலக்கணம் என்ற தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மரபுக் கவிதை என்பது
உரைக்குள் வைக்கப்பட்ட வாள்
புதுக்கவிதை என்பது
உரையிலிருந்து கவனமாக
கழற்றப்பட்ட வாள்³

என்று வைரமுத்து அவர்கள் புதுக்கவிதை குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும்,

இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டித பவனி இவை
எதுவும் இல்லாத
கருத்துக்கள் தம்மைத்
தாமே ஆளக்
கற்றுக் கொண்ட
புதிய மக்களாட்சி
முறையே
புதுக்கவிதை⁴

என்று மு. மேத்தா ஊர்வலம் என்ற நூலில் புதுக்கவிதைக்குரிய இலக்கணத்தைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கம்

இலகு கவிதை, கட்டிலடங்கா கவிதை, வசன கவிதை, உரைவீச்சு, என்ற பல பெயர்களால் புதுக்கவிதை அழைக்கப்படுகிறது.

நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் புதுக்கவிதை, சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், பரந்து விரியும் பாடுபொருளுக்கும் வடிகாலாகவும் புதிய கவிதைத் துறைக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

புதுக்கவிதையில் சொற்சிக்கனம், பேச்சு வழக்கு, புதுமைப் படிமம், பயன்பாடு, தற்காலச் சொல்லாட்சி, உணர்ச்சிப் பாங்கு, தத்துவ நோக்கு, ஒலிநய அழுத்தம், நிகழ்கால உணர்வு, சமுதாய நெருக்கடி நிலை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கமாகக் காணலாம். சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரச்சனைகளையும், தேவைகளையும் புதுக்குரலில் ஒலிப்பது தான் இன்றையப் புதுக்கவிதையின் போக்காகக் கருதப்படுகிறது.

மரபுக் கவிதையானாலும், புதுக்கவிதையானாலும் தற்கால நிலையில் பெண் விடுதலைக்காகவும், பெண் உரிமைக்காகவும் குரல் எழுப்பும் கவிஞர்கள் பலர். அவர்களுள் பெண்ணினத்தைத் தமது கவிதையில் பாட முனைந்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் பாரதியார்.

பெண்ணைப் பெண்ணாக மதிக்காமல் மண்ணாக நினைப்பதை நினைத்துப் பொங்கினார்.

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் - புனிப்
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் - நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்.⁵

என்று பெண்ணுரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர் பாரதியே என்றால் மிகையாகாது.

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் இடம் பெறுவதைப் பின்வரும் கவிதைகள் வழி அறியலாம்.

பூவை

“பூவையரின் நற்குணங்கள் விளங்குகின்ற வண்ணம்”⁶

மங்கை

“புவிமீதில் மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே நன்றாய்”⁷

நங்கை

“நங்கையர் படைப்பென்பேன் நான்”⁸

பெண்கள்

“தடைகளெல்லாம் மாற்றியதால் படித்தறிந்தார் பெண்கள்”⁹

பெண்மக்கள்

“புது வடிவாய் பெண் மக்கள் ஆளும் வகை கண்டோம்”¹⁰

பெண்மணி

“பெண்மணிகள் உலகத்தின் கண்மணிகள்”¹¹

தையல்

“தையலால் தந்த புது மையலால்...”¹²

கோதையர்

“கொல்லையிலே பூத்த மலர் கொத்தாகப் புன்னகைத்துக் கோதையர்
மனம் பறிக்கும் ஒரு நாள்....”¹³

மெல்லியள்

“மல்லிகைப் பூ ஆரமொரு மெல்லியலின் கூந்தலிலே”¹⁴

என்று மேற்கண்டப் பல்வேறு பாடல்கள் மூலம் மகளிரைச் சுட்டக் கூடிய சொற்களாகப் பூவை, மங்கை, நங்கை, பெண்கள், பெண்மக்கள், பெண்மணி, தையல், கோதையர், மெல்லியல் போன்றவை இடம்பெறுவதை அறிய முடிகிறது.

மகளிரைச் சுட்டும் உறவுமுறைப் பெயர்கள்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரின் உறவுமுறைப் பெயர்களைக் குறிக்க அன்னை, தமக்கை, துணைவி, மனைவி, மகள், பாட்டி, அத்தை, மாமி போன்ற சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. இதை,

தொண்டெனவே குடும்பத்தில் நல்லுழைப்பை நல்கித்
தூய அன்னை, துணைவியுமாய் நிகரில்லாத் தங்கை
கண்ணான தமக்கையெனப் புனிதன்னில் சிறந்தே
கனிஇதழில் புன்னகையை என்றென்றும் தேக்கிப்
பெண் தெய்வம் போல் வந்தே பெரும் புனியைக் காக்கும்¹⁵

என்றும்,

“..... மாமி மெச்சம் பேரெடுத்தவள்”¹⁶

என்றும் இடம்பெறும் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. மேலும், கவிஞர் தமிழ்மதி அவர்கள் பல்வேறு பண்பு நலன்களை உணர்த்தும் உறவுகளாகப் பெண்கள் திகழ்வதை,

தாய்மைக்கு ஓர் அன்னை
தயாளத்திற்கு ஒரு தமக்கை
பாசத்திற்கு ஒரு தங்கை
பழங்கதை சொல்வதற்கு ஒரு பாட்டி
காதலுக்கு ஒரு மங்கை
அன்பிற்கு ஒரு அருமை மகள்
அரவணைப்பிற்கு ஓர் அத்தை
வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஒரு மனைவி¹⁷

என்ற பாடல் வழிப் புலப்படுத்துகிறார். இப்பாடல்களில், மகளிரின் உறவு முறைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கான பல்வேறு பெயர்கள் இடம் பெறுவதை அறிய முடிகிறது.

தற்காலப் பெண்களின் பண்பு நலன்

தற்காலக் கவிதைகளில் இடம் பெறும் பெண்மைப் பண்புகள் சங்க இலக்கியம் காட்டும் பெண்மையின் பண்புகளிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது. பெண்களிடையே ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சியின் காரணத்தாலும், பல்வேறு சான்றோர்கள் ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வின் காரணத்தாலும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு போன்ற குணங்களுக்கெல்லாம் இன்றையச் சமுதாயத்தில் புது விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. பாரதியார் அச்சமும் நாணமும் நாய்கட்கு வேண்டும் என்றும் பேணும் நல்லறமே பெண்ணின் குணம் என்றும் தற்காலப் பெண்களின் பண்பு நலனுக்கு விளக்கம் தருகிறார் என்பதை,

நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்¹⁸

என்ற பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

இவரைப் போல் பாரதிதாசனும்,
அச்சமும் மடமையும் இல்லாத பெண்கள்
அழகிய தமிழ்நாட்டின் கண்கள்¹⁹

என்று அச்சமும், மடமையும் இல்லாத பெண்கள் தான் தமிழ்நாட்டின் கண்களாவார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும், இந்நால்வகைக் குணங்களும் பெண்களின் கைகளில் இடப்பட்ட விலங்குகளாக இன்றையக் கவிஞர்களால் கருதப்படுவதை,

நால்வகைக் குணங்களும் கற்பு, ஒழுக்கம், பண்பாடு
பெண்களுக்கு யாரிட்ட விலங்குகள்²⁰

என்ற பாடல் அடிகளால் உணர முடிகிறது.

தன் வண்ணத்தால் தம்மைக் கவரும் அழகிய ரோஜாவில் எப்படி முள்ளும் உடன் பிறந்ததோ அதைப் போலவே இன்றைய பெண்களின் மென்மைக்குள் சிறிது ஆளுமை, ஆணவம் இவையெல்லாம் உண்டு என்பதை,

அன்பும் உண்டு ஆளுமை உண்டு
அழகிய ஆணவம் சிறிதுண்டு
மென்மை உண்டு முள்ளும் உண்டு
பாசம் பெரிதினும் பெரிதுண்டு
அறிவின் சிகரம் அழகின் சிகரம்
திறமையே மகளின் அடையாளம்²¹

என்ற ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் கவிதை வரிகள் உறுதி செய்கின்றன.

மேற்கூறியக் கவிதைகள் யாவும் தற்காலப் பெண்கள் பூங்காற்றாகவும், புயல்காற்றாகவும் திகழ்கிறார்கள் என்பதைச் சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தும் வகையில் அமைவதைக் காண முடிகின்றது.

தற்காலப் பெண்களின் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை

தற்காலக் கவிதை இலக்கியங்கள் ஆடை அணிகலன்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதை விட பெண்ணிற்குச் சமுதாய விழிப்புணர்வே அவசியம் என்பதை வெளிப்படுத்துவனாக அமைவதை காண முடிகிறது.

ஆபரணங்கள் இல்லையானால் - என்னை
ஆர் மதிப்பார் தெருவில் போனால்
கோபமோ அம்மா இதைச் சொன்னால் - என்
குறை தவிர்க்க முடியும் உன்னால்
கற்பது பெண்களுக்காபரணம் - கெம்புக்
கல் வைத்த நகை தீராத ரணம்!
கற்ற பெண்களே இந்த நாடு - தன்
கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுமன் போடு!²²

என்று ஒரு மகள் தன் தாயிடம் ஆபரணம் வேண்டுகிறாள். அதற்கு அந்தத் தாய் பெண்களுக்கு சிறந்த ஆபரணம் கல்வியே என்று எடுத்துரைப்பதை பாரதிதாசன் தம் கவிதையின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறார். மேலும்,

சரிகைச் சேலைக்கும்
கண்ணிறைந்த காதலர்க்கும்
காத்திருந்த காலங்கள்!
அந்த வெட்கம் கெட்ட
காலத்தின் சுவடுகளை
அழித்து விடுவோம்²³

என்று பட்டுப் புடவைக்கும், பகட்டுக்கும் பெண்கள் அடிமையாகக் கூடாது என்பதை இக்கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

ஜீன்ஸ் மற்றும் டிஷர்ட்டும் அணிகின்ற அளவிற்கு இன்று பெண்கள் முன்னேறி விட்டாலும் அப்பெண்ணிற்குள் உள்ள தாய்மை உணர்வு என்றுமே மாறுவதில்லை என்பதை,

ஜீன்ஸோடு டிஷர்ட்டும்
அணிகின்ற அம்மா நான்
உனக்குத் தருவதற்குத்
தாய்ச்சேலை ஏதுமில்லை²⁴

என்ற ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

ஒப்பனை

சங்க காலத்திலும் சரி, தற்காலத்திலும் சரி ஒப்பனைக்குப் பெண்கள் பெரிதும் நாட்டம் உடையவர்களாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆனால் தற்காலக் கவிதைகள் பெண்ணிற்கு ஒப்பனையை விட சுய சிந்தனையே அதிகம் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றது.

எங்கள் தோழிகள் பலரும்
உலகில் இன்று
கண்மையையும் இதழ்பூச்சையும்
மறந்து போயினர்

.....
தமது மணிக்கரத்தைப்
பிணைத்த விலங்கை
அறுத்தனர்²⁵

என்ற சன்மார்க்காவின் கவிதை வரிகள் பெண்கள் ஒப்பனைக்கு முதலிடம் தராமல் தம்முடைய விடுதலைக்கு முதலிடம் தர வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாய் அமைகிறது.

மேலும், முகம் முழுவதும் நிறம் பூசிக் கொண்டு, முழுவதும் வேஷம் கட்டிக் கொண்டு, புன்னகையால் பளிச்சிடும் இலக்கியப் பெண் தானல்ல என்பதை,

முகம் மறைத்து நிறம் பூசி
முழுவதுமாய் வேஷம் கட்டி
புன்னகையால் போர்வையிட்டு
பொய்களையோ வடித்தெடுத்து
போகாத ஊருக்கு வழி சொல்லும்
போலி இலக்கியவாதிப் பெண்ணல்ல நான்²⁶

என்ற வித்யாவின் கவிதை வரிகளும் உறுதி செய்கின்றன.

தற்கால இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

தற்கால இலக்கியத்தில் மகள், தோழி, தாய், செவிலி போன்ற பெண் பாத்திரங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

மகள்

தனக்காக வாழும் நிலையை விட மற்றவர்களின் விருப்பத்திற்காக வாழும் நிலையே பல நேரங்களில் அமைந்து விடுவதை,

அப்பா சொன்னாரென
பள்ளிக்குச் சென்றேன்
தலை சீவினேன், சில
நண்பர்களைத் தவிர்த்தேன்,
சட்டை போட்டுக் கொண்டேன்

பல் துலக்கினேன், வாழிபட்டேன்
 கல்யாணம் கட்டிக் கொண்டேன்,
 காத்திருக்கிறேன்
 என் முறை வருமென்று²⁷

என்று மகள் என்ற நிலையில் தன் எண்ணத்திற்கு எந்த வித உரிமையும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை இக்கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

தோழி

தோழியின் பங்கு அனைத்து காலங்களிலும் இன்றியமையாததாக அமைகிறது. நம்முடைய இன்பங்களையும், துன்பங்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்குத் தோழமை ஒரு பாலமாக மனிதர்களுக்கு அமைகிறது என்றால் மிகையாகாது.

உள்ளன்பு கொண்டாட
 ஊமை நெஞ்சத்தை
 உசப்பி விட
 மௌனங்களை பகிர்ந்து கொள்ள
 கனவுகளைக் கேட்க
 கற்பனைகள் பாராட்ட
 கலங்கரை விளக்காக
 கண்களுக்கு இமையாக
 ஒட்டு மொத்தமாய்த்
 தோழமை பொழிய
 தேவை ஒரு தோழி²⁸

என்றும்,

நல்லதொரு தோழமை
 நெஞ்சில் தேக்கி
 விவேகம் சொல்ல
 தட்டிக் கேட்க
 தட்டிக் கொடுக்க
 ஆன்மாவில் பூச்சொரிய
 உயிர்க்கமுதம் ஊட்ட
 உச்சி நுகர்ந்து
 உள்ளன்பு கொண்டாட
 தேவை ஒரு தோழி²⁹

என்று பொன்மணி வைரமுத்து அவர்களும் தோழிக்குரிய இலக்கணத்தை வகுத்துக் காட்டுவதை மேற்கண்ட வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

செவிலி

தற்காலத்தில் இன்றையப் பெண்கள் பொருளாதாரச் சூழலின் காரணமாகப் பணிக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்படுவதால் தம் குழந்தையை ஆயாவிடம் விட்டுச் செல்லும் நிலை உண்டாகிறது. இன்றையக் குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்பில் இருக்கும் ஆயாவையே செவிலியாகக் கருதலாம். இதனை,

ஆயிரம் பேர் எனக்கு உறவுண்டு

அயலூரில்

ஆயாதான் இனியுனக்கு

அருகிருக்கும் உறவப்பா

ஆயா

கிள்ளி எடுத்தாலும்

அள்ளி எடுத்தாலும்

அமைதி காத்து விடு³⁰

என்று பொன்மணி வைரமுத்துக் கவிதைகள் செவிலி என்ற நிலையில் இன்றைய ஆயாவே காட்சியளிப்பதை உணர்த்துகின்றது.

தாய்

அன்பைக் கொடுப்பதிலும், பரிவைக் காட்டுவதிலும் தாய்மையை விட சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அதனால் தான் தாய்மையின் உணர்வை எடுத்துரைக்காத இலக்கியங்களே இல்லை என்று கூறலாம்.

பாரதிதாசன், குடும்ப விளக்கில், தாய்மையின் சிறப்பை

கேட்டும் குறிப்பறிந்தும்

கெஞ்சியும் மிஞ்சுமன்போல்

ஊட்டுதல்வேண்டும் தாய்போல்

ஒண்டொடியே!³¹

என்ற வரிகளின் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார்.

20, 21ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகளில் காணலாகும் மகளிரின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள்

பன்னெடுங்காலமாக ஆண்களின் ஆதிக்கத்தில் வீழ்ந்து கிடந்த பெண்கள் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் விழித்தெழுத் தொடங்கினர். தாங்கள் அடிமைபோல் நடத்தப் பெற்றதை உணரத் தலைபட்டு அவற்றில் இருந்து விடுதலை வேண்டிப் பல உரிமைகளுக்காக அவர்கள் போராட முன் வந்தனர். மனிதாபிமானமும் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் ஆர்வமும் உடைய ஆண்கள் பலர் பெண்களின் உரிமைப் போராட்டத்திற்குத் துணை நின்றனர்.

பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை பெண்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் பற்பலவாகும். பெண்கல்வி மறுப்பு; சொத்துரிமை மறுப்பு, சுயத் தீர்மானமின்மை போன்றவை பெண்ணை அறியாமைக்குள் இழுத்துச் செல்கின்றன. இன்றும் தமிழகத்தில் பெண்கள் விடுதலையின்றி உள்ளனர். அவர்களுக்குக் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து பயிலுவதற்கும் வாய்ப்பில்லாமல் உணவு, உடை, பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிற்குத் தந்தை, கணவன், சகோதரன், தனயன் என்று வழிவழியாக ஆணைச் சார்ந்திருக்கும் வாழ்க்கை முறையே அமைந்துள்ளது. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பொருந்திய திருமணமோ, பொருந்தாத திருமணமோ அதனைப் பெற்றோர் பார்த்துச் செய்கிற முறையே பெருவழக்காக உள்ளது. விரும்பிய கணவனைப் பெண் தேர்வு செய்து மணம் புரிந்து கொள்ளும் நிலை அருகியே காணப்படுகிறது. திருமணப் பந்தத்திலிருந்து பெண் விரும்பினாலும் விலக்கு பெற முடியாத நிலையும் கைம்மையுற்றால் மறுமணம் செய்து கொள்வதை ஏற்காத நிலையும் சமூகத்தில் பரவலாக உள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

பெண்களுக்குரிய வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- அ. பெண் சிசுக்கொலை
- ஆ. கல்வியின்மையால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்
- இ. திருமணத்தால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்
- ஈ. இல்லறக் கடமைகளும் அவற்றின் சிக்கல்களும்
- உ. கணவனை இழந்த மகளிர் நிலை
- ஊ. சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மகளிர் நிலை
- எ. நெறி பிறழ்ந்த மகளிர் நிலை

என்பனவாம். பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் இச்சிக்கல்களைத் தற்காலக் கவிதைகள் வழி இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

அ. பெண் சிசுக் கொலை

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் - மிக்கப்
பீழையிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்³²

என்றார் பாரதியார். ஆயின் பெண்ணாய்ப் பிறப்பதற்கே இந்த நாட்டில் உரிமையின்றி பெண் பிஞ்சுகள் வெதும்பி உதிரும் நிலையின் கொடுமையினையும் சமுதாயத்தில் காணமுடிகிறது.

பூமியில் பிறப்பதற்குத் தான் எந்த வகையிலும் காரணமில்லாத போது பெண் குழந்தைகள் பிறப்பிலேயே அழிக்கப்படும் அவலக் காட்சியினைப் பல கவிஞர்கள் சுட்டியுள்ளனர்.

பெண் குழந்தைப் பிறந்ததும் கொன்று விடுவது, ஆற்றிலோ, குளத்திலோ, குப்பைத் தொட்டியிலோ போட்டு விடுவது, கருவிலேயே அழித்து விடுவது போன்ற பெண்சிக்களுக்கு எதிரான செயல்கள் சமுதாயத்தில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அழியாது இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

வேல்ஸ் இளவரசர் இந்தியாவிற்கு வந்த போது அவரை வரவேற்று பாரதி எழுதிய கவிதையில்,

யாற்றினிற் பெண்களை எறிவதூஉம் இரதத்
துருளையிற் பாலரை உயிருடன் மாய்த்தலும்
பெண்டிரைக் கணவர் தம் பிணத்துடன் எரித்தலு
எனப்பல தீமைகள் இறந்துபட்ட னவால்³³

என்ற அடியின் மூலம் பாரதி இச்சமுதாய நிகழ்வைக் காட்டுகிறார்.

இன்றையச் சமூகத்தில் பெற்றோரிடம் ஆண் குழந்தையின் பிறப்பில் காணும் மகிழ்வு பெண் குழந்தையின் பிறப்பில் காணப்படவில்லை. பெண் பிறக்கும் போதே சிக்கல் நிறைந்த பொறுப்புகளைக் கருதி அஞ்சுகின்றனர். மனித இனத் தோற்றத்திற்கு வித்தாக இருக்கும் பெண்ணைச் சொத்தாக எண்ணாமல் சுமையாக எண்ணுகின்றனர். பிறந்த பெண் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்காமல் கள்ளிப்பால் ஊட்டி மரணத் தேவதைக்குப் பலியிடுகின்றனர். இக்காட்சிகளைத் தமது கவிதைகளின் வாயிலாக எடுத்தியம்புகின்றனர் கவிஞர்கள் பலர்.

பெண் குழந்தைகளுக்குக் கள்ளிப்பால் கொடுத்து அழிக்க நினைக்கும் நிலையைக் கவிஞர் அறிவுமதி,

மனசுக்குள் தாலாட்டும்
கருவறைக்குள் ஒப்பாரி
கலங்குகிறது கள்ளிப்பால்³⁴

என வெளிப்படுத்தும்போது உளம் உருகுகிறது.

இன்ப சுகம் காணமட்டும் பெண்ணை நாடி, பின்னர் பிறக்கும் பெண் குழந்தையை மட்டும் சுமை என ஏசும் மனிதர்களை,

சுகங்களை மட்டுமே
சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறீர்
அதன் சின்னங்களை
மட்டும் நகங்கள் என்று
நீர் நறுக்கி எறிவதோ³⁵

என்று கடிகிறார் மேத்தா.

கருவறையைக் கடந்து இவ்வழகிய உலகினுள் நுழைந்தாலும் அவளுக்கு நேரிடும் அவல நிலையினை இளம்பிறை அவர்கள்,

பிறக்குமுன் சிதைக்கப்பட்டு
பிறந்து கள்ளிப்பால் குடித்து³⁶

என்ற கவிதை வரிகள் மூலம் பெண் குழந்தை இப்பூமியில் பிறக்கும் முன் சிதைக்கப்படும். தவறிப் பிறந்து விட்டால் கள்ளிப்பால் வரவேற்கும் என்பதை எடுத்தியம்புகிறது.

பெண்ணின்றி ஆணில்லை என்பது அனைவராலும் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்ட போதிலும், பெண் குழந்தை என்றால் அதைக் கருவிலேயே அழிக்க நினைப்பதை,

கருப்பெண் ஆயின் கலைக்க நினைப்பதும்
உருப்பெற விடாமல் ஒழிக்க நினைப்பதும்
நெருப்பு மனத்தினர் நிகழ்த்தும் செயலே³⁷

என்ற கவிஞர் பா.விஜய் அவர்களின் கவிதை உணர்த்துகின்றது. மேலும்,

பெண் கருவை
அழிக்காதீர்கள்
பெண்ணை வாழ
விடுங்கள்
தொப்புள் கொடி
அறுக்கும் முன்னே
கண்ணைத் திறந்து
உலகத்தைக் காணும் முன்னே
ஆயுதத்தை எடுத்து
ஆயுளை முடிக்காதீர்கள்³⁸

என்று கே.பரிதாபானு அவர்கள் மனித உயிர்கள் அனைத்தும் வாழும் உரிமை பெற்றன. ஆனால் பிறந்தவுடனேயே செய்யப்படும் பெண் சிசுக்கொலை மனிதச் சமுதாயத்தின் பிற்போக்குச் செயலாகும். பெண்ணும் மனிதப் பிறவி தான் என்பதை மறந்து தனிமைப்படுத்தி பெண் இனத்தை அழிப்பது மனிதத் தன்மையற்ற செயலாகும் என்று சமுதாயத்தைக் கண்டிக்கிறார். மேலும்,

“பெண் சிசுவைக் கொல்வது இன்றும் மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற நகரங்களை அடுத்துள்ள கிராமங்களில் மிகுதியாக நடக்கும் கொடுமை. பெண் சிசுக்களை ஒவ்வொன்றாக அழித்து இந்தச் சமூகம் பெண்ணினத்தையே அழித்து வருகிறது”³⁹

என்று இரா.தமிழரசி அவர்கள் இன்றும் தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில் பெண்ணினம் தன் பிறப்பிற்காக வாதிடும் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பெண் சிசுக்கொலைகள் நிகழ்ந்து வரும் நாளில் அக்கொடுமையினைத் தகர்க்கும் வழியினை,

கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில்
பெண்களுக்கே முன்னுரிமை என்று

அருள் கூர்ந்து இயற்றுங்கள்
அவசரச் சட்டம்
மங்கையரே பிறக்க வேண்டும்
என்று
மாதவம் செய்வார்கள்⁴⁰

என்று, கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் பெண்களுக்கு முதல் உரிமையை வழங்க சட்டம் இயற்றினால்தான் பெற்றோர்கள் தங்களுக்குப் பெண் குழந்தையே பிறக்க வேண்டும் என்று தவம் செய்வார்கள் என்பதைக் கவிஞர் மேத்தா அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

தொட்டில் முதல் மரணக்கட்டில் வரை கண்மூடித்தனமாகப் பல முறைகளில் பெண்கள் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றார்கள். ஆண் குழந்தை பிறந்தால் ஆனந்தம், பெண் குழந்தை பிறந்தால் பிரச்சனை என்ற நிலையையுடைய சமூகம் பெண்களுக்குப் பல இன்னல்களை இழைத்து வருகிறது. பெண் குழந்தை பிறந்தால் இன்முகத்துடன் வரவேற்பதற்கு யாரும் முன் வருவதில்லை. மாமனார், மாமியார், கணவன், உறவினர்கள் அனைவரும் பெண் குழந்தை பிறந்து விட்டால் முகம் கருக்கிறார்கள். இச்சூழ்நிலையைப் பொன்மணி வைரமுத்து அவர்கள்,

நீ மகனாய்ப் பிறக்கலையாம்
மாமி வந்து ஏசுகிறாள்
ஆணாய்ப் பிறக்கலையாம்
அவரவர்கள் ஏசுகிறார்கள்
வரவுக்குப் பிறக்காமல்
செலவுக்குப் பிறந்தாயாம்
வந்து போவோரெல்லாம்
வாய்நெருப்பு வீசுகிறார்⁴¹

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும்,

குழந்தை வளர்ப்பிலும் குடும்பத்தில் ஆண் குழந்தையை உயர்வாகவும், முதன்மைப்படுத்தியும் வளர்க்கிறார்கள். பெண் குழந்தைகளைக் கல்வி கற்க அனுப்புவதைக் கூடப் பலர் விரும்புவதில்லை. இன்னொரு வீட்டிற்குப் போகிறவளை எதற்காகப் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெற்றோர் உள்ளத்தில் எழுந்து விடுகிறது. இதனைக் கவிஞர் இளம்பிறை,

ஆமா.... அதாம் நமக்கு படியளக்கப் போவது
கோட்டையில் பொம்பொறந்தாலும்
போட்ட புள்ளி தப்பாதுனு
எங்கிட்டு இருபடப் போவுதோ....
அங்கிட்டு வீசிட்டு
ஆவுற சோலியப் பாப்பியளா⁴²

என்ற பாடல்களின் மூலம் உணர்த்துகின்றார்.

ஆனால் இன்றைய நிலையில் இந்நிலைச் சற்றே மாறியுள்ளது. பெண்கள் இன்று உலகத்தையே தங்கள் கைகளுக்குள் கொண்டு சாதனை வீராங்கனைகளாக விளங்குகின்றனர் என்றால் மிகையாகாது. இம்மாற்றம் பெண்ணினத்திற்கே கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி எனலாம்.

ஆ. கல்வியின்மையால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

இடைக்காலத் தமிழகத்தில் வேற்றுப் பண்பாடு விரவியதன் விளைவாக மகளிர்நிலை தாழ்ந்து அவர்கள் கல்விக் கண்ணற்ற குருடராய்க் குடும்ப வாழ்வில் அடிமைப்பட்டு உழலும் அவல நிலை தோன்றியது.

அரசன் தவறு செய்தால் தட்டிக் கேட்கும் அளவிற்கு உயர்ந்து நின்றப் பெண்கள், இடைக் காலத்திலும் தொடர்ந்து வந்த காலக் கட்டங்களிலும் அடிமைகளாகவே விளங்கினர். சமுதாயத்தில் ஆண்களே அடிமைகளாக இருந்தபொழுது பெண்களைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையே இல்லை. பெண்கள் வாயிழந்த பூச்சிகளாக, விலங்கினும் கீழாக நடத்தப்பட்டனர். இந்நிலையைக் கண்டு கொதித்தெழுந்த வேதநாயகர் பெண்களின் அவல நிலையை எடுத்துரைத்தார்.

காலைக்கும் மாலைக்கும் மூலைக்குள்
ஆலைக் கரும்பு போல் தேய்த்தீர் எங்களைப் பாக
சாலைக்கும் மன்மத லீலைக்கும் ஏவின
வேலைக்கும் எங்களை மாய்த்தீர்!
வித்தையைப் படிப்பியுங்கள் தயவு செய்து
வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்⁴³

என்ற பாடலில் பெண்களே தங்களுக்குக் கல்வி அளிக்குமாறு ஆணிடம் வேண்டுவதாக அமைகிறது. மற்றொருபாடலில் அவர்,

எழுத்து வாசம் அறியாதவள் மட்டி
ஏதும் அறியாத அவள் சுரண்டுவாள் சட்டி
கழுத்திலே தாலியை அவளுக்குக் கட்டி
காரியமில்லை அது காசுக்கு நஷ்டி⁴⁴

என்று கல்வி அறிவில்லாத பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதால் பயனில்லை என்பதைக் கூறியுள்ளார்.

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமை கல்வியின்மையால் ஏற்பட்ட கொடுமை என்பது பாரதியார் கருத்து. எனவே, மூடக்கட்டுகளில் முடங்கி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளரும் பெண்களுக்குக் கல்வியே விடுதலை அளிக்கும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பெண்கள் பிறக்கும் போது நல்லறிவோடுதான் பிறக்கிறார்கள். இங்குள்ளோர்தான் அவர்களை வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லக் கூடாதென்றும்,

கல்விக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடாதென்றும் கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்கி, கல்வியறிவைப் பெறமுடியாதபடி செய்து விட்டார்கள். அதனால்தான் பெண்கள் அறியாமையில் வாழ வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்த பாரதி,

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் - புனி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் - நல்ல
மாதரறிவைக் கெடுத்தார்⁴⁵

என்று வருந்தி குறிப்பிடுகிறார். மேலும் ஆண்களுக்கு மட்டும் கல்வியளித்து விட்டு பெண்ணுக்குக் கல்வி மறுக்கும் சமுதாயத்திடம்,

கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் - குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?⁴⁶

என்று கேட்கிறார்.

பாரதியின் கதை, கட்டுரைகள் யாவுமே பெண்ணியச் சிந்தனையை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தன. அவற்றை இந்தியா, சக்கரவர்த்தினி ஆகிய இதழ்களின் வாயிலாக வெளியிட்டார். சக்கரவர்த்தினி முழுக்க முழுக்கப் பெண் முன்னேற்றத்தையே நோக்கமாய்க் கொண்டது. அவ்விதழின் வழி உணரப்படும் பாரதியின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் அறுவகைகளாகும் அவையாவன,

“கல்வி, நாட்டுப்பற்று, அரசியல் உரிமை, தொழில் உரிமை, சொத்துரிமை, திருமணம் என்பனவாகும்”⁴⁷

என்கிறார் பா.அனுராதா.

பெண் முன்னேற்றமடையப் பாரதி வலியுறுத்தியவற்றில் கல்வி முதன்மையானது. பெண்ணுக்குக் கல்வி தரப்பட்டாலன்றி, அவள் தன்னுடைய இழிநிலையினின்று மீண்டும் உயர்வு பெறவியலாது என்று அவர் நம்பினார்.

தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் முழுமையான விடுதலை பெற கல்வித் துணை செய்யும் என்று அவர் முழுமையாய் நம்பினார். 1901-ஆம் ஆண்டில் நடைப்பெற்ற கணக்கெடுப்பில் பத்தாயிரம் பெண்களுக்குத் தொண்ணூற்று நான்கு பெண்களே கல்வி கற்றிருந்த இழிநிலையைச் சுட்டிக்காட்டி,

“கல்வியறிவில்லாமல் அறிவு இருண்டுக்கிடக்கும் மாதரின் தொகை இவ்வளவு மிகுதிப்பட்டிருக்கும் தேசம் எவ்வாறு முற்படப் போகின்றது?”⁴⁸

என்றும்,

“பெண்களுக்குக் கல்வி மட்டிலும் அளித்து அவர்களை மிருகப் பிராயத்திலிருந்து மனுஷ்யப் பிராயத்திற்குக் கொணர்ந்து விடுவோமானால் பிறகு அவர்களே நன்மையைத் தேடிக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது.”⁴⁹

என்ற பாரதியாரின் கூற்று பெண்கல்வி பற்றியச் சிந்தனையை முழுமையாகக் காட்டுகிறது.

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
 றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
 வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற
 விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்⁵⁰

அதனால் அஞ்சாமல் கல்விக் கற்கச் செல்லலாம் எனத் துணிவூட்டுகிறார். மேலும்,
 கல்வியில்லை உரிமையில்லை பெண்களுக்கு
 கடைத்தேற வழியின்றி விழிக்கின்றார்கள்⁵¹

என்று பெண்களின் நிலைக் குறித்துப் பாவேந்தர் வருந்திப்பாடுகின்றார். இந்நிலை
 மாறவேண்டின்,

சமைப்பது பெண்களுக்குத்
 தவிர்க் கொணாக் கடமை என்றும்,
 சமைத்திடும் தொழிலோ, நல்ல
 தாய்மார்க்கே தக்க தென்றும்
 தமிழ்த்திரு நாடு தன்னுள்
 இருக்குமோர் சட்டந் தன்னை
 இமைப் பொழுதில் நீக்க வேண்டில்
 பெண் கல்வி வேண்டும்⁵²

என உறுதியாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

பெண்களும் புதல்வரும்

பயிர் வளரும் நிலம் வளமாக இருந்தாலே, நிலத்தில் வளரும் பயிர் பெரும் பயன்
 தரும், உலகில் மானிட உயிர்க் கூட்டமாகிய பயிர் தொகுதித் தோன்றி வளரும்
 நிலமாகிய பெண்கள், கல்வி வளமற்ற களர் நிலமாக இருந்தால், அங்குப் புல்லும்
 களைகளும் போன்ற பயன் அருகியும் அற்றும் வாழும் மக்களே தோன்றுவர்
 என்பதனை,

கல்வியில்லாத பெண்கள்
 களர்நிலம்; அந்நிலத்தில்
 புல் விளைந்திடலாம் நல்ல
 புதல்வர்கள் விளைவதில்லை⁵³

பெண்களுக்குக் கல்வி அளிக்கப்பட்டால் அவர்கள் நிலை பண்பட்ட கழனி போலாகும்
 அங்கே நெல்லும், கரும்பும் விளையும் அதைப்போல் படித்த பெண்கள் நல்லறிவுடைய
 பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பர் என்று பாவேந்தர் உறுதிபட உரைக்கிறார்.

கல்வியை உடைய பெண்கள்
 திருந்திய கழனி, அங்கே
 நல்லறிவுடைய மக்கள்
 விளைவது நவிலவோ நான்?⁵⁴

என்று பாரதிதாசனும்,

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள் தாகுமாம்!
நீசத் தொண்டும் மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சாலவே யரிதாவதோர் செய்தியாம்⁵⁵

என்று பாரதியும் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். மேலும், தாய்ப்பாலுடன் குழந்தைக்கு அறிவும் சென்று சேர்கிறது. எனவே பெண்கள் கல்வி அறிவுடையவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதை,

சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம்
வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலு⁵⁶

என்று தாய்மையைப் போற்றிப் பரவுகின்றார் பாரதியார்.

கல்வியின் பெரும்பயனை உணர்ந்த பெண்ணால் மட்டுமே தன் புதல்வரின் கல்விக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ முடியும். கல்வியின் நன்னலங் கூறிப் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடும் பாங்கில்,

தலைவாரிப் பூச்சுடி உன்னைப் - பாட
சாலைக்குப் போவென்று சொன்னாள் அன்னை
சிலைபோல ஏன் அங்கு நின்றாய்? நீ
சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய்?
விலைபோட்டு வாங்கவா முடியும்? கல்வி
வேளைதோறும் கற்று வருவதால் படியும்
மலைவாழையல்லவோ கல்வி? - நீ
வாயார உண்ணுவாய் போயென் புதல்வி⁵⁷

என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஒரு படி மேலே சென்று இதுவரை பெண்களுக்குக் கல்வி மறுத்து வந்த ஆண் இனமே பெண்ணுக்குக் கல்வி அளிப்பதாகக் கூறும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. மேலும்,

மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு மணக்க வரும் கற்பூரப் பெட்டகமே⁵⁸

எனவும், பாரதிதாசன் கல்வியின் பெருமை பேசுகின்றார். மேலும் படிக்காத பெண்ணின் பெற்றோரை ஊர் மக்கள் எள்ளும் நிலையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பெற்றோர்க்குப் பெண்கல்வியின் தேவையை உணர்த்தியக் கவிஞர் பெண் பிள்ளைகளிடத்தில் அத்தேவையை எடுத்துரைக்க விரும்பிய பெற்றோர் நிலையிலிருந்து,

படியாத பெண்ணாயிருந்தால் - கேலி
பண்ணுவார் என்னை இவ்வூரார் தெரிந்தால்⁵⁹

என்று கூறிப் படிப்பின் தேவையைச் சுட்டுகிறார்.

பெண்கல்வி இன்றியமையாதது என்று தெரிந்து கொண்ட நாடு அவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் கல்வியளிக்கத் துணிந்துள்ளது என்பதையும் எதிர்காலத்தில் பெண்கல்வி சிறப்படையும் என்பதையும் பாரதிதாசன்,

கடல் சூழ்ந்த இத்தமிழ் நாடு - பெண்
கல்வி பெண் கல்வி என்கின்றதன் போடு⁶⁰

என்னும் பாடலில் தொலைநோக்கோடு தெரிவிக்கிறார்.

நாடு விடுதலைப் பெற

பெண் கல்வி நாட்டு விடுதலைக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டவர் பாரதியார். நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு மட்டுமன்று; நாடு உயர்வதற்கும் பெண்கல்வி தேவை என்பதை,

திலக வாணுத லார் நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டும்⁶¹

என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணுவதற்கே⁶²

என்று பாரதிதாசனும் மானுடம் தழைப்பதற்குப் பெண்கல்வி இன்றியமையாதது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நாடு முன்னேற

நாட்டு முன்னேற்றம் பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் அடங்கியுள்ளது. எனவேதான் பெண்கள் கல்வி கற்று எல்லாத் துறையிலும் முன்னேற வேண்டும் என்பதை, மக்கள் கவிஞர்,

கையெழுத்துப் போட கூடக் கல்வியறிவில்லாமே
கட்டைவிரல் முத்திரையில் - ஓங்க
கதைகளெல்லாம் நடக்குதடி⁶³

என்று கேலியாகப் பாடி,

துன்பத்தை வெல்லும் கல்வி
கற்றிட வேணும்⁶⁴

என்று அறிவுரை கூறி வழிகாட்டுகிறார்.

ஆணுக்குப் பெண் நிகராக விளங்கிட

பெண்ணடிமைக்குக் காரணம் பெண் கல்வியின்மை எனத் தெளிந்த பாரதி,

“ஆண் மக்களுக்குச் சமமான கல்வித் திறமை பெண்களுக்குப் பொதுப்படையாக ஏற்படும் வரை ஆண்மக்கள் பெண் மக்களைத் தக்கபடி மதிக்க மாட்டார்கள் தாழ்வாகவே நடத்துவார்கள்”⁶⁵

என்று கூறுகிறார்.

கற்பினைக் காத்திட

நற்குலப் பெண்கள் எச்சுழலிலும் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளக்கூடிய திறமையுடையவர்கள் பெண்களின் கற்பைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் அறிவு பெறும் உரிமையைப் பறித்தல் கொடுமை என்று உணர்த்துகிறார் பாரதி.

குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்து அறிவை அழித்துமந்
நலத்தை காக்க விரும்புதல் தீமையாம்⁶⁶

என்று கற்றக் கல்வியே கற்பினை காத்திடும் என்கிறார் பாரதியார். மேலும்,

கல்வி இல்லா மின்னானை
வாழ்வில் என்றும்
மின்னால் என்றே உரைப்பேன்⁶⁷

எனப் பெண் கல்வியைப் பல நிலைகளில் மனத்தில் பதியுமாறு எடுத்துக் கூறுகின்றார் பாவேந்தர்.

மக்கள் வாழ்வு வளம்பெற

பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு தருவதால் பயனுள்ள சமுதாயம் உருவாகவும், போரில்லாச் சமுதாயம் உருவாகவும், வழி வகுக்கும் என்பதைப் பாரதியார்,

மகளிரெல்லாம் கல்வியறிவு
ஒழுக்கமுள ராயின்
மருத்துவமே வேண்டாவாம்
பிணிமூப்பு வாரா⁶⁸

என்றும்,

மகளிரெல்லாம் அரசியலைக்
கைப்பற்றி ஆண்டால்
மாநிலத்தால் போரில்லை
சாக்காடும் இல்லை⁶⁹

என்றும் மக்கள் வாழ்வு பெறவும், சீரான சமுதாயம் உருவாகவும் பெண்கல்வி இன்றியாமையாதது என்று இக்கவிதையின் வாயிலாக வலியுறுத்துகின்றார்.

சமுதாய வாழ்விற்கு பெண்களே தலைமையேற்கும் வரலாறு படைக்க முனைந்தவர் பாரதிதாசன். அதற்கு முதற்படியாய் இருப்பது பெண் கல்வியாதலால் தொடக்கத்திலிருந்தே அதை வலியுறுத்தி வருகிறார். ஆனாலும் குடும்பம் நடத்துவதற்குக் கல்வி தேவையில்லை என்ற மக்களின் மன உணர்வை அறிந்து வேதனையுற்ற கவிஞர்,

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணுதற்கே!⁷⁰

என்று கூறுவதிலிருந்து பெண் கல்வியில் அவருக்குள்ள நாட்டத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

பெண் கல்வியின் அவசியம்

பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம் தேவை என்றும் கல்வி கற்ற பிள்ளைகள் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் விளக்காவார்கள் என்பதையும்,

கற்றதனால் கர்வம் கொள்ளாத
பெண் பண்பின் சிகரம் - அவள்
பெற்ற பிள்ளை வீட்டின்
குல விளக்காவாள்⁷¹

என்று பாரதிதாசனும்,

பெண்ணிற்கு படிப்பிருந்தால் பண்பாடுதான் வளரும்
பெற்ற பிள்ளைகளும் நல்லொழுக்க நெறியில் செல்லும்!⁷²

என்று ம.நாராயணனும் பெண் கல்வியின் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைக்கின்றனர்.

கல்வியானது ஒரு பெண்ணிற்குத் தன் சொந்தக் காலில் நிற்பதற்குரியத் தன்னம்பிக்கையை அளிக்கும் திருமண வாழ்க்கை கைவிட்டாலும் கல்வியின் மூலம் பெறக்கூடிய வாழ்க்கை மறுமலர்ச்சியைத் தரும் என்பதனை,

நுண்ணிறை - பெண்ணுக்கு
நூல் கொடுக்கும் - அவள்
காலமெல்லாம்
நிற்பதற்குக்
கால் கொடுக்கும்
பந்தக் கால்
பாதியில் விட்டாலும்
சொந்தக் கால்
சோறும் போடும்⁷³

என்று கவிஞர் வாலி பெண்ணிற்குக் கல்வியை மறுக்கும் மனிதர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்.

தற்காலத்தில் பாரதியார் பாரதிதாசன் போன்றோர் ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வின் காரணமாகப் பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆண்களுக்கு நிகராக உயர்ந்திருக்கின்றார்கள். கலைத்துறை, அறிவியல்துறை, சட்டம், பொறியியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகள் மட்டுமல்லாது இன்னும் பல துறைச் சார்ந்த படிப்புகளையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து முதலிடம் பெறுகிறார்கள். பெரும்பாலும் தேர்ச்சி விகிதம் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களுக்கு அதிகமாக இருப்பது சமுதாயம் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டியதொன்று. காலந்தோறும் போராடிய பெண்ணியவாதிகளின் இடையறாத போராட்டத்தின் விளைவே இதுவாகும்.

இ. திருமணத்தால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

பல தலைமுறைகளாகப் பெண்ணுக்குத் திருமணத்தில் எந்தவித உரிமையும் இல்லாமல், பெற்றோர்களே எல்லாவிதப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றிருந்தனர். குழந்தை மணம் நடைமுறையில் இருந்தபொழுது திருமணம் என்றால் என்ன என்று அறிய முடியாத பருவத்திலேயே ஒரு பெண் மனைவியாகி விடுவாள். இந்நிலையை மாற்ற எண்ணி பாரதியார் குரல் எழுப்பினார். பெண்களின் வளர்ச்சி குழந்தை மணத்தால் அழிந்துப் போவதை உணர்ந்து தன் எழுத்திலும் குழந்தை மணத்தை மறுத்து எழுதினார்.

பாரதி குழந்தை மணம் செய்து கொண்டவர். நன்மை தீமை அறியா இளம் பருவத்திலேயே தம் திருமணம் அமைந்ததையும் அவர் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. குழந்தை மணத்தை எதிர்த்து உரைநடையில் எழுதியும், பேசியும் வந்த பாரதி, பருவமடைந்த பின்பே பெண்களை மணம் செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“பால்மனம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தையைக் கல்யாணம் என்ற கடுவிலங்கு பூட்டி, பிஞ்சிலே பழுத்து வெம்பி அழியச் செய்யும் கொலைப் பாதகம் கண்டு எந்தக் கருணை உள்ளம் தான் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்”⁷⁴

என்று பெரியார் குழந்தை மணத்தைக் கண்டு கொதித்து எழுவதை காணமுடிகிறது.

பாரதியார் வழி வந்த பாரதிதாசனும் குழந்தை மணக் கொடுமையை எதிர்த்து அக்கொடுமையின் நிலையினைத் தம் கவிதையில் பிரதிபலித்தார். தம் கவிதை ஒன்றில், ஏழு வயதே நிரம்பிய ஒரு பெண் கைம்பெண்ணாகித் தந்தை வீட்டில் இருப்பதை,

ஏழு வயதே எழிற் கருங்கண்மலர்!
ஒரு தாமரை முகம்! ஒரு சிறு மணியிடை
சுவைத்தறியாத சுவை தருங் கனிவாய்!
இவற்றை யுடைய இளம்பெண் - அவள்தான்
கூவத் தெரியாக குயிலின் குஞ்சு
தாவாச் சிறுமான் மோவா அரும்பு
தாலி யறுத்துத் தந்தையின் வீட்டில்
இந்தச் சிறுமி இருந்திருக்கின்றாள்⁷⁵

என்று சிறு வயதிலேயே தன் குழந்தைப் பருவத்தை இழந்து திருமணம் என்னும் கூண்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டதையும், அடைக்கப்பட்ட அக்குழந்தை இன்று கைம்பெண்ணாகி தன் தந்தையின் வீட்டில் இருப்பதையும் தம் பாடல் வரிகளின் மூலம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

பொருந்தா மணம்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் கவிதை வரலாற்றில் தமக்கென்று தனியிடத்தைப் பெற்றவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். இவர் பொருந்தா மணத்தை,

மண்ணாய்ப் போக மண்ணாய்ப் போக

மனம் பொருந்தா மணம் மண்ணாய்ப் போக!

சமூகச் சட்டமே! சமூக வழக்கமே!

நீங்கள், மக்கள் அனைவரும்

ஏங்கா திருக்க மண்ணாய்ப் போகவே!⁷⁶

என்று தாய் ஒருத்தி சாடுவதாகப் பாடியுள்ளார். பொருந்தாத் திருமணத்தால் கண்ட பலன் ஏமாற்றமும், துயரமும்தான். காதல் உணர்வுக்கு வடிகால் இல்லாத மூடத்திருமணத்தால் மகளின் வாழ்வு மொட்டிலேயே கருகிப் போனதை எண்ணிக் கலங்குகிறாள் என்பதை பாரதிதாசன் தனது எண்ணத்தைத் தாயின் வழியாக வெளிப்படுத்துவதை உணரமுடிகிறது. மக்கள் துன்பத்திற்குக் காரணமாய் இருக்கும் பொருந்தா மணமும், சமூகச் சட்டங்களும், வழக்கங்களும் மண்ணாய்ப் போக என்று ஐந்து அடிகளில் நான்கு முறைச் சொல்லுகிறார் என்றால் அவரது உள்ளத்தில் எழுந்துள்ள சினமும், பொருந்தா மணத்தை அழிப்பதில் அவர் கொண்டிருந்த தீவிரமும் நன்கு விளங்குகிறது.

திருமணத்தில் பெண்ணின் விருப்பம்

பெண்களுக்கு விடுதலையும், பெண்ணுரிமையும் வேண்டும் என்று எண்ணிய பாரதியார் பழங்கட்டுகளையும், அச்சத்தையும், அறியாமையையும், மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் வெறுத்தொதுக்கி, ஆண்களை மிஞ்சிய வீரமும், அறிவும் பெற்றுப் புதுமை எண்ணங்கொண்டவர்களாகப் பெண்கள் விளங்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதனால் அத்தனை பண்புகளையும் ஒருங்கே கொண்ட புதுமைப் பெண்ணைப் படைத்து அவள் மூலம் தனது எண்ணங்களை வெளியிட்டுள்ளார் என்பதையே அவரது பாடல்களில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

பெண்ணடிமை செய்து பெண்ணைக் கேட்காது மணம் செய்து வைப்பது சமுதாயச் சீர்குலைவிற்கு வழி வகுப்பது மட்டுமல்ல பெரும்பழியுமாகும் என்று எண்ணிய பாரதியார்,

நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பாரந்த

நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ?

கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையு மந்நிலை

கூட்டி வைத்தார் பழி கூட்டி விட்டார்⁷⁷

என்றும்,

வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்

வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்⁷⁸

என்றும், பெண்ணிற்கு விருப்பம் இல்லாத மணம் செய்து வைக்கும் நிலையை அடியோடு மாற்ற வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

பாரதியாரின் அடியொற்றியே பாரதிதாசனும் பெண்ணின் விருப்பத்துடன்தான் திருமணம் நடத்த வேண்டும் அவள் விரும்பியவனுடன்தான் அவளை வாழவிட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி,

வல்லமை பேசியுன் வீட்டில் - பெண்
வாங்கவே வந்திடுவார்கள் சில பேர்கள்
நல்ல விலை பேசுவார் உன்னை
நாளும் நலிந்து சுமந்து பெற்றோர்கள்
கல்லென உன்னை மதிப்பார் - கண்ணில்
கல்யாண மாப்பிள்ளை தன்னையுங் காட்டார்
வல்லி உனக்கொரு நீதி - இந்த
வஞ்சகத் தரகர்க்கு நீ அஞ்ச வேண்டாம்⁷⁹

என்று பாடுகிறார்.

இதன் மூலம் பெண்ணே! உன் எண்ணத்திற்குச் சமுதாயம் மதிப்புக் கொடுக்காவிட்டால், பெற்றோர்க்கும், மற்றோர்க்கும் அஞ்சாமல் உன் விருப்பப்படி நடந்து கொள் என அறிவுரை கூறுவதையும் காண முடிகிறது. மேலும், ஒருதாய் தன் மகள் காதல் மணம் புரிய வேண்டும் என்று எண்ணியதை,

மங்கை எனும் பருவம் கொண்டு - காதல்
வாழ்வுக்கோர் மாப்பிள்ளையைக் கண்டு - காட்டித்
தேவை இவன்! எனவே செப்பும் மொழி எனக்குத்
தேன்!கனி! தித்திக்குங் கற்கண்டு⁸⁰

என்ற பாடல் வரிகளிலும்,

ஒரு மகனின் காதலை அறிந்த தாயும் தந்தையும்,
எங்கள் பெரிய பிள்ளை
யின் காதல் நெஞ்சினிலே
வாழுகின்ற வஞ்சியை எம்
சொத்தெல்லாம் தந்தேனும்
தோது செய மாட்டோமா?⁸¹

என்று மகிழ்வதையும் காணமுடிகிறது.

பொதுவாக மகள் காதலிக்கிறாள் என்ற சொல் தாய்க்கு வேம்பாய்க் கசக்கும்; உள்ளத்தை எரிமலையாக்கும். இந்த நிலையை மாற்ற எண்ணிய பாரதிதாசன், மகள் காதலிக்க வேண்டும், அவனையே மணம் செய்து வைக்கச் சொல்ல வேண்டும். அந்தச் சொல் தனக்குத் தேனாகவும், கனியாகவும் இனிக்கும் என்று மகிழும் புரட்சித் தாயையும் பெண்ணிடம் வரதட்சணைக் கேட்காது தனது சொத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தேனும் மகனுக்கு மணம் முடிக்க வேண்டும் என்ற பெற்றோரையும் உருவாக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

ஒருவரை ஒருவர் உணர்ந்து உள்ளம் கலந்து உருவாகும் காதல் மணத்தைப் பெண்கள் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், கட்டாய மணத்தை அறவே கைவிட வேண்டும் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார். இவரின் இச்சிந்தனை பெண்களின் திருமண வாழ்க்கைக்கு நல்விருந்தாக அமையும் என்றால் மிகையாகாது.

கலப்பு மணம்

சாதி, மத ஒழிப்பிற்கும், பெண் விடுதலைக்கும் பெரிதும் பயன்படுவது கலப்பு மணமாகும். கலப்பு மணத்திற்குக் காதலே உயிர் நாடியாகும். அதனால் தான் பாரதிதாசன் காதலைப்பற்றி அதிகமாகப் பாடிக் கலப்பு மணத்தை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளார்.

‘கலப்பு மணம் வாழ்க’ என்னும் பாடலில் கலப்பு மணத்தினை நன்கு விளக்கியுள்ளார். மகளின் காதலைத் தடுக்க நினைத்த தந்தை சாதியைக் காட்டிப் பிரித்திட,

நமது சாதி வேறு நல்லோய்
அவனது சாதி வேறென் றறிகிலாய்
என்று சினத்தைச் சொல்லில் ஏற்றினான்⁸²

தந்தையின் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட மகள் கனிவான சொற்களில் அவர் நினைப்பை மாற்ற நினைக்கிறாள். தங்கள் மணத்திற்குச் சாதி தடையாக இருப்பதால், மனிதருக்குச் சாதி வேறுபாடு இல்லை என்பதை விளக்குகிறாள்.

அப்பா உண்மையில் அவரும் என்போல்
மனிதச் சாதி மந்தி அல்லர்
காக்கை அல்லர்; கரும்பரம் பல்லர்⁸³

எனக் கூறி தந்தைக்குச் சாதிமேல் இருக்கும் பற்றினை நீக்குகிறாள்.

சாதி சற்றும் என் நினைவில் இல்லை
மாது நான் தமிழனின் மகளாத லாலே⁸⁴

என்று தந்தையிடம் தன் நிலையை விளக்கித் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் பெறுகிறாள். சாதி என்ற நிலையை அன்றே பாரதி களைய முற்பட்டதை இக்கவிதையின் வழி அறியமுடிகிறது.

காதல் மணம்

ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழும் வாழ்க்கைக்குக் காதலே உயிர்நாடியாய் அமைய வேண்டும் என்று விரும்பினார் பாரதிதாசன். கணவன் மனைவியாக உளமொத்து வாழ்ந்து ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையுடையதாக விளங்கும் காதல் மணத்தை ஆதரித்து,

காதலனொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யானினும் கைகொடுத்து,
மாத ரறங்கள் பழைமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி⁸⁵

என்றும்,

காதல் இருவரும் - தம்
கருத்தொரு மித்த பின்
வாதுகள் வம்புகள் ஏன்? - இதில்
மற்றவர்க் கென்ன உண்டு?⁸⁶

எனக் கேட்கிறார். இதன் மூலம் காதலைத் தடுக்க எவருக்கும் உரிமையில்லை. அஃது இயற்கையின் செயல் அது தொடர்புடைய ஆண், பெண்ணின் பிறப்புரிமை என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

ஒன்றுபட்ட இரண்டு இதயங்களை வெட்டிப் பிரிக்க நினைத்தல் என்பது முடியாத ஒன்று. அதில் கட்டாயம் இந்தச் சமுதாயம் தோல்வியைத்தான் தழுவும் என்பதை அறிந்த பாரதிதாசன்,

இன்று தொட்டுப் புனியே - இரண்டு
எண்ணம் ஒருமித்த பின்
நின்று தடை புரிந்தால் - நீ
நிச்சயம் தோல்வி கொள்வாய்⁸⁷

என்றும் காதல் மணம் புரிய விரும்பும் காதலர்களுக்குப் பாரதிதாசன் துணை நிற்கிறார்.

மேற்கூறிய கூற்றுக்களிலிருந்து குழந்தை மணம், பொருந்தாமணம் போன்றவற்றால் பெண்கள் நசுக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இன்றையச் சமுதாயத்தில் குழந்தை மணம், பொருந்தா மணம் போன்றவை நிகழ்வதாக அறிய முடியவில்லை. ஏனெனில் இன்றையப் பெண்கள் கல்வியால் உயர்ந்து நிற்கின்றார்கள். தங்களின் வாழ்க்கையைத் தாங்களே அமைத்துக் கொள்ளும் மன உறுதி படைத்தவர்களாகத் தற்காலப் பெண்கள் காட்சியளிக்கின்றார்கள் என்றால் மிகையாகாது. இந்த மன உறுதியைப் பெண்களுக்குப் பெற்றுத் தந்த பெருமைக்குரியவர்கள் பெண்ணியவாதிகள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஈ. இல்லறக் கடமைகளும் அவற்றின் சிக்கல்களும்

கணவன் அமைவதைப் பொறுத்தே ஒரு பெண்ணின் இல்லற வாழ்க்கை அமைகின்றது. அவளுடைய பண்புகளோ, அறிவோ, ஆற்றலோ அவளுடைய இல்லற வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பதில்லை.

இல்லறம் பெண்களுக்கு மாற்ற முடியாத, மறக்க முடியாத உறவாகச் சமுதாயத்தில் கருதப்படுவதால் கணவனின் பண்புகளைப் பொறுத்து பெண்களின் வாழ்க்கை அமைகிறது.

மாறாக ஆண் மட்டுமே பொருளீட்டும் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று விதிவகுத்துக் கொள்வதும் வீட்டுச்சிறைக்குள் பெண் மட்டுமே இருந்து பணிபுரிய வேண்டும் என்று கூறுவதும் வாழ்வுக்கு இடம் அளிக்காது என்பதையே கவிஞர்கள் பலவாறு எடுத்தியம்புகின்றனர்.

இல்லற வாழ்க்கையில் பெண்கள் அடங்கியே வாழ வேண்டும் என்ற மரபுக் கருத்திற்கும் இல்லறத்தில் ஆணைப் போலவே பெண்களும் சமஉரிமை உடையவர்கள் என்னும் புதுமைக் கருத்திற்கும் ஏற்படும் மோதலால் பெண்களின் இல்லறத்தில் சிக்கல்கள் உருவாகின்றன.

குடும்பச் சுமையால் பெண்கள் வெளியுலகுடன் பழகும் வாய்ப்பையும் இழக்கின்றனர். இல்லறத்திலிருக்கும் பெண்களின் நிலை இவ்வாறிருக்க பணிபுரியும் மகளிர் வெளியுலகுடன் பழகும் வாய்ப்பு பெறுகின்றனர். ஆயினும் குடும்பச் சுமையால் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் ஒடுங்கி விடுகின்றனர். அலுவலகம், வீடு என்னும் அளவில்தான் அவர்களுடைய எல்லையும் விரிகின்றது.

உறவுகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதுதான் வாழ்க்கை என்பது உண்மையே. குடும்பத்தினர் உறவினரிடையே பெண்கள்தான் இணைப்புச் சங்கிலிகளாக இயங்குகின்றனர். தங்களால் இயன்றவரை உறவுகளை இணைப்பதையே பெண்கள் விரும்புகின்றனர்.

ஒரு குடும்பத்தில் பெண் ஏற்கும் பங்குகள் பலவகையானவை. மகளாக மகிழ்விக்கின்றாள், தங்கையாக அன்பு செலுத்துகின்றாள், தமக்கையாக வழி நடத்துகின்றாள், மனைவியாகப் பொறுப்பு ஏற்கின்றாள், தாயாகப் பாசமும் பரிவும் அளிக்கின்றாள். இப்படிப்பட்ட பெண் மருமகளாக, மனைவியாகப் பொறுப்பு ஏற்கும் போது பொறுப்புடன் மனவேதனையும் உருவாகும் பொழுது அது சுமையாக மாறுவதே அவளுடைய இன்னலின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றது.

இல்லறக் கடமைகள்

இல்லற வாழ்க்கையில் பெண்ணிற்கு மிகுதியான கடமைகள் சுட்டப்படுகின்றன. திருமணமான பின் தன் இல்லப் பொறுப்பினை ஏற்றுத் தன் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்வதில் பெண்கள் நாட்டம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை,

கொண்டவர்க்கெது பிடிக்கும்

குழந்தைகள் எதை விரும்பும்

தண்ணீன்றி நடக்கும் மாமன்

மாமிக்குத் தக்கதென்ன

உண்பதில் எவருடம்புக்கு

எதுவுத வா தென்றெல்லாம்

கண்டனன்⁸⁸

என்றும்,

விருந்து வருவது கண்டால்-மிக
 விரும்பி எதிர் கொண்டழை நீ
 இருக்க இருக்கை காட்டி-அதில்
 இருக்க வேண்டிக் கொள்வாய்
 அருந்தச் சுவைநீர் தருவாய்-நீ
 அடைகாய்த் தட்டும் வைப்பாய்
 பரிந்து சிலசில பேசிப்-பின்
 பசியை நீக்க முயல்வாய்⁸⁹

என்று குடும்பத்தைப் பேணிக்காப்பதும், விருந்தோம்புவதும் பெண்களின் தலையாயக் கடமையாக பாரதிதாசன் எடுத்துரைப்பதை அறிய முடிகிறது.

ஆனால், சமையல் செய்வதிலும், வீட்டைப் பராமரிப்பதிலுமே தன் வாழ்நாளை கழித்தது போதும் பெண்ணே! நீ வெளியுலகைக் காண விழித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை,

சமையல் செய்யும் இயந்திரமாக
 ஆண்டுகள் பல தூங்கிக் கிடந்தாய்
 உன் சிறு வீடே உனதுலகானது
 உப்பும் புளியுமே பிரச்சனையானது
 உனது வாழ்நாள் இவ்வாறாக
 உளுத்துப் போனது
 உன்னைச் சுரண்டி வாழ்ந்தது உலகம்
 உன்னை நினைத்து அழுதவர் கொஞ்சம்
 ஆனால்
 தாயே! இன்று நீ விழித்துக் கொண்டாய்
 தெருவில் இறங்கி ஊர்வலம் வந்தாய்
 அன்னையருடன் அணி
 திரண்டு விட்டாய்⁹⁰

என்று சன்மார்க்கா தம் கவிதையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதை அறியலாம்.

பெண் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை

குடும்பம் என்ற அமைப்பைக் கொண்டு செல்பவர்களாகக் கணவன் மனைவி இருவரும் இருந்தாலும் பெரும்பாலும் மனைவியே குடும்பச் சமையால் பாதிப்புக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. குறிப்பாகத் தன் புற முன்னேற்றத்தை அவள் இழக்க வேண்டியுள்ளது என்பதனை ம.விஜயலட்சுமி,

இன்று நான்
 உன்னிடம் தோற்றுப்போனேன்!
 மனைவி மக்கள் உவகையுற
 சிறந்த விஞ்ஞானிக்கான
 தேசிய விருதை நீ பெற்றாய்!
 ஆனால் நான்...?

.....

 ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியருக்கான
 பள்ளி விருதை பெறவில்லை⁹¹

என்னும் இக்கவிதை பெண் குடும்பத்திற்காகத் தியாகம் செய்யும் நிலையைக் கூறுகிறது.

சேர்ந்து உழைத்தல்

குடும்ப அமைப்புக்குள் இருபாலருக்கும் சமமான சுதந்திரம் சாத்தியப்பட வேண்டுமானால் அனைத்து நிலையிலும் சமவுணர்வுநிலை நிலவ வேண்டும். உழைப்புத் தளத்தில் இருவரின் பங்கேற்பும் சமஅளவில் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கவிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்துழைக்கும் அனைத்துப்பணியிலே -
 பெண்

அடிமைத்தனம் வலுவிற்கும் ஆணிவேரிலே

ஆண் உழைக்கப் பெண்கள் மட்டும் அடுப்பங்கரையிலே - என்றால்

அடிமைத்தனம் முடிவதேது ஆய்வரையிலே⁹²

என்னும் கவிதை இருபாலரும் சேர்ந்து உழைத்துச் சிறந்த இல்லறம் நடத்துவதே உரிமை வாழ்வுக்குரிய வழிமுறையாகும். மாறாக ஆண் மட்டுமே பொருளீட்டும் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று விதிவகுத்துக் கொள்வதும் வீட்டுச் சிறைக்குள் பெண் மட்டுமே இருந்து பணிபுரிய வேண்டுமெனக் கூறுவதும், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு இடமளிக்காது என்பதையே கவிஞர்கள் பலவாறு எடுத்தியம்புகின்றனர்.

குடும்ப - அலுவலகப் பெண்களின் மனநிலை

எந்தவொரு நாணயத்திற்கும் இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னை வேறொரு பெண்ணோடு ஒப்புநோக்கும் மனப்பாங்கைக் கொண்டிருப்பதைக் கவிஞர் தம் கவிதையில் ஒரு கலைத் திரைப்படத்துக்கு ஒப்பாய் நம் கண்முன் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். அக்கரைக்கு இக்கரை என்னும் மிக நீண்ட இக்கவிதை மாலா - நீலாவை மையமிட்டே சுற்றிவரின் எல்லாப் பெண்களுமே பெரும்பாலும் இந்தக் கூட்டில் அடைபட்டுப் போகிறவர்கள்தாம், என்பதனை ஒளவை நிர்மலா,

மாலா: ஊட்டுக்குள்ள அடஞ்சிகினு
 மோட்டுவல வெறிச்சிகினு
 பயித்தியந்தான் புடிச்சதுபோல்
 பரிதவிச்சி நிக்கறனே!

நீலா: ஓய்வாக எங்களுக்கு
 ஒக்கார நேரமில்ல
 ஒடியோடி நாளெல்லாம்
 எந்திரமா ஆயிபுட்டோம்

மாலா: சமுதாயம் உங்களத்தான்
 மதிப்பாக நடத்துது
 சம்பளமும் கெடைக்கறப்ப
 அதுக்குமேல வேணுமாக்கா

நீலா: வீட்டுவேல பாத்துகிட்டு
 வேலைக்குத்தான் போயிகிட்டு
 ரெட்டமாட்டு வண்டியத்தான்
 ஒத்தயாவே இழுக்கறமே! ⁹³

என்று தொடரும் உரையாடல் மேற்குறித்த கூற்றை மெய்ப்பிக்கக் காணலாம். மேலும்,

பெண்டிரது துன்பத்தை
 ஆடவர்கள் உணரும்வரை
 சமுதாயம் அவர்களுக்குச்
 செளகரியம் சேர்க்கும்வரை
 வேலையைச் செய்து கொண்டு
 வேதனையை உள்மறைத்து
 முகத்தினிலே மலர்ச்சியுடன்
 வீட்டினது நிலையுயர்த்தி
 நாட்டையும் உயர்த்திடுவார்
 நவயுகத்துப் பெண்டிரய்யா! ⁹⁴

என்ற பாடல் வரிகளில் குடும்பம் என்ற நிலையில் பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே பொறுமை காத்து கொள்வதைக் காண முடிகிறது. தான் தான் குடும்பத்தின் ஆணிவேர் என்றும், தன் கணவன், தன் பிள்ளைகள் என்ற அன்பிற்கும் பாசத்திற்கும் கட்டுப்பட்டவளாகத்தான் பெண்கள் குடும்பத்தில் தோன்றுகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. தனக்கு உண்டான கனவு, சிந்தனை, எண்ணம், இலட்சியம் என்ற எல்லாவற்றையும் தங்களுக்குள்ளேயே மறைத்து வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்திற்காகத் தியாகம் செய்யக் கூடிய பெண்கள் இன்றளவும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

குடும்பச் சுமை

வீட்டில் இருக்கும் பெண்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்விலே தன் வாழ்நாளை இழக்கிறார்கள். தனது குடும்பம் உண்டு உறங்க பாடுபடுவதே இவளது வாழ்நாள் இலட்சியமாய் மாறிப் போகிறது. குடும்பத்தைக் கவனிக்க தவறிய பொறுப்பற்றத் தலைவனை கவிஞர் வத்ஸலா,

அடிக்கவில்லை
 ஒரு பெக்குக்கு மேல் குடித்ததில்லை
 எனக்குத் தெரிந்து இன்னொன்று வைக்கவில்லை
 அவன் இப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை
 என் ஊதியம் தீர்ந்தபின்
 குழந்தையின் பால் பவுடர் தீர்ந்தபோது
 காலி ஒருவன் என்னை அசிங்கமாக வருணித்தபோது
 மகளின் சுரம் கஷாயத்திற்கு கட்டுப்படாமல் போனபோது
 வீட்டுச் சொந்தக்காரர் காலி செய்ய
 நோட்டீஸ் கொடுத்த போது
 நான் மார்வலியால் துடித்தபோது
 இப்படி பல சமயங்களில்
 அவன் ஒன்றுமே செய்யவில்லை⁹⁵

என்று தன்னிடம் அன்பைக் காட்ட தவறும் கணவன் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றார்.

பெண்ணின் உடல் உழைப்பு வீட்டிலும், அலுவலகத்திலும் ஆண்களைவிட அதிகமானதாக இருக்கிறது. மனச்சுமை காரணமாகவும் வேலைப்பளுவின் காரணமாகவும் ஆக்கப் பூர்வமான சிந்தனையில் ஈடுபடுவதற்கு நேரம் கிடைக்காத அவலநிலையைப் பதிவாக்கியிருக்கிறார் கவிஞர் இளம்பிறை,

வீடு திரும்பி
 பெருக்கிய போதும்
 பாத்திரம் தேய்த்த போதும்
 பால் சூடாக்கிய போதும்
 நினைத்துக் கொண்டேதானிருந்தேன்
 எழுதிவிட்டுத்தான் படுக்க வேண்டும்
 இன்றும் வந்துவிட்டதெனக்கு
 கவிதைக்கு முன்
 தூக்கம்⁹⁶

என்ற இக்கவிதையில் சுட்டப்படும் பெண் தான் ஒரு கவிஞராக வர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் கூட அதை மொட்டிலேயே கருகிவிடும் விதமாக இல்லற வேலையும் அலுவலக வேலையும் அமைந்து அவளைச் சோர்வடையச் செய்துவிடுவதைக் கவிஞர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

‘கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்’ என்ற கருத்தில் காலங்காலமாகச் சமுதாயம் கட்டுண்டு கிடக்கின்றது. மாறாக ‘மரமானாலும் மனைவி’ என்று எந்த ஆணும் நினைப்பதில்லை. குடும்பப் பொறுப்பின்றித் திரியும் கணவனுடன் தன் பத்தினித் தன்மையை மெய்ப்பிக்கப் படாத பாடுபடும் பெண்ணின் நிலையைப் பதிவாக்கியுள்ளன கனிமொழியின் கவிதை வரிகள்,

அவள் உழைத்த காசில்
 தினம் குடித்து விட்டு வந்து
 அவளை அணைக்கும் கணவனை,
 பத்தினியார் வரிசையில் இடமின்றிப்
 போகுமோ என நிதம்
 பொறுத்துக் கொள்வாள்⁹⁷

என்று பெண்களை ஆண்களுக்குக் குற்றேவல் செய்யும் நிபந்தனையற்ற அடிமைகளாக விளக்கிக் காட்டுகிறார்.

ஆண், பெண் இணைந்த சமுதாயத்தில் குடும்பம் ஒரு அங்கமாகக் கருதப்படுகிறது. குடும்பம் என்ற அமைப்புக் குழுவே ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் அப்படிப்பட்ட குடும்ப அமைப்பில் ஒரு ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து இல்லறம் நடத்தும்போது இருபாலரும் இணைந்து இல்லறக் கடமைகளை மேற்கொண்டால் இல்லறம் நல்லறமாகக் காட்சியளிக்கும். பெண் மட்டும் தனித்து இல்லறம் சார்ந்த பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது அவளின் எண்ணம் இலட்சியம் எதிர்காலக்கனவு போன்றவையெல்லாம் அழிந்துப் போகும் நிலை உண்டாகிறது. இந்நிலையைத்தான் தற்காலக் கவிதைகளின் வழி உணர முடிகின்றது.

உ. கணவனை இழந்த மகளிர் நிலை

ஒரு பெண்ணிற்கு ஆதாரமே கணவன்தான் என்பதைச் சமுதாயம் வலியுறுத்துகின்றது. கணவன் இறந்து விட்டால் அப்பெண் உயிரற்ற, உணர்ச்சியற்ற ஒரு பொருளாகக் கருதப்படுகின்றாள். ஏதும் அறியாத பச்சிளங்குழந்தையாக இருக்கும்போதே, 'குழந்தை திருமணம்' என்ற பெயரில் பல பெண்கள் விதவையர் ஆன நிலையைப் பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றோரின் கவிதைகளின் வாயிலாக உணர முடிகின்றது.

“இளம் விதவையர் இந்நாட்டில் பெருகி உள்ளமைக்குக் குழந்தை மணமே காரணம்”⁹⁸ எனக் கூறுகின்றார் திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார்.

குழந்தைப் பருவத்தில் நடைபெறும் திருமணத்தால் குமரிப் பருவத்திலேயே ஒருத்தி கைம்பெண் ஆகும் கொடுமை, இளம் பெண்ணை மணந்துக் கொண்டு இறந்து போகும் முதியவனால் பருவ வயதிலேயே கைம்பெண்ணாகும் பரிதாபம், இளம் பெண்ணொருத்திக்கு ஒத்த வயதுடையோராக இருந்தும் அவள் கணவன் இளமையில் காலமானால் கைம்பெண் ஆகும் துயரம், இந்த மூன்று நிலைமைகளாலும் ஏற்பட்ட கைம்மைத் துயரில் பெண்குலம் கனலில் புழுவாய்க் கருகிற்று. இந்தச் சமூகக் கொடுமைகளைச் சீற்றத்தோடு சாடினார் பாரதிதாசன்.

“கைம்மை என்ற சொல்லையே அகராதியில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதை,

பைந்தமிழைச் சீராக்கக்
கைம்மை என்னுஞ்சொல் நீக்கப்
பறந்து வா⁹⁹

என்று பாடி கைம்மையை முழுமையாகச் சாடுகிறார்.

கணவனை இழந்த பெண்ணுக்குச் சமுதாயம் வலியுறுத்திய ஒருவித வாழ்க்கை முறையே விதவை வாழ்வு என்பதை,

தாலி கழுத்திலிட்டார், சவத்தையொரு கட்டிலிட்டார்
நாலு கைம்பெண் களைனை நாய்ப் பிடியாகக்கட்டி தான்
ஓலமிட்டுத் தாலியினை - என் கண்ணம்மா
ஓட்ட அறுத்தாரடியோ!¹⁰⁰

என ஓர் இளம் விதவையின் கூற்றாகச் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார் வி.சுடலை முத்துப்பிள்ளை.

வாழ்வின் சுகங்களையெல்லாம் இழந்து பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் ஏக்கப் பெருமூச்சில் வாழும் விதவையரின் நிலை இரக்கத்திற்குரிய ஒன்று என்பதை அப்துல் ரகுமான்,

ஒரு விதவை வந்தாள்
பூக்களை மெதுவாய்த்
தொட்டாள் பெருமூச்செறிந்தாள்¹⁰¹

என விதவையின் ஏக்கப் பெருமூச்சைக் கவிஞர் ஏட்டில் வடித்துள்ளார் பெண்ணொருத்தி கணவனை இழந்தவுடன் சமூகம் அவளுக்கு இட்டபெயர் கைம்பெண் என்பதை மேற்கண்ட கவிதைகளின் வழி கவிஞர் வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

கைம்மைத் துன்பத்தின் நிலை

கணவனோடு சேர்ந்துவாழும் நிலையில் மட்டுமின்றிக் கணவன் இறந்தபிறகும் தொடரும் கற்பாகவே கைம்மை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவும் பெண்களுக்கு மட்டும் விதிக்கப்பட்ட விதியாகவே உள்ளது. விதவை, கைம்பெண் போன்ற சொற்களுக்கு ஆண்பாற் சொற்கள் இல்லாமையே இந்நிலையை எடுத்துக்காட்டும். இக்கைம்மைக் கொடுமையை ஏற்கத்தக்க வகையில் பெண்களின் மனநிலையும் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“உடல் உணர்வுகள் மற்றும் தேவைகள் இருபாலார்க்கும் இயல்பாக இருக்கும்போது விதவை என்ற காரணம் காட்டி பெண்ணுக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு விதிக்கின்ற நடைமுறையின் விளைவால் சமுதாயம் கட்டிக்காக்க நினைக்கும் கற்பு என்னும் ஒழுக்கம் சிதைவுபடுவதை எதார்த்த உணர்வோடு புலவர்கள் தம் பாடல்கள் வழி உணர்த்துகின்றனர்.

இயற்கையான மனித உணர்வுகளை மதிக்கத் தெரியாத மனிதச் சமுதாயம் வேறொரு நிலையில் அவமரியாதைக்கு உரித்தாகி விடும் என்பதனை இவ்விதவைச் சிக்கல் புலப்படுத்துகிறது”¹⁰²

என்பார் யோகேசுவரன்.

பெண்ணின் உடல்நலம், எழில்நலம் எல்லாம் மனிதநேயமற்ற சமூகக் கட்டுப்பாடுகளின் முன் பாழாகிப் போகிற நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அது சமூகத்தின் அறியாமை என்று அம்பலப்படுத்துகிறது இக்கவிதை,

தண்கண வன்செத்து விட்டபின் மாது
தலையிற் கைம்மை என ஓர் - பெருந்
துன்பச் சமைதனைத் தூக்கிவைத்தார் பின்பு
துணை தேட வேண்டாம் என்றார்¹⁰³

என்று விதவை மணத்தை மறுக்கும் சமூகத்தைக் கண்டிக்கும் பாரதிதாசன் கைம்மை என்பது துன்பச்சுமையாகப் பெண்களின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

கைம்பெண்களின் மனநிலை குறித்தும், சமுதாயம் அவர்களை எந்த அளவிற்குக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்குகின்றது என்பதையும் எடுத்துக் கூறிய புதுக்கவிதைக் கவிஞர்கள் இக்கொடுமைகள் நீங்க கைம்மை மணமே வழி என்று தெளிவாகக் கூறுகின்றனர். இதனை,

கறைப்படுத்தப்பட்ட
வெள்ளை நிறத்தை
நாகரிகத்தின்
கரைகளாக்குவோம்
வெள்ளைச் சீலையில்
சிறையிடப்பட்ட
சீதைகளை மீட்டு
கலர்ப்புடவைகளில்
குடியமர்த்துவோம்
.....
முல்லை மலர்களைப்
பார்க்கும் போதெல்லாம்
இந்த
வெள்ளை மலர்களை
நினைத்துக் கொள்வோம்¹⁰⁴

என்ற புகழேந்தியின் கவிதை வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

கைம்பெண் மறுமணம்

கணவனை இழந்த மகளிர்க்கு மறுமணம் செய்து கொள்ள உரிமை வேண்டும் அந்த விடுதலை அவர்களுக்கிருந்தால், பிற விடுதலைகளும் தானே வந்து சேர்ந்துவிடும் என்கிறார் பாரதியார்.

பாரதிதாசனும் கைம்பெண்ணின் நிலையைக் கண்டு வருத்தமுற்று கைம்பெண்ணின் வாழ்விற்கு ஒரு விடியலை உண்டாக்கத் துடிக்கிறார் அதற்கு ஒரே வழி அவள் மறுமணம் செய்து கொள்வதே என நினைக்கிறார். ஆனால் கைம்பெண் மறுமணம் செய்து கொள்வதைக் குறுகிய மனங்கொண்ட இச்சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறதே எனக் கவலையுறுகிறார்.

மனைவி இறந்துவிட்டால் கிழவன் கூடப் பல காரணங்களைச் சொல்லி மறுமணம் செய்து கொள்கின்றான். இதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் சமுதாயம் கணவனை இழந்தவள் இளம்பெண்ணாய் இருந்தாலும் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதியளிப்பதில்லையே என்று எண்ணி எண்ணி வேதனையுறுகிறார். கைம்பெண்ணும் மறுமணம் செய்து கொள்ள உரிமை வேண்டும் என்பதைப் பல கவிஞர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

கைம்பெண் மறுமணத்தை நினைத்துப் பார்க்காத ஏற்றுக் கொள்ளாத காலகட்டத்தில் கைம்பெண் மறுமணத்தின் அவசியத்தையும், அதனால் ஒழுக்கக்கேடுகள் குறையும் என்ற கருத்தையும், மக்கள் கவிஞர், பட்டுக்கோட்டைக் கல்யாண சுந்தரம்,

மனைவி இறந்தபின் வயதான தாத்தாவும்
மறுமணம் பண்ணிக்கிட உரிமையுண்டு - இளம்
மங்கையை முடிப்பதுண்டு, மண்டை வறண்டு - தன்
கணவனை இழந்தவள் கட்டழகியானாலும்
கடைசியில் சாகமட்டும் உரிமையுண்டு - இதில்
கதைகளும் கட்டினிடும் ஊர் திரண்டு¹⁰⁵

என்று கைம்பெண்களின் நிலைக்காக வருந்துகிறார்.

இதே கருத்தினை கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுத்துக்களிலும் காணலாம்.

மங்கலக் கணவன் மடிந்தபின் அவளும்
மாள்வதே விதியென வகுத்தோம்
மங்கையர் குலங்கள் மட்டுமே வாழ்வின்
மறுமணம் பெறுவதைத் தடுத்தோம்¹⁰⁶

இக்கொடுமை மாறிட ஒரே வழி கைம்பெண் மறுமணம் என்பதால் அதற்குத் தீவிரம் காட்டி பாரதிதாசன்,

துணைவி இறந்த பின் வேறு துணைவியைத்
தேடுமோர் ஆடவன் போல் பெண்ணும்
துணைவன் இறந்தபின் வேறு துணைதேடச்
சொல்லிடு வோம் புனிமேல்¹⁰⁷

என்று புலப்படுத்துகிறார். கைம்பெண்ணின் மனமறிந்து அவளுக்கும் மறுமணம் செய்து வைப்பது, அவளுக்கு மட்டும் அல்லாமல், சமுதாயத்திற்கும் நன்மை பயப்பதாகும். நல்ல காதல் உணர்வு என்பது இயற்கை தந்தது. அஃது உயிருள்ள வரை

அணையாதது. அப்படியிருக்க அவ்வுணர்வுக்குத் தடை போடுவீர்களேயானால், அஃது அணை உடைந்த வெள்ளமாகி விடும் அதனை எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவீர்கள்? எனக் கேட்கும் பாரதிதாசன்,

துணையிழந்த பெண்கட்குக் காதல் பொய்யோ
சுகம் வேண்டா திருப்பதுவோ அவர்கள் உள்ளம்
அணையாத காதலினை அணைக்கச் சொன்னீர்
அணை கடந்தால் உங்கள் தடை எந்த மூலை¹⁰⁸

என்று பாடி அவர்களுக்கு மறுமணம் செய்து வைக்க வலியுறுத்துகிறார்.

பிஞ்சு வயதில் திருமணம் செய்து கணவன் இறந்தால் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது. அதை அடியோடு ஒழிப்பதற்குப் பாரதிதாசன் கவிதை வழிகோலியது என்பதை,

நீ எதிர்த்தாய்,
கோவலர்கள் செத்ததற்காய்
கண்ணகிகளையே எரித்து விடும்
கண்மூடித்தனத்தை¹⁰⁹

என்றும்,

விதவைகளின்
அமாவாசை நெற்றிகளில்
திலக நிலவுகள் தீட்டிய புலவன்
நீயல்லவா¹¹⁰

என்று விதவைகளின் மறுமணத்தை ஆதரித்த பாரதிதாசனை புகழ்கிறார் வைரமுத்து.

விதவைப் பெண்களின் துயரைத் துடைப்பதற்கு இளைஞர்கள் முன்வர வேண்டும் என்பதே இவர்களுக்கு நிலையான மகிழ்ச்சியைத் தரும் நிரந்தரத் தீர்வாக அமையும் என்பதைக் கவிஞர் தாராபாரதி,

விதவை என்று
விலக்கி வைப்பது
சிதை வைப்பதற்கா
சிந்தித்துப் பார் நீ¹¹¹

என்று கைம்பெண்களை மணமுடிக்க வருமாறு இளைஞர்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

இங்ஙனம் செய்வதன் மூலம் சமுதாயத்தில் மாற்றத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்த துடிக்கிறார்.

திருமணக்காலத்தில் கன்னிப்பெண்களின் விருப்பத்தைக் கேட்காத இச்சமுதாயம் – கைம்பெண்களின் மனநிலை குறித்துக் கவலைப்படாமல் உள்ளது. அவர்களைச் சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைத்துள்ளதே தவிர அவர்களின் மனநிலையை அறிய முயலவில்லை.

வண்ண வண்ண ஆடைகளைச்
 சலவை செய்து கொடுத்து விட்டு
 வெள்ளைநிறச் சேலையினைக்
 கள்ளமின்றி உடுத்திவரும்
 தேரழகு அசைகிறதா
 அழுகிறதா
 தெரிந்தவர்கள் சொல்லுங்கள்¹¹²

என்று கைம்பெண்களின் உள்ளக் குமுறலை எடுத்துக் காட்டுகிறார் நா.மூர்த்தி.

இங்ஙனம் பெண்களின் கைம்மைத் துன்பத்தைத் தற்காலக் கவிதைகள் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இக்கவிதைகள் மூலம் தாங்கள் விரும்பிய வயதில் திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமையை இழந்துள்ள பெண் சமுதாயத்தையும், கணவனை இழந்த பெண்கள் விரும்பினால் மறுமணம் செய்து கொள்ள உரிமை பெறாத பெண் சமுதாயத்தையும் அறிய முடிகிறது. ஆனால், இன்றோ நிலைமை படிப்படியாக மாறி, கணவனை இழந்த பெண்கள் மறுமணம் செய்ய விரும்பினால் அதற்குக் குடும்பத்தாரும், சமுதாயமும் உறுதுணையாக இருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

உ. சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மகளிர் நிலை

குடும்ப வாழ்வில் பெரும்பங்கு ஏற்றுத் தன் அன்பு என்ற வட்டத்தினைப் பெருக்கிக் குடும்பத்தார் அனைவரையும் கவர்கின்ற ஆற்றல் படைத்தவளாகப் பெண் விளங்குகின்றாள். பிறந்த வீட்டுக்குப் பெருமையையும், புகுந்த வீட்டின் புகழையும் காப்பாற்றும் பெருமைக்குரியவள்.

குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தேவைக்கேற்ப ஆண், பெண் இருபாலரும் பொருளீட்ட அலுவல் மேற்கொள்கின்றனர்.

நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பங்களின் பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு இன்றுப் பெண்கள் வேலைக்குப் போக வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது எனலாம். அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட நிறைவேற்ற முடியாத சூழலில் பெண்கள் வேலைக்குச் சென்றாக வேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்படுகிறது. சிலர் பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவும் வேலைக்குச் செல்கின்றனர். சில பெண்கள் பொருள் நோக்கம் மட்டுமின்றி தவிர்க்க இயலாத பேரிழப்பை மறப்பதற்காகவும் மன அமைதிக்காகவும் குடும்பக் கவலையிலிருந்து விடுபடவும் வேலைக்குச் செல்கின்றனர் எனலாம்.

அன்று விவசாயம் போன்ற எளிய பணிகளில் பங்கு கொண்ட பெண்கள் இன்று அலுவலகம், கல்லூரி, பள்ளி, வங்கிகள் போன்ற பணிகளிலும் பங்கு கொண்டு பொருளீட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். அங்கும் பெண்களுக்கு உரியச் சிக்கல்கள் அவர்களைத் தொடர்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பணிபுரியும் பெண்களின் எண்ணிக்கைப் பெருகி வருகிறது. பணி புரியும் ஆண்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்களை விட பணிபுரியும் பெண்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியச் சிக்கல்கள் அதிகம்.

குடும்ப முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கும் மகளிர் சந்திக்கும் இன்னல்கள் பல்வேறு பரிமாணங்கள் கொண்டவை.

உழைக்கும் மகளிரில் அன்றாடக் கூலிகளாய் இருப்போர் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் ஒருவகை. நடுத்தர வர்க்கத்து அலுவலக மகளிர் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் வேறுவகை. பழைமை கட்டுப்பாடுகளுக்கும் புதிய அலுவலகச் சூழலுக்கும் இடையே சிக்கி இருக்கும் மகளிர் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் பிரிதோர் வகை என்பதை,

வீட்டுத் தளைகள்
மாட்டியிருந்த கைகளில்
இப்போது
சம்பளச் சங்கிலிகள்¹¹³

என்ற வைரமுத்துவின் கவிதை வரிகள் பணிக்குச் செல்லும் பெண்களின் எதார்த்த நிலையினை உணர்த்துவதாய் அமைகிறது.

இல்லறத்தில் உள்ள பெண்கள் வழக்கம் போலச் செய்கின்ற சமையல், வீட்டு நிர்வாகம், குழந்தைகள் பராமரிப்பு, கணவனுக்குச் செய்யும் பணிவிடைகள் போன்ற வீட்டு வேலைகளுடன் அலுவலக வேலையும் இவ்வகைப் பெண்களுக்குச் சேர்ந்து பெருஞ் சுமையாகிறது.

குடும்ப வேலைகளுக்கும் அலுவலக வேலைகளுக்கும், குழந்தை பராமரிப்பிற்கும் இடையே எழுகின்ற போராட்டத்தினால் உடல் நலமும் மனநலமும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

கணவனையும் குழந்தைகளையும் அன்புடன் கவனிக்க இயலாத ஏக்கம். குழந்தைகளுடன் தன் நேரத்தைச் செலவிட இயலாத கவலை. இவை பணிக்குச் செல்லும் அனைத்துத் தரப் பெண்களும் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளாகும்.

அலுவலகம் சென்று களைத்து வரும் அவளுடைய களைப்பை நீக்க, உணவளிக்க முன்வருபவர் எவரும் இல்லை என்பதுடன், தன் களைப்பையும் பொருட்படுத்தாது கணவர் குழந்தைகளின் தேவையைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலை, அதன் பின்னரும் ஓய்வெடுக்க இயலாது, மாலை, இரவு நேர வேலைகள் இவர்களை எதிர் கொள்கின்றன. இவை உடல் சார்ந்த துன்பத்தை அளிக்கின்றன.

இவையன்றி அலுவலகம் செல்லும் பெண்கள் மேலதிகாரிகளின் அதிகாரம், உடன் பணிபுரியும் ஆண், பெண்களின் எள்ளல், வேலைச்சுமை இவற்றுக்கும் ஈடு கொடுக்க நேரிடுகின்றது.

இங்ஙனம் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் அலுவலகத்திலும் குடும்பத்திலும் படும் இன்னல்களைக் கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளின் வாயிலாக விளக்குகின்றனர்.

அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் பெண் வீட்டிலும் வெளியிலும் தொடர்ந்து துன்பத்தை அனுபவித்து வரும் நிலையினை கவிஞர் ராணி,

அதிகாலை நான்கு மணி
அலாரமிசைக்கின்ற சுப்ரபாதம்!
பாவம்! இவளின் பள்ளியெழுச்சி!
காயரியும் அவசரத்தில் கையரிந்து
சீறுகின்ற குக்கருக்கும் கீழ்படிந்து
.....
பட்டனில்லையென புயலாய் ஆடிய புருஷன்பின்
பூனையாய் ஓடி உடன் தைத்து¹¹⁴

என்ற கவிதையின் வாயிலாக உணர்த்துகின்றார்.

வேலைக்குச் செல்லும் பெண்ணின் அவசர வாழ்வை,
அவசரம்
சிடுசிடுப்பு பேச்சு
அலுவலக வாசலை அடைவதற்குள்
யுத்தங்கள் சத்தங்கள்....¹¹⁵

என்ற பொன்மணி வைரமுத்துவின் கவிதை விளக்குகின்றது.

வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் செய்து விட்டு, தன் வீட்டு பொருளாதார நெருக்கடியைச் சரி செய்ய, தானும் வேலைக்குச் செல்லும் போது தன் கணவனாலும், அலுவலகத்தில் அதிகாரியாலும் அடையும் இன்னலை எஸ்.ராணி அவர்கள்,

மிக அவசரமாய் அலங்கரித்து
கிளம்புகிறவள் மேல்.....
கணவன் வீசுகிற விஷச்சாட்டை
யாரை மயக்க?
மனமுடைந்து.... கண்களில் கங்கை பொங்க
ஓ!..... அழ அவகாசமில்லை
தாமதமாய்ப் போனால்
மேனேஜர் பல்காட்டும்
நேரமாகிறது!
அவசரமாய்க் கண்ணீர் ஒற்றி
அவசரமாய் அலுவலகச் சிறைக்கு¹¹⁶

என்று பொருளாதாரத்தை நிறைவு செய்யும் பொருட்டுப் பணிக்குச் செல்லும் பெண்ணைச் சந்தேகப் பார்வை பார்க்கும் கணவனையும் அதன் பொருட்டுத் தன் ஆதங்கத்தைக் கொட்டவும் நேரமில்லாமல் தவிக்கும் பெண்ணின் நிலையையும் இக்கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது.

பெண்கள் பணிபுரியும் அலுவலகங்களில் உள்ள ஆண்களின் பார்வையில்,
உடன் பணியாற்றும்
உத்தமக் கொக்குகள்
ஓடும் வாய்ப்பு ஒரு
உற்ற வாய்ப்பு
வரும் வரைக்கும் வாடியிருக்கும்
விரல்களையாவது உரசி விடுவதற்கும்¹¹⁷

என்று கவிஞர் மேத்தா அலுவலகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் சோதனைகளைச் சாடுகின்றார்.

மேலும்,

அவள் வரும் முன்
கடிகாரத்தையே
பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்
வந்த பின்
அவளையே
பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்¹¹⁸

என்ற கவிதையில் அலுவலகத்தில் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பணிக்குச் செல்லும் பெண்கள் அலுவலகத்திலும் வேலை பார்த்துவிட்டு, வீட்டிற்கு வந்தவுடன் வீட்டு வேலைகளையும் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. அதற்குமேல் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் கணவர் அமையாவிட்டால் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் தோன்றி வாழ்க்கையை நரகமாக்கிவிடும் நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

“காலையிலே செய்துவைத்த உணவுகளைச் கடவைத்து சாப்பிடத்தான் எடுத்துவைத்தால் சட்டென்று முகம்களிப்பார் எப்போதும் மிக சலித்ததென்று கணவருந்தான் சிலிர்த்திடுவார் வகைவகையாய்ச் சமைத்திடவே வீட்டினிலே இருந்திடவா? வேலையை நாளைக்கே விட்டுவிட்டு வந்திடவா? என்றேதான் குரலெடுத்து ஒங்கித்தான் ஒலித்துவிட்டால் ஓர்நொடியும் நிற்காமல் ஓடித்தான் ஒளிந்திடுவார்”¹¹⁹

என்ற ஒளவை நிர்மலா கவிதை வரிகள் பெண்கள் சிறிது சிறிதாக இல்லத்தில் ஒடுக்கும் கணவருக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கவும் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும், பெண்கள் தங்கள் உரிமையை உணர்ந்து இனி தாங்கள் அடிமைகள் இல்லை என்று முழங்குவதை,

அடிமைகளல்ல நாங்கள்
 ஆணுக்குப் பெண் சமமே
 சுகமான சமையென்று
 அடக்கியது போதும் - இனி
 அலுவலகம் செல்லுகின்ற
 அறிவாளி மனைவியின்
 அடுப்பறைச் சமையலிலும்
 குழந்தை வளர்ப்பிலும்
 சரிபங்கு கணவர்க்கென
 அறைகூவல் கொடுப்பதனால்¹²⁰

என்ற கவிதைப் பகுதி ஆடவரைப்போல் மகளிரும் வேலைக்குப் போய்ச் சம்பாதித்துக் குடும்பத்தின் பொருளாதாரச் சமையைத் தாங்குவதுபோல், அக்குடும்பத்திலுள்ள ஆணும் தனது வீட்டின் சமையலிலும் குழந்தை வளர்ப்பிலும் கட்டாயம் பங்களிப்பைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

பொருளாதாரச் சமத்துவம்

பணிக்குப் போகும் பெண்கள் வருவாயை ஈட்டுவதால் ஓரளவிற்குப் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை எட்டமுடிகிறது என்பதை ஒளவை நிர்மலா,

பெண்ணடிமை தீர்ந்திடவே
 வேண்டும் பொருளாதாரம்
 பணிசெய்யும் மகளிருக்கே
 வாய்க்குமிந்த பிரசாதம்¹²¹

என்ற கவிதை வரிகளால் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

தவிக்கும் தாய்மை

அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பராமரிக்க கூட நேரமில்லாமல் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் இயந்திரமான வாழ்க்கை முறைதான் இன்றுள்ளது. ஒரு குழந்தையை நல்லதொரு பிள்ளையாக வளர்த்து இச்சமூகத்தில் உலவ விடுவது ஒரு தாயின் கடமை. பெற்ற குழந்தையின் மீது அன்பு செலுத்தி தாலாட்டி, சீராட்டி நல்லதொரு அறிவுரைகளைக் கூறி அதனை வளர்க்க நேரமில்லாமல் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகப் பணிக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலையை, உறங்கும் குழந்தையின்

நெற்றியில் முத்தமிட்டு
 கிளம்ப நேர்கிறது காலையில்
 குழந்தை விழித்து

பள்ளி சென்று
படித்து விளையாடி
வீடு திரும்பி
அழுது அடம்பிடித்து
அடி வாங்கி
உண்டு உறங்கிய பின்
திரும்ப முடிகிறது
மீண்டும்¹²²

என்ற பொன்சுதா அவர்களின் கவிதை உணர்த்துகின்றது. மேலும், பொன்மணி வைரமுத்து அவர்கள்,

கடிகாரத்தின் அலாரத்தையும்
குழந்தையின் அழகையும்
நிச்சயமாய் அவள்
நேசிக்க முடியாது
ஆயத்தமாகும் அவசரத்தில்
ஊட்ட நினைக்கும் பால் கூட
உறைந்து விடுகிறது¹²³

என்னும் இக்கவிதைகள் தாய்மை என்ற நிலையை இரண்டாம் நிலைக்கு தள்ளிவிட்டு அலுவலக வேலையை முதல் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடிய குழலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

குழந்தை உறங்க வேண்டும் என்று தாலாட்டுப்பாடும் தாயின் மத்தியில் ஒரு தாயோ, தன் குழந்தையைப் பார்த்துக் 'கண் வளராதே கண்ணே' என்று தன் துன்பத்தைச் சொல்லித் தாலாட்டுப் பாடுகின்றாள் அதற்குக் காரணம் இன்றையச் சூழ்நிலையில் குடும்பத்தைச் சிறப்போடு நடத்த கணவன், மனைவி என்ற இருவருமே வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்னும் காலத்தின் கட்டாயமே!

விடியாமலிருக்காதா?
என் கண்ணே உனைவிட்டு
வேலைக்குச் சேரும் நாளா நானே
மருத்துவ விடுப்பு முடிந்தது
மனக்கிளை ஓடிந்தது¹²⁴

என்றும்,

ஒன்பது மணியானால்
உன் அப்பா சொந்தமில்லை
ஒன்பது முப்பதானால்
உன் அம்மா சொந்தமில்லை¹²⁵

என்றும்,

குடும்பத்தில் பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக வேலைக்குச் செல்லும் தாயின் தாய்மை உணர்வையும், தாயன்புக்காக ஏங்கும் குழந்தையின் உணர்வையும் தாயின் மனக்குமுறலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

புட்டிப்பால் குறையவில்லை
பொம்மைக்கும் பஞ்சமில்லை
தாய்ப்பாலும் தாயுமின்றி
தங்கம் உனக்கென்ன குறை?¹²⁶

என்றும்,

தான் வேலைக்குப் போன பின்னால் உறவினர் பலர் இருப்பினும் தன் குழந்தைக்கு ஆயா தான் நெருங்கிய சொந்தம் என்பதை,

ஆயிரம்பேர் எனக்கு உறவுண்டு
அயலூரில்
ஆயாதான் இனியுனக்கு
அருகிருக்கும் உறவப்பா!¹²⁷

என்ற பொன்மணி வைரமுத்து கவிதை வரிகள், பணிக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும், வைரமுத்து அவர்கள்

அன்புக்கு நேரமில்லை
ஆதலால்
காட்ட வேண்டிய பாசத்தை
அவள்
ஞாயிற்று கிழமைக்குத்
தள்ளிப் போடுகிறாள்¹²⁸

என்றும்,

பாதித் தாய்மார்க்கின்று
தாலாட்ட நேரமில்லை
குழந்தையிடம் பேச
கொஞ்சமும் நேரமில்லை....
பொருளாதாரத்தைப்
பூர்த்தி செய்யத்தான் நீ
அலுவலகக் கிளியானாய்¹²⁹

என்ற பொன்மணி வைரமுத்து கவிதை வரிகளும் தன் குடும்பத்தின் பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அலுவலகப் பணிகளை இரண்டாவது சுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு குழந்தையுடன் இருந்து வளர்க்க முடியாமல் தாய்மைப் போராட்டத்திற்கும், குடும்பப் போராட்டத்திற்கும் இடையே அல்லலுறும் பெண்ணைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இன்று பொருளாதாரத்தைச் சீர் செய்யும் பொருட்டுப் பெண்களும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. இது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் இதில்

பெரும் பிரச்சனையாக விளங்குவது தாய்மை என்னும் அன்பைக் குழந்தைகள் இழப்பதாகும். கல்வி கற்றுவிட்டதாலும், பட்டங்கள் பெற்றுவிட்டதாலும் இன்று அலுவலகம் சென்று பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கும் தாய் தன் குழந்தையின் எதிர்காலத்தையும் எண்ணி வருந்துகிறாள். குழந்தைக்கு நல்லதொரு பாசத்தைத் தர முடியாமல் தவிக்கின்றாள். நம் நாட்டை பொருத்தவரையில் ஒரு குழந்தை நல்லவனாகவும், வல்லவனாகவும் இருப்பது அன்னையின் வளர்ப்பினிலே என்ற கருத்தே மேலோங்கி நிற்கிறது. ஆகவேதான் ஒரு தாயால் அன்பு காட்டி, பரிவுக் காட்டி, அறிவுப் புகட்டி வளர்க்கப்படும் ஒரு குழந்தை நல்லதொரு பிள்ளையாக வளர்கின்றது என்பது வெளிப்படை.

எ. நெறிபிறழ்ந்த மகளிர் நிலை

ஆடலும் பாடலும் வல்லராகி
அழகும் இளமையும் காட்டி
இன்பமும் பொருளும் வெஃகி
ஒருவர் மாட்டும் தங்காதார்¹³⁰

என்று இளம்பூரணரால் விளக்கம் தரப்படும் பொதுப்பெண்டிரின் நிலை இன்றையச் சமுதாயத்தில் வேதனை தரும் நிலையில் உள்ளது.

பெண் கற்பின் இழிவிற்கும், ஆண் கற்பின் தளர்விற்கும் காரணமாய் இருப்பது தேவதாசிமுறை இதனைப் பாரதிதாசன் கடுமையாகச் சாடுகிறார்.

கோதையர் காதல் மணம் கொள்வது சீரோ?
குழந்தைக்கு மணஞ்செய்து கொள்வது சீரோ?
போதனையால் பெண்கள் பொதுவெனல் கனமோ?
பொட்டுக் கட்டும் வழக்கம் போக்குதல் கனமோ?¹³¹

எனக் கேட்டுத் தேவதாசி முறைக்கு மூலகாரணமானப் பொட்டுக்கட்டும் வழக்கத்தைக் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறார்.

மனிதன் பிறக்கும்போது தீயவனாகப் பிறப்பதில்லை. அது போன்றே எந்தப் பெண்ணும் இத்தொழிலை விரும்பி மேற்கொள்வதில்லை. ஆதரவற்ற நிலையினாலோ, அல்லது ஒருவனை நம்பிவந்து ஏமாற்றம் அடைந்ததாலோ இத்தொழிலை மேற்கொள்ளும் மகளிர் பலர் மனத்தால் கெடாமல் சூழ்நிலையால் இழிவடைந்தவர்களாக வருந்தி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களை ஆதரிக்க யாரேனும் முன்வந்தால் இவர்கள் நன்னெறியில் வாழ்வார்கள். சமுதாயத்தின் அனுதாபத்திற்குரியவர்கள் எனினும் சமுதாயம் இவர்களைப் பரிவுடன் நோக்குவதில்லை. நெறிபிறழ்ந்த பெண்ணொருத்தி ஓர் ஆண் மகனை மணந்து வாழ்வதை ஏற்காத சமுதாயம், அவள் இத்தொழிலைச் செய்வதற்கு மறைமுகமாக அனுமதிக்கிறது எனலாம்.

பெண்ணை விலைமகளாக்குவது இந்தச் சமூகமே. வறுமை என்னும் சமூகப் பிரச்சினையே அவளை விலைமகள் ஆக்குகிறது. “வறுமையைவிடக் கொடியது வறுமைதான் என்பார் வள்ளுவர்” வாழ வழியின்றி வாடும் பெண் வயிற்றுப் பசிக்காகத் தன்மானத்தை விற்க வேண்டியவாளாகின்றாள் என்பதை,

புன்மைத் தொழில் செய் என்னுளம் நொந்தது
பொங்கிக் குமுறிய தாயினும்
இன்னலும் ஏழ்மையும் என்னை அழித்தன;
இன்னுயிர்க் கற்பைக் குலைத்தன!
கன்னிப் பருவத்தைக் காணிக்கை யாய் வைத்துக்
காயும் வயிற்றை நிரப்பினேன்;
துன்பத்துத் தீயிடை வெந்தே கதறினேன்;
தொல்லைப் பெருங்கடல் மூழ்கினேன்!¹³²

என்று சிற்பி, விலைமகள் கூறுவதாகக் கூறும் வரிகள், விலைமகளிரை உருவாக்கும் சமூக அமைப்பைச் சுட்டுகிறது. மேலும், தந்தையை இழந்த குடும்பம் ஒன்றில் ஆறு வயிறுகள் காய்கின்றன. அதனைப் போக்கக் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்க தாய் விலைமகளாகிறாள் இதனை,

அம்மா நகைகளை விற்பாள்
அப்புறம் காய்கறி விற்பாள்
தலையில் சமந்து விறகு விற்பாள்
பிறகு?
கற்பை விற்பாள்
எங்களுக்கு
கால் வயிறு நிரம்பியது¹³³

என்ற கவிதை வரிகள் ஒரு தாய் தன் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்க விலைமகள் ஆவதை உணர்த்துகின்றன.

பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்’ பசிப்பிணியைப் போக்கிக் கொள்ள பலப் பெண்கள் பரத்தமையை நாடுகின்றனர் என்பதை,

அவன்
கண்ணேரத்துப்
சதைப் பசியினைத்
தீர்த்துக் கொள்ள
அவனை அழைத்தான்
அவள்
அந்த நேரத்து
வயிற்றுப் பசிக்கு
முற்றுப்புள்ளி வைக்க
அவனுக்கு
இணங்கினாள்¹³⁴

என்ற ரமண கங்காவின் அடிகள் தெளிவாக்குகின்றன. மேலும், நா.காமராசன் அவர்கள் நெறிப்பிறழ்ந்த மகளிர் நிலையினை,

நாங்கள்
நிர்வாணத்தை
விற்பனை செய்கிறோம்
ஆடை வாங்குவதற்காக¹³⁵

என்ற கவிதை வரிகளும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்கிறது.

இவர்கள் வறுமையை நொந்து கொண்டு மனம் விரும்பாமலே இத்தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். என்பதனை, அரங்கராசன் அவர்கள்,

உள்ளம் அழுதபடியே தான்
உடல்
உங்களைக் கூடுகிறது
இதய சுத்தியில்
நாங்களும் கண்ணகிகளே¹³⁶

என்று எடுத்தியம்புகிறார். மேலும் சிற்பி அவர்களும்,

பசியில் களைத்த பகல்கள்
மல்லிகை செடியில்
மயங்கிய
அந்திப் பொழுதுகள்
இழையில் கண்ணீரும்
இதயத்தில் ரத்தமும்
உறைந்து போன
நெடிய இரவுகள்¹³⁷

என்ற கவிதை வரிகளால் நெறிப்பிறழ்ந்த மகளிரின் நிலையை எடுத்துரைக்கிறார்.

கட்டிய கணவன் இறந்தவுடன் தன்னை ஆதரிப்பார் இன்றி இத்தொழிலிலே ஈடுபடும் ஒருத்திச் சமுதாயத்தைக் குற்றம் சாட்டுகின்றாள் என்பதை,

காட்டுமல்லிப் பூவாய்த்தான் வாழ்ந்து வந்தேன்
கண்மூடிச் சமுதாயம் காமக் கையை
நீட்டியதால் நிலை குலைந்தேன் விதவை என்பதால்
நெஞ்சருகி எவரேனும் எனக்கு மாலை
போட்டிருந்தால் புதுவாழ்வில் பூத்திருப்பேன்
பெண்ணுக்குப் புயமுதியிலே என்ன வேலை
தீட்டியதோர் காவியம்தான் திருடு போனேன்
அரியவளா நான்? அல்ல சமுதாயந்தான்¹³⁸

என்ற வைரமுத்துவின் கவரிகள் உணர்த்துகின்றன.

கட்டிய கணவன் இருந்தும் இத்தொழிலில் ஈடுபடும் கொடுமையினை
நா.காமரசன் அவர்கள்,

அன்று கணவன் இறந்ததும்
உடன் கட்டை ஏற்றனர்
பத்தினிப் பெண்கள்
அது சாவதற்காக....
இன்று
கணவன் இருந்தும்
உடற்கட்டை ஏற்கின்றனர்
பட்டினிப்பெண்கள்
இது - வாழ்வதற்காக¹³⁹

என்று சமுதாயச் சீர்கேட்டினை சித்தரிக்கிறார் மேலும்,

இளம் பூக்காரி
தலையை ஆட்டச் சம்மதித்தால்
நாம் விலையைக் கூட்டவும் சம்மதிக்கலாம்¹⁴⁰

என்ற மேத்தாவின் கவிதை வரிகளும், பெண்களை எளிதாக, இழிவாக நினைக்கும்
ஆடவர் மத்தியில்,

நீ
அவமானத்திற்குரியவளல்ல
அபிமானத்திற்குரியவளே!¹⁴¹

என்ற எஸ்.அறிவுமணியின் கவிதை வரிகளும் நெறிப்பிறழ்ந்த மகளிரின் அவல
நிலைக்கு இரங்கும் ஆண்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தீய ஆண்களை நல்லவர்கள் என்று நம்பி ஏமாந்த பின் உண்மையைச் சிலப்
பெண்கள் உணர்கின்றனர். வேறு வழியில்லாமல் அத்தகு பெண்கள் பரத்தமைத்
தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனை, கவிஞர் பாப்பிரியா,

மயங்கிப் போய்த்
தங்களை
விதை நிலமாக்கிக் கொண்டவர்களில் சிலர்
முடிவு
தெரியும் போது வேறுவழியில்லாமல்
தங்களைப்
புறம்போக்கு நிலமாகப் பிரகடனப்படுத்தி
விதைப்பவர்களை
அழைப்பார்கள்
விலைபேசி¹⁴²

என்றும்

சந்தர்ப்பங்களே
 சூழ்நிலைகளே
 உங்களின்
 இரும்புப் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டதால்,
 இவளை விபச்சாரியாக்கினீர்கள்¹⁴³

என்ற செந்தாமையின் கவிதை வரிகளும் பெண்கள் கற்பிழந்து போவதற்குச் சூழ்நிலைகளும் முழுக் காரணமாக அமைவதைப் பாடல்கள் வழி உணர்த்துவதை அறிய முடிகிறது.

விபச்சாரத்தின் ஒரு கூறாகக் கருதப்பட்ட தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்ட பிறகும் விபச்சாரம் நாட்டின் நடப்பாக இருப்பதைக் கண்ணுற்று அதனைச் சமுதாயத்தின் நடைமுறையில் இருந்து போக்க வேண்டுமெனப் புலவர்கள் பாடியிருத்தலைப் பார்க்க முடிகிறது. பெண்மைக்கு இழுக்கினைத் தரும் தாசித் தொழிலை நாட்டிலிருந்து ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை, கவிஞர் ராய சொ. அவர்கள்,

பெண்மைக்கிழுக்குடை எழினலம் விற்றானும்
 பேதைத் தொழிலெனும் பீடையிந்த
 மண்ணில் இல்லாமலே செய்திடுவோமென
 அழுத்திக் கும்மியடியுங்கடி¹⁴⁴

எனப் பாடியுள்ளார்.

பெண்கள் தாம் விரும்பி பரத்தமைத் தொழிலை மேற்கொள்ளாத சூழலையும், வறுமையும் சில சூழ்நிலைகளும் அத்தொழிலை மேற்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்ததையும் மேற்கூறிய கருத்துகளின் வழி அறிய முடிகிறது. இவர்கள் மனமுலந்து எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்றாலும் சமுதாயத்தில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். பொதுமகளிர் இச்சமுதாயத்திலிருந்தே உருவாகிறார்கள் என்பதை நாம் மறக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. அவர்கள் தாமாக உருவாகவில்லை உருவாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை வெளிப்படை.

தற்காலப் பெண்களின் வீரம்

தற்காலத்திலும் வீரவுணர்வில் சற்றும் குறைவில்லாதவர்களாகவே பெண்கள் காட்சியளிக்கிறார்கள் என்பதைத் தற்காலக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

காதல் கணவனைப் போருக்கு அனுப்பி வைத்தவள், தன் கணவன் போரில் இறந்தான் என்றவுடன் தன்னுடைய வீரக் கண்ணீரினால் இறுதி விடைக் கொடுத்ததை,

காதல் கணவனை
 கார்கில் போருக்கு
 கனிவுடன் அனுப்பியவள்
 துப்பாக்கிச் சூட்டில்
 துடிதுடிக்க இறந்த
 கணவனின் உடலை
 கண்களில் கண்டபோது
 வீரக் கண்ணீரில்
 விடைகொடுத்து அனுப்பினாள்¹⁴⁵

என்ற கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

அதேபோல் தன்பாச மகனையும் இந்திய நாட்டினைக் காக்க இராணுவத்திற்கு
 அனுப்பும் தாயையும் இங்கே காண முடிகின்றது.

பாச மகனை
 பரிவான முகத்தோடு
 படைக் கருவிகளுடன்
 பார்டர் எல்லைக்கு
 அனுப்பி வைத்தாள்
 பாவினருடன் சண்டையிட்டு
 பாரத அன்னைக்காக
 உயிர் விட்டான் உன் மகன்-என
 சுற்றத்தார் சூழ்ந்துரைக்க - மனம்
 பதை பதைக்காது
 பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற
 பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தின்
 முகத்தில் முத்திரை பதித்து
 முடிவாக விடை கொடுத்தாள்¹⁴⁶

என்ற க.சத்தியபிரியாவின் கவிதை வரிகளின் மூலம் தன் மகனை இழந்தபோதும்
 அதனை பெருமைசேர்க்கும் விதமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் தாய்மையைக் காண
 முடிகின்றது. மேலும் வீர உணர்வு மிக்க தன் மனைவியிடம் போருக்குச் செல்லும்
 கணவன் தான் எந்த நிலையிலும் திரும்பி வரலாம் எதற்கும் அவள் தயாராக இருக்க
 வேண்டும் என்று கூறுவதை,

நான்
 அக்னிப் பரிட்சைக்கு
 ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறேன்

 முத்திரையில் இருந்து
 தப்பித்து வருகின்ற
 தபால் தலையாய்
 வருவேன்

இன்றேல்
 அடையாளம் தெரியாதபடி
 அழுக்கப்படுத்தப்பட்டு
 வருவேன்
 எதற்கும்
 எனக்கு மாலை கட்டி வை
 ஆம் அன்பே!
 உயிராய் வந்தால்
 உனக்குச் சூட்டுகிறேன்
 உடலாய் வந்தால்
 எனக்குச் சூட்டு¹⁴⁷

என்று இராணுவத்திற்குச் செல்லும் கணவன் உரைப்பதைக் கேட்டுக் கலங்காமல் வழியனுப்பும் வீரப்பெண்ணாகத் தற்காலப் பெண்கள் திகழ்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பெண்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும், தங்கள் கணவனையும் நாடு காக்க இந்திய எல்லைக்கு அனுப்பும் நிலையை இன்றும் காணமுடிகின்றது இதன் மூலம் தமிழ்ப் பெண்களின் வீரம் சற்றும் குறையாமல் தொடர்ந்து வளர்ச்சி நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

தற்காலப் பெண்களின் விளையாட்டுக்கள்

தற்காலத்தில் ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் விளையாட்டுத்துறையில் வீராங்கனைகளாக திகழ்கிறார்கள். உள் அரங்க விளையாட்டு, வெளி அரங்க விளையாட்டு என அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் தேசிய மற்றும் உலக அளவில் வலம் வருகிறார்கள் என்பது வெள்ளிடை மலை.

இங்கு ஒரு தாய் தன் குழந்தையைக் கொஞ்சுவதன் மூலம்,

ஓடி வரும் அழகில்
 நீ என் பி.டி.உஷா
 பொம்மைகளை ஏந்திவரும் அழகில்
 நீ என் மல்லேஸ்வரி
 துப்பாக்கி குறி வைக்கும் அழகில்
 நீ என் அஞ்சலிமகத்
 என்னை செல்லமாய் குத்தும்போது
 நீ என் மேரிகோம்¹⁴⁸

என்று மலையரசி அவர்கள் தம் கவிதை வாயிலாகச் சுட்டுவதைக் காணமுடிகின்றது.

இப்பாடல்களின் மூலம் பெண்கள் ஓட்டப்பந்தய வீராங்கனைகளாகவும், மல்யுத்த வீராங்கனைகளாகவும், துப்பாக்கிச் சூட்டில் வல்லவர்களாகவும் இருப்பதை உணர முடிகின்றது.

தற்கால மகளிரின் கலைத்திறன்

பெண்கள் இன்றும் ஆடற்கலையிலும், பாடற்கலையிலும் மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளனர். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று இசை விழா, நாட்டிய, நடன விழா நடத்தும் அளவிற்கு மேலான நிலையில் உள்ளனர். கலைத்துறையில் பெண்கள் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குவதைத் தற்காலக் கவிதைகளும் எடுத்தியம்புகின்றன.

அடர்த்தியான மை
வில் போன்ற புருவம்
நவரசம் காட்டும் கண்கள்
ஒப்பனையில் முகம்
இசையில் தாளமிடும் கைகள்
ஐதியில் நடனமிடும் கால்கள்¹⁴⁹

என்று தற்கால நாட்டிய நங்கையொருத்தியின் ஒப்பனைகளைத் தளவை இளங்குமரன் கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும்,

இந்தியக் கலையை
உலக அளவில் நிலைநாட்டி
ஊக்கத்தின் பிறப்பிடமாய்
ஐந்து வயதிலேயே வளைந்து கொடுத்து
ஓர் கோடி மக்களையும்
தம்பக்கம் திரும்பியுள்ளாள்
இன்றைய நடன மங்கை¹⁵⁰

என்று நாட்டியக் கலைக்குத் தங்களை அர்ப்பணிக்கும் இன்றைய பெண்கள் ஐந்து வயதிலேயே அக்கலையைக் கற்க தொடங்கி உலகம் முழுவதும் பரதக் கலையின் பெருமையைப் பரப்பி வருகிறார்கள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. மேலும்,

எளிமையோடு சுருதி சுத்தத்துடன்
ஏற்றந்தரும் உச்சரிப்போடும்-கற்றுக்கொண்டு
தேன் மதுரக் குரலோசை
தேசமெங்கும் செழிக்கச் செய்து
பத்மபூசன் விருதை பரிவுடன் பெற்று
சங்கீத கலாநிதி விருதை சாதித்து பெற்று
இசைப்பேரறிஞர் விருதை இன்பத்தோடு ஏற்று
வீறு நடை போட்டுச் செல்கிறது
இன்றைய பெண்ணியம்!¹⁵¹

என்ற தளவை இளங்குமரனின் கவிதை வரிகள் பெண்கள் நடனத்துறையிலும், இசைத்துறையிலும் மிகப்பெரியதொரு சாதனையை நிகழ்த்தி வருவதை எடுத்தியம்புகிறது. மேலும், இசை, நடனம் மட்டுமில்லாமல் இன்னும் பல கலைத்துறையிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரித்து வருவதை,

இசையில் ஈர்ப்பு
நடனத்தில் நாட்டம்
நாடகத்தில் ஆற்றல்
இயக்கத்தில் அறிவு
வடிவமைப்பில் வல்லமை
என கலைகளின்
வடிவாய் பவனி வருகிறது
இன்றைய பெண்மை¹⁵²

என்ற கவிதையின் வாயிலாக இன்றும் கலைத்துறையில் பெண்கள் சாதனை நிகழ்த்தி வருவதை அறிய முடிகின்றது.

நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள்

தற்காலக் கவிதைகளில் நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்கள் குறித்துக் கவிதைகள் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை. எனினும் இன்றைய நவ நாகரிக உலகத்தில் நம்பிக்கைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் தேவையற்றது என்பதை,

சோதிடம் தினமும் பார்த்துக் கொண்டா
சூரியன் உதித்து வருகிறது?
சாதகம் தினமும் பார்த்துக் கொண்டா
சந்திரன் ஒளியைத் தருகிறது?
ஊழையும் வினையையும் பார்த்துக்கொண்டா
ஒவ்வொரு காலமும் வருகிறது?
நாளையும், பொழுதையும் பார்த்துக்கொண்டா
நன்மையும் தீமையும் தருகிறது?
பல்லியைக் கிளியைக் கேட்டுக் கொண்டா
பசியும் தூக்கமும் வருகிறது
பில்லியைச் சூனியம் சேர்த்துக் கொண்டா
பிணியையும் மூப்பையும் தருகிறது
மடமை என்கிற ஆற்றில் அன்றோ
மானுடம் மூழ்கி வருகிறது
படகாய் நின்றதைக் காப்போம் என்றே
பகுத்தறிவு ஊக்கம் தருகிறது¹⁵³

என்று தளவை இளங்குமரன் தம் 'ஞானப்பலா' என்ற கவிதையில் நம்பிக்கைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் அர்த்தமற்றவை என்று கூறுகிறார். மேலும் நம்பிக்கை என்பது முதலில் மனிதன் தன்னை நம்புவது என்பதை

எதையும் நினைத்த முதல்
இப்போது சாத்தியமில்லை
மனிதத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு
உயிர்த்தெழுதலே வாழ்வு¹⁵⁴

என்று கவிஞர் ஓளவை மனிதர்கள் முதலில் தன் மீது நம்பிக்கை கொண்டு வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். மேலும்

விண்கலத்திலேயே
 பயணம் செய்தாலும்
 வாலன்டினாக்களால்
 மூடத் தனங்களில்
 மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும்
 ஆப்பிரிக்கப்
 பழங்குடி மகளிர்க்கு
 நீச்சல் கற்றுத் தர இயலாது¹⁵⁵

என்று நிர்மலா சுரேஷ் கவிதை வரிகளிலும் மூட நம்பிக்கையைச் சாடும் நிலை அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இங்ஙனம் இன்றையப் பெண்களிடம் மூட நம்பிக்கைகளை விதைப்பதை விட தன்னம்பிக்கையை விதைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே கவிஞர்களிடம் காணப்படுகிறது என்பதை கவிதைகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ♦ தற்கால மகளிரைச் சுட்டக்கூடிய சொற்களாகப் பூவை, மங்கை, நங்கை, பெண்கள், பெண்மக்கள், பெண்மணி, தையல், கோதையர், மெல்லியள் போன்ற சொற்கள் கவிதை இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ மகளிரைச் சுட்டும் உறவு முறைப்பெயர்களாக அன்னை, துணைவி, தமக்கை, தங்கை, பாட்டி, மகள், அத்தை, மனைவி போன்ற சொற்கள் சுட்டப்படுவதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ இன்று பெண்ணிற்கு ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை போன்றவையெல்லாம் அவர்களை அழகாகக் காட்டுவதைவிட பெண்ணின் வீரம், மனோதிடம் போன்றவையே ஒரு பெண்ணிற்கு சிறந்த அணிகலனாக இருந்து அவளை அழகு செய்யும் என்பதையே கவிதைகளின் வழி உணர முடிகின்றது.
- ♦ பெண்ணானவள் தாயின் கருவிலிருந்தே தன் உரிமைக்காகப் போராடும் நிலையைப் பெண்சிசுக்கொலை எடுத்தியம்புகிறது. இதையெல்லாம் மீறி பெண் இந்தப் பூமியில் பிறந்து விட்டால் அவளுக்கு ஒவ்வொரு வளர்ச்சி நிலையிலும் அடிமை நிலையே காணப்படுகிறது.
- ♦ பெண்ணிற்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டதும், சொத்துரிமை மறுக்கப்பட்டதும் பெண்ணின் உரிமையில்லா நிலையை எடுத்துரைக்கின்றது.
- ♦ திருமணம் பெண்ணிற்குக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே நடந்தேறினாலும், பருவமடைந்து நடந்தேறினாலும் அவளின் வாழ்வில் சரியான துணை அமையவில்லையென்றால் அவளின் வாழ்வையே திருமணம் அடிமையாக்குகின்றது.
- ♦ இல்லறம் சார்ந்த பொறுப்புகளிலும் பெண்ணின் பங்கே அதிகமாகச் சுட்டப்படுவது அவளை இல்லறத்திற்குள்ளேயே சிறையாக்கும் நிலையைத்தான் உணர முடிகிறது.
- ♦ கைம்மை மகளிர் தம் கணவனை இழந்த துன்பம் போதாதென்று கைம்மைக் கோலத்தை மேற்கொண்டு தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தம் கணவனுக்காகவே வாழ்ந்து வரும் நிலையைத் தற்காலக் கவிதைகள் எதிர்க்கின்றன.
- ♦ இன்றையப் பொருளாதாரத்தைக் கணவன், மனைவி என்ற இருவரும் சேர்ந்து உழைத்தால்தான் சரிசெய்ய முடியும் என்ற நிலை உள்ளது. ஆனால் இவற்றில் பெண்ணுக்கு மட்டும் இரட்டைச் சுமை ஏற்படுகிறது. இல்லம், அலுவலகம் என்ற இரண்டு கூண்டுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் பெண்களைக் கவிஞர்கள் தம் கவிதையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

- ♦ பரத்தையர் தம் வாழ்நாளில் தானும் மற்ற மகளிர் போல் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டாலும் அவர்களைத் துணிந்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஆடவர் சமுதாயம் இன்னும் வேருன்றவில்லை என்றே கூறலாம். பரத்தமை என்ற பிரிவு சமுதாயத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சமுதாயத்தில் அரும்பி உள்ளது.
- ♦ இந்திய நாட்டின் பெருமையைக் காக்க, இன்றும் பெண்கள், தங்கள் கணவர்களையும், பிள்ளைகளையும் போருக்கு அனுப்பிவைக்கும் நிலையையும் தற்காலக் கவிதைகள் சுட்டிக் காட்ட மறக்கவில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ அன்று ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள் இருந்த மகளிர் விளையாட்டுக்கள், இன்று தேசிய அளவிலும், பன்னாட்டு அளவிலும் உயர்ந்திருப்பதையும், அவற்றில் மகளிர் சாதிக்கத் துடிக்கும் நிலையையும் கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன.
- ♦ இன்றும் பெண்கள் எல்லாத்துறையிலும் சிறந்த விளங்குவதைப் போன்று கலைத்துறையிலும் தம் முத்திரையைப் பதித்துள்ளதை தற்காலக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகிறது.
- ♦ நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் யாவும் நாகரிகம் பெற்ற இந்நிலையில் நம்ப முடியாததாகவும், அதனை ஏற்க மறுக்கும் நிலையையும், மூட நம்பிக்கைகளை நம்புவதை விட மனிதன் முதலில் தன்னை நம்ப வேண்டும் என்பது போன்ற கவிதைகளே தற்காலத்தில் சுட்டப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

இயல் நான்கு

20,21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

ஆய்வு முடிவு	ஆய்வு மூலம்
★ பெண்ணிற்கு ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை இவற்றை விட வீரம், கல்வி, மனோதிடம் போன்றவையே, சிறந்த அணிகலன்களாக இருக்கின்றன என்பதை கவிதைகளின் வழி உணரமுடிகின்றது.	கற்பது பெண்களுக்காபரணம்—கெம்புக் கல் வைத்த நகை தீராத ரணம்! கற்ற பெண்களை இந்த நாடு – தன் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுமன் பேடு (பாரதிதாசன், பாரதிதாசன்கவிதைகள் இசையமுது)
	முகம் மறைத்து நிறம் பூசி முழுவதுமாய் வேஷம் கட்டி புன்னகையால் போர்வையிட்டு பொய்களையோ வடித்தெடுத்து போகாத ஊருக்கு வழி சொல்லும் போலி இலக்கியவாதிப் பெண்ணல்ல நான் வித்யா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்
★ பெண்ணானவள் தாயின் கருவிலிருந்தே தம் உரிமைக்காக போராடும் நிலையை பெண் சிசுக்கொலை எடுத்தியம்புகிறது.	பெண் கருவை அழிக்காதீர்கள் பெண்ணை வாழ விடுங்கள் தொப்புள் கொடி அறுக்கும் முன்னே கண்ணைத் திறந்து உலகத்தைக் காணும் முன்னே ஆயுதத்தை எடுத்து ஆயுளை முடிக்காதீர்கள் (பரிதாபானு. கே, சுமைத்தாங்கி)
★ இல்லறம் சார்ந்த பொறுப்புகளில் பெண்ணின் பங்கே அதிகமாக சுட்டப்படுகிறது.	கொண்டவர்க்கெது பிடிக்கும் குழந்தைகள் எதை விரும்பும் தண்டுன்றி நடக்கும் மாமன் மாமிக்குத் தக்கதென்ன உண்பதில் எவருடம்புக்கு எதுவுத வாதென்றெல்லாம் கண்டனள் பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள்

ஆய்வு முடிவு

- ★ பெண்ணின் மீது சுமத்தப்படும் பொறுப்புக்கள்
அவளை இல்லறத்திற்குள்ளேயே
சிறையாக்குகின்றது.

- ★ இல்லம், அலுவலகம் என்ற இரண்டு
கூண்டுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் பறவையாக பல
பெண்கள் உள்ளனர். இதனால் பெண்ணுக்கு
மட்டும் இரட்டைச்சுமை ஏற்படுகிறது.

- ★ கைம்மை மகளிரின் கைம்மை கோலத்தை
தற்காலக் கவிதைகள் எதிர்க்கின்றன.
விதவைகளுக்கும் மறுமணம் செய்யும் உரிமை
வேண்டும் என்று தற்கால கவிதைகள்
வலியுறுத்துகின்றன.

ஆய்வு மூலம்

சமையல் செய்யும் இயந்திரமாக
ஆண்டுகள் பல தூங்கிக் கிடந்தாய்
உன் சிறு வீடே உனதுலகானது.
உப்பும் புளியுமே பிரச்சனையானது
உனது வாழ்நாள் இவ்வாறாக
உளுத்துப் போனது

சன்மார்க்கா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்துழைக்கும்
அனைத்துப் பணியிலே – பெண்
அடிமைத்தனம் வலுவிற்கும் ஆணிவேரிலே
ஆண் உழைக்கப் பெண்கள் மட்டும்
அடும்பங்கரையிலே – என்
அடிமைத்தனம் முடிவதேது ஆய்வரையிலே

**விஜயலட்சுமி ம. தமிழ்க்கவிதைகளில்
பெண்ணுரிமை**

வீடு திரும்பி
பெருக்கிய போதும்
பாத்திரம் தேய்த்த போதும்
பால் சூடாக்கிய போதும்
நினைத்துக் கொண்டேதானிருந்தேன்
எழுதிவிட்டுத்தான் படுக்க வேண்டும்
இன்றும் வந்துவிட்டதெனக்கு
கவிதைக்கு முன்
தூக்கம்

இளம்பிறை, முதன் மனசு)

வெள்ளைச் சீலையில்
சிறையிடப்பட்ட
சீதைகளை மீட்டு
கலர்ப்புடவைகளில்
குடியமர்த்துவோம்

.... ..

முல்லை மலர்களைப்
பார்க்கும் போதெல்லாம்
இந்த
வெள்ளை மலர்களை
நினைத்துக்கொள்வோம்
(புகழேந்தி, ஒரு கையொப்பமில்லாத கடிதம்)

ஆய்வு முடிவு

★ பரத்தையரை வாழ்க்கைத் துணையாக துணிந்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஆடவர் சமுதாயம் இன்னும் வேருன்ற வில்லை.

★ பரத்தமை நிலை சமுதாயத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சமுதாயத்தில் அரும்பி உள்ளது.

★ இந்திய நாட்டின் பெருமையைக் காக்க இன்றும் பெண்கள் தங்கள் கணவரையும், பிள்ளைகளையும் போருக்கு அனுப்பி வைக்கும் நிலை காணப்படுகிறது.

ஆய்வு மூலம்

துணைவி இறந்த பின் வேறு துணைவியைத் தேடுமோர் ஆடவன் போல் பெண்ணும் துணைவன் இறந்தபின் வேறு துணை தேடச் சொல்லிடு வோம் புவிமேல்

பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள்

காட்டு மல்லிப் பூவாய்த்தான் வாழ்ந்து வந்தேன்
கண்மூடிச் சமுதாயம் காமக் கையை
நீட்டியதால் நிலை குலைந்தேன் விதவை என்பதால்
நெஞ்சுருகி எவரேனும் எனக்கு மாலை
போட்டிருந்தால் புதுவாழ்வில் பூத்திருப்பேன்

(வைரமுத்து, என் பழைய பக்க ஒலை)

பெண்மைக்கிழுக்குடை எழினலம் விற்றானும்
பேதைத் தொழிலெனும் பீடையிந்த
மண்ணில் இல்லாமலே செய்திடுவோமென
அழுத்திக் கும்மியடியங்குடி

(ராய. சொ. தாலாட்டும் கும்மியும்)

காதல் கணவனை
கார்கில் போருக்கு
கனிவுடன் அனுப்பியவள்
துப்பாக்கிச் சூட்டில்
துடிதுடிக்க இறந்த
கணவனின் உடலை
கண்களில் கண்டபோது
வீரக் கண்ணீரில்
விடைக் கொடுத்து அனுப்பினாள்

சத்தியபிரியா, க. காற்றினிலே

பாசமகனை
பரிவான முகத்தோடு
படைக் கருவிகளுடன்
பார்டர் எல்லைக்கு
அனுப்பி வைத்தாள்
பாவிகளுடன் சண்டையிட்டு
பாரத அன்னைக்காக
உயிர் விட்டான் உன் மகன் – என
சுற்றத்தார் சூழ்ந்தரைக்க – மனம்

ஆய்வு முடிவு

- ★ ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள் இருந்த மகளிர் விளையாட்டுக்கள் இன்று தேசிய அளவிலும், பன்னாட்டு அளவிலும் உயர்ந்துள்ளன.

- ★ பெண்கள் கலைத்துறைகளிலும் தங்களின் முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர்.

- ★ மூட நம்பிக்கைகளை பின் பற்றுவதைவிட முதலில் மனிதன் தன்னை நம்ப வேண்டும் என்ற கருத்து தற்கால கவிதைகளில் வெளிப்படுகிறது.

ஆய்வு மூலம்

பதை பதைக்காது
பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற
பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தின்
முகத்தில் முத்திரை பதித்து
முடிவாக விடை கொடுத்தாள்
(சத்தியபிரியா, க. காற்றினிலே)

ஒடி வரும் அழகில்
நீ என் பி.டி. உஷா
பொம்மைகளை ஏந்திவரும் அழகில்
நீ என் மல்லேஸ்வரி
துப்பாக்கி குறிவைக்கும் அழகில்
நீ என் அஞ்சலி மகத்
என்னை செல்லமாய் குத்துபோது
நீ என் மேரிகோம்
(மலையரசு. த, ஓசை நிறைந்த பயணம்)

எளிமையோடு சுருதி சுத்தத்துடன்
ஏற்றந்தரும் உச்சரிப்போடும் – கற்றுக்கொண்டு
தேன் மதுரக் குரலோசை
தேசமெங்கும் செழிக்கச் செய்து
பத்மபூசன் விருதை பரிஷடன் பெற்று
சங்கீத கலாநிதி விருதை சாதித்து பெற்று
இசைப் பேரறிஞர் விருதை இன்பத்தோடு ஏற்று
வீறு நடை போட்டுச் செல்கிறது
இன்றைய பெண்ணியம்
(தளவை இளங்குமரன், ஞானப்பலா)

மடமை என்கிற ஆற்றில் அன்றோ
மானுடம் மூழ்கி வருகிறது
படகாய் நின்றதைக் காப்போம் என்றே
பகுத்தறிவு ஊக்கம் தருகிறது.

(தளவை இளங்குமரன், ஞானப்பலா)

எதையும் நினைத்த முதல்
இப்போது சாத்தியமில்லை
மனிதத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு
உயிர் தெழுதலே வாழ்வு

(ஒளவை, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்)

அடிக்குறிப்புகள்

1. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.186.
2. இராசேந்திரன், இரா., புதுக்கவிதை இலக்கணம், ப.1.
3. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.2.
4. மேத்தா, மு., ஊர்வலம், ப.4.
5. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.253.
6. வெற்றிவேந்தன், க., காலத்தை வென்ற தமிழ், ப.43.
7. மேலது, ப.43.
8. ஆடற்கோ, தேனாறு, ப.5.
9. வெற்றிவேந்தன், க., காலத்தை வென்ற தமிழ், ப.43.
10. மேலது, ப.44.
11. மேலது, ப.76.
12. ஆடற்கோ, தேனாறு, ப.54.
13. மேலது, ப.71.
14. மேலது, ப.72.
15. வெற்றிவேந்தன், க., காலத்தை வென்ற தமிழ், ப.75.
16. ஆடற்கோ, தேனாறு, ப.49.
17. தமிழ்மதி, பாரதி மண்ணில் நான் கண்ட பாவை, ப.8.
18. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.258.
19. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், இசையழுது, ப.454.
20. வித்யா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.192.
21. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, கடவுளின் கடைசி நாள், ப.28.
22. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், முல்லைக்காடு, ப.578.
23. சன்மார்க்கா, சொல்லாத சேதிகள், பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.95.
24. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, கடவுளின் கடைசி நாள், ப.29.
25. சன்மார்க்கா, சொல்லாத சேதிகள், பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.96.
26. வித்யா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.190.
27. கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.16.
28. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.66.
29. மேலது, ப.66.
30. மேலது, ப.43.
31. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், குடும்ப விளக்கு, ப.477.
32. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.253.

33. மேலது, ப.111.
34. அறிவுமதி, கடைசி மழைத்துளி, ப.40.
35. மேத்தா, மு., மேத்தா கவிதைகள், ப.282.
36. இளம்பிறை, முதல் மனுசி, ப.54.
37. விஜய், பா., வானவில் பூங்கா, ப.96.
38. பரிதாபானு, கே., சுமைத்தாங்கி, ப.77.
39. தமிழரசி, இரா., ஐக்கூவில் சமூகமும் உத்திகளும், ப.76.
40. மேத்தா, மு., கனவுகுதிரைகள், ப.70.
41. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.54.
42. இளம்பிறை, முதல் மனுசி, ப.85.
43. வேதநாயகம்பிள்ளை, பெண்மதிமாலை, பெண்கல்வி, பெண்மானம், ப.193.
44. மேலது, ப.175.
45. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.253.
46. மேலது, ப.253.
47. அனுராதா, பா., இலக்கியப் பீடம், ப.71.
48. பத்மநாபன், ரா.அ., பாரதிபுதையல், பெருந்திரட்டு, ப.244.
49. பாரதியார், பாரதியார் கட்டுரைகள், ப.80.
50. பாரதியார், பெண் விடுதலைக்கும்மி, ப.262.
51. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், முதல் தொகுதி, ப.106.
52. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் குடும்பவிளக்கு, ப.496.
53. மேலது, ப.69.
54. மேலது, ப.27.
55. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.258.
56. மேலது, ப.182.
57. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.467.
58. மேலது, ப.373.
59. மேலது, ப.354.
60. மேலது, ப.366.
61. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.174.
62. மேலது, ப.188.
63. பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் பாடல்கள், ப.113.
64. மேலது, ப.117.
65. பாரதியார், பாரதியார் கட்டுரைகள், ப.272.

66. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.180.
67. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.275.
68. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.291.
69. மேலது, ப.292.
70. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.262.
71. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கட்டுரைத்திரட்டு, ப.94.
72. நாராயணன், ம. பெருமிதம், ப.83.
73. வாலி, வாரந்தோறும் வாலி, ப.384.
74. பெரியார், பெரியார் களஞ்சியம், தொகுதி 6, பெண்ணுரிமை, ப.32.
75. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.124.
76. மேலது, ப.125.
77. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, ப.262.
78. மேலது, ப.262.
79. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், பெண்ணுக்கு நீதி, ப.98.
80. மேலது, ப.164.
81. மேலது, ப.165.
82. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் காதல் பாடல்கள், ப.95.
83. மேலது, ப.96.
84. மேலது, ப.101.
85. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.263.
86. மேலது, ப.70.
87. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.71.
88. மேலது, ப.293.
89. மேலது, ப.1114.
90. சன்மார்க்கா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.93.
91. விஜயலட்சுமி.ம., தமிழ் கவிதைகளில் பெண்ணுரிமை, ப.228.
92. மேலது, ப.87.
93. ஒளவை நிர்மலா, பெண்களின் கதை, பக்.76–77.
94. மேலது, ப.80.
95. வத்ஸலா, சுயம், ப.33.
96. இளம்பிறை, முதல்மனுசி, ப.52.
97. கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.28.
98. திரு.வி.க., பெண்ணின் பெருமை, ப.3.

99. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.102.
100. சுடலை முத்துப்பிள்ளை, வி., மாதர் மறுமணப் பாடல் திரட்டு, ப.23-24.
101. அப்துல் ரகுமான், சொந்தச் சிறைகள், ப.37.
102. யோகேசுவரன், தமிழ்க்கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.195.
103. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.84.
104. புகழேந்தி, ஒரு கையொப்பமில்லாத கடிதம், ப.32-33.
105. பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் பாடல்கள், ப.229.
106. கண்ணதாசன், கண்ணதாசன் கவிதைகள், ப.82.
107. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.272.
108. மேலது, ப.101.
109. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.61.
110. மேலது, ப.67.
111. கவிஞர் தாராபாரதி கவிதைகள், ப.165.
112. மூர்த்தி, நா., இவளே ஓர் இரங்கற்பா, ப.115.
113. வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம், ப.44.
114. ராணி, எஸ்., ஞானவிடியல், ப.34.
115. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.84.
116. ராணி, எஸ்., ஞானவிடியல், ப.34.
117. மேத்தா, காத்திருந்த காற்று, ப.44.
118. மேத்தா, வெளிச்சம் வெளியே இல்லை, ப.38.
119. ஓளவை நிர்மலா, பெண்களின் கதை, ப.35.
120. மேலது, ப.63.
121. மேலது, ப.60.
122. பொன்சுதா, மழையின் சுவடுகள், ப.68.
123. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.55.
124. மேலது, ப.74.
125. மேலது, ப.54.
126. மேலது, ப.38.
127. மேலது, ப.44.
128. வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம் ப.48.
129. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.66.
130. இளம்பூரணர் உரை, தொல்காப்பியம், ப.360.
131. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.567.

132. சிற்பி, நிலவுப்பு, ப.64.
133. சிற்பி, மௌன மயக்கங்கள், ப.43.
134. ரமண கங்கா மற்றும் பலர், சின்னச்சிறை, ப.126.
135. காமராசன், கறுப்பு மலர்கள், ப.54.
136. அரங்கராசன், ஓர் அழகை ஆதரவு தேடுகிறது, ப.77.
137. சிற்பி, சர்ப்பயாகம், ப.61.
138. வைரமுத்து, என் பழைய பக்க ஓலை, ப.36.
139. காமராசன், நா., கறுப்பு மலர்கள், ப.71.
140. மேத்தா மு., ஊர்வலம், ப.119.
141. அறிவுமணி, எஸ், என் அபிமானத்திற்குரியவளே, ப.58.
142. பாப்பிரியா, கண்சிமிட்டும் கல்லறைகள், ப.22.
143. செந்தாழை, ஆத்ம வேதனை, ப.94.
144. ராய.சொ., தாலாட்டும் கும்மியும், ப.29.
145. சத்தியப்பிரியா, க., காற்றினிலே, ப.47.
146. மேலது, ப.49.
147. விஜய், ப., அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம், பக்.86-88.
148. மலையரசு, த., ஓசை நிறைந்த பயணம், ப.78.
149. தளவை இளங்குமரன், ஞானப்பலா, ப.76.
150. மேலது, ப.77.
151. மேலது, ப.32.
152. சத்தியப்பிரியா, க., புதுச்சிறகு, ப.64.
153. தளவை இளங்குமரன், ஞானப்பலா, ப.52.
154. ஓளவை, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.60.
155. நிர்மலா சுரேஷ், பாலவனப் பெளர்ணமிகள், ப.98.

இயல் - ஐந்து

பெண்ணியம் - சங்க காலம், தற்காலம் ஒப்பீடு

ஒரு நாடு முன்னேற வேண்டுமென்றால் அந்நாட்டில் பெண்ணுரிமை இருக்க வேண்டும் என்று பல கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளின் வழியாக எடுத்துரைத்துள்ளனர் என்பதை அறிந்தோம். இவ்வியலில் சங்க கால மகளிரின் வாழ்க்கை நிலை தற்காலக் கவிதைகளின் வழி காணலாகும் மகளிரின் வாழ்க்கை நிலையோடு ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகிறது.. இதனால் மகளிர் அன்று தொட்டு இன்று வரை தம் வாழ்க்கையில் பெற்ற வளர்ச்சி மற்றும் தேக்க நிலையை அறிய முடிகின்றது.

கல்வி, காதல், வரதட்சணை, திருமணம், பெண் சிசுக்கொலை, கைம்மைநிலை, பரத்தையர் நிலை, தொழில்கள் என்ற பல்வேறு பரிமாணங்களில் 'பெண்ணியம்' சங்ககாலத்திலும் தற்காலத்திலும் வெளிப்படுவதை ஒப்பிட்டு இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

பெண் கல்வி - அன்றும் இன்றும்

ஒரு சமூகம் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைத்து துறைகளிலும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வல்லமை பெற்று விளங்குவதற்கு அடிப்படை கல்வியேயாகும்.

பொதுவாகக் கல்வி என்பதற்குக் கற்றல் நூல்¹ என்றும் நூல் வித்தை² என்றும் கல்வி, படிப்பு, பயிற்சி³ என்றும் குறிப்பிட்ட தொழிலில் அல்லது வியாபாரத்தில் அறிவைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்குரிய ஏற்றமான வழிமுறை⁴ என்றும் அகராதிகள் பொருளுரைக்கின்றன.

சமூக மரபுகளை இனி வருகின்ற சந்ததியினர்க்குக் காத்தளிக்கும் வாய்ப்பாக அமைவது கல்வியாகும். “உறுதியான உடலில், நிறைவான உள்ளம் பரிணமிக்கச் செய்வது தான் கல்வியின் நோக்கம்” என்று பிளாட்டோ கூறுவதை அறிஞர் எஸ்.ஜே. பாஸ்கல் கிறிஸ்ட்⁵ எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஒரு சமுதாயத்தில் மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்வதிலும், மகானாக மாற்றுவதிலும் கல்வி பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. அத்தகு கல்வியைப் பெறுவதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு கூடாது என்பதைச் சங்க காலச் சமுதாயம் உணர்ந்திருந்தது.

சங்க காலத்தில் கல்வி பெரிதும் சிறப்பித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது ஆயினும் சங்க காலத்தில் வழக்கிலிருந்த கல்வி அமைப்புப் பற்றியும், கல்வி முறைப் பற்றியும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் அக்கல்வி எவ்வாறு கற்பிக்கப்பட்டது என்பது பற்றியும் அறிந்து கொள்ள உதவும் நேரடிச் சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே⁶

கற்பித்தான் நெஞ்சமுங்கப் பகிர்ந்துண்ணான் விச்சைக்கண்
தப்பித்தான் பொருளேபோல் தமிழவே தேயுமால்⁷

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் கல்வி பெறுதலின் அருமையினையும், இன்றியமையாமையினையும் உணர்த்துவதோடு, கலித்தொகைப் பாடலடிகள், அக்காலத்தில் ஆசிரியர் நன்கு மதிக்கப்பட்டமையினையும், கற்ற மாணவர்கள் ஆசிரியர்க்குக் கைம்மாறு செய்ய வேண்டிய கடப்பாட்டினையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

புலவர்களின் பெயர்க் குறிப்பில் இளம்பால், பாலாசிரியர் என்று விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதே தவிர குழந்தைகள் ஆண்கள், பெண்கள் என்று **தனித்தனியே பிரிந்து⁸** கல்வி கற்றதற்கான நேரடிச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் 'கற்றன்ன', 'கற்றோர்'⁹ என்ற சொற்களும் 'அன்னாய் இவன் ஓர் இளமாணாக்கன்'¹⁰ என்ற சொற்குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. இதிலும் ஆடவர் தனியாகக் கற்றனர் என்றோ அன்றிப் பெண்களுடன் இணைந்து கல்வி கற்றனர் என்றோ அதற்கும் மேலாகக் கல்வி கற்பிக்கும் நிறுவனம் என்ற ஒன்று இருந்தாகவோ அறிவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆயின், 'கற்பித்தார்', 'கற்பித்தான்' என்ற சொல்லமைப்புகள் **கலித்தொகையில்¹¹** காணப்படுகின்றன.

கற்பிப்போர் என்பது குறித்து ஆய்வு செய்யும் நிலையில் புறப்பாடல்கள் வீரத்தைப் பற்றியும் வாள்வீச்சு, போர்க்கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியமை பற்றியும் கூறுகின்றனவே தவிர அப்பயிற்சியைக் கற்றுக் கொடுத்தவர் பற்றிக் கூறவில்லை. இது போலவே இலக்கியப் புலமை, கலைகள், தொழில்கள் ஆகியவற்றில் வல்லவர் இருந்திருக்கின்றனர். என்று அறிய முடிகின்றது.

கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின்¹²

உற்றுழியுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே¹³

என்ற பாடல் வரிகள் கொண்டு கற்றுக் கொடுப்பவர் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலப்படுகின்றது. ஆனால் தற்காலம் போல ஓர் அமைப்பாக, நிறுவனமாகக் கல்வி நிறுவனங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு துறையின் மூத்தோர் இப்பணியைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது முடிவாகின்றது. மேலும் "கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின்" என்ற தொடரின் மூலம் ஒருவன் என்ற சொற்குறிப்பால் கற்றல் பெரும்பான்மையும் ஆடவர்க்குரியது போல் காணப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு குருவின் மூலம் கல்வி கற்கும் உரிமையைச் சங்ககாலப் பெண்கள் பெறவில்லை என்பதை அறிய முடிகிறது.

சங்க காலச் சமுதாய அமைப்பில் கல்விக்குப் பொறுப் பேற்றிருந்தவர்களுள் புலவர்களும், பாணர் முதலியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவராகக் கருதப்படுகின்றனர். வேந்தரைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவர்க்குப் பொன்னும், பொருளும் நாடும் பரிசாக அளிக்கப்பட்டன. பாண்டியர் தலைசிறந்த புலவர்களைக் கூட்டித் தமிழ்க்கழகம் நிறுவினர்.

கல்வியின் பெருமை அறிந்து மதித்துக் கொடுக்கும் பொருளையே புலவர் விரும்பினர். இதனை,

அதியமான் நெடுமானஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானை ஓளவையார் வெகுண்டு
“எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே” (புற.206) என்று முழங்கியது கொண்டு
புலமையால் அவர் பெற்றிருந்த பெருமிதத்தை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறிவுரைகளை, அறவுரைகளாக மன்னன் உள்ளிட்ட மக்களுக்கு வழங்குபவர்களாகப் புலவர்கள் காணப்பட்டதைச் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

பெண்பாற் புலவர்களின் கல்வித்திறன்

பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களை நோக்குங்கால், சமுதாயத்தில் ‘பெண்கல்வி’ பெற்றிருந்த ஏற்றத்தை உணர முடிகின்றது.

ரா. இராகவையங்கார் ‘நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலார்’ என்னும் தம் நூலில் முப்பத்தொரு சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களை முதன் முதலாக ஆய்வு செய்துள்ளார்.

சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள் என்ற நூலில் ந. சஞ்சீவி முப்பத்தாறு பெண்பாற் புலவர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் பாடிய புற, அகப்பாடல்களைப் பற்றியும் வரையறை செய்துள்ளார். இன்று கிடைக்கும் சங்கப் பாடல்களால் அக்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கை நாற்பத்தொன்று என்று ஓளவை து. நடராசன் கூறியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களில் அகப்பாடல்களையும், புறப்பாடல்களையும் பாடிய பெண்பாற் புலவர்களின் புலமை நலத்தை ஆராய்வதன் மூலம் அவர்களின் கல்வி அறிவையும் உலகியல் அறிவையும் அறிய முடிகிறது.

பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள்

இப்பெண்பாற் புலவர்கள் படைப்பாளராய், பெரும்புலவராய், இசையில் வல்லவராய் விளங்கிய பாங்கையும், வரலாறு (புறம். 37, 39), புராணம் (புறம். 174), சோதிடம் (புறம். 383), விலங்கியல் (நற்.304) போன்ற பல்வேறு அறிவியல் துறைகளில் பேரறிவாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறு பெண் புலவர்களும் ஆடவர்களுக்கு இணையாகவே கவிபாடும் அளவிற்கு அறிவுப்புலமை பெற்றிருந்ததை நம்மால் அறிய முடிகிறது. இந்த அறிவும், புலமையும், கல்விக் கழகம் சென்று பெற்றதாக உணர முடியவில்லை. ஒருவேளை குடும்பத்தாரிடமிருந்து பெற்றதாகவோ அல்லது பட்டறிவின் மூலம் பெறப்பட்டதாகவோ அமைந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கல்வியின் மூலம் ஒரு ஆடவன் பெற்ற சமூக மதிப்பை ஒரு பெண்ணும் பெற்றிருந்தாள் என்பதை உணர முடிகிறது. மேலும் கல்வி மகளிர்க்கு அணிகலனாக அமைந்து புகழை ஈட்டி வாழ்க்கைக்குரிய அடிப்படைத் தேவையாகிய பொருளையும் ஈட்டித் தந்தது என்பதைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பெற்ற பரிசில்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

காலப் போக்கில் தமிழகத்தில் கால் கொண்ட வேற்று நாகரிகம், சமயம் போன்றவற்றின் தாக்குதலினால் இடைக் காலத்தில் மகளிர் நிலை சரியத் தொடங்கியது.

சங்க காலப் பெண்களுக்குக் கிடைத்த கல்வி அனுபவம் படிப்படியாக பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது.

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் மிக்கப்
பீழையிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்¹⁴

என்று பெண்கள் வருந்திப் பாடும் நிலை ஏற்பட்டது. இதை உடைத்தெறிந்த பெருமை 20, 21 ஆம் நூற்றாண்டு பெண்ணியவாதிகளையே சென்று சேரும்.

பெண்களுக்குக் கல்வி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் பழைய நிலையை மாற்றி அவர்களைக் கல்விக் கூடங்களுக்கு அனுப்பி கல்வி கற்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து எழுந்த போது அதனைப் பழமையாளர்கள் ஏற்கவில்லை. பழமைப் போக்கிற்கும் புதுமைக் கருத்திற்கும் ஏற்பட்ட மோதல் பெண் கல்வியை ஒரு சிக்கலாக வளர்த்தது.

தற்காலக் கவிதையில் பெண்கல்வி

பெண்கல்வி குறித்து ஏற்பட்ட எதிர்ப்பும் ஆதரவும் தமிழ்க் கவிதைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன.

தங்களுக்குக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பெண்ணினத்தின் குரலை,
படிப்பெமக்கு வேண்டாமோ?
பாமரராய், எங்கும்
அடுப்பங்கரைப் புகைக்கே
யாளாய் மடிவோமோ?¹⁵

எனப் பாடுகின்றார் சுத்தானந்த பாரதியார்.

பெண்களுக்கு உள்ள இயற்கையான அறிவையும், மூடர்கள் அதைக் கெடுத்த நிலையையும், பெண்ணறிவை வளர்த்ததால் உலகம் உய்யும் என்ற தம் நம்பிக்கையையும், சமுதாயத்திலுள்ள ஆண், பெண் என்னும் இரு கண்களில் ஒன்றைக் குத்தி அழித்தால் மற்றொரு கண் வாழ்ந்திடுமோ எனப் பலவாறு வினவுவதை,

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் - புனி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் - நல்ல
மாதரறிவைக் கெடுத்தார்.
கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் - குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் - வையம்
பேதமை யற்றிடுங் காணீர்¹⁶

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் பெண் கல்வியின் அவசியத்தைப் பாரதியார் உணர்த்துவதைக் காண முடிகின்றது.

இக்காலச் சமுதாயத்தில் ஆடவர்க்கு இணையாகப் பெண்களுக்கும் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை,

கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில்
பெண்களுக்கே முன்னுரிமை
என்று
அருள் கூர்ந்து இயற்றுங்கள்
அவசரச் சட்டம்
மங்கையரே பிறக்க வேண்டும்
என்று
பெற்றோர்
மாதவம் செய்வார்கள்¹⁷

என்ற பாடல் வரிகள் இரண்டு வகையான கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றன. ஒன்று கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில் பெண்களுக்கே முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்றும், அப்பொழுதுதான் பெற்றோர்கள் கூடத் தங்களுக்கு ஆண் குழந்தை பிறப்பதை விட பெண் குழந்தையே பிறக்க இறைவனை வேண்டும் மாற்றம் உண்டாகும் என்றும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

உற்பத்தி உறவுகளில் / பெண்ணவளும் பங்கு கொண்டு
பொருளாதாரத்தைப் / பூமியிலே செழிப்பாக்கி நாட்டை
அவள் ஆண்டு / நலமொடு காப்பதற்கும் பெண்ணுக்குக்
கல்வி இங்கே / பெருமளவில் வேண்டுமிங்கே¹⁸

என்ற மாலதி ஹரிந்திரன் கவிதையும்,

பெண்ணுக்குக் கதிமோட்சம்
கலனிக்கோள் இல்லை

கல்விக் கோள்

கைத்தலம் பற்றுபவன் இரண்டாவதே
புதிய மனு தர்மம் எழுதினோம்¹⁹

என்ற ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி கவிதையும் பெண் கல்வியின் இன்றிமையாமையை எடுத்துரைக்கின்றது.

பட்டங்கள் ஆள்வதும்
சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில்
ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை
என்று கும்மியடி²⁰

என்ற பாரதியின் கூற்றுக்கும்,

கல்வி அறிவுள்ள பெண்கள் திருந்திய கழனி²¹

என்ற பாரதிதாசன் கூற்றுக்கும் ஏற்ப இக்காலச் சமுதாயத்தில் வாழும் பெண்கள் கல்வியில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றனர். அதன் வெளிப்பாடு இக்கவிதை மூலம் வெளியாகிறது.

கல்வியில்லாக் களர்நிலமாய் வாழ்ந்த பெண்கள்
கண்டோரும் போற்றும் நல் கவிதையானார்;
எல்லையில்லா மகிழ்வுற்றார் எல்லாம் கற்றார்
ஏற்றமிகு வாழ்வுதனை ஆக்கிக் கொண்டார்²²

என்று கல்வி அறிவில்லாமல் களர் நிலமாக வாழ்ந்த பெண்கள் அனைவரும் போற்றும் வகையில் நல்ல கவிதையாக விளங்குகின்றனர் என்று பூங்கொடி பராங்குசம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

இந்தியாவில் பிரதமரும் பாதந்தொட்டே
இதயத்தால் நன்றி பெற்ற சின்னப்பிள்ளை
விந்தையாய்க் கோள் காண விண்கோளாய்வில்
விருப்பமுடன் விஞ்ஞானிப் பெண்கள் கண்டோம்²³

பட்டம் பெறாத நிலையிலும், பகுத்தறிவிலும், பட்டறிவிலும், உயர்வு பெற்ற ஒரு 'சின்னப் பிள்ளை' தொடங்கி விண்கோள் ஆய்வில் ஈடுபடும் இன்றையப் பெண்கள் வரை உயர்ந்த - வளர்ந்த பெண்களின் நிலையை இக்கவிதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும்,

அடுப்பங்கரையில் ஆக்கிக் கிடந்த
துடுப்புக் கரத்தைத் தூண்டிய தாலே
பட்டம் பலவும் படித்துச்
சட்டம் இயற்றி ஆனோம் சமமே!²⁴

என்ற கவிதையின் மூலம் இருபதாம் நூற்றாண்டு பாரதியின் கனவு இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் நனவாகி விட்டதை அறிய முடிகிறது.

சில ஆடவர், ஆண்களுக்குச் சமமானக் கல்வியை பெண்களுக்குத் தரத் தயங்கும் இழிவான நிலையைக் கண்டு,

ஆணுக்கு நிகரான கல்வியைத் தர தயங்குகிறோம்!
ஆணுக்கு நிகரான உரிமையைத் தர மறுக்கிறோம்!
ஏன் இந்த இழிநிலை?²⁵

என்று கேட்கும் நிலையும் இந்த நூற்றாண்டில் நிலவுகின்றது என்பதைப் பூவை செல்வராஜ் அவர்கள் கூற்றின் மூலம் அறியலாம்.

பெண் அடிமை நீங்க ஒரே வழி பெண் கல்விதான் என்பதை,
பெண் என்பவள் கல்வி கற்றவளாக!
தொழில் அறிவு பெற்றவளாக!
அனுபவ அறிவு வாய்த்தவளாக!
என்று அவளை வளர்ப்பிக்கின்றோமோ!
அன்றுதான் பெண் அடிமை நீங்கும்!²⁶

என்று பூவை செல்வராஜ் அவர்கள் உறுதியாக எடுத்துரைக்கிறார்.

பெண்கள் கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதோடு சரித்திரம் போற்றும் வகையில் சாதனைப் படைக்க வேண்டும் என்ற தம் விருப்பத்தை,

கல்வியில் சிறந்த கலைமகளாய்!
கடமையில் உயர்ந்த காரிகையாய்!
கருணை வடிவமான அன்னையாய்!
சரித்திரம் போற்றும் சரித்திர நாயகியாய்!
சாதனை படைக்கப் புறப்படு!²⁷

என்று கவிஞர் ராணி அம்மாள் முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் தம் கவிதையில் அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறாகப் பெண்களுக்கு உரிமை, சமத்துவம், உண்மை, எழுச்சி முதலியவற்றைத் தரவல்லது கல்வியே என்பதனை இக்கவிதைகள் வலியுறுத்துகின்றன.

சங்க காலத்தில் கல்வி பொருளீட்டுவது ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டது என்று கூற இயலாது. ஆனால், இன்றைய சமுதாயத்தில் கல்வி கற்பது பணம் ஈட்டவே என்ற நிலை வேருன்றி விட்டது.

இன்று வணிகத் துறையாக இருந்தாலும், கணினித் துறையாக இருந்தாலும், மருத்துவத் துறையாக இருந்தாலும், விஞ்ஞானத் துறையாக இருந்தாலும் கல்வி அடிப்படைத் தேவையாக அமைந்து விட்டது.

முறைசார் கல்வி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் சான்றிதழ்கள், பட்டங்கள், மேற்படி பணிகளில் ஒரு ஆடவனோ, அல்லது பெண்ணோ நுழைவதற்குரிய அடிப்படைத் தகுதியாக இன்றையச் சமுதாயத்தால் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கல்வியைப் பொறுத்தவரை பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தவர்களையும் இனம் காண முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியமாகவும், வாழ்வாதரமாகவும் மாறிவிட்டது. எனவே ஆடவருக்கு இணையாகச் சம வேலை வாய்ப்புகளைப் பெண்கள் பெறுவதற்கு வேண்டிய சூழல் எழுந்துள்ளது. தற்காலத்தில் பெண்கள் பொருளீட்ட கல்வி அடிப்படை ஆதாரமாக அமைகிறது. பெண்களின் திருமணத்திற்கு 'கல்வி' சங்க காலத்தில் ஒரு தேவையாக இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் ஒரு பெண்ணின் திருமணத்திற்குக் கல்வி அவசியத் தேவையாகச் சமுதாயத்தால் உணரப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் ஒரு நிறுவனமாகக் கல்விக் கூடங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பெண்களும் அத்தகு நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட கல்வி கூடங்களில் கல்வி பயின்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் பெண்கள் எல்லாத் துறையிலும் மேம்பாடு அடைய அனைத்து துறைகளுக்கும் காரணமாக அமையும் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சென்று பயின்று அரசால் வழங்கப்படும் தகுதிச் சான்றிதழ்களைப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள் பெண்களின் இந்த விழிப்புணர்வுக்குச் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் பெண்ணியவாதிகள் ஆற்றிய பெருந்தொண்டே காரணமாக விளங்குகின்றது.

காதல்-அன்றும் இன்றும்

களவு, கற்பு என இரண்டு கைகோள்களைக் கொண்ட அகவாழ்வில் திருமணத்திற்கு முந்திய நிலை களவு ஆகும். அஃதாவது சங்க காலத் திருமணங்களில் பெரும்பாலானவைக் களவுவழிப்பட்டவை. களவுக் காதல், கற்பு காதலாக மலர்தல் வேண்டும் என்பது பழந்தமிழர் கோட்பாடாகும்.

பண்டையக் காலத் தமிழரிடையே அன்பு மனம் நிலவியதால் ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டு அன்பு செலுத்திக் காதல் புரிந்தனர். அக்காதலுக்குப் பெற்றோரோ அல்லது சமூகமோ பெரும்பாலும் தடையாக இருந்ததில்லை. ஒருவேளை தடை ஏற்பட்டால் 'உடன்போக்கு' நிகழ்த்தி மணந்துக் கொண்டனர். திருமண நிகழ்விற்குச் செல்லும் ஒரு வழியாகக் காதல் இருந்ததே தவிரச் சிற்றின்பக் களியாட்டத்தோடு நின்றுவிடவில்லை.

இருவர் உள்ளத்தும் உள் நின்று சுரந்த அன்பின் பெருக்கினால், தான், அவள் என்ற வேற்றுமையின்றி இருவரும் ஒருவராய் ஒழுகும் உள்ளப் புணர்ச்சியை இறையனார் அகப்பொருள்,

தானே அவளே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி இருவரின் ஒத்தல்²⁸

என்று குறிப்பிடுகிறது.

காதலானது திருமணத்திற்கு வழி வகுக்கும் ஒரு கோட்பாடாக அமைந்திருந்தது என்பதை,

இனிது செய்தனையால் எந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை அயரஇவள்
பின்இரும் கூந்தல் மலர்அணிந் தோயே²⁹

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலடிகள் மூலம் மலை நாடனே! உனக்கும் எம் தலைவிக்கும் நல்ல இல்லத்தில் இப்பொழுது திருமணம் நடைபெறுகிறது என்று காதல் புரிந்த தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் திருமண ஏற்பாடு நடைபெற இருப்பதைத் தோழி வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

தற்காலத்தில் காதல்

இலக்கண நூல்களிலும், இலக்கியங்களிலும் காதல் மணம் போற்றப்படினும் தற்கால நடைமுறை வாழ்வில் போற்றப்படவில்லை. நாடும், வீடும் நலம் பெற வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த பாரதி, முதன் முதலில் காதல் மணத்திற்கு ஆதரவு தந்து,

காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்தே³⁰

என்று பாடினார். பாரதிதாசனும் காதல் வாழ்விற்கு ஏற்றம் தந்து,

கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணே - உன்
கதிதனை நீ நிச்சயம் செய் கண்ணே³¹

என்று பாடினார். மேலும் தந்தை பெரியாரும்,

கற்புக்காக மனத்துள் தோன்றும் உண்மை
அன்பை, காதலை மறைத்துக் கொண்டு
காதலும், அன்பும் இல்லாதவனுடன்
இருக்க வேண்டும் என்கின்ற சமூகக்
கொடுமையும் அழிய வேண்டும்³²

என்ற கூற்றும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கதாகும்.

ஆகவே காதல் மணம் என்பது சங்க இலக்கியங்களில் போற்றப்பட்டதைப் போன்று இன்றைய நடைமுறை வாழ்வில் வரவேற்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காதலில் வருந்துவது பெண்ணே

சங்க இலக்கியங்களில் தலைவியின் பெரும்பான்மையான கூற்றுக்கள், அவளுடைய பிரிவுத் துன்பத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளன.

சமுதாயம், களவில் புணர்ந்த தலைவியை நோக்கும் எள்ளற் பார்வையும், பிரிந்து வாடும் தலைவியை நோக்கும் இகழ்ச்சி கலந்த இரக்கப் பார்வையும் அவளுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்துவதாக அமைகின்றன.

இந்நிலையில் தலைவியின் உணர்வுகள் எல்லை மீறியவையாகவும், சொற்கள் நாணம் கடந்தனவாகவும் அமைதல் கூடும் என்பதை,

நோய் எரியாகச் சுடினும் சுழற்றி என்
ஆயிதழ் உள்ளே கரப்பன், கரந்தாங்கே
நோய்உறு வெந்நீர் தெளிப்பின் தலைக்கொண்டு
வேவது அளித்து இவ் வுலகு
மெலியப் பொறுத்தேன்; களைந்தீமின் சான்றீர்!
நலிதரும் காமமும் கெளவையும் என்று இவ்
வலிதின் உயிர்காவாத் தூங்கியாங்கு என்னை
நலியும் விழுமம் இரண்டு³³

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் வரிகளில் தலைவி தன் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக, என்னைத் துன்புறுத்தும் காமமும் ஊராரின் பழிச்சொல்லும் என் உயிரைக் காவடியாகக் கொண்டு இரு புறமும் பாரமாகத் தொங்கி என்னை நலிக்கின்றன, என் உயிரும் உடலும் மெலிகின்றன, யான் இறப்பதற்கு முன் என் துன்பத்தை நீக்குவீராக என்று கூறினாள். வருந்தி அழுது, பகலும் இரவும் பயனின்றிக் கழிகின்றன என்று நெடிது நினைத்து நொந்து பெருமூச்சு விட்டாள் என்பதை உணர முடிகிறது. மேலும்,

துணையுநர் விழைதக்க சிறப்புப் போல், கண்டார்க்கும்
நனவினுள் உதவாது நள்ளிருள் வேறாகும்
கனவின் நிலையின்றால் காமம்; ஒருத்தி³⁴

என்ற கலித்தொகையின் பாடல் வரிகள் காரணமின்றிச் சிரித்தல், துயரை அடக்காமல் தன் நிலையைப் புறத்தார்க்கு எடுத்துரைத்தல், மதி மயங்கிப் புலம்புதல் போன்றன காமம் மீக்கூர்ந்த நிலையில் தலைவியின் செயல்களாகக் கூறப்படுகின்றன. இதே போல் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் தலைவன் தன்னைத் துறந்து பொருள் தேடுதற் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்ற நிலையில் தலைவியின் மன நிலையை உணர்த்தும் வகையில்,

அருளும் அன்பும் நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயின் பிரிவோர் உரவோராயின்
உரவோர் உரவோ ராக!
மடவம் ஆக மடந்தை நாமே!³⁵

என்ற பாடலில் அருளையும், அன்பையும் கைவிட்டு விட்டு, அவற்றிற்குரிய துணையாகிய என்னையும் துறந்து, பொருள் தேடுதற் பொருட்டுப் பிரிபவர் தாம் அறிவுடையராய் இருக்கட்டும்; நாம் அறிவற்றவராகவே இருந்து போவோம் என்று தலைவி தான் அறிவில்லாதவளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தலைவனுடன் இருந்தால் போதும் என்ற மனப்பாங்கு உடையவளாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

ஆனால், தலைவியின் மனத்துயரத்தை அவளால் வெளிப்படையாகத் துணிவுடன் கூறமுடியாத நிலையே காணப்படுவதை உணரமுடிகின்றது. இதைப்போல் தற்காலப் பெண்ணொருத்தி தன் காதல் துயரை அடக்க முடியாமல் உணர்த்துகின்ற நிலையை,

தொலைந்து போன
இதயத்தை

தேடிப் பார்த்தேன்
கிடைக்கவே இல்லை
இதயமின்றி
உலவும் எனக்கு
உலகம் தரும்பட்டம்
பைத்தியக்காரி
உன்னை அடைந்திட
எந்தப் பட்டமும்
எனக்குச் சம்மதம்!³⁶

என்ற கவிதை வரிகள் காதலன் உடன் இல்லாத நிலையில் காதலியின் வருத்தமும், அவ்வருத்தும் மேலெழும்பும்போது அதனைத் துணிவாக வெளிப்படுத்தும் திறமும் தன்னிலைக்கண்டு மற்றவர்கள் பைத்தியக்காரி என்று கூறினாலும் அதனையும் முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்ட நிலையும் காண முடிகிறது.

சங்க காலத்தில் காதலித்தவனையே திருமணம் செய்துகொள்ளும் நிலை பெருவாரியாக இருந்தாலும், காதலித்தவனே கைவிட்டுச் செல்லும் நிலையும், அவனை அறியேன் என்று பலர் அறிய சூளுரைக்கும் நிலையும் அங்ஙனம் ஏமாற்றியவனை ஊரார் கடும் தண்டனைக் கொடுத்து வதைத்ததையும் சங்கப் பாடல் ஒன்றின் வழியே அறிய முடிகிறது. இதனை,

----- பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்த்
திருநுதற் குறுமகள் அணிநலம் வவ்விய
அறனிலானன், அறியேன் என்றி
திறன்தில் வெஞ்சூள், அறிகரி கடாஅய்
முறிஆர் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி
நீறு தலைப்பெய்த ஞான்றை
வீறுசால் அவையத்து ஆர்ப்பினும் பெரிதே³⁷

என்ற பாடல் வரிகளில்

கள்ளூரில் ஒரு வழக்கு நடந்தது. அந்த ஊர் அவையத்தில் ஒரு சிறு பெண், ஒருவன் மீது குற்றஞ் சாட்டினாள் தனது பெண்மை நலத்தை அவன் நுகர்ந்துப் பின்னர் கைவிட்டு விட்டான் என்றாள். அவனோ தனக்கு அவனைத் தெரியாது என்று கொடிய

சபதமும் செய்தான். அவையத்தார் சாட்சிகளை விசாரித்து அவன் சொன்னது பொய் என்றறிந்து அவனுக்குத் தண்டனை வழங்கினர். அதன்படி, தளிகள் நிறைந்ததும், மூன்று கவடாய் உள்ளதுமான மரக்கிளையில் அவனைக் கட்டி வைத்து அவன் தலையில் சுண்ணாம்பைக் கொட்டினர். அந்த வேளையில் அவையத்தில் கூடியிருந்த மக்கள் பேரொலி செய்தனர் என்பதிலிருந்து சங்க காலத்திலேயே தன்னை ஏமாற்றிய ஆடவனை எதிர்க்கத் துணிந்த பெண்ணையும், அங்ஙனம் அப்பெண்ணை ஏமாற்றியவனுக்குத் தண்டனை வழங்கிய சமூகத்தையும் காணமுடிகின்றது. தற்காலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு படி மேலாகவே இன்றையப் பெண்கள் தங்களை ஏமாற்றும் ஆண்மகனை எதிர்க்க துணிந்து விட்டதை அன்றாடம் ஏதேனும் ஒரு நிகழ்வின் மூலம் நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இன்றைய பெண்களுக்கு மிகப் பெரும் சக்தியாக விளங்குவது எந்தத் தவறினையும் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்ற மனத்துணியே என்றால் மிகையாகாது.

காதலில் சாதியின் ஊடுருவல்

சங்க காலத்தில் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் காதல் புரிந்துள்ள பின்னர் இருவரும் பிரிந்துச் சென்றனர் என்றோ அல்லது இருவரும் சாதி காரணமாக வாழ்க்கையில் சேர முடியாமல் மரணத்தைத் தழுவினார்கள் என்றோ சான்றுகள் இல்லை என்பது வெளிப்படை.

ஆனால் இம்மாதிரியான மோசமான நிகழ்வு தற்காலக் காதலில் ஏற்படுவதை அறிய முடிகிறது.

உண்மைக் காதலர்கள் சாதியின் காரணமாக ஒன்று சேர விடாமல் எதிர்த்த இச் சமுதாயத்தை எதிர்த்து தங்களையே மாய்த்துக் கொண்டனர் என்பதை,

கிளைகளால் நிராகரிக்கப்பட்ட

கிளிகள்

தண்டவாளங்களில்

வடு கட்டிய

சாபக்கதை இது³⁸

ஜாதி

தன் கைகளில்

அட்சதை அரிசியை அல்ல...

வாய்க்கரிசியைத்தான்

வைத்திருக்கிறது³⁹

நிஜந்தானா?

அந்தக்

கண்ணீர்ச் சத்து நிறைந்த

கடைசி வாசகம்

நிஜந்தானா?⁴⁰

என்ற கவிதை வரிகளில் வைரமுத்து உண்மையான காதலரை இந்த சாதி எனும் அரக்கன் பிரித்து விடுகிறானே என்று பொங்கி எழுகிறார்.

காதலை வெளிப்படையாகக் கூற முடியாத நிலை

சங்க காலச் சமுதாயத்தில், ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு பல இடங்களில் காணப்படுவதை அறிய முடிகிறது. அதே போல் ஒரு ஆண் தன் காதலை நேரிடையாகக் கூறுவது அவனுக்குரியப் பண்பு நலன்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை,

காமஞ்செப்பல் ஆண்மகற்கு அமையும்⁴¹

என்ற நற்றிணைப் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது.

ஆனால் சங்க காலச் சமுதாயத்தில் மகளிர் தம் காதலை நேரே தலைவன் முன்னோ பெற்றோரிடமோ வெளிப்படுத்துதல் இல்லை என்பதை. காதல் கொண்ட பெண், அதனைத் தன் தோழியிடம் அறத்தொடு நின்றல் வாயிலாக உணர்த்துவதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. தோழி, செவிலித் தாய்க்கும், செவிலி நற்றாய்க்கும், நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க்கும் அறத்தொடு நின்றுணர்த்துவதே முறையாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டதையும் இங்ஙனமன்றிப் பெற்றோர் பேசி முடித்த மணநிலையும் அக்காலத்தே நிலவியதையும்,

தன்னுறு வேட்கை கிழவன் முற்கிளத்தல்

எண்ணுங் காலை கிழத்திக் கில்லை⁴²

என்று தொல்காப்பிய பொருளதிகாரமும்,

கணக்கலை இருக்கும் கறிஇவர் சிலம்பின்

மணப்பு அருங் காமம் புணர்ந்தமை அறியார்

தொன்றுஇயல் மரபின் மன்றல் அயர⁴³

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வரிகளும்,

மென்றோட் கிழவனும் வந்தனன்; நுந்தையும்

மன்றல் வேங்கைக் கீழ் இருந்து

மணம்நயந் தன்னநம் மலைகிழ வோற்கே⁴⁴

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் வரிகளும் இக்கருத்தை உணர்த்துகின்றன.

ஆனால் தற்காலத்தில் பெண்கள் பாரதிக் கண்ட புரட்சிப் பெண்களாக உலா வருகின்றனர். அதனால் தான் அனைத்துத் துறைகளையும் வெற்றிக் கொண்ட பெண்கள் இன்று தமக்குள் எழும் காதலையும் தாமே வெளிப்படுத்த தொடங்கி விட்டனர். இதனை,

நான்
 பேராசைக்காரிதான்!
 ஆசையே இல்லாத
 உங்கள் மீது
 ஆசை வைத்த நான்
 பேராசைக்காரிதான்!⁴⁵

என்றும்,

என்னை விட்டு விட்டுச்
 சிறகடிக்கப் பார்க்கிறீர்கள்
 அன்பான காதலரே
 நீங்கள் அறிய மாட்டீர்கள்
 நான் தான்
 உங்கள் சிறகென்று⁴⁶

என்ற மேத்தாவின் கவிதை வரிகளின் வாயிலாக இக்கருத்தை அறிய முடிகிறது.

மடலேறுதல்

மடலேறுதல் என்பது தான் விரும்பிய தலைவி ஒருத்தியைப் பெறாத தலைவன் தலைவியின் உருவம் வரைந்த படத்தை வைத்துக் கொண்டு பனை மடலால் குதிரை போல் செய்து அதன் மீது ஏறி அதை இழுக்கச் செய்து, உயிர்விட முயலுதல் ஆகும். இவ்வாறு அச்சுறுத்தினால் பெற்றோரும், ஊராரும் தலைவியைத் தலைவனுக்கே மணம் முடிக்க முயற்சி செய்வார். ஆனால் 'மடலேறுவேன்' என அச்சுறுத்துவதே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறதே தவிர 'மடலேறுதல்' அவ்வளவாக இடம்பெறுவதில்லை. .

கலித்தொகைப் பாடலில் தலைவன் மடலுர்தல் கண்டு அஞ்சி பெற்றோர் தலைவியை அவனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தமையை,

வருத்தமா ஊர்ந்து மறுகின்கண் பாடத்
 திருந்திழைக்கு ஓத்த கிளவிகேட் டாங்கே
 பொருந்தாதார் போர்வல் வழுதிக்கு அருந்திறை
 போலக் கொடுத்தார் தமர்⁴⁷

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் மடல் பற்றிய பொருள் குறித்துப் பதின்மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. (குறு – 14, 17, 32, 173, 182) (நற் – 146, 152, 342, 377) (கலி – 138, 139, 140, 141) என்பனவாகும்.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் காதல் உணர்வு அரும்புவதிலும் அதை வெளிப்படுத்துவதிலும் ஆண், பெண் ஆகிய இருவருக்கும் ஒரு வேறுபாட்டினைச் சுட்டிச் செல்கிறது. அதாவது ஒரு ஆடவன் தான் விரும்பியப் பெண்ணை மணக்க முடியாமல் போனால் அவன் ஊரறிய மடல் ஏறி உணர்த்துவான் என்ற செய்தியைக் காண முடிகின்றது. ஆனால் பெண் அங்ஙனம் உணர்த்தும் உரிமையைப் பெறவில்லை.

தற்காலச் சமுதாய நிலை நவீன யுகமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் பெருகி வருகின்றன. அவற்றில் ஆண்களும், பெண்களும் கலந்து படிக்கின்ற வாய்ப்பும் வளர்கிறது. இந்நிலை அவர்களிடையே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துக் கொள்ளுகின்ற சூழலை ஏற்படுத்துகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைய உலகம் இணைய உலகம், இணையதளத்தின் மூலம் உலகையே நம் கண்முன் நொடிக்குள் கொண்டு வந்து விடும் காலக் கட்டத்தில் இணையம் மூலம் பலரிடம் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் துணையையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர். தங்களின் விருப்பத்தை நேரடியாகவே வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதனால் சிலருக்கு நன்மையாகவும், சிலருக்குத் தீமையாகவும் அமைகிறது என்றால் மிகையாகாது.

இன்றைய நிலையில் பெண்கள் காதலால் வயப்பட்டுத் தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்ளும் நிலை பெண்களிடம் காண்பதற்கில்லை. ஏனெனில் இன்றையப் பெண்கள் பாரதிக் கண்ட புதுமைப் பெண்களாகக் காட்சியளிக்கின்றார்கள். இதனை,

கள்ள மன்மதா

உலகறிய மாலையிடு

இல்லையேல்

உன் தெருமுனையில் ஊர்கூட்டித்

திறந்த வெளியில் பிரசுரிப்பேன்⁴⁸

என்ற வைரமுத்துவின் பாடல் வரிகள் இன்றையப் புரட்சிப் பெண்ணைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

இன்று பெண்கள் காதல் வயப்படும் போது தெளிவான எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை,

சந்திக்கும் போதெல்லாம் சரிகைப் பேச்சில்

எந்தனை மயக்கிய இனிய நண்பனே!

தங்கப் பேச்சில் தன்னை மறக்கும்

சங்கத் தலைவி நான் இல்லை அன்பனே!⁴⁹

என்ற பாடல், காதலில் சங்ககாலப் பெண்களுக்கும்—தற்காலப் பெண்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை வெள்ளிடை மலையென விளக்கிக் காட்டுகின்றது. மேலும்,

**இப்போது தொலைப்பது
மோதிரங்களை யல்ல
பொருந்தாத காதலரை⁵⁰**

என்ற சிற்பியின் பாடல் வரிகள் காதல் பற்றிய இன்றைய பெண்களின் விழிப்புணர்வினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

சங்க காலத்துப் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். இதனால் காதல் சங்க காலத்தில் வரவேற்கப்பட்டதொன்றாக திகழ்கிறது.

சங்க காலத்தில் பெண்கள் வீட்டை விட்டு தினைப்புனம் காத்தல், கிளியோட்டுதல், விளையாடுதல், மலர்க்கொய்தல் போன்ற காரணங்களுக்காக வெளியே வருகின்ற போது தலைவனைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும் போது இருவரும் ஒத்த அன்புடையவர்களாக மாறி விடுவதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

ஆனால் இன்றையச் சமூகம் காதலை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஏனெனில் பெண்களை வீட்டிற்குள்ளேயே பூட்டி வைத்து பாதுகாத்த சமூகத்திலிருந்து வந்ததன் காரணத்தினால் பெண் ஒரு ஆடவனிடம் பேசுவது என்பது கூடத் தவறு எனப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சமூகத்தால் காதலை எவ்வாறு அங்கீகரிக்க முடியும்.

இன்றையச் சமூகத்தில் காதல் என்பது ஒரு பெண்ணின் வயதில் ஏற்படக் கூடாத விபத்தாகப் பெற்றோர்களால் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. பெண்ணும் அங்ஙணமே சொல்லி வளர்க்கப்படுகிறாள். இவற்றைக் காணும் போது சங்க காலப் பெண்கள் காதலிக்கும் உரிமையைச் சற்றுக் கூடுதலாக பெற்றிருந்ததை உணர முடிகிறது.

சங்க காலத் திருமணங்கள் காதலில் தோன்றி கற்பில் முடிந்தன. தற்காலத் திருமணங்கள் பெரும்பாலானவை கற்பில் தோன்றி காதலில் முடிகின்றன. அதாவது பெற்றோர் பார்த்து வைத்த வாழ்க்கைத் துணையை திருமணம் செய்து கொண்டு அத்துணையைக் காதலிக்கும் நிலை தான் பலருடைய வாழ்க்கையில் காணப்படுகிறது.

மேலும் சங்ககாலப் பெண்களால் காதலை வெளிப்படையாகக் கூற முடியாமல் அறத்தொடு நின்றல் மூலமே வெளிப்படுத்தினார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் இன்று அந்நிலை மாறியுள்ளது. இன்று ஒரு பெண் ஒரு ஆணை விரும்பினால் அதை மன தைரியத்துடன் சொல்லக் கூடிய வழக்கம் இன்றைய நாகரிகம் அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

காதல் என்ற உணர்வு சங்க காலத்திலும் காணப்பட்டது, தற்காலத்திலும் காணப்படுகிறது. சங்ககாலமாக இருந்தாலும், தற்காலமாக இருந்தாலும் காதலில் பிரிவுத் துயரினால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது பெண்ணையாவாள். ஆனால், இன்று பெண் துயர் அடைவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அதனை வெளிப்படுத்தி ஊரறிய தன் அன்பிற்கு உரியவன் யார் என்பதை வெளிப்படுத்தி அவனையே திருமணம் செய்கின்ற நிலையை இன்றையச் சூழலில் காணமுடிகின்றது. பெண்ணிடம் ஏற்பட்ட இத்துணிவு பெண்ணியவாதிகள் பெற்றுத் தந்த உண்மையான சுதந்திரம் என்றால் மிகையாகாது.

வரதட்சணை-அன்றும், இன்றும்

திருமணம் என்பது ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இல்லறம் என்ற பந்தத்தில் காலடி வைத்து வாழத் தொடங்குவதற்கு உறுதுணையாக அமையும் சடங்கு.

சங்க காலத்தில் ஆண் வீட்டார் பொருளைக் கொடுத்து பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டு சென்றனர். இன்றையக் காலக் கட்டத்தில் பெண்ணானவள் தன்னோடு பொன்னையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு விட்டாள் என்றால் மிகையாகாது.

வரனுக்கு அளிக்கப்படும் தட்சணை வரதட்சணை எனப்படும். சங்க காலத்தில் மணமகளுக்கு மணமகன் பொருள் கொடுத்து மணந்துக் கொள்ளுவதே மரபாக இருந்ததை,

எக்கர் ஞாழல் மலரில் மகளிர்
ஒண்தழை அயரும் துறைவன்
தண்தழை விலையென நல்கினன் நாடே⁵¹

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் வரிகள் தலைவன் தலைவியின் சுற்றத்தார் விரும்பியவாறு தன் முயற்சியால் வென்ற நாடுகளை திருமணத்திற்குப் பரிசமாகக் கொடுத்தான். அதனை அறிந்த தோழி மகிழ்ச்சியுடன் இச்செய்தியைத் தலைவிக்கு கூறினாள் என்பதை உணர்த்துகின்றது. மேலும்,

அருந்திறல் கடவுட் செல்லுர்க் குணா அது
பெருங்கடல் முழக்கிற்று ஆகி, யாணர்
இரும்புஇடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர்,
கருங்கட் கோசர் நியமம் ஆயினும்,
உறும்எனக் கொள்ளுநர் அல்லர்
நறுநுதல் அரிவை பாசிறை விலையே⁵²

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல்களின் மூலம்,

தலைவியின் பெற்றோர், கோசர்களுக்குச் சொந்தமான புதுப்புது வருவாய்க்கு இருப்பிடமான நியமம் என்ற ஊரையே தந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாதவராக உள்ளனரே! என்று கூறுவதிலிருந்தும்,

முழங்குகடல் முழுவின் முசிறி அன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரையர் அல்லோர் வரையலள் இவளெனத்
தந்தையும் கொடா அன்⁵³

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடிகள் முசிறியை ஒத்த நலமிக்க சிறந்த பொருள்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாலும், இவள் உயர்ந்தோரை மட்டுமே மணப்பாள் என்று கூறுவதிலிருந்தும் சங்க காலத்தில் திருமணத்திற்கு முன்பு ஆண் வீட்டாரால் மணமகளுக்கு பரிசுப் பொருள் வழங்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

வரதட்சணையின் இன்றைய நிலை

இன்றையச் சமுதாயத்தில் 'வரதட்சணை' என்பது திருமணத்தில் முக்கிய அங்கமாகி விட்டது. இந்த வரதட்சணையால் முற்றிலும் பாதிக்கப்படுவது பெண்களேயாகும். இதனையும் இன்றைய புதுக்கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளில் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

இன்று பல பெண்கள் சீதனம் கொடுப்பதற்காகவே வேலைக்குச் செல்லும் சூழ்நிலை ஏற்படுவதை,

சீதனம் கொடுக்கச்
சோத்து வைக்கத்தான் சிலர்
வேலை பார்க்க விரைந்தனர்⁵⁴

என்ற வைரமுத்துவின் கவிதை வரிகள் இக்கருத்தை உணர்த்துகின்றன.

இன்றையப் பெற்றோர்கள் தங்கள் மகன்களுக்கு வரதட்சணைக் கொடுத்துத் திருமணம் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளதை,

இந்த
வரதட்சணை வில்லை
வளைப்பது யார்?
ராமர்களுக்கு இன்று
ரத்தமில்லை
ஜனகனோ பாவம்
சாய்வு நாற்காலியில்⁵⁵

என்ற கவிதை வரிகள் பெண்களைப் பெற்ற பெற்றோர்களின் மன வருத்தத்தை எடுத்தியம்புவதாக அமைகின்றன.

சமூகக் கட்டமைப்பில் வரதட்சணை என்பது கட்டாயமாக்கப்பட்ட ஒன்றாக விளங்குகின்றது என்பதை,

அதிகம் இல்லை பெண்ணே!
சிறிதளவு தங்கமும் வெள்ளியும்
வசதிக்கேற்ப வாகனமும்

குடித்தனம் நடத்த பாத்திரங்களும்
 ஆயுசுக்கும் விசுவாசமும் உழைப்பும்
 வன் பசிகளுக்குணவும் தந்து
 நீ
 குருடாய் செவிடாய் ஊமையாய்
 முடமாய்
 மூடமாய்
 நின்றால் போதும்⁵⁶

என்ற வத்ஸலாவின் கவிதை வரிகள் மணமாகி மனைபுகும்போது கை நிறைய தங்கமும், பணமும், பொருளும் கொண்டு செல்வதோடு புகுந்த வீட்டில் கண்ணிருந்தும் குருடாக, காதிருந்தும் செவிடாக வாழ வேண்டிய நிலையே பெண்களுக்கு இருப்பதாக எடுத்தியம்புகிறது. மேலும், மயிலின் நடுக்கத்தைப் போக்கிய பேகனிடம் இன்றையப் பெண்கள் வரதட்சணை துன்பத்தால் நடுங்கிக் கொண்டிருப்பதை, எடுத்துரைக்கும் விதமாக,

மயிலின் நடுக்கத்துக்குப்
 போர்வை கொடுத்த பேகனே
 எங்கே போய்த் தொலைந்தாய்?
 வா!
 லட்சோப லட்சம் பச்சை மயில்கள்
 வறுமை அடிமை வரதட்சணைக் கொடுமை
 இவற்றில்
 நடுங்குகின்றன⁵⁷

என்ற மேத்தாவின் கவிதை வரிகள் பெண்களுக்கு வரதட்சணைக் கொடுத்து உதவ மயிலுக்குப் போர்வைக் கொடுத்த பேகனிடம் முறையிடுகின்றன.

பெண்பார்க்க வந்த ஆண் வீட்டார், அப்பெண்ணின் பண்பு நிலையை ஆராயாமல் அவளின் அங்கங்களைக் குறைக்கூறி அதற்கு விலைபேசி நிற்பதை,

வந்து பார்த்தது ஒரு கும்பல்
 சந்து கிடைத்த இடத்திலெல்லாம்
 சீர்வரிசைப் புலம்பல்
 மூக்கும் முழியும் சுமார்தானாம் எனக்கு
 முத்தும் வைரமுமாய் மூக்குத்தி
 நேர் செய்து விடுமாம் கணக்கு⁵⁸

என்ற தாமரையின் கவிதை வரிகள் ஒரு பெண்ணின் மனநிலையை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

இன்றையச் சமுதாயத்தில் திருமணத்தில் வரதட்சணை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. வரதட்சணைக் கொடுக்காவிட்டால் பெண்ணிற்குத் திருமணம் இல்லை என்ற நிலை உருவாகியுள்ளதையே இக்கவிதைகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

முதிர் கன்னி

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் முதிர்கன்னிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெறவில்லை. ஆனாலும், ஒளவையார் போன்றோர் திருமணம் ஆகாமல் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியவில்லையே என்று வருந்தியதாகச் சான்றுகள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை. மேலும், எந்தக் காரணத்திற்காகத் திருமணம் செய்துக்கொள்ளாமல் இருந்தார்கள் என்பதையும் அறிய முடியவில்லை.

இன்று வரதட்சணைத் தர இயலாத முதிர்கன்னியாக வாழும் பெண்களின் அவல நிலையைப் புதுக்கவிதைகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

நீ அடிக்கடி சொல்வதைப் போல்
மேகத்தைப் போல்தான்
இப்போதும் என் கூந்தல்
ஆனால் வெண்மேகம் போல்
இப்போதும்
கயல்களைப் போல்தான் கண்கள்
ஆனால் அவை
மூக்குக் கண்ணாடிக்குள் துள்ளும்
கயல்கள்!
முகம் நிலாப்போல் தான்
மங்கிய தேய்பிறை நிலா!
முதுமை என்னைச் சுற்றி வலை பின்னி
நாளாயிற்று இந்தப்
பேரிளம் பெண்ணை பேதையாய் எண்ணி
மனையறம் போதிப்பதை மறந்துவிடு
நாற்பதுக்கு மேல் நாணப்பட முடியாது⁵⁹

என்ற பொன்மணி வைரமுத்துவின் பாடல் வரிகள் திருமணமாகாத முதிர்கன்னி ஒருத்தி தனக்குத் தானே அமைதியைக் காண இயலும் மன நிலையைக் காட்டுகின்றது. மேலும்,

வைகாசி வந்தால்
முப்பத்து மூன்று
முடிகிறது அவளுக்கு
அவள் திருமணத்தை
நிச்சயிக்க நினைத்த
நாளில் மட்டும்
சொர்க்கத்திற்கு விடுமுறை போலும்....⁶⁰

என்ற வைரமுத்துவின் வரிகள் திருமணமாகாது முப்பத்து மூன்று வயதை எட்டிய முதிர்கன்னி ஒருத்தியின் திருமண விருப்பத்தினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளன. மேலும்,

ஜன்னல் கம்பிகளில்
முகம் தேய்க்கும்
முப்பது வயது கன்னிக்கு
தரகர் வரும் நாளே
தீபாவளி⁶¹

என்ற பா. விஜயின் பாடல் வரிகள் வரதட்சணைக் கொடுமையின் காரணமாக திருமணமாகாது திருமண உறவுக்காகக் காத்து நிற்கக்கூடிய பெண்ணின் மன நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும்,

அவளது
வாழ்க்கைப் புத்தகத்தில்
வாலிபப் பருவம்
வாசிக்கப்படாமல் திருப்பப்படுகிறது
கல்யாணத்திற்காக
கண்ணீர்தவம் இருந்தவளுக்கு
கடைசியில் மோட்சம் கிடைத்தது
காவியாடையில்...⁶²

என்ற பழநி பாரதியின் வரிகள் வரதட்சணைத் தர இயலாதக் காரணத்தினால் ஒரு பெண் தன் வாலிபப் பருவம் முழுவதையும் இழந்து திருமணமாகாமல் கடைசியில் காவி உடையே தனக்குச் சொந்தமானதை இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

திருமணம் என்ற பந்தத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ள முடியாமல் முதிர்கன்னிகளாக வாழும் பெண்களின் நிலையை,

காலம் காலமாக
மதியத் தூக்கம் துறந்து
கைவிரல்கள் வலிக்க வலிக்க
எம்பிராய்டரி கற்று
தலையணை உறைகளில்
வாத்துக்களை நீந்த விடுகிறார்கள்
கல்யாணமாகாத இளம் பெண்கள்⁶²

என்ற நா. முத்துக்குமாரின் கவிதை வரிகள் திருமணமாகாது தாமதமாகும் இளம் பெண்களின் நிலையை விளக்குகின்றது.

சங்க காலத்தில் முதிர்கன்னிகள் பலர் இருந்ததாகவோ அத்தகு முதிர்கன்னிகள் தங்கள் நிலைகுறித்து வருந்தியதாகவோ, சமுதாயம் அவர்களுக்குக் குரல் கொடுத்ததாகவோ அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் முதிர்கன்னியாகப் பலர் மலிந்திருப்பதையும், தங்கள் நிலை குறித்துத் தாங்களே வருந்துகின்ற நிலையைத்தான் தற்காலக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது. பெண்களின் வாழ்வில் பெரும் சிக்கலாக திகழும் இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் பெண்ணியவாதிகளின் பங்கு இன்னும் தொடர வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

வரதட்சணைக்கு எதிரான போராட்டம்

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் வரதட்சணைப் போராட்டம் என்பதற்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் இன்றையப் பெண்கள் வரதட்சணைக்கு எதிரான தங்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்கள். வசதி படைத்தவர், வசதி இல்லாதவர் என்ற எந்தவித பாகுபாடும் இல்லாது தங்களுடைய தன்னம்பிக்கையை ஆயுதமாகக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, கல்வியை அதற்குத் துணையாய்க் கொண்டு வரதட்சணையை முழுவதுமாக எதிர்க்கின்றனர் என்பதைப் புதுக்கவிதைகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

வரதட்சணைக் கொடுமையில் வாடி உயிர் துறக்கும்,
வாடா மலர்களான பெண்கள் வாழ்வு மலர வழிகாட்டும்
புரட்சிப் பெண்ணாய்ப் புறப்படு!⁶⁴

என்று கவிஞர் ராணி அம்மாள் முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் கூறுகிறார்.

இனி
நாமே ஓடிப்பதே
நியாயம்
எங்கே....
சீதைகளே கொஞ்சம்
சேருங்களேன்⁶⁵

என்றும்,

முடிவுக்கு வந்து விட்டோம்
எங்களுக்கு
மீசை இல்லையென்று
எந்நாளும் நாங்கள்
ஏங்கிய தில்லை
கல்யாணமும்
எங்களுக்கு
முளைக்காத மீசையென்ற
முடிவுக்கு வந்து விட்டால்....⁶⁶

என்றும்

பெண்களே/ ஒரு வேண்டுகோள்
எண்ணி ஒரு வருடம் / எந்தப்பெண்ணும்
எந்த ஆடவனையும் / மணப்பதில்லை என்று
சபதம் கொள்ளுங்கள் / ஒரு வருடம் /
ஒரே வருடம் தான்
வரதட்சணை ஒழிப்புக்காய்
ஒரு சகாப்தம்⁶⁷

என்ற கவிதை வரிகள் வரதட்சணையை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் பெண்ணைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் பரிசுப் பொருள் ஆண் வீட்டாரால் பெண் வீட்டிற்குத் தரப்படுவதைச் சங்கப் பாடல்களின் மூலமாக அறிய முடிகிறது. எத்தகைய பொருள் கொடுத்தேனும் தலைவியை அடைந்தே தீர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் சங்க கால ஆடவர்கள் காட்சியளிக்கின்றனர். ஆனால் இன்றையச் சமுதாயத்தில் பெண் வீட்டாரால் ஆண் வீட்டாராருக்கு வரதட்சணை என்ற பெயரில் பொருள் வழங்கப்படுகிறது. ஓரிரு சமூகங்களில் மட்டுமே நிலவிய இந்தப் பழக்கம் இன்று அனைத்துச் சமூகங்களுக்கும் பரவி இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

பெரும் பொருளை அல்லது தொகையை வரதட்சணையாகக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் பெண் குழந்தையைச் சுமையாகக் கருதும் போக்கும், பெற்றோர்களிடம் நிலவி வருகின்றது.

பெண் இன்று வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தான் உயர்ந்து இருந்தாலும் அவளின் திருமணம் வரதட்சணையின்றி இல்லை. இதனை,

தெருவில் அந்த தேவதை
நடந்தால் லட்சம்
விழிகளில் அவளுக்கு
லட்சாச்ச்சணை
ஆனால் அவள்
வாழ வேண்டுமானால்
தரவேண்டும் வரதட்சணை⁶⁸

என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

வரதட்சணை இன்று பெண்கள் வாழ்வில் மனரீதியான பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது வரதட்சணை என்ற பெயரில் பொன்னையும் பொருளையும் கொடுத்துத் தன்னையும் இழக்கின்ற இந்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணிய பெண்ணியவாதிகள் இந்த வரதட்சணையை எதிர்த்துச் சமுதாயம் குரல் கொடுப்பதை விட பெண்ணே குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தன் உரிமைக்காகத் தானே போராட முன் வர வேண்டும் என்றும் கருதுகிறார்கள். வரதட்சணை கேட்கும் ஆண்களைத் திருமணம் செய்ய மறுக்கும் பெண்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக வேண்டும். இந்த துணிச்சலைப் பெண்ணியவாதிகள் இன்றையப் பெண்களுக்கு விதைத்து வருகின்றனர் என்றால் மிகையாகாது.

கற்பு-அன்றும் இன்றும்

மனிதப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் பெண்களுக்குக் கற்பு நெறி மிக அழுத்தமாக வலியுறுத்தப்படுவதை நடைமுறை வாழ்வியலிலும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பியலிலும் காண முடிகின்றது.

கற்பு தனி மனிதரின்பால் உணர்வை அடக்கி ஆளும் தன்மையை மட்டுமின்றி அனைத்து உணர்வுகளையும் தூய்மைப்படுத்த உதவுகிறது. கற்பும் தூய்மையும் திருமண முறைக்குத் தேவைப்படும் அத்தியாவசியமான அடிப்படையாகும்⁶⁹

என்கிறது கலைக்களஞ்சியம்.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் பத்தினிப் பெண்கள் தம் காதலர் இறப்பின், உடனே பெருமூச்சு விட்டுப் பெருந்துயர் எய்தித் தம் இன்னுயிரையும் அப்போதே இழக்கின்றனர். வேறு சிலர் தம் உயிரை உடனே விடாது குளத்தில் நீராடிக் கணவனை எரியூட்டும் ஈமத்தீயில் (உடன்கட்டை ஏறுதல்) மனமகிழ்ந்து உயிரை விடுவர். வேறு சிலப் பெண்கள் கணவன் இறந்தவுடன் அவன் நினைவாகவே கைம்மை நோன்பு நோற்றுக் குடும்பத்தைக் காத்து நிற்பர்.

சங்க இலக்கியத்தில் கற்பு நிலை

தொன்மைக் காலத் தமிழர் கற்பினை, 'இருத்தல்' என்று கூறினர். கணவன் மனைவியாகிய இல்வாழ்வில் கணவன் பிரிந்திருந்த காலத்து அவன் வருமளவும் தன் உணர்வுகளை அடக்கி ஆற்றியிருத்தலே இருத்தல் என்பதன் பொருளாகும்⁷⁰

என்று கூறுவார் செல்வராசு.

கற்பு என்ற சொல் 46 இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் 43 இடங்கள் பெண்களோடு தொடர்புடையதாக அமைய மூன்று இடங்கள் மட்டும் ஆடவரின் கல்வித்திறம் பற்றிக் கூறுவனவாக அமைகின்றன⁷¹ என்கிறார் கே.பி.அழகம்மை.

சங்க காலத்தில் பெண்ணின் திருமணத்திற்குப் பின்னர் 'சிலம்பு கழி நோன்பு' என்றொரு வகைச் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது.

பெண் குழந்தைகள் காலிற் சிலம்பு அணியும் வழக்கம் இயல்பாக இருந்துள்ளது. பெண்கள் நடக்கும் போது பிற ஆடவரின் கவனத்தை ஈர்த்திட சிலம்பின் ஒலி தூண்டலாக அமைந்து விடக் கூடாதே என்பதால் இச்சடங்கின் மூலம் சிலம்பு கழற்றப்பட்டிருக்கலாம்.⁷²

சிலம்பு அணியாத பெண் திருமணமானவள், ஒருவனுக்கு உடைமையானவள் என்று இதன் வாயிலாகப் பிறருக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. இதுவும் கற்பு நெறி பற்றிய கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்ட ஒரு வழக்கம் என்று கருதலாம்.

மனைவியின் உருவ அழகில் கணவன் ஈடுபாடு கொண்டவாறே அவளுடைய கற்பு முதலான பண்புகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு விளங்குகின்றான்.

கடவுட் கற்பொடு குடிக்கு விளக்காகிய
புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பின்
நன்ன ராட்டி⁷³

என்றும்,

முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமகள்⁷⁴

என்றும் இடம்பெறும் சங்க இலக்கியப் பகுதிகள் கொண்டு கணவன் தன் மனைவியைக் கற்புடையவளாகவும், தன் குடிக்கு விளக்கான மகனைத் தந்தவளாகவும், மென்மை மிக்கவளாகவும் கண்டு மகிழ்தலை உணர முடிகின்றது.

தலைவன் சொல்வழிக் கேட்டு நடப்பவளே சிறந்த கற்பினள் என்பதை,

நிலைஇய கற்பினாள், நீநீப்பின் வாழாதாள்⁷⁵

என்ற கலித்தொகைப் பாடலடி வரிகள் எடுத்தியம்புகிறது. அதே போல்,

வடமீன்போல் தொழுதுஏத்த வயங்கிய கற்பினாள்
தடமென்றோள் பிரியாமை பொருள்ஆயின் அல்லதை⁷⁶

அதாவது அருந்ததி போன்ற வணங்கத்தக்க கற்பினை உடையவள் தலைவி. ஆகவே தலைவன் அவளைப் பிரியக் கூடாது என்று தோழி தலைவனிடம் வலியுறுத்துகின்றாள் என்பதையும் கலித்தொகைப் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது.

பெண்ணுக்குரியப் பண்புகளுள் தலையாயப் பண்பாகக் கற்புநிலை பேசப்பட்டதையும், 'கற்பு' பெண்பாலருக்கு மட்டுமே வலியுறுத்தப்பட்டதையும் சங்க காலச் சமுதாயத்தில் காண முடிகிறது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்கிற கோட்பாடு சங்க காலச் சமுதாயத்தில் போற்றப்படவில்லை. ஆடவர் காமக்கிழத்தி, இற்பரத்தை, சேரிப்பரத்தை, நற்பரத்தை ஆகிய பலவகைப் பெண்டிருடன் உறவு பூண்டிருந்தமை சங்கப் பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஆணுக்கொரு நீதி, பெண்ணுக்கொரு நீதி என்ற வெகு இயல்பான வாழ்க்கைப் போக்கே சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் இருந்து வந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

பெண்ணுக்கு இன்றியமையாததாகக் கூறப்படும் கற்பு, ஆணுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கி 20, 21ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த கவிதைகளின் வாயிலாக பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது.

கற்பு என்று சொன்னால் பெண்ணைப் போலவே ஆணுக்கும் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதை,

கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் - இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்⁷⁷

என்றும்,

கற்பில் சமத்துவம் வேண்டும் என்பதை,

கற்பு நலந் தருமாயின் அதையிரு
பாலருங் கைகொள்வோம் - அது
காளையர்க் கில்லை கன்னியர்க்கென்றிடில்
கட்டுப் படுவோதோ?⁷⁸

என்றும், பாரதியாரும் சாமி சிதம்பரனாரும் கற்பு என்பது ஆண் பெண் இருவருக்கும் பொதுவாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றனர். கவிஞர் மேத்தாவும்,

ஆணென்ன சிவனா?
அழிவுத் தொழில் நடத்த
கற்பு பென்சில் கோடா?
அழித்து அழித்து எழுத
ஆணுக்கும் கற்பைக்
காண குண்டலமாக்குவோம்⁷⁹

என்று கற்பு பெண்ணிற்கு மட்டும் வரையப்படும் எல்லைக்கோடு அல்ல. அது ஆணுக்கும் வரையப்பட வேண்டும் என்று முழங்குகின்றார்.

கற்புக்காக மனத்துள் தோன்றும் உண்மை அன்பை, காதலை மறைத்துக்
கொண்டு காதலும் அன்பும் இல்லாதவருடன் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற
சமூகக் கொடுமையும் அழிய வேண்டும்⁸⁰

என்ற பெரியாரின் கூற்று, கற்பை விட உண்மையான அன்பே பெரிது என உறுதிப்படுத்துகிறது. பெரியாரின் கருத்தினை அடியொற்றி

கற்பென்று பூச்சிகாட்டும்
கழுதைகளை நிந்தனைசெய்
கட்டற்று சிட்டு போற்
கனித்திடவே சிந்தனை செய்⁸¹

என்னும் ஜீவாவின் பாடல் பெரியார் கருத்தின் தீவிர நிலையாக வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

குடும்பப் பொறுப்பின்றித் திரியும் கணவனுடன் தன் பத்தினித் தன்மையைப் பாலிப்பதற்காகப் படாதப் பாடுபடும் பெண்ணின் நிலையை,

அவள் உழைத்த காசில்
தினம் குடித்துவிட்டு வந்து
அவளை அணைக்கும் கணவனை,
பத்தினியார் வரிசையில் இடமின்றிப்
போகுமோ என நிதம்
பொறுத்துக் கொள்வாள்⁸²

என்று இன்றையச் சமுதாயத்தில் கணவன் செய்யும் கொடுமைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு வாழும் பத்தினிப் பெண்ணின் இயலாமை நிலையைச் சுட்டுகின்றார் கனிமொழி.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் தன் கணவனுக்கு அடங்கி நடப்பவளே சிறந்த கற்பினள் என்று சங்க காலப் பாடல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. கற்பு என்பது ஆண் பெண் இருவருக்கும் பொதுமையுடையது. அதனைப் பெண்ணிற்கு மட்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது என்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும்.

தற்காலச் சமுதாயமும் பெரிதும் இந்தப் போக்கைக் கொண்டுதான் காணப்படுகிறது. ஆண் தவறு செய்தால் அதனைப் பெரிது படுத்தாத சமுதாயம் ஒரு பெண் தவறு செய்தால் மட்டும் ஒன்று சேர்ந்து அவளைத் தூற்றும் தன்மையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால், ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடின்றிக் கற்பு என்பதை இருவரும் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை சமுதாயத்தில் தற்போது தலைதூக்கத் தொடங்கியுள்ளதை இன்றையக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது. இந்நிலை பெண்ணியவாதிகளின் பெரு முயற்சியால் விளைந்ததாகும் என்றால் மிகையாகாது.

திருமணம்-அன்றும் இன்றும்

சமுதாயத் தொடர் வாழ்வில் பருவம் எய்திய ஓர் ஆணும், பெண்ணும் ஈடுபடுவதற்கான இணைப்பு 'திருமணம்' என்று கூறப்படுகிறது. இந்தத் திருமண இணைப்பினைச் சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே பழந்தமிழர் தம் வாழ்வில் ஏற்று நெறிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

பெர்ட்ரண்டு ரஸ்ஸல் என்பவர் திருமணம் என்பது சட்டமுறைப்படி அமையும் சடங்கு என்றும், அது பல சமூகங்களில் ஒரு மத ஏற்பாடாகக் காணப்படுகிறது⁸³ என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்று மணம் என்னும் நிகழ்வு தெய்வீகச் சடங்கு என்ற கொள்கையிலிருந்து ஓரளவிற்கு மாறிச் சமுதாய ஒப்பந்தம் என்ற நிலையிலும் பரவி வருகின்றது⁸⁴ என்பர் இரா. கற்பகம்.

திருமணத்தை விளக்கும் சங்கப் பாடல்களில் மணமகன், மணமகளுக்குத் திருமணத்தின் போது 'தாலி' என்னுமோர் அணியினை அணிவித்ததாகக் கூறப்படவில்லை. ஆனால் மணம் முடியும் நிலையில் வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக் "கற்பினின் வழாஅ நல்பல உதவி, பெற்றோள் பெட்கும் பிணையை ஆகென" வாழ்த்தும் (அக.86) குறிப்புள்ளது. வாழ்த்தும் மகளிர் வால் இழை அணிந்தவராகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது 'ஈகை அரிய இழையணி' (புற.127) என்றும் சுட்டப்படுகிறது. "இழை பெற்றுள்ள அடைமொழியால் அது பிற்காலத்தில் தாலி என்று வழங்கும் திருமணச் சின்னமான ஓர் அணியேயாகுமென்று"⁸⁵ கூறுகின்றனர்.

"திருமணத்தின் பொழுது மணமகளுக்குத் 'தாலி' கட்டும் வழக்கம் இருந்திருக்குமாயின் திருமணச் சடங்கு பற்றிக் கூறும் அகநானூற்றுப் பாடல்களான

இரு பாடல்களில் (அகம். 86, 136) ஒன்றிலேனும் நீராட்டு, விருந்து முதலியவற்றைக் கூறும் புலவர் தாலி கட்டும் சடங்கினைக் குறியாமல் இருந்திருப்பாரோ என்ற ஐயம் எழுகிறது”⁸⁶ என்பர் மா. இராசமாணிக்கனார்.

இதனால் பண்டைத் தமிழர் திருமணத்தில் தாலி இடம் பெற்றது உண்டென்றும், இல்லையென்றும் மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

மணமான நிலையில் மணப் பெண்ணிற்குச் செய்யப் பெறும் சிலம்பு நீக்குதலும், இழை அணிவித்தலும் போன்ற செயல்கள் பெண் ஒருத்தி இல்லறம் புகும் ஏற்றங்களாகக் கருதப்பட்டன.

ஆனால் தற்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நடைபெறும் திருமணச் சடங்கில் ‘தாலி’ என்ற ஒன்று கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. மணமகன் மணமகள் கழுத்தில் தாலி கட்டும் சடங்கினையே திருமணம் என்று வரையறுத்துக் கொள்கிறது இச்சமுதாயம் என்றால் மிகையாகாது. ஆனால் இன்றையச் சமுதாயத்தில் மணமான பெண்களுக்கு திருமணச் சடங்கில் அணிவிக்கும் ‘தாலி’ என்ற ஒன்றே ஒரு பெண்ணிற்கு வேலியாகி அவளைத் துன்பக் கடலில் வீழ்த்துவதாகத் தற்காலக் கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

குடும்பத்தில் பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி நடக்கும் பெண் திருமணத்திலாவது சுதந்திரம் கிடைக்குமா? என ஆவலோடு காத்திருக்கிறாள். ஆனால் இங்கு ஆண் அதிகாரமாய்த் தன் வேலையை தொடங்குமிடமே திருமண உறவுதான். என்பதனை,

சிலுவையின் ஆணி தகர்ந்து இறங்கி வந்தால்
கையில் தாலிக் கயிற்றொடு
கணவன்⁸⁷

என்ற கவிஞர் கனிமொழியின் கவிதை வரிகள் தாலிக்கயிறு தான் பெண்ணடிமைக்குப் போடப்படும் முதல் சுழி என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பெண்களுக்குத் தாலியே வேலியாக மாறி விடுகிறது. பிறந்த வீட்டில் அளிக்கப்படும் சில அடிப்படைச் சுதந்திரம் கூடப் புகுந்த வீட்டில் கிடைப்பதில்லை. தாலியே சில நேரங்களில் தங்கக் கீரிடமாகவும், சில நேரங்களில் ஏசு பிரான் சுமந்த முட்கீரிடமாகவும் மாறிப் போய் விடுகிறது என்பதை,

கழுத்தில் இருந்த தாலி
கணநேரம் இடம் மாறி
தலையில் தங்க கீரிடமாய்...
நான் இழந்ததெது
என்னிடம் இருப்பதெது
தாலி எனும் தங்க கிரீடம்
தற்போது இயேசு சுமந்த முட்கிரீடமாய்⁸⁸

என்ற கவிதை வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. போலியான திருமண உறவுகள் பெண்களைத் தினந்தோறும் சிலுவைச் சுமக்க வைக்கின்றன.

புனிதமாகக் கருதி வரும் தாலியைக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு கண்மூடித்தனமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அபலைப் பெண்களின் கண்களைத் திறக்கும் முகமாக வத்ஸலாவின் 'இழப்புகள்' என்ற கவிதை அமைந்துள்ளது.

எனக்குள் இருந்த என்னையோ
காணவே காணோம்
எஞ்சியிருப்பது
அது மனதில் கனன்றெறியும் தழுவும்
நீ இல்லாத சமயங்களில்
குற்ற உணர்வின்றி
கட்டிலின் மேல் நான் கழற்றி வைக்கும்
நீ கட்டிய தாலியும் தான்⁸⁹

என்ற கவிதை சுட்டுகிறது.

கலப்பு மணம்

சங்க இலக்கியப் பாடற் குறிப்புகளால் அறியப்படும் மணத்தினை ஆய்வாளர்கள் பலவகையாகப் பகுத்துக் காட்டியுள்ளனர். அவற்றில் கலப்பு மணமும் ஒன்றாகும்.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் சாதிக் கொடுமைகள் அரங்கேறியதற்கான குறிப்புகள் எதுவும் சங்கப் பாடல்களில் காணவில்லை. வேற்று நிலத்தைச் சார்ந்த ஆணும் பெண்ணும் விரும்பிக் காதல் கொண்ட நிகழ்வை சங்கப் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது.

தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் எந்த முறையிலும் சொந்தமில்லையென்றாலும் ஒத்த காதலன்பினால் அன்புடைய நெஞ்சங்கள் கலந்ததை,

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ?
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?
செம்புலப் பெயல்நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே⁹⁰

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல்கள் இக்கருத்திற்கு அரண் சேர்ப்பதாக அமைகின்றது.

இதன் மூலம் காதல் புணர்ச்சிக்கு எந்த வரையறையும் அவசியமற்றது என்பதையும், அன்பான நெஞ்சங்களின் இணைப்பே போதும் என்பதையும் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. இதனை,

இவளே கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீல்நிறப் பெருங்கடல் கலங்க உள்புக்கு
மீன்எறி பரதவர் மகளே, நீயே
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகளே⁹¹

என்ற நற்றிணைப் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. ஆனால் 20, 21 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் சாதிக் கொடுமை பெருமளவில் வழக்கிலிருக்கிறது.

சாதிப் பிரிவுகளை மக்களிடமிருந்து அறவே நீக்கி அவர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வை ஊட்டிச் சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய தந்தை பெரியாரும், அண்ணாவும், பாரதிதாசனும் பெருந் தொண்டாற்றினார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

இருட்டறையில் உள்ளதா உலகம் - சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின்றானே⁹²

என்று சாதியின் கொடுமையைச் சாடினார் பாரதிதாசன். சாதிக் கொடுமைகளைக் சாடிக் கலப்பு மணத்திற்கு முழு ஆதரவு தந்துப் புரட்சி முழக்கம் செய்தவரும் பாரதிதாசன் ஆவார். அவரை அடியொற்றி புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களும் திருமணத்திற்குத் தடையாகச் சாதி இருப்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

அவனைப் புல்லாக்கி
என்னை மானாக்கினேன்
காலம் வேடனாகிச்
சாதி
அம்பைப் பாய்ச்சி விட்டான்⁹³

என்று ஒத்த அன்புடையவர்கள் சேர்ந்து வாழ்வதற்குச் சாதி தடையாக உள்ளதைக் கவிதை காட்டுகின்றது.

சாதியைக் களைந்தெறிந்து கலப்பு மணம் செய்து கொள்வதால் மூன்று விதமான பயன்கள் கிடைக்கின்றன. ஒன்று ஒத்த அன்பு கொண்ட உள்ளங்கள் சேர்ந்து வாழ முடிகின்றது. மற்றொன்று மக்களுக்குள் இருக்கும் பிரிவுணர்ச்சி குறைந்து ஒற்றுமை ஏற்படுகின்றது. பிறிதொன்று, சமுதாயத்தில் சமயக் கொடுமை, வரதட்சணை போன்றவை ஏற்படாமல் தடுக்க முடிகின்றது என்பதனை,

சாதி தன்னைச் சாகடித்து
 சமயத்தின் கூரொடித்துப்
 பொருட்பேதம் போக்கடித்து
 வரதட்சணைப் பேயொழித்துச்
 சமசமுகம் படைக்கின்றாய்
 வாழிய நீ புத்துலகச் சிற்பியே!
 கூடா ஒழுக்கம் நீக்கிக்
 கூடும் ஒழுக்கம் பேணி
 வாழிய நீ காதலே வாழிய⁹⁴

என்பதனால் கலப்பு மணத்தின் பெருமையை அறிய முடிகின்றது.

கலப்பு மணத்திற்குத் தடையாகச் சாதி – சமயக் கட்டுப்பாடுகள் மிகுதியாக இருக்கின்றன என்பதை,

இந்து மதத்தில் சாதிச் சமுகக் கட்டுப்பாடுகள் பல கிடக்கின்றன. கட்டுப்பாடுகள் பல நன் மணங்களைக் கெடுக்கின்றன. மணம் ஒன்று பெறும் ஒருத்தியும் ஒருவனும் விருப்பவழி மணமுடித்தலைத் தடுக்கும் கட்டுப்பாடுகள் இயற்கைச் செந்நெறிக்கு அரண் செய்வதாகா, அவைகளை உடைத்தெறிய வேண்டுவது அறிஞர் கடமை⁹⁵

என்று திரு.வி.க. கூறுவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

மேலும் புதுக்கவிதைக் கவிஞர்கள் சாதிக் கொடுமைகளையும் அவற்றால் கலப்பு மணத்திற்கு ஏற்படும் இடர்களையும் விரிவாகத் தம் கவிதைகளில் எடுத்தியம்புவதோடு கலப்பு மணம் ஒங்க, காதல் மணமே சிறந்தது என்பதையும் எடுத்தியம்புகின்றனர்.

திருமணத்திற்குக் குறுக்கிடுகின்ற சாதிச் சிக்கலை ஒழித்திட கலப்பு மணமும், காதல் மணமுமே சிறந்த வழியாக அமையும் என்பதனை,

கலப்பு மணம் ஒங்கவென்று கொட்டு முரசே
 காதல் மணம் வாழ்வென்று கொட்டு முரசே!
 பலத்த சாதி பேதம் போகக் கொட்டு முரசே!
 பாரில் யாரும் ஒன்று சேரக் கொட்டு முரசே!⁹⁶

என்று பாடுகின்றார் சாமி சிதம்பரனார்.

காதல் திருமணத்தைச் சமுதாய நடைமுறையாகக் காண வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் புலவர்கள் பலர் பாடியுள்ளனர்.

காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன்
 காரியம் யானினும் கைகொடுத்து⁹⁷

என்று மாதர்குலம் காதல் திருமணம் புரிய வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார் பாரதியார்.

சமுதாயத்தில் காதல் மணம் ஒரு சிக்கலாக வெளிப்பட்ட பொழுது அந்தச் சிக்கலுக்குச் சாதி ஓர் அடிப்படையாக அமைந்து கிடப்பது உணரப்பட்டது அதனை எதிர்த்து,

காதல் புரியிருவர் கருத்தை கிடைத்தடுக்கும்
சாதி சமயமெல்லாம் தகர்ந்திடுநாள் எந்நாளோ⁹⁸

எனக் காதல் மணத்திற்குத் தடையாக வேருன்றிக் கிடக்கும் சாதியின் ஆற்றலை உணர்ந்து பாடுகிறார் கவிஞர்

மேலும் மனத்தால் ஒன்றானக் காதலரின் மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் விதமாக,

பேர் கெட்டது
காதல்
வேர் விட்டது
என்னை
ஊர் சுட்டது
சாபம்
யார் இட்டது”
என்று தான் ஜாதி உயிர் போகும்?
இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் ஆகும்?⁹⁹

என்று சாதி வேறுபாட்டால் தங்களால் வாழ்க்கையில் ஒன்று சேர முடியாத காதலரின் மனக் குமுறலை வெளிப்படுத்துகிறார் வைரமுத்து. பூக்களில் வண்ணம் கலந்தால் அதை ரசனையோடு பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் சூடக் கொள்கிறோம். ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் கலப்பு மணம் புரிந்தால் மட்டும் அவர்களையே கொன்று விடுகின்றோம் என்பதை,

பூக்கள் கலப்பு மணம்
புரிந்து கொண்டால்
மாலைகள் என்று சொல்லித்
தோளிலே அணிவீர்கள்
ஓர் ஆணும் பெண்ணும்
கலப்பு மணம் புரிந்தால் மட்டும்
காலி பண்ணச் சொல்வீர்கள்!¹⁰⁰

என்ற வைரமுத்துவின் கவிதை வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

இனிச் சமுதாயத்தில் கலப்பு மணப் பத்திரிக்கை தான் அரங்கேற வேண்டும் என்ற தன் மனவெளிப்பாட்டை

கலப்பு மணத்தின்
கல்யாணப் பத்திரிகை
காதல் அச்சகத்தில்
அச்சேறட்டும்¹⁰¹

என்ற கவிதையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர் வைரமுத்து.

சங்ககாலச் சமுதாயம் கலப்பு மணத்தை ஆதரித்த சமுதாயமாக இருந்ததைச் சங்கப் பாடல்களின் மூலம் அறிய முடிகிறது. ஆகவே காதலுக்காகப் போராட வேண்டிய நிலை தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் ஏற்படவில்லை. உடன்போக்குச் சென்றதைக் கூட சங்க காலச் சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டதாகவே காண முடிகிறது.

ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் கலப்பு மணத்திற்கான எதிர்ப்பு மேலோங்கியே உள்ளது. ஆனாலும் தொழிற்சாலைகள், அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், கல்லூரிகள் என்று பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறுபட்டச் சாதியினைச் சார்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்துப் பணிபுரியும் சூழல் தற்காலத்தில் அதிகமாக உள்ளது. இச்சூழல்களே கலப்பு மணம், காதல் மணம் ஆகியவை வளர்வதற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

இச்சூழலில் இந்தக் கலப்பு மணத்தைத் தற்காலச் சமுதாயத்தால் எதிர்க்கவோ, தடுக்கவோ முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்நிலையில் சில காதலர்கள் தங்கள் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். பெற்றோர் சம்மதம் கிடைக்காத காதலர்கள் தாங்களே திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்கின்றனர். இதனை எதிர்க்கின்ற சிலச் சமுதாயத்தினர் இவர்களை வாழ விடாமல் பிரிப்பது ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர். இவற்றில் பாதிப்படையும் காதலர்கள் தற்கொலைக்குத் தூண்டப்படுகின்றனர். இல்லையேல் சாதி வெறியர்களால் தாக்கப்படுகின்றனர்.

இங்ஙனம் இன்றைய இளைய சமுதாயம் ஒரு புதிய பயணத்தை எதிர்நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதன் நடுவே அரும்பும் இளம் காதலை சாதி என்ற ஒன்றைக் காண்பித்து பிரித்தல் இயலாது. காதல் மணம், கலப்பு மணம் ஏற்பட்டால் தான் வரதட்சணை என்ற கொடுமையும் ஒழியும் என்பது வெளிப்படை.

இல்லற வாழ்க்கையில் மகளிர் நிலை-அன்றும் இன்றும்

ஓர் ஆணும், பெண்ணும் உணர்வு அடிப்படையில் இணைந்து, ஆழமான உறவோடு குடும்பம் அமைக்கின்றனர். அத்தகு, குடும்பங்கள் வளர்ந்து, பல கிளைகளாகப் பல்கிப் பெருகுகிற நிலையில் சமுதாயம் என்னும் அமைப்பு உருவாகிறது. அச்சமுதாயத்தில் முதன்மையானவர்களாகப் பெண்கள் விளங்குகின்றனர்.

மனைக்கு விளக்கமாக மகளிர் விளங்கினர் என்பதை ஐயூர் முடவனார்,

மனைக்கு விளக்காகிய வாணுதல் கணவன்¹⁰²

என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

சங்க கால மகளிரின் மனையற மாண்புகளாக விருந்தோம்பல், சுற்றம் ஒம்புதல், அடிசின் வன்மை, மக்கட் பேணுதல், கணவற் பேணுதல் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

மனையற மகளிரின் முதன்மையான கடமை விருந்தோம்பலாகக் கருதப்பட்டது. மகளிர் இளம் பருவத்திலேயே சமைக்கும் தொழிலில் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டு விளங்கி வந்துள்ளனர் என்பதை,

கடுஞ்சூள் தருகுவன் நினக்கே, கானல்
தொடலை ஆயமொடு கடல் உடன் ஆடியும்
சிறிற் இழைத்தும் சிறுசோறு குவைஇயும்,
வருந்திய வருத்தம் தீர, யாம் சிறிது
இருந்தன மாக, எய்த வந்து¹⁰³

என்றும்,

விளையாட்டு ஆயமொடு வெண்மணல் உதிர்த்த
புன்னை நுண்தாது பொன்னின் நொண்டு
மனைபுறந் தருதி ஆயின், எனையதூஉம்
இம்மனைக் கிழமை எம்மோடு புணரின்¹⁰⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல்கள் தோழியருடன் மணலால் சிறுவீடுகட்டிச் சிறுசோறாக்கி விளையாடியும், புன்னை மரம் மணலில் உதிர்த்த மகரந்தப் பொடிகளைப் பொன் என்று மேற்கொண்டு மனையரசி போலப் பாவித்து இல்லறம் நடத்தி விளையாடியும் வரும் இயல்பினை எடுத்துரைக்கிறது.

தலைவனும், தலைவியும் இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் சென்று வந்த செவிலி நற்றாயிடத்தில் மகளின் சமையல் திறத்தை வியந்துரைக்கின்ற காட்சியை,

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்துழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதுஎனக் கணவன் உண்டவின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே¹⁰⁵

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் காண முடிகிறது.

அடுப்பில் பாலை உலையாக வார்த்து, உலையில் பெய்தற் பொருட்டு நெல்லை அவலாக இடித்துச் சமைப்பள் என்று புதுமணப் பெண் ஒருத்தியின் சமையல் திறத்தை அகநானூறு போற்றுகிறது. இதனை,

புதுமண மகடீஉ அயினிய கடிநகர்ப்
பல்கோட்டு அடுப்பில் பால்உலை இரீஇ,
கூழைக் கூந்தல் குறுந்தொடி மகளிர்
பெருஞ்செய் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்து
பாசவல் இடிக்கும் இருங்காழ் உலக்கை¹⁰⁶

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலால் தலைவி அட்டில் வன்மையால் தற்கொண்டானைப் பேணும் தகைமையினள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

உணவு தயாரிப்பதற்கு முன், கலங்களைத் (பாத்திரங்களை) தூய்மையாகக் கழுவுதல் (பூசுதல்) சுகாதார முறைப்படி நன்மை பயக்கும் செயலாகும். நெய்யிலே கடலையை வறுத்துச் சேர்த்து சோறாக்குவர். அச்சோற்றை ஊட்டுவதற்குப் பெருந்தோளுடைய மனையாள் கலங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்தாள் என்பதை,

நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
பெருந்தோள் தாலம் பூசல் மேவர¹⁰⁷

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலால் அறிய முடிகிறது.

மகளிர் பதமாகக் காய்ந்த அரிசியைத் திரிகையில் தேய்த்து முறத்தால் புடைத்து அரிசியை எடுத்தனர் என்றும் அவ்வரிசிக் கொண்டு உணவமைப்பர் என்றும் சுட்டப்படுவதை,

தெறிநடை மரைக்கணம் இரிய மனையோள்
ஐது உணங்கு வல்சி பெய்து முறுக்கு உறுத்த
திரிமரக் குரல் இசை கடுப்ப¹⁰⁸

என்றும்

சுழல்மரம் சொலித்த சுளகுஅலை வெண்காழ்
தொடிமாண் உலக்கை ஊழிற் போக்கி
உரல்முகம் காட்டிய சுரைநிறை கொள்ளை,
ஆங்கண் இருஞ்சனை நீரொடு முகவா,
களிபடு குழிசிக் கல்அடுப்பு ஏற்றி
இணர்ததை கடுக்கை ஈண்டிய தாதின்
குடவர் புழுக்கிய பொங்குஅவிழ்ப் புன்கம்¹⁰⁹

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலடிகளால் அறிய முடிகின்றது. இதன்மூலம் இக்காலத்தில் உள்ளது போன்று மின்னியக்க இயந்திரங்கள் இல்லா நிலையில் மகளிர் தம் உடலழைப்பால் சமைப்பதற்குரியச் செயல்முறைகளைச் சங்க காலத்தில் கையாண்டுள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

சங்ககாலச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த இல்லற மகளிர் தம்முடைய இல்லறக் கடமைகளை சிறந்த முறையில் விருப்பத்தோடு செய்து வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை மேற்கண்டக் கூற்றுகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

பெண் என்பவள் இல்லறத்திற்கு மட்டும் உரியவள் இல்லை. அவளை கல்வியில் வல்லவளாக்கி சமுதாயப் பணிகளில் பங்கேற்பவளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணமே தற்காலப் பெண்ணியவாதிகளின் எண்ணமாகும். அந்த எண்ணத்தைத்தான் புதுக்கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன. மரபு வழிப்பட்ட குடும்பப் பொறுப்புகளிலிருந்து வர மறுக்கின்ற பெண்களுக்கு அறிவுரை கூறி அவளைக் கட்டாயமாக வெளியில் கொண்டு வருவதும் பெண்ணியவாதிகள் மற்றும் புதுக்கவிஞர்களின் பணியாக அமைகிறது.

குடும்பமானது, பெண்ணுக்கு வழி வழியாக வரும் சிறையாகவே இருக்கிறது. சமையல் காரியாய், துணி துவைப்பவளாய், வேலைக்காரியாய், கரு சுமப்பவளாய், இருப்பதே இல்லறப் பெண்ணின் எழுதப்படாத இலக்கணமாக வரையறைச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய அடிமை வர்க்கத்தைப் பெண் வர்க்கமும் (மாமியார்கள்) வரவேற்பதால் பெண்ணடிமைத்தனம் தலைமுறைகளைத் தாண்டி நீள்கிறது.

வம்சம் வளர்க்க
பெருக்க, பொங்க
விளக்கேற்ற
கழுவ, துவைக்க
பூத்தொடுக்க
துணையாய் வருவாள்
மருமகப் பொண்ணு¹¹⁰

என்ற கனிமொழியின் கவிதை வரிகள் இக்கருத்தை அரண் செய்கின்றன.

சமைப்பது, உணவு பரிமாறுவது, குடும்பத் தலைவர்களுக்குப் பணிவிடைகளைச் செய்வது போன்றவற்றை இல்லப் பெண்ணின் கடமையாக வலியுறுத்துவதால், அவள் தன் சுயத்தை இழந்து கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை,

எமனிடமிருந்து
கணவனை மீட்க முடிந்தாலும்
சாவித்திரிகளால்
சமையலறையிலேயே
உயிர்ச் சமாதியடையும்
அனார்கலிகளை
மீட்க முடியாது¹¹¹

என்ற நிர்மலா சுரேஷின் கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது. இல்லற ஒழுக்கத்திற்காகத் தன்னைச் சமையலறையில் வருத்திக் கொள்ளும் பெண்களின் நிலையை இங்கு அறிய முடிகிறது.

ஒரு பெண் சிந்திக்கும் போது கூடத் தன்னைப் பற்றி நினையாமல் அடுத்த வேளை என்ன சமைப்பது என்ற எண்ணத்தை மேற் கொண்டவளாய் காணப்படுவதை,

அடுத்த வேலை
எதுவென நினைத்து
குழம்பு ஆயிற்றா?
சோறாயிற்றா?
வறுவல் பொரியல்
வகைவகையாய் ஆயிற்றா?

சிந்தித்து சிந்தித்து
 சிவந்து போன நெற்றியில்
 குங்குமம் இடமறந்து
 தேடி வைக்கையில்
 சிவந்தது கண்களும் தான்¹¹²

என்ற ஜெ. செல்வகுமாரியின் கவிதை வரிகள் தன் குடும்பத்திற்காகச் சோறு, குழம்பு, வறுவல், பொரியல் என வகைவகையாய்ச் சிந்திக்கத் தன் நெற்றியில் இருக்கும் குங்குமம் இடமறந்த நிலையில் தன் பணியைச் செவ்வனே செய்கின்றாள் என்ற நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

திருமணமான பின் ஒரு பெண்ணிற்கு சுயம் என்ற ஒன்று இல்லாமல் எல்லாமும் தன் இல்லமாகி விட்டதை,

மூணு முடிச்சுக்குப்பின்

ஊடலும் கூடலும்
 கோபமும் தாபமும்
 புனி கரைப்பதும்
 தயிர் உறை ஊற்றுவதும்
 மாசத்திற்கு
 முன்னூறு தோசை சுடுவதும்
 மாதாந்திர அல்லாட்டமும்
 குறிக்கும் அளவுக்குச் சாதனையா?¹¹³

என்ற ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் கவிதை வரிகள் சமைத்தல், விருந்தோம்பல், தொடர்பான குடும்பச் சிறையின் அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பெண்கள், உலக அனுபவங்களை இன்னும் பெறாமலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

உலகத்தைச் சுற்றி வரும் சூரியனும் சந்திரனும் ஓய்வெடுக்கும். ஆனால் இல்லத்தைச் சுற்றி வரும் பெண்களுக்கோ ஓய்வில்லை. காலை முதல் மாலை வரை கனிவோடு இல்லறக் கடமைகளில் ஓய்வின்றிச் சுற்றி வரும் 'உலக உருண்டை', 'பெண்' என்பதை இக்கவிதைகள் எடுத்துரைப்பதை உணர முடிகிறது.

ஆணைச் சார்ந்தே பெண்ணின் வாழ்க்கை

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் மகளிர் ஒன்றாகத் தம் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருப்பதை அக்காலச் சமுதாயம் உணர்த்துகின்றது.

கணவனுடைய முழுமையான ஆட்சிக்குட்பட்டவளாக மனைவி மதிக்கப்பட்டாள் என்பதனை,

இன்னா செயினும் இனிதுதலை யளிப்பினும்
நின்வரைப் பினளென் தோழி¹¹⁴

என்னும் குறுந்தொகை வரிகள் பறைசாற்றுகின்றன.

கணவன் வரையறுத்த எல்லைக்குட்பட்டும் அவனை இகவாது அவனுடைய விருப்பே தன் விருப்பாய், அவன் நலமே தன்னலமாய்க் கொண்டும் வாழ மனைவி தலைப்பட வேண்டும் என்பதையும் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

கணவனுக்கு மனைவி பணிவிடை செய்து இன்புறுதலே மேன்மை என்றும், மனைவி தன் கணவனை அன்னையாகவும், அத்தனாகவும் கருதி வாழ வேண்டுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டதையும் கீழ்க்கண்டப் பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன.

பொய்கை ஊரன் கேண்மை
செய்துஇன் புற்றெனம் செறிந்தன வளையே¹¹⁵

என்றும்,

..... அவர் நமக்கு
அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ?¹¹⁶

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகளும் இக்கருத்தை உணர்த்துகின்றன.

கணவன் அருளக் கூடியவனாகவும், மனைவி அருளைப் பெறக் கூடியவளாகவும் கருதப்பட்டனர் என்பதை,

இவட்கே தஞ்சம் அருளாய் நீயே¹¹⁷

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலடி உணர்த்துகிறது.

கணவனை மனைவி தொழுதெழ வேண்டுமென்பதை
காந்தள் கடிகமழும் கண்வாங்கு இருஞ்சிலம்பின்
வாங்கு அமை மென்தோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுது எழலால் தம் ஐயரும்
தாம்பிழையார் தாம் தொடுத்த கோல்¹¹⁸

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் அடிகள் இக்கருத்தை எடுத்துரைக்கின்றன.

இவைமட்டுமில்லாமல் கணவனுடைய குறைகள் எத்துணைய வாயினும், அவன் எத்தகையவனாயினும் பொருட்படுத்தாது ஒத்து வாழ்தலே குடும்பப் பெண்டிரின் பண்பாடு என்னும் கருத்துச் சங்க காலத்திலேயே வேருன்றி விட்டதாகத் தெரிகிறது.

மகளிரை மைந்துற்று அமர்புற்ற மைந்தர்
அகலம் கடிசுவேம் என்பவை யார்க்கானும்
முடிபொருள் அன்று¹¹⁹

என்ற பரிபாடல் வரிகள் இக்கருத்தை உறுதி செய்கிறது.

கணவன் தன்னை இகழ்ந்தாலும் அதனையும் குலமகளிர் பொறுத்துக் கொண்டு தன் கணவனைப் போற்றி வணங்கும் பழக்கம் உடையவர்கள் என்பதனை,

தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்
இகழினும் கேள்வரை ஏத்தி இறைஞ்சுவர்¹²⁰

என்ற பரிபாடல் அடிகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதனை,

நல்கா னாயினும் நயனில செயினும்
நின்வழி வருதும்¹²¹

என்ற நற்றிணை அடிகளும் உறுதி செய்கின்றன.

‘மனைக்கு விளக்கமாக மனைவி மதிக்கப்பட்டதையும்’,¹²² ‘வளமனைக் கிழத்தி’¹²³ எனப் பெண் சுட்டப்படுவதையும் கொண்டு குடும்பத்தில் அவளுக்கிருந்த உயர்நிலை உணரப்படுகின்றது. எனினும் சங்க காலத்தில் பெண்களின் இல்லற வாழ்வு முழுவதும் அவள் கணவனைச் சார்ந்தே அமைகிறது. கணவனின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப கீழ்ப்படிந்து நடத்தலே ஒரு மனைவியின் தலையாய நோக்கமாக அமைய வேண்டும் என்பதே சங்க காலப் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையாக இருந்ததை உணர முடிகிறது.

தற்காலச் சமுதாயத்தில் இல்லற வாழ்வில் பல இன்னல்களைச் சந்தித்தாலும் தம் மணவாழ்வைத் தொடர்ந்தாக வேண்டும் என்ற பண்பாட்டின் வழியிலேயே இன்றையக் குடும்பப் பெண்கள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடர்கின்றனர் என்றால் மிகையாகாது. இதனை புதுக் கவிதைகளும் பறைசாற்றுகின்றன.

குடும்பத்தில் உள்ள சுமையைத் தாங்கும் சுமைதாங்கிகளாகப் பெண்கள் இருப்பதை,

குடும்பச் சுமையைத் தாங்கும்
சுமை தாங்கிகள் பெண்கள்
குடும்ப விளக்கில்
வீழ்ந்து அழியும்
வீட்டில் பூச்சிகள் பெண்கள்
எங்கு போனாலும்,
எதைச் செய்தாலும்,
எப்படிக் கிடந்தாலும்,
குடும்பமே
அவர்களின் முதல் நினைவு¹²⁴

என்ற கவிதை பெண்கள் எங்குச் சென்றாலும், எதைச் செய்தாலும், அவர்களின் முதல் நினைவாக இருப்பது அவர்களின் குடும்பமே. மற்றையவையெல்லாம் இரண்டாம் தரம் தான் என்று உணர்த்துவதை அறிய முடிகிறது.

வீட்டை விட்டு வெளியே இருக்கும் வெளிச்சத்தைக் காண முடியாத ஒரு பெண்ணின் நிலையை,

விடியலின் அழகை
குழந்தையின் சிரிப்பிலும்
எரிகிற வாழ்வை
கணவனின் முகத்திலும்
கண்டதைத் தவிர
என்ன இருக்கிறது
புதிய அனுபவம்¹²⁵

என்ற பழநி பாரதியின் கவிதை தன் கணவனும், தன் குழந்தையுமே தன் உலகமாக அமைந்து விட்டதை நினைத்து ஒரு பெண் தன் உள்ளக் குமுறலை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைகிறது. மேலும் மற்றவர்களுக்காகவே தன் வாழ்நாளை கழிக்கும் ஒரு பெண்ணின் குரலாகப் பழநிபாரதி,

யார் யாருக்காகவோ
எப்படியெல்லாமோ
வாழ வேண்டியிருக்கிறது
எங்கே இருக்கிறதோ
தெரியவில்லை என்
முழுச் சுதந்திரம்¹²⁶

என்ற கவிதையின் வாயிலாக தன் சுதந்திரத்தைத் தேடி அலையும் பெண்ணை வெளிப்படுத்துகிறார்.

காலம் காலமாகச் சுகம் என்பது ஆணைச் சார்ந்தும், சுமை என்பது பெண்ணைச் சார்ந்தும் அமைகிறது என்பதை,

சுகம் மட்டுமே ஆணுக்கு
சுமை மட்டுமே பெண்ணுக்கு¹²⁷

என்ற ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது. குடும்ப விளக்காக திகழும் பெண் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரின் பசியை ஆற்றிவிட்டு தான் மட்டும் அரைகுறை உணவை மேற்கொள்ளும் நிலையை,

கணவருக்கு குழந்தைகளுக்கு
மாமனாருக்கு
பரிமாறி விட்டாள்
இரண்டரை இட்லி
சட்டியில் ஒட்டியிருக்கும்
சட்டினி அவளுக்கு¹²⁸

என்ற பா.விஜய் அவர்களின் கவிதை வரிகள் பெண்ணிற்கு அவள் குடும்பமே உலகம், குடும்பத்தில் உள்ளவர்களே முதன்மையானவர்கள் என்பதை உணர்த்துகின்றன.

பெண்களுக்கென்று எந்தச் சுயமும் இல்லை என்பதை,

எனக்கென்று சரித்திரமில்லை
நீங்கள் கற்றுத் தந்ததே நான்
வார்த்துத் தந்ததே நிஜம்
எனக்கென்று கண்களோ
செவிகளோ கால்களோ
இல்லை¹²⁹

என்ற கவிதை வரிகள் தனக்குக் கண்கள், செவிகள், கால்கள் எல்லாம் இருந்தும் கூடச் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியாத ஒரு பெண்ணின் நிலையைச் சுட்டிச் செல்கிறது.

இல்லப் பொறுப்பினை சுமக்கும் பெண் தன் சுதந்திரம், தன் கனவு போன்ற எல்லாவற்றையும் துறந்து தன் கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது என்பதை இப்புதுக்கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் இன்ன இன்னப் பணியை இவரவர் செய்ய வேண்டும் என்று வரையறுத்து வாழ்ந்தனர். அதில் உயர்வு தாழ்வு கருதியதாகத் தெரியவில்லை. பெருமையோடு அப்பணிகளை ஏற்றுக் கொண்டதை,

ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே¹³⁰

என்று, தாயின் கடமையை, தந்தையின் கடமையை எடுத்துச் சொல்கிறது.

பணியின் நிமித்தம் காரணமாகத் தலைவன் தன் குடும்பத்தை அழைத்துச் செல்லாத காரணத்தால் பெண்களுக்கு பிற நாட்டவர் பழக்க வழக்கங்கள் இவையெல்லாம் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தாங்களும் ஆடவரைப் போல் எல்லாப் பணிகளையும் செய்ய வேண்டும் என்ற வேட்கையோ, குடும்பப் பணிகளின் சுமை தாங்காமல் என்று புலம்பியதோ, ஆண்கள் தங்களை அடக்கி ஆளுகின்றார்களே என்ற மனப்புழுக்கமோ பெண்களுக்கு இருந்ததாகச் சங்கப் பாடல்களில் சான்றுகள் இல்லை.

தற்காலச் சமுதாயம் தொழில் மயமாதல், நகர் மயமாதல் என்ற காரணத்தால் பல வளர்ச்சி நிலைகளை எட்டியுள்ளது. இன்றையச் சமுதாயம் ஆண் பெண் என்ற பாகுபாடு இன்றி அனைத்துத் துறைகளிலும் பணியாற்றி உலகையே தங்கள் கைகளுக்குள் கொண்டு வந்து விட்டது. இது போன்ற வளர்ச்சிப் பெற்ற சமுதாயத்தில் இன்னும் குடும்பம் என்ற சிறைக்குள்ளேயே இருந்து வெளியே வர முடியாமல் தவிக்கும் பெண்களின் நிலையையே புதுக்கவிதைகளின் வழியாக உணர முடிகிறது.

இவர்களும் விரைவில் வெளியுலகைக் காண வேண்டும் என்ற நோக்கோடு கவிஞர்களின் பயணம் தொடர்கிறது.

பெண் சிசுக்கொலை-அன்றும் இன்றும்

சமூகத்தில், பெண்ணின் உழைப்பு பொருளாதார மதிப்பற்றதாக ஆக்கப்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையில் பெண்ணின் மதிப்பு பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுகிறது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் பெண் தொடர்பாகக் குடும்பம் சந்திக்கின்ற பொருளாதாரச் சிக்கல்களும் பெண் குழந்தைப் புறக்கணிப்புக்குக் காரணமாகின்றன. மேலும் குடும்ப வழித்தோன்றலாக ஆண் பிள்ளை மட்டுமே விளங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் ஈமச்சடங்கை ஆண்பிள்ளை தான் செய்ய வேண்டும் என்ற சமய அடிப்படையிலான கட்டுப்பாடுகளும் பெண் குழந்தைப் புறக்கணிப்பிற்கு அடித்தளமிட்டன. இதனால் ஆண் குழந்தை வரவேற்பும், பெண் குழந்தைப் புறக்கணிப்பும் சமுதாயத்தில் வளர்ச்சிப் பெற்று வந்தது. இதன் உச்சக் கட்டக் கொடுமையே பெண் 'சிசுக்கொலை' எனலாம்.

சங்க இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து நோக்கிய அளவில் பெண் குழந்தை வெறுக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை.

சங்க இலக்கியப் பெண்களும் ஈன்று புறந்தருதலைத் தமது கடமையாகவே குறிப்பிடுகின்றனர். சங்க இலக்கியங்கள் காட்சிப்படுத்தும் குடும்ப அமைப்பில் குழந்தைகள் உள்ள குடும்பங்கள் மூன்று வகைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

அ. ஒரு பெண் குழந்தை மட்டும் உள்ள குடும்பம்

ஆ. ஒரு ஆண் குழந்தை மட்டும் உள்ள குடும்பம்

இ. இருபாற் குழந்தைகளும் உள்ள குடும்பம் ¹³¹

என்பனவாகும்.

ஒரு பெண் குழந்தை உள்ள குடும்ப அமைப்பைச் சங்க இலக்கியத்தில் இரு பாடல்கள் நேரடியாக, நீண்ட நாள் தவமிருந்து பெற்ற மகள் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இதனை,

..... அமலைச் சிறுகுடி
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் ¹³²

என்றும்,

குன்றக் குறவன் கடவுள் பேணி
இரந்தனன் பெற்ற எல்வனைக் குறுமகள் ¹³³

என்ற வரிகளால் உணரலாம்.

ஏனையவை பெண், களவில் ஈடுபட்ட நிலையிலும், உடன்போக்கு நிலையிலும் நிகழ்த்தப் பெறும் கூற்றுக்களில் உய்த்துணரப்படுகின்றன.

களவில் ஈடுபட்டத் தலைவியை இற்செறித்தல், ¹³⁴ அடித்தல் ¹³⁵ குழந்தையாயிருக்கும் போது உணவூட்டுதல், ¹³⁶ உடன் போன நிலையில் நினைவு கூரல், ¹³⁷ ஏற்பாட்டு மணத்தில் பெண்ணின் இடம் ¹³⁸ போன்ற பல பாடல்களில்

இச்செய்திகள் அமைந்துள்ளன. மேலும், இச்செய்திகள் தாய் – மகளுக்கிடையே உள்ள உறவின் அழுத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் ஆலத்தூர் கிழார் பாடலில் பல பாவச் செயல்களைப் பட்டியலிடுகிறார். அதில் மகளிர் கருவை அழித்தோர்க்கு நரகத்தைச் சேர்வதிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தல் இல்லை என கூறுகிறார். இதனை,

மாண்இழை மகளிர் கருச்சிதைத்தோர்க்கும்¹³⁹

என்ற பாடல் வரி மூலம் உணரலாம்.

இச்செய்திகள் யாவும் சங்க காலத்தில் பெண்ணிற்கு இருந்த மதிப்பினைச் சுட்டுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் பெண்ணின் பிறப்பைக் குறித்து நிலவி வந்தச் சிக்கலை நீக்கிட பலர் முன் வந்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்கள் பலர் பெண் பிறப்பிற்கு இழைக்கப்படும் பெண் சிசுக் கொலையைத் தம் பாடல்களில் பிரதிபலித்துக் காட்டி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர்.

பெண் குழந்தை பிறப்பது என்பது சிறப்பானது. அதுவும் முதற்குழந்தை பெண்ணாகப் பிறந்தால் அதைவிடச் சிறப்பானது வேறொன்றுமில்லை என்பதைக் குடும்ப விளக்கு வாயிலாகப் பாரதிதாசன் எடுத்தியம்புகிறார்.

தன் மகள் நகைமுத்துவுக்கு என்ன குழந்தை பிறக்கும் என்று ஒருவரை மலர்க்குழலி வினவ, அதற்கு அந்தப் பெரியவரோ பெண்ணாகப் பிறந்தால் என்ன செய்வாய் என்று கேட்க,

மண்ணில் பட்டால் மாசுபடும் என்று என்
கண்ணில் வைத்தே காப்பேன் ஐயா¹⁴⁰

என்று பெண் குழந்தையின் சிறப்பை மலர்க்குழலி வாயிலாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

இந்தக் கவிதையின் மூலம் பெண் குழந்தையை வெறுக்கின்ற சமுதாயத்திற்கு எதிராகப் பெண் குழந்தை வெறுக்கத்தக்கது அல்ல அது விரும்பத்தக்கது என்று சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தும் போக்கில் இக்கவிதை விளங்குகிறது.

பெண் குழந்தையே தன் வாழ்விற்கு வாதிடுவதை,

நீயும் என் இனமன்றோ
நல்பால் பருகிவிட்டு
எனக்கு மட்டும்
கள்ளிப் பாலா!¹⁴¹

என்ற கவிதையின் மூலம் பெண் குழந்தைகள் சிசு நிலையிலேயே அழிக்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. இஃது 20, 21ஆம் நூற்றாண்டில் பெண் குழந்தைகளுக்குச் சமுதாயத்திலிருந்த இழிநிலையை சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

ஆணுக்குப் பெண் சளைத்தவளில்லை என்பதும், ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை, பெண்ணின்றி ஆணில்லை என்பதும் அனைவராலும் உணர்ந்து கொண்ட போதிலும் குழந்தைப் பேற்றை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், ஆண் குழந்தை என்றால் மகிழ்ச்சியாகவும், பெண் குழந்தை என்றால் சோகத்துடனும் காணப்படுவதை உணர முடிகிறது. இதனை,

மனிதன்
மிருகத்தை விடக் கொடூரமாக
நடந்து கொள்ளும் இடமுண்டு!
பிறந்த குழந்தை பெண் எனில்
கொலை செய்தலே அது...¹⁴²

என்ற பாடல் வரிகளில் பா. விஜய் பெண் சிசுக் கொலைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கிறார்.

இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் இருக்கும் மிகக் கொடூரமான செயல் பெண் சிசு கொலையாகும். இஃது ஒரு சமூக நோய் எனலாம். விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கூடப் பெண்ணுக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்றதை,

வயிற்றுக்குள் குழந்தை
இருப்பதனால் தான்
எந்திரத்தில் குழந்தை பார்த்து
பெண் என்றால் அழிக்கும்
தந்திரத்தைச் செய்கின்றாய்¹⁴³

என்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும், நகர்ப்புற நாகரிகத்தாலும் பரிசோதனை மூலம் பெண் எனத் தெரிந்ததும் கருவிலே கருக்கலைப்புச் செய்யப் படுகின்றது என்கிறார் பொன்மணி வைரமுத்து.

பெண் என்ற ஆணிவேரையே சாய்க்க நினைக்கும் இச்சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தும் வகையில்

ஒவ்வொரு மரமாய்
வெட்டி வீழ்த்துகின்ற
பொட்டல் வாழ்க்கையில்
நானை எங்கே கட்டுவார்கள்
தாலிக்கையிறும்
தூளிக் கயிறும்¹⁴⁴

என்று பெண் என்ற ஆணி வேரையே வெட்டி வீழ்த்துவதால் தங்களைத் தாங்களே தேடும் நிலை இச்சமுதாயத்திற்கு ஏற்படும் என்று ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

மேற்கூறியக் கருத்துக்களை நோக்கின் சங்க காலத்தில் பெண் பிறப்பிற்கு இருந்த மதிப்பு இருபதாம் நூற்றாண்டில் இல்லை என்றே கூறலாம். இக்கொடுமைகளை எதிர்த்து குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கிய பின்தான் பெண் பிறப்புகுறித்து இச்சமுதாயம் விழிப்புணர்வு பெற்றது என்றால் மிகையாகாது. இக்கொடுமைகள் மெல்ல மெல்ல மறைந்து இன்றையச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் தனக்கானச் சிறந்த மதிப்பினைப் பெற்று திகழ்கின்றனர்.

இப்பெண் சிசுக்கொலையால் சிறு குழந்தை முதலே போராட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டதை அறிய முடிகிறது. பெண் சமுதாயத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட பெண்ணியவாதிகள் அவர்களின் பிறப்புக்கும் வாழ்வுக்கும் போராட முன் வந்தனர். பெண்களே இச்சமுதாயத்திற்கு தேவையில்லையெனில் இச்சமுதாயம் எவ்வாறு உய்யும் என்பதே இவர்களின் கேள்வியாக அமைவதை தற்காலக் கவிதைகளின் வழி அறிய முடிகின்றது. இந்தக் கேள்வியே சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்துப் பெண்கள் வளர்ச்சிப் பெற்றச் சமூகமாக மாறியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

சொத்துரிமை-அன்றும் இன்றும்

குடும்பத்தின் பொருளாதாரம் பெரிதும் ஆணையே சார்ந்திருந்தது. குடும்பத்தின் சொத்தும் வீடும் கணவனுக்குரிமையுடையனவாகவே சங்க இலக்கியத்தில் பேசப்படுகின்றது.

தொடக்கத்தில் தாய் வழிச் சமூகமாக இருந்த தமிழகம் படிப்படியாகத் தந்தைவழிச் சமூகமாக மாறியது. இதை இலக்கியங்களின் வழி அறிய முடிகிறது. இந்த உரிமையைத் தந்தை வழிச் சமுதாயம் ஆதிக்கம் செலுத்தி ஏற்படுத்திக் கொண்டதோ அல்லது தாய்வழிச் சமுதாயம் பணிந்துப் போய் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததோ எதுவாக இருந்தாலும் தந்தை வழிச் சமுதாயம் தமிழகத்தில் சங்க காலத்திலேயே அரும்பி விட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது.

“எந்தை வேங்கை வீயுக விரிந்த முன்றில்”¹⁴⁵

என்றும்,

“ஏர் கெழு செல்வத்து எந்தை”¹⁴⁶

என்றும்,

“தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்”¹⁴⁷

என்ற பாடலடியும் மேற்சொன்ன கருத்தை விளக்கி நிற்கின்றன. மேலும்,

“கானவன் மகள்”¹⁴⁸

“கரும்பனானூரன் காதல் மகன்”¹⁴⁹

எனத் தந்தையொடு சார்த்தியே பிள்ளைகள் சுட்டப்படுகின்றனர்.

எனவே சொத்துரிமை முழுமையும் ஆடவர்க்கே உரிமையுடையதாக அமைந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் குடும்பத்தின் தலைவர்களான ஆண்கள் அக்குடும்பத் தொடர்பான எல்லா அதிகாரங்களையும் பெற்றிருந்தனர். குடும்பத்திலுள்ள சொத்துகளும் அதனை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் குடும்பத் தலைவர்களிடமே இருந்தன. சொத்துரிமை இல்லாத பெண்களின் வாழ்வானது ஆண்களின் தலைமையைச் சார்ந்தே இருந்தது. சமுதாய மறுமலர்ச்சியால் பெண்கள் பல உரிமைகளைப் பெறத் தொடங்கிய போது சொத்துரிமையும் பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி எழலாயிற்று. பரம்பரையாகச் சொத்துக்களை அனுபவித்து வந்தவர்கள் பெண்களுக்கு அதைக் கொடுக்க முன் வரவில்லை. இத்தகையச் சூழ்நிலையில் பெண்களின் சொத்துரிமை ஒரு சமுதாயச் சிக்கலாக உருவானது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எழுச்சியாலும், இயக்கங்களின் ஆதரவாலும் தற்காலப் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் சமுதாயத்தில் வலுப்பெற்றது. இதனை இருபது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகள் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன.

சொத்துரிமை இல்லாது அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் பெண்ணினத்தைப் பார்த்து,

சொத்துஞ்சுகமுமற்று, துயருறுகின்ற பாழும்
கொத்தடிமையொழிய - கிளியே
கூடியுழைப் பாரடி¹⁵⁰

எனப் பாடிச் சொத்துரிமைக்குப் பெண்ணினம் கூடி உழைக்க வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்து வழி காட்டுகிறார் ப.ஜீவானந்தம். ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்களும்,

சொத்துரிமை சுதந்திரம் பெற்றுச் சுகமுடன்
வாழுமோம் - ஒன்று சூழுமோம்¹⁵¹

என்று பெண்ணினத்தின் குரலாகப் பாடியுள்ளார் சாமி சிதம்பரனார்.

பெண்ணிற்குச் சொத்துக்கள் இன்றியமையாதது என்பதை,

ஊன்று கோலில்லாமல்
ஒழுங்காய் நடப்பதற்குச்
சமூகத்தில் பெண்ணிற்குச்
சத்துக்கள் தேவை
சந்தேகமில்லாமல்
சொத்துக்களால் தான் - அவள்
சுதந்திர நடை பயில்வாள்¹⁵²

என்று தனித்துச் சுதந்திரமாக எவரையும் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல் தன் சொந்தக்காலில் நின்று, ஏதுவான கல்வியைப் பெறுவதோடு நின்று விடாமல்

தொழில் வர்த்தக முயற்சிகளிலும் பெண்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்றால் சந்தேகமில்லாமல் பெண்களுக்குச் சொத்துக்கள் தேவையாகின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார் பொன்மணி வைரமுத்து.

மேற்கண்ட கருத்துக்களின் வாயிலாகச் சங்க காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை உண்டு என்பதற்கான சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இன்றைய நிலையில் சட்டமே பெண்ணுக்குத் துணை நிற்கின்றது. குடும்பச் சொத்தில் பெண் வாரிசுக்கும் சரி பாதியான உரிமை உண்டு என்னும் நிலையை இன்றையச் சமுதாயத்தில் காண முடிகின்றது.

கைம்மை நிலை - அன்றும் இன்றும்

கற்பு வாழ்வு எனப்படும் இல்லறம் பூண்டொழுகும் கணவன் மனைவி ஆகியோர்க்கு என்றாவது ஒருநாள் இறப்பு நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாத இயற்கை நியதியாகும்.

இருதலைப்புள்ளியின் ஒருயிர்போல, அவர்களது வாழ்க்கையில் இறப்பாகிய பிரிவு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இறப்பால் தோன்றும் ஆற்றொணாத் துன்பம், இல்லத்தை மையமாகக் கொண்டு ஒழுகும் பெண்களிடம் (மனைவியரிடம்), புறவுலகத்தை மையமாகக் கொண்டு ஒழுகும் ஆடவரிடம் (கணவன்மாரிடம்) ஏற்படுத்தும் பாதிப்பினைவிட மிகவும் அதிகப்பாதிப்பினை உண்டாக்குகிறது. இதனை உளங்கொண்டே இறப்பு நேர்ந்தபோது, கணவரின் நிலையைக் காட்டிலும், மனைவியின் நிலையினையே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மிக்க அளவில் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

கணவன் இறந்த நிலையில் காழுறுதல், காழுறப்படல் ஆகியவற்றிற்கான உணர்வுகள் தம்பால் தோன்றாமைக்கு உதவும் வகையில் மனைவியர் மேற்கொண்ட செயல்களே கைம்மை நோன்பின் நிகழ்ச்சியாயின. கணவன் இறந்த நிலையில் தாமே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்ட அச்செயல்கள் காலப்போக்கில் கைம்மைக்குச் சமுதாயம் விதித்த விதிகள் போலாயின. சங்கப் பாடல்களில் காணப்படும் கைம்மைப் பற்றிய செயல்கள் அக்கால மகளிர் கணவன் இறந்த நிலையில், உணவு, உறைவு, ஒப்பனை போன்றவற்றில் தாமே விரும்பி அமைத்துக் கொண்ட கட்டுப்பாடுகளாகவே உள்ளன.

கைம்மை மகளிர் மேற்கொண்ட செயல்களுள், கூந்தல் களைதல், இழை களைதல், ஒப்பனை அகற்றல் போல்வன¹⁵³ பிறரால் விரும்பப் படுதற்குரிய வாய்ப்பினைத் தவிர்த்தலை நோக்கமாகக் கொண்டன. இவை, ஒரு பெண் கணவனை இழந்தவள் என்பதனை உணர்த்தும் குறிகளுமாயின. **உப்பின்றி வெந்த வேளைக்கீரை, அல்லி அரிசி, நெய் முதலியன கலவாத எளிய உணவு உட்கொள்ளுதல்¹⁵⁴** போன்றன

சங்கப் பாடல் வழி புலப்படுகிறது. பனிநீராடல் (குளிர்ந்த நீர்), பாசடகு மிசைதல்¹⁵⁵ (இலை உணவு) போன்றன இன்பம் துய்க்க விரும்பும் உணர்வுகள் மீதூராமைக்கு உதவுவனவாகும். இறந்தவரை நினைத்துச் செய்யப்படும் பிண்டமளிக்கும் செயலால் அவர்கள் மேனிலை உலகில் சிறப்பர் என்னும் சமுதாய நம்பிக்கையால் மகளிர் பிண்டம் அளிக்க இல்லினைச் சார்ந்த ஓரிடத்தைப் பகவின் சாணத்தால் மெழுகித் தூய்மைப்படுத்துதல், தருப்பையிற் பிண்டப்பொருளை இடுதல்¹⁵⁶ போன்றவற்றை மேற்கொள்வாராயினர். கைம்மை நோன்பினர் நூல் நூற்றல்¹⁵⁷ போன்றவற்றை மேற்கொண்டது தனிமையால் தோன்றும் மனத்துயரை மாற்றும் நோக்கத்தில் இருந்திருக்கலாம் அல்லது எளிய உணவினைத் தாமே முயன்று பெறுவதற்கான ஊதிய வாயிலாகவும் சிலருக்கு அமைந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

தீப்பாய்தல்

அன்போடு இணைந்த இல்லறத்தில் கணவன் இறந்த நிலையில் மனைவி உயிர்வாழ விரும்பாது, அவனுடலம் எரியும் ஈமத் தீயிடை வீழ்ந்து இறந்து படுதலைத் “தீப்பாய்தல்” என்னும் பெயரால் குறிப்பிட்டனர். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் மனைவி, தன் கணவன் இறந்தபோது சான்றோர் பலர் தடுத்து வேண்டிக் கொண்டதற்கு உடன்படாமல் தீப்பாய்ந்த செய்தியினைப் புறநானூறு (246) காட்டுகின்றது.

பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே
நறுநெய் தீண்டாது
அடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளன் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ¹⁵⁸

என்ற பாடல் சுட்டுகிறது.

போர்க்களத்தே கணவன் இறந்து கிடக்கும் கிடக்கை கண்டு மனைவி, அவன் உடலைத் தழுவி அழுது அரற்றி இறப்பதையும், அவன் உடல் எரியும் சிதையில் பாய்ந்து இறப்பதையும், சங்க நூல்களும் காப்பியங்களும் காட்டுகின்றன. இந்நிலைகளைத் தொல்காப்பியம்,

முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டான்
தலையொடு முடிந்த நிலை¹⁵⁹

எனவும்,

நல்லோள் கணவனொடு நளியழல் புக்கிச்
சொல்லிடை இட்ட பாலை நிலை¹⁶⁰

எனவும் தொல்காப்பிய இலக்கணம் கூறுகின்றது.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கணவன் இறந்துவிட்டால் பெண்கள் அவனோடு சேர்ந்து உயிர் துறத்தல், அவன் உடல் எரிகின்ற நெருப்பில் தீப்பாய்தல், அவன் இல்லறக் கடமையைத் தான் செய்வதற்காக எளிய உணவு, உடை இவற்றை மேற்கொண்டு உயிர் வாழ்ந்த நிலை, தம் வாழ்க்கைக்குரியப் பொருளை நூல் நூற்றல் போன்ற பணிகளைச் செய்து கொண்டு உயிர் வாழ்ந்த நிலை என்ற நால்வகை நிலையில் கைம்மையை எதிர் கொண்டதே சங்கப் பாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

இத்தகையச் சங்க காலத்தில் கைம்பெண்களின் வருந்தத்தக்க நிலை கண்டு வீடும் நாடும் வருந்தியதாகப் பாடல்கள் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கைம்பெண்களின் நிலை 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கவனிக்கப் பெறாமல் இருந்தது. அதனால் கணவனை இழந்தப் பெண்களை விதவை, கைம்பெண், பருத்திப் பெண்டிர் எனப் பல பெயர்களால் இச்சமூகம் அழைக்கலானது.

“மதங்களின் ஆதிக்கமும் சாத்திரங்களின் ஆதிக்கமும் மக்களைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கியதனால் பெண்களுக்குக் கைம்பெண் நோன்பு என்ற துயரம் எழுந்தது”¹⁶¹ என்பார்.

இத்தகைய கைம்பெண்களின் துயர நிலையைத் துடைக்க இராஜாராம் மோகன்ராய், காந்தியடிகள், பாரதியார், பெரியார் போன்ற அறிஞர்கள் தொடர்ந்து முயன்று வந்துள்ளனர்.

கைம்பெண்களின் நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிப் பாரதிதாசன்,

கோரிக்கையற்றுக் கிடக்குதண்ணே - இங்கு
வேரில் பழுத்த பலா¹⁶²

என்று கைம்பெண்களின் மணத்திற்கு ஆதரவு தந்து பாடினார்.

கணவன் என்றொருவன் வந்தபின் தனது உணர்வுகளை முழுவதுமாக இழந்து விடுகிறாள் பெண். கணவன் இறந்து விட்டால் அவள் உயிரையும் இழக்க வேண்டும் என்று சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது. கணவனுடன் உயிர்விட விரும்பாதவள் கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சமுதாயம் வற்புறுத்தியது. கைம்மை நோன்பு ஏற்றவள் எந்த அணிகலன்களும் அணிந்து கொள்ளக்கூடாது. மலர் சூடக்கூடாது. தரையில்ல்தான் படுக்க வேண்டும். குறைந்த அளவு உணவையே உண்ண வேண்டும் என்று சமுதாயம் கைம்பெண்ணைக் கட்டாயப்படுத்தியது. இதனை,

செம்பொற் சிலை இக்காலே
கைம்பெண்ணாய்ப் போனதாலே
திசைமோ குழலில் - மலர்கனோ அணியின்
உலகமே வசைகள் - பலவுமே புகலும்
தரையிற் படுத்தல் வேண்டும்

சாதம் குறைத்தல் வேண்டும்
தாலியற்றவள் மேலழுத்திடும்
வேலின் அக்ரமம்¹⁶³

என்றும்,

சீவி முடித்தால்
சிங்காரம் வந்து விடுமென்று
எண்ணெய் போடாத வறண்ட கூந்தலை
கோதி முடித்துக்
கோடாலி போடுகின்றாள்¹⁶⁴

என்றும்,

வாழ்க்கையின் நினைவுகளைக்
கனமாகச் சமந்து கொண்டிருக்கும்
இவர்களுக்கு
இன்னும் சமை எதற்கென்றா
பூவையும் பொட்டையும்
சமுதாயம் விலக்கியது¹⁶⁵

என்றும்,

வெள்ளைப் புடவை
பொட்டில்லாத காலி நெற்றி
பூவில்லாத பரட்டைத்தலை
ஆபரணங்கள் இழந்த மேனி
நான் கணவனை இழந்தவள்
சமுதாயம் எனக்கு தந்த பெயர்
விதவை¹⁶⁶

என்றும்,

நந்தவனம் குடியிருந்த
நங்கையிவள் கூந்தலுக்கு
எந்த வனமும் இன்று
ஏன் பூக்க மறுக்கின்றது¹⁶⁷

என்றும்

அவர்கள்
கணவனை இழந்து விட்டால்
விதவைகள்
கருகமணிகளைக் கழற்றி வைத்துவிட்ட
கண்ணீர்ச் செடிகள்
புலம்பத் தெரிந்த புஷ்பங்கள்!
இந்த
அக்கினிப் பிரவேசங்களை
அகற்றுவது எப்போது!¹⁶⁸

என்ற கவிதை வரிகள் யாவும் கைம்பெண்களின் கோலத்தைச் சாடும் வகையில்
அமைவதை உணர முடிகின்றது.

மறுமணம்

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கைம்பெண்களுக்கு மறுமண உரிமை இருந்ததற்கான சான்றுகள் சங்கப்பாடல்களில் இடம் பெறவில்லை. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் பெருந்தலைவர்களும், கவிஞர்களும் இக்கைம் பெண்களுக்கு ஆதரவாக ஓர் ஆணுக்கு மனைவி இறந்து விட்டால் மறுமணம் செய்ய எவ்வாறு உரிமை உண்டோ அதே போல ஒரு பெண்ணிற்கும் கணவன் இறந்து விட்டால் மறுமணம் செய்ய உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தம் கருத்தினை வெளிப்படுத்தி போராடலாயினர். இதனை,

வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லால்
மணவாளன் இறந்தால் பின் மணத்தல் தீதோ?¹⁶⁹

என்றும்,

எங்கள் இந்தியத்தாய்
என்றும் நீ சுமங்கலியாம்
இங்குள் பெண்கள் சிலர்
இளவயது விதவைகளாம்!
முத்தாக உனக்கு மட்டும்
மூவர்ணப் பேராடை
உத்தமியுன் மகளுக்கோ
ஒரு வண்ணச் சீராடை¹⁷⁰

என்றும்,

இலையுதிர் காலம் தான்
இவளுக்கு நிரந்தரமா!
நிலையாய் வசந்தத்தின்
நிழல்வந்து படியாதா!¹⁷¹

என்றும்

காலையிலே பூத்தமலர்
மாலையிலே உதிர்ந்தீங்கு
காம்போடு வாடிக்கிடக்குது - ஒரு
கைசேரத் தேடித் துடிக்குது¹⁷²

போன்ற கவிதை வரிகள் யாவும் விதவை மறுமணத்தை ஆதரிப்பதை அறிய முடிகின்றது.

சங்க காலத்தில் குடும்பப் பொருளாதார நிலை பெரும்பாலும் ஆடவரையே சார்ந்து நின்றதால் கணவன் இல்லையென்றால் மனைவியால் தனித்து வாழ முடியாத நிலையை அறிய முடிகிறது. மேலும் கணவனை இழந்தவள் உயிரையே இழக்கும் நிலையில் அவள் மறுமணம் செய்வது குறித்துக் கற்பனைச் செய்து பார்க்க முடியாததொன்று. ஏனெனில் பெண்ணின் விருப்பு, வெறுப்பு எல்லாவற்றையும் தீர்மானிப்பது சமுதாயமாகவே காட்சியளிக்கின்றது.

தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களும் ஆடவர்களோடு ஒத்த நிலையில் அலுவலகங்களிலும், நிறுவனங்களிலும் பணிபுரியும் வாய்ப்புப் பெருகிய நிலையில் கைம்மையின் கோலமும், கொடுமையும், குறைந்தும் மாறியும் வருகின்றன. கணவனை இழந்தோரும் ஏனைப் பெண்களைப் போன்றே உணவு, உடை, ஒப்பனை போன்றவற்றை மேற்கொண்டு வாழும் நிலை இன்று காணப்படுகிறது. கைம்மை மகளிரும் விரும்பினால் தமக்கேற்ற வாழ்க்கைத் துணையை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற சீர்திருத்த கருத்தும் எழுந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

பரத்தையர் - அன்றும் இன்றும்

பரத்தையர் என்பவர் பொதுமகளிர், இவர்கள் பொதுவாக ஆடல், பாடல்களில் சிறந்து விளங்கினர். இவர்கள் தம்மிடம் இன்பம் துய்க்க வந்த ஆடவரிடமிருந்து செல்வத்தைப் பெற்று வாழ்ந்தனர். சங்க இலக்கிய மருதத்திணைப் பாடல்கள், மதுரைக்காஞ்சி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்கள் இவர்கள் வாழ்வை எடுத்தியம்புகின்றன. பரத்தையர் ஒழுக்கம் இழிவானது என்று சங்ககாலச் சமுதாயம் கருதிற்று எனினும் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைத் திருவள்ளுவர் கடிந்துரைப்பது போலச் சங்க இலக்கியமும், தொல்காப்பியமும் கடியவில்லை.

பரத்தமை பற்றிக் கருத்துரைக்குங்கால்

பரத்தமைச் சமுதாயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மண உறவுக்கு வெளியே இன்பங்காணும் வாயிலாக விளங்கிற்று. ஏனெனில் சொத்துரிமைக்கும், குடும்பப் பரம்பரை உரிமைக்கும் இடையூறுச் செய்யாத ஒரு தனியுரிமையாக இது திகழ்ந்தது.¹⁷³

என்று கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போர் மிகுந்த சமூகத்தில், போரால் ஆடவர் பலர் மடியப் பெண்டிர் தொகை மிகுதியாயிற்று. ஒருவன் ஒருத்தியை மணம் செய்து கொள்ளும் கோட்பாட்டால் ஆடவர், பெண்டிரைக் காமக்கிழத்தியாகவும், பரத்தையாகவும் வைத்துக் கொண்டனர். இதனால் திருமணம் செய்து கொள்ள வாய்ப்பற்ற மகளிர் பரத்தையர் ஆகும் நிலையை அடைந்தனர்.

பிற நாட்டிலிருந்து கவர்ந்து வரப்பெற்ற மகளிர் பரத்தையாக்கப் படுவதுண்டு. போர் வெற்றியின் பொழுது பொருள்களோடு பெண்களும் கவர்ந்து வரப்பெற்றனர் என்பதைப் பட்டினப்பாலையும், மகளிரை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டு வரப்பட்டதைப் பதிற்றுப்பத்தின் பதிகமும்¹⁷⁴ கூறக் காணலாம்.

சங்க இலக்கிய மருதத்திணைப் பாடல்கள் கூறும் பரத்தை கீழ்மகள் அல்லள்; இல்லறத்தின் பகையாகாள்; குடும்பப் பண்பு உடையவள். தலைவனது இளம் புதல்வனைத் தேரோடும் தெருவில் கண்டவிடத்து அவனை மார்போடு அணைத்து மகிழ்ந்து அணிகள் அணிவித்து விடுக்கும் அன்புடையவள் என்று சுட்டுகின்றது.

பரத்தையார்க்குக் குடிக்கு விளக்காகிய குழந்தைப்பேறு கிடையாது. இதனை நற்றிணைப் பாடல்களும், அகநானூற்றுப் பாடல்களும் விளக்குகின்றன.

தோழி தலைவனிடம் நீதான் பரத்தையரைக் குலமகளிரைப் போல அழைத்து வந்தீர். அவர்களது பொய் மனம் உமக்குத் தெரியவில்லை. மேலும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்துக் கற்புடன் விளங்குகின்ற நினது மனைவியின் அருமையும் அறிந்தாயில்லை என்று தோழி இடித்துக் கூறுவதை,

புன்மனத்து உண்மையோ அரிதே; அவரும்
பைந்தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்து,
நன்றி சான்ற கற்போடு
எம்பாடு ஆதல் அதனினும் அரிதே¹⁷⁵

என்ற பாடல்வழி அறியலாம்.

பரத்தையர் தொடர்பில் இருந்த தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்கத் தோழி மூலம் வாயில் வேண்டினான். அதற்குத் தோழி தலைவனிடம்,

உடன்றனள் போலும், நின் காதலி? எம்போல்
புலனைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து
நெல்லுடை நெடுநகர் நின்இன்று உறைய,
என்ன கடத்தளோ, மற்றே? தன் முகத்து¹⁷⁶

என்ற அப்பாடல் பரத்தையார்க்கு குழந்தைப்பேறு கிடையாது என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

பரத்தையரை இல்லத்திற்கு அழைத்து வருதல்

பரத்தையரை தலைவன் தன் இல்லத்திற்கு அழைத்து வந்து தமது மனைவியுடன் வைத்திருந்ததையும் சங்கப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. சொந்த மனைவி ஒருதார மணத்தில் இருக்க, பலதார மணத்தில் இன்பம் காணும் ஆண்கள், அதை வீடுவரை கொண்டு வரவும் தயங்கவில்லை என்பதை,

பிறரும் ஒருத்தியை எம்மனைத் தந்து
வதுவை அயர்த்தனை¹⁷⁷

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் உணர்த்துகின்றது. மேற்கண்டப் பாடல் வாயில் வேண்டும் தலைவனிடம் தோழி உன்னோடு ஊடுதற்கு நீ என்ன உறவு உடையாய்? நீயோ மேகம் போன்ற கருங்கூந்தலை உடைய ஒருத்தியை எம் இல்லத்திற்குக் கொண்டு வந்து காட்டிப் பின்னர் அவளை மணந்து கொண்டதாக இவ்வூரார் கூறுகின்றனர் என்று தோழி கூறுவதாய்ச் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

கள்ளுண்ணல் கடியப் பெறாமலும், ஒதுக்கப்படாமலும் இருந்ததைப் போலப் பரத்தையிற் பிரிவும் இயல்பான ஒன்றாகாச் சமுதாய நடைமுறையில் இருந்துள்ள தன்மையைச் சங்க நூல்கள் காட்டுகின்றன.

பெண்ணின் சகிப்புத் தன்மை

தலைவியும், தோழியும் தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தைக் குற்றமாகக் கருதினர். அத்தவற்றைத் தலைவனிடமிருந்து நீக்க முயன்றனர். அதற்கான உத்தியாக ஊடலைக் கொண்டு வாயில் மறுத்துப் பின்பு வாயில் நேர்ந்தனர் என்பதனை அகப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

தன் கணவன் பரத்தை இல்லத்திற்குச் சென்ற போதும் அவன் வருகையை எதிர்நோக்கி தலைவி ஆற்றியிருப்பாள். வந்தவுடன் சினங் கொண்டு ஊடினாலும், வருந்தினாலும் பின்னர் அவனுடன் உறவு கொண்டு வாழ்தலையே தலைவி விரும்புகின்றாள் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. மகளிர் தம் கணவன்மாரை விட்டுப் பிரிந்துச் சென்றதாகவோ, வெறுப்படைந்து வேறுமணம் செய்து கொண்டதாகவோ, மணவிலக்கு பெற்றதாகவோ சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடவில்லை.

இதனால் சங்ககால மகளிர் பொறுமைக் குணமும், சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டு குடும்பம் சிதைவுபடாமல் காத்துச் சமுதாய அமைதிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் வழி வகுத்தனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியம் வழி அறியமுடிகின்றது.

தற்காலத்தில் விலைமகளிர்

தற்காலச் சமுதாயத்தில் உள்ள விலை மகளிரின் நிலையையும் தற்காலக் கவிஞரின் தம் கவிதையில் எடுத்தியம்புகின்றனர்.

தங்களின் குடும்ப வறுமை காரணமாக, அல்லது சந்தர்ப்பங்களின் காரணமாக விலைமகளாக மாறிப் போன பெண்களுக்கும், மனம் உண்டு, உணர்வு உண்டு என்பதைக் கீழ்க்காணும் கவிதைகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

அவளை

விடி விளக்காக்கித்

தூயில் கொண்ட கூட்டம்

விடி வெள்ளியாய்

ஏற்றுக் கொள்ளத்

தடை பல சொன்னது¹⁷⁸

இங்கே
 கற்பு என்பது
 கண்ணீரின் விளைச்சல்
 பத்தினிக் கோட்டம்
 நீல விளக்குகளால்
 அலங்கரிக்கப்படும் போதே
 பட்டினிக் கோட்டம்
 சிவப்பு விளக்குகளைப்
 பொருத்திக் கொள்கிறது¹⁷⁹

என்ற நிர்மலா சுரேஷ் கவிதை வரிகளும்

உதய குமரர்களுக்குத்
 தங்கள் உட்களையே
 அட்சய பாத்திரமாக்கித்
 தம் வயிற்றுப் பசியைத்
 தணித்துக் கொள்ளும்
 மணிமேகலைகள்¹⁸⁰

என்ற அப்துல் ரகுமான் கவிதை வரிகளும்,

நாங்கள் நிர்வாணத்தை விற்பனை செய்கிறோம் ஆடை
 வாங்குவதற்காக¹⁸¹

என்ற நா. காமராசன் கவிதை வரிகளும், விலை மகளிரின் அவல நிலையை
 எடுத்தியம்புகின்றன.

தன் வாழ்க்கை தனக்கு முன்பே தெரிந்திருந்தால் தான் தாயின் கருவிலேயே
 தான் அழிந்திருப்பதாகச் கூறும் ஒரு விலைமகளிரின் மனநிலையை

கர்த்தரே!
 இந்த
 வாடகை வாழ்க்கைதான்
 வாய்க்குமென்று தெரிந்திருந்தால்
 என் தாயின்
 கர்ப்பத்திலேயே நான்
 தற்கொலை புரிந்திருப்பேன்
 என்னை ரட்சிப்பீரா!¹⁸²

என்று தன் வாழ்க்கை தடுமாறிப் போனதற்காக இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும்
 பெண்ணின் நிலையை இக்கவிதையில் வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர் வைரமுத்து.

சமுதாயமே ஒரு பெண்ணை விலைமகளாக மாற்றி விடுகிறது என்பதை,
 தாயென இருந்தவளை மலங்களால்
 தாசியென ஆக்கினோம்
 குலமகளாய் இருந்தவளை குப்பையில்
 குலத்தொழில் மாற்றினோம்

சிற்பாறாய் இருந்த ஓடையை
கழிவுகளால் சீரழிவு செய்து விட்டோம்
தோழியாய் இருந்தவளைத்
தொழிலுக்கு மடி விரிக்கும்
பாவியென மாற்றி விட்டோம்¹⁸³

என்று தாயாக, குலமகளாக, தோழியாக இருக்கும் நம் தேசப் பெண்களை நாமே விலைமகளாக மாறும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றோம் என்று தன் உள்ளக் குமுறலை வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர் திலகபாமா.

கணவன் விலைமகளை நாடிச் செல்லும் போது சங்க காலத்தில் ஊடல் கொண்டு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். அதைப்போல இன்றையச் சமுதாயத்தில் வாழும் பெண்கள் தடுமாறிப் போகும் கணவன்மார்களை எதிர்க்கத் துணிந்து விட்டனர் என்பதையும் கவிஞர்கள் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

திருமணம் என்னும் அமைப்பில் ஆணாதிக்க அமைப்புக்குள் இருந்து போராடுவதைத் தவிர்த்து வெளியில் இருந்துப் போராடத் துணிகின்றனர். இன்றையப் புதுமைப் பெண்கள் என்பதை,

முதுமையில் துணை வேண்டாமா
என்று கேட்டிருந்தாய்
எனக்குக் கைத்தடி போதும்¹⁸⁴

என்று விலைமகளை நாடிச் சென்ற தன் கணவனை விட்டு விலகிச் செல்ல நினைக்கும் பெண்ணின் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார் பொன்மணி வைரமுத்து.

கட்டிய கணவன் கட்டறுந்து போகும் போது, சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி வைத்துத் திருத்துவோம் என்ற குரல் இன்றையப் புதுக்கவிதையில் எதிரொலிக்கின்றது. இதனை,

வாழ்வின் இலக்கணங்கள்
வகையாக
வகுக்கப்படும்
வழி தவறுகின்ற
கோவலக் கணவர்களை
காவலில் வைப்போம்
காற் சலங்கை
கொடுத்து
திருத்துவதை விட
இன்றைய கோவலர்களை
காவலில்
வைத்துத் தான்
திருத்த முடியும்¹⁸⁵

என்ற கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

சங்க காலச் சமுதாயம் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சமுதாயமாகக் காட்சியளிக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் வீதியில் உலா வருகின்ற பரத்தையர் தலைவனை நேரடியாகக் கண்டிக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பதை உணர முடிகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் தான் ஒரு பரத்தை என்ற நிலையிலிருந்து வெளிவந்து குடும்பப் பெண்மைக்கே உரிய பண்பினைக் கொண்டு தலைவியின் இல்லத்திற்கே சென்று தலைவனின் குழந்தையை அணைத்து மகிழ்வதும், தலைவியிடம் நேரடியாகத் தான் யார் என்று கூறுவதும் இவளின் இயலாமையைக் காட்டுவதோடு, எப்படியாவது தலைவனோடு தான் கொண்ட உறவு நிலைத்து விடாதா என்று ஏங்கும் நிலையையே காட்டுகிறது. சங்க காலத்தில் பெண்ணுக்கு மட்டும் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு ஆணுக்குத் தளர்த்தப்பட்டிருப்பது ஆணாதிக்கப் போக்கையே காணமுடிகிறது. இன்றைக்கும் அதே ஆணாதிக்கப் போக்கைச் சமுதாயத்தில் காண முடிகின்றது.

மகளிர் பணிபுரியும் தொழில்கள் - அன்றும் இன்றும்

சங்க கால மக்கள் தங்கள் வாழ்ந்த நிலச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தொழில்களைச் செய்து வந்துள்ளனர். அத்தொழில்களில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாகக் குடும்பப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் வகையில் மிகுந்த பொறுப்பும், ஆர்வமும், முயற்சியும் உடையவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

ஆளும் அரசியாக, போர்க்களம் சென்று போரிடும் வீராங்கனையாக விளங்கும் வாய்ப்பினைத் தவிர பிறத் தொழில்களில் பெண்கள் உரிமை பெற்றவர்களாகவும், அவற்றில் திறமை உடையவர்களாகவும் விளங்கி யுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

தலைவனும், தலைவியுமாகக் கூடி வாழும் குடும்பத்தில், அதன் தேவைகளை நிறைவு செய்து இல்லறம் முட்டுறாது செல்வதற்கு வேண்டியவற்றைப் புறத்தே சென்று பெறுவதற்கானப் பொறுப்பினைத் தலைவனுக்கும், அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டவைக் கொண்டு இல்லறத் தேவைகளை இனிதே நிறைவு செய்யும் பொறுப்பினை தலைவிக்கும் உரியனவாக்கி இலக்கணம் கூறினாலும், வினைமேற் செல்லல் ஆடவர்க்குரிய கடமையாயினும், நடைமுறை வாழ்வில் பெண்டிரும் தம் உடல் நலத்திற்கும், நிலச் சூழலுக்கும் ஏற்ற வகையில் இயன்ற தொழில்களைச் செய்து வந்துள்ளதனைச் சங்க இலக்கியங்களில் காண முடிகின்றது.

தினைப்புனம் காத்தல், குறி சொல்லுதல், உழவுத் தொழில் செய்தல், மீன் உணக்கல், உப்பு விற்றல், கள்விற்றல், தயிர், மோர் விற்றல், கோழி வளர்த்தல், பூ விற்றல், நூல் நூற்றல், துணி துவைத்தல் முதலிய தொழில்களைப் பெண்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர்.

தினைப்புனம் காத்தல்

குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் தினைப்புனம் காத்தல் தொழிலைச் செய்து வந்தனர் என்பதை,

களிறு அணந்து எய்தாக் கல்முகை இதணத்து
சிறுதினைப் படுகிளி எம்மொடு ஒப்பி
மல்லல் அறைய மயிர்சனைக் குவளை¹⁸⁶

என்பதால் அரிய மலைப்பகுதியில் விதைக்கப்பட்டத் தினை முற்றிய பிறகு அவற்றைக் கிளி குருகு போன்ற பறவைகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகக் குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் இரவில் சென்று மலைக்குகையில் அமைக்கப்பட்ட பரணியில் ஏறிநின்று தினைப்புனம் காத்தனர் என்று அறிய முடிகிறது.

குறி சொல்லுதல்

அகவன் மகள் எனும் சொல் கட்டுவிச்சியைக் குறிக்கும். அகவன் மகள் குறிச் சொல்லும் தொழிலில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தாள். இவள் செய்தியுடன் கூடிய பாடலை இசையுடன் இணைத்துப் பாடுவதில் சிறந்தவள் என்பதை,

அகவன் மகளே அகவன் மகளே

இன்னும் பாடுக பாட்டே¹⁸⁷

என்பதால் அறிய முடிகிறது.

உழவுத் தொழில் செய்தல்

சங்க காலத்தில் முக்கியத் தொழிலாக இருந்த வேளாண்மை தொழிலில் மகளிர் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை,

அரிந்து கால் குவித்த செந்நெல் வினைஞர்¹⁸⁸

நெல்லின் ஓவதை அரிநர் கம்பலை¹⁸⁹

அறாஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின்

அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து

செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்

பருஉப் பகடு உதிர்த்த மென்செந் நெல்லின்¹⁹⁰

என்ற அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, பதிற்றுப்பத்து வரிகளால் வயலில் வேலை செய்யும் பெண்கள், அகன்ற வயலில், நீர்வளமிக்க ஆம்பலையும், நெய்தலையும் நெல்லின் தாளோடு அரிவர். பெரிய மாடுகளால் உதிர்க்கப் பட்டச் செந்நெல்லை, மரக்காலால் அளந்து எண்ணினர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கோழி வளர்த்தல்

பெண்கள் தங்கள் இல்லத்திலேயே கோழி வளர்ப்புத் தொழிலையும் செவ்வனே செய்தனர் என்பதை,

மனைஉறை கோழியோடு குமலி துன்னாது¹⁹¹

என்பதால் அறிய முடிகிறது.

மீன் உணக்கல்

ஆடவர் கடலுக்குச் சென்று மீனினைப் பிடித்து வருவர். அதன் பிறகு அதனைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு மகளிரையே சேருகிறது. இதனை,

புலவு மீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி¹⁹²

என்றும்,

மால் இருள் நடுநாள் போகி, தன் ஐயர்
காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளைக்கு,
அவ்வாங்கு உந்தி, அஞ்சொல், பாண்மகள்,
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நறவுமலி மறுகில்
பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்,
கழங்குஉறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பெறாஉம்¹⁹³

என்ற வரிகள்

இரவில் நீந்தி உருண்டு திரண்டக் கொம்புகளை உடைய வாளை மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு காலையில் வந்தனர் சில பாணர்குல இளைஞர் அதனை அழகாகப் பேசும் அவரது தங்கை அவற்றைக் கூடையில் இட்டு, ஊருக்குள் கொண்டு சென்று உயர்ந்த கொடிகள் அசையும் தெருவில் விற்று அவற்றுக்கு விலையாகச் செந்நெல்லை வாங்காமல், கழற்சிக்காய் போன்ற பெரிய முத்துக்களையும், சிறந்த அணிகலங்களையும் வாங்கிக் கொண்டாள் என்பதனைச் சுட்டுகிறது.

பெண்கள் மீன் உணக்குவதிலும், அதனை விற்று பொருளீட்டு வதிலும் சிறந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

உப்பு விற்றல்

நெய்தல் நில மகளிர் உப்பு உண்டாக்குவதிலும், உப்பைக் காய வைப்பதிலும் அதனை விற்றுப் பொருளீட்டுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள். உப்பை விற்று அதற்குப் பதிலாகப் தங்கள் வட்டி நிறைய நெல்லினைப் பெற்ற செய்தியைக் காண முடிகிறது. இதனை,

பல்குழைத் தொடலை ஒல்குவயின் ஒல்கி
நெல்லும் உப்பும் தேரே ஊரீர்
கொள்ளீரோ எனச் சேரிதோறும் நுவலும்¹⁹⁴

என்ற அகநானூற்று வரிகள் உமணர்களின் மனைவிமார்கள் சேரிகள் தோறும் சென்று அங்குள்ள மக்களிடம் நெல்லும், உப்பும் ஒரே விலையாகும் வாங்கிக் கொள்வீர் என்று கூவி விற்கின்ற செய்தியினை அறிய முடிகிறது.

கள் விற்றல்

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கள் பானம் இழிக்கப்படாமல் ஏற்கப்பட்டமையால், அன்றைய சமுதாயத்தில் கள் அடுதலும், விற்றலும் மக்கள் மேற்கொண்ட

தொழில்களில் ஒன்றாக அமைந்தது. கள்ளை உருவாக்கி விற்கும் தொழில் மகளிர்க்கு உரியதாக அமைந்துவிட்டது எனலாம்.

அரியற் பெண்டிர் அல்கிற் கொண்ட
பருவாய்ப் பாணைக் குவிமுலை சுரந்த
அரிநிறக் கலுழி ஆர மந்தி
செருவேட்டு சிலைக்கும் செங்கண் ஆடவர்¹⁹⁵

என்ற பாடல் வழி கள்விற்கும் மகளிர் கள்பாணையை இருப்பில் வைத்து வருவர். போருக்குச் செல்லும் சிவந்த கண்ணை உடைய வீரர்கள் கள்பாணையின் விரிந்த வாயின் குவிந்த முனை வழிச் சொரியும், அரிக்கப்பட்ட கள்ளை நிறையக் குடித்துச் செல்வர் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

சங்க காலத்தில் பருகிய கள் உடல் நலத்திற்கு நன்மை அளிக்கப் கூடியதாக இருந்தது. அதுவே இன்றைய நிலையில் பலரின் உயிரினைப் பிரிக்கக்கூடிய வகையில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பு விறற்றல்

பண்டையக் காலத்தில் அந்தந்தப் பருவத்தில் மலரும் புத்தம் புது மலர்களைக் கொய்து இளமகளிர் வட்டிகளில் ஏந்தித் தெருக்கள் தோறும் திரிந்து விலைகூறி விறற்றனர். இச்செய்தியை நற்றிணை, அகநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி, புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

துய்த்தலை இதழ வைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோஎன
வண்டுசூழ வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் துனிமட மகளே¹⁹⁶

என்ற நற்றிணை வரிகள் உழவரின் இளமகள் ஒருத்தி, கார் காலத்தில் மலரும் குருக்கத்தி மலருடன், சிறு சண்பக மலரையும் கடகப் பெட்டியில் வைத்துக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு 'விலைக்குக் கொள்ளீரோ' எனக் கூவிச் சென்ற செய்தியினை உணர்த்துகின்றது.

நூல் நூற்றல்

மகளிர், தாவர இனஞ்சார்ந்த பருத்தியின்றும், விலங்கின் வகைச் சார்ந்த பட்டுப் பூச்சியினின்றும் நூலைப் பெற்று ஆடைகளை நெய்தனர். இதனால் பண்டைத் தமிழ் மக்களின் ஆடைத் தொழில் நுட்பம் சிறந்து விளங்கியது.

ஆளில் பெண்டிர் தாளின் செய்து
நுணங்குநுண் பனுவல்¹⁹⁷

என்ற நற்றிணை வரிகள் ஆடவரின் துணையற்ற பெண்கள் பஞ்சடித்துப் பிரித்தனர் என்ற செய்தியைப் புலப்படுத்துகின்றன.

கைம்மை மகளிர் பிறர் உதவியை எதிர்பாராது தாமே முயன்று தொழில் செய்து வாழ்வதற்கு உதவும் வகையில் அமைந்த தொழிலாக இத்தொழில் அமைந்ததை அறியமுடிகிறது.

ஆடை வெளுக்கும் தொழில்

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் ஆடை வெளுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்ட பெண் 'புலைத்தி' எனப்பட்டாள்.

களர்ப்படு கூவல் தோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் அறுவை¹⁹⁸

ஆடைகொண்டு ஓலிக்கும் நின் புலைத்தி¹⁹⁹

என்ற வரிகளும் ஆடை வெளுக்கும் தொழிலுக்குக் களர் நிலத்தேயுள்ள கூவலைத் தோண்டி உவர்மண் எடுத்துப் பயன்படுத்தினர் என்றும் புலைத்தியர் ஊராரின் துணிகளை எடுத்துச் சென்று துவைத்துக் கொண்டு வந்து கொடுப்பர் என்ற செய்தியும் அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறு ஐவகை நிலங்களிலும் வாழ்ந்தச் சங்ககால மகளிர் தம்மிடத்துள்ள பொருட்களைப் பிறர்க்குப் கொடுத்தும், தமக்குத் தேவையானவற்றைப் பிறரிடமிருந்து பெற்றும், தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொண்டார்கள் என்பதைப் பெற முடிகிறது.

தற்காலப் பெண்களும் - புதுவகைத் தொழில்களும்

தற்காலத்திலும் சங்க காலப் பெண்களைப் போலத் தங்கள் உடல் உழைப்பைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மைத் தொழில், கோழி வளர்த்தல், ஆடு மாடுகளை வளர்த்தல், மீன் விற்றல், பூ விற்றல், தையற்கலையில் ஈடுபடுதல், ஆடை வெளுக்கும் தொழில் என்று பல்வேறு வகையான தொழில்களில் பாமர மகளிர் ஈடுபடுவதைக் காணமுடிகிறது. இவைமட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர்களாக, மருத்துவர்களாக, பொறியியல் வல்லுநர்களாக, கட்டிடக்கலை நிபுணர்களாக, தொழில் முனைபவர்களாக, முதலீட்டாளர்களாக, பல்வேறு துறை அமைச்சர்களாக, முதல் அமைச்சராக விண்கலம் ஏறும் மங்கையராக விளங்குகின்றனர். இந்த வளர்ச்சி நிலைகளை கவிதைகளும் எடுத்தியம்புவதைக் காண முடிகிறது.

தற்காலம் பல நாகரிக வளர்ச்சியைப் பெற்று புது யுகமாகக் காட்சியளிக்கிறது. பெண்கள் பல தொழில்களிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தாங்கள் இல்லாத துறையே இல்லை என்று சொல்லுமளவிற்கு சிறந்து விளங்குகின்றனர் என்பதை,

கொடூரர்கள் இழித்தனர் பெண் சமூகத்தை-பின்னர்
அவர்களே கண்டனர் நீ அமைத்த சமூகத்தை-ஆம்
மகிழ்ச்சி எனும் ஆரோக்கியத்தை மருத்துவராக
அறிவு எனும் இலக்கை ஆசிரியராக²⁰⁰

என்றும்,

“..... மேம்
என்கிறது அலுவலகக்காற்று”²⁰¹

என்றும்,

“அறிவியல் = - நேற்றுவரை
அவளுக்கு அயல்; இன்று
அதற்கே
அவள் மீது ஒரு மயல்!”²⁰²

என்றும்,

“மண்கலம் ஏந்தி - முனம்
மனையிருந்த பெண்மை - இன்று
விண்கலம் ஏறி - வெகுவாய்
விரைதலில் வியக்கிறது வானம்!”²⁰³

என்றும்,

“ஆற்றினிலும்
ஆகாயம்
அளாவி நிற்கிறது பெண்மை - இது
அரிச்சந்திர உண்மை”²⁰⁴

என்ற வரிகள் இன்றையப் புதுமைப் பெண்கள் தம் பயணத்தை விண்ணோக்கிச் செலுத்துகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றன.

விண்வெளிப் பயணத்திற்கு அடிகோலிட்டுப் புதுமைப் பெண்ணாய் திகழ்ந்தவர் கல்பனாசாவ்லா என்பதை,

“உச்சியிலே நின்றாலும் உற்றுப் பார்த்தால்
உறைந்திடும் குருதியோட்டம் உண்மை தானே
அச்சம் தான் தருகின்ற உணர்வு நீங்கி
ஆகாயப் பாதையை அளந்து வந்தார்
நிச்சயமாய் இந்தியாவின் பெருமை சேர்க்கும்
நீண்டகதை வரலாறும் இவரைத் தாங்கும்
இச்சகமே எதிர்பாரா இறப்புக் கொண்ட
இந்தியப்பெண் கல்பனா சாவ்லா வென்பாரே!”²⁰⁵

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

கல்பனா சாவ்லாவைப் போன்று சமுதாயத்தில் உள்ள மற்ற பெண்களும் விழித்தெழிந்து நாட்டின் நலன் காக்க வேண்டும் என்பதை,

“பெண்ணே! நீயும் புறப்படு
பெண் குலத்திற்குப் புகழ் சேர்க்க!
பாரதத் தாயின்
பாசமிகு தமிழ் மகளாய் நீ
போராடப் புறப்படு!

பெற்ற தாய் தந்தையார்க்கும்
பிறந்த பொன் நாட்டிற்கும்
பெருமை சேர்க்கப் புறப்படு!”²⁰⁶

என்று பெண்ணைப் புதுயுகம் படைப்பதற்கு அழைக்கிறார். கவிஞர் ராணி அம்மாள் முத்துக் குமாரசாமி. மேலும்,

“ஆணுக்குப் பெண் தாழ்வெனப் பேசும்
அகந்தையாளர்களை அடக்கப் புறப்படு!
அகிலம் போற்ற அனைத்துத் துறைகளிலும்
ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொண்டு பணி செய்யப்பெறப்படு!
நம் மகாகவி பாரதியாரின் கனவும்
நம் புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் கனவும்
மெய்ப்படவே பெண்ணே நீ புறப்படு!
புதுயுகம் படைக்கப் பெண்ணே! நீ புறப்படு!”²⁰⁷

என்று பெண்ணின் எழுச்சிக்காகக் குரல் கொடுக்கிறார்.

இங்ஙனம் சங்க காலத்தில் காண முடியாத புதுமைப் பெண்களைப் புரட்சிப் பெண்களைத் தற்காலச் சமுதாயத்தில் காணுகின்றோம். கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சென்று கல்வியறிவு மூலம் பட்டங்கள் பல பெற்று எட்டுமறிவினில் ஆணுக்கு இங்கே பெண் இளைப்பில்லை என்ற பாரதியின் கனவை நனவாக்கி விட்டார்கள். இது பெண்ணியத்திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி எனலாம்.

தற்காலச் சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மகளிருக்குச் சுமையும் அதிகரிக்கிறது. வீட்டில் உள்ள தேவைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு காலை நேரத்தில் அவசர அவசரமாக அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்திற்கு உரியதாகவே காணப்படுகின்றது.

“அன்புக்கு நேரமில்லை
ஆதலால்
காட்ட வேண்டிய பாசத்தை
அவள்
ஞாயிற்றுக் கிழமைக்குத்
தள்ளிப் போடுகிறாள்”²⁰⁸

என்றும் அலுவலகம் செல்லும் பெண்களின் நிலையையும் கவிதைகள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை என்றால் மிகையாகாது.

சங்ககாலப் பெண்கள் தங்களுக்கான தொழில்களைச் செவ்வனே செய்து பொருள் ஈட்டி மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் பணிபுரியும் பெண்கள் அலுவலகத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளையும் சமாளித்து, இல்லத்தில் உள்ள சிக்கலையும் சமாளித்து தம் கடமைகளைச் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றனர். இச்சமையைத் தவிர்த்திட வேண்டுமானால் கணவன் மனைவிக்கு உள்ளன்போடு அனைத்து வேலைகளிலும் உதவி புரிந்திட முன் வர வேண்டும் . ஆண் பெண் என்ற சமத்துவ நிலை இல்லத்திலிருந்தே தொடங்குவதற்கு இருவரும் உறுதுணையாய் நின்றுச் செயல்பட வேண்டும் என்பதே வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

தொகுப்புரை

- ♦ சங்க காலத்தில் மகளிர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பதை அக்கால இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. காலப்போக்கில் தமிழகத்தில் கால்கொண்ட வேற்று நாகரிகத்தின் தாக்குதலினால் கல்வியில் பெண்கள் தாழ்நிலை எய்தினர். இதனைப் பல கவிஞர்களும் பெண்கல்வியின் அவசியத்தை தம் கவிதைகளில் பாட முனைந்ததன் விளைவாகப் பெண்ணிற்குப் படிப்படியாக கல்வி அளிக்கப்பட்டது.
- ♦ சங்க காலத்தில் களவொழுக்கம் திருமணம் எய்திக் கற்பொழுக்கமாக மாறியது. பெண்ணுக்கு காதலிக்கும் உரிமை இருந்ததோடு ஒத்த அன்புடைய தலைவனோடு உடன்போகும் உரிமையும் பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்டது. தலைவியின் இந்நிலையைக் கண்டு பெற்றோர்கள் வருந்தினார்களே தவிர அவர்களை வாழவிடாமல் பிரித்தார்கள் என்ற குறிப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மற்றும் சாதி, மதப் பேதங்களால் திருமணத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதாக எந்தக் குறிப்பும் காணமுடியவில்லை. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குக் காதலிக்கும் உரிமை மறுக்கப்படுவதோடு சாதி மதங்களைக் காட்டி அவர்களை பிரிக்கவும் முற்படுவதைத் தற்காலக் கவிதைகள் வழி உணர முடிகின்றது.
- ♦ சங்க காலத்தில் ஆண் வீட்டார் பொருளைக் கொடுத்து பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பழக்கம் காணப்பட்டது. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண் வீட்டார் பெண்ணையும் கொடுத்து, பொருளையும் கொடுக்க வேண்டிய சூழல் காணப்படுகிறது. இவ்வரதட்சணை தரமுடியாமல் தவிக்கும் பெற்றோர்களின் நிலையையும், திருமணமாகாமல் முதிர்கன்னியாக வாழும் பெண்களின் நிலையையும் கவிஞர்கள் தம் கவிதையில் சுட்டுவதைக் காண முடிகின்றது.
- ♦ சங்க காலச் சமுதாயமாக இருந்தாலும், தற்காலச் சமுதாயமாக இருந்தாலும், கற்பு என்ற நிலையில் ஆணுக்கொரு நீதி, பெண்ணுக்கொரு நீதி என்ற நிலையே காட்சியளிப்பதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ சங்க காலத்தில் திருமணத்தில் சிலம்பு நீக்குதல், இழை அணிவித்தல் போன்ற செயல்கள் பெண்களுக்குரியச் சடங்காக வகுக்கப் பெற்றது. தற்காலச் சமுதாயத்திலும் இழையணிதல் என்ற வழக்கம் திருமணச் சடங்காக இடம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் இத்திருமணம் பெண்ணிற்குப் போடப்படும் ஒரு வேலியாகவே இருப்பதைத் தற்காலக் கவிதைகள் எடுத்துரைப்பதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்சிசுக்கொலைப் பற்றிய சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் ஆணை அனைத்திற்கும் முதன்மையானவனாகக் கருதப்படுவதால் பெண் குழந்தைக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்படாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்குப் படிப்படியாக இந்நிலை மாறியுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது.
- ♦ சங்க காலத்தில் சொத்துரிமை ஆணைச் சார்ந்ததாகவே அமைகிறது. பெண்ணிற்குச் சொத்துரிமை அளிக்கப்படாத நிலையே காணப்படுகிறது. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் நிலையை தற்காலக் கவிதைகள் எடுத்தியம்புகின்றன. ஆனால் இன்றையக் காலகட்டத்தில் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை உண்டு என்பதில் சட்டமும் துணை நிற்பதை அறிய முடிகிறது.
- ♦ சங்க காலத்தில் கைம்மை மகளிர்க்கு பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்ததை அக்கால இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. கைம்மை மகளிர்க்கு எந்தவித மதிப்பும் அளிக்கப்படாமல் அவர்களைச் சமுதாயத்தை விட்டு ஒதுக்கி வைத்த நிலையைத்தான் காண முடிகிறது. இந்நிலை இடைக்காலத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்டாலும் இன்றையக் காலகட்டத்தில் கைம்மை மகளிரும் மற்ற பெண்களைப் போலவே சுதந்திரமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது.
- ♦ சங்க காலத்தில் ஆடவர் பரத்தையருடன் கொண்ட தொடர்பை தவறாகக் கருதப்படவில்லை. ஆடவனுக்குப் பரத்தையர் தொடர்பு உரிமையுடையதாகவே கருதப்பட்ட நிலையினை இலக்கியங்கள் வழி காணமுடிகின்றது. இன்றையக் காலத்திலும் பரத்தையர் என்ற ஒரு பிரிவினர் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இவர்கள் தங்களின் பொருள் தேவைகளுக்காக இவ்வாறானச் சூழலை மேற்கொண்டவர்களாகக் காணப்படுவதையும் அறியமுடிகிறது.
- ♦ சங்க காலத்தில் மகளிர் தொழில் செய்து பொருள் ஈட்டுவதில் நன்கு அறிவுப் பெற்றவர்களாகவும் சுயச் சிந்தனை உடையவர்களாகவும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இன்றும் படிக்காதவரும், படித்தவரும் தொழிலில் ஈடுபட்டு தங்களின் தேவைக்கான பொருளை ஈட்டுவதில் வல்லமையுடையவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். ஆனால் பொருளாதாரத் தேவையின் காரணமாக வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை இரட்டை மாட்டு வண்டிப்போல் காணப்படுகிறது. இல்லத்தையும், அலுவலகத்தையும் சேர்த்து கவனிக்க வேண்டிய நிலைக்கு பெண் தள்ளப்படும் போது அவளின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாகவே காணப்படுகிறது.

இயல் ஐந்து

பெண்ணியம் - சங்ககாலம், தற்காலம் ஒப்பீடு

ஆய்வு முடிவு	ஆய்வு மூலம்
★ சங்க காலத்தில் மகளிர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். இடைக்காலத்தில் கல்வியில் தாழ்நிலை அடைந்த பெண்ணினம் தற்காலத்தில் மீண்டும் வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிச் செல்கின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது.	சங்க காலம் உற்றுழியுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே (புறம். 183:1-2) சங்க பெண்பாற்புலவர்கள் வரலாறு (புறம். 37,39) விலங்கியல் (நற். 304) போன்றப் பல்வேறு அறிவியல், துறைகளில் பேரறிவாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. தற்காலம் உற்பத்தி உறவுகளில் / பெண்ணவளும் பங்கு கொண்டு பொருளாதாரத்தைப் / பூமியிலே செழிப்பாக்கி நாட்டை அவள் ஆண்டு / நலமொடு காப்பதற்கும் பெண்ணுக்குக் கல்வி இங்கே / பெருமளவில் வேண்டுமங்கே” மாலதி ஹரிந்திரன் கவிதைகள் கல்வியில்லாக் களர்நிலமாய் வாழ்ந்த பெண்கள் கண்டோரும் போற்றும் நல் கவிதையானார் எல்லையில்லா மகிழ்வுற்றார் எல்லாம் கற்றார் ஏற்றமிகு வாழ்வுதனை ஆக்கிக் கொண்டார் (பூங்கொடி பராங்குசம் வண்ண விளக்குகள்) இந்தியாவில் பிரதமரும் பாதந்தொட்டே இதயத்தால் நன்றி பெற்ற சின்னப்பிள்ளை விந்தையாய்க் கோள் காண விண் கோளாய்வில் விருப்பமுடன் விஞ்ஞானிப் பெண்கள் கண்டோம் (பூங்கொடி பராங்குசம், வண்ண விளக்குகள்)

ஆய்வு முடிவு

★ சங்க காலத்தில் திருமணம் களவொழுக்கத்தில் தொடங்கி கற்பொழுக்கமாக மாறியது. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குக் காதலிக்கும் உரிமை மறுக்கப் படுவதோடு சாதி மதங்களைக் காட்டி குடும்பம் அவர்களைப் பிரிக்கவும் முற்படுகிறது.

★ சங்க காலத்தில் தலைவனோடு உடன்போக்கில் ஈடுபடும் உரிமை பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்டது. தலைவியின் இந்நிலைக் கண்டு பெற்றோர்கள் வருந்தினார்களே தவிர அவர்களை வாழவிடாமல் பிரித்ததாகக் குறிப்பு இல்லை. தற்காலத்தில் உடன்போக்கில் ஈடுபடும் தலைவன் தலைவியரை உறவினர் கொல்லவும் துணிந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

ஆய்வு மூலம்

சங்க காலம்

இனிது செய்தனையால் எந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை அயரஇவள்
பின்இரும் கூந்தல் மலர் அணிந் தோயே”

(ஐங். 294:3-5)

தற்காலம்

நமது சாதி வேறு நல்லோய்
அவனது சாதி வேறென்றறிகிலாய்
என்று சினத்தைச் சொல்லில் ஏற்றினான்”

(பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள்)

அப்பா உண்மையில் அவரும் என்போல்
மனிதச் சாதி மந்தி அல்லர்
காக்கை அல்லர், கரும்பரம் பல்லர்

(பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள்)

சங்க காலம்

தோழி தே எத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய

(தொல். பொருள். நூ. எண். 1039)

தற்காலம்

ஐதி
தன் கைகளில்
அட்சதை அரிசியை அல்ல....
வாய்க்கரிசியைத்தான்
வைத்திருக்கிறது.

(வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம்)

பூக்கள் கலப்பு மணம்
புரிந்து கொண்டால்
மாலைகள் என்று சொல்லித்
தோளிலே அணிவீர்கள்
ஓர் ஆணும் பெண்ணும்
கலப்பு மணம் புரிந்தால் மட்டும்
காலி பண்ணைச் சொல்வீர்கள்!

(வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்)

ஆய்வு முடிவு

★ சங்க காலத்தில் ஆண்வீட்டார் பொருளைக் கொடுத்து பெண்ணை திருமணம் செய்துக்கொள்ளும் வழக்கம் காணப்பட்டது. தற்காலச் சமுதாயத்திலோ பெண் வீட்டார் பெண்ணையும் கொடுத்து பொருளையும் கொடுக்க வேண்டிய சூழல் காணப்படுகிறது.

ஆய்வு மூலம்

சங்ககாலம்

எக்கர் ஞாழல் மலரில் மகளிர்
ஒண்தழை அயரும் துறைவன்
தண்தழை விலையென நல்வினன் நாடே

(ஐங். 147)

தற்காலம்

அதிகம் இல்லை பெண்ணே!
சிறிதளவு தங்கமும் வெள்ளியும்
வசதிக்கேற்ப வாகனமும்
குடித்தனம் நடத்த பாத்திரங்களும்
ஆயுசுக்கும் விசுவாசமும் உழைப்பும்
வன் பசிகளுக்குணவும் தந்து
நீ
குருடாய் செவிடாய் ஊமையாய்
முடமாய்
மூடமாய்
நின்றால் போதும்

(வத்ஸலா, சுயம்)

★ சங்க காலத்தில் முதிர் கன்னிகள் இருந்துள்ளனரா என்று அறிய முடியவில்லை தற்காலத்தில் திருமணம் ஆகாமல் வாழும் முதிர்கன்னி நிலை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

தற்காலம்

வைகாசி வந்தால்
முப்பது மூன்று
முடிகிறது அவளுக்கு
அவள் திருமணத்தை
நிச்சயிக்க நினைத்த
நாளில் மட்டும்
சொர்க்கத்திற்கு விடுமுறை போலும்

(வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்)

கல்யாணத்திற்காக
கண்ணீர்தவம் இருந்தவளுக்கு
கடைசியில் மோட்சம் கிடைத்தது
காவியாடையில்..

(பழநி பாரதி, புறாக்கள் மறைந்த இரவு)

ஆய்வு முடிவு

★ சங்ககாலம், தற்காலம் என்ற இரண்டு நிலைகளிலும் கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக வற்புறுத்தப் படுவதை அறிய முடிகிறது.

★ சங்க காலத்தில் சிலம்பு நீக்குதல், இழை அணிவித்தல் போன்றச் செயல்கள் பெண்ணுக்குரியத் திருமணச் சடங்குகளாக வகுக்கப் பெற்றன. தற்காலத்தில் இழையணிவித்தல் என்ற வழக்கம் திருமண சடங்காக இடம்பெற்றுள்ளது. தாலியை வேலியாக கருதும் நிலை தற்காலத்தில் நிலவுகிறது.

★ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்சிசுக் கொலைப் பற்றி சான்றுகள் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆனால் பெண் குழந்தைகளைப் போற்றி வளர்த்தனர் என்று அறிய முடிகிறது. இன்றையச் சமுதாயத்தில் பெண்சிசுக் கொலை பேசப்படுகிறது.

ஆய்வு மூலம்

சங்ககாலம்

முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமகள் (அகம். 274:13-14)

தற்காலம்

கற்பு நலந் தருமாயின் அதையிரு
பாலருங் கைகொள்வோம் – அது
காளையர்க் கில்லை கன்னியர்க்கென்றிடில்
கட்டுப் படுவதோ?
(சாமி சிதம்பரனார், சீர்த்திருத்தப்பாடல்கள்)

சங்ககாலம்

சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருழைக் கழிந்த என் ஆயிழை அடியே
(நற்றிணை 279:10-11)

தற்காலம்

எனக்குள் இருந்த என்னையோ
காணவே காணோம்
எஞ்சியிருப்பது
அது மனதில் கனன்றெறியும் தழுவும்
நீ இல்லாத சமயங்களில்
குற்ற உணர்வின்றி
கட்டிலின் மேல் நான் கழற்றி வைக்கும்
நீ கட்டிய தாலியும் தான்
(வத்ஸலா, கயம்)

சங்ககாலம்

குன்றக் குறவன் கடவுள் பேணி
இரந்தனன் பெற்ற எல்வளைக் குறுமகள்
(ஐங். 257:1-2)

தற்காலம்

நீயும் என் இனமன்றோ
நல்பால் பருகிவிட்டு
எனக்கு மட்டும்
கள்ளிப் பாலா!
(பா. விஜய் வானவில் பூங்கா)

ஆய்வு முடிவு

★ சங்க காலத்தில் சொத்துரிமை ஆணைச் சார்ந்ததாகவே அமைகிறது. தற்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்கு சொத்துரிமை வேண்டும் என்பது உணரப்பட்டு சட்டத்தினால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

★ சங்க காலத்தில் கைம்மை மகளிர்க்கு பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன தற்காலத்தில் கைம்மை மகளிரும் மற்றப் பெண்களைப் போல எவ்வகையான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை கவிதைகள் உணர்த்துவதை அறிய முடிகிறது.

ஆய்வு மூலம்

ஒவ்வொரு மரமாய்
வெட்டி வீழ்த்துகின்ற
பொட்டல் வாழ்க்கையில்
நாளை எங்கே கட்டுவார்கள்
தாலிக்கயிறும்
தூளிக் கயிறும்

(ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, சுயம் பேசும் கிளி)

சங்ககாலம்

ஏர் கெழு செல்வத்து எந்தை (நற். 232)

தற்காலம்

ஊன்று கோலில்லாமல்
ஒழுங்காய் நடப்பதற்குச்
சமூகத்தில் பெண்ணிற்குச்
சத்துக்கள் தேவை
சந்தேகமில்லாமல்
சொத்துக்களால் தான் – அவள்
சுதந்திர நடை பயில்வாள்

(பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி
வைரமுத்து கவிதைகள்)

சங்ககாலம்

பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே
நறுநெய் தீண்டாது
அடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளை சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ

(புறம். 246)

தற்காலம்

எங்கள் இந்தியத்தாய்
என்றும் நீ சுமங்கலியாய்
இங்குன் பெண்கள் சிலர்
இளவயது விதவைகளாம்!
முத்தாக உனக்கு மட்டும்
மூவர்ணப் பேராடை
உத்தமியுன் மகளுக்கோ
ஒரு வண்ணச் சீராடை

(பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள்)

ஆய்வு முடிவு

- ★ சங்க காலத்தில் பரத்தையர் தொடர்பு தவறாக கருதப்பட வில்லை. இன்றைய கால கட்டத்தில் பரத்தமை நிலை குறித்து பரத்தையரே வருந்தும் நிலை நிலவுவதை காண முடிகிறது.

- ★ சங்க காலத்தில் மகளிர் பல்வேறு தொழில் செய்து பொருள் ஈட்டியதை அறிய முடிகிறது. தற்காலத்தில் பெண்கள் ஆணுக்கு இணையாக எல்லாத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

ஆய்வு மூலம்

சங்ககாலம்

பிறரும் ஒருத்தியை எம்மனைத் தந்து வதுவை அயர்த்தனை (அக. 46)

தற்காலம்

கர்த்தரே!

இந்த

வாடகை வாழ்க்கைதான்

வாய்க்குமென்று தெரிந்திருந்தால்

என் தாயின்

கர்ப்பத்திலேயே நான்

தற்கொலை புரிந்திருப்பேன்

என்னை ரட்சிப்பீரா!

(வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்)

சங்ககாலம்

அரிந்து கால் குவித்த செந்நெல் வினைஞர் (அகம். 116)

புலவு மீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி

(நற். 331)

பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீரோ

(நற். 97)

ஆளில் பெண்டிர் தாளின் செய்த

நுணங்குநுண் பனுவல்

(நற். 353)

தற்காலம்

ஆணுக்குப் பெண் தாழ்வெனப் பேசும்

அகந்தையாளர்களை அடக்கப் புறப்படு!

அகிலம் போற்ற அனைத்துத் துறைகளிலும்

ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொண்டு பணி செய்யப் புறப்படு!

(ராணி அம்மாள் முத்துக் குமாரசாமி, பெண்ணும் தேவதை)

ஆய்வு முடிவு

★ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பணிச்சுமையால் பெண்கள் வருந்தியதாக அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலக் கவிதைகளிலே பெண்கள் குடும்பப் பணி மற்றும் அலுவலகப் பணி என்ற பணிச் சுமைகளால் வாடுவதை அறிய முடிகிறது.

ஆய்வு மூலம்

சங்க காலம்

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்துழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிது எனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே

(குறு. 167)

தற்காலம்

குடும்பச் சுமையைத் தாங்கும்
சுமை தாங்கிகள் பெண்கள்
குடும்ப விளக்கில்
வீழ்ந்து அழியும்
விட்டில் பூச்சிகள் பெண்கள்)

செல்வகுமாரி, ஜெ. பெண்ணியம் பேசுகிறேன்.)

அடுத்த வேலை
எதுவென நினைத்து
குழம்பு ஆயிற்றா?
சோறாயிற்றா?
வறுவல் பொரியல்
வகைவகையாய் ஆயிற்றா?
சிந்தித்து சிந்தித்து
சிவந்து போன நெற்றியில்
குங்குமம் இடமறந்து
தேடி வைக்கையில்
சிவந்தது கண்களும் தான்

செல்வகுமாரி, ஜெ. பெண்ணியம் பேசுகிறேன்.)

அடிக்குறிப்புகள்

1. காஞ்சி காசிலிங்க முதலியார், தமிழ் மொழியகராதி ஆறாம் பதிப்பு, ப.403.
2. கழகத் தமிழ் அகராதி, கழக வெளியீடு, ப.92.
3. லிப்கோ அகராதி, ப.112.
4. The Living Webster Encyclopaedic Dictionary of the English
5. எஸ்.ஜே.பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், பக்.317–318.
6. புறம்.183:1–2, ப.313.
7. கலி.149:4–5, ப.594.
8. அக.142:22, ப.51.
9. முருகு.133:22, ப.97.
10. குறுந்.33, ப.62.
11. கலி.122:10, 149:4, ப.67.
12. புறம்.183:9, ப.313.
13. புறம்.183:1–2, ப.313.
14. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.253.
15. சுத்தானந்த பாரதியார், மாதர் மறுமனப் பாடல் திரட்டு, ப.83.
16. பாரதியார் கவிதைகள், முரசு.253, ப.2537.
17. மேத்தா, கனவு குதிரைகள், ப.70.
18. மாலதிஹரிந்திரன் மாலதி ஹரிந்திரன் கவிதைகள், ப.86.
19. ஆண்டாள், பிரியதர்ஷினி, நான் வல்லினம், ப.86.
20. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப.579.
21. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.263.
22. பூங்கொடி பராங்குசம், வண்ண விளக்குகள், ப.38.
23. மேற்படி, ப.40.
24. மேற்படி, ப.48.
25. பூவை செல்வராஜ், சமுதாய விடியல்கள், ப.44.
26. மேற்படி, ப.14.
27. கவிஞர் ராணி அம்மாள் முத்துக் குமாரசாமி, பெண் எனும் ஒரு தேவதை, ப.130.
28. இறை அகப்., நூ.2, ப.10.
29. ஐங்.294:3–5, ப.344.
30. பாரதியார், பாரதியார் பாடல்கள், ப.352.
31. பாரதிதாசன் பாடல்கள், தொகுதி ஐஐ, ப.125.
32. பெரியார், பெரியார் களஞ்சியம், ப.482.

33. கலி.142: 51-58, ப.553.
34. கலி.145, ப.573.
35. குறு.20, ப.46.
36. வைரமுத்து, வைரமுத்து கவிதைகள், ப.94.
37. அகம்.262, ப.325.
38. வைரமுத்து இன்னொரு தேசிய கீதம், ப.81.
39. மேலது, ப.83.
40. மேலது, ப.85.
41. நற்.94:2, ப.204.
42. தொல்.பொருள்.6, ப.86.
43. அகம்.260, ப.320.
44. கலி.41:42-44, ப.145.
45. மேத்தா, மு., ஊர்வலம், ப.48.
46. மேலது, ப.49.
47. கலி.141:22-25, ப.548.
48. வைரமுத்து, வைரமுத்து கவிதைகள், ப.223.
49. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.84.
50. சிற்பி, நிலவுப் பூ, ப.62.
51. ஐங்.147, ப.181.
52. அகம்.90:9-14, ப.203.
53. புற:343:10-13, ப.108.
54. வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம், ப.49.
55. மேலது, பக்.21-22.
56. வத்ஸலா, சுயம், ப.32.
57. மேத்தா. மு., ஊர்வலம், ப.36.
58. தாமரை, ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப் பாசம், ப.17.
59. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.88.
60. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.40.
61. விஜய், பா., வானவில் பூங்ககா, ப.83.
62. பழநி பாரதி, புறாக்கள் மறைந்த இரவு, ப.48.
63. முத்துக்குமார், நா., 'அ'னா, 'ஆ'வன்னா, ப.82
64. கவிஞர் ராணி அம்மாள் முத்துக்குமாரசாமி, பெண் எனும், தேவதை, ப.131.
65. வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம், ப.22.
66. வைரமுத்து, வைரமுத்து கவிதைகள், ப.32.

67. அரங்கராசான், ஓர் அழகை ஆதரவு தேடுகிறது, ப.94.
68. பாரதி பெண்வார்ப்பும், வளர்ப்பும், ப.81.
69. கூடந நுஜேலஉடநினயை டிக சுநடபைடிஜே எடிடரஅந-3, யீ.227.
70. செல்வராசு, சமூகவியல் நோக்கில் தமிழ் மரபுகள், ப.16.
71. அழகம்மை.கே.பி., சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.186.
72. மேலது, ப.94.
73. அகம்.184:1-4, ப.144.
74. அகம்.274:13-14, ப.353.
75. கலி.2:13, ப.16.
76. கலி.2:21-22, ப.16.
77. பாரதியார், பாரதியார் நூல்கள் கவிதை, ப.262..
78. சாமி சிதம்பரனார், சீர்த்திருத்தப் பாடல்கள், ப.195,
79. மேத்தா, மு., வெளிச்சம் வெளியே இல்லை, ப.54.
80. பெரியார் களஞ்சியம், ப.117.
81. ஜீவானந்தம், ஜீவாவின் பாடல்கள், ப.175.
82. கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.28.
83. பெர்ரண்டு ரஸ்ஸல், திருமண முறைகள், ப.143.
84. கற்பகம், இரா., சமூகவியல், ப.63.
85. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக்குழு, தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்க காலம் வாழ்வியல், ப.189.
86. இராசமாணிக்கனார், தமிழர் திருமணத்தில் தாலி, ப.13.
87. கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.50.
88. திலகபாமா, சூரியனுக்கும் கிழக்கே, ப.28.
89. வத்ஸலா சுயம், ப.30.
90. குறுந்.40, ப.70.
91. நற்.45, ப.59.
92. பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப.99.
93. முத்து வீரப்பன், மௌனச் சிறகுகள், ப.24.
94. பிளாரன்ஸ் வில்லியம், மீண்டும் மீண்டும், ப.20.
95. திரு.வி.கபெண்ணின் பெருமை, ப.213.
96. சாமி சிதம்பரனார், சீர்த்திருத்தப் பாடல்கள், ப.72.
97. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், பக்.262.
98. ராய.சொ.புதுமைப்பாக்கள், ப.4.
99. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.80.
100. மேலது, ப.35.

101. மேலது, ப.40.
102. புற.314:1, ப.454.
103. அக.110:5-9, ப.245.
104. அக.230:6-9, ப.252.
105. குறு:167, ப.209.
106. அக.141:14-18, ப.47.
107. புறம்.48, ப.150.
108. அக.224:11-13, ப.238.
109. அக.393:10-16, ப.223.
110. கனிமொழி, கருவறை வாசனை,ப.19.
111. நிர்மலா சுரேஷ், பாலைவனப் பெளர்ணமிகள், ப.98.
112. ஜெ.செல்வகுமாரி, பெண்ணியம் பேசுகிறேன், ப.17.
113. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, நான் வல்லினம், ப.76.
114. குறுந்.397, ப.461.
115. குறுந்.61:5, ப.95.
116. குறுந்.93:3, ப.132.
117. ஐங்.160, ப.95.
118. கலி.15-18, ப.56.
119. பரி.20:91-92, ப.263.
120. பரி.88-89, ப.275.
121. நற்.247, ப.333.
122. ஐங்.405:2, ப.456.
123. அகம்.184:1-3, ப.143.
124. செல்வகுமார், ஜெ., பெண்ணியம் பேசுகிறேன், ப.47.
125. பழநி பாரதி, வெளிநடப்பு, ப.34.
126. பழநி பாரதி, புறாக்கள் மறைந்த இரவு ப.57.
127. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, நான் வல்லினம், ப.29.
128. விஜய், பா. அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம், ப.103.
129. கனிமொழி, கருவறை வாசனை, ப.15.
130. புறம்.312:1-2, ப.452.
131. கே.பி.அழகம்மை, சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.194.
132. கலி.50:13-14, ப.185.
133. ஐங்.257:1-2, ப.303.
134. அக.145:18-20, ப.58.

135. நற்.159:9-10, ப.159.
136. அக.219:5-9, ப.226.
137. அக.145:18-20, ப.58.
138. அக.86, 136,
139. புறம் 34:2, ப.129
140. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.353.
141. விஜய், பா., இந்தச் சிப்பிக்குள், ப.106.
142. விஜய், பா., வானவில் பூங்கா, ப.95.
143. பொன்மணி, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.6.
144. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, சுயம் பேசும் கிளி, ப.40.
145. நற்.232:7-8, ப.314.
146. அக.282:11-12, ப.370
147. நற்.162:7, ப.217.
148. அக.7:22, ப.90.
149. புற.381:26, ப.542.
150. ஜீவானந்தம், பெண்ணுரிமை கீதங்கள், ப.14.
151. சாமிசிதம்பரனார், சாமி சிதம்பரனார் பாடல் திரட்டு, ப.75.
152. பொன்மணிவைரமுத்து, பொன்மணிவைரமுத்துக் கவிதைகள், ப.104.
153. புறம்.250; 261, 237.
154. புறம்.246, ப.289.
155. புறம்.62, ப.169.
156. புறம்.249, 234.
157. புறம்.125:1, 326:5, நற்.353:1-2.
158. புறம்.246, ப.289.
159. தொல்.பொருள் இளம்.புறம்.19:12-13, 22:25,29.
160. மேலது, புறம்.18:16-17, 30-31.
161. கே.பி.அழகம்மை, சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், ப.86.
162. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.117.
163. மேலது, பக்.99, 107.
164. கவிஞர் குமரி மாலுவின், கரை தாண்டிய காவேரி, ப.80.
165. மேலது, ப.74.
166. மேலது, ப.85.
167. தமிழர் பாரதி கவிதைகள், ப.264.
168. மேத்தா.மு., ஊர்வலம், ப.66.

169. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.264.
170. மேலது, ப.163.
171. மேலது, ப.163.
172. மேலது, ப.162.
173. சிவத்தம்பி, கா., சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல், ப.54.
174. பட்.246, பதிற்று.5:15-17.
175. நற்.330:8-11, ப.440.
176. அக.176:18-21, ப.123.
177. அக.46, ப.105.
178. நிர்மலா சுரேஷ், பாலைவனப் பெளர்ணமிகள், ப.114.
179. மேலது, ப.100.
180. அப்துல் ரகுமான், பால்வீதி, ப.52.
181. காமராசன், நா., கறுப்பு மலர்கள், ப.85.
182. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.100.
183. திலகபாமி, சூரியனுக்கும் கிழக்கே, ப.23.
184. பொன்மணி வைரமுத்து, பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், ப.198.
185. சித்ரா, வெளுக்கப் பார்க்கும் கிழக்கு, ப.65.
186. அகம்.308:9-11, ப.31.
187. குறுந்.231-4, ப.277.
188. அகம்.116, ப.261.
189. மது.110, ப.344.
190. பதி.71:1-4, ப.253.
191. பெரும்.293, ப.249.
192. நற்.331, ப.442.
193. அகம்.126:7-12, ப.13.
194. அகம்.396:7-9, ப.230.
195. அகம்.157:1-4, ப.84.
196. நற்.97:6-9, ப.127.
197. நற்.353:1-2, ப.472.
198. புறம்.311:1-2, ப.451.
199. கலி.72:14, ப.264.
200. சந்தியா, சூரியக்காற்று, ப.33.
201. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, நான் வல்லினம், ப.38.
202. வாலி, வாரந்தோறும் வாலி, ப.384.

- 203. மேலது, ப.291.
- 204. மேலது, ப.293.
- 205. பூங்கொடி பராங்குசம், வண்ண விளக்குகள், ப.54.
- 206. ராணி அம்மாள் முத்துக்குமாரசாமி, பெண் எனும் தேவதை, ப.34.
- 207. மேலது, ப.40.
- 208. வைரமுத்து, இன்னொரு தேசிய கீதம், ப.47.

முடிவுரை

ஒரு சமுதாயம் தன் பெண்ணினத்துக்கு அளிக்கும் உரிமை, பெருமைகளை உரைகல்லாகக் கொண்டு அச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை அறிஞர்கள் மதிப்பிடுவர்.

இலக்கியம் என்பது அது தோன்றிய காலத்தை வெளிப்படுத்தும் சித்திரம் எனச் சொல்லலாம். தான் தோன்றி காலத்தின் வாழ்வு, சூழல், மானிட மதிப்புகள், போராட்டங்கள் போன்றவற்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு திறனாய்வும் செய்கிறது. குறிப்பிட்டக் காலத்தின் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறதென்றும், அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவது இலக்கியம். அவ்வகையில் சங்க காலத்தில் காணலாகும் மகளிர் நிலையையும் தற்காலத்தில் காணலாகும் மகளிர் நிலையையும் ஒப்புநோக்கும்போது சமுதாயத்தில் மகளிர் பெற்றிருந்த, பெற்றிருக்கின்ற நிலையை இலக்கியங்களின் வழி நன்கு உணர முடிகின்றது.

ஆய்வேட்டின் ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் அவ்வியலில் கண்ட முடிபுகள் தொகுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. மேலும் ஆய்வு முடிவுகள் உரிய ஆய்வு மூலங்களோடு அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பொதுவாக நோக்குங்கால் சங்ககாலத்தில் உயர்வும், தாழ்வும் எய்திய பெண்ணினம் இடைக்காலத்தில் முழுவதும் தாழ்த்தப்பட்டு பின்னர் தங்களின் விடுதலைக்காகவும், உரிமைக்காகவும், சம வாய்ப்புக்காகவும் போராடத் துணிந்ததைக் காண முடிகின்றது. இப்போராட்டத்தின் விளைவாகத் தற்காலப் பெண்கள் வளர்ச்சி நிலையை எய்தி தனி மனித உரிமையைப் பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

அவ்வகையில் இவ்வாராய்ச்சியில் ஆய்வாளரால் கண்ட உண்மைகள் இங்குத் தொகுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

இயல் ஒன்றின் மூலம் பின்வரும் கருத்துகள் பெறப்படுகின்றன. மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும் பொழுதும் இயல்பான தகுதிகள் மறைக்கப்படும் பொழுதும் ஏற்படுகின்ற உள்ளக் கொந்தளிப்பே புரட்சியாக உருவெடுக்கின்றது.

பெண் என்றால் பிறரைப் பேணப் பிறந்தவள் என்ற அந்தக் கால இலக்கணத்தை மாற்றி அவளும் வாழப் பிறந்தவள் தான் என்பதை வலியுறுத்திக் காட்டுவதுதான் பெண்ணியம் பற்றிய படைப்புகளாக வெளிப்படுகின்றன.

‘பெண்ணியம்’ என்பது மகளிர் மேம்பாட்டில் ஓர் அங்கமாகும். தொடக்கக் காலத்தில் தாய்வழிச் சமுதாயம் தோன்றியது. தாயே கூட்டத்தின் தலைவியாகிறாள். வேட்டையாடி வாழ்ந்த காலத்தில் தாய்வழிச் சமூகம் மறைந்தது. ஆடு மாடு மேய்த்தல், காடுகளை அழித்து விளை நிலமாக்குதல் போன்றவை தந்தை வழிச் சமூகத்தால் தோன்றியது. சொத்துரிமை, வாரிசுரிமை ஆணுக்கே என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

இத்தகைய சமூக மாற்றங்களே பெண்ணடிமைச் சமுதாயம் தோன்றக் காரணமாயிற்று. ஆண்கள் தங்கள் சொத்துக்கள் சிதறுண்டு போகாமல் இருக்கப் பெண்களை அடிமைப்படுத்தினர். பெண் ஒடுக்கப்பட்டாள், பெண்ணடிமை தொடர்ந்தது, பெண்களின் இந்நிலை மாறச் சம உரிமை வழங்கி, சம நிலை ஏற்படப் பல பெண்ணியவாதிகள் போராடினர். பல நாடுகளில் பெண்ணிய இயக்கங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன.

மனித வாழ்க்கையில், பெண் உயிர் ஆணிற் கு அடங்கியே உள்ளது. பெண் தான் அடிமைப்பட்டு இருக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்த காலந்தொட்டே பெண்ணியம் என்ற வித்து முளைக்க ஆரம்பித்தது என்று கருதலாம். பின் அது இயக்கம், தத்துவம், கோட்பாடு என்றளவில் வளர்ச்சி பெற்றது.

பெண்கள் தங்கள் குடும்பம் மற்றும் சமூக அளவில் மனம், உடல் ரீதியாக நசுக்கப்படுகிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளும் உணர்வும் அந்நிலையை மாற்ற மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும், 'பெண்ணியம்' என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

கல்வி நிலையிலும், பொருளாதார நிலையிலும், குடும்ப நிலையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி மாற்றத்தின் பயன்களைப் பெண்கள் அடையும்படி செய்வதே பெண்ணியத்தின் நோக்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

பெண்ணியமானது பெண்ணிற்குக் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமைகளை வலியுறுத்தி உரிமைக்குரல் எழுப்பியுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

ஆண்கள் பெற்ற தனித்துவமும், அதிகார முறையும், பெண்களை அடக்கி ஆளும் திறனும் பெண்களைப் பல கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொணர்ந்ததன் காரணமாக ஆண்களின் ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே பெண்ணியமாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இப் பெண்ணியம் உலக அளவில் மேற்கத்தியப் பெண்ணியமாக வளர்ந்து இந்திய அளவில் இந்தியப் பெண்ணியமாகவும் தமிழக அளவில் தமிழகப் பெண்ணியம் என்ற நிலையிலும் வளர்ச்சிப் பெற்ற நிலையை நன்கு உணர முடிகின்றது.

மாயூரம் வேதநாகம்பிள்ளை, பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, திரு.வி.க, தந்தை பெரியார், மு.வரதராசனார் போன்றோர் தமிழ் பெண்ணியம் வேரூன்றுவதற்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பெண்ணிய வகைகளாக மூவகைப் பெண்ணியம் சுட்டப்படுகின்றது. மிதவாதப் பெண்ணியம், கடவுளுக்கு முன் எல்லா மனிதரும் சமம் என்ற முறையில் ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. சமதர்மப் பெண்ணியம் சமூகத்தில் வேரூன்றியிருந்த தந்தை வழிச் சமூகத்தின் ஆதாரத்தை ஒடுக்கி ஆண், பெண்

இருபாலரும் சமம் என்ற சமூகத்தை உருவாக்க முயலுகின்றது. தீவிரவாதப் பெண்ணியம் அடித்தளத்திலிருந்தே மாறுதல்களை வேண்டி போராடுவதை அறிய முடிகிறது.

இங்ஙனம் பெண்களுக்காகப் போராடிய 'பெண்ணியம்' பல வளர்ச்சிப் பாதைகளைக் கடந்து வந்து பெரியதொரு சாதனையைப் படைத்து வருவதைக் கண்டுணர முடிகிறது.

இன்றைய நிலையில் சொத்துரிமை, விவாகரத்து, மறுமணம், கற்பழிப்பு போன்ற பல செயல்களால் பாதிக்கப்படும் பெண்களுக்கு அவர்களின் உரிமையைக் காக்கும் பொருட்டு சட்டங்களும் துணையாக நிற்கின்றதை அறிய முடிகின்றது என்பதை இயல் ஒன்றின் மூலம் அறிகிறோம்.

இயல் இரண்டில் ஆணும் பெண்ணும் கலந்த மனிதச் சமுதாயத்தில் இதுவரை பெண் இனம் கடந்து வந்த பாதையைத் தமிழிலக்கியங்கள் வழி காண முடிகின்றது.

தொல்காப்பிய காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களைக் குறிக்கப் பெண், பெண்டிர், பெண்டு, பெண்மகள், மகடுஉ, மாதர் போன்ற சொற்களும், உறவு நிலைப் பெண்பாற் பெயர்களைக் குறிக்கத் தாய், மகள், தோழி, காதலி, கிழத்தி, கிழவி, கிழவோள், மனைவி, காமக்கிழத்தி, மனையோள் போன்ற பெயர்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

மேலும் அக்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு அச்சம், மடம், நாணம் என்ற மூன்றினோடு பொறுமை, நிறை, செறிவு, செம்மை, அறிவு போன்ற குணங்களும் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

கணவன் பரத்தையொழுக்கம் மேற்கொண்டாலும், அவன் மனைவியால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டான். மேலும் கணவன் சொற்படி நடந்து அவன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதே பெண்ணுக்குரிய தலையாயக் கடமையாக வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் தொல்காப்பியக் காலச் சமுதாயத்தில் பெண் என்பவள் ஆணிற்கு அடங்கியவளாகவே காட்சியளிப்பதை அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குத் தரப்படும் மதிப்புகள் அவளது கணவனைச் சார்ந்தே அமைந்திருக்கின்றன. கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணுக்கும், உரிமை ஆணுக்கும் என்ற நிலையே காணப்படுகிறது.

பரத்தையரை நாடிச் செல்லும் தலைவனிடம் தலைவி ஊடல் கொள்கின்ற நிலையையும், தலைவிக்காகத் தோழி தலைவனைக் கண்டிக்கும் நிலையையும் காண முடிகின்றது. ஆனால் பெண் தன் வாழ்க்கையின் முழு உரிமைக்காகப் போராடியதாகவோ அல்லது எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பியதாகவோ அறிய முடியவில்லை.

கைம்மை நிலையிலும், பரத்தையர் நிலையிலும், பெண்ணின் தாழ்வான நிலையை நன்கு உணர முடிகின்றது. தொழில்புரிவதில் பெண்களின் அறிவுக் கூர்மையை அறிய முடிகின்றது. நாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்ட வீர மகளிரையும், கலைமகளிரையும் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறிய முடிகிறது.

சங்கம் மருவிய காலத்தில், பெண்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டதையும், பெண்ணுக்கு அணிகலனாக நாணம் சுட்டப்பட்டதையும் கற்பு வலியுறுத்தப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது. பெண்ணுக்கு தெய்வம் கணவன்தான் என்றும் அக்கணவனைப் போற்றி வாழ்வதே இல்லாளின் சிறந்த கடமையாகவும் கொண்டச் சமுதாயமாகச் சங்கம் மருவிய காலச் சமுதாயம் காட்சியளிக்கின்றது. மேலும் இக்காலச் சமுதாயம் பெண்களைத் தனிமனித உரிமையில்லா நிலைக்குத் தள்ளி உள்ளதை சங்கம் மருவிய இலக்கியங்கள் வழி நன்கு உணர முடிகிறது.

காப்பியகாலம் சற்று மாறுபட்ட காலமாகவே பெண்களுக்கு அமைந்தது. பெண்ணின் பெருமை பேசும் நிலையைக் காப்பியங்களில் காண முடிகின்றது. தன் கணவனைக் கள்வன் என்று குற்றம் சாட்டி தண்டனை வழங்கிய மன்னரை எதிர்க்கின்ற வீரமிக்க பெண்ணாகக் கண்ணகி சுட்டப்பட்டுள்ளதையும், பரத்தையர் குலத்தில் தோன்றிய மாதவியை உயர்த்திக் காட்டுவதையும், தன்னைக் கொல்ல வந்த கணவனையே கொன்ற குண்டலகேசியின் மன உறுதியையும் காப்பியக்கால இலக்கியங்கள் வழி உணர முடிகின்றது.

பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் திலகவதியார், புனிதவதியார், மங்கையர்க்கரசியார், சங்கிலியார் போன்றோர் அறிவிலும், ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கியதையும் நன்கு அறிய முடிகின்றது.

சிற்பிலக்கியங்கள் அனைத்தும் பெண்களைப் போகப் பொருளாகவே எண்ணி படைக்கப்பட்டுள்ளதோடு பெண் என்பவள் ஆடவனைக் கண்டவுடன் எளிதில் மயங்குபவள் என்றும் ஆடவரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவள் என்றும் குறிப்பிடுவதைக் கண்டுணர முடிகிறது.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் பாரதியார், பாரதிதாசன், தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, போன்றோரின் எழுச்சிமிக்க படைப்புகளால் பெண்ணினத்திற்கு அளவிடற்கரிய உயர்வுகளை, உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர முடிந்தது. எனவே இருபது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை பெண்ணினத்தின் எழுச்சிமிக்கக் காலம் என்றால் அது மிகையாகாது.

இயல் மூன்றில் பாட்டும் தொகையுமாக அமைந்த சங்க கால இலக்கியங்கள் வழிப் பெறப்படும் சங்க கால மகளிரின் வாழ்க்கை நிலையை உய்த்துணர முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியம் வழி மகளிரைச் சுட்டக்கூடிய சொற்களையும், உறவு நிலைப் பெயர்களையும் ஆய்ந்துணர முடிகின்றது.

பெண்ணின் பண்பு நலன்களாகத் தொல்காப்பியர் சுட்டும் அச்சம், நாணம், மடன், செறிவு, நிறைவு, செம்மை, செப்பு, அறிவு, அருமை போன்றவற்றை அடியொற்றியே சங்க காலப் பெண்களின் பண்பு நலன்களும் அமைவதைக் காண முடிகின்றது.

அரச மகளிர், இல்லற மகளிர், கலை மகளிர், வீர மகளிர் ஆகியோர்க்கு உயர்ந்த மதிப்புக் கொடுத்த சங்க காலச் சமுதாயம் கணவனை இழந்த கைம்பெண்டிர்க்கும், பரத்தைப் பெண்டிர்க்கும் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

மகளிர் ஆடவருடன் ஒருங்கிணைந்து வாழ்ந்ததுடன் ஆடவரால் துன்பம் ஏற்படின் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தம் கணவர்பாற் கொண்ட ஊடல், சினம் போன்ற காரணங்களால் மனைவியர் கணவரை விடுத்துப் பிரிந்து சென்றனர் என்றோ, வேறு ஆடவரை மணம் புரிந்து கொண்டனர் என்றோ, இறந்துபட்டனர் என்றோ, குறிப்பிடும் நிகழ்வு சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை என்று அறியலாம். இக்காலத்தில், நடைமுறையில் காணப்படும் மணவிலக்கு என்பது அக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தால் அறியப்படாததொன்றாகும். சங்க கால மகளிர் பொறுமையும், சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டவராய் விளங்கிக் குடும்பம் சிதையாமல் பேணிச் சமுதாய அமைதிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் வழி வகுத்துள்ளனர். பிறவிதோறும் தொடர்ந்து ஒருவரே தம் கணவராதல் வேண்டுமென்று பண்டைத் தமிழ்ப் பெண்மை எண்ணியதை அறிய முடிகின்றது.

பருவம் எய்தி மணமாகாத குமரிப் பெண்களை தினைப்புனம் காத்தலைத் தவிர்த்துப் பிற இடங்களுக்குப் புறம் போகவிடாமல் இற்செறித்து இல்லக் காப்பில் வைத்துள்ளனர் என்று அறிய முடிகின்றது. வினைகள் ஆடவர்க்கும், இல்லறம் பேணுதல் மகளிர்க்கும் உரியனவாக அக்காலச் சமுதாயம் வகுத்திருந்ததை அறிய முடிகின்றது. சங்க காலத்தில் காதல் மணமும், பெற்றோர் முடித்து வைத்த மணமும் வழக்கில் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

கற்பு என்னும் வரையறை பெண்ணிற்கு மட்டுமே என்று கூறப்பட்டுள்ள அளவு ஆடவர்க்குக் கூறப்படவில்லை.

பெண் பிறப்பைக் காட்டிலும் ஆண் பிறப்பே மிகுதியும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளதே எனினும் பெண் பிறப்பு இகழப்படவில்லை.

பரத்தையர் தம்மை நாடி வரும் ஆடவர் நல்கும் பொருளைக் கொண்டே வாழ வேண்டியவராக இருந்துள்ளனர். அவனது சொத்தில் பங்கு பெறும் உரிமையையோ, அவன் குலமரபு காக்கும் உரிமையையோ பரத்தையர் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

நற்றாய், செவிலி, தோழி ஆகிய மூவரின் பணிகளும் தலைவியைத் தன்னேரில்லாதவளாக உயர்த்தி அவளது மனையற வாழ்வில் அவள் மாண்புமிக்கவளாக விளங்க உதவுகின்றன.

கைம்மை நோற்றலும், தீப்பாய்தலும், தொடக்கத்தில் மகளிரால் தாமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. காலப்போக்கில் அந்நிலை மாறிப் பல கட்டுப்பாடுகளுடன் கட்டாயமாக்கப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

விருந்தோம்பல், அட்டில்வன்மை, குழந்தை வளர்ப்பு முதலிய இல்லறக் கடமைகளில் மகளிரின் பங்கு சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் மிகுதியாக இருந்தது. கணவனைப் பேணுவதிலும், கணவனின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்று அவனுக்கு உற்ற துணையாய் விளங்குவதிலும், வறுமையில் செம்மையாக, சிக்கனமாக வாழ்வதிலும் மகளிர் சிறப்பாக விளங்கினர்.

சங்கப் புலவர்களுள் ஏறத்தாழ நாற்பதின்மர் பெண்பாற் புலவர்களாக இருப்பது கொண்டு அன்று மகளிர் கல்வியில் ஆடவரோடு ஒத்த நிலையில் திகழ்ந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

ஆடவரையொப்ப மகளிரும் முத்தமிழ்க் கலைகளில் புலமையும், திறமையும் பெற்றவர்களாய் விளங்கினர்.

பண்டைத் தமிழ் மகளிர் விளையாட்டுக்கள் அவர்களிடம் அறிவு, ஆளுமைப்பண்பு போன்ற பண்புகள் வளரவும், அவர்களுடைய உடலும் உள்ளமும் முறையே உறுதி பெறவும், தெளிவு பெறவும் உதவுவனவாக அமைந்தன.

ஐவகை நிலங்களிலும் வாழ்ந்த சங்ககால மகளிர் தம்மிடத்துள்ள பொருட்களைப் பிறர்க்குக் கொடுத்தும், தமக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பிறரிடமிருந்து பெற்றும் தம் வாழ்வுத் தேவையை நிறைவு செய்து கொண்டனர். மற்றும் நெடுந்தொலைவு, செல்லாது குறிப்பிட்ட எல்லையில் தாம் வாழ்ந்த நிலச் சூழலுக்கு ஏற்பத் திணை அடிப்படையில் தம் தொழில்களை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

சங்ககால மகளிர் நாள், கோள், புள், மரம், பல்லி, காக்கை போன்றவற்றின் மூலம் நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கம் உடையவராகவும், பேய், கனவு, இம்மை, மறுமை போன்றவற்றில் நம்பிக்கையுடையவராகவும் இருந்துள்ளனர்.

பிறைதொழுதல், காக்கைகுச் சோறிடல், கழங்கினால் குறி பார்த்தல், வெறியாட்டெடுத்தல் முதலிய பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர்.

சங்ககால மகளிர் கணவர் பிரிந்து சென்ற காலங்களில் தம்மை ஒப்பனைச் செய்து கொள்வதில்லை.

சங்க கால மகளிர் அவ்வச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப ஆடைகளை அணிந்தனர்.

தம் ஒப்பனைக்குச் செயற்கைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தாது இயற்கையில் கிடைக்கும் மணப் பொருட்களையும் வண்ணச் சாந்துகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

வழிபாடு, சடங்கு போன்றவற்றில் ஆடவரைக் காட்டிலும் சங்ககால மகளிர்க்கு மிக்க ஈடுபாடும், பங்கும் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

இயல் நான்கில் தற்காலக் கவிதைகளில் வெளிப்படும் பெண்களின் வாழ்வியல் நிலை குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஓர் ஆணுக்கு உரிமைகள் இருப்பது போலவே ஒரு பெண்ணிற்கும் உரிமை வேண்டும் என்பதைத் தற்காலக் கவிதை இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தற்கால இலக்கியங்கள் ஆணைப் போலவே அனைத்து நிலைகளிலும் பெண்ணுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. மேலும் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இயற்கையாக அமையும் உடற்கூறு வேறுபாட்டால் சமத்துவத்திற்குத் தடை நேரிடக் கூடாது என்பதையும் எடுத்துரைப்பதை அறிய முடிகின்றது.

தற்கால மகளிரைச் சுட்டக் கூடிய சொற்களாகப் பூவை, மங்கை, நங்கை, பெண்கள், பெண்மக்கள், பெண்மணி, தையல், கோதையர், மெல்லியள் போன்ற சொற்கள் கையாளப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

மகளிரைச் சுட்டக் கூடிய உறவுமுறை பெயர்களாகிய அன்னை, துணைவி, தமக்கை, தங்கை, பாட்டி, மகள், அத்தை, மனைவி போன்ற சொற்களைத் தற்காலக் கவிதைகளின் வாயிலாக உணர முடிகின்றது.

மகளிரின் குழல், புருவம், கண்கள், பல், கன்னம், முகைகள், இடை, கைகள், பேச்சு, உடல் போன்றவை வர்ணிக்கப்படுவதையும் தற்காலக் கவிதையில் காண முடிகின்றது.

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால்-மிக்கப்

பீழையிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்

என்ற பாரதியின் கூற்றுக்கிணங்க பெண் குழந்தை பிறந்தால் அதைக் கவலையுடன் ஏற்ற நிலையைத் தற்காலக் கவிதைகளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. பெண் குழந்தை பிறந்ததும் கொன்று விடுவது, ஆற்றிலோ, குளத்திலோ, குப்பைத் தொட்டியிலோ போடுவது என்பது மிகச் சாதாரணமாக இன்றும் எங்கோ ஒரு மூலையில் நடந்து கொண்டு இருந்தாலும், இன்று பெண்ணில்லா சமுதாயம் முன்னேறாது என்பதை மானிடச் சமுதாயம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

இடைக்காலத் தமிழகத்தில் வேற்றுப் பண்பாடு விரவியதன் காரணமாக மகளிர் நிலை தாழ்ந்து கல்விக் கண்ணற்ற குருடராய்க் குடும்ப வாழ்வில் அடிமைப்பட்டு உழலும் அவல நிலையில் இருந்ததை உணர முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட அடிமை சமுதாயத்தை மாற்ற எண்ணிய பல கவிஞர்களும் பெண்கல்விக்காகப் போராடத் துணிந்து தம் எண்ணக் கருத்துக்களைத் தம் கவிதைகளின் வாயிலாக எடுத்துரைத்துப் பெண் கல்விக்கு ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

பெண்கள் கல்வி கற்றால்தான் நல்ல புதல்வர்களை உருவாக்க முடியும். பெண்கள் கல்வி அறிவற்ற களர் நிலமாக இருந்தால் அங்குப் புல்லும் களைகளும் போன்ற பிள்ளைகளே தோன்றுவர் என்பதை எடுத்துரைப்பதிலிருந்து பெண் கல்வியின் அவசியத்தை அறிய முடிகின்றது.

நாடு விடுதலை பெறவும், நாடு முன்னேறவும், நாட்டின் அறியாமை நீங்கிடவும், ஆணுக்குப் பெண் நிகராக விளங்கிடவும், கற்பினைக் காத்திடவும், மக்கள் வாழ்வு வளம்பெறவும், போரில்லாச் சமுதாயம் உருவாகவும் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம் என்பதைத் தற்காலக் கவிதைகளில் வழியாகக் காண முடிகின்றது.

பல தலைமுறைகளாகப் பெண்ணுக்குத் திருமணத்தில் எந்தவித உரிமையும் இல்லாமல் பெற்றோர்களே தம் விருப்பப்படி பெண்ணிற்குத் திருமணம் செய்தனர் என்பதும் பாரதி காலந்தொட்டு இளமை மணம், குழந்தை மணம் போன்றவை நடைபெற்றன என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

குழந்தை மணமும், இளமை மணமும் விதவைகளின் எண்ணிக்கை பெருகக் காரணமாக அமைந்தன என்றும், பொருந்தா மணத்தைக் குறித்தும் தம் பாடல்களில் பாரதிதாசன் சுட்டுவதைக் காண முடிகின்றது.

திருமணத்தில் பெண்ணின் சம்மதம் கேட்காது மணம் செய்து வைப்பது சமுதாயச் சீர்குலைவிற்கு வழி வகுக்கும் என்றும், காதல் மணம் புரிய வேண்டும் என்று பெண்கள் எண்ணினால் அதற்குப் பெற்றோர் உடன்பட்டுத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்றும், திருமணத்தில் சாதி மதப் பேதங்களைக் களைந்தெறிந்து அவள் விரும்பியவனையே அவளுக்கு மணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்றும் பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றோர் எடுத்துரைப்பதை அவர்தம் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

கணவன் அமைவதைப் பொறுத்தே ஒரு பெண்ணின் இல்லற வாழ்க்கை அமைகின்றது என்றும் அவளுடைய பண்புகளோ, அறிவோ, ஆற்றலோ, அவளுடைய இல்லற வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கவில்லை என்ற கருத்தும் காணலாகின்றது.

ஒரு பெண் இல்வாழ்வில் எங்ஙனம் சிறப்புற்று விளங்க வேண்டும் என்பதை, பாரதிதாசன் குடும்ப விளக்கு என்ற நூலில் தங்கம் என்ற பாத்திரத்தின் வழி சுட்டிச் செல்கிறார். இல்லறம் ஒம்புதல், அடிசில் வன்மை, கணவன் பிள்ளைகளைப் பேணுதல், சுற்றம் ஒம்புதல், விருந்தோம்பல் போன்ற நிலைகளில் பெண்ணின் கடமையைச் சுட்டிச் செல்வதோடு அவள் பெருமையையும் உணர வைக்கிறார்.

இல்லற வாழ்க்கையில் பெண்கள் அடங்கியே வாழ வேண்டும் என்ற மரபுக் கருத்திற்கும், இல்லறத்தில் ஆணைப் போலவே பெண்களும் சம உரிமை உடையவர்கள் என்னும் புதுமைக் கருத்திற்கும் ஏற்படும் மோதலால் பெண்களின் இல்லற வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் உருவாவதை அறிய முடிகின்றது.

சில குடும்பங்களில் பொருளாதாரத்தைத் திட்டமிடுவதில் பெண்களுக்குச் சம உரிமை அளிக்கப்படுவதில்லை. எனவே குடும்பச் சமையைப் பெண்கள் தாங்கினாலும், உரிமைகளற்ற சுதந்திரமற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதையே தற்காலக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

ஆண் மட்டுமே பொருளீட்டும் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று விதிவகுத்துக் கொள்வதும், வீட்டுச் சிறைக்குள் பெண் மட்டுமே இருந்து பணிபுரிய வேண்டுமெனக் கூறுவதும் இன்றைய நடைமுறை வாழ்வுக்கு இடம் அளிக்காது என்பதையே கவிஞர்கள் பலவாறு எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

குடும்ப வாழ்வில் பெரும்பங்கு ஏற்றுத் தன் அன்பு என்ற வட்டத்தினைப் பெருக்கி குடும்பத்தார் அனைவரையும் கவர்கின்ற ஆற்றல் படைத்தவளாகப் பெண் விளங்குகின்றாள். பிறந்த வீட்டுக்குப் பெருமையும், புகுந்த வீட்டுக்குப் புகழையும் தரும் பெருமைக்குரியவளாகப் பெண் திகழ்கிறாள்.

குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தேவைக்கேற்ப ஆண், பெண் இருபாலரும் பொருளீட்ட அலுவல் மேற்கொள்கின்றனர். இவை நன்மை தரக்கூடியது என்றாலும் இவற்றிலும் பாதிக்கப்படுபவள் பெண்ணேயாவாள். என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இல்லறத்தில் உள்ள படித்த பெண்கள் வழக்கம் போலச் செய்கின்ற சமையல், வீட்டு நிர்வாகம், குழந்தைகள் பராமரிப்பு, கணவனுக்குச் செய்யும் பணிவிடைகள் போன்ற வீட்டு வேலைகளுடன் அலுவலக வேலையையும் செய்ய நேர்வதால் பெண்களின் பணிச்சுமை கூடுகின்றதை அப்பெண்கள் கூற்றின் வாயிலாகவே உணர முடிகின்றது.

குடும்ப வேலைகளுக்கும், அலுவலக வேலைகளுக்கும், குழந்தை பராமரிப்பிற்கும் இடையே எழுகின்ற போராட்டத்தினால் பெண்களின் உடல் நலமும், மன நலமும் பாதிக்கப்படுவதைத் தற்காலக் கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக வேலைக்குச் செல்லும் தாயின் தாய்மை உணர்வையும், தாயன்பிற்காக ஏங்கும் குழந்தையின் ஏக்க உணர்வையும் தற்காலக் கவிதைகளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

அலுவலகம் செல்லும் பெண்ணின் சுமை குறைய வேண்டுமென்றால் இல்லத்தில் கணவனும் அவளுடன் சேர்ந்து கடமையாற்ற வேண்டும். ஆண், பெண் சமம் என்ற நிலை இல்லத்திலேயிருந்தே தொடங்க வேண்டும் என்ற நிலை உண்டாக வேண்டுமென்பதை தற்காலக் கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கணவனை இழந்த மகளிர்க்கு பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டு அவர்களைச் சமுதாயத்திலிருந்து தள்ளி வைக்கப்பட்ட நிலையையும் காண முடிகின்றது.

கணவனை இழந்த மகளிர்க்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு என்பதை எண்ணியக் கவிஞர்கள் அவர்களின் மறுமணத்தை ஆதரித்துத் தம் கவிதைகளின் வாயிலாகச் சமுதாயத்திற்கு வலியுறுத்துவதை அறிய முடிகின்றது.

ஆதரவற்ற நிலையினாலோ, தாம் மேற்கொண்ட தொழிலாலோ, அல்லது ஒருவனை நம்பி வந்து ஏமாற்றம் அடைந்ததாலோ பரத்தமை மேற்கொள்ளும் மகளிர் பலர் மனத்தால் கெடாமல் சூழ்நிலையால் இழிவடைந்தவர்களாகத் தம் நிலைக்காக வருந்தி வாழ்வதை இன்றைய கவிதைகள் வழி அறிய முடிகின்றது.

இத்தகுப் பெண்கள் பொருளாதார நெருக்கடியால் நெறிபிறழ்ந்த வாழ்க்கையை மேற்கொள்கின்றனர் என்றும் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தம்மையே விலைபேசத் துணிவதையும் கவிஞர் தம் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

பரத்தையர் தம் வாழ்நாளில் தாமும் மற்ற மகளிர் போல் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டாலும், அவர்களைத் துணிந்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஆடவர் சமுதாயம் இன்னும் வேருன்றவில்லை என்பதே இன்றைய கவிதைகள் உணர்த்தும் உண்மை.

தற்காலப் பெண்கள் வீரமிக்க பெண்களாகக் காட்சியளிப்பதை இன்றைய கவிதைகள் வழி காண முடிகின்றது. இன்றும் பெண்கள் தங்கள் கணவர்களையும், தம் பிள்ளைகளையும் அஞ்சாத மன உறுதியுடன் இந்திய நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக எல்லைக்கு அனுப்பி வைக்கும் நிலையினைத் தற்காலக் கவிதைகள் சுட்டுகின்றன.

தேசிய அளவிலும், உலக அளவிலும் இன்றும் பெண்கள் விளையாட்டுத் துறையில் சாதித்து வருவதை உணர முடிகின்றது.

நாகரிகம் பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்ற இக்காலகட்டத்தில் பழக்க வழக்கங்ளைப் பின்பற்றுவதும், நம்பிக்கை வழி நடப்பதும் அர்த்தமற்ற செயல் என்பதையும், நாளும், கோளும் நம்புவதைவிட நீ உன்னை நம்பு என்றும், அதுவே உன் வெற்றிக்கு வழி வகுக்கும் என்பதையும் தற்காலக் கவிதைகள் சுட்டக்காட்ட மறக்கவில்லை.

இயல் ஐந்தில் சங்ககால மகளிரின் வாழ்க்கை நிலையைத் தற்காலக் கவிதைகளின் வழி காணலாகும் மகளிரின் வாழ்க்கை நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பெண்கள் கடந்து வந்த பாதை ஆராயப்படுகின்றது.

சங்ககாலத்தில் பெண் கல்வி பெரிதும் சிறப்பித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் நடைமுறையில் அக்கல்வி எவ்வாறு கற்பிக்கப்பட்டது என்பது பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவும் நேரடிச் சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.

ஒளவையார், பொன்முடியார், நக்கண்ணையார், காக்கைப்பாடியியார், நப்பசலையார் போன்ற முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் பெண்கள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கியமைக்குப் பெருமைச் சேர்க்கும் சான்றுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. வரலாறு, புராணம், சோதிடம், விலங்கியல் போன்ற பல்வேறு அறிவியல் துறைகளில் பெண்கள் பேரறிவாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலப் பெண்களுக்குக் கிடைத்த கல்வி அனுபவம் காலப்போக்கில் படிப்படியாகப் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. இதை உடைத்தெறிய எண்ணிய 20, 21-ஆம் நூற்றாண்டு கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.

பட்டம் பெற்ற நிலையிலும், பகுத்தறிவிலும், பட்டறிவிலும் இன்று பெண்கள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள நிலையை அறிய முடிகிறது.

பெண்களின் திருமணத்திற்குக் கல்வி சங்க காலத்தில் ஒரு தேவையாக இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் ஒரு பெண்ணின் திருமணத்திற்குக் கல்வி அவசியத் தேவையாகச் சமுதாயத்தால் எதிர்பார்க்கப்படும் நிலையைக் காண முடிகின்றது.

களவு, கற்பு என இரண்டு கைகோள்களைக் கொண்ட அகவாழ்வில் திருமணத்திற்கு முந்திய நிலை களவு ஆகும். காதலன்பினால் முகிழ்த்த களவொழுக்கம் திருமணத்தின் மூலம் கற்பொழுக்கமாக மாறிய இல்லற மாட்சியினையே சங்க அகப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் காதலுக்குப் பெற்றோரோ அல்லது சமூகமோ தடையாக இருக்கும் நிலையில் உடன்போக்கு நிகழ்த்தி மணந்துக் கொண்டதையும் அறிய முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் காதல்மணம் போற்றப்படினும் தற்கால நடைமுறை வாழ்வில் காதல் மணம் போற்றப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடும், வீடும் நலம் பெற வேண்டுமென்றால் காதல் மணத்திற்கு நடைமுறையில் ஆதரவு தர வேண்டும் என்று பாரதியார் முதன்முதலில் குரல் எழுப்பியதை அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலமாக இருந்தாலும் தற்காலமாக இருந்தாலும் ஆணும் பெண்ணும் தம் உள்ளத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது அவற்றில் ஏதேனும் இடையூறு நிகழ்ந்தால் அவற்றில் முழுவதும் பாதிக்கப்படுவது பெண்ணே ஆகும்.

சங்ககாலத்தில் மணமகளுக்கு மணமகன் பொருள் கொடுத்து மணந்து கொள்ளும் நிலையை அறிய முடிகின்றது.

இன்றைய சமுதாயத்தில் வரதட்சணை என்பது திருமணத்தில் முக்கிய அங்கமாகி விட்டது என்றால் மிகையாகாது. இதனால் முற்றிலும் பாதிக்கப்படுவது பெண்களேயாவர். வரதட்சணைக் கொடுத்துத் திருமணம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும் பெற்றோர்களின் நிலையையும், திருமணமாகாமல் முதிர்கன்னிகளாக வாழும் பெண்களின் நிலையையும் தற்காலக் கவிதைகள் எடுத்தியம்புவதைக் காண முடிகின்றது.

சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் வரதட்சணை ஆண் வீட்டாரால் கொடுக்கப்பட்டுப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் நிலை காணப்பட்டது. ஆனால் இன்று அம்முறை தலைகீழாக மாறி பெண் வீட்டாரிடம் வரதட்சணை வாங்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வரதட்சணை முறையைப் பெண்கள் எதிர்க்கத் துணிந்து விட்டதை உணர முடிகின்றது. வீட்டுற்குள்ளேயே பூட்டப்பட்டிருந்த பெண் இன்று வெளியுலகம் வந்து தன் உரிமைக்காகப் போராடும் நிலையை உருவாக்கித் தந்தது பெண்ணியவாதிகள் என்றால் அது மிகையாகாது.

சங்ககாலத்தில் கற்பு குறித்து நிலவி வந்த கொள்கை ஒருதலைப்பட்சமாக அமைந்துள்ளது. பெண்ணிற்கு மட்டுமே கற்பை வலியுறுத்தியச் சமுதாயம் ஆணிற்கு அத்தகைய கற்பை வலியுறுத்தவில்லை. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கொள்கையைப் பெண்ணிற்கு மட்டுமே வலியுறுத்தி ஆடவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்காத சமுதாயமாக இருந்தது. தன் கணவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டு மனைவி வருந்துபவளாகவும், அவளுக்காக அவள் தோழி தலைவன் மேல் சினம் கொண்டு வாயில் மறுப்பவளாகவும் சங்க இலக்கியத்தில் காட்டப்படுகிறது. தலைவனால் தலைவிக்கு இழைக்கப்படும் இந்த மிகப்பெரும் அநீதி 'ஊடல்' என்று இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுப் பெண்ணின் உணர்வு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. அந்த ஊடல்களைத் தவிர்க்கவும், வாயில்களை அமைத்து ஆணின் கற்பைக் குறித்துக் கவலைப்படாத சமுதாயமாகச் சங்ககாலச் சமுதாயம் இருந்ததை அறிய முடிகிறது. ஆனால் தற்காலத்திலோ கற்பு என்று சொல்லவந்தால் அதனை இருகட்சிக்கும் பொதுவில் வைப்போம் என்றும் ஒரு ஆணை பெண்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதைக் காண முடிகின்றது. பெண்ணின் கற்பு எந்த அளவிற்கு முக்கியமோ அதே அளவிற்கு ஆணின்

கற்பும் முக்கியமானது என்பதை இன்றைய சமுதாயம் உணர்ந்து கற்ப நிலை பிறழும் ஆடவரைச் சாடத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த நிலைப் பெண்ணினத்திற்குப் பெண்ணியவாதிகள் பெற்றுத் தந்தப் பெருங்கொடை என்றால் மிகையாகாது.

சங்ககாலத்தில் பெண்களுக்கு அணிவிக்கப்படும் அணிகலன்கள் அவள் மணமானவள், மணமாகாதவள் என்பதைக் குறிக்கும் அடையாளச் சின்னங்களாக அமைந்தன. ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்திலோ பெண்கள் தங்களை மணமானவர்கள் மணமாகாதவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவதில்லை. அப்படியே விரும்பினாலும் அதில் சிலம்புக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. சிறுமி தொடங்கி வயதானப் பெண்கள் வரை பருவ வேறுபாடு இல்லாமல் பெண்கள் விரும்பி அணியும் ஆபரணமாக இன்றைக்குச் சிலம்பு காணப்படுகின்றது. இதுவும் பெண்களின் செயல்பாட்டில் ஏற்பட்ட ஒரு மரபு மாற்றம் எனலாம். தாலி ஒன்றை மட்டுமே இன்றைக்கு திருமண அடையாளச் சின்னமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அதனையும் இன்றைய பெண்ணியவாதிகள் எதிர்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். தாலி ஒரு அடிமைச் சின்னம் என உணர்ந்த பல மணமான பெண்கள் தாலி அணிவதில்லை. அப்படியே அணிந்தாலும் பல நேரங்களில் பிற ஆபரணங்களைக் கழற்றி வைத்து விடுவது போல அதையும் கழற்றி வைத்து விடுகிறார்கள். இச்செயல் தற்காலப் பெண்கள் இச்சமுதாயத்தில் காலங்காலமாக நிலவி வந்த மரபைத் தகர்க்க தொடங்கிவிட்டதைக் காட்டுகின்றது. திருமணத்தை தெய்வச் செயல் என்றோ தெய்வீகமானதென்றோ என்ற கருதிய மனநிலையும் இன்றைய சமுதாயத்திலிருந்து வேகமாக மாறி வருகிறது. பெண்களின் இச்செயல் தற்காலப் பெண்களின் முற்போக்குச் சிந்தனையைக் காட்டுவதோடு அவர்களின் சிந்தனைக்குச் சமுதாயம் செவிசாய்த்து நடப்பதையும் காட்டுகிறது.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் சாதிக் கொடுமைகள் அரங்கேறியதற்கான குறிப்புகள் எதுவும் சங்கப் பாடல்களில் காணவில்லை. வேற்று நிலத்தைச் சார்ந்த ஆணும், பெண்ணும் விரும்பி காதல் கொண்ட நிகழ்வை சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. ஆனால் 20, 21ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் சாதிக் கொடுமை பெருமளவில் நிலவி வருவதன் காரணத்தால் கலப்பு மணத்திற்குத் தடையாக சாதி-சமயக் கட்டுப்பாடுகள் மிகுதியாக உள்ளன. சாதிக் கொடுமைகளைச் சாடிக் கலப்பு மணத்திற்கு முழு ஆதரவு தந்து புரட்சி முழக்கம் செய்தவர் பாரதிதாசன். அவரை அடியொற்றி புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களும் திருமணத்திற்குத் தடையாக சாதி இருப்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதை அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலத்தில் புறத்தில் சென்று பணியாற்றிப் பொருளீட்டுவது பெரும்பாலும் ஆடவர்க்குரிய கடமையாகும். சுற்றம் ஒம்புதல், விருந்தினரை பேணுதல் பெண்களுக்குரிய கடமைகளாகக் கருதப்பட்டன. சமுதாயத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த

நிபந்தனைகளைக் காலங்காலமாகப் பெண் சமுதாயம் எந்த விதமான மறுப்பின்றி ஏற்றுக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் தற்காலத்தில் ஆடவர்க்கு இணையாகப் புறத்தில் சென்று பொருளிட்ட பெண்ணாலும் முடியும் என்பதை இன்றைய பெண்கள் மெய்ப்பித்து வருகிறார்கள். காலையில் பணிக்குச் சென்று மாலையில் இல்லம் திரும்பும் பெண் உள்ளத்தில் கடமை உணர்வுகள் இருந்தாலும் உடல் சோர்ந்து இருப்பாள் என்பது வெள்ளிடை மலை. இப்படிப்பட்ட சூழலில் சுற்றம் ஓம்பல், விருந்தினரைப் பேணுதல் போன்ற கடமைகளை அவளே செய்ய வேண்டுமென்று குடும்பம் எதிர்பார்ப்பதைச் சமூகம் குறைத்துக் கொள்ளலாம். அப்பணிகள் ஆண், பெண் என்ற இருபாலருக்கும் பொதுவான பணிகளாக அமைதல் வேண்டும். பெண்ணோடு சேர்ந்து ஆணும் இப்பணிகளைப் பகிர்ந்து கொண்டால் பெண்களின் உடல் நலம் பேணப்பட்டு மனநலம் காக்கப்படும். குடும்பத்தில் இன்பம் இழையோடி சமுதாயத்தில் அமைதி தங்கும். இத்தகு மரபு மாற்றங்களுக்குப் பெண்ணியம் தொடர்ந்து செயல்படல் வேண்டும். இதன் மூலம் இன்றைய பெண்கள் பணியில் சமவாய்ப்பை எதிர்பார்ப்பதோடு பணிப்பங்கீடு மற்றும் பணிப் பகிர்வுகளிலும் சமத்துவத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர் என்று அறிய முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து நோக்கிய அளவில் பெண் குழந்தை வெறுக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை. சங்க இலக்கியத்தில் ஆலத்தூர் கிழார் பாடலில் பல பாவச் செயல்களைப் பட்டியலிடுகிறார். அதில் “மகளிர் கருவை அழித்தோர்க்கு நரகத்தைச் சேர்வதிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தல் இல்லை” என்று குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது. இதன் மூலம் சங்க காலத்திலும் ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றிக் கருச்சிதைவு இருந்ததைக் குறிப்பாக அறிய முடிகின்றது. அத்தகைய கருச்சிதைவுகள் இன்றைக்கு வெகு இயல்பான செயலாகச் சமுதாயத்தில் வெளிப்படையாக நடந்து வருகின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் சிசுக்கொலையை நீக்கிட பலர் முன் வந்தனர்.

கவிஞர்கள் பலர் பெண் சிசுக்கொலையைத் தம் பாடல்களில் கண்டித்துச் சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதை அறிய முடிகின்றது.

தொடக்கத்தில் தாய்வழிச் சமூகமாக இருந்த தமிழகம் படிப்படியாகத் தந்தைவழிச் சமூகமாக மாறியது. இந்த உரிமையைத் தந்தை வழிச் சமுதாயம் ஆதிக்கம் செலுத்தி ஏற்படுத்திக் கொண்டதோ அல்லது தாய்வழிச் சமுதாயம் பணிந்துப் போய் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததோ எதுவாக இருந்தாலும் தந்தை வழிச் சமுதாயம் தமிழகத்தில் சங்க காலத்திலேயே அரும்பி விட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே சொத்துரிமை முழுமையும் ஆடவர்க்கே உரிமையுடையதாக அமைந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் குடும்பத்தின் தலைவர்களான ஆண்கள் அக்குடும்பத் தொடர்பான எல்லா அதிகாரங்களையும் பெற்றிருந்தனர். குடும்பத்திலுள்ள சொத்துக்களும் அதனை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் குடும்பத் தலைவர்களிடமே இருந்தன. சொத்துரிமை இல்லாத பெண்களின் வாழ்வானது ஆண்களின் தலைமையைச் சார்ந்தே இருந்தது. சமுதாய மறுமலர்ச்சியால் பெண்கள் பல உரிமைகளைப் பெறத் தொடங்கியபோது சொத்துரிமையும் பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி எழலாயிற்று. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எழுச்சியாலும், இயக்கங்களின் ஆதரவாலும் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் சட்டமே பெண்ணுக்குத் துணை நிற்கின்றது. குடும்பச் சொத்தில் பெண் வாரிசுக்கும் சரி பாதியான உரிமை உண்டு என்னும் நிலை இன்றைய சமுதாயத்தில் நிலவி வருகின்றது.

இல்லறம் பூண்டொழுகும் கணவன் மனைவி ஆகியோர்க்கு என்றாவது ஒரு நாள் இறப்பு நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாத இயற்கை நியதியாகும்.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கணவன் இறந்து விட்டால் பெண்கள் அவனோடு சேர்ந்து உயிர் துறத்தல், அவன் உடல் எரிகின்ற நெருப்பில் தீப்பாய்தல், அவன் இல்லறக் கடமையைத்தான் செய்வதற்காக எளிய உணவு, உடை இவற்றை மேற்கொண்டு உயிர் வாழ்ந்த நிலை, தம் வாழ்க்கைக்குரிய பொருளை நூல் நூற்றல் போன்ற பணிகளைச் செய்து கொண்டு உயிர் வாழ்ந்த நிலை என்ற நால்வகை நிலையில் கைம்மையை எதிர் கொண்டதையே சங்கப் பாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய சங்க காலத்தில் கைம்பெண்களின் வருந்தத்தக்க நிலை கண்டு வீடும் நாடும் வருந்தியதாகப் பாடல்கள் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்காலத்தில் இத்தகைய கைம்பெண்களின் துயரைத் துடைக்க இராஜாராம் மோகன்ராம், காந்தியடிகள், பாரதியார், பெரியார் போன்ற அறிஞர்கள் தொடர்ந்து முயன்று இக்கைம்பெண்களுக்கு ஆதரவாக ஓர் ஆணுக்கு தன் மனைவி இறந்து விட்டால் மறுமணம் செய்துகொள்ள எவ்வாறு உரிமை உண்டோ அதே போல ஒரு பெண்ணிற்கும் கணவன் இறந்து விட்டால் மறுமணம் செய்ய உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தம் கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதை அறிய முடிகின்றது.

ஆக, சங்ககாலத்தில் ஒரு கைம்பெண்ணுக்கு இல்லாத மறுமண உரிமை இக்காலக் கைம்பெண்ணுக்கு உள்ளது என்பது அறியத் தக்கது. இது பெண்ணியம் அளித்த கொடை எனில் அது மிகையாகாது.

தற்காலத்தில் சமுதாய மரபை எதிர்க்கும் துணிவு பல பெண்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. கணவனுக்கும் தாங்கள் அணிந்து கொள்ளும் ஆடை, ஆபரணங்களுக்கும், பூவுக்கும் தொடர்பில்லை என்ற நிலையைப் பெண்கள் தங்கள் செயல்களால் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

சங்ககாலத்தில் பெண்களின் ஆடை, அணிகலன், குடும் பூ அணிந்து கொள்ளும் திலகம் எல்லாம் ஆணோடு தொடர்புபடுத்தி பெண்ணை மதிக்கத்தக்க ஒருத்தியாக அடையாளப்படுத்தியச் சின்னமாக அமைய அவை இருபதாம் நூற்றாண்டில் தூக்கியெறியப்பட்ட நிலை பெண், தன் மதிப்பிற்குத் தன் செயல்களே காரணம், அதில் ஆணுக்குப் பங்கு இல்லை என்று வெளிப்படுத்துவதை உணர முடிகின்றது. இது பெண்களுக்குப் பெண்ணியம் பெற்றுத் தந்த வெற்றி என்பது வெளிப்படை.

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைத் துணிந்து கண்டிக்கும் உரிமையைச் சங்க காலத்திலேயே தலைவியும் , அவள் தோழியும் பெற்றிருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. இது பெண்கள் தங்கள் உரிமைக்குத் தாங்களே குரல் கொடுத்த தன்மையை விளக்குகிறது. இது ஆடவர்க்கு எதிரான பெண்களின் எதிர்ப்புணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இந்த எதிர்ப்புக்கெல்லாம் அந்தத் தலைவன் அஞ்சியதாகவோ பரத்தமை ஒழுக்கத்தை விட்டு நீங்கியதாகவோ அறிய முடியவில்லை.

இன்றைய சமுதாயத்திலும் கல்வி, கேள்வி, பட்டம் என்ற நிலையெல்லாம் கடந்து ஆடவர் தம் மனைவியை விட்டு பிற பெண்டிரை விரும்பிச் சேரும் நிலையைச் சமுதாயத்தில் ஆங்காங்கே காண முடிகின்றது. ஆடவனின் இவ்வொழுக்கத்தை அவர்கள் தாமாகத் திருத்திக் கொண்டால் ஒழிய கல்வியாலோ, பட்டம் பதவியாலோ, யாராலும் மாற்ற முடியாது. இந்த ஒழுக்கக் குறைபாடு கற்றவர், கல்லாதவர், பணம்படைத்தவர், இல்லாதவர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் பரந்துபட்டுக் காணப்படுகிறது. இதற்கு முழுக்க முழுக்க ஆடவரே முக்கியக் காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. போகத்திற்காக மாற்றாள் கணவனைத் தன்வயப்படுத்தும் பெண்களும் பெருங்காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

எனவே இவ்வொழுக்கக் குறைபாடு சமுதாயத்திலிருந்து நீங்க வேண்டுமானால் ஆண், பெண் என்ற இருபாலரின் சுயக் கட்டுப்பாடும், கண்ணியத்தோடு வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வும் அவசியம் வேண்டத்தக்கது.

தற்காலக் கவிதைகள் பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்கு வறுமையே காரணம் என்று கூடிக் காட்டுகிறது. ஆனால் பெண்ணின் அடிப்படைத் தேவைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளச் சமுதாயத்தில் கண்ணியமான வழிகள் பல இருக்கும்போது பரத்தமை வாழ்வையே பெண்கள் இன்னும் மேற்கொண்டு வருவது வருந்தத்தக்கது.

சங்க காலத்தில் தலைவனும் தலைவியுமாகக் கூடி வாழும் குடும்பத்தில், வினைமேற் செல்லல் ஆடவர்க்குரிய கடமையாகக் கூறப்பட்டாலும் நடைமுறை வாழ்வில் பெண்டிரும் தம் உடல் நலத்திற்கும் நிலச் சூழலுக்கும் ஏற்ற வகையில் இயன்ற தொழில்களைச் செய்து வந்தனர் என்பதை இலக்கியங்கள் வழி காண முடிகின்றது.

தினைப்புனம் காத்தல், குறி சொல்லுதல், உழவுத் தொழில் செய்தல், மீன் உணக்கல், உப்பு விற்றல், கள்விற்றல், தயிர், மோர் விற்றல், கோழி வளர்த்தல், பூ விற்றல், நூல் நூற்றல், துணி துவைத்தல் முதலிய தொழில்களைப் பெண்கள் மேற்கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்திலோ பெண்கள் மேற்கண்டத் தொழில்களோடு மேலும் பல புதியத் தொழில்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தாங்கள் இல்லாத துறையே இல்லை என்று சொல்லுமளவிற்குச் சிறந்து விளங்குகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. எட்டுமறிவினில் ஆணுக்கு இங்கே பெண் இளைப்பில்லை என்ற பாரதியின் கனவை இன்றைய பெண்கள் நனவாக்கி விட்டார்கள். இது பெண்ணியத்திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி எனலாம்.

‘பெண்ணியம்’-சங்க காலம், தற்காலம் ஒப்பீடு என்ற ஆய்வின் மூலம் ஆய்வாளர் பின்வரும் கருத்துக்களை ஆய்வு முடிவுரையாக வெளியிடுகிறார்.

- ♦ சங்க காலத்தில் ஆணுக்கு கட்டுப்பட்டவளாகவே பெண் காணப்படுகின்றாள். தலைவன் தவறு செய்யும் போதெல்லாம் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் தலைவி, தலைவன் பரத்தையரை நாடிச் செல்லும் போது மட்டும் ஊடல் கொள்வது போல் படைக்கப்பட்டாலும் பின்னர் தலைவன் அன்பிற்கு ஏங்குபவளாகவே காணப்படுகிறாள். தலைவிக்காக வாதிடும் தோழியே பெண்ணின் உரிமைக்குக் குரல் எழுப்பும் பெண்மணியாகத் திகழ்வதை அறிய முடிகிறது. ஆகவே பெண்ணியம் என்ற சிந்தனை அரும்பு விட்ட நிலையில் சங்க காலத்தில் காணப்படுகிறது.
- ♦ தற்காலத்தில் பெண்ணின் உரிமையற்ற நிலையைக் கண்டு கொதித்தெழுந்த பல சமூகச் சிந்தனையாளர்களும், பெண்ணியவாதிகளும் பெண்ணினத்திற்கு அனைத்து உரிமையும் கிடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணலாயினர். அந்த எண்ணத்தின் வெளிப்பாடே பெண்ணிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சி நிலையாக கொள்ளலாம். ஆகவே பெண்ணியம் என்ற சிந்தனையாக்கம் சங்க காலத்தைக் காட்டிலும் தற்காலத்தில் மலர்ந்த நிலையில் காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.
- ♦ சங்க காலத்தில் இல்லறத்தைப் பேணும் மகளிர் கணவன், பிள்ளைகளைப் பேணுதல், சுற்றம் ஒம்புதல், விருந்தோம்பல் போன்ற குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே வலம் வருவதைக் காண முடிகின்றது. இந்த இல்லற வாழ்க்கையில் தமக்கும் உரிமை உள்ளது என்றோ, இல்லை என்றோ மகளிர் கவலைக்கொண்டதாகக் காண இயலவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் இல்லற வாழ்க்கையில் காணலாகும் மகளிர் தம்முடைய உரிமைக்காக ஏங்கும் நிலையையும், போராடும் நிலையையும் காண முடிகின்றது.

- ♦ சங்க காலத்தில் மகளிர் காதலிக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருந்ததோடு அவனுடன் உடன்போகும் உரிமையையும் பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது. மேலும் சாதி, மத வேறுபாடுகளைக் கடந்த காதலையும் சங்ககால இலக்கியங்களின் வழி உணர முடிகின்றது. ஆனால் தற்காலத்தில் பெண்கள் பல்வேறு உரிமைகளைப் பெற்றிருந்தாலும் காதல் என்று வருகின்ற பொழுது அதில் உரிமை இழந்தவர்களாகவே காட்சியளிக்கின்றனர்.
- ♦ சங்க காலத்தில் பெண் சிசுக்கொலை பற்றிய சான்றுகள் இடம்பெறவில்லையென்றாலும் ஒரே ஒரு பாடலில் மட்டும் மகளிர் கருவை அழித்தோர்க்கு நரகம் கிடைக்கும் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இதனால் சிசுக்கொலை இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அது பெண் சிசுக்கொலைதான் என்று சொல்ல வாய்ப்பில்லை. ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்திலோ சிசுக்கொலை என்றால் முழுக்க முழுக்கப் பெண் சிசுக்கொலையாகத்தான் காணப்படுகிறது. தற்காலத் தொடக்கத்தில் பெண் குழந்தையை அழிக்கும் செயல் தமிழகத்தில் வேருன்றியிருந்ததைக் கவிஞர்தம் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. அந்தக் கொடுமையான செயலை தடுக்கக்கூடிய வழிகளையும் கவிஞர்தம் கவிதைகள் சுட்டிக்காட்ட மறக்கவில்லை. இன்று இந்நிலை பரந்துபட்ட இந்நிலவுலகில் முற்றிலும் அழிந்து விட்டது என்று கூற முடியாவிட்டாலும் பெண்ணின் சிறப்பை இன்று உணர்ந்த சமுதாயமாகவே இச்சமுதாயம் காட்சியளிக்கின்றது. இது பெண்ணியத்திற்குக் கிடைத்துவரும் வெற்றி எனலாம்.
- ♦ தங்கள் உரிமைகளை எதிர்த்து கேட்கின்ற சமுதாயமாகவோ அல்லது உரிமைகளை இழந்து விட்டோமே என்று வருந்துகின்ற சமுதாயமாகவோ பெண் சமுதாயம் சங்ககாலத்தில் காட்சியளிக்கவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் உரிமையிழந்த இப்பெண்களின் நிலைகளுக்காக போராடும் பெண்ணிவாதிகளையும் அப்பெண்ணியவாதிகளின் தூண்டுதலினால் தங்கள் உரிமையைக் கேட்கத் துணிந்த பெண்களையும் காண முடிகின்றது.
- ♦ சங்ககாலத்தில் பெண்களுக்காகச் சமுதாயம் குரல் கொடுத்ததாக அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தலைவன் பரத்தையரிடம் தொடர்பு கொள்ளும் போதும், தலைவியைக் கால நீட்டிப்புடன் பார்க்க வரும்போதும் தலைவனிடம் தோழி தலைவிக்காகப் போராடும் நிலையை உணர முடிகின்றது. இங்குத் தோழி சமுதாயத்தின் ஒரு பிரதிநிதியாகக் காணப்படுகிறாள். எனவே பெண்ணியத்திற்காகப் போராடுவதில் தோழியின் மூலம் சமுதாயமும் மெல்ல மெல்ல ஈடுபட்டதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்திலோ

பெண்ணியவாதிகளின் இடையறாத போராட்டத்தின் எதிரொலியாகப் பெண்களின் உரிமையைச் சமுதாயத்தின் பல படிநிலைகளில் நம்மால் காண முடிகின்றது.

- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் ஆடவரை எதிர்த்துச் செயல்பட்டதாக அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் இந்நிலை மாறி தங்களின் உரிமையைப் பெற ஆடவரை எதிர்த்து நிற்கின்ற நிலையைக் காணமுடிகின்றது.
- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிமை இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் கவிஞர்கள் பலரும் பெண்களின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பிரதிநிதிகளாகக் காணப்படுகிறார்கள்.
- ♦ சங்க காலத்தில் தலைவன் பரத்தையரை நாடும்போது தலைவி ஊடல் கொள்ளுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. ஆனால் அந்த ஊடலையும் சற்று நேரத்தில் மறந்து தலைவனுடன் ஒன்று சேர விரும்பும் தலைவியையே சங்க இலக்கியங்களின் வழி உணரமுடிகின்றது. தலைவியின் ஊடலால் தலைவன் திருந்தியதாகவோ, வருந்தியதாகவோ, சங்கப்பாடல்கள் மூலம் அறிய முடியவில்லை. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் தவறு செய்யும் கணவனைச் சாடும் பெண்களின் நிலையைக் கவிஞர்தம் கவிதைகளின் வழியாக உணர்த்துவதை அறிய முடிகிறது. கணவன் திருந்தவில்லையென்றால் அவன் உறவை துண்டித்துக் கொள்ளத் துடிக்கும் பெண்களையும் இன்றைய சமுதாயத்தில் காணமுடிகின்றது.
- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்வீட்டார்க்கு ஆண்வீட்டார் தட்சணைக் கொடுத்துப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் நிலையை அக்கால இலக்கியங்களின் வழி உணர முடிகின்றது. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் இந்த முறை தலைகீழாகி ஆண்வீட்டாரின் வரதட்சணைக் கொடுமையால் பாதிக்கப்படும் பெண்களின் நிலையையும், அப்பெண்களைப் பெற்ற பெற்றோர்களின் நிலையையும் இன்றைய கவிதைகள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இதற்காகத் தொடர்ந்து பெண்ணியவாதிகள் குரல் கொடுத்து வருவதையும் இன்றைய கவிதைகள் வழி அறியலாம். இதில் பெண் சமுதாயம் இன்னும் முழு வெற்றி பெறவில்லையென்றாலும் அந்த வெற்றியின் இலக்கை அடையும் காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லை என்பதும் உண்மை.
- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு வீட்டை விட்டு வெளியே வருவதற்கு உரிமை இருந்தாலும், குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே அந்த உரிமை இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி உணர முடிகின்றது. ஆனால் தற்காலச்

சமுதாயத்திலோ தொடக்கத்தில் பெண்களுக்கு வீட்டை விட்டு வெளியே செல்ல மறுக்கப்பட்டிருந்த உரிமையும் அதனை எதிர்த்து பல சமூக ஆர்வலர்களும், கவிஞர்களும் குரல் கொடுத்ததன் விளைவாக மீட்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு உள்நாட்டில் மட்டுமில்லாமல், வெளிநாடுகளுக்கும் கல்வி மற்றும் பணிகளுக்காகப் பெண் தனித்துச் சென்று வெற்றியோடு செயல்படும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது. இஃது பெண்களுக்குப் பெண்ணியம் அளித்த பெரும்பேறு எனலாம்.

- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் இல்லறப்பெண்டிர்க்கு என்று பல கடமைகளை வலியுறுத்தப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. கணவனைப் பேணுதல், பிள்ளைகளைப் பேணுதல், அடசில் வன்மை, விருந்தோம்பல் போன்றவையெல்லாம் இல்லறப் பெண்கள் ஆற்ற வேண்டிய முக்கியக் கடமைகளாகப் போற்றப்பட்டன. ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்திலும் பெண்களுக்குரிய அதே இல்லறக் கடமைகளோடு அலுவலகப் பணிகளும் இணைந்து பெண்களின் பணிச்சுமை கூடி உள்ளதை இன்றைய கவிதைகள் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.
- ♦ சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் சில இடங்களில் உரிமை பெற்றும் பல இடங்களில் உரிமை இழந்தும் காணப்பட்டாலும் பெண்களுக்கான மதிப்பு வீட்டிலும் நாட்டிலும் குறையாமல் பெண்கள் பெருமதிப்புக் குரியவர்களாகவே சங்ககாலத்தில் நடத்தப்பட்டனர். ஆனால் தற்காலச் சமுதாயத்தில் ஆரம்ப காலக் கட்டத்தில் பெண்கள் வீட்டிலும், நாட்டிலும் தம் மதிப்பினை இழந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். பெண்களின் இந்த இழிநிலையைக் கண்ட சான்றோர்கள் இதனைக் கடுமையாகச் சாடத் தொடங்கினார்கள். இவர்களின் இவ்வெழுச்சியே இன்று காணப்படும் பெண்களின் வளர்ச்சி நிலை என்று கூறலாம். இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்கள் பங்கேற்காத துறையே இல்லை என்று கூறுமளவிற்குத் தக்க உரிமையையும் மதிப்பினையும் பெண்கள் பெற்றுத் திகழ்கின்றார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

இங்ஙனம் பெண்கள் உரிமையும் பெருமையும் அடைவதற்குப் பல கடினமான பாதைகளைக் கடந்து வந்துள்ளதை ஆய்வாளர் தம் ஆய்வேடு வெளிப்படுத்துகிறது.

சமூக ஆர்வலர்களும், பெண்ணியவாதிகளும் போராடி வாங்கித் தந்த இப்பெண்ணுரிமையைப் பெண்கள் சரியான பாதையை நோக்கிப் பயன்படுத்த வேண்டும். தம் பயணத்திலிருந்து பாதை மாறிச் செல்லும் பெண்களை நெறிப்படுத்தும் வகையில் இனி பெண்ணிய வாதிகளின் தொண்டு அமைய வேண்டும். அத்தகு உள்ளடக்கங்களைத் தாங்கும் கவிதைகள் இனி வெளிவர வேண்டும்.

பெண்ணியம் என்பது ஆணின் எல்லாச் செயல்களுக்கும் கொடி பிடிப்பது அன்று. குடும்ப அமைதிக்கு ஒவ்வாத சமுதாய நலனுக்கு ஒவ்வாத செயல்களை ஓர் ஆடவன் செய்தாலோ அல்லது ஒரு பெண் செய்தாலோ அவர்களின் செயல்களுக்கு எதிராகப் போராடி அமைதியான குடும்பத்தையும் ஆற்றல் மிக்கச் சமுதாயத்தையும் உருவாக்குவதே பெண்ணியமாக அமைய வேண்டும்.

ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் 'மனிதர்கள்' என்ற உணர்வோடு ஆணும் பெண்ணும் மனித நேயத்தோடு இணைந்து வாழும் இல்லறத்தை, சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே இனி எதிர்காலத்தில் நமக்குத் தேவையான 'பெண்ணியம்' ஆகும்.

அத்தகு பெண்ணியத்தை உருவாக்க அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவோம். வெற்றி நம் பாதையில்.

வருங்கால ஆய்வாளர்களுக்கு

- ♦ நீதி இலக்கியங்களில் பெண்ணியம்.
- ♦ காப்பிய இலக்கியங்களில் பெண்ணியம்.
- ♦ பக்தி இலக்கியங்களில் பெண்ணியம்.
- ♦ சிற்றிலக்கியங்களில் பெண்ணியம்.

என்ற தலைப்புகளில் ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

முன்னுரை

இருபது – இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுகளில் பெண்களைத் தலை நிமிர்ந்து வாழச் செய்த பெண்ணியம் ‘பெண்’ உலகில் பெருஞ்சாதனையாகத் திகழ்கிறது. அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு? என்றிருந்த நிலையை மாற்றி, மங்கையர் கல்வி கற்று, வாழ்க்கையின் எல்லாத் தளங்களிலும் ஆடவருக்கு நிகராகச் செயல்பட்டு முன்னேறி வருகின்ற சூழலுக்கு வித்திட்டது பெண்ணியம் ஆகும்.

ஒரு நாட்டினுடைய வரலாற்றையும், மக்களுடைய வரலாற்றையும் காண உதவுவது அந்நாட்டின் இலக்கியம். அந்த வகையில் தமிழில் சிறப்புற்று விளங்கும் சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழர் வாழ்வியலைச் சித்தரிக்கும் பெட்டகமாக விளங்குகிறது.

சங்க இலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை முதலிய இலக்கியங்கள் சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையை எடுத்துக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. அதில் பண்டைய மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளனர். இந்நிலையில் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய், கைம்பெண், பரத்தையர், விறலி போன்ற பெண்களின் வாழ்க்கை வழி வெளிப்படும் பெண்ணியம் குறித்தும் இருபது, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகள் வழி வெளிப்படும் பெண்களின் வாழ்க்கை முறை மற்றும் பெண்ணியம் குறித்தும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வகையில் இவ்வாய்வேடு அமைகிறது.

சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இலக்கியங்களும், இலக்கிய வடிவங்களும் மாற்றம் பெறுகின்றன. அத்தகைய மாற்றத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவம் தான் புதுக்கவிதை.

மனிதனின் அனுபவங்கள் வெளிவர கவிதை உறுதுணையாக யிருக்கின்றது. தன்னுடைய அறிவுக்கும், உணர்வுக்கும் பொருந்திய தன்மையில் உள்ளத்தின் உணர்வை செதுக்க கவிதைகள் அடிகோலின.

புதுக்கவிதைகள் இலக்கணம், மரபு என்னும் தடைகளை உடைத்துக் கொண்டு நவீனப் போக்கில் கல்வியுரிமை, சமத்துவம், சுதந்திரம் போன்ற பல எழுச்சிகளின் வழியே எரிகின்ற கனலாக வெளிப்பட்டன.

பெண்கள் அடிமைத் தளத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை முன் வைத்து பல அறிஞர்களும், சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகளும், படைப்பாளர்களும், போராட்டக் குரல் கொடுக்கும் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் அவலங்களை 20, 21ஆம் நூற்றாண்டு கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளின் வழி

வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அக்கவிதைகள் வழி வெளிப்படும் மகளிர் நிலை குறித்து ஆராய்வதும் இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலக்கியம் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து பெண்ணியம் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் பேசப்பட்டாலும் நவீன இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கத்தில் தான் பெண்ணியம் குறித்தக் கருத்துகள் முதன்மைப் பெற்றுள்ளன. இந்நிலையில் சங்க இலக்கியத்தில் காணலாகும் பெண்களின் கடமை உணர்வு, நாட்டுப்பற்று, பொறுப்புணர்வு, சுற்றம் ஒம்புதல், காதல், அரசியல் போன்ற பன்முக நோக்குகளைத் தற்காலப் பெண்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வகையில் ஆய்வு அமைகிறது.

தொடக்கத்தில் தாய் வழிச் சமூகமாக இருந்து பின்னர் தந்தை வழிச் சமூகமாக மாறியதால் கல்விமறுப்பு, வரதட்சணைக் கொடுமை, முதிர்க்கன்னிமை, குடும்பப் பணிச்சுமை, பாலியல் சுரண்டல் போன்ற பல வன்மங்களால் பாதிக்கப்படும் பெண்களின் நிலைகளை 20, 21 ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதோடு சங்கப் பாடல்களில் வெளிப்படும் பெண்ணிய உணர்வினை, தற்காலக் கவிதைகளில் வெளிப்படும் பெண்ணிய உணர்வோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகின்றது.

ஆய்வுத் தலைப்பு

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் உரிமை பெற்றும், உரிமை இழந்தும் இருந்த இரண்டு வகையான நிலைகளை சங்கப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. உரிமை இழந்து காணப்பட்ட பெண்களுக்காக அக்கால சமுதாயத்தில் குரல் கொடுக்க பெண்ணியவாதிகள் இருந்தனரா? அல்லது பாதிக்கப்பட்ட பெண்களே தங்களுக்காக குரல் கொடுத்தனரா? என்பதை ஆராயும் போக்கில் ஆய்வு அமைவதோடு சங்க காலப் பெண்ணியத்தைத் தற்காலப் பெண்ணியத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வகையில் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

மேலும் தற்காலத்தில் பெண் விடுதலைக்காகவும், பெண் உரிமைக்காகவும் பெண்பாற் புலவர்களும், ஆண்பாற் புலவர்களும் குரல் கொடுத்து இன்று பெண் சமுதாயம் வளர்ச்சி நிலையை எட்டியுள்ளது என்பது வெள்ளிடைமலை. ஆனால் விடுதலையும் உரிமையும் பெற்ற பெண் சமுதாயம் தங்களுக்கான சுதந்திரத்தைச் சரியான பாதையில் பயன்படுத்துகின்றதா? என்ற வினாவின் வெளிப்பாடே ஆய்வாளர் இத்தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான காரணமாகும்.

ஆய்வுப் பரப்பும் ஆதாரங்களும்

சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை நூல்களும், பத்துப்பாட்டு நூல்களும், 20, 21 நூற்றாண்டு தமிழ்க் கவிதைகளும் ஆய்வுப் பரப்பாக அமைகின்றன.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

ச.மெய்யப்பன் உரை எழுதிய தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், கோவிலூர் மடாலயப் பதிப்பகம் பதிப்பித்த சங்க இலக்கிய நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்ற நூல்களும் பத்துப் பாட்டு நூல்களான திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை என்ற நூல்களும் முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. மேலும்

இருபது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களால் பாடப்பட்டப் பாடல்களுள் “பெண்ணியம்” தொடர்பாக அமைந்த கவிதைகளும் முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. தற்காலக் கவிஞர்களுள் ஆய்வாளரால் ஆய்விடப்பெற்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கவிஞர்களும்—அன்னார் தம் படைப்புகளும் பின்வருமாறு:

- ♦ பாரதியார் – பாரதியார் கவிதைகள்
- ♦ பாரதிதாசன் – பாரதிதாசன் கவிதைகள்
- ♦ கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை – மலரும் மாலையும், மருமக்கள் வழி மான்மியம்
- ♦ நாமக்கல் கவிஞர் – நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்
- ♦ வைரமுத்து – இன்னொரு தேசிய கீதம், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல
- ♦ பா. விஜய் – அடுத்த அக்னிப் பிரவேசம், வானவில் பூங்கா
- ♦ பழநி பாரதி – புறாக்கள் மறைந்த இரவு, வெளிநடப்பு
- ♦ மு. மேத்தா – அவர்கள் வருகிறார்கள், ஊர்வலம், காத்திருந்த காற்று
- ♦ வாலி – வாரந்தோறும் வாலி
- ♦ ரெ. கலைசேகரன் – பழயசோறு
- ♦ சிற்பி – மௌன மயக்கங்கள், நிலவுப் பூ, சர்ப்பயாகம்
- ♦ புகழேந்தி – ஒரு கையெழுத்தில்லாத கடிதம்
- ♦ மீரா – கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்
- ♦ கு. கணேசன் – கவிதை கவிதையே
- ♦ மலர்மகன் – தாராபாரதி கவிதைகள்

- ♦ வெங்கடேச ரவி – இருட்டில் தொலைத்த வெளிச்சங்கள்
- ♦ அப்துல் ரகுமான் – சொந்தச் சிறைகள், ஆலாபனை, பால்வீதி
- ♦ அரங்க ராசன் – ஓர் அழகை ஆதரவு தேடுகிறது
- ♦ ஜீவானந்தம், ப. – பெண்ணுரிமை கீதங்கள்
- ♦ நா. மூர்த்தி – இவளே ஓர் இரங்கற்பா
- ♦ தளவை இளங்குமரன் – ஞானப்பலா
- ♦ மலையரசு – ஓசை நிறைந்த பயணம்
- ♦ மேமன் கவி – இவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்
- ♦ பொன்மணி வைரமுத்து – பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள்
- ♦ ஜெ. செல்வ குமாரி – பெண்ணியம் பேசுகிறேன்
- ♦ தாமரை – ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்
- ♦ கனிமொழி – கருவறை வாசனை
- ♦ நிர்மலா சுரேஷ் – பாலவனப் பெளர்ணமிகள்
- ♦ ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி – கடவுளின் கடைசி நாள், நான் வல்லினம்
- ♦ சல்மா – ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும்
- ♦ வெண்ணிலா – இசைக் குறிப்புகள் நிறையும் மைதானம்
- ♦ வத்ஸலா – சுயம்
- ♦ பொன் சுதா – மழையின் சுவடுகள்
- ♦ சுகந்தி சுப்ரமணியன் – மீண்டெழுதலின் ரகசியம்
- ♦ திலகபாமா – சூரியனுக்கும் கிழக்கே
- ♦ சங்கரி – சொல்லாத சேதிகள்
- ♦ இளம்பிறை – முதல் மனுசி
- ♦ சித்ரா – வெளுக்கப் பார்க்கும் கிழக்கு
- ♦ க.சத்தியபிரியா – காற்றினிலே, புதுச்சிறகு
- ♦ சந்தியா – சூரியக்காற்று

என்பன முதன்மை ஆதாரங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

துணைமை ஆதாரம்

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு மற்றும் 20, 21ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகள் குறித்த ஆய்வு நூல்கள், ஆய்வேடுகள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் போன்றவை ஆய்விற்குத் துணைமை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

சங்க கால மற்றும் தற்கால மகளிரின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை ஏற்புடைச் சான்றுகளின் துணை கொண்டு விளக்கும் வகையில் விளக்க முறை ஆய்வு பின்பற்றப்படுகின்றது.

மேலும் சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் 20, 21ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகளினின்று தொகுக்கப்பட்டத் தரவுகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் வகையில் ஒப்பீட்டு ஆய்வு அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்படுகிறது.

ஆய்வுப் பயன்

சங்க இலக்கியம் மற்றும் 20, 21 ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகளின் வாயிலாக பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவும் சமுதாயத்தில் பெண்கள் உரிமை பெற்றும், உரிமை இழந்தும் நிற்கின்ற நிலையைச் சுட்டுகின்றன. அடிமைப்பட்டிருந்த பெண் சமூகமானது பல சீர்திருத்த வாதிகளின் கடும் முயற்சியால் விடுதலைப் பெற்று வருகின்றது. ஆனாலும் இன்னும் பல பெண்கள் அவ்வாறான வாய்ப்பை இன்றும் பெறாமல் உள்ளனர் என்பதை உணர்த்துவதோடு விடுதலைப் பெற்ற பெண் சமூகம் தம் நிலையை உணர்ந்து சரியான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதை பெண்களுக்கு உணர்த்துவதும் இவ்வாய்வின் பயனாக விளங்குகின்றது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

பெண்களின் நிலை தொடர்பாக பல்வேறு கோணங்களில் இதுவரை ஆய்வேடுகள், கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் நூல் வடிவிலும் ஆய்வுகள் அறிஞர் பெருமக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவையாவன,

ஆய்வேடுகள்

‘பெண்ணிய நோக்கில் பெண் தன் வரலாற்றுப் பதிவுகள்’ என்ற தலைப்பில் ஆரோக்கிய ஜெயசீலி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, ‘பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் ஓர் ஆய்வு’ என்ற தலைப்பில் தா. தேவி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, ‘சங்க கால மகளிர் வாழ்வியல்’ என்ற தலைப்பில் க.திலகவதி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, ‘சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர்’ என்ற தலைப்பில் கே.பி. அழகம்மை அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, ‘சங்க இலக்கியத்தில் முல்லை நில மகளிர்’ என்ற தலைப்பில் ஆ.கௌசல்யா அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, ‘சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித

உறவுகள்' என்ற தலைப்பில் அ. தட்சிணாமூர்த்தி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, 'சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் சமுதாயச் சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பில் சு. சதாசிவம் அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, சங்க இலக்கியத்தில் மருத நில மகளிர்' என்ற தலைப்பில் ம. விஜயலக்ஷ்மி அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, 'சங்க இலக்கியத்தில் பெண் பதிவுகள்' என்ற தலைப்பில் கு. சுப்புதாய் அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, 'புதுக்கவிதைகளில் பெண்பாற் பிரச்சினைகள்' என்ற தலைப்பில் சு. பகவத் சிங் அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, 'புதுக்கவிதையில் பெண்கள்' என்ற தலைப்பில் கே.இரா. கமலா அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, 'தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணுரிமை' என்ற தலைப்பில் மா. செல்வ கணபதி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு போன்றன யாவும் சங்க காலம் மற்றும் தற்காலப் பெண்கள் குறித்த ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் மற்றும் முனைவர்பட்ட ஆய்வேடுகளாகும்.

கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்

அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகம் நடத்திய 'பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள்' என்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள், அன்னை வேளாங்கன்னி மகளிர் கல்லூரி நடத்திய 'இலக்கியத்தில் பெண்ணியம்' என்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள், ஸ்ரீ கன்யகா பரமேஸ்வரி மகளிர் கல்லூரி நடத்திய 'பெண்ணியச் சிந்தனைப் போக்குகள்' என்ற கருத்தரங்க கட்டுரைகள், இந்துக் கல்லூரி நடத்திய 'தற்கால இலக்கியங்களில் மகளிர் சிந்தனை' என்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் ஆகியனயாவும் பெண்ணியம் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ள கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்.

திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்

'பெண்ணெனும் படைப்பு' என்ற தலைப்பில் டாக்டர் க.பஞ்சாங்கம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட திறனாய்வு நூல், 'தொழுதகை மடந்தையர்' என்ற தலைப்பில் மா. சின்னு அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட திறனாய்வு நூல், 'சமூகச் சுவடுகள்' என்ற தலைப்பில் லெனின் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டத் திறனாய்வு நூல், 'இலக்கியச் சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பில் இரா. காசிராஜன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட திறனாய்வு நூல் போன்றனயாவும் பெண்கள் தொடர்பாக வெளிவந்துள்ள திறனாய்வு நூல்கள் ஆகும்.

நூல்கள்

'பெண்களின் சுவடுகள்' என்ற நூலை எழுதிய சச்சிதானந்தம், 'பத்தினித் தெய்வங்களும் பரத்தையர் வீதிகளும்' என்ற நூலை எழுதிய க. பிரேமா அருணாசலம்,

‘பெண்ணெனும் படைப்பு’ என்ற நூலை எழுதிய க. பஞ்சாங்கம், ‘பெண் நேற்று – இன்று – நாளை’ என்ற நூலை எழுதிய தாயம்மாள் அறவாணன், ‘சங்க இலக்கியத்தில் தோழி’ என்னும் நூலை வழங்கிய சரளா இராசகோபாலன், ‘சங்க காலக் குடும்பம்’ என்னும் நூலை வழங்கிய பெ. மாதையன், ‘பெண்ணிய அணுகுமுறைகள்’ என்ற நூலை எழுதிய இரா. பிரேமா, ‘பெண்ணுரிமை சில பார்வைகள்’ என்ற நூலை எழுதிய மைதிலி சிவராமன், ‘தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணியம்’ என்ற நூலை எழுதிய போ. மணிவண்ணன் போன்றோரும் இவ்வாய்விற்கு வழி வகுத்த முன்னோடிகள் ஆவர்.

மேற்கண்ட ஆய்வேடுகளும், ஆய்வு நூல்களும் சங்க கால மகளிர் மற்றும் தற்கால மகளிர் வாழ்வு நிலையை ஒப்பிட்டு அவற்றின் மூலம் வெளிப்படும் பெண்ணியம் குறித்து ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை ஆய்வாளரின் உள்ளத்தில் விதைத்தது. பெண்ணிய உணர்வு சங்க காலத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும், தற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதா என்பதை ஆராய்வதோடு, பெண்ணியச் சிந்தனை இன்னும் மேற்கொள்ள வேண்டிய தொடர் பயணம் குறித்தும் ஆராய வேண்டும் என்ற வேட்கையின் வெளிப்பாடே பெண்ணியம் – சங்க காலம், தற்காலம் ஓர் ஒப்பீடு என்ற தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தற்கான காரணமாகும்.

கருதுகோள்கள்

- ♦ பெண்களுக்கு கல்வியில் உரிமை இருந்தது என்று அறிய இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ இல்லறம் ஒம்பும் மகளிர் உரிமை பெற்று இருந்தனர் என்று கருத இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ மகளிர் காதலிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனரா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண் சிகக்கொலை குறித்து அறிய இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளைத் தாங்களே சமுதாயத்திற்கு எடுத்துரைத்தனர் என்று கருத இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண்களுக்கான உரிமைகளை சமுதாயம் வலியுறுத்திப் பேசியது என்று கருத இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண்கள் ஆடவரை எதிர்த்து நிற்கும் நிலை இருந்தது என்று அறிய இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ தன் உணர்வை பிறர் அறிய வெளிப்படுத்தும் நிலை பெண்களுக்கு இருந்தது என்று அறிய இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ தன் கணவனைக் கண்டித்துத் திருத்தும் உரிமை பெண்களுக்கு இருந்தது என்று கூற இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்

- ♦ வரதட்சணை முறை / கொடுமை இருந்தது என்று கருத இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ வீட்டை விட்டு வெளியே வரும் உரிமை பெண்களுக்கு இருந்தது என்று அறிய இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண்களுக்கான பல்வேறு கடமைகள் சமுதாயத்தால் வலியுறுத்தப்பட்டன என்று கூற இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்
- ♦ பெண்கள் வீட்டிலும், நாட்டிலும் மதிக்கப்பட்டார்கள் என்று கருத இடமுண்டா என்று ஆராய்தல்

ஆய்வேட்டின் கட்டமைப்பு

இயல் ஒன்று - பெண்ணியம் ஓர் அறிமுகம்

முன்னுரை

பெண்ணியம் – அகராதி தரும் விளக்கம், சொல்லாட்சி அறிஞர் தம் விளக்கம், வரையறை, வகைகள்

பெண்ணியம் – தோற்றமும் வளர்ச்சியும், மேலை நாட்டுப் பெண்ணியம், இந்தியப் பெண்ணியம், தமிழ்நாட்டு பெண்ணியம்

பெண்களும் சட்டங்களும்

தொகுப்புரை

இயல் இரண்டு - தமிழ் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் மகளிர் நிலை

முன்னுரை

தொல்காப்பியத்தில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

சங்கஇலக்கியத்தில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பெண்கள் நிலையும் – பெண்ணியமும்

காப்பியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

பக்தி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

சிறுநிலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

ஊடகத்தில் மகளிர் நிலையும் பெண்ணியமும்

தொகுப்புரை

இயல் மூன்று - சங்க கால மகளிரின் வாழ்க்கை நிலை

முன்னுரை

சங்கம்- சொற்பொருள் விளக்கம்

சங்ககாலம்-வரையறை

சங்ககால இலக்கியங்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு நிலைப் பெயர்கள்

பெண்மையின் பண்பு நலன்கள்

பெண்ணழகம் பெருங்குணமும்

சங்க கால மகளிரின் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை

சங்க இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

இல்லறத்தில் பெண்கள் நிலை

அ. கணவனைப் பேணுதல்

ஆ. பிள்ளைகளைப் பேணுதல்

இ. இல்லறக் கடமைகள்

கைம்மை நிலை

பரத்தையர் நிலை

சங்ககால மகளிரின் கல்வி நிலை

சங்ககால மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

சங்ககால மகளிரின் தொழில்கள்

சங்ககால மகளிரின் வீரம்

சங்ககால மகளிரின் கலைகள்

சங்ககால மகளிரின் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள்

சங்ககால மகளிரின் இறைவழிபாடும் நோன்புகளும்

தொகுப்புரை

இயல் நான்கு-20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

முன்னுரை

கவிதையின் இலக்கணம்

புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கம்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு முறைப் பெயர்கள்

தற்காலப் பெண்களின் பண்பு நலன்

தற்காலப் பெண்களின் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை
தற்கால இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

20, 21ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகளில் காணலாகும் மகளிரின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள்

- அ. பெண் சிசுக்கொலை
- ஆ. கல்வியின்மையால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்
- இ. திருமணத்தால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்
- ஈ. இல்லறக் கடமைகளும் அவற்றின் சிக்கல்களும்
- உ. கணவனை இழந்த மகளிர் நிலை
- ஊ. சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மகளிர் நிலை
- எ. நெறி பிறழ்ந்த மகளிர் நிலை

தற்காலப் பெண்களின் வீரம்
தற்காலப் பெண்களின் விளையாட்டுக்கள்
தற்கால மகளிரின் கலைத்திறன்
நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள்
தொகுப்புரை

இயல் ஐந்து - பெண்ணியம்-சங்க காலம், தற்காலம், ஒப்பீடு

முன்னுரை
கல்வி - அன்றும் இன்றும்
காதல் - அன்றும் இன்றும்
வரதட்சணை - அன்றும் இன்றும்
கற்பு - அன்றும் இன்றும்
திருமணம் - அன்றும் இன்றும்
இல்லற வாழ்க்கையில் மகளிர் நிலை - அன்றும் இன்றும்
பெண் சிசுக் கொலை - அன்றும் இன்றும்
கைம்மை நிலை - அன்றும் இன்றும்
பரத்தையர் நிலை - அன்றும் இன்றும்
மகளிர் பணிபுரியும் தொழில்கள் - அன்றும் இன்றும்
தொகுப்புரை

முடிவுரை

துணை நூற்பட்டியல்
பின்னிணைப்புகள்

கா.அ. நந்தினி,
ஆய்வாளர்,
தமிழ்த்துறை
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை-600 004.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

பெண்ணியம் - சங்ககாலம், தற்காலம் ஓர் ஒப்பீடு என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டப்பேற்றிற்காகத் தமிழ்த்துறையில் முனைவர் அ.இராசேசுவரி அவர்களின் நெறியாள்கையின் கீழ் பகுதி நேர மாணவியாகச் செயல்பட்டு செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வு எனது சொந்த முயற்சியில் உருவானதாகும். இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆய்வுப் பட்டத்திற்கும் இவ்வாய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் இத்தலைப்பில் வேறு எவரும் ஆய்வு நிகழ்த்தவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

இடம் : சென்னை-600 004.

நாள் :

(கா.அ. நந்தினி)

ஆய்வாளர்

நன்றியுரை

முனைவர் பட்ட ஆய்வினைச் செய்ய என்னை இயக்கிய இறையருளுக்கு வார்த்தையில் அடங்கா நன்றியை உளம் கனிந்து உரித்தாக்குகிறேன்.

இராணிமேரி கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு நிகழ்த்த அனுமதியளித்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நன்றி.

இராணி மேரி கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்ள வாய்ப்பளித்த கல்லூரி முதல்வர் முனைவர் ராஜ சுலோச்சனா, M.Sc., M.Phil, B.Ed., Ph.D., அவர்களுக்கும், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் (திருமதி) N.கலைவாணி M.A., M.Phil, B.Ed., Ph.D., அவர்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இராணி மேரி கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராகச் சேர்ந்து பயிலுவதற்கு எனக்கு ஒப்புதல் தெரிவித்து, ஆய்வு முழுமை பெறுவதற்கான அனைத்து வழி வகைகளையும் எடுத்துக்காட்டி செயல்பட வைத்த ஆய்வு நெறியாளரும், தமிழ்த்துறை இணைப் பேராசிரியருமான (ஓய்வு) முனைவர் (திருமதி) அ. இராசேசுவரி, M.A., M.Phil, M.Ed., Ph.D. அவர்களுக்கும் எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

செல்லம்மாள் கல்லூரியில் இருந்து ஓய்வுப் பெற்றாலும் இன்றும் எனக்காக தம் அன்பினை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் முனைவர் (திருமதி) என். உமா, M.A., M.Phil, Ph.D. அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வு முழுமைப் பெற வாழ்த்தி நல்லுறை நல்கிய டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். ஜானகி கல்லூரியின் முதல்வர் முனைவர் (திருமதி) மணிமேகலை அவர்களுக்கும், முனைவர் (திருமதி) லக்ஷ்மி பாலாஜி அவர்களுக்கும், முனைவர் (திருமதி) சாந்தி லக்ஷ்மி அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்வு நல்ல வண்ணம் அமைந்திட அறிவுரை பலக்கூறி வாழ்த்திய டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். ஜானகி கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் (திருமதி) அபிதா சபாபதி, M.A., M.Phil, Ph.D. அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் உயர்ந்து நிற்பதற்கான அடிப்படைக் கல்விச் செல்வத்தை அளித்து என்னுடைய ஒவ்வொரு செயல்களிலும் எனக்கு ஊக்கமளித்து வாழ்த்தும் எனதருமை பெற்றோர் கா. அன்பழகன், அ.சுலோச்சனா, அண்ணன் கா.அ.லோகநாதன் அவர்களுக்கும், என் உளங்கனிந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

என் வாழ்க்கை பந்தத்தில் மட்டுமல்ல என் முன்னேற்றப் பாதையிலும் என்னுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட என் கணவர் அ.சதீஷ்குமார், எனதருமை மகன் ச.தருண், மகள் ச. கனிஷ்கா அவர்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இவ்வாய்வு செம்மையாக முழுமை பெறுவதற்கு எனக்கு ஊக்கமளித்த என் குடும்பத்தார் ஆனந்தன், மல்லிகா, செந்தில் குமார், பவானி, வர்ஷா, நித்திக்ஷா, செல்வநாதன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்விற்கு தேவையான உதவிகளைப் புரிந்து என்னை ஊக்குவித்த
என் அன்புத் தோழிகள், த.மலையரசி, லக்ஷ்மி, தேன்மொழி, வெ.கல்பனா,
க.சத்தியப்பிரியா, உமா, சர்மிளா ஆகியோருக்கும் என் நன்றியை
காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

ஆய்விற்கு தேவையான குறிப்புகள் பெற உதவிய கல்லூரி
நூலகத்திற்கும், கன்னிமாரா நூலகத்திற்கும், அடையார் கிளை
நூலகத்திற்கும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன நூலகத்திற்கும் மற்றும்
அறிஞர் அண்ணா நூலகத்திற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

ஏட்டில் உள்ள கருத்துக்களைக் கணிப்பொறியில் கொண்டு
ஆய்வேடாக செம்மையுற வடித்துத் தந்த ஸ்ரீ அர்ஜுன்செல்லம் வரைகலை,
நிறுவனத்தார் அ. சுபாஷ் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
தொல்.பொருள்.	-	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
தொல்.கற்.	-	தொல்காப்பியம் கற்பியல்
தொல்.கள.	-	தொல்காப்பியம் களவியல்
அகத்.	-	அகத்திணையியல்
புறத்.	-	புறத்திணையியல்
நற்.	-	நற்றிணை
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
ஐங்.	-	ஐங்குறுநூறு
கலி.	-	கலித்தொகை
அகம்.	-	அகநானூறு
புறம்.	-	புறநானூறு
பதிற்று.	-	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	-	பரிபாடல்
முருகு.	-	திருமுருகாற்றுப்படை
பொருநர்.	-	பொருநராற்றுப்படை
சிறுபா.	-	சிறுபாணாற்றுப்படை
பெரும்பா.	-	பெரும்பாணாற்றுப்படை
மலை.	-	மலைபடுகடாம்
முல்லை.	-	முல்லைப்பாட்டு
பட்டின.	-	பட்டினப்பாலை

குறிஞ்சி.	-	குறிஞ்சிப்பாட்டு
நெடுநல்.	-	நெடுநல்வாடை
மதுரை.	-	மதுரைக்காஞ்சி
குறள்.	-	திருக்குறள்
நாலடி.	-	நாலடியார்
நான்மணி.	-	நான்மணிக்கடிகை
சிறு.மூ.	-	சிறுபஞ்சமூலம்
ஏலா.	-	ஏலாதி
திரிக.	-	திரிகடுகம்
பழ.நா.	-	பழமொழி நானூறு
சிலம்பு.	-	சிலப்பதிகாரம்
மணி.	-	மணிமேகலை
சீவக.	-	சீவகசிந்தாமணி
வளையா.	-	வளையாபதி
குண்டல.	-	குண்டலகேசி
உலா.	-	உலா
கலி.ப.	-	கலிங்கத்துப்பரணி
தூது.	-	தூது
முது.கா.	-	முதுமொழிக்காஞ்சி
மு.நா.	-	முந்து நூல்
நூ.எண்.	-	நூற்பா எண்
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்

பொருளடக்கம்

இயல் எண்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1– 10
ஒன்று	“பெண்ணியம்” – ஓர் அறிமுகம்	1–24
இரண்டு	தமிழ் இலக்கியங்களில்	
	காலந்தோறும் மகளிர் நிலை	25–73
மூன்று	சங்ககால மகளிர் வாழ்க்கை நிலை	74–135
நான்கு	20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர்	
	வாழ்க்கை நிலை	136– 194
ஐந்து	“பெண்ணியம்” – சங்க காலம்,	
	தற்காலம் ஒப்பீடு	195–267
	முடிவுரை	1–21
	துணைநூற்பட்டியல்	1–22
	பின்னிணைப்புகள்	1– 12

இயல் ஒன்று

பெண்ணியம் ஓர் அறிமுகம்

இயல் இரண்டு

**தமிழ் இலக்கியங்களில்
காலந்தோறும் மகளிர் நிலை**

இயல் மூன்று

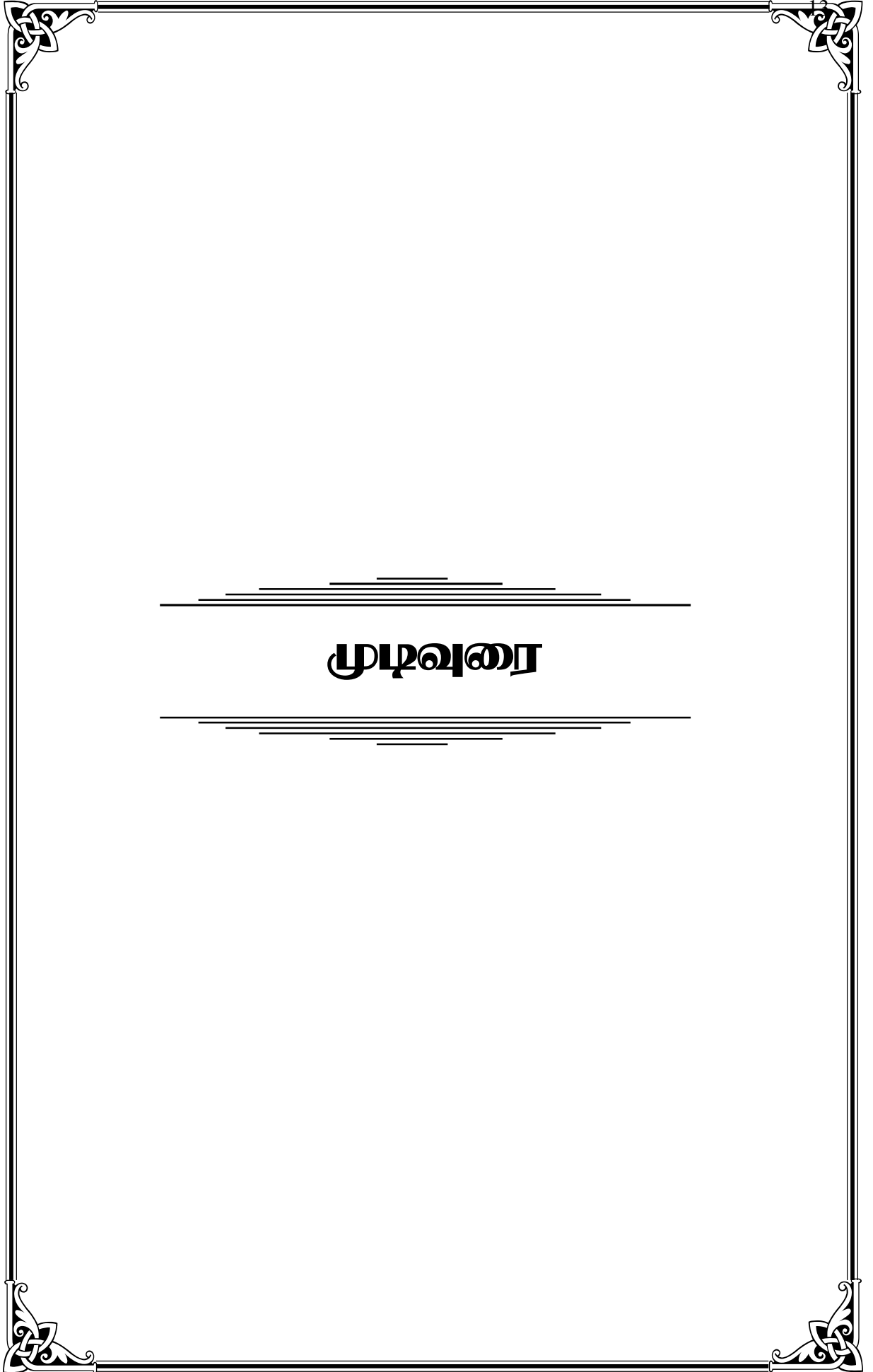
**சங்க கால மகளிர்
வாழ்க்கை நிலை**

இயல் நான்கு

**20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர்
வாழ்க்கை நிலை**

இயல் ஐந்து

**பெண்ணியம்-சங்க காலம்,
தற்காலம், ஒப்பீடு**

முடிவரை

துணைநாற்பட்டியல்

முன்னுரை

பின்னிணைப்புகள்

- I. மூவகைப் பெண்ணியப் பிரிவுகள்
- II. தொல்காப்பிய/சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள்
- III. நிகண்டுகளின் அடிப்படையில் பெண்பாற் பெயர்கள்
- IV. சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள் பட்டியல்

இயல் ஒன்று

பெண்ணியம் ஓர் அறிமுகம்

முன்னுரை

பெண்ணியம் – அகராதி தரும் விளக்கம், சொல்லாட்சி அறிஞர் தம் விளக்கம், வரையறை, வகைகள்

பெண்ணியம் – தோற்றமும் வளர்ச்சியும், மேலை நாட்டுப் பெண்ணியம், இந்தியப் பெண்ணியம், தமிழ்நாட்டு பெண்ணியம்

பெண்களும் சட்டங்களும்

தொகுப்புரை

இயல் இரண்டு

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் மகளிர் நிலை

முன்னுரை

தொல்காப்பியத்தில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

சங்கஇலக்கியத்தில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பெண்கள் நிலையும் –
பெண்ணியமும்

காப்பியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

பக்தி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

சிற்றிலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்களில் மகளிர் நிலையும் – பெண்ணியமும்

ஊடகத்தில் மகளிர் நிலையும் பெண்ணியமும்

தொகுப்புரை

இயல் மூன்று

சங்க கால மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

முன்னுரை

சங்கம்— சொற்பொருள் விளக்கம்

சங்ககாலம்—வரையறை

சங்ககால இலக்கியங்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு நிலைப் பெயர்கள்

பெண்மையின் பண்பு நலன்கள்

பெண்ணழகும் பெருங்குணமும்

சங்க கால மகளிரின் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை

சங்க இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

இல்லறத்தில் பெண்கள் நிலை

அ. கணவனைப் பேணுதல்

ஆ. பிள்ளைகளைப் பேணுதல்

இ. இல்லறக் கடமைகள்

கைம்மை நிலை

பரத்தையர் நிலை

சங்ககால மகளிரின் கல்வி நிலை

சங்ககால மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

சங்ககால மகளிரின் தொழில்கள்

சங்ககால மகளிரின் வீரம்

சங்ககால மகளிரின் கலைகள்

சங்ககால மகளிரின் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள்

சங்ககால மகளிரின் இறைவழிபாடும் நோன்புகளும்

தொகுப்புரை

இயல் நான்கு

20, 21ஆம் நூற்றாண்டு மகளிர் வாழ்க்கை நிலை

முன்னுரை

கவிதையின் இலக்கணம்

புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கம்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைச் சுட்டும் சொற்கள்

தற்காலக் கவிதைகளில் மகளிரைச் சுட்டும் உறவு முறைப் பெயர்கள்

தற்காலப் பெண்களின் பண்பு நலன்

தற்காலப் பெண்களின் ஆடை, அணிகலன், ஒப்பனை

தற்கால இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள்

20, 21ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிதைகளில் காணலாகும் மகளிரின்
வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள்

அ. பெண் சிசுக்கொலை

ஆ. கல்வியின்மையால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

இ. திருமணத்தால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

ஈ. இல்லறக் கடமைகளும் அவற்றின் சிக்கல்களும்

உ. கணவனை இழந்த மகளிர் நிலை

ஊ. சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மகளிர் நிலை

எ. நெறி பிறழ்ந்த மகளிர் நிலை

தற்காலப் பெண்களின் வீரம்

தற்காலப் பெண்களின் விளையாட்டுக்கள்

தற்கால மகளிரின் கலைத்திறன்

நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள்

தொகுப்புரை

இயல் ஐந்து

பெண்ணியம்-சங்க காலம், தற்காலம், ஒப்பீடு

முன்னுரை

கல்வி - அன்றும் இன்றும்

காதல் - அன்றும் இன்றும்

வரதட்சணை - அன்றும் இன்றும்

கற்பு - அன்றும் இன்றும்

திருமணம் - அன்றும் இன்றும்

இல்லற வாழ்க்கையில் மகளிர் நிலை - அன்றும் இன்றும்

பெண் சிசுக் கொலை - அன்றும் இன்றும்

கைம்மை நிலை - அன்றும் இன்றும்

பரத்தையர் நிலை - அன்றும் இன்றும்

மகளிர் பணிபுரியும் தொழில்கள் - அன்றும் இன்றும்

தொகுப்புரை

பெண்ணியம் - சங்ககாலம், தற்காலம் ஓர் ஒப்பீடு

முனைவர் பட்டப்பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப் பெற்ற ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்
கா.அ. நந்தினி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

நெறியாளர்
முனைவர் (திருமதி) அ. இராசேசுவரி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.எட்., பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர் (ஒய்வு)
தமிழ்த்துறை
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை - 600 004.

தமிழ்த்துறை
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை - 600 004.

செப்டம்பர் - 2016